

Lagrådsremiss

En global standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 27 augusti 2015

Magdalena Andersson

Fredrik Löfstedt
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen lämnas förslag till de författningar som krävs för att införliva OECD:s globala standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Standarden består av en modell för avtal mellan behöriga myndigheter om att tillämpa de gemensamma rapporteringsnormerna som bifogas avtalet. I lagrådsremissen lämnas även förslag till de författningar som krävs för att genomföra rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014 om ändring av direktivet 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning. Direktivet medför att OECD:s globala standard tas in i rådets direktiv 2011/16/EU. De skyldigheter som bl.a. följer av standarden är skyldigheter för rapporteringsskyldiga finansiella institut att identifiera finansiella konton som innehas av personer eller enheter med hemvist i annan eller andra stater eller jurisdiktioner, skyldigheter för rapporteringsskyldiga finansiella institut att lämna uppgifter till Skatteverket om de konton som identifierats och skyldigheter för Skatteverket att överföra information till annan eller andra staters eller jurisdiktioners behöriga myndigheter.

I lagrådsremissen lämnas vidare förslag till de författningsändringar som krävs för att Europeiska kommissionens förslag till rådets direktiv om upphävande av rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar ska kunna genomföras. Förslag om upphävande av direktivet har lämnats för att undvika dubbelrapportering med anledning av att direktivet 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning i stora delar överlappar direktiv 2003/48/EG.

I lagrådsremissen föreslås en ny lag om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och en ny lag om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Ändringar föreslås även i skatteförfarandelagen (2011:1244) för att bl.a. genomföra de finansiella institutens skyldigheter att lämna uppgifter om identifierade konton till Skatteverket. Vidare föreslås en ny lag om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Vidare föreslås vissa följdändringar i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet, offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) och lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. Vissa justeringar sker slutligen i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet.

Bestämmelserna föreslås i huvudsak träda i kraft den 1 januari 2016.

Innehållsförteckning

Förkortningar	6
1 Beslut	8
2 Lagtext	9
2.1 Förslag till lag om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.....	9
2.2 Förslag till lag om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton	35
2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.....	37
2.4 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	39
2.5 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	40
2.6 Förslag till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning	51
2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet.....	53
3 Ärendet och dess beredning	57
4 En global standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton	57
4.1 Bakgrund	57
4.2 Den globala standardens uppbyggnad och övergripande innehåll	59
5 Allmänna utgångspunkter för genomförandet av den globala standarden i svensk rätt	60
5.1 Identifiering av konton	63
5.2 De finansiella institutens skyldigheter att lämna uppgifter till Skatteverket om de identifierade kontona	65
5.3 Skatteverkets skyldigheter att överföra uppgifter till andra staters och jurisdiktioners skattemyndigheter, m.m.	68
6 Närmare om förslaget till genomförande av den globala standarden	72
6.1 Skyldigheter att identifiera och utbyta upplysningar om rapporteringspliktiga konton	72
6.1.1 Allmänt	73
6.1.2 Befintliga konton som innehas av fysiska personer	76

	6.1.3	Nya konton som innehas av fysiska personer	82
	6.1.4	Befintliga konton som innehas av enheter	85
	6.1.5	Nya konton som innehas av enheter	89
	6.1.6	Särskilda regler	91
	6.1.7	Vissa undantag från de generella granskningsreglerna	94
6.2		Definitioner och utbyte av upplysningar	97
	6.2.1	Definitioner	97
	6.2.2	Skyldigheter att inhämta och utbyta upplysningar om rapporteringspliktiga konton 110	
	6.2.3	Tidpunkt och förfarande för utbyte av upplysningar samt sekretess och skydd av uppgifter	122
	6.2.4	Samarbete för att se till att avtalet följs och tillämpas	125
	6.2.5	Samråd och ändringar	126
	6.2.6	Giltighetstid	128
6.3		Icke rapporteringsskyldiga finansiella institut och konton som är undantagna från definitionen finansiellt konto	129
	6.3.1	Icke rapporteringsskyldiga finansiella institut 129	
	6.3.2	Konton som är undantagna från definitionen av finansiella konton	132
6.4		Särskilt om DAC	134
6.5		Särskilt om MCAA	137
6.6		Faktiskt genomförande	138
6.7		Underrättelse från Skatteverket	144
7		Några justeringar med anknytning till FATCA-avtalet	148
	7.1	Lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet	148
	7.2	Några justeringar i skatteförfarandelagen (2011:1244) med anknytning till FATCA-avtalet	151
8		Upphävande av sparandedirektivet	153
	8.1	Bakgrund	153
	8.2	Kommissionens förslag om upphävande av sparandedirektivet	154
	8.3	Allmänna utgångspunkter för upphävandet	155
9		Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	156
10		Konsekvenser	159
	10.1	Överväganden om andra alternativ	159
	10.2	Konsekvenser för de offentliga finanserna	159
	10.3	Konsekvenser för enskilda och företag	160
	10.4	Konsekvenser för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna	163

11	Författningskommentarer	165
11.1	Förslaget till lag om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.....	165
11.2	Förslaget till lag om automatiskt utbyte av upplysningar avseende finansiella konton	205
11.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.....	208
11.4	Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	208
11.5	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	209
11.6	Förslaget till lag om ändring i lag (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning	217
11.7	Förslaget till lag om ändring i lag (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet.....	218
Bilaga 1	MULTILATERAL COMPETENT AUTHORITY AGREEMENT ON AUTOMATIC EXCHANGE OF FINANCIAL ACCOUNT INFORMATION	221
Bilaga 2	COMMON STANDARD ON REPORTING AND DUE DILIGENCE FOR FINANCIAL ACCOUNT INFORMATION (“COMMON REPORTING STANDARD”).....	248
Bilaga 3	MULTILATERALT AVTAL MELLAN BEHÖRIGA MYNDIGHETER OM AUTOMATISKT UTBYTE AV UPPLYSNINGAR OM FINANSIELLA KONTON	273
Bilaga 4	GEMENSAMMA NORMER FÖR RAPPORTERING OCH ÅTGÄRDER FÖR KUNDKÄNNEDOM (due diligence) VAD GÄLLER UPPLYSNINGAR OM FINANSIELLA KONTON (GEMENSAMMA RAPPORTERINGSNORMER)	286
Bilaga 5	RÅDETS DIREKTIV 2014/107/EU av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning.....	317
Bilaga 6	Promemorians lagförslag	346
Bilaga 7	Förteckning över remissinstanser	400

Förkortningar

AIF-förvaltare	förvaltare av alternativa investeringsfonder
AML/KYC-förfaranden	åtgärder för kundkännedom som enligt nationell lagstiftning ska vidtas för att bekämpa penningtvätt, eller liknande nationella krav som måste uppfyllas (Anti-Money Laundering/Know Your Customer)
CRS	OECD:s rapporteringsnormer (Common Reporting Standard)
DAC	rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning
DAC 2	rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning
EU	Europeiska unionen
FATCA	Foreign Account Tax Compliance Act
FATCA-avtalet	avtal mellan Sveriges regering och Amerikas förenade stater regering för att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler och för att genomföra FATCA
FATF	arbetsgruppen för finansiella åtgärder (Financial Action Task Force)
IDKAL	lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton
IDKL	lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet

IL	inkomstskattelagen (1999:1229)
Kommissionen	Europeiska kommissionen
LÖHS	lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden
MCAA	multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av uppgifter om finansiella konton
OECD	Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling
OSL	offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)
Prop.	proposition
PUL	personuppgiftslagen (1998:204)
SdbF	förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet
SdbL	lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet
SFF	Skatteförfarandeförordningen (2011:1261)
SFL	skatteförfarandelagen (2011:1244)
USA	Amerikas förenta stater

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,
2. lag om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,
3. lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet,
4. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400),
5. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),
6. lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning, och
7. lag om ändring i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet,

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 kap. Lagens tillämpningsområde m.m.

1 § Denna lag gäller för sådan identifiering av konton som finansiella institut ska göra och som avses i rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning och i det multilaterala behörigmyndighetsavtalet om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton undertecknat den 29 oktober 2014.

Bestämmelser om sådan identifiering av konton som finansiella institut ska göra och som avses i avtalet mellan Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering för att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler och för att genomföra FATCA finns i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet.

2 § I lagen finns

- definitioner och förklaringar (2 kap., 3 kap. 3–10 §§ och 8 kap. 5 §),
- bestämmelser om undantagna finansiella institut och konton (3 kap. 1 och 2 §§),
- bestämmelser om granskning av befintliga finansiella konton som innehas av fysiska personer (4 kap.),
- bestämmelser om granskning av nya finansiella konton som innehas av fysiska personer (5 kap.),
- bestämmelser om granskning av befintliga finansiella konton som innehas av enheter (6 kap.),
- bestämmelser om granskning av nya finansiella konton som innehas av enheter (7 kap.), och
- övriga bestämmelser (8 kap.).

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelse enligt rådets direktiv 2014/107/EU.

2 kap. Definitioner och förklaringar

Var finns definitioner och förklaringar?

1 § I detta kapitel finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i lagen. Det finns även definitioner och förklaringar i 3 och 8 kap.

Bestämmelser om betydelsen av följande begrepp, termer och uttryck samt förklaringar finns i nedan angivna paragrafer:

- aktiv icke-finansiell enhet i 2–4 §§
- andel i eget kapital i 22 §
- annan stat eller jurisdiktion i 22 §
- befintligt konto i 22 §
- bred pensionsfond i 3 kap. 5 §
- depåkonto i 11 §
- dotterföretag i 22 §
- enhet i 22 §
- etablerad värdepappersmarknad i 13 §
- finansiell tillgång i 5 §
- finansiellt institut i 6–10 §§
- finansiellt konto i 11 §
- föremål för regelmässig handel i 12 §
- försäkringsavtal i 22 §
- försäkringsavtal med kontantvärde i 22 §
- gruppförsäkringsavtal med kontantvärde i 8 kap. 5 §
- grupplivränteavtal i 8 kap. 5 §
- hemvist i en annan stat eller jurisdiktion i 14 §
- högvärdekonto i 22 §
- inlåningskonto i 11 §
- internationell organisation i Sverige i 3 kap. 4 §
- investeringsenhet i 9 §
- kontantvärde i 15 §
- kontohavare i 16 §
- konto som innehas av dödsbo i 3 kap. 8 §
- kvalificerad utfärdare av kreditkort i 3 kap. 6 §
- kvalificerat kreditkortskonto i 3 kap. 10 §
- livränteavtal i 22 §
- lågvärdekonto i 22 §
- nytt konto i 22 §
- närstående enhet i 17 §
- odokumenterat konto i 22 §
- passiv icke-finansiell enhet i 22 §
- passiv inkomst i 19 §
- person med bestämmande inflytande i 18 §
- rapporteringspliktigt konto i 20 §
- rapporteringskyldigt finansiellt institut i 21 §
- skatteregistreringsnummer i 22 §
- spärrat konto i 3 kap. 9 §
- svensk myndighetsenhet i 3 kap. 3 §
- viss temporär dödsfallsförsäkring i 3 kap. 7 §

Aktiv icke-finansiell enhet

2 § Med aktiv icke-finansiell enhet avses en enhet som inte är ett finansiellt institut och

1. vars intäkter under det föregående kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod till mindre än 50 procent utgörs av passiv inkomst och vars tillgångar som innehades under det föregående kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod till mindre än 50 procent utgjordes av tillgångar som genererar eller innehas i syfte att generera sådana inkomster,

2. vars andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad,

3. som är närstående till en enhet vars andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad,

4. som är

a) en myndighetsenhet,

b) en internationell organisation,

c) en sådan centralbank som avses i 20 § tredje stycket, eller

d) en enhet som ägs uteslutande av någon som avses i a–c,

5. vars verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande består i

a) att äga hela eller delar av det utestående innehavet i ett eller flera dotterföretag som bedriver handel eller affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut, eller

b) att tillhandahålla finansiering och tjänster till ett eller flera sådana dotterföretag som avses i a,

6. som inte bedriver eller tidigare har bedrivit någon affärsverksamhet och som investerar kapital i tillgångar i syfte att bedriva näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut samt har etablerats inom de senaste 24 månaderna,

7. som inte varit ett finansiellt institut under de senaste fem åren och som håller på att avveckla sina tillgångar eller genomgår en omorganisation i syfte att fortsätta eller återuppta näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut, eller

8. som huvudsakligen ägnar sig åt finansiering eller hedging-transaktioner med eller åt närstående enheter som inte är finansiella institut, och som inte tillhandahåller finansierings- eller hedgingtjänster till någon enhet som inte är närstående, under förutsättning att den grupp som de närstående enheterna ingår i ägnar sig åt affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

En enhet ska dock inte anses vara en aktiv icke-finansiell enhet enligt första stycket 5 om den fungerar som eller utger sig för att vara någon form av investeringsenhet vars syfte är att förvärva eller finansiera bolag och sedan inneha andelar i dessa bolag som anläggningstillgångar för investeringsändamål.

3 § Med aktiv icke-finansiell enhet avses även en enhet

1. som har etablerats och är verksam i den jurisdiktion där den har sin hemvist och

a) som har etablerats och är verksam uteslutande för ändamål som avser religion, välgörenhet, vetenskap, konstnärlighet, kultur, idrott eller utbildning, eller

b) som är en yrkesorganisation, branschorganisation, handelskammare, arbetstagarorganisation, jord- eller trädgårdsbruksorganisation, medborgarorganisation eller en organisation som uteslutande verkar för att främja social välfärd,

2. som är befriad från inkomstskatt i den jurisdiktion där den har sin hemvist,

3. som inte har några ägare eller medlemmar med ägar- eller vinstintressen när det gäller enhetens intäkter eller tillgångar,

4. vars hemvistjurisdiktions lagstiftning eller vars stiftelseurkund inte tillåter att några av enhetens intäkter eller tillgångar delas ut till eller används till förmån för en privatperson eller en enhet som inte är en välgörenhetsenhet, utöver om detta sker som en följd av enhetens fullföljande av de ändamål som anges i 1 eller som betalning av skäligt ersättning för utförda tjänster eller som betalning som motsvarar skäligt marknadsvärde för egendom som enheten har förvärvat, och

5. vars hemvistjurisdiktions lagstiftning eller vars stiftelseurkund föreskriver att enhetens alla tillgångar vid dess likvidation eller upplösning tillfaller en myndighet eller en annan icke vinstdrivande organisation eller staten, regeringen eller ett politiskt förvaltningsområde under regeringen i enhetens hemvistjurisdiktion.

4 § Med aktiv icke-finansiell enhet avses även sådana stiftelser, ideella föreningar, registrerade trossamfund och andra juridiska personer som är undantagna från skattskyldighet enligt 7 kap. 3–17 §§ inkomstskattelagen (1999:1229).

Finansiell tillgång

5 § Med finansiell tillgång avses värdepapper, ägarandelar, swappar, försäkringsavtal och livränteevtal. Med finansiell tillgång avses även en andel i eller annan rätt i sådana tillgångar. Med finansiell tillgång avses inte obelånade direkta fastighetsinnehav.

Finansiellt institut

6 § Med finansiellt institut avses en enhet som anges i 7, 8, 9 eller 10 §. Med finansiellt institut avses dock inte en enhet vars verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande består

1. i att direkt eller indirekt äga hela eller delar av det utestående aktieinnehavet i ett eller flera dotterföretag som bedriver handel eller affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut eller att tillhandahålla finansiering och tjänster till ett eller flera sådana dotterföretag, eller

2. av finansiering eller hedgingtransaktioner med eller åt närstående enheter som inte är finansiella institut men inte tillhandahållande av finansierings- eller hedgingtjänster till någon enhet som inte är närstående, om den grupp som de närstående enheterna ingår i ägnar sig åt affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

En enhet som avses i första stycket 1 ska dock anses vara ett finansiellt institut om den fungerar som eller utger sig för att vara någon form av investeringsenhet vars syfte är att förvärva eller finansiera bolag och

sedan inneha andelar i dessa bolag som anläggningstillgångar för investeringsändamål.

7 § En enhet är ett finansiellt institut om förvaring av finansiella tillgångar för någon annans räkning utgör en så väsentlig del av verksamheten att de av enhetens intäkter som härrör från sådan förvaring och därtill knutna finansiella tjänster motsvarar eller överstiger 20 procent av enhetens sammanlagda intäkter under den kortaste perioden av

1. den treårsperiod som avslutas vid utgången av det räkenskapsår som föregår tidpunkten då bedömningen görs, eller
2. den period som enheten har existerat.

8 § En enhet är ett finansiellt institut om den tar emot insättningar inom ramen för ordinarie verksamhet som kreditinstitut eller liknande verksamhet.

9 § En enhet är ett finansiellt institut, om

1. den i sin näringsverksamhet huvudsakligen bedriver en eller flera av följande verksamheter för en kunds räkning:

- a) handel med penningmarknadsinstrument, valuta, valuta-, ränte- eller indexinstrument, överlåtbara värdepapper eller råvarufutures,
- b) individuell och kollektiv portföljförvaltning, eller
- c) annan verksamhet som innebär att finansiella tillgångar investeras, administreras eller förvaltas, eller

2. dess bruttointäkter huvudsakligen kommer från investering i, återinvestering i eller handel med finansiella tillgångar och den förvaltas av en annan enhet som är en sådan enhet som beskrivs i 1 eller i 7, 8 eller 10 §.

Första stycket ska tolkas i enlighet med vad som gäller för definitionen av begreppet finansiellt institut i rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF).

Sådana finansiella institut som avses i första stycket benämns i denna lag investeringsenheter.

10 § En enhet är ett finansiellt institut om den är ett sådant försäkringsföretag eller försäkringsföretags holdingbolag som tecknar eller är förpliktat att verkställa utbetalningar i enlighet med försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal.

Finansiellt konto

11 §² Med finansiellt konto avses ett konto hos ett finansiellt institut som är

² **Anmärkning:** I lagrådsremissen Värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument föreslås att rubriken till lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument ska ändras till lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument. Vidare föreslås i samma lagrådsremiss att begreppet central värdepappersförvarare ska ändras till värdepapperscentral.

1. ett företags-, löne-, person-, spar-, kapital- eller girokonto eller konto som finns dokumenterat genom insättningsbevis, sparbevis, investeringsbevis, inlåningsbevis, eller annat liknande instrument som tillhandahålls av ett finansiellt institut inom ramen för dess regelmässiga verksamhet som kreditinstitut eller liknande verksamhet, samt belopp som förvaltas av ett försäkringsföretag och som i enlighet med ett avtal om garanterad investering eller liknande avtal är föremål för utbetalning eller tillgodoräknande av ränta (inlåningskonto),

2. ett annat konto än ett försäkrings- eller livränteavtal och som förs till förmån för någon annan person och innehåller finansiella tillgångar (depåkonto),

3. en andel i eget kapital eller skulder i en investeringsenhet,

4. en andel i eget kapital eller skulder i en enhet som är ett annat finansiellt institut än ett sådant som avses i 3, om typen av andel har valts i syfte att undvika att andelen är att anse som ett rapporteringspliktigt konto enligt denna lag, eller

5. ett försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal som tecknas eller förvaltas av ett finansiellt institut.

En andel i eget kapital eller skulder i en investeringsenhet ska, trots det som anges i första stycket 3, inte anses vara ett finansiellt konto om investeringsenheten är ett finansiellt institut endast på grund av att den

1. erbjuder investeringsrådgivning till kunder och agerar för kundens räkning, eller

2. hanterar portföljer för kunder och agerar på kundens vägnar i syfte att investera, förvalta eller administrera finansiella tillgångar som i kundens namn sätts in hos ett annat finansiellt institut.

Ett konto som avses i första stycket ska, trots det som anges i första stycket, inte anses vara ett finansiellt konto om det är undantaget från rapporteringsplikt enligt bestämmelserna i 3 kap.

Vid tillämpning av första stycket ska ett konto som ett svenskt finansiellt institut eller ett utländskt finansiellt instituts fasta driftställe i Sverige har lagt upp hos en sådan utländsk värdepapperscentral som avses i 1 kap. 3 § lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument alltid anses finnas hos det svenska finansiella institutet eller det utländska finansiella institutets fasta driftställe i Sverige.

Föremål för regelmässig handel

12 § Med föremål för regelmässig handel avses att handeln med en andel fortgående har en omfattning som inte är oväsentlig.

Etablerad värdepappersmarknad

13 § Med etablerad värdepappersmarknad avses en handelsplats som är officiellt erkänd och som övervakas av en offentlig myndighet där handelsplatsen är belägen och som har ett inte oväsentligt årligt värde på de andelar som handlas på handelsplatsen.

Hemvist i en annan stat eller jurisdiktion

14 § Med hemvist i en annan stat eller jurisdiktion avses att en fysisk person eller en enhet

1. har sin skatterättsliga hemvist i den andra staten eller jurisdiktionen i enlighet med den statens eller jurisdiktionens lagstiftning, eller

2. är ett dödsbo efter en avliden fysisk person som hade sin skatterättsliga hemvist i den andra staten eller jurisdiktionen.

Vid tillämpning av första stycket ska en enhet som inte har någon skatterättslig hemvist behandlas som om den har sin skatterättsliga hemvist i den stat eller jurisdiktion där platsen för dess faktiska företagsledning finns. Detta gäller dock inte trustar som är passiva icke-finansiella enheter.

Kontantvärde

15 § Med kontantvärde avses det belopp som är det högsta av

1. det belopp som en försäkringstagare har rätt att få vid återköp eller uppsägning av ett försäkringsavtal, utan avdrag för avgifter för återköp eller pantsättning, eller

2. det belopp som försäkringstagaren kan låna i enlighet med eller med hjälp av avtalet.

I kontantvärdet ska det dock inte ingå belopp som betalas i enlighet med ett försäkringsavtal och som

1. betalas med anledning av en dödsfallsförsäkring och uteslutande till följd av den försäkrades dödsfall,

2. är en personskade- eller sjukdomsförmån eller annan försäkringsförmån som utgör ersättning för ekonomisk skada som uppkommit i samband med en sådan händelse som försäkringen gäller för,

3. är en återbetalning till försäkringstagaren av premie, exklusive försäkringsavgifter, som tidigare har betalats i enlighet med ett försäkringsavtal som inte är ett livränteavtal eller en dödsfallsförsäkring, på grund av att avtalet hävts eller sagts upp, risken reducerats under försäkringsavtalets löptid eller premien ändrats till följd av en korrigering av ett räknefel eller annat misstag avseende premien,

4. är en återbäring till försäkringstagaren, utom vid uppsägning, om återbäringen avser ett försäkringsavtal enligt vilket de enda förmåner som ska betalas ut är sådana som anges i 2, eller

5. är avkastning på en förskottspremie eller en premiebetalning för ett försäkringsavtal för vilket premien ska betalas minst en gång om året, om beloppet av förskottspremien eller premiebetalningen inte överstiger nästa årspremie som ska betalas enligt avtalet.

Kontohavare

16 § Med kontohavare avses den person som har registrerats eller identifierats som innehavare av ett finansiellt konto.

Om det finansiella kontot är ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal, avses med kontohavare varje person som kan få rätt till kontantvärdet eller har rätt att ändra avtalets förmånstagare. Om det inte finns någon person som kan få rätt till kontantvärdet eller har rätt att ändra förmånstagare, ska varje person som i avtalet anges som

försäkringstagare och varje person med förvärvade rättigheter till utbetalning i enlighet med avtalet anses som kontohavare. När utbetalningar börjar göras från ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal, anses varje person som har rätt till utbetalning som kontohavare.

När en person som inte är ett finansiellt institut förvaltar ett finansiellt konto i egenskap av ombud, förmyndare, förvaltare, behörig undertecknare, investeringsrådgivare eller förmedlare till förmån för en annan person eller för en annan persons räkning, ska den andra personen anses vara innehavare av kontot. Detta gäller dock inte när en advokat förvaltar ett finansiellt konto till förmån för en klient.

Närstående enhet

17 § Med närstående enhet avses en enhet som

1. kontrollerar den andra enheten,
2. kontrolleras av den andra enheten,
3. står under gemensam kontroll med den andra enheten, eller
4. är en investeringsenhet och står under gemensam förvaltning som en annan investeringsenhet, om förvaltaren genomför den granskning som föreskrivs i 4–8 kap. för båda investeringsenheterna.

Med kontroll avses i första stycket direkt eller indirekt innehav av mer än 50 procent av rösterna och värdet i en enhet.

Person med bestämmande inflytande

18 § Med person med bestämmande inflytande avses en fysisk person som utövar kontroll över en enhet. När det är fråga om en trust ska stiftaren, förvaltaren, beskyddaren, förmånstagaren eller förmåns-tagarkretsen och varje annan fysisk person som utövar verklig kontroll över trusten anses vara personer med bestämmande inflytande. När det är fråga om en juridisk konstruktion som inte är en trust, avses personer i samma eller motsvarande ställning som personer med bestämmande inflytande över en trust. Begreppet ska tolkas i enlighet med rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF).

Passiv inkomst

19 § Med passiv inkomst avses den del av inkomsten som består av

1. utdelning,
2. ränta,
3. inkomst motsvarande ränta,
4. hyra och royalty som inte härrör från verksamhet som utgör rörelse och som delvis utförts av anställda hos enheten,
5. livräntor,
6. kapitalvinst från försäljning, inlösen eller byte av finansiella tillgångar eller valuta,
7. nettoinkomsten från swappar,
8. belopp som erhållits enligt ett försäkringsavtal med kontantvärde, eller
9. liknande inkomst.

Med passiv inkomst avses inte inkomst som härrör från när en icke-finansiell enhet bedriver värdepappersrörelse.

Rapporteringspliktigt konto

20 § Med rapporteringspliktigt konto avses ett finansiellt konto som har identifierats som ett sådant enligt bestämmelserna i 4–8 kap.

Ett konto ska dock inte anses vara ett rapporteringspliktigt konto om samtliga kontohavare som är passiva icke-finansiella enheter är

1. andra finansiella institut än sådana investeringsenheter som avses i 9 § första stycket 2 i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion,

2. bolag vars aktier regelmässigt handlas på en etablerad värdepappersmarknad,

3. bolag som är närstående enheter till sådana bolag som avses i 2,

4. myndighetsenheter,

5. internationella organisationer, eller

6. centralbanker.

Vid tillämpning av andra stycket 1 ska ett finansiellt instituts fasta driftsställe i en annan stat eller jurisdiktion anses vara ett finansiellt institut i den staten eller jurisdiktionen.

Vid tillämpning av andra stycket 6 avses med centralbank en bank som enligt lag eller regeringsbeslut är den centrala myndighet, förutom jurisdiktionens regering, som utfärdar instrument avsedda att användas som cirkulerande valuta. En sådan bank kan inbegripa ett organ som är skilt från jurisdiktionens regering, oavsett om det helt eller delvis ägs av jurisdiktionen.

Rapporteringskyldigt finansiellt institut

21 § Med rapporteringskyldigt finansiellt institut avses ett svenskt finansiellt institut som inte är undantaget från rapporteringskyldighet enligt 3 kap.

Det är fondbolaget som förvaltar en värdepappersfond och förvaltaren av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) som förvaltar en specialfond som är rapporteringskyldiga finansiella institut i stället för värdepappersfonden eller specialfonden, om det annars vid tillämpning av första stycket skulle ha varit värdepappersfonden eller specialfonden som är rapporteringskyldigt finansiellt institut. Vid tillämpning av 22 b kap. 8 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska fondbolaget som förvaltar en värdepappersfond anses vara gäldenär eller garant för rapporteringspliktiga konton hos värdepappersfonden, och AIF-förvaltaren som förvaltar en specialfond anses vara gäldenär eller garant för rapporteringspliktiga konton hos specialfonden.

Vid tillämpning av första eller andra stycket ska ett utländskt finansiellt instituts fasta driftsställe i Sverige anses vara ett svenskt finansiellt institut. Ett svenskt finansiellt instituts fasta driftsställe i en annan stat eller jurisdiktion ska dock inte anses vara ett svenskt finansiellt institut.

Andra definitioner

22 § I denna lag avses med

andel i eget kapital: när det är fråga om ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som är ett finansiellt institut, en andel i handelsbolagets eller den juridiska personens kapital eller i dess avkastning,

annan stat eller jurisdiktion: om något annat inte anges, en annan stat eller jurisdiktion än Sverige eller USA,

befintligt konto: ett finansiellt konto som öppnats den 31 december 2015 eller tidigare,

dotterföretag: dotterföretag i enlighet med det begreppets betydelse enligt aktiebolagslagen (2005:551),

enhet: en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse,

försäkringsavtal: ett annat avtal än ett livränteavtal, som innebär att utfärdaren förbinder sig att betala ut ett belopp vid ett eller flera tillfällen till följd av en specifik oviss händelse förknippad med dödsfall, sjukdom, olycksfall, skadeståndsanspråk eller egendomsskada,

försäkringsavtal med kontantvärde: ett försäkringsavtal som har ett kontantvärde och som inte är ett ansvarsåterförsäkringsavtal mellan två försäkringsföretag,

högvärdekonto: ett befintligt konto vars sammanräknade balans eller värde uppgår till mer än 1 000 000 US-dollar den 31 december 2015 eller vid utgången av ett senare kalenderår,

livränteavtal: ett avtal

1. enligt vilket utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under en viss tidsperiod som helt eller delvis bestäms med hänsyn till den förväntade livslängden för en eller flera personer, eller

2. som betraktas som livränteavtal i enlighet med den stats eller jurisdiktions lagstiftning, föreskrifter eller praxis där avtalet slöts och i enlighet med vilken utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under ett visst antal år,

lågvärdekonto: ett befintligt konto vars sammanräknade balans eller värde inte uppgår till mer än 1 000 000 US-dollar den 31 december 2015,

nytt konto: ett finansiellt konto som öppnats den 1 januari 2016 eller senare,

odokumenterat konto: ett konto som ska anses vara ett odokumenterat konto enligt 4 kap. 3 eller 11 §,

passiv icke-finansiell enhet: en enhet som

1. inte är ett finansiellt institut eller en aktiv icke-finansiell enhet, eller

2. är en investeringsenhet enligt 9 § första stycket 2 i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion.

skatteregistreringsnummer: ett identifikationsnummer för skattebetalare eller en funktionell motsvarighet till det om ett sådant nummer saknas.

Betydelsen och tillämpningsområdet framgår av annan lag

23 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229), om inte något annat anges i denna lag.

3 kap. Undantagna finansiella institut och konton

Undantag från rapporteringsskyldighet respektive rapporteringsplikt

1 § Följande enheter är, även om de är finansiella institut, undantagna från rapporteringsskyldighet:

1. Sveriges riksbank,
2. svenska myndighetsenheter,
3. internationella organisationer i Sverige,
4. breda pensionsfonder,
5. pensionsstiftelser enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.,
6. kvalificerade utfärdare av kreditkort,
7. vinstandelsstiftelser,
8. investeringsrådgivare, och
9. investeringsansvariga.

Enheter som avses i första stycket 1–3 ska dock inte vara undantagna från rapporteringsskyldighet i den del deras verksamhet är sådan kommersiell verksamhet som normalt bedrivs av sådana finansiella institut som anges i 2 kap. 7, 8 eller 10 §.

2 § Följande konton är undantagna från rapporteringsplikt:

1. pensionsförsäkring som uppfyller kraven i inkomstskattelagen (1999:1229) och som tecknas och förvaltas i Sverige,
2. pensionssparkonto som uppfyller kraven i inkomstskattelagen (1999:1229),
3. viss temporär dödsfallsförsäkring,
4. konto som innehas av dödsbo,
5. spärrat konto, och
6. kvalificerat kreditkortskonto.

Definitioner och förklaringar

3 § Med svensk myndighetsenhet avses staten Sverige, Sveriges riksdag, Sveriges regering, svenska landsting, svenska kommuner och till någon av dessa hörande organ, verk, integrerade delar eller kontrollerade enheter.

Med integrerad del avses person, organisation, förvaltning, verk, fond, institution eller annat organ, oavsett sammansättning, som utgör en svensk myndighet. Detta gäller dock bara om myndighetens nettoinkomster tillgodogörs myndighetens eget konto eller annat svenskt konto som innehas av en myndighetsenhet och ingen del av nettoinkomsterna fördelas till förmån för någon privatperson. Begreppet integrerad del omfattar inte en fysisk person som är statschef eller tjänsteman eller handläggare inom offentlig förvaltning och som agerar i privat eller eget syfte.

Med kontrollerad enhet avses en enhet som till sin form är skild från svenska staten eller som på annat sätt utgör en separat juridisk enhet och

1. som helt och hållet ägs och kontrolleras av en eller flera svenska myndighetsenheter, antingen direkt eller via en eller flera kontrollerade enheter,

2. vars nettotinkomster tillgodogörs enhetens eget konto eller konton hos en eller flera svenska myndighetsenheter, och ingen del av enhetens inkomster fördelas till förmån för någon privatperson, och

3. vars tillgångar tillfaller en eller flera svenska myndighetsenheter vid upplösning.

Inkomster anses inte fördelade till förmån för privatpersoner om dessa personer är de avsedda förmånstagarna för ett offentligt program, och verksamheten inom programmet bedrivs till förmån för allmänheten och för det allmännas bästa eller rör administration inom någon fas av myndighetsutövning.

4 § Med internationell organisation i Sverige avses en mellanstatlig eller överstatlig organisation

1. som har bildats enligt en överenskommelse mellan huvudsakligen stater eller jurisdiktioner,

2. som har en gällande överenskommelse om immunitet och privilegier med Sverige, och

3. vars inkomster inte gynnar privatpersoner.

Med internationell organisation avses även en institution eller ett organ som ägs helt av en internationell organisation enligt första stycket.

5 § Med bred pensionsfond avses en fond som etablerats i Sverige för att tillhandahålla ålderspension eller ersättning vid nedsatt arbetsförmåga eller dödsfall till förmånstagare som är eller tidigare har varit anställda, eller till förmånstagare som angetts av sådana anställda, hos en eller flera arbetsgivare på grundval av utförda tjänster, om fonden

1. inte har någon enskild förmånstagare som har rätt till mer än fem procent av fondens tillgångar,

2. regleras av offentlig myndighet och rapporterar in uppgifter om sina förmånstagare till Skatteverket, och

3. uppfyller minst ett av följande krav:

a) Den är generellt undantagen från beskattning i Sverige av investeringsinkomst, eller dess investeringsinkomst är avdragsgill eller beskattas med en lägre skattesats, enligt svensk lagstiftning på grund av fondens status som pensionsordning eller ordning för andra pensionsförmåner.

b) Minst 50 procent av avsättningarna till fonden, bortsett från överföringar av tillgångar från andra undantagna pensionsfonder eller från sådana pensionsförsäkringar som avses i 3 § 1, kommer från den finansierande arbetsgivaren.

c) Utbetalningar eller uttag från fonden som inte är förenade med kostnader, bortsett från överföringar av tillgångar till andra undantagna pensionsfonder eller till sådana pensionsförsäkringar som avses i 3 § 1, medges endast vid specificerade händelser i samband med pensionering, nedsatt arbetsförmåga eller dödsfall.

d) Avsättningar, med undantag för tillåtna kompensationsinbetalningar, som arbetstagare gör till fonden begränsas med hänsyn till arbetstagarens intjänade inkomst eller får inte överstiga 50 000 US-dollar per år.

6 § Med kvalificerad utfärdare av kreditkort avses ett svenskt finansiellt institut som uppfyller följande krav:

1. Det är ett finansiellt institut endast på grund av att det utfärdar kreditkort där insättningar endast accepteras när en kund gör en inbetalning som överstiger det utestående saldot med avseende på kortet och det överskjutande beloppet inte omedelbart betalas tillbaka till kunden.

2. Det har från och med den 1 januari 2016 infört riktlinjer och förfaranden för att antingen förhindra kundinsättningar som överstiger 50 000 US-dollar eller säkerställa att kundinsättningar som överstiger 50 000 US-dollar betalas tillbaka till kunden inom 60 dagar.

Vid tillämpning av första stycket 2 ska kundinsättning som rör kreditsaldo som uppstått på grund av omtvistade debiteringar inte omfattas. Kundinsättning som rör kreditsaldo som uppstått på grund av returnerade varor ska omfattas.

7 § Med viss temporär dödsfallsförsäkring avses ett dödsfallsförsäkringsavtal, om

1. försäkringstiden går ut innan den försäkrade har fyllt 90 år,

2. premier betalas minst en gång om året med ett belopp som inte minskar över tid under perioden fram till den första av följande händelser:

a) avtalet upphör, eller

b) den försäkrade fyller 90 år,

3. avtalet inte har något avtalsvärde som en person kan få tillgång till genom uttag, lån eller på annat sätt utan att avtalet sägs upp,

4. andra belopp än dödsfallsförmånen som ska betalas ut vid avtalets annullering eller utgång inte överstiger de sammanlagda premier som betalats in under avtalstiden minskat med dödsfalls-, sjukdoms- och omkostnadsersättning, oavsett om sådana faktiskt uppkommit eller inte, för den eller de perioder som avtalet löpt och minskat med eventuella belopp som betalats ut innan avtalet annullerats eller löpt ut, och

5. avtalet inte innehas av person som förvärvat avtalet i värdeskapande syfte.

8 § Med konto som innehas av dödsbo avses ett konto i Sverige som innehas uteslutande av ett dödsbo, om en kopia på den avlidnes testamente eller dödsbevis finns med i dokumentationen för kontot eller om uppgift om dödsfallet har inhämtats från statens personadressregister.

9 § Med spärrat konto avses ett konto som skapats i samband med

1. domstols beslut eller dom,

2. försäljning, byte eller uthyrning av fast eller lös egendom, om

a) kontomedlen utgörs uteslutande av förskotts betalning, handpenning, deposition som säkerhet för prestation med direkt koppling till transaktionen eller liknande betalning eller av finansiella tillgångar som satts in på kontot i samband med försäljning, byte eller uthyrning av egendomen,

b) kontot har öppnats och används uteslutande för att säkerställa att

– köparen uppfyller sina skyldigheter när det gäller att betala köpeskilling för egendomen,

– säljaren uppfyller sina skyldigheter när det gäller att stå för eventuella ansvarsförpliktelser, eller

– uthyraren eller hyrestagaren uppfyller sina skyldigheter när det gäller att betala eventuell ersättning för skador på den hyrda egendomen i enlighet med vad som avtalats i hyreskontraktet,

c) tillgångarna på kontot, inklusive de inkomster som de genererar, kommer att betalas ut eller på annat sätt fördelas till förmån för köparen, säljaren eller uthyraren eller för att någon av dessa ska kunna uppfylla sina skyldigheter, när egendomen säljs, byts eller överläts eller när avtalet upphör att gälla,

d) kontot inte är ett marginalkonto eller liknande konto som öppnats i samband med att en finansiell tillgång säljs eller byts, och

e) kontot inte är knutet till ett kreditkortskonto,

3. skyldighet för ett finansiellt institut som erbjuder ett lån med fast egendom som säkerhet att sätta av en del av betalningen uteslutande i syfte att underlätta att skatter eller försäkringsavgifter som rör den fasta egendomen kan betalas vid ett senare tillfälle, eller

4. ett finansiellt instituts skyldighet att underlätta att skatter kan betalas vid ett senare tillfälle.

10 § Med kvalificerat kreditkortskonto avses ett konto som är kopplat till ett kreditkort, om

1. insättningar på kontot endast accepteras när kontohavaren gör en inbetalning som överstiger det utestående saldot med avseende på kortet och det överskjutande beloppet inte omedelbart betalas tillbaka till kunden, och

2. kreditkortsutfärdaren från och med den 1 januari 2016 har infört riktlinjer och förfaranden för att antingen förhindra kundinsättningar som överstiger 50 000 US-dollar eller säkerställer att kundinsättningar som överstiger 50 000 US-dollar betalas tillbaka till kunden inom 60 dagar.

Vid tillämpning av första stycket 2 ska kundinsättning som rör kreditsaldo som uppstått på grund av omtvistade debiteringar inte omfattas. Kundinsättning som rör kreditsaldo som uppstått på grund av returnerade varor ska omfattas.

4 kap. Granskning av befintliga finansiella konton som innehas av fysiska personer

Konton vars sammanlagda saldo eller värde uppgår till 1 000 000 US-dollar eller mindre (lågvärdekonton)

1 § När det gäller befintliga lågvärdekonton som innehas av fysiska personer, får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, om det har en aktuell bostadsadress registrerad som baseras på styrkande dokumentation, betrakta kontohavaren som en person med hemvist i den stat eller jurisdiktion där adressen finns. Kontot är då, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §, rapporteringspliktigt om adressen finns i en annan stat eller jurisdiktion.

Om omständigheterna, efter tillämpning av första stycket, förändras på ett sådant sätt att det finns skäl att anta att den styrkande dokumentation som bostadsadressen baseras på är oriktig eller otillförlitlig, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet senast vid utgången av kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod eller, om den

tidpunkten är senare, senast inom 90 dagar från det att de förändrade omständigheterna upptäcktes, inhämta ett intygande från kontohavaren och ny styrkande dokumentation för att fastställa i vilken eller vilka stater eller jurisdiktioner kontohavaren har hemvist. Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte kan inhämta intyganden och ny styrkande dokumentation, ska institutet granska kontot i enlighet med 2 §.

2 § När det gäller andra befintliga lågvärdekonton som innehas av fysiska personer än sådana där kontohavaren betraktas som en person med hemvist i en viss stat eller jurisdiktion med tillämpning av 1 § första stycket, ska ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut granska den information som finns i dess elektroniskt sökbara databaser. Om något annat inte följer av 7 § eller 2 kap. 20 § är ett sådant konto ett rapporteringspliktigt konto i förhållande till varje sådan annan stat eller jurisdiktion som det vid granskningen framkommer

1. att kontohavaren har hemvist i,
2. att kontohavaren har en aktuell post- eller bostadsadress i,
3. att kontohavaren har ett telefonnummer i men inget telefonnummer i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets hemviststat eller hemvist-jurisdiktion,
4. när det gäller ett annat konto än ett inlåningskonto, att det finns en stående instruktion att överföra medel från kontot till ett konto i,
5. att en person med en giltig fullmakt eller underteckningsrätt avseende kontot har en adress i, eller
6. att kontohavaren har en c/o- eller poste restante-adress i och att denna adress är den enda adress som det finansiella institutet har registrerad för kontohavaren.

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska ha processer och rutiner för att upptäcka om och när sådana omständigheter som anges i första stycket tillkommer i de elektroniskt sökbara databaserna. Om sådana omständigheter tillkommer med avseende på ett konto efter det att granskningen enligt första stycket har genomförts, ska kontot, om något annat inte följer av 7 § eller 2 kap. 20 §, anses vara ett rapporteringspliktigt konto från och med det kalenderår då detta inträffar.

Ett rapporteringspliktigt konto enligt bestämmelserna i första eller andra stycket och 7 § ska anses vara ett sådant fram till dess att kontohavaren eller kontohavarna inte längre har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion.

3 § Om en c/o- eller poste restante-adress till kontohavaren framkommer vid granskningen enligt 2 § första stycket och inga andra omständigheter som anges där framkommer vid granskningen, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet tillämpa den granskning som anges i 6 § avseende kontot eller inhämta ett intygande från kontohavaren eller styrkande dokumentation som fastställer hans eller hennes skatterättsliga hemvist. Om det efter granskningen enligt 6 § inte framkommit någon sådan omständighet som anges i 2 § första stycket 1–6 och det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte inom 90 dagar från det att institutet kontaktar kontohavaren lyckas inhämta ett sådant

intygande eller sådan annan dokumentation, ska kontot anses vara ett odokumenterat konto.

4 § Ett befintligt lågvärdekonto som innehas av en fysisk person ska granskas enligt 5–11 §§ om dess saldo eller värde överstiger 1 000 000 US-dollar vid utgången av 2016 eller ett senare kalenderår. En sådan granskning ska ha genomförts senast under det kalenderår som följer kalenderåret vid utgången av vilket kontots saldo eller värde första gången översteg 1 000 000 US-dollar.

Konton vars sammanlagda saldo eller värde uppgår till mer än 1 000 000 US-dollar (högvärdekonton)

5 § När det gäller befintliga högvärdekonton som innehas av fysiska personer, ska ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut genomföra granskning enligt 2 §.

6 § Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutets elektroniskt sökbara databaser typiskt sett inte är tillräckliga för att bedöma om sådana omständigheter som anges i 2 § första stycket 1–6 föreligger, ska sådana uppgifter också eftersökas i gällande huvudkundregister, när det gäller granskning av högvärdekonton som innehas av fysiska personer.

Om sådan information inte finns i det gällande huvudkundregistret, ska uppgifterna också eftersökas bland följande handlingar med koppling till kontot som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har inhämtat under de senaste fem åren och som inte är elektroniskt sökbara:

1. den senast inhämtade styrkande dokumentation som avses i 8 kap. 7 § med avseende på kontot,
2. det senaste avtalet eller den senaste av annan dokumentation avseende öppnande av kontot,
3. den senaste dokumentation som inhämtats med stöd av lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller för att uppfylla annan lagstiftning,
4. gällande fullmakter eller handlingar avseende underteckningsrätt, och
5. gällande stående instruktioner att överföra medel avseende andra konton än inlåningskonton.

7 § Om sådana omständigheter som anges i 2 § första stycket har framkommit vid granskning enligt 2–6 §§, ska ett konto dock anses vara ett rapporteringspliktigt konto endast om något annat inte anges i 2 kap. 20 § och

1. den omständighet som framkommit är en gällande post- eller bostadsadress i en annan stat eller jurisdiktion, ett eller flera telefonnummer i en annan stat eller jurisdiktion som är de enda telefonnummer som är kopplade till kontot eller, när det gäller andra konton än inlåningskonton, en stående instruktion att överföra medel till ett konto i en annan stat eller jurisdiktion och det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte har tillgång till och inte inom 90 dagar från det att omständigheten framkom kan inhämta

a) ett intygande från kontohavaren om att han eller hon har hemvist endast i Sverige eller USA, och

b) styrkande dokumentation som visar att kontohavaren inte har hemvist i den staten eller jurisdiktionen,

2. den omständighet som framkommit är att det finns en giltig fullmakt eller underteckningsrätt för en person som har en adress i en annan stat eller jurisdiktion och det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte har tillgång till och inte inom 90 dagar från det att omständigheten framkom kan inhämta

a) ett intygande från kontohavaren om att han eller hon har hemvist endast i Sverige eller USA, eller

b) styrkande dokumentation som visar att kontohavaren inte har hemvist i den staten eller jurisdiktionen.

8 § Granskningen enligt 5–7 §§ behöver bara göras en gång för varje konto. När det gäller odokumenterade konton ska granskningen enligt 5–7 §§ dock upprepas en gång om året fram till dess att kontot inte längre är ett odokumenterat konto.

9 § Oavsett vad som sägs i 5–7 §§ ska ett högvärdekonto som innehas av en fysisk person, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §, anses vara ett rapporteringspliktigt konto om det finns en tjänsteman som har särskilt ansvar för kontakterna med kontohavaren och den tjänstemannen har eller får kännedom om att kontohavaren har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion.

10 § Om ett konto efter det att granskningen enligt 5–8 §§ har utförts blir ett rapporteringspliktigt konto enligt samma bestämmelser och 2 kap. 20 §, ska det anses som ett sådant från och med det kalenderår då detta inträffar.

11 § Om en c/o- eller poste restante-adress till kontohavaren framkommer vid granskningen enligt 5–8 §§ och inga andra omständigheter som anges i 2 § första stycket 1–6 framkommer vid granskningen, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande från kontohavaren eller styrkande dokumentation som fastställer hans eller hennes skatterättsliga hemvist. Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte inom 90 dagar från det att institutet kontaktar kontohavaren lyckas inhämta ett sådant intygande eller sådan annan dokumentation, ska kontot anses vara ett odokumenterat konto.

12 § Ett rapporteringspliktigt konto ska, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §, anses vara ett sådant fram till dess att kontohavaren eller kontohavarna inte längre har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion.

5 kap. Granskning av nya finansiella konton som innehas av fysiska personer

1 § I samband med att en fysisk person öppnar ett nytt konto hos ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska institutet inhämta ett intygande från den fysiska personen där han eller hon uppger vilken eller vilka stater och jurisdiktioner han eller hon har hemvist i.

Om det av det intygandet framgår att den fysiska personen har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande från den fysiska personen som innehåller hans eller hennes skatteregistreringsnummer i den staten eller jurisdiktionen och födelsedatum, om dessa inte anges redan i det intygande som inhämtats enligt första stycket.

2 § Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har eller får tillgång till ytterligare information som medför att det finns skäl att anta att ett intygande från kontohavaren som inhämtats inte är tillförlitligt, ska institutet inhämta ett nytt intygande från honom eller henne och bedöma dess tillförlitlighet.

3 § Om något annat inte anges i 2 kap. 20 § är ett konto ett rapporteringspliktigt konto om ett intygande som begärts enligt 1 eller 2 § visar att kontohavaren har hemvist i en eller flera andra stater eller jurisdiktioner.

4 § Om ett konto blir rapporteringspliktigt efter att ett intygande inhämtats i enlighet med 1 § första stycket, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande från kontohavaren som innehåller hans eller hennes skatteregistreringsnummer och födelsedatum.

Nya konton som får granskas som om de är befintliga konton

5 § Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får tillämpa bestämmelserna i 4 kap. vid granskning av ett nytt konto som innehas av en fysisk person i stället för bestämmelserna i detta kapitel, om kontohavaren hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller hos en till detta närstående enhet även har ett eller flera befintliga konton.

Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i enlighet med första stycket tillämpar bestämmelserna i 4 kap. vid granskningen av ett nytt konto och ett av de konton som avses i första stycket är ett rapporteringspliktigt konto, ska samtliga sådana konton som avses i första stycket anses vara rapporteringspliktiga, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §.

Intyganden och annan dokumentation som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtar eller har tillgång till enligt 4 kap. med avseende på ett sådant konto som avses i första stycket, får användas vid granskningen av samtliga sådana konton som avses i första stycket.

6 kap. Granskning av befintliga finansiella konton som innehas av enheter

Rapporteringspliktiga konton

1 § Om något annat inte anges i 2 kap. 20 § är ett befintligt konto ett rapporteringspliktigt konto om det innehas av en eller flera enheter som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Om något annat inte anges i 2 kap. 20 § är ett befintligt konto också ett rapporteringspliktigt konto om det innehas av en eller flera andra enheter som är passiva icke-finansiella enheter och över vilka en eller flera fysiska personer som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion har bestämmande inflytande.

Förfarande för identifiering av rapporteringspliktiga konton

2 § För att utreda om en enhet har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet granska den information som inhämtats för att kunna upprätthålla kontakterna med kontohavaren eller på grund av bestämmelser i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller i annan författning. Om det finns skäl att anta att kontohavaren har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska kontohavaren anses ha hemvist i den staten eller jurisdiktionen om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte

1. inhämtar ett intygande från kontohavaren om att kontohavaren inte har hemvist i denna stat eller jurisdiktion, eller

2. utifrån den övriga information som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har tillgång till eller information som är allmänt tillgänglig kan fastställa att kontohavaren inte har hemvist i denna stat eller jurisdiktion.

3 § För att fastställa om en enhet är en passiv icke-finansiell enhet, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande om detta från kontohavaren. Ett sådant intygande behöver dock inte inhämtas, om det utifrån den information som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har tillgång till eller information som är allmänt tillgänglig kan antas att kontohavaren är

1. en aktiv icke-finansiell enhet, eller

2. ett finansiellt institut annat än en sådan investeringsenhet som avses i 2 kap. 9 § första stycket 2 i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion.

4 § För att fastställa vilka personer som är personer med bestämmande inflytande över en enhet, får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på den information som inhämtats på grund av bestämmelser i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

För att fastställa om en person med bestämmande inflytande har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet

1. när det gäller konton vars saldo eller värde uppgår till 1 000 000 US-dollar eller mindre, granska den information som inhämtats på grund av

bestämmelser i lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, och

2. när det gäller andra konton än som avses i 1, inhämta ett intygande från kontohavaren eller personerna med bestämmande inflytande.

5 § Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet efter det att granskningen enligt 1–4 §§ har genomförts får tillgång till ytterligare information som medför att det finns skäl att anta att ett intygande eller annan dokumentation med avseende på kontot är oriktig eller inte tillförlitlig, ska enheten på nytt genomföra granskningen enligt 1–4 §§. Om något annat inte anges i 2 kap. 20 § är kontot ett rapporteringspliktigt konto om det därefter fortfarande finns skäl att anta att intygande eller annan dokumentation är oriktig eller otillförlitlig.

Om informationen i första stycket första meningen avser information för att fastställa om en enhet är en passiv icke-finansiell enhet, ska enheten anses vara en passiv icke-finansiell enhet, om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte får ett intygande eller annan dokumentation som tyder på att så inte är fallet.

Konton som inte behöver granskas

6 § Granskningen enligt 1–4 §§ behöver inte omfatta konton vars saldon eller värden uppgick till 250 000 US-dollar eller mindre den 31 december 2015.

Konton som vid tillämpningen av första stycket inte omfattas av granskning, ska inte anses vara rapporteringspliktiga konton. Om ett sådant konto ändå har granskats enligt 1–4 §§ och då identifierats som rapporteringspliktigt, får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §, välja om det vill behandla kontot som rapporteringspliktigt eller inte.

Om saldot eller värdet på ett konto som avses i första stycket uppgår till mer än 250 000 US-dollar vid utgången av 2015 eller vid utgången av ett senare kalenderår, ska det dock granskas enligt 1–4 §§ före utgången av det kalenderår som följer på det kalenderåret och, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §, behandlas som ett rapporteringspliktigt konto om det identifieras som ett sådant.

7 kap. Granskning av nya finansiella konton som innehas av enheter

Rapporteringspliktiga konton

1 § Om något annat inte anges i 2 kap. 20 § är ett nytt konto ett rapporteringspliktigt konto om det innehas av en eller flera enheter som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Om något annat inte anges i 2 kap. 20 § är ett konto också ett rapporteringspliktigt konto om det innehas av en eller flera andra enheter som är passiva icke-finansiella enheter och över vilka en eller flera fysiska personer som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion har bestämmande inflytande.

Om något annat inte anges i 2 kap. 20 § är ett nytt konto också rapporteringspliktigt om ett sådant intygande från kontohavaren eller

personerna med bestämmande inflytande som krävs enligt 3 eller 4 § inte kommer in.

Förfarande för identifiering av rapporteringspliktiga konton

2 § För att fastställa om en enhet har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet i samband med att ett konto öppnas inhämta ett intygande från kontohavaren. Om det av intygandet framgår att kontohavaren har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska kontohavaren anses ha hemvist i den staten eller jurisdiktionen.

Ett intygande som avses i första stycket behöver dock inte inhämtas om det av den information som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har tillgång till eller information som är allmänt tillgänglig kan antas att kontohavaren inte har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. I ett sådant fall ska kontohavaren inte anses ha hemvist i en annan stat eller jurisdiktion.

3 § För att fastställa om en enhet är en passiv icke-finansiell enhet, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande om detta från kontohavaren. Ett sådant intygande behöver dock inte inhämtas, om det utifrån den information som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har tillgång till eller information som är allmänt tillgänglig kan antas att kontohavaren är

1. en aktiv icke-finansiell enhet, eller
2. ett finansiellt institut annat än en sådan investeringsenhet som avses i 2 kap. 9 § första stycket 2 i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion.

4 § För att fastställa vilka personer som är personer med bestämmande inflytande över en enhet, får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på den information som inhämtats på grund av bestämmelser i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

För att fastställa om en person med bestämmande inflytande har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet i samband med att ett konto öppnas inhämta ett intygande från kontohavaren eller från personerna med bestämmande inflytande.

Om det av intygandet framgår att en eller flera personer med bestämmande inflytande har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande från kontohavaren eller personerna med bestämmande inflytande som innehåller dennes eller deras skatteregistreringsnummer, om dessa inte anges redan i det intygande som inhämtats enligt andra stycket.

5 § Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet efter det att granskningen enligt 1–4 §§ har genomförts får tillgång till ytterligare information som medför att det finns skäl att anta att ett intygande eller annan dokumentation med avseende på kontot är oriktig eller inte tillförlitlig, ska enheten på nytt genomföra granskningen enligt 1–4 §§.

Om något annat inte anges i 2 kap. 20 § är kontot ett rapporteringspliktigt konto om det därefter fortfarande finns skäl att anta att intygande eller annan dokumentation är oriktig eller otillförlitlig.

Om informationen i första stycket avser information för att fastställa om en enhet är en passiv icke-finansiell enhet, ska enheten anses vara en passiv icke-finansiell enhet, om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte får ett intygande eller annan dokumentation som tyder på att så inte är fallet.

Nya konton som får granskas som om de är befintliga konton

6 § Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får tillämpa bestämmelserna i 6 kap. vid granskning av ett nytt konto som innehas av en enhet i stället för bestämmelserna i detta kapitel, om kontohavaren hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller hos en till detta närliggande enhet även har ett eller flera befintliga konton.

Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i enlighet med första stycket tillämpar bestämmelserna i 6 kap. vid granskningen av ett nytt konto och ett av de konton som avses i första stycket är ett rapporteringspliktigt konto, ska samtliga sådana konton som avses i första stycket anses vara rapporteringspliktiga, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §.

Intyganden och annan dokumentation som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtar eller har tillgång till enligt 6 kap. 2–5 §§ med avseende på ett sådant konto som avses i första stycket, får användas vid granskningen av samtliga sådana konton som avses i första stycket.

8 kap. Övriga bestämmelser

Kontoförande instituts skyldigheter när en värdepapperscentral är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut

1 §³ Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet är en sådan svensk värdepapperscentral som avses i 1 kap. 3 § lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument, ska den som har antagits som kontoförande institut och som utför registreringsåtgärder i stället för värdepapperscentralen tillämpa 4–8 kap. med avseende på konton som är föremål för sådana registreringsåtgärder. Värdepapperscentralen ska sammanställa och tillhandahålla det kontoförande institutet den information som det kontoförande institutet behöver för att tillämpa 4–8 kap.

³ **Anmärkning:** I lagrådsremissen Värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument föreslås att rubriken till lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument ska ändras till lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument. Vidare föreslås i samma lagrådsremiss att begreppet central värdepappersförvarare ska ändras till värdepapperscentral.

Anmälan till Skatteverket

2 § Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska snarast möjligt men senast inom två månader från det att det blir ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut anmäla till Skatteverket att det uppfyller kriterierna för att vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt 2 kap. 21 §.

En enhet som upphör att vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska snarast möjligt men senast inom två månader från det att det upphör att vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut anmäla till Skatteverket att det inte längre uppfyller kriterierna för att vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt 2 kap. 21 §.

Beräkning av saldo eller värde

3 § Om inte något annat anges, ska ett kontos saldo eller värde vid tillämpningen av 4–8 kap. fastställas per den sista dagen av ett kalenderår eller en annan lämplig rapporteringsperiod.

När ett kontos saldo eller värde vid utgången av ett kalenderår har betydelse för granskningen enligt 4–8 kap., ska ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut räkna med kontots saldo eller värde per den sista dagen för den rapporteringsperiod som löper samtidigt med kalenderåret eller under kalenderåret.

Förmånstagare av dödsfallsförmån

4 § Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får utgå från att en fysisk person som är förmånstagare men inte försäkringstagare i ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal och som tar emot en dödsfallsförmån i enlighet med försäkringsavtalet eller livränteavtalet inte har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Detta gäller dock inte om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har skäl att anta att den förmånstagaren har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Om det finns skäl att anta att förmånstagaren har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska 4 kap. 1–4 och 7 §§ tillämpas med avseende på försäkringsavtalet eller livränteavtalet.

Andel i ett gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller ett grupplivränteavtal

5 § Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får betrakta ett finansiellt konto som är en andel i ett gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller ett grupplivränteavtal som ett konto som inte är rapporteringspliktigt fram till dess att ett belopp ska betalas ut till försäkringstagaren eller förmånstagaren om andelen uppfyller samtliga följande krav:

1. Andelen är i ett gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller ett grupplivränteavtal som är ställt till en arbetsgivare och täcker minst 25 försäkringstagare som är anställda hos arbetsgivaren.

2. De anställda försäkringstagarna har rätt att erhålla kontantvärdet som är kopplat till deras andel och ange förmånstagare för den förmån som ska betalas ut vid den anställdes död.

3. Det sammanlagda belopp som ska betalas till den anställda försäkringstagaren eller förmånstagaren med anledning av andelen överstiger inte 1 000 000 US-dollar.

Vid tillämpning av första stycket avses med *gruppförsäkringsavtal med kontantvärde* ett försäkringsavtal med kontantvärde

1. som täcker fysiska personer som är anslutna genom en arbetsgivare, branschorganisation, fackförening eller annan förening eller grupp, och

2. avseende vilket det för varje medlem i gruppen eller kategori av medlemmar inom gruppen betalas en premie som fastställs utan hänsyn till medlemmarnas personliga hälsoförhållanden annat än ålder, kön och rökvanor.

Vid tillämpning av första stycket avses med *grupplivränteavtal* ett livränteavtal i vilket rättighetsinnehavarna är fysiska personer som är anslutna genom en arbetsgivare, branschorganisation, fackförening eller annan förening eller grupp.

Befintliga konton får granskas som om de är nya konton och lågvärdekonton får granskas som om de är högvärdekonton

6 § Vid granskning av ett befintligt konto som innehas av en fysisk person får ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut tillämpa bestämmelserna i 5 kap. i stället för bestämmelserna i 4 kap. för att fastställa om kontot är rapporteringspliktigt. Vid granskning av ett befintligt konto som innehas av en enhet får ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut tillämpa bestämmelserna i 7 kap. i stället för bestämmelserna i 6 kap. för att fastställa om kontot är rapporteringspliktigt. Intyganden från kontohavaren eller personerna med bestämmande inflytande över kontohavaren ska då inhämtas när granskningen görs i stället för i samband med att kontot öppnas. De tidsfrister som gäller för granskningen enligt bestämmelserna i 4 kap. respektive 6 kap. ska dock gälla även i dessa fall.

Vid granskning av ett befintligt lågvärdekonto som innehas av en fysisk person får ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut tillämpa bestämmelserna i 4 kap. 5–12 §§ i stället för bestämmelserna i 4 kap. 1–4 och 7 §§ för att fastställa om kontot är rapporteringspliktigt. De tidsfrister som gäller för granskningen enligt bestämmelserna i 4 kap. 1–4 och 7 §§ ska dock gälla även i dessa fall.

Styrkande dokumentation

7 § Vid tillämpning av 4–7 kap., ska som styrkande dokumentation räknas

1. ett intyg om bosättning utfärdat av en behörig tjänsteman vid behörigt myndighetsorgan i den stat eller jurisdiktion där betalningsmottagaren uppger sig vara bosatt,

2. när det gäller en fysisk person, en giltig identifikationshandling utfärdad av ett behörigt myndighetsorgan som innehåller uppgift om personens namn och typiskt sett används för identifiering,

3. när det gäller en enhet, officiell dokumentation utfärdad av ett behörigt myndighetsorgan som innehåller uppgift om den juridiska personens namn samt adressen till dess huvudkontor i den stat eller

jurisdiktion där den uppger sig vara hemmahörande eller i den stat eller jurisdiktion enligt vars lagstiftning den har upprättats,

4. årsredovisningshandlingar, kreditupplysning, konkursansökan eller rapport från Finansinspektionen.

När det är fråga om befintliga konton som innehas av enheter, ska som styrkande dokumentation även räknas klassificeringar i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets arkiv med avseende på kontohavaren. Klassificeringarna ska ha fastställts på grundval av ett standardiserat system för branschkode i överensstämmelse med det rapporteringsskyldiga finansiella institutets normala förfaranden för att granska den information som inhämtats för att upprätthålla kontakterna med kontohavaren eller på grund av bestämmelser i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller i annan författning. Detta gäller dock endast om det standardiserade systemet för branschkode genomfördes av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet före den 1 januari 2016.

Dokumentations tillförlitlighet

8 § Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får inte, trots det som i övrigt föreskrivs i 4–8 kap., förlita sig på uppgifter i intyganden och annan dokumentation om institutet har tillgång till ytterligare information som gör att dokumentationens riktighet eller tillförlitlighet skäligen kan ifrågasättas.

Sparande av dokumentation

9 § Handlingar och uppgifter om åtgärder som vidtagits för att identifiera om ett konto är rapporteringspliktigt eller inte ska bevaras i minst fem år från det att kontot avslutas.

Underrättelse vid överträdelser av skyddet för uppgifter

10 § Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska vid överträdelser eller brister i skyddet för uppgifter underrätta fysiska personer som uppgifterna avser om att en överträdelse av skyddet för uppgifterna har skett, om överträdelser sannolikt kommer att påverka skyddet av deras personuppgifter eller integritet negativt.

Avsiktligt kringgående

11 § Oavsett vad som i övrigt föreskrivs i denna lag ska ett finansiellt konto anses vara ett rapporteringspliktigt konto och ett finansiellt institut anses vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut, om

1. en person med hemvist i en annan stat eller jurisdiktion eller ett finansiellt institut vidtar åtgärder som ingår i ett förfarande som medför att ett konto inte är ett rapporteringspliktigt konto enligt 2 kap. 20 § eller att ett finansiellt institut inte är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt 2 kap. 21 § och detta med hänsyn till omständigheterna kan antas ha utgjort det övervägande skälet för förfarandet, och

2. det skulle strida mot syftet med denna lag om kontot inte är ett rapporteringspliktigt konto eller det finansiella institutet inte är ett rapporteringskyldigt finansiellt institut.

Ytterligare föreskrifter

12 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer ska meddela föreskrifter när det gäller vilka stater och jurisdiktioner som ska anses vara deltagande jurisdiktioner respektive rapporteringspliktiga jurisdiktioner.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

2. Senast den 31 december 2016 ska granskningen ha genomförts enligt bestämmelserna i 4 kap. 5–11 §§ av befintliga högvärdekonton som innehas av fysiska personer.

3. Senast den 31 december 2017 ska granskningen ha genomförts enligt

a) bestämmelserna i 4 kap. 1–4 och 7 § av befintliga lågvärdekonton som innehas av fysiska personer, och

b) bestämmelserna i 6 kap. 1–6 §§ av befintliga konton som innehas av enheter.

4. Senast den 31 december 2016 ska ett finansiellt institut, som före den 1 november 2016 blivit rapporteringsskyldigt, göra en anmälan till Skatteverket enligt 8 kap. 2 § om att det uppfyller kriterierna för att vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt 2 kap. 21 §.

2.2 Förslag till lag om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Härigenom föreskrivs¹ följande.

Tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller för sådant automatiskt utbyte av upplysningar som avses i rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning och i det multilaterala behörigmyndighetsavtalet om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton undertecknat den 29 oktober 2014.

Bestämmelser om sådant automatiskt utbyte av upplysningar som ska ske mellan behöriga myndigheter i Sverige och Amerikas förenta stater och som avses i avtalet mellan Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering för att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler och för att genomföra FATCA finns i lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet.

Överföring av uppgifter

2 § Skatteverket ska till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift för en person med hemvist i den rapporteringspliktiga jurisdiktionen och som avser ett rapporteringspliktigt konto som avses i 2 kap. 20 § lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Upplysningar ska överföras om de uppgifter som ska lämnas enligt 22 b kap. 2–8 §§ och 24 kap. 4 § 1 skatteförfarandelagen (2011:1244).

Upplysningarna ska överföras minst en gång om året och omfatta information om vilken valuta varje belopp anges i.

Samarbete för att se till att avtalet följs och tillämpas

3 § Skatteverket ska underrätta en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet om Skatteverket har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i den andra staten eller jurisdiktionen eller att ett sådant finansiellt institut har begått en överträdelse av sina skyldigheter att lämna uppgifter.

4 § Om en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet underrättar Skatteverket om att myndigheten har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av ett svenskt rapporteringsskyldigt finansiellt institut eller att ett sådant finansiellt institut har begått en överträdelse av sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelse enligt rådets direktiv 2014/107/EU.

vidta de åtgärder som är möjliga enligt svensk lagstiftning för att inhämta korrekt och fullständig information eller för att avhjälpa överträdelsena.

Användning av upplysningar som Skatteverket tar emot

5 § Upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning i sin lydelse den 9 december 2014 och upplysningar som avses i det multilaterala behörigmyndighetsavtalet om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton i sin lydelse den 29 oktober 2014, får användas endast för beskattningsändamål och endast i fråga om de skatter som omfattas av lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Upplysningarna får användas även för andra ändamål om den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåter det.

För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning i sin lydelse den 9 december 2014, gäller, utöver vad som sägs i första stycket, även 20–23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Underrättelse vid överträdelse av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter

6 § Skatteverket ska omedelbart underrätta sekretariatet vid det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden vid överträdelser av sekretessen enligt det multilaterala behörigmyndighetsavtalet om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton undertecknat den 29 oktober 2014 eller vid brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.
 2. Bestämmelserna i 2 § tillämpas första gången kalenderåret 2017 för uppgifter som gäller kalenderåret 2016.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 4 § lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet² ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 §³

Uppgifter får behandlas för tillhandahållande av information som behövs hos Skatteverket för

1. fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter,

2. bestämmande av pensionsgrundande inkomst,

3. fastighetstaxering,

4. revision och annan analys- eller kontrollverksamhet,

5. tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning,

6. handläggning

a) enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter och

b) av andra frågor om ansvar för någon annans skatter och avgifter,

a) enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter,

b) av andra frågor om ansvar för någon annans skatter och avgifter, och

c) enligt lagen (2015:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och 22 b kap. skatteförfarandelagen (2011:1244),

7. fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande,

8. verksamheten med bouppteckningar och dödsboanmälningar enligt ärvdabalken,

9. hantering av underrättelser från arbetsgivare om anställning av utlänningar som avses i lagen (2013:644) om rätt till lön och annan ersättning för arbete utfört av en utlänning som inte har rätt att vistas i Sverige,

10. hantering av uppgifter om sjuklönekostnad, och

11. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelse enligt rådets direktiv 2014/107/EU.

² Senaste lydelse av lagens rubrik 2003:670.

³ Senaste lydelse 2014:1477.

Uppgifter som får behandlas enligt första stycket får även behandlas för tillhandahållande av information som behövs i Skatteverkets brottbekämpande verksamhet enligt lagen (1997:1024) om Skatteverkets medverkan i brottsutredningar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

2.4 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs¹ att 9 kap. 2 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

2 §

Bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat finns i

1. lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden,
 2. lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete,
 3. lagen (2000:344) om Schengens informationssystem,
 4. lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål,
 5. lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete,
 6. lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar,
 7. lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen,
 8. lagen (1998:620) om belastningsregister,
 9. lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning,
 10. lagen (2013:329) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen, *och*
 11. lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet.
10. lagen (2013:329) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen,
 11. lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet, *och*
 12. lagen (2015:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelse enligt rådets direktiv 2014/107/EU.

² Senaste lydelse 2015:66.

2.5 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244) dels att 1 kap. 1 §, 22 a kap. 5 §, 23 kap. 2 §, 24 kap. 4 §, 34 kap. 3 och 10 §§, 56 kap. 9 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas ett nytt kapitel, 22 b kap., fyra nya paragrafer, 23 kap. 3 b §, 24 kap. 2 a §, 34 kap. 9 c och 9 d §§, och närmast före 24 kap. 2 a § och 34 kap. 9 c § två nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §²

I denna lag finns bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatter och avgifter.

Innehållet i lagen är uppdelat enligt följande.

AVDELNING VI. KONTROLL-
UPPGIFTER,
DEKLARATIONER OCH
ÖVRIGA UPPGIFTER

22 kap. – Kontrolluppgift om
vissa andra förhållanden

22 a kap. – Kontrolluppgift om
rapporteringspliktiga konton med
anledning av FATCA-avtalet

23 kap. – Kontrolluppgift om
utländska förhållanden

AVDELNING VI. KONTROLL-
UPPGIFTER,
DEKLARATIONER OCH
ÖVRIGA UPPGIFTER

22 kap. – Kontrolluppgift om
vissa andra förhållanden

22 a kap. – Kontrolluppgift om
rapporteringspliktiga konton med
anledning av FATCA-avtalet

22 b kap. – *Kontrolluppgift om
rapporteringspliktiga och
odokumenterade konton med
anledning av automatiskt utbyte av
upplysningar om finansiella
konton*

23 kap. – Kontrolluppgift om
utländska förhållanden

22 a kap.

5 §³

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas för rapporteringspliktiga konton:

1. att kontot är ett rapporteringspliktigt konto,
2. kontots identifikationsuppgifter,

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelse enligt rådets direktiv 2014/107/EU.

² Senaste lydelse 2015:69.

³ Senaste lydelse 2015:69.

3. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot har avslutats under året, omedelbart före kontots avslutande, *och*

4. det amerikanska skatte-registreringsnumret (TIN) för den som kontrolluppgiften lämnas för, om den uppgiften finns.

3. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot har avslutats under året, omedelbart före kontots avslutande,

4. det amerikanska skatte-registreringsnumret (TIN) för den som kontrolluppgiften lämnas för, om den uppgiften finns, *och*

5. när det gäller konton som innehas av enheter, vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är

a) fysiska personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot, *och*

b) kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot.

Om det amerikanska skatteregistreringsnumret saknas för en fysisk person som kontrolluppgift ska lämnas för, ska kontrolluppgiften i stället innehålla uppgift om födelsedatum.

22 b kap. Kontrolluppgift om rapporteringspliktiga och odokumenterade konton med anledning av automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Innehåll

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser med anledning av rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning och med anledning av det multilaterala behörigmyndighetsavtalet om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton undertecknat den 29 oktober 2014. Bestämmelserna ges i följande ordning:

– skyldighet att lämna kontrolluppgift (2 §),

- för vem och av vem kontrolluppgift ska lämnas (3 och 4 §§),
- kontrolluppgiftens innehåll (5–8 §§), och
- uppgifter om odokumenterade konton (9 §).

Skyldighet att lämna kontrolluppgift

2 §

Kontrolluppgift ska lämnas om ett sådant rapporteringspliktigt konto som avses i 2 kap. 20 § lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Kontrolluppgift ska också lämnas om ett sådant odokumenterat konto som avses i 2 kap. 22 § den lagen.

För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

3 §

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och sådana enheter som avses i 2 kap. 22 § lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton vars innehav av ett konto medför att kontot är ett rapporteringspliktigt konto.

Kontrolluppgift ska även lämnas för en enhet som innehar ett konto om en eller flera fysiska personer har ett sådant bestämmande inflytande som avses i 2 kap. 18 § den lagen som medför att kontot är ett rapporteringspliktigt konto. Kontrolluppgift ska då även lämnas för den eller de fysiska personerna.

4 §

Kontrolluppgift ska lämnas av ett sådant rapporteringsskyldigt finansiellt institut som avses i 2 kap. 21 § lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Kontrolluppgiftens innehåll avseende rapporteringspliktiga konton

Uppgifter som ska lämnas om alla rapporteringspliktiga konton

5 §

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas för rapporteringspliktiga konton:

- 1. att kontot är ett rapporteringspliktigt konto,*
- 2. den eller de stater eller jurisdiktioner som den person som kontrolluppgiften lämnas för har hemvist i eller kan antas ha hemvist i på det sätt som avses i 4–8 kap. lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,*
- 3. kontots identifikationsuppgifter,*
- 4. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot har avslutats under året, att kontot har avslutats,*
- 5. skatteregistreringsnumret eller skatteregistreringsnumren (TIN) för den som kontrolluppgiften lämnas för, om den uppgiften finns, och*
- 6. när det gäller konton som innehas av enheter, vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är*
 - a) fysiska personer med bestämmande inflytande över en passiv*

icke-finansiell enhet som är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot, och

b) kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot.

Om skatteregistreringsnumret saknas för en fysisk person som kontrolluppgift ska lämnas för, ska kontrolluppgiften i stället innehålla uppgift om födelsedatum och, om uppgiften finns i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets elektroniskt sökbara databaser, personens födelseort.

Uppgifter som ska lämnas om rapporteringspliktiga konton som är depåkonton

6 §

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas för rapporteringspliktiga konton som är sådana depåkonton som avses i 2 kap. 11 § första stycket 2 lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton:

1. sammanlagd ränta, utdelning respektive annan avkastning på tillgångar på kontot som har tillgodoräknats eller betalats ut under året, och

2. sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar som, efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter, har tillgodoräknats eller betalats ut till kontot under året.

Uppgift enligt första stycket 2 ska bara lämnas om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har agerat som förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för kontohavaren vid försäljningen eller inlösen.

Uppgifter som ska lämnas om
rapporteringspliktiga konton som
är inlåningskonton

7 §

I kontrolluppgiften ska för rapporteringspliktiga konton som är sådana inlåningskonton som avses i 2 kap. 11 § första stycket 1 lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton uppgift lämnas om sammanlagd ränta som har tillgodoräknats eller betalats ut till kontot under året.

Uppgifter som ska lämnas om
rapporteringspliktiga konton som
varken är depåkonton eller
inlåningskonton

8 §

I kontrolluppgiften ska för rapporteringspliktiga konton som inte är depåkonton eller inlåningskonton uppgift lämnas om sammanlagt belopp som har tillgodoräknats eller betalats ut under året på tillgångar på konto som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet är gäldenär eller garant för.

**Kontrolluppgiftens innehåll
avseende odokumenterade konton**

Uppgifter som ska lämnas om
odokumenterade konton

9 §

I kontrolluppgiften om odokumenterade konton ska uppgift lämnas om kontots identifikationsuppgifter.

23 kap.

2 §⁴

Kontrolluppgifter enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 4 samt 4 § 1 a, 2 a och 3 a, 17, 19, 20 och 21 kap., 22 kap. 2, 3, 9–11, 17–21 och 23–25 §§ samt 22 a kap. ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

Kontrolluppgifter enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 4 samt 4 § 1 a, 2 a och 3 a, 17, 19, 20, 21 kap., 22 kap. 2, 3, 9–11, 17–21 och 23–25 §§, 22 a kap. samt 22 b kap. ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

Kontrolluppgift enligt 22 kap. 10 § ska också avse omständigheter som medför eller kan medföra avskattning enligt 5 § första stycket 6, 6 a eller 7 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

3 b §

Kontrolluppgifter enligt 22 b kap. ska även lämnas för sådana enheter som avses i 2 kap. 22 § lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som är begränsat skattskyldiga.

24 kap.

Kontrolluppgifter med anledning av automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

2 a §

Kontrolluppgifter enligt 22 a och 22 b kap. ska ha kommit in till Skatteverket senast den 15 maj närmast följande kalenderår.

4 §

En kontrolluppgift ska innehålla

1. nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för,
2. uppgift om skatteavdrag och innehållen utländsk källskatt, samt
3. uppgift om huruvida den person som kontrolluppgiften lämnas för är företagsledare, närstående till en sådan person eller delägare, om uppgiften lämnas av ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag.

⁴ Senaste lydelse 2015:69.

Kontrolluppgifter enligt 22 a och 22 b kap. ska dock bara innehålla uppgifter enligt första stycket 1.

34 kap.

3 §⁵

Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 15–22 a kap. ska senast den 31 januari året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften.

Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 15–22 kap. ska senast den 31 januari året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften.

Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 22 a och 22 b kap. ska senast den 15 maj året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften.

Uppgifter med anledning av automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

9 c §⁶

Sådana finansiella institut som avses i 2 kap. 6–10 §§ lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och som har antagits som kontoförande institut av en sådan svensk värdepapperscentral som avses i 1 kap. 3 § lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument ska lämna värdepapperscentralen de uppgifter som krävs för att den ska

⁵ Senaste lydelse 2015:69.

⁶ **Anmärkning:** I lagrådsremissen Värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument föreslås att rubriken till lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument ska ändras till lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument. Vidare föreslås i samma lagrådsremiss att begreppet central värdepappersförvarare ska ändras till värdepapperscentral.

kunna identifiera sådana rapporteringspliktiga konton som avses i 2 kap. 20 § lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Om kontrolluppgiften ska innehålla uppgift om skatteregistreringsnummer (TIN), födelsedatum eller födelseort, ska det finansiella institutet lämna värdepapperscentralen uppgift om det.

9 d §

Den som har medverkat vid en sådan försäljning eller inlösen som avses i 22 b kap. 6 § första stycket 2 ska till den kontrolluppgiftsskyldige lämna uppgift om den sammanlagda ersättning som, efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter, har tillgodoräknats eller betalats ut till kontot. Det gäller dock inte om den kontrolluppgiftsskyldige redan har uppgiften.

10 §⁷

Uppgifter som avses i 6 och 7 §§ ska lämnas senast månaden efter det att skyldigheten att lämna kontrolluppgift uppkom, dock inte senare än den 1 januari påföljande år.

Uppgifter som avses i 8–9 b §§ ska lämnas snarast och senast den 15 januari året efter det år som uppgiften gäller.

Uppgifter som avses i 8 och 9 §§ ska lämnas snarast och senast den 15 januari året efter det år som uppgiften gäller.

Uppgifter som avses i 9 a–9 d §§ ska lämnas snarast och senast den 1 maj året efter det år som uppgiften gäller.

⁷ Senaste lydelse 2015:69.

56 kap.

9 §

Efter att ett beslut om slutlig skatt har fattats ska Skatteverket beräkna om den som beslutet gäller ska betala skatt eller tillgodoräknas skatt (slutskatteberäkning).

Från den slutliga skatten ska avdrag göras för

1. debiterad F-skatt och särskild A-skatt,
2. avdragen A-skatt,
3. A-skatt som ska betalas på grund av beslut enligt 59 kap. 3 § andra stycket,

4. skatt som har förts över från en stat som Sverige har träffat överenskommelse med om att ta ut och föra över skatt,

5. skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. som har betalats för den tid under beskattningsåret då den som beslutet gäller har varit obegränsat skattskyldig i Sverige,

6. skatt enligt lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta som har betalats, om en begäran har gjorts enligt 4 § den lagen,

6. skatt enligt lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta som har betalats, om en begäran har gjorts enligt 4 § den lagen, och

7. skatt enligt lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. som har betalats, om Skatteverket har meddelat beslut enligt 5 a § tredje stycket den lagen, och

7. skatt enligt lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. som har betalats, om Skatteverket har meddelat beslut enligt 5 a § tredje stycket den lagen.

8. skatt som avser sådana återbetalningar som ska göras enligt rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, senast ändrat genom rådets beslut 2004/587/EG.

Till den slutliga skatten ska följande belopp läggas:

1. skatt som har betalats tillbaka enligt 64 kap. 5 § första stycket,
2. skatt som har förts över till en annan stat enligt 64 kap. 7 och 8 §§,
3. preliminär skattereduktion enligt 17 § lagen (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete,
4. skattetillägg som har beslutats med anledning av beslut om slutlig skatt, och
5. förseningsavgift som har beslutats för att en inkomstdeklaration inte har kommit in i rätt tid.

1. Denna lag träder i kraft den dag som regeringen bestämmer i fråga om 56 kap. 9 § och i övrigt den 1 januari 2016.

2. Lagen tillämpas första gången i fråga om uppgifter som avser a) kalenderåret 2015, när det gäller

- 24 kap. 2 a § och 34 kap. 3 § andra stycket, när det gäller uppgifter enligt 22 a kap., och
 - 34 kap. 10 §, när det gäller uppgifter som avses i 34 kap. 9 a och 9 b §§, och
 - b) kalenderåret 2016 i övrigt.
3. Regeringen får meddela de övergångsbestämmelser som behövs när 56 kap. 9 § i den nya lydelsen träder i kraft.

2.6 Förslag till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

dels att 1 och 12 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 22 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag gäller för sådant samarbete mellan Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning.

Denna lag gäller för sådant samarbete mellan Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning.

Vid utbyte av upplysningar om finansiella konton enligt artikel 8.3a i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt direktiv 2014/107/EU, tillämpas även lagen (2015:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

12 §

Skatteverket ska till varje annan medlemsstats behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som verket tagit emot i form av kontrolluppgifter eller motsvarande uppgifter och uppgifter i inkomstdeklarationer och som avser personer hemmahörande i den andra medlemsstaten när det gäller

1. inkomster från anställning,
2. styrelsearvoden,
3. livförsäkringsprodukter som inte omfattas av andra unionsrättsakter, om utbyte av

Skatteverket ska till varje annan medlemsstats behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som verket tagit emot i form av kontrolluppgifter eller motsvarande uppgifter och uppgifter i inkomstdeklarationer och som avser personer hemmahörande i den andra medlemsstaten när det gäller

1. inkomster från anställning,
2. styrelsearvoden,
3. livförsäkringsprodukter som inte omfattas av a) andra unionsrättsakter, om

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelse enligt rådets direktiv 2014/107/EU.

upplysningar och andra liknande åtgärder, än rådets direktiv 2011/16/EU, utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder, än rådets direktiv 2011/16/EU, *eller*

4. pensioner, och

b) lagen (2015:000) om

5. ägande av och inkomster från fastighet.

automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,

4. pensioner, och

5. ägande av och inkomster från fastighet.

Upplýsningarna ska överföras minst en gång om året.

22 a §

Skatteverket ska vid överträdelse eller brister i skyddet för uppgifter underrätta fysiska personer som uppgifterna avser om att en överträdelse av skyddet för uppgifterna har skett, om överträdelsen sannolikt kommer att påverka skyddet av deras personuppgifter eller integritet negativt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 2, 6 och 7 §§, 3 kap. 17 § samt 8 kap. 4, 6 och 8 §§ lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

2 §

Med aktiv icke-finansiell enhet avses en enhet som inte har hemvist i USA, inte är ett finansiellt institut och

1. vars intäkter under det föregående kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod till mindre än 50 procent utgörs av intäkter från annan verksamhet än rörelse och vars tillgångar som innehades under det föregående kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod till mindre än 50 procent utgjordes av tillgångar som genererar eller innehas i syfte att generera sådana intäkter,

2. vars andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad,

3. som är närstående till en enhet vars andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad,

4. som har sitt säte i ett amerikanskt territorium och där samtliga personer med ägarintresse i enheten har sin faktiska hemvist i detta amerikanska territorium,

5. som är

a) en annan regering än USA:s regering,

b) ett politiskt förvaltningsområde under en sådan regering som avses i a,

c) ett offentligt organ som utför uppgifter för en sådan regering som avses i a eller för ett sådant politiskt förvaltningsområde som avses i b,

d) en regering i ett amerikanskt territorium,

e) en internationell organisation,

f) en sedelutgivande centralbank som inte är amerikansk, eller

g) en enhet som ägs uteslutande av någon som avses i a–f,

6. vars verksamhet uteslutande eller nästan uteslutande består i att

a) äga hela eller delar av det utestående innehavet i ett eller flera dotterföretag som bedriver handel eller affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut, eller

b) att tillhandahålla finansiering och tjänster till ett eller flera sådana dotterföretag som avses i a,

7. som inte bedriver eller tidigare har bedrivit någon affärsverksamhet och som investerar kapital i tillgångar i syfte att bedriva näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut samt har etablerats inom de senaste 24 månaderna,

8. som inte varit ett finansiellt institut under de senaste fem åren och som håller på att avveckla sina tillgångar eller genomgår en

omorganisation i syfte att fortsätta eller återuppta näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut, eller

9. som huvudsakligen ägnar sig åt finansiering eller hedging-transaktioner med eller åt närstående enheter som inte är finansiella institut, och som inte tillhandahåller försäkrings- eller hedgingtjänster till någon enhet som inte är närstående, under förutsättning att den grupp som de närstående enheterna ingår i ägnar sig åt affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

9. som huvudsakligen ägnar sig åt finansiering eller hedging-transaktioner med eller åt närstående enheter som inte är finansiella institut, och som inte tillhandahåller finansierings- eller hedgingtjänster till någon enhet som inte är närstående, under förutsättning att den grupp som de närstående enheterna ingår i ägnar sig åt affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

En enhet ska dock inte anses vara en aktiv icke-finansiell enhet enligt första stycket 6 om den fungerar som eller utger sig för att vara någon form av investeringsenhet vars syfte är att förvärva eller finansiera bolag och sedan inneha andelar i dessa bolag som anläggningstillgångar för investeringsändamål.

6 §

Med finansiellt institut avses en enhet som anges i 7, 8, 9 eller 10 §. Med finansiellt institut avses dock inte *i något fall* en enhet vars verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande består

Med finansiellt institut avses en enhet som anges i 7, 8, 9 eller 10 §. Med finansiellt institut avses dock inte en enhet vars verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande består

1. i att direkt eller indirekt äga aktieinnehavet i ett eller flera dotterföretag som bedriver handel eller affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut eller att tillhandahålla finansiering och tjänster till ett eller flera sådana dotterföretag, eller

hela eller delar av det utestående till ett eller flera sådana dotterföretag, eller

2. av finansiering eller hedging-transaktioner med eller åt närstående enheter som inte är finansiella institut men inte tillhandahållande av försäkrings- eller hedgingtjänster till någon enhet som inte är närstående, om den grupp som de närstående enheterna ingår i ägnar sig åt affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

2. av finansiering eller hedging-transaktioner med eller åt närstående enheter som inte är finansiella institut men inte tillhandahållande av finansierings- eller hedgingtjänster till någon enhet som inte är närstående, om den grupp som de närstående enheterna ingår i ägnar sig åt affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

Med finansiellt institut avses inte heller i något fall en enhet som är ett treasurycenter enligt definitionen av detta begrepp i relevanta amerikanska författningar i sin lydelse den 8 augusti 2014.

En enhet som avses i första stycket 1 ska dock anses vara ett finansiellt institut om den fungerar som eller utger sig för att vara

någon form av investeringsenhet vars syfte är att förvärva eller finansiera bolag och sedan inneha andelar i dessa bolag som anläggningstillgångar för investeringsändamål.

7 §

En enhet är ett finansiellt institut om förvaring *eller förvaltning* av finansiella tillgångar för någon annans räkning utgör en så väsentlig del av verksamheten att de av enhetens intäkter som härrör från sådan förvaring *eller förvaltning* och därtill knutna finansiella tjänster motsvarar eller överstiger 20 procent av enhetens sammanlagda intäkter under den kortaste perioden av

1. den treårsperiod som avslutas vid utgången av det räkenskapsår som föregår tidpunkten då bedömningen görs, eller
2. den period som enheten har existerat.

3 kap.

17 §

Med konto som innehas av dödsbo avses ett konto i Sverige som innehas uteslutande av ett dödsbo, om kopia på den avlidnes testamente eller dödsbevis finns med i dokumentationen för kontot. Med konto som innehas av dödsbo avses ett konto i Sverige som innehas uteslutande av ett dödsbo, om *en* kopia på den avlidnes testamente eller dödsbevis finns med i dokumentationen för kontot *eller om uppgift om dödsfallet har inhämtats från statens personadressregister.*

8 kap.

4 §

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får utgå ifrån att en fysisk person som är förmånstagare men inte försäkringstagare i ett försäkringsavtal med kontantvärde och som tar emot en dödsfallsförmån i enlighet med försäkringsavtalet inte är en specificerad amerikansk person. Detta gäller dock inte om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har skäl att anta att den förmånstagaren är en specificerad

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får utgå ifrån att en fysisk person som är förmånstagare men inte försäkringstagare i ett försäkringsavtal med kontantvärde och som tar emot en dödsfallsförmån i enlighet med försäkringsavtalet inte är en specificerad amerikansk person. Detta gäller dock inte om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har skäl att anta att den förmånstagaren är en specificerad *amerikansk person.*

Om det finns skäl att anta att förmånstagaren är en specificerad amerikansk person, ska 4 kap. 1, 2 och 5 §§ tillämpas på försäkringsavtalet.

6 §

Vid tillämpning av 4–7 kap., ska som styrkande dokumentation räknas

1. ett intyg om bosättning utfärdat av en behörig tjänsteman vid behörig myndighet i den stat eller jurisdiktion där betalaren uppger sig vara bosatt,

1. ett intyg om bosättning utfärdat av en behörig tjänsteman vid behörig myndighet i den stat eller jurisdiktion där *betalningsmottagaren* uppger sig vara bosatt,

2. när det gäller en fysisk person, en giltig identifikationshandling utfärdad av en behörig myndighet som innehåller uppgift om personens namn och typiskt sett används för identifiering,

3. när det gäller en enhet, officiell dokumentation utfärdad av en behörig myndighet som innehåller uppgift om den juridiska personens namn samt adressen till dess huvudkontor i den stat eller jurisdiktion där den uppger sig vara hemmahörande eller i den stat eller jurisdiktion enligt vars lagstiftning den har upprättats,

4. de dokument som enligt bilaga till ett avtal om att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska agera som kvalificerad förmedlare godtas för identifiering av fysiska respektive enheter, eller

4. de dokument som enligt bilaga till ett avtal om att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska agera som kvalificerad förmedlare godtas för identifiering av fysiska *personer* respektive enheter, eller

5. kontoutdrag eller liknande sammanställningar, kreditupplysning, konkursansökan eller rapport från U.S. Securities and Exchange Commission.

8 §

Dokumentation som ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut inhämtar i enlighet med denna lag ska sparas i sex år från inhämtandet.

Handlingar och uppgifter om åtgärder som vidtagits för att identifiera om ett konto är rapporteringspliktigt eller inte ska bevaras i minst fem år från att kontot avslutas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

3 Ärendet och dess beredning

Sveriges regering undertecknade den 29 oktober 2014 ett multilateralt avtal om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, MCAA. Endast en engelsk och en fransk språkversion av avtalet undertecknades. Avtalet finns i *bilaga 1*. Avtalet innebär att CRS ska genomföras och tillämpas i Sverige. CRS finns i *bilaga 2*. Svenska översättningar av MCAA och CRS finns i *bilaga 3 och 4*. Vid Ekofinrådets möte den 9 december 2014 antogs DAC 2. DAC 2 finns i *bilaga 5*. DAC 2 innebär att CRS tas in i DAC.

Inom Finansdepartementet har promemorian En global standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton tagits fram med förslag till författningsreglering för att genomföra MCAA och DAC 2. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 6*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 7*. Remissvaren finns tillgängliga i ärendet (Fi2015/2358).

4 En global standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

4.1 Bakgrund

FATCA är en amerikansk lagstiftning från 2010 som ålägger finansiella institut i hela världen att identifiera finansiella konton som innehas av amerikanska personer och rapportera tillgångar och inkomster på sådana konton till den amerikanska federala skattemyndigheten. I vissa fall ska de finansiella instituten också innehålla skatt för den amerikanska federala skattemyndighetens räkning. Finansiella institut som inte alls deltar i rapportering och innehållande av källskatt enligt FATCA riskerar att det innehålls 30 procents skatt på alla betalningar av inkomster med källa i USA till det finansiella institutet.

USA, Frankrike, Förenade konungariket, Italien, Spanien och Tyskland presenterade i juli 2012 en modell för bilaterala avtal om automatiskt utbyte av upplysningar mellan den amerikanska federala skattemyndigheten och respektive skattemyndighet i andra stater och jurisdiktioner. I april 2015 hade 59 stater och jurisdiktioner ingått bilaterala avtal med USA om FATCA medan ytterliga 42 stater och jurisdiktioner var överens i sak med USA om sådana avtal utan att ännu ha undertecknat dem. Bland dessa 101 stater och jurisdiktioner finns samtliga EUs medlemsstater. Sveriges FATCA-avtal har genomförts i enlighet med prop. 2014/15:41.

Inom OECD har det tagits fram en standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Standarden bygger på den ovan nämnda modellen för bilaterala FATCA-avtal. En del avvikelser har dock gjorts för att standarden ska kunna fungera i multilaterala sammanhang och fristående från den amerikanska FATCA-lagstiftningen. OECD:s standard består av en modell för avtal mellan

behöriga myndigheter om att tillämpa CRS. Till avtalet hör CRS. Till den globala standarden har det även tagits fram kommentarer och it-format för utbytet. Ytterligare information om det globala automatiska informationsutbytet om finansiella konton samt ytterligare vägledning när det gäller tolkning och tillämpning av CRS publiceras på OECD:s webbplats (www.oecd.org). Tanken är att det där bl.a. kommer att finnas svar på vanligt förekommande frågor om hur CRS och dess kommentar ska tolkas och tillämpas.

Sverige är en av 61¹ stater och jurisdiktioner som har anslutit sig till ett multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om att genomföra CRS i nationell lagstiftning och att inleda ett automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. MCAA undertecknades i en engelsk och en fransk språkversion. 50 av staterna och jurisdiktionerna har i avtalet åtagit sig att ha genomfört CRS i nationell lagstiftning senast den 1 januari 2016 och att inleda utbytet av upplysningar med ett första utbyte i september 2017. De övriga 11 staterna och jurisdiktionerna har i avtalet åtagit sig att ha genomfört CRS i nationell lagstiftning senast den 1 januari 2017 och att inleda ett multilateralt automatiskt byte av upplysningar om finansiella konton med ett första utbyte i september 2018. Grunden för MCAA är artikel 6 i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden som genomförts i svensk rätt genom lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden och ger stöd för behöriga myndigheter att komma överens om automatiskt utbyte av de upplysningar som omfattas av utbytet enligt konventionen.

I DAC finns bestämmelser om samarbete mellan medlemsstaterna i form av utbyte av upplysningar, närvaro vid administrativa myndigheter och medverkan i administrativa utredningar, samtidiga kontroller samt administrativ delgivning. I DAC föreskrivs även att en medlemsstat som erbjuder ett tredjeland ett mer omfattande samarbete än som följer av DAC, inte får vägra en annan medlemsstat att också inleda ett ömsesidigt sådant samarbete. Samtliga EU:s medlemsstater har ingått eller avser att ingå bilaterala avtal med USA om FATCA och alla medlemsstater utom Bulgarien undertecknade den 29 oktober 2014 MCAA. Mot denna bakgrund har det inom EU, delvis parallellt med arbetet inom OECD, arbetats fram ett förslag som syftar till att ta in OECD:s standard om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton i EU-lagstiftningen. I juni 2013 lade kommissionen fram ett förslag till ändringar i DAC (se faktapromemoria 2012/13:FPM150). Detta arbete ledde fram till att Ekofin-rådet vid sitt möte den 9 december 2014 antog DAC 2 som innebär att OECD:s standard tas in i DAC. Skälet till att OECD:s standard behandlats även på EU-nivå och inte endast bi- eller multilateralt mellan medlemsstaterna är att det har ansetts nödvändigt att samordna detta nya byte av upplysningar med det utbyte av upplysningar som redan äger rum mellan medlemstaterna, framförallt enligt de sedan tidigare befintliga bestämmelserna i DAC och enligt direktivet

¹ Siffran gäller den 4 juni 2015.

2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar (nedan kallat sparandedirektivet).

En effekt av behovet av samordning mellan utbytet av upplysningar enligt olika rättsakter är att Europeiska rådet i samband med att DAC 2 antogs gav kommissionen i uppdrag att ta fram ett förslag om att upphäva sparandedirektivet. Skälet till att detta uppdrag lämnades är att utbytet av upplysningar enligt DAC 2 nästan helt överlappar sparandedirektivet och att det under sådana förhållanden kan anses omotiverat administrativt betungande att tillämpa dessa två rättsakter parallellt. Ett förslag till upphävande av sparandedirektivet publicerades den 18 mars 2015 av kommissionen.

I denna lagrådsremiss lämnas förslag till de lagar och förordningar som behövs för att genomföra MCAA, inklusive CRS, och DAC 2. MCAA, CRS och DAC 2 kallas i denna lagrådsremiss med en gemensam benämning för ”den globala standarden för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton” eller den ”globala standarden”.

I denna lagrådsremiss lämnas även förslag på åtgärder för att upphäva sparandedirektivet.

4.2 Den globala standardens uppbyggnad och övergripande innehåll

Bilaga I till DAC överensstämmer nästan helt med CRS. Några få avvikelser som har ansetts nödvändiga på grund av att det rör sig om ett EU-sammanhang finns dock i bilaga I till DAC. I bilaga II till DAC finns vissa bestämmelser som inte uttryckligen finns med i CRS utan i stället kommer till uttryck i kommentaren till CRS. I punkten 13 i ingressen till DAC 2 anges att kommentaren till CRS bör användas av medlemsstaterna vid genomförandet av direktivet. Tanken är alltså att innebörden av bilaga I till DAC ska vara densamma som innebörden av CRS såvida det inte framgår att något annat är avsett. Skälet till att vissa delar av kommentaren till CRS har tagits in i bilaga II till DAC är att de delarna har bedömts vara självständiga bestämmelser och inte endast förtydliganden av de bestämmelser som redan kommer till uttryck i CRS.

En förutsättning för att utbytet av upplysningar ska kunna ske på ett effektivt sätt är att det identifieras vilka konton som innehas av personer med hemvist i en annan stat eller jurisdiktion eller av enheter över vilka en eller flera personer med bestämmande inflytande har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Det måste även fastställas vilken eller vilka dessa andra stater eller jurisdiktioner är. Ansvaret för denna identifiering ligger på de finansiella instituten där de finansiella kontona finns. Den globala standarden innehåller detaljerade regler för den procedur som ska genomföras för att identifiera kontona. Granskningsproceduren skiljer sig åt beroende på om kontot öppnas den 1 januari 2016 eller senare (nya konton) eller dessförinnan (befintliga konton) samt beroende på om kontot innehas av en fysisk person eller en enhet. Begreppet ”enhet” definieras som en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse. När det gäller nya konton är den centrala delen i

identifieringsproceduren att inhämta ett intygande från kontohavarna eller personerna med bestämmande inflytande över en enhet där de ska intyga i vilka stater eller jurisdiktioner de har hemvist. När det gäller befintliga konton är huvudregeln i stället att de finansiella instituten inte behöver inhämta någon ny dokumentation. I stället ska de granska de uppgifter som de redan har angående ett konto och se om det finns indikationer på att kontohavaren eller personerna med bestämmande inflytande har hemvist i en eller flera andra stater eller jurisdiktioner. Konton som identifieras som konton med kontohavare som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion eller är enheter över vilka personer med hemvist i en annan stat eller jurisdiktion har bestämmande inflytande är rapporteringspliktiga konton.

De finansiella instituten ska årligen lämna uppgifter till sina nationella skattemyndigheter avseende de rapporteringspliktiga kontona. Uppgifter ska lämnas som behövs för att identifiera kontohavaren och personerna med bestämmande inflytande, kontona och de uppgiftslämnande instituten. Uppgifter ska också lämnas om saldo eller värde på kontona eller om ett konto avslutats under året. Vidare ska uppgifter lämnas om ränta, utdelning eller andra betalningar avseende tillgångar på kontona samt intäkter från försäljning av tillgångar på kontona.

De nationella skattemyndigheterna ska sedan årligen genom automatiskt utbyte av upplysningar överföra dessa uppgifter till den eller de stater och jurisdiktioner där kontohavaren och personerna med bestämmande inflytande har hemvist.

I avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC finns bl.a. bestämmelser om finansiella institut, kontohavare och finansiella produkter som är undantagna från rapporteringsskyldighet och rapporteringsplikt. Gemensamt för dessa är att det har bedömts föreligga en låg risk för att de ägnar sig åt eller används för skatteundandragande. Exempelvis är centralbanker sådana finansiella institut som enligt huvudregeln är undantagna från rapporteringsskyldighet. Stater och mellanstatliga internationella organisationer är exempel på kontohavare som det inte behöver lämnas några uppgifter om. Bland de finansiella produkter som är undantagna finns bl.a. vissa pensionsprodukter.

5 Allmänna utgångspunkter för genomförandet av den globala standarden i svensk rätt

<p>Regeringens förslag: MCAA och CRS samt DAC 2 ska genom en gemensam lagstiftning införas i svensk rätt.</p>
--

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: En stor andel av remissinstanserna har inte några synpunkter på förslagen i promemorian. *Skatteverket* tillstyrker förslagen men har en del synpunkter och förslag på justeringar i den förslagna

lagstiftningen. Även *Nasdaq OMX Stockholm AB* och *Nasdaq OMX Clearing AB* välkomnar förslagen men har vissa synpunkter.

Finansbolagens förening anför att regleringen, som är mycket långtgående, blir oproportionell i förhållande till mindre svenska institut.

Näringslivets Skattedelegation, med instämmande av *Svenska Bankföreningen*, *Svensk Försäkring* och *Svenskt Näringsliv*, anser att utvecklingen har gått för fort när det gäller det automatiska informationsutbytet utan att erforderlig behovsanalys har genomförts. Automatiskt utbyte av upplysningar innebär en stor administrativ kostnad för de företag som är rapporteringsskyldiga.

Svenska Bankföreningen anför därutöver att de system som nu sjösätts på global nivå inte är ändamålsenliga och kommer att leda till att stora mängder information skickas mellan olika länders skattemyndigheter vilka kommer att ha begränsade möjligheter att ta hand om och kontrollera allt influtet material. Det kan ifrågasättas om de aktuella insatserna står i rimlig proportion till den ökade administrativa bördan. Bankföreningen ifrågasätter också om genombrottet av den personliga integriteten och skyddet av den enskilde är proportionerligt i förhållande till den nytta som eftersträvas.

Sveriges advokatsamfund anför att den föreslagna globala standarden för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ger upphov till en rad integritets-, sekretess- och dataskyddsfrågor som enligt Advokatsamfundet riskerar avsevärda ingrepp i den personliga integriteten och enskildas rättssäkerhet. Advokatsamfundet anser vidare att den föreslagna regleringen inte lever upp till de krav på förutsebarhet, tydlighet och överskådlighet som måste ställas på lagstiftning. *Datainspektionen* anför att det är positivt att promemorian innehåller förslag med särskilda krav på information till kontohavare och att promemorian belyser enskildas rättigheter i förhållande till den personuppgiftsansvarige och hur lagförslagen förhåller sig till PUL och dataskyddsdirektivet.

Skälen för regeringens förslag: För att MCAA och CRS samt DAC 2 ska kunna tillämpas i Sverige behövs bestämmelser om utbyte av upplysningar i svensk rätt. I denna lagrådsremiss lämnas förslag till de författningar som behövs för att genomföra MCAA, CRS och DAC 2 i svensk rätt. MCAA, CRS och DAC 2 kallas i denna lagrådsremiss med en gemensam benämning för ”den globala standarden för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton” eller den ”globala standarden”.

Eftersom DAC 2 avser en ändring av DAC vore ett tänkbart tillvägagångssätt att införa DAC 2 i svensk rätt genom att ändra de lagar som togs in för att genomföra DAC. Då DAC 2 endast medför smärre förändringar i befintliga bestämmelser i DAC och i stället till övervägande del medför ett utökat utbyte av upplysningar endast i fråga om upplysningar om finansiella konton, något som tidigare inte reglerats i DAC, är en sådan lösning inte den mest tilltalande eller logiska.

Eftersom DAC 2 nästan helt överensstämmer med CRS (som framgår ovan under 3.2) och då utgångspunkten för CRS och DAC 2 är en enda enhetlig rapporteringsstandard för finansiella konton bedömer regeringen att ett gemensamt införande av DAC 2 och CRS samt gemensamma författningar där dessa regleras är att föredra. DAC 2 och CRS bedöms

därför med fördel kunna genomföras genom en gemensam lagstiftning, i stället för att DAC 2 genomförs separat genom ändringar i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning, vilket även skulle medföra en separat lagstiftning för CRS. Där skillnader finns mellan CRS och DAC 2 ska åtskillnader göras i den gemensamma lagstiftningen.

FATCA som är en variant av den globala standarden och som skiljer sig något åt från DAC 2 och CRS, vad gäller bl.a. tidsfrister för att ha genomfört granskning av konton och genomförandetidpunkten för avtalet, har bedömts bäst genomföras separat i svensk lagstiftning, se prop. 2014/15:41.

Även om CRS och DAC 2 införs avskilda från bestämmelserna om FATCA bör utgångspunkten vara att lagstiftningen, för att underlätta tillämpningen, så långt som möjligt ska överensstämja med den lagstiftning som syftar till att genomföra FATCA-avtalet (se prop. 2014/15:41).

Med hänsyn till remissynpunkterna från *Finansbolagens förening*, *Näringslivets Skattedelegation*, med instämmande av *Svenska Bankföreningen*, *Svensk Försäkring* och *Svenskt Näringsliv*, och *Sveriges advokatsamfund* vill regeringen framhålla följande. Bakgrunden till den globala standarden för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton är att den amerikanska FATCA-lagstiftningen gjorde det nödvändigt för ett stort antal länder att ingå bilaterala avtal med USA om utbyte av information om finansiella konton. De flesta länderna, däribland Sverige, valde att ingå avtal enligt den s.k. modell 1. Dessa länder åtog sig därigenom att ålägga sina finansiella institut att identifiera amerikanska kontohavare och rapportera information om tillgångar och inkomster på dessa konton till skattemyndigheterna i det egna landet som sedan utbyter uppgifterna med den amerikanska federala skattemyndigheten. FATCA-avtalen innehåller bl.a. ett detaljerat regelverk för hur de finansiella instituten ska gå till väga för att identifiera amerikanska konton. För att kunna leva upp till FATCA-avtalen krävdes stora investeringar av både finansiella institut och skattemyndigheter i de länder som ingått sådana avtal med USA. Avtalen innebär att USA får tillgång till information om finansiella konton från ett stort antal länder, medan USA:s avtalsparter endast får information från USA. Ett viktigt skäl till att den globala standarden togs fram var att andra länder, genom att sinsemellan utbyta information på ett sätt som nära återspeglar FATCA-avtalen, skulle kunna utnyttja de investeringar som institut och myndigheter tvingats göra med anledning av FATCA för att själva få information från ett stort antal länder och inte bara från USA. Tanken är att en relativt liten investering ska leda till stor nytta för de stater och jurisdiktioner som deltar. Den mycket breda internationella uppslutningen kring den globala standarden innebär ett globalt genombrott för automatiskt informationsutbyte i skatteärendet, och därmed för kampen mot skatteundandragande och skattefusk. Bekämpande av skatteundandragande och skattefusk har länge varit en prioriterad fråga för Sverige och regeringen välkomnar de stora framsteg som på kort tid har gjorts på detta område i efterspelet av FATCA. Därutöver kan det noteras att artikel 19 i DAC föreskriver att när en medlemsstat erbjuder ett tredjeland ett mer omfattande samarbete än vad

som föreskrivs i det direktivet får den medlemsstaten inte vägra någon annan medlemsstat som så önskar att inleda ett sådant ömsesidigt mer omfattande samarbete med den medlemsstaten.

5.1 Identifiering av konton

Regeringens förslag: En ny lag om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ska införas. Lagen ska utformas på ett sådant sätt att samtliga konton som innehas av personer med hemvist i någon annan stat eller jurisdiktion eller av vissa enheter som personer med hemvist i någon annan stat eller jurisdiktion har bestämmande inflytande över ska anses vara rapporteringspliktiga. Detta ska gälla oavsett om Sverige ännu har en bindande överenskommelse med den staten eller jurisdiktionen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Sveriges advokatsamfund* ifrågasätter den rättsliga grunden när det gäller förslaget om identifiering av konton. Sverige har anslutit sig till ett multilateralt avtal mellan nationella behöriga myndigheter om att genomföra CRS. Enligt förslaget ska den svenska lagen utformas så att finansiella konton ska omfattas av rapporteringsplikten oavsett om Sverige ännu har en bindande överenskommelse om automatiskt informationsutbyte med den stat där kontohavaren har sin hemvist. Det innebär att lagen enligt förslaget skulle föranstalta om automatiskt informationsutbyte till ett stort antal stater utan att någon bindande förpliktelse för detta skulle föreligga vid lagens ikraftträdande. Oaktat de administrativa skäl som anförs för den föreslagna ordningen med anledning av staternas successiva anslutning till avtalet, ifrågasätter Advokatsamfundet förslagets laglighet i denna del.

Skälen för regeringens förslag: Bilaga I och II till DAC samt CRS innehåller ett detaljerat regelverk för den granskning som svenska rapporteringsskyldiga finansiella institut ska genomföra för att identifiera de rapporteringspliktiga kontona. För att införa dessa bestämmelser i svensk rätt bör en ny lag, IDKAL, införas. För att kunna identifiera rapporteringspliktiga konton som innehas av fysiska personer behöver de rapporteringsskyldiga finansiella instituten behandla personuppgifter. Av 10 § PUL följer att personuppgifter får behandlas bara om den registrerade har lämnat sitt samtycke till behandlingen eller om behandlingen är nödvändig för att bl.a. den personuppgiftsansvarige ska kunna fullgöra en rättslig skyldighet. För att instituten ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt den nya IDKAL kommer den nämnda behandlingen av personuppgifter att vara nödvändig (se även avsnitt 6.2.3).

Som nämnts under avsnitt 3.1 har hittills 61 stater och jurisdiktioner undertecknat MCAA. Avtalet är dock öppet för tillträde av andra stater och jurisdiktioner i framtiden. Ytterligare sju stater och jurisdiktioner har

politiskt åtagit sig att genomföra CRS så att ett första informationsutbyte ska kunna ske 2017. Därutöver har 26 stater och jurisdiktioner åtagit sig att genomföra CRS så att ett första informationsutbyte ska kunna ske 2018. Vidare har fem stater och jurisdiktioner politiskt åtagit sig att genomföra CRS, men utan att ange någon tidsplan för detta. Utöver de 61 stater och jurisdiktioner som har undertecknat MCAA har alltså redan ytterligare 38 åtagit sig att genomföra CRS utan att ännu ha undertecknat avtalet. Bland dessa 38 stater och jurisdiktioner finns bl.a. Förenade Arabemiraten, Japan, Monaco och Ryssland. Ytterligare stater och jurisdiktioner kan förväntas ansluta sig till det automatiska informationsutbytet om finansiella konton. OECD:s globala forum arbetar för att utbytet på sikt ska kunna bli helt globalt. Om de svenska finansiella instituten skulle genomföra den granskningsprocedur som krävs endast med avseende på konton som innehas av personer med hemvist i en annan medlemsstat eller i en stat eller jurisdiktion som har undertecknat MCAA, skulle det krävas att de upprepar hela granskningsproceduren varje år som en eller flera stater eller jurisdiktioner ansluter sig till MCAA. Ett sådant förfarande skulle vara mycket administrativt betungande för de finansiella instituten. Mot denna bakgrund bör lagen utformas på ett sådant sätt att samtliga konton som innehas av personer med hemvist i någon annan stat eller jurisdiktion eller av vissa enheter över vilka personer med hemvist i någon annan stat eller jurisdiktion har bestämmande inflytande ska anses vara rapporteringspliktiga, oavsett om Sverige ännu har en bindande överenskommelse med den staten eller jurisdiktionen om att automatiskt utbyta upplysningar om finansiella konton. Med anledning av vad *Sveriges advokatsamfund* anför i denna fråga vill regeringen förtydliga att förslaget inte innebär att informationsutbyte ska äga rum med någon stat eller jurisdiktion innan Sverige har en bindande överenskommelse med den staten eller jurisdiktionen. Förslaget begränsar sig i detta avseende till att konton som innehas av personer med hemvist i en stat eller jurisdiktion med vilken det inte finns en bindande överenskommelse ska identifieras och rapporteras till Skatteverket. Något utbyte av de aktuella uppgifterna ska dock inte äga rum med stater och jurisdiktioner med vilka Sverige ännu inte har en bindande överenskommelse om att så ska ske. Därutöver kan det nämnas att det i och för sig inte finns någon rättslig skyldighet enligt internationella överenskommelser för Sverige att identifiera konton som innehas av personer med hemvist i stater och jurisdiktioner med vilka Sverige ännu inte har en bindande överenskommelse. Skälen för förslaget har redovisats ovan och är andra än att identifiering av sådana konton krävs enligt en internationell överenskommelse. Den föreslagna lagstiftningen kommer att innebära en rättslig grund för finansiella institut att identifiera konton som innehas av personer med hemvist i sådana stater och jurisdiktioner och för Skatteverket att inhämta uppgifter om sådana konton.

Bestämmelser som det inte är aktuellt för svenska finansiella institut att tillämpa, t.ex. sådana som riktar sig mot svenska trustar, bör inte tas in i lagen. Det är även önskvärt att disponera den svenska lagstiftningen på ett sätt som gör att den blir så lättillgänglig som möjligt. För att inte öka den administrativa bördan för de finansiella instituten mer än nödvändigt är det samtidigt önskvärt att genomförandet av CRS och DAC 2 blir

enhetligt och att lagstiftningen så långt som möjligt överensstämmer med lagstiftningen som togs in för att genomföra FATCA-avtalet. Eftersom CRS och DAC 2 i vissa avseenden skiljer sig från FATCA-avtalet är det dock nödvändigt med vissa avvikelser även i den svenska lagstiftningen. Lagförslagen i denna lagrådsremiss är en produkt av dessa avvägningar.

Eftersom det är till Skatteverket som de finansiella instituten ska lämna kontrolluppgifter och bestämmelserna i den föreslagna nya IDKAL är av avgörande betydelse för om kontrolluppgift ska lämnas och vad den i så fall ska innehålla (jfr avsnitt 6.2.2), kommer det att falla under Skatteverkets ansvarsområde att besvara frågor om tolkning och tillämpning av reglerna i IDKAL. Det bör därutöver övervägas att ta in en bestämmelse i förordningsform om att Skatteverket får meddela de ytterligare förfaranden som behövs för verkställigheten av IDKAL.

5.2 De finansiella institutens skyldigheter att lämna uppgifter till Skatteverket om de identifierade kontona

Regeringens förslag: De finansiella institutens skyldigheter att lämna uppgifter till Skatteverket om rapporteringspliktiga finansiella konton ska tas in i SFL som skyldigheter att lämna kontrolluppgift om ett rapporteringspliktigt finansiellt konto.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Datainspektionen* erinrar om värdet av att tydligt peka ut vem som har ansvaret för den personuppgiftsbehandling som sker i samband med att rapporteringsskyldiga finansiella institut fullgör sina skyldigheter.

Skälen för regeringens förslag: De uppgifter som Skatteverket ska inhämta och överföra till de andra staterna och jurisdiktionernas skattemyndigheter om de konton som identifierats som rapporteringspliktiga i enlighet med bestämmelserna i bilaga I och II till DAC och i CRS, räknas upp i avsnitten I i CRS och bilaga I till DAC. Vilka uppgifter som ska inhämtas skiljer sig i vissa avseenden åt beroende på vilken sorts rapporteringspliktigt konto det rör sig om. Förutom uppgifter som behövs för att kunna identifiera kontohavaren, kontot och det finansiella institutet som tillhandahåller kontot, kan det bl.a. handla om uppgifter om saldo eller värde på kontot samt ränta, utdelning, försäljningsintäkter och annan avkastning som betalas till eller tillgodoräknas kontot, eller belopp som betalats ut till kontohavaren. Någon generell kontrolluppgiftsskyldighet avseende saldo eller värde eller om belopp som betalats ut till kontohavare finns inte sedan tidigare i SFL. Vad avser uppgifter om de inkomster som räknas upp i avsnitten lämnas dock kontrolluppgifter i någon form redan idag. En påtaglig skillnad mellan uppgiftslämnandet som ska ske enligt DAC 2 och CRS och som sker enligt nu gällande kontrolluppgiftsbestämmelser är att uppgifterna enligt DAC 2 och CRS genomgående ska lämnas avseende ett finansiellt konto. Uppgiftslämnandet enligt DAC 2 och CRS bygger

på en ”konto-för-konto-rapportering” som innebär att det ska lämnas uppgift om varje finansiellt konto som en och samma person innehar, även om de olika finansiella kontona finns hos samma rapporteringsskyldiga finansiella institut. Att en enda kontrolluppgift ska lämnas för ett visst rapporteringspliktigt konto innebär vidare att kontrolluppgiften ska innehålla uppgifter om exempelvis all utdelning som lämnas avseende tillgångar på kontot under ett kalenderår, även om denna utdelning lämnats för olika tillgångar vid olika tillfällen under året. Det är lämpligt att reglera den uppgiftsskyldighet för finansiella institut som följer av DAC 2 och CRS i form av kontrolluppgiftsskyldighet i SFL. De nya kontrolluppgiftsskyldigheter som tas in i SFL bör därför avse uppgifter om rapporteringspliktiga finansiella konton. Uppgifterna ska innehålla de uppgifter om saldon och värden samt inkomster och betalningar m.m. som enligt DAC 2 och CRS ska utbytas avseende sådana konton.

Vad gäller registerlagstiftningens förhållande till de föreslagna reglerna om Skatteverkets personuppgiftsbehandling med anledning av DAC 2 och CRS, kan följande sägas. PUL har till syfte att skydda människor mot att deras personliga integritet kränks när personuppgifter behandlas. Lagen utgör ett genomförande av det s.k. dataskyddsdirektivet (Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter) och gäller allmänt för behandling av personuppgifter. Lagen gäller för behandling av personuppgifter som utförs av såväl myndigheter, företag och enskilda personer. Om det finns bestämmelser i annan lag eller förordningen som avviker från PUL gäller dock enligt 2 § de bestämmelserna i stället för PUL.

Den behandling av personuppgifter som de finansiella instituten kommer att utföra omfattas av PUL. Som grundläggande krav på behandlingen av personuppgifter gäller enligt PUL att behandlingen ska vara laglig, korrekt och i enlighet med god sed. Ändamålen ska vara särskilda, uttryckligt angivna och berättigade. Personuppgifter får inte behandlas för ändamål som inte är förenliga med det ursprungliga ändamålet. Personuppgifterna ska vara adekvata, relevanta, riktiga och aktuella. De får inte vara fler än nödvändigt och de får inte bevaras längre än nödvändigt (9 § PUL). Med anledning av *Datainspektionens* erinran kan regeringen tydliggöra att den personuppgiftsansvarige är den som ensam eller tillsammans med andra bestämmer ändamålen med och medlen för behandlingen av personuppgifter (3 § PUL). Det innebär att ett finansiellt institut som behandlar uppgifter för att fullgöra sina skyldigheter enligt den nu föreslagna lagstiftningen är personuppgiftsansvarig för uppgifterna.

Huvudregeln enligt PUL är att behandling av personuppgifter ska göras med den registrerades samtycke. Med den registrerades avses den som en personuppgift avser. Det finns dock ett antal fall där personuppgifter får behandlas även utan den registrerades samtycke. Personuppgifter får behandlas utan samtycke bl.a. om det är nödvändigt för att den personuppgiftsansvarige ska kunna fullgöra en rättslig skyldighet (10 § PUL).

Skatteverkets behandling av personuppgifter i beskattningsverksamheten regleras i SdbL. Lagen tillämpas om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier. Vissa av bestämmelserna i lagen gäller även för behandling av uppgifter om juridiska personer och avlidna.

SdbL gäller i stället för PUL. Vissa bestämmelser i PUL ska dock tillämpas, bl.a. 9 § som innehåller krav på att personuppgifter bara får samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål samt att uppgifterna inte får behandlas för något ändamål som är oförenligt med det för vilket uppgifterna samlades in. I 1 kap. 4 § SdbL anges för vilka primära ändamål uppgifter får behandlas i beskattningsverksamheten. Bestämmelsen är så utformad att i stort sett hela Skatteverkets verksamhet inom beskattningsområdet omfattas av ändamålsbeskrivningen, (se prop. 2000/01:33 s. 123 f.).

Av 1 kap. 4 § första stycket 4 och 7 SdbL framgår att uppgifter får behandlas för tillhandahållande av information som behövs hos Skatteverket för bl.a. kontrollverksamhet och fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande åtagande.

Av 2 kap. 1 § SdbL framgår att det i beskattningsverksamheten ska finnas en samling uppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt i verksamheten för de i 1 kap. 4 och 5 §§ angivna ändamålen (beskattningsdatabas). I databasen får uppgifter behandlas om personer som omfattas av verksamhet enligt 1 kap. 4 § 1–11. För de ändamål som anges i 1 kap. 4 § får bl.a. uppgifter om en fysisk persons identitet, medborgarskap, bosättning och familjeförhållande samt en juridisk persons identitet, säte, ägarförhållanden samt firmatecknare och andra företrädare, samt även andra uppgifter som behövs för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande behandlas i databasen (2 kap. 3 § första stycket 1 och 2 samt andra stycket SdbL). I tredje stycket samma lagrum anges att regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som får behandlas i databasen. Av 2 § SdbF framgår att uppgifter som behövs bl.a. för informationsutbyte och annan handräckning enligt internationella åtaganden får behandlas i beskattningsdatabasen. Se även avsnitt 6.2.2 där en ändring i SdbL föreslås.

Såväl PUL som SdbL innehåller bestämmelser om de registrerades rättigheter. I 23–27 §§ PUL finns bestämmelser om information till den registrerade. Viss information ska lämnas självmant. Om uppgifter om en person samlas in från personen själv, ska den personuppgiftsansvarige i samband med insamlandet självmant lämna den registrerade information om behandlingen av uppgifterna. Informationen ska omfatta uppgift om den personuppgiftsansvariges identitet, uppgift om ändamålen med behandlingen och all övrig information som behövs för att den registrerade ska kunna ta till vara sina rättigheter i samband med behandlingen, såsom information om mottagarna av uppgifterna, skyldighet att lämna uppgifter och rätten att ansöka om information och få rättelse. Information behöver dock inte lämnas om sådant som den registrerade redan känner till. PUL ger den registrerade rätt att en gång

per år avgiftsfritt få information om alla personuppgifter som den personuppgiftsansvariga har lagrat om den registrerade. För att få ett registerutdrag ska den registrerade skicka en egenhändigt underskriven begäran till den personuppgiftsansvarige. Den personuppgiftsansvarige är vidare enligt 28 § PUL skyldig att på begäran av den registrerade snarast rätta, blockera eller utplåna sådana personuppgifter som inte har behandlats i enlighet med PUL eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av lagen. Enligt 48 § PUL ska den personuppgiftsansvarige ersätta den registrerade för skada och kränkning av den personliga integriteten som en behandling av personuppgifter i strid med denna lag har orsakat.

När det gäller SdbL finns bestämmelser om enskildas rättigheter i 3 kap. Av 3 kap. 1 § framgår att bestämmelserna om information till den registrerade i 23 och 25–27 §§ PUL, med de begränsningar som anges i 3 kap. 2 och 2 a §§, ska tillämpas. Av 3 kap. 3 § framgår att också bestämmelserna om rättelse i 28 § PUL, med den begränsning som följer av 3 kap. 2 a §, ska tillämpas. I 3 kap. 4 § finns bestämmelser om överklagande av Skatteverkets beslut om rättelse och om information som ska lämnas enligt 26 § PUL.

5.3 Skatteverkets skyldigheter att överföra uppgifter till andra stater och jurisdiktioners skattemyndigheter, m.m.

Regeringens förslag: Skatteverkets skyldigheter att överföra uppgifter till andra stater eller jurisdiktioners skattemyndigheter ska införas i en ny särskild lag om automatiskt utbyte av upplysningar avseende finansiella konton. I lagen ska det också införas bestämmelser om Skatteverkets övriga skyldigheter med anledning av DAC 2 samt MCAA och CRS.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, anför bl.a. följande. Med ett automatiskt informationsutbyte som nu föreslås ökar risken för att enskilda personer och företag kommer i kläm mellan olika länders skattekrav, trots att personen har bedömt att denne har uppfyllt sina skyldigheter, när uppgifter om deras konton m.m. kommer att spridas på det sätt som föreslås. Regeringen bör därför se till att det för enskildas behov inrättas någon form av tvistelösningsmekanism för det fall skattekrav riktas mot enskilda från flera olika länder.

Skälen för regeringens förslag: De uppgifter som de finansiella instituten ska lämna till Skatteverket om de rapporteringspliktiga finansiella kontona, ska sedan överföras från Skatteverket till den andra statens eller jurisdiktionens skattemyndighet. Av flera skäl behöver det införas bestämmelser om denna skyldighet för Skatteverket. Det behöver tydliggöras för Skatteverket vad verkets skyldigheter med anledning av DAC 2 samt MCAA och CRS är. En bestämmelse om att Skatteverket ska överföra uppgifter till andra stater och jurisdiktioner behövs också

för att bryta den sekretess som annars skulle ha gällt för dessa uppgifter hos Skatteverket.

I 4 § LÖHS anges att utländsk myndighet ska lämnas bistånd med handräckning i skatteärende i den mån överenskommelse härom föreligger mellan Sverige och främmande stat. I 3 § första stycket 1 LÖHS anges att med handräckning avses bl.a. utbyte av upplysningar. Även om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i Skatteärenden och artikel 26 i OECD:s modell för skatteavtal tillåter överenskommelser om automatiskt utbyte av upplysningar, har bestämmelserna i LÖHS dock utformats med i första hand utbyte av upplysningar som sker på begäran i åtanke. Det utbyte av upplysningar som ska ske enligt DAC 2 samt MCAA och CRS är ett automatiskt utbyte. Vid automatiskt utbyte behövs det t.ex. ett på förhand bestämt intervall för när upplysningar ska lämnas. Detta behövs inte när upplysningarna ska lämnas på begäran. DAC 2 samt MCAA och CRS medför också att vissa skyldigheter för Skatteverket som behöver särregleras eftersom det saknas direkta motsvarigheter i andra avtal och rättsakter. Mot denna bakgrund bör det införas en ny särskild lag om automatiskt utbyte av upplysningar avseende finansiella konton, där Skatteverkets skyldigheter tas in.

Bland de uppgifter som ska överföras från Skatteverket till andra stater och jurisdiktioners skattemyndigheter finns personuppgifter. Vad gäller behovet av bestämmelser som garanterar att de registrerades rättigheter skyddas efter överföringen av uppgifterna samt vad gäller förenligheten med PUL kan följande anföras. I 1 kap. 3 § första stycket 5 SdbL, anges att bestämmelserna i 33–35 §§ PUL om överföring av personuppgifter till tredje land ska gälla. I 33 § PUL anges att det är förbjudet att till tredje land föra över personuppgifter som är under behandling om landet inte har en adekvat nivå för skyddet av personuppgifterna. Det anges även att förbudet gäller också överföring av personuppgifter för behandling i tredje land. Vidare framgår det att frågan om en skyddsnivå är adekvat ska bedömas med hänsyn till samtliga omständigheter som har samband med överföringen och att särskild vikt ska läggas vid uppgifternas art, ändamålet för behandlingen, hur länge behandlingen ska pågå, ursprungslandet, det slutliga bestämmelselandet och de regler som finns för behandlingen i det tredje landet. I detta sammanhang kan uppmärksammas att det anges i skälen till MCAA att alla uppgifter som utbyts ska omfattas av den sekretess och annat skydd som föreskrivs i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. I artikel 22 i konventionen föreskrivs bl.a. att upplysningar som en part mottar ska behandlas som hemliga och skyddas på samma sätt som upplysningar som har erhållits enligt den interna lagstiftningen i denna part och, i den mån det behövs för att säkerställa det skydd som krävs för personuppgifter, i enlighet med de skyddsregler som anges av den part som lämnar upplysningarna såsom föreskrivna i dess interna lagstiftning. Sådana upplysningar får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripet domstolar och förvaltningsorgan eller organ som utövar tillsyn) som fastställer, uppbär eller driver in denna parts skatter eller handlägger andra verkställighetsåtgärder, åtal eller överklagande i fråga om dessa skatter eller som utövar tillsyn över nämnda verksamheter. Endast dessa

personer eller myndigheter får använda upplysningarna och bara för sådana ändamål. Vidare får upplysningar som en part har erhållit användas även för andra ändamål, om detta kan ske enligt lagstiftningen i den part som har lämnat upplysningarna och den behöriga myndigheten i denna part samtycker till att upplysningarna används för dessa andra ändamål. Upplysningar som en part har lämnat till en annan part får av den senare överlämnas till en tredje part under förutsättning att den behöriga myndigheten i den förstnämnda parten i förväg samtycker därtill. Vad gäller DAC 2 regleras utlämnande av upplysningar och dokument av artikel 16 i DAC. Av artikeln framgår bl.a. att alla upplysningar, oavsett form, som utväxlas mellan medlemsstaterna vid tillämpning av DAC ska omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande upplysningar ges enligt nationell lagstiftning i den mottagande medlemsstaten. Sådana upplysningar får användas för administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella lagstiftningar avseende de skatter som regleras i DAC. Upplysningarna får också användas i samband med rättsliga och administrativa förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelse av skattelagstiftningen, utan att det påverkar allmänna regler och bestämmelser om svarandes och vittnens rättigheter vid sådana förfaranden. Vidare får upplysningar och dokument som tagits emot i enlighet med DAC med tillstånd av den behöriga myndighet i den medlemsstat som lämnade upplysningar i, användas för andra ändamål än de som regleras i DAC i den utsträckning som detta är tillåtet enligt lagstiftningen i den medlemsstat vars behöriga myndighet tagit emot upplysningarna. Ett sådant tillstånd ska beviljas om informationen kan användas för liknande ändamål i den medlemsstat vars behöriga myndighet lämnade dem. Om en behörig myndighet i en medlemsstat anser att upplysningar som den har tagit emot från en annan medlemsstat sannolikt kan vara till nytta för ändamålen i DAC för en tredje medlemsstat, får upplysningarna vidarebefordras, under förutsättning att det överlämnandet av upplysningar står i överensstämmelse med reglerna och förfarandena i DAC. I skälen till MCAA framgår att MCAA först blir tillämpligt då staten eller jurisdiktionen, som inte tidigare har undertecknat konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, undertecknat konventionen.

I 34 § PUL anges undantag från förbudet mot överföring av uppgifter till tredje land. I 34 § första stycket c anges att det trots förbudet i 33 § är tillåtet att överföra personuppgifter till tredje land om överföringen är nödvändig för att rättsliga anspråk ska kunna fastställas, göras gällande eller försvaras. I 2 § PUL anges vidare att om det i annan lag eller i en förordning finns bestämmelser som avviker från PUL, ska de bestämmelserna gälla. Genom PUL genomförs Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (dataskyddsdirektivet). De bestämmelser som föreslås i denna lagrådsremiss, bl.a. om att uppgifter ska överföras till andra stater eller jurisdiktioners skattemyndigheter/behöriga myndigheter, måste vara förenliga med dataskyddsdirektivet. I direktivet finns bestämmelser om överföring till tredje land i artikel 25 och artikel 26. Undantagen från förbudet att överföra uppgifter till tredje land finns i

artikel 26.1. Av artikel 26.1 d framgår att medlemsstaterna – om det finns tvingande regler om detta i deras lagstiftning – får överföra personuppgifter till ett tredje land som inte har en adekvat skyddsnivå om överföringen är nödvändig eller bindande enligt författning av skäl som rör viktiga allmänna intressen eller för att fastslå, göra gällande eller försvara rättsliga anspråk. I punkt 58 i ingressen till dataskyddsdirektivet anges som exempel på viktiga allmänna intressen utbyte av uppgifter mellan skattemyndigheter, tullmyndigheter eller socialförsäkringsmyndigheter. MCAA och DAC 2 avser just utbyte av uppgifter mellan skattemyndigheter för beskattningsändamål. I 35 § PUL finns bestämmelser om när regeringen får meddela föreskrifter om undantag från förbudet för överföring av personuppgifter till tredje land. I paragrafens andra stycke anges att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från förbudet att överföra uppgifter till tredje land om det behövs med hänsyn till ett viktigt allmänt intresse eller om det finns tillräckliga garantier till skydd för de registrerades rättigheter. Mot denna bakgrund är det förenligt med dataskyddsdirektivet att införa bestämmelser som innebär att Skatteverket ska överföra de aktuella uppgifterna till den andra staten eller jurisdiktionens skattemyndigheter/behöriga myndigheter i enlighet med MCAA och DAC 2. I avsnitt 4.2 redogörs för vilka bestämmelser gällande rättelse och skadestånd som är tillämpliga när det gäller Skatteverkets personuppgiftsbehandling med anledning av MCAA och DAC 2.

Det bör tydliggöras i lagtexten att verket ska överföra information om kontohavarnas namn, adress och skatteregistreringsnummer eller födelsedatum och födelseort till den andra statens eller jurisdiktionens skattemyndighet. När det gäller skatteregistreringsnummer och födelsedatum behöver, enligt den globala standarden, uppgift om detta avseende befintliga konton bara överföras om det finns registrerat hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet. Om en kontrolluppgift inte innehåller uppgift om skatteregistreringsnummer ska den i stället innehålla uppgift om födelsedatum om en sådan uppgift finns. Om skatteregistreringsnumret inte finns ska Skatteverket således överföra uppgift om personens födelsedatum till den andra statens eller jurisdiktionens skattemyndighet, under förutsättning att uppgift om det finns i kontrolluppgiften. För att möjliggöra för Skatteverket att överföra kompletterande och för sent inkomna uppgifter till den andra statens eller jurisdiktionens skattemyndighet bör det anges att upplysningarna ska överföras ”minst en gång om året”.

Se även avsnitt 6.6 vad gäller skyldigheter för Skatteverket.

Svenska Bankföreningen anför, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, att regeringen med hänsyn till det kraftigt ökade informationsutbytet bör tillse att det inrättas någon form av tvistelösningsmekanism om skattekrav riktas mot enskilda från olika länder. Regeringen vill med anledning av detta understryka att ett ökat internationellt informationsutbyte inte påverkar enskildas skattskyldighet i någon stat eller jurisdiktion. Informationsutbyte syftar endast till att ge skattemyndigheterna information om inkomster som kan vara skattepliktiga i den aktuella staten eller jurisdiktionen. För en person som har deklarerat sina inkomster i de stater och jurisdiktioner där de ska

deklarerar ökar således inte de fall då beskattningskrav avseende personens inkomster riktas från flera stater och jurisdiktioner samtidigt. På grund av att personers skattskyldighet och inkomsters skatteplikt bedöms utifrån olika principer uppstår det ibland situationer när två eller flera olika stater eller jurisdiktioner gör anspråk på att samtidigt beskatta samma inkomst för en och samma person. Med anledning av detta har Sverige ingått ett stort antal skatteavtal som syftar till att undanröja sådan dubbelbeskattning. Det finns också svenska nationella bestämmelser som syftar till undanröjande av dubbelbeskattning, se t.ex. lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt. Frågor om undanröjande av dubbelbeskattning ligger vid sidan om genomförandet av den globala standarden och bör inte hanteras inom ramen för detta lagstiftningsärende.

6 Närmare om förslaget till genomförande av den globala standarden

6.1 Skyldigheter att identifiera och utbyta upplysningar om rapporteringspliktiga konton

Regeringens förslag: Bestämmelser om den identifieringsprocedur som beskrivs i avsnitt II–VII i CRS samt i bilaga II och avsnitt II–VII i bilaga I till det ändrade direktivet om administrativt samarbete ska tas in i den nya IDKAL.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Inga remissynpunkter har lämnats som har anknytning till denna fråga.

Skälen för regeringens förslag: Avsnitten II–VII i CRS, samt bilaga II och avsnitten II–VII i bilaga I till det ändrade DAC innehåller det regelverk som det i kronologisk mening först blir aktuellt att tillämpa av de olika delarna i den globala standarden. Där finns nämligen de regler som riktar sig mot de finansiella instituten och föreskriver hur de ska gå tillväga för att identifiera utländska rapporteringspliktiga konton. Sett i sin helhet har standarden en systematik som gör att den inte lätt kan förstås utan att bestämmelserna om identifieringsproceduren beaktas. Som exempel på detta kan nämnas att begreppet ”rapporteringspliktigt konto” enbart omfattar sådana konton som identifierats som sådana vid den granskning som föreskrivs avsnitten II–VII. Den närmare redogörelsen för förslaget till genomförande av den globala standarden kan därför lämpligen inledas med genomförandet av avsnitten II–VII i CRS samt bilaga II och avsnitten II–VII i bilaga I till det ändrade DAC.

Bestämmelser om de finansiella institutens skyldighet att identifiera rapporteringspliktiga konton och hur det ska göras bör tas in i den nya IDKAL.

Identifieringen ska göras av rapporteringsskyldiga finansiella institut för att identifiera rapporteringspliktiga konton.

6.1.1 Allmänt

Regeringens förslag: I den nya IDKAL ska bestämmelser tas in om att ett kontos saldo eller värde ska fastställas utifrån förhållandena vid utgången av ett kalenderår eller en annan lämplig rapporteringsperiod.

Vidare ska det i samma lag tas in en bestämmelse om att, när ett gränsbelopp för saldo eller värde ska fastställas per utgången av ett kalenderår, ska relevant saldo eller värde fastställas per den sista dagen för den rapporteringsperiod som löper ut samtidigt med kalenderåret eller under kalenderåret.

Därutöver ska det tas in bestämmelser som tillåter finansiella institut att tillämpa reglerna för granskning av högvärdekonton vid granskning av lågvärdekonton samt att tillämpa reglerna för granskning av nya konton vid granskning av befintliga konton.

Slutligen ska det i lagen tas in bestämmelser om lagens tillämpningsområde.

Regeringens bedömning: Någon bestämmelse om vilken form och vilket innehåll intyganden ska ha bör inte tas in i lag.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, förordar att bestämmelser om vilken form och vilket innehåll intyganden ska ha ska tas in i lag, eftersom de inte ser hur dessa regler skiljer sig från övriga bestämmelser som placerats i lag.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Avsnitten II i CRS och bilaga I till DAC innehåller generella regler för tillämpningen av de efterföljande avsnitten och inleds med att det, i punkterna A, föreskrivs att ett konto ska anses rapporteringspliktigt från och med det datum då det identifierats som ett sådant enligt förfarandena för kundkänedom i avsnitten II–VII samt att rapporteringen, om något annat inte anges ska ske årligen under det kalenderår som följer det kalenderår som uppgifterna avser. För de finansiella institut som lämnar kontrolluppgift enligt dagens regler överensstämmer detta med redan befintlig kontrolluppgiftsskyldighet i SFL. När det gäller tidpunkten för överföring av uppgifter från Skatteverket till de utländska behöriga myndigheterna, se avsnitt 6.2.3. Några ytterligare bestämmelser om detta behöver inte tas in i svensk lag.

Punkterna B innebär att ett kontos saldo eller värde ska fastställas utifrån förhållandena vid utgången av ett kalenderår eller en annan lämplig rapporteringsperiod. Det framgår inte vad som avses med en annan lämplig rapporteringsperiod. Att det talas om en annan ”lämplig” rapporteringsperiod visar dock att det kan röra sig om ett val mellan flera olika rapporteringsperioder. När ett gränsbelopp för saldo eller värde ska fastställas per utgången av ett kalenderår, kan ett finansiellt institut vars räkenskapsår avslutas den 31 augusti alltså fastställa relevant saldo eller värde per den 31 december det kalenderåret eller, om det bedöms mer lämpligt, per den 31 augusti samma kalenderår. Det kan t.ex. vara fallet för en investeringsenhet. I en investeringsenhet är de finansiella kontona själva andelarna i eget kapital eller skulder i enheten. Den lämpligaste

rapporteringsperioden för att fastställa värdet på en sådan andel kan vara enhetens räkenskapsår. Det kan inte uteslutas att det finns andra rapporteringsperioder som bedöms mest lämpliga för ett visst finansiellt institut. Det skulle t.ex. kunna röra sig om den period avseende vilken rapportering sker till kontohavarna med avseende på värdet på deras investeringar. Rapporteringsperioden måste dock, i varje fall typiskt sätt, vara en tolv månader lång och i cykel återkommande period. Bestämmelser bör tas in i IDKAL om att ett kontos saldo eller värde, för att avgöra om ett gränsvärde som är av betydelse för granskningen av ett konto överskrider eller inte, ska fastställas utifrån förhållandena vid utgången av ett kalenderår eller en annan lämplig rapporteringsperiod (se dock avsnitt 6.2.2 när det gäller tidpunkt för beräkning av det saldo eller värde som uppgift ska lämnas om i kontrolluppgift om ett konto som identifierats som rapporteringspliktigt).

I punkterna C anges att, när ett gränsvärde för saldo eller värde ska fastställas per utgången av ett kalenderår, relevant saldo eller värde ska fastställas per den sista dagen för den rapporteringsperiod som avslutas samtidigt som kalenderåret eller under kalenderåret. En bestämmelse som anger detta bör tas in i IDKAL.

I punkterna D anges att varje stat eller jurisdiktion kan tillåta att rapporteringsskyldiga finansiella institut använder sig av tjänster från tredjepartsleverantör för att uppfylla de skyldigheter enligt nationell rätt som avses i avtalet. Ansvar för skyldigheterna ska dock fortfarande ligga hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet. I IDKAL regleras vilka finansiella institut som är rapporteringsskyldiga och därmed har ansvaret för bl.a. att lämna kontrolluppgifter. Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut kan ta hjälp av någon annan för att uppfylla dessa skyldigheter eller till och med sluta avtal med någon om att utföra de åtgärder som krävs för att uppfylla skyldigheterna i stället för det rapporteringsskyldiga finansiella institutet. Eftersom ansvaret dock hela tiden kvarstår hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet krävs ingen särskild reglering om detta i svensk lag.

I punkterna E anges att varje stat eller jurisdiktion får tillåta sina finansiella institut att tillämpa reglerna för granskning av nya konton vid granskning av befintliga konton samt att tillämpa reglerna för granskning av högvärdekonton vid granskning av lågvärdekonton. Nya konton definieras för Sveriges del som konton som öppnas den 1 januari 2016 eller senare. Konton som öppnas dessförinnan definieras som befintliga konton. I avsnitten III i CRS och bilaga I till DAC finns bestämmelser som kräver att det finansiella institutet vidtar extra granskningsåtgärder när det gäller högvärdekonton (se vidare om detta under avsnitt 6.1.2). För Sveriges del definieras ett högvärdekonto som ett konto vars balans eller värde överstiger 1 000 000 US-dollar vid utgången av 2015 eller ett senare kalenderår. Konton vars värde uppgår till 1 000 000 US-dollar eller mindre är lågvärdekonton. Eftersom kraven på granskning av högvärdekonton är mer omfattande än när det gäller lågvärdekonton saknas skäl att i svensk rätt inte tillåta de finansiella instituten att tillämpa granskningsreglerna för högvärdekonton på lågvärdekonton om de så önskar. Vid den granskningsprocedur som gäller för nya konton ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande från kontohavaren eller, när det gäller konton som innehas av enheter,

alternativt från de personer som har bestämmande inflytande över enheten. Den granskningsprocedur som föreskrivs när det gäller nya konton anses vara den mest effektiva metoden för att identifiera rapporteringspliktiga konton men också, generellt sett, en mer administrativt betungande metod än den som föreskrivs för befintliga konton. De mindre administrativt betungande bestämmelserna när det gäller granskning av befintliga konton har utformats med insikt om att det är svårare för finansiella institut att inhämta intyganden och annan dokumentation från innehavare av befintliga konton. I samband med att ett konto öppnas måste kontohavaren och det finansiella institutet av naturliga skäl upprätta en kontakt. I ett senare skede är det dock i många fall betydligt svårare för det finansiella institutet att inhämta kompletterade uppgifter och dokumentation från kontohavaren. Eftersom de finansiella instituten är av skiftande slag och storlek kan det, trots det sagda, finnas fall där det är mindre administrativt betungande för det finansiella institutet att tillämpa den mer effektiva metoden som gäller för nya konton än att tillämpa metoden för befintliga konton vid granskningen. Det kan t.ex. tänkas att ett riskkapitalbolag med några få fysiska personer som investerare enklare kan inhämta ett intygande från investerarna än att söka igenom sina databaser och dokumentation för att kontrollera om det finns indikationer på att någon av investerarna har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Mot denna bakgrund bör det tas in bestämmelser i IDKAL som tillåter finansiella institut som så önskar att tillämpa reglerna för granskning av högvärdekonton vid granskning av lågvärdekonton samt att tillämpa reglerna för granskning av nya konton vid granskning av befintliga konton.

Av kommentaren till CRS framgår vilka krav som ställs på ett intygande från en kontohavare eller en fysisk person med bestämmande inflytande över en enhet som är kontohavare för att intygandet ska anses vara giltigt (se t.ex. punkterna 7–16 i kommentaren till avsnitt IV och punkterna 14–17 i kommentaren till avsnitt V i CRS). Där framgår bl.a. följande. Ett intygande är giltigt endast om det är undertecknat eller på något annat sätt bekräftat av kontohavaren eller personen med bestämmande inflytande och innehåller kontohavarens eller personens med bestämmande inflytande namn, bostadsadress, de stater och jurisdiktioner där kontohavaren eller personen med bestämmande inflytande har skatterättslig hemvist. Om uppgift om dessa ska lämnas ska intygandet även innehålla skatteregistreringsnummer (TIN) i de stater och jurisdiktioner där personen har skatterättslig hemvist och födelsedatum. Uppgifterna får ha tagits fram på förhand av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet om de redan finns registrerade. Det sistnämnda gäller dock inte uppgiften om i vilken eller vilka stater eller jurisdiktioner personen har skatterättslig hemvist. Denna uppgift måste alltså aktivt uppges av den person som gör intygandet. Intygandet kan tillhandahållas t.ex. elektroniskt. Ett intygande kan undertecknas eller bekräftas av en person för en annan person under förutsättning att den förstnämnda personen är behörig att göra det i enlighet med nationell rätt. I avsnitt 6.6 nedan framgår att Sverige och andra jurisdiktioner förväntas ha möjlighet till stränga åtgärder för att se till att korrekta intyganden alltid lämnas för nya konton. Det bör därför övervägas att ta in en bestämmelse i förordningsform om att intygandena

ska lämnas under straffansvar. Brottet osann försäkran enligt 15 kap. 10 § brottsbalken gäller endast om uppgifterna har lämnats på annat sätt än muntligen. Även om kommentaren till CRS inte tydligt anger att ett intygande måste lämnas på annat sätt än muntligen, bör det därför övervägas att ta in ett sådant krav i förordningsform.

Att ett intygande är bekräftat på något annat sätt än att det har undertecknats innebär att personen som gör intygandet tillhandahåller det finansiella institutet en otvetydig bekräftelse på att personen intygar att uppgifterna är korrekta. Oavsett hur verifieringen sker förväntas det att det dokumenteras av det finansiella institutet på ett sätt som gör att institutet kan visa att intygandet har bekräftats, t.ex. genom elektronisk dokumentation som visar att verifiering har skett genom elektronisk signatur på Internet. Det finansiella institutet kommer att behöva bevara dokumentation avseende det sätt på vilket i verifieringen har skett.

Svenska Bankföreningen, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, förordar att bestämmelser om vilken form och vilket innehåll ett intygande ska ha ska tas in i lag. Bestämmelserna får enligt regeringens mening närmast ses som verkställighetsföreskrifter och bör inte tas in i lag.

Både i CRS och i direktivet anges belopp i US-dollar. Även om det inte anges uttryckligen i CRS ska belopp som uttrycks i US-dollar anses innebära motsvarande belopp i andra valutor.

I inledningen av IDKAL bör det även tas in bestämmelser om lagens tillämpningsområde, av vilka bl.a. framgår att lagen gäller för sådan identifiering av rapporteringspliktiga konton som finansiella institut ska göra och att lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet gäller i stället för IDKAL när det är fråga om sådan identifiering som avses i den lagen.

6.1.2 Befintliga konton som innehas av fysiska personer

Regeringens förslag: Bestämmelser ska tas in i den nya IDKAL om den granskning av befintliga konton som innehas av fysiska personer som regleras i avsnitten III i CRS och bilaga I till direktivet om administrativt samarbete. Någon motsvarighet till bestämmelsen i CRS om att försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal inte behöver granskas identifieras eller rapporteras om det finansiella institutet är lagligen förhållande att sälja sådana avtal till personer med hemvist i en annan stat eller jurisdiktion ska dock inte tas in. Det ska, till skillnad från vad som anges i CRS och direktivet om administrativt samarbete, vara obligatoriskt för de rapporteringsskyldiga finansiella instituten att avstå från att behandla ett konto som rapporteringspliktigt om de har tillgång till eller kan inhämta relevant dokumentation som motsäger en indikation på hemvist i en annan stat eller jurisdiktion som framkommit.

Bestämmelser om tidsfrister för granskningsproceduren ska, när det är fråga om specifika tidpunkter då den inledande granskningen i olika skeden ska vara genomförd, tas in i form av övergångsbestämmelser.

Remissinstanserna: Inga remissynpunkter har lämnats som har anknytning till denna fråga.

Skälen för regeringens förslag: I avsnitten III i CRS och bilaga I till DAC finns bestämmelser om den granskningsprocedur som ska genomföras avseende befintliga konton som innehas av fysiska personer.

I punkten A i avsnitt III i CRS anges att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut inte är skyldigt att granska, identifiera eller rapportera försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal om det finansiella institutet är lagligen förhindrat att sälja sådana avtal till personer med hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Någon motsvarighet till denna bestämmelse finns inte i avsnitt III i bilaga I till DAC. Det föreslås här att CRS och DAC 2 ska genomföras i en enhetlig lagstiftning (se avsnitt 4). Syftet är bl.a. att identifieringen av rapporteringspliktiga konton ska kunna göras genom ett gemensamt granskningsförfarande hos de finansiella instituten. Granskningsförfarandet ska alltså kunna tillämpas enhetligt oavsett om kontohavaren eller personerna med bestämmande inflytande över kontohavaren har hemvist i en annan medlemsstat i EU eller i ett land utanför EU. Om granskningen skulle skilja sig åt beroende på vilket land kontohavaren har hemvist, skulle varje konto behöva granskas två gånger. Först skulle det rapporteringsskyldiga finansiella institutet behöva granska kontona enligt bestämmelserna i DAC för att avgöra vilka konton som är rapporteringspliktiga gentemot andra medlemsstater i EU och därefter granska samtliga konton ytterligare en gång enligt bestämmelserna i CRS för att avgöra vilka konton som är rapporteringspliktiga gentemot länder utanför EU. Detta beror på att det är kontohavarens hemvist som är avgörande för om det är DAC eller CRS som gäller för granskningen samtidigt som det är just genom granskningen som en kontohavarens hemvist utreds. Eftersom undantaget i punkten A i avsnitt III i CRS inte har någon motsvarighet i bilagorna till DAC bör det i praktiken inte innebära någon lättnad för de finansiella instituten. För att DACs krav på granskning ska uppfyllas måste instituten ändå genomföra granskningen en gång utan hänsyn till detta undantag. Någon motsvarighet till undantaget i punkten A i avsnitt III i CRS bör därför inte tas in i den svenska lagen, varken när det gäller konton som innehas av personer med hemvist i en annan medlemsstat i EU eller av personer med hemvist i ett land utanför EU. Därigenom möjliggörs en enhetlig granskning av de finansiella kontona.

I punkterna B i avsnitten III i CRS och bilaga I till DAC finns bestämmelser om den granskningsprocedur som ska genomföras avseende lågvärdekonton. I bilaga I till DAC definieras lågvärdekonto som ett konto vars saldo eller värde inte överstiger ett belopp som motsvarar 1 000 000 US-dollar den 31 december 2015. Varken i CRS eller i MCAA anges det något årtal utifrån vilket bedömningen om ett konto är ett högvärde- eller lågvärdekonto ska göras. I kommentaren till CRS anges dock att datumet förväntas vara detsamma som utgör gränsen mellan när ett konto är ett befintligt konto respektive ett nytt konto. Av Sveriges bilaga F till MCAA framgår att ett befintligt konto är ett konto som öppnas den 31 december 2015 eller tidigare och att ett nytt konto är ett konto som öppnas den 1 januari 2016 eller senare. För att upprätthålla enhetlighet bör den svenska lagstiftningen utformas så att bedömningen av vad som är ett lågvärdekonto respektive ett högvärdekonto ska göras

utifrån saldo eller värde den 31 december 2015 både när det gäller kontohavare i medlemsstater i EU och i länder utanför EU.

När det gäller granskning av lågvärdekonton anges det inledningsvis att om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet i sina arkiv har en aktuell bostadsadress till en fysisk person som är kontohavare och adressen baseras på styrkande dokumentation, får institutet, när det fastställer om kontot är rapporteringspliktigt, betrakta kontohavaren som en person med skatterättslig hemvist i den stat eller jurisdiktion där adressen är belägen. Denna bestämmelse kallas ibland för bostadsadresstestet och är utformad på så sätt att det finansiella institutet kan välja att tillämpa bestämmelsen eller i stället tillämpa de efterföljande granskningsbestämmelserna. Om ett institut inte kan tillämpa bostadsadresstestet, t.ex. om det inte har någon aktuell bostadsadress som baseras på styrkande dokumentation för kontohavaren måste institutet i stället tillämpa de efterföljande granskningsbestämmelserna.

Om det finansiella institutet inte redan med tillämpning av bostadsadresstestet har konstaterat om kontot är rapporteringspliktigt eller inte ska granskningen i stället inledas med en elektronisk sökning i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets databaser. Om det vid denna sökning framkommer indikationer på att en kontohavare har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska kontot anses vara rapporteringspliktigt om institutet inte innehar eller inhämtar viss dokumentation som motsäger den indikation på att kontohavaren har hemvist i den andra staten eller jurisdiktionen som framkommit vid den elektroniska sökningen. Vad som utgör indikationer på att kontohavaren har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion framgår av punkterna B.2 i avsnitten III i CRS och bilaga I till DAC och innefattar bl.a. att kontohavaren har en adress i en annan stat eller jurisdiktion eller ett telefonnummer i en annan stat eller jurisdiktion. Av punkterna B.3 framgår att ett konto inte ska anses vara ett rapporteringspliktigt konto och inte behöver granskas ytterligare om inga sådana indikationer som anges i punkterna B.1 framkommer vid den elektroniska sökningen. Detta gäller fram till dess att förhållandena ändras på ett sådant sätt att indikationer på hemvist i en annan stat eller jurisdiktion tillkommer i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets elektroniska databaser eller fram till dess att kontots saldo eller värde överstiger gränsen för högvärdekonton och därför ska granskas i enlighet med procedurerna för sådana konton. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet behöver således på något sätt bevaka förändringar av de uppgifter som finns i de elektroniska databaser som är relevanta för granskningen.

Av andra stycket i punkten 1 i bilaga II till DAC och punkten 13 i kommentaren till avsnitt III i CRS framgår att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut, om omständigheterna efter tillämpning av första stycket, förändras på ett sådant sätt att det finns skäl att anta att den styrkande dokumentation som bostadsadressen baseras på är oriktig eller otillförlitlig, senast vid utgången av kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod eller, om den tidpunkten är senare, senast inom 90 dagar från att de förändrade omständigheterna upptäcktes, ska inhämta ett intygande från kontohavaren och ny styrkande dokumentation för att avgöra i vilken eller vilka stater eller jurisdiktioner

kontohavaren har hemvist. Vidare framgår det att om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte kan inhämta intyganden och den nya styrkande dokumentationen i tid, ska institutet granska kontot i enlighet med bestämmelserna om sökning i de elektroniska databaserna.

Av punkterna B.4 framgår att ett konto inte behöver betraktas som ett rapporteringspliktigt konto trots att det framkommit indikationer på hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, under förutsättning att den eller de indikationer som framkommit läks med viss specifik dokumentation som anges i punkterna B.6. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får, enligt CRS och DAC, välja om det ska betrakta ett sådant konto som ett rapporteringspliktigt konto eller först tillämpa punkterna B.6 för att därefter bedöma om kontot är ett rapporteringspliktigt konto. Den svenska lagstiftningen bör dock utformas på så sätt att ett konto är rapporteringspliktigt endast om det finns en tydlig indikation på att kontohavaren har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Det kan konstateras att de omständigheter som ska anses vara tillräckliga indikationer på hemvist i en annan stat eller jurisdiktion framgår av CRS och DAC samt inte kan frångås i den svenska lagstiftningen om dessa ska efterlevas. För att minimera de situationer då ett konto blir att anse som rapporteringspliktigt trots att kontohavaren inte har faktisk skatterättslig hemvist i en annan stat eller jurisdiktion bör det i stället göras obligatoriskt för de rapporteringsskyldiga finansiella instituten att inte behandla ett konto som rapporteringspliktigt om de har tillgång till eller kan inhämta sådan relevant motsägande dokumentation som anges i punkterna B.6. Enligt CRS och DAC är detta, som ovan angetts, valfritt för de rapporteringsskyldiga finansiella instituten, men det kan inte anses stå i strid med dessa att göra det obligatoriskt i den svenska lagstiftningen. Det kan i detta sammanhang även erinras om att bestämmelserna i PUL om information till den registrerade gäller även när personuppgifter behandlas med anledning av den nu föreslagna lagstiftningen.

I punkterna B.5 anges att om en poste restante-adress eller c/o-adress upptäcks under sökningen i de elektroniska arkiven och ingen annan adress och inga andra indicier som anges i punkterna B.2 identifieras för kontohavaren ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, i den ordning som är bäst anpassad efter omständigheterna, tillämpa den sökning i pappersarkiv som beskrivs i punkterna C.2 eller inhämta intygande från kontohavaren eller styrkande dokumentation för att fastställa kontohavarens skatterättsliga hemvist. Om det efter sökningen i pappersarkiv inte framkommit något indicium och om försöket att inhämta intygande från kontohavaren eller styrkande dokumentation misslyckas ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet till den behöriga myndigheten i sin stat eller jurisdiktion anmäla kontot som ett konto utan dokumentation (odokumenterat konto). I lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet förekommer inte begreppet odokumenterade konton. Eftersom FATCA-avtalet innehåller ett bilateralt regelverk, anges där i stället att konton där dokumentation inte kan inhämtas under vissa förutsättningar ska anses vara rapporteringspliktiga. När det som i förevarande fall i stället är fråga om ett multilateralt regelverk är det förenat med praktiska

svårigheter att ha motsvarande ordning, eftersom det skulle innebära att uppgifter om odokumenterade konton måste utbytas med samtliga övriga stater och jurisdiktioner med vilka Sverige har ett sådant åtagande. Uppgift ska därför i stället lämnas till den inhemska behöriga myndigheten om att kontot är odokumenterat. Uppgifterna om odokumenterade konton får betydelse vid kontroll av om de rapporteringsskyldiga finansiella instituten lämnar de kontrolluppgifter som de ska (se vidare om detta under avsnitt 6.6).

I punkterna B.6 anges som redan nämnts vilken dokumentation som läker en viss specifik indikation som framkommit på att en kontohavare har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Vilken dokumentation som krävs för detta är beroende av vilken indikation på utländsk hemvist som framkommit.

I punkterna C finns bestämmelser om den mer ingående granskning som ska göras avseende befintliga högvärdekonton som innehas av fysiska personer. Även när det gäller sådana konton ska en sökning göras i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets elektroniska databaser. För sådana konton är en elektronisk sökning dock endast tillräcklig om de elektroniskt sökbara databaserna innehåller fält för och fångar upp de omständigheter som utgör indikationer på att kontohavaren har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion och som räknas upp i punkterna C.2. De omständigheter som räknas upp här är desamma som de som räknas upp i punkterna B.2, men de formuleras på ett något annorlunda sätt eftersom det här mer specifikt handlar om krav på databasernas struktur och dessa troligen sällan är designade för att kunna skilja ut om en kontohavare har anknytning till ett specifikt land. De elektroniskt sökbara databaserna ska alltså typiskt sett vara tillräckliga för att bedöma om sådana omständigheter föreligger. Om databaserna inte innehåller rätt information för detta, måste det finansiella institutet också eftersöka sådana omständigheter bland dokumentation som inte är elektroniskt sökbar. Det räknas upp vilken dokumentation som i så fall ska granskas. Sådana konton som avses i punkterna C ska också anses vara rapporteringspliktiga om det finns en tjänsteman som har särskilt ansvar för kontakterna med en kontohavare och tjänstemannen har vetskap om att kontohavaren är en rapporteringspliktig person. När det gäller högvärdekonton där det finns indikationer på att kontohavaren har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion behöver inte någon rapportering ske om det finansiella institutet har tillgång till eller inhämtar sådan relevant dokumentation som anges i punkterna B.6 som motbevisar indikationerna. Även när det gäller högvärdekonton bör ett rapporteringspliktigt konto upphöra att vara rapporteringspliktigt om det i efterhand tillkommer sådan relevant dokumentation som anges i punkterna B.6, i de fall då kontot blev rapporteringspliktigt på grund av att det framkom indikationer på hemvist i en annan stat eller jurisdiktion vid sökning i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets databaser eller pappersarkiv. Om det finns en tjänsteman som har särskilt ansvar för kontakterna med kontohavaren och den tjänstemannen har kännedom om att kontohavaren är en rapporteringspliktig person, är det dock inte tillräckligt med sådan ytterligare dokumentation. Den omständigheten att en kontohavare upphör att vara en rapporteringspliktig person innebär alltid att kontot upphör att vara rapporteringspliktigt. Av punkterna C

framgår också att ett konto ska anses rapporteringspliktigt om det inte identifierades som ett sådant vid den inledande granskningen men omständigheterna därefter förändras på ett sådant sätt att det skulle vara ett rapporteringspliktigt konto vid en ny granskning. Detta innebär att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut behöver ha processer och rutiner för att i ett senare skede upptäcka sådana ändrade omständigheter. Om en poste restante-adress eller c/o-adress upptäcks vid granskningen och ingen annan adress och inga andra indicier som anges i punkterna B.2 identifieras för kontohavaren ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta intygande från kontohavaren eller styrkande dokumentation för att fastställa kontohavarens skatterättsliga hemvist. Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte lyckas inhämta intygande från kontohavaren eller styrkande dokumentation som visar var kontohavaren har skatterättslig hemvist ska institutet till den behöriga myndigheten i sin stat eller jurisdiktion anmäla kontot som ett konto utan dokumentation (odokumenterat konto). Om ett befintligt konto som innehas av en fysisk person inte är ett högvärdekonto med avseende på den 31 december 2015 men blir ett högvärdekonto till utgången av ett senare kalenderår, ska kontot granskas i enlighet med bestämmelserna i punkterna C senast vid utgången av det kalenderår som följer kalenderåret då kontot blev ett högvärdekonto. Om kontot vid en sådan granskning identifieras som rapporteringspliktigt ska det anses vara rapporteringspliktigt från och med det år det identifieras. Det ska sedan behandlas som rapporteringspliktigt fram till dess att kontohavaren upphör att vara en rapporteringspliktig person. Den förstärkta granskning som görs av ett högvärdekonto behöver bara göras en gång för varje konto och behöver inte upprepas efterföljande år. För odokumenterade högvärdekonton måste granskningen som föreskriv i punkterna C dock upprepas årligen fram till dess att kontot upphör att vara ett odokumenterat konto. Den omständigheten att en tjänsteman som har särskilt ansvar för kontakterna med kontohavaren har kännedom om att kontohavaren har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion medför dessutom att kontot är rapporteringspliktigt även om tjänstemannen får denna kännedom först efter att granskningen har gjorts. Även när det gäller högvärdekonton måste enheten bevaka om sådana omständigheter uppkommer som gör att ett konto blir att anse som rapporteringspliktigt. Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut behöver ha processer och rutiner för att säkerställa att en tjänsteman som har särskilt ansvar för kontakterna med kontohavaren identifierar varje ändring i förhållandena med avseende på kontot.

I punkten D i avsnitt III i bilaga I till DAC anges att granskningen av befintliga högvärdekonton som innehas av fysiska personer ska ha utförts senast den 31 december 2016 och att granskningen av motsvarande lågvärdekonton ska ha utförts senast den 31 december 2017. I motsvarande bestämmelse i CRS har datumen för när granskningen ska ha utförts lämnats öppna. Av kommentaren till CRS kan dock utläsas att dessa datum, när gränsen mellan vad som är ett befintligt konto respektive ett nytt konto är årsskiftet 2015/2016, förväntas sättas till samma datum som enligt ovan anges i bilaga I till DAC. Eftersom granskningen enligt DAC respektive CRS förutses kunna utföras gemensamt av de svenska rapporteringsskyldiga finansiella instituten bör

samma tidsfrister för granskningen tas in i den svenska lagstiftningen. Således ska granskningen av samtliga befintliga högvärdekonton som innehas av fysiska personer ha utförts senast den 31 december 2016 och granskningen av samtliga motsvarande lågvärdekonton ha utförts senast den 31 december 2017. Som framgår ovan i avsnitt 6.1.1 ska ett konto inte betraktas som rapporteringspliktigt innan det har identifierats som sådant vid genomförande av granskningsproceduren. Bestämmelserna om tidsfrister för granskningsproceduren bör, eftersom det är fråga om specifika tidpunkter då den inledande granskningen ska vara genomförd, tas in i form av övergångsbestämmelser.

I punkterna E anges att ett konto som har identifierats som rapporteringspliktigt ska anses vara det fram till dess att kontohavaren upphör att vara en rapporteringspliktig person. Om det vid den elektroniska sökningen eller sökningen i pappersarkiv framkommer indikationer på att kontohavaren har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, kan de indikationerna dock läkas genom att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtar eller har tillgång till sådan dokumentation som avses i punkterna B.6. Om en sådan läkning sker ska kontot inte anses vara rapporteringspliktigt och det ska inte heller anses ha varit ett rapporteringspliktigt konto fram till dess att läkningen skedde. När det är fråga om att en person var en rapporteringspliktig person, med sedan har upphört att vara det, ska kontot dock anses ha varit ett rapporteringspliktigt konto fram till dess att kontohavaren upphörde att vara en rapporteringspliktig person. En indikation på att kontohavaren har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion som framkommer vid granskningen kan inte läkas genom att indikationen upphör. En kontohavare som tidigare uppgivit ett utländskt telefonnummer kan alltså inte förhindra att kontot rapporteras enbart genom att meddela det rapporteringsskyldiga finansiella institutet att telefonnumret i den andra staten eller jurisdiktionen inte gäller längre.

6.1.3 Nya konton som innehas av fysiska personer

<p>Regeringens förslag: Bestämmelser ska tas in i den nya IDKAL om den granskning av nya konton som innehas av fysiska personer som regleras i avsnitten IV i CRS och bilaga I till direktivet om administrativt samarbete.</p>
--

Promemorians förslag: Överensstämmer delvis med regeringens förslag. I promemorian föreslås att det ska tas in bestämmelser om att ett konto, utöver att det sedan tidigare kan anses vara rapporteringspliktigt, ska anses vara ett odokumenterat konto om omständigheterna förändras på ett sådant sätt att ett nytt intygande från kontohavaren ska inhämtas men något sådant tillförlitligt nytt intygande inte kommer in.

Remissinstanserna: Svenska Bankföreningen, med instämmande av Euroclear Sweden AB och Fondbolagens förening, anser att det tydligt i lagtexten måste framgå att ansvaret för fastställande av hemvist ligger på kunden och inte åvilar det finansiella institutet. De anför även att endast befintliga konton som innehas av fysiska personer kan vara odokumenterade konton enligt CRS och föreslår att reglerna om

odokumenterade konton återspeglar dem som finns i CRS. Detta eftersom lagstiftningen blir svårtillämpad om den avviker från CRS, att det finns en risk att Sveriges rapportering till främmande stat inte kommer att överensstämma med den rapportering som Sverige får och att en stor andel odokumenterade konton tyder på att instituten inte har försökt tillräckligt hårt för att få in uppgifter.

Skälen för regeringens förslag: I avsnitten IV i CRS och bilaga I till DAC finns bestämmelser om den granskningsprocedur som ska genomföras avseende nya konton som innehas av fysiska personer.

Av punkterna A framgår att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut vid kontots öppnande ska inhämta ett intygande från en fysisk person som öppnar eller öppnat ett konto. Intygandet ska fastställa kontohavarens skatterättsliga hemvist. Intygandet innebär att den som öppnar ett konto själv intygar sin hemvist. Rimligheten av uppgifterna i intygandet ska bekräftas på grundval av de övriga uppgifter som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har inhämtat i samband med kontots öppnande, inklusive dokumentation som inhämtats i samband med AML/KYC-förfarandena.

Med anledning av det som *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, anför om ansvaret för fastställande av hemvist vill regeringen klargöra följande. En kontohavare eller, när det är aktuellt, en person med bestämmande inflytande över en enhet som är kontohavare ska i intygandet själv intyga sin skatterättsliga hemvist. Det finansiella institutet behöver inte göra någon rättslig bedömning av hemvisten. Institutet får förlita sig på att den eller de hemvister som kontohavaren eller personen med bestämmande inflytande uppger i intygandet är korrekt, om situationen inte är sådan att det i lagen föreskrivs att institutet inte får förlita sig på intygandet på grund av att institutet har skäl att anta att intygandet inte är tillförlitligt. Det är tillräckligt att institutet får in ett intygande där det utan någon ytterligare information eller förklaring anges var kontohavaren eller personen med bestämmande inflytande har hemvist. Ett institut som så önskar kan dock t.ex. ge mer eller mindre omfattande information till den som ska ge in intygandet för att underlätta för denne att avgöra sin hemvist. Institutet kan även om det så önskar ställa kompletterade frågor till den som ska lämna intygandet, antingen i den blankett eller det andra format som intygandet görs eller vid sidan om det, för att den som lämnar intygandet ska få en bättre bild av vad som avses. När det gäller det fåtal länder där en person automatiskt har hemvist om han eller hon är medborgare, skulle en sådan kompletterande fråga t.ex. kunna avse medborgarskapet. För att bl.a. undvika att i ett senare skede behöva inhämta nya intyganden kan det ligga i institutets intresse att det första intygandet är korrekt. Avsikten är att det på OECD:s webbplats ska publiceras information om vad som gör att en person anses ha skatterättslig hemvist i olika stater och jurisdiktioner. Ett institut kan t.ex. hänvisa den som ska ge in ett intygande till den informationen. Som redan nämnts ställs det i den föreslagna lagstiftningen dock inga krav på rapporteringsskyldiga finansiella institut att lämna ytterligare information eller ställa kompletterande frågor. Det är inte det finansiella institutet som ansvarar för den rättsliga bedömningen av var en person har

hemvist. Några mindre justeringar bör, enligt regeringens mening, göras i lagtexten för att tydliggöra detta.

I punkterna B anges att ett konto är rapporteringspliktigt om det av intygandet som inhämtats enligt punkterna A framgår att kontohavaren har skatterättslig hemvist i en annan stat eller jurisdiktion och att intygandet från kontohavaren då ska innehålla hans eller hennes skatteregistreringsnummer i den eller de stater där han eller hon har skatterättslig hemvist och födelsedatum.

I punkterna C anges att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut, om omständigheterna förändras på ett sådant sätt att det ursprungliga intygandet som inhämtats enligt punkterna A inte är tillförlitligt, ska inhämta ett nytt intygande från kontohavaren för att fastställa hans eller hennes skatterättsliga hemvist. Det kan här röra sig om en situation där det rapporteringsskyldiga finansiella institutet när kontot öppnades inhämtade ett intygande från kontohavaren som visade att han eller hon inte har hemvist i någon annan stat eller jurisdiktion och där kontot därför inte tidigare har ansetts rapporteringspliktigt men kontohavaren senare t.ex. uppger en bostadsadress i en annan stat eller jurisdiktion. Det kan även röra sig om en situation där kontot vid dess öppnande konstanterades vara ett rapporteringspliktigt konto på grund av att kontohavaren hade hemvist i en viss annan stat eller jurisdiktion men kontohavaren t.ex. senare uppger en bostadsadress i en stat eller jurisdiktion som inte är densamma som han eller hon tidigare uppgett sig ha hemvist i. Även om detta inte anges uttryckligen ska ett nytt intygande som kommer in efter begäran som avses i denna bestämmelse, om det bedöms tillförlitligt, naturligtvis läggas till grund för en ny bedömning av kontohavarens hemvistjurisdiktion eller hemvistjurisdiktioner och därmed om kontot är rapporteringspliktigt eller inte. I promemorian föreslås att bestämmelser även skulle tas in om att ett konto, utöver att det sedan tidigare kan anses vara rapporteringspliktigt, ska anses vara ett odokumenterat konto om omständigheterna förändras på ett sådant sätt att ett nytt intygande från kontohavaren ska inhämtas men något sådant tillförlitligt nytt intygande inte kommer in. *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, föreslår att reglerna om odokumenterade konton i stället ska återspegla dem som finns i CRS. Även om det, som framgår av promemorian, finns vissa skäl som talar för att införa regler om odokumenterade konton även när det gäller nya konton som innehas av fysiska personer, instämmer regeringen i att den svenska lagstiftningen i stället bör överensstämja med CRS. Skälen för denna bedömning är att det inte är otroligt att andelen odokumenterade konton kommer att spela en viktig roll vid en framtida utvärdering av hur informationsutbytet fungerar i de olika staterna och jurisdiktionerna. Om reglerna för när ett konto ska anses vara odokumenterat är olika i olika stater och jurisdiktioner blir en sådan utvärdering svår genomförd, eftersom det då saknas jämförbarhet mellan staterna och jurisdiktionerna. Därutöver kan det innebära en något ökad administrativ börda för de svenska finansiella instituten jämfört med finansiella institut i andra stater och jurisdiktioner.

Se även avsnitt 6.1.7 vad avser nya konton som i stället får granskas enligt bestämmelserna om granskning av befintliga konton.

6.1.4 Befintliga konton som innehas av enheter

Regeringens förslag: Bestämmelser ska tas in i den nya IDKAL om den granskning av befintliga konton som innehas av enheter som regleras i avsnitten V i CRS och bilaga I till DAC. Bestämmelserna om vilka konton som inte behöver granskas ska utformas på ett sådant sätt att det är valfritt för det rapporteringsskyldiga finansiella institutet om den ska granska sådana eller inte.

Bestämmelser ska även tas in om att ett konto är rapporteringspliktigt om det finns skäl att anta att ett intygande eller annan dokumentation med avseende på kontot är oriktig eller otillförlitlig och något nytt tillförlitligt intygande eller annan dokumentation inte inkommit.

Bestämmelser om tidsfrister för granskningen ska, när det är fråga om en specifik tidpunkt då den inledande granskningen ska vara genomförd, tas in i form av en övergångsbestämmelse.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. I promemorian föreslås att en bestämmelse ska tas in om att ett sådant konto som är rapporteringspliktigt på grund av att något nytt tillförlitligt intygande eller annan dokumentation inte inkommit, utöver att det ska anses vara rapporteringspliktigt, ska anses vara ett odokumenterat konto.

Remissinstanserna: Svenska Bankföreningen, med instämmande av Euroclear Sweden AB och Fondbolagens förening, anför att endast befintliga konton som innehas av fysiska personer kan vara odokumenterade konton enligt CRS och föreslår att reglerna om odokumenterade konton återspeglar dem som finns i CRS. Detta eftersom lagstiftningen blir svårtillämpad om den avviker från CRS, att det finns en risk att Sveriges rapportering till främmande stat inte kommer att överensstämma med den rapportering som Sverige får och att en stor andel odokumenterade konton tyder på att instituten inte har försökt tillräckligt hårt för att få in uppgifter.

Skälen för regeringens förslag: I avsnitten V i CRS och bilaga I till DAC finns bestämmelser om den granskningsprocedur som ska genomföras avseende befintliga konton som innehas av enheter. I den svenska översättningen av CRS och DAC 2 benämns detta avsnitt ”Åtgärder för kundkännedom för redan befintliga enhetskonton”. För att överensstämma med formuleringen som används i prop. 2014/15:41 avseende FATCA används här genomgående formuleringen ”befintliga konton som innehas av enheter”.

Av skälen till MCAA och punkten b i artikel 1.2 i DAC följer att Sverige ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att svenska rapporteringsskyldiga finansiella institut tillämpar bestämmelserna för rapportering och åtgärder för kundkännedom. Bestämmelser bör därför tas in i den nya IDKAL avseende denna granskning. Detta ska inte tolkas som att bestämmelserna i avsnitten V (både i CRS och i DAC) ordagrant behöver tas in i lagen.

Av punkterna A och B i avsnitten V i CRS och i bilaga I till DAC framgår att konton inte behöver granskas om dess saldo eller värde inte

uppgick till mer än ett belopp som motsvarar 250 000 US-dollar den 31 december 2015 eller vid utgången av ett senare år. Detta innebär att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut inledningsvis inte behöver granska något konto vars saldo eller värde inte uppgick till mer än ett belopp som motsvarar 250 000 US-dollar den 31 december 2015. Sådana konton behöver därefter inte granskas förrän dess saldon eller värden uppgår till mer än ett belopp som motsvarar 250 000 US-dollar vid utgången av ett senare år. Bestämmelser om detta bör tas in i IDKAL på ett sådant sätt att det är valfritt för det rapporteringsskyldiga finansiella institutet om konton som inte behöver granskas ändå ska granskas (se även avsnitt 4.1).

Av punkterna C i avsnitten V i CRS och i bilaga I till DAC framgår att ett konto vars saldo eller värde överstiger gränsbeloppen i punkterna A och B ska anses rapporteringspliktigt om det innehåser av en eller flera enheter som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion eller av enheter som är passiva icke-finansiella enheter med en eller flera personer med bestämmande inflytande och som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Definitionen av begreppet passiv icke-finansiell enhet finns i punkten D.8 i avsnitt VIII i CRS och i punkten D.7 i avsnitt VIII i i bilaga I till DAC.

I punkterna D i avsnitten V i CRS och i bilaga I till DAC finns bestämmelserna om den granskningsprocedur som de rapporteringsskyldiga finansiella instituten ska genomföra för att identifiera de konton som är rapporteringspliktiga enligt punkterna C.

För att fastställa om en kontohavare har sin hemvist i en stat eller jurisdiktion, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet granska de uppgifter som dokumenterats i reglerings- eller kundrelationssyfte (dvs. i syfte att uppfylla nationella bestämmelser om åtgärder mot penningtvätt eller finansiering av terrorism eller liknande nationella krav, eller för att kunna upprätthålla kontakterna med kontohavaren) för att fastställa om uppgifterna tyder på att så är fallet. Om uppgifterna tyder på det (t.ex. om enheten har bildats i eller i enlighet med en stats eller jurisdiktions lagstiftning eller om den har en adress i staten eller jurisdiktionen) ska kontot behandlas som rapporteringspliktigt om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte inhämtar ett intygande från kontohavaren om att den inte har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Ett sådant intygande behöver dock inte inhämtas om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, utifrån information som det har tillgång till eller som är allmänt tillgänglig, kan fastställa att kontot inte är rapporteringspliktigt.

För att fastställa vilka personer som är personer med bestämmande inflytande över en enhet får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på information som det innehar på grund av tillämpning av AML/KYC-förfarandena. I punkterna E.2 avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC definieras begreppet AML/KYC-förfaranden som de åtgärder för kundkännedom som ett svenskt rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska vidta för att bekämpa penningtvätt eller liknande svenska krav, dvs. i enlighet med lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (se avsnitt 6.2.1).

För att fastställa om en kontohavare är en passiv icke-finansiell enhet (dvs. en passiv NFE), ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet

inhämta ett intygande från kontohavaren avseende detta. Ett sådant intygande behöver dock inte inhämtas om det av uppgifter som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förfogar över eller som är allmänt tillgängliga rimligen kan antas att kontohavaren är en aktiv icke-finansiell enhet (dvs. en aktiv NFE) eller ett annat finansiellt institut än en sådan investeringsenhet som beskrivs i punkterna A.6 b i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC och inte är ett finansiellt institut i en deltagande jurisdiktion.

För att identifiera personer med bestämmande inflytande över kontohavaren/enheten får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet granska de uppgifter som dokumenterats i reglerings- eller kundrelationssyfte för att fastställa om uppgifterna tyder på att en eller flera fysiska personer har bestämmande inflytande.

När det är fråga om att fastställa om en person med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på information som den fått tillgång till vid tillämpning av lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism när det gäller konton vars saldo eller värde uppgår till ett belopp motsvarande 1 000 000 US-dollar eller mindre (lågvärdekonton). När det gäller andra konton (högvärdekonton) måste ett intygande från kontohavaren eller personerna med bestämmande inflytande inhämtas om detta.

I punkterna E i avsnitten V i CRS och DAC anges att granskningsproceduren avseende redan befintliga konton vars saldo eller värde uppgick till ett belopp motsvarande mer än 250 000 US-dollar den 31 december 2015 ska vara genomförd senast den 31 december 2017. När det gäller konton vars saldo eller värde uppgick till ett belopp motsvarande 250 000 US-dollar eller mindre den 31 december 2015 men vars saldo eller värde vid utgången av 2016 eller ett senare kalenderår uppgår till ett belopp motsvarande mer än 250 000 US-dollar, ska granskningen genomföras före utgången av det kalenderår som följer på det år då kontots saldo eller värde kom att överstiga ett belopp motsvarande 250 000 US-dollar. Dessa tidsfrister bör, när det är fråga om en specifik tidpunkt då den inledande granskningen ska vara genomförd, tas in i form av en övergångsbestämmelse.

I punkterna E finns också en bestämmelse om vad som gäller om förhållandena ändras på ett sådant sätt att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ges skäl att anta att ett intygande eller annan dokumentation med avseende på kontot är oriktig eller inte tillförlitlig. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska då åter granska kontot i enlighet med bestämmelserna i punkterna D. Ändrade förhållanden är varje förändring eller tillägg av uppgifter avseende kontot eller avseende ett annat konto som är knutet till kontot om en sådan förändring eller ett sådant tillägg av uppgifter påverkar kontohavarens status. Här kan två typer av situationer uppstå. Den ena situationen uppstår när ett konto vid den inledande granskningen inte anses vara ett rapporteringspliktigt konto på grund av t.ex. ett intygande och att omständigheterna sedan förändras genom att information uppdagas som tyder på att kontohavaren numera t.ex. har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Granskningsproceduren enligt punkterna D ska då genomföras ännu en gång. Den andra situationen uppstår när ett konto som vid den inledande

granskningen genom intygande eller annan dokumentation konstaterades vara ett rapporteringspliktigt konto med anledning av att kontohavaren t.ex. har hemvist i en eller flera andra stater eller jurisdiktioner. Ändrade omständigheter så som annan dokumentation medför sedan att kontohavaren verkar ha hemvist i ytterligare en annan stat. Ett nytt granskningsförfarande ska då inledas. Om ett tillförlitligt intygande eller någon annan dokumentation inkommer eller uppdagas, som t.ex. tyder på att kontohavaren inte har hemvist i en annan stat eller att kontohavaren inte har hemvist i ytterligare en stat, ska detta naturligtvis läggas till grund för en ny bedömning av om kontot är rapporteringspliktigt eller inte. I situationen då något tillförlitligt intygande eller annan dokumentation inte inkommer är det mer oklart hur kontot ska behandlas mot bakgrund av övriga uppgifter som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har tillgång till och de ändrade omständigheterna. I dessa fall uppstår ett läge där det rapporteringsskyldiga finansiella institutet antingen har ett konto som inte är rapporteringspliktigt sedan tidigare men det finns skäl att tro att kontohavaren nu har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion samtidigt som dokumentation om hemvisten inte verkar kunna inhämtas, eller har ett konto med en kontohavare som sedan tidigare ansetts ha hemvist i en viss annan stat eller jurisdiktion men det nu finns skäl att tro att kontohavaren har hemvist i ytterligare en stat som inte tidigare framkommit samtidigt som dokumentation om hemvisten inte verkar kunna inhämtas. Att tillåta att de förändrade omständigheterna ignoreras i en sådan situation kan inte anses tillfredsställande. En bestämmelse bör därför tas in om att kontot ska bedömas som rapporteringspliktigt i dessa fall. I promemorian föreslås det en bestämmelse om att kontot då även ska anses som odokumenterat om ett tillförlitligt intygande eller annan tillförlitlig dokumentation inte kommer in. *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, föreslår att reglerna om odokumenterade konton i stället ska återspegla dem som finns i CRS. Även om det, som framgår av promemorian, finns vissa skäl som talar för att införa regler om odokumenterade konton även när det gäller befintliga konton som innehas av enheter, instämmer regeringen i att den svenska lagstiftningen i stället bör överensstämma med CRS när det gäller odokumenterade konton. Skälen för denna bedömning är att det inte är otroligt att andelen odokumenterade konton kommer att spela en viktig roll vid en framtida utvärdering av hur informationsutbytet fungerar i de olika staterna och jurisdiktionerna. Om reglerna för när ett konto ska anses vara odokumenterat är olika i olika stater och jurisdiktioner blir en sådan utvärdering svår genomförd, eftersom det då saknas jämförbarhet mellan staterna och jurisdiktionerna. Därutöver kan det innebära en något ökad administrativ börda för de svenska finansiella instituten jämfört med finansiella institut i andra stater och jurisdiktioner.

Vidare bör tilläggas avseende hur granskningen ska dokumenteras att det i 39 kap. 3 § SFL anges att den som är uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. i skäligen omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller annan lämplig dokumentation ska se till att det finns underlag för att fullgöra uppgiftsskyldigheten samt för kontroll av uppgiftsskyldigheten och beskattningen.

6.1.5 Nya konton som innehas av enheter

Regeringens förslag: Bestämmelser ska tas in i den nya IDKAL om den granskning av nya konton som innehas av enheter som regleras i avsnitten VI i CRS och bilaga I till DAC.

Bestämmelser ska även tas in om att ett konto är rapporteringspliktigt om vissa intyganden inte inkommer.

Bestämmelser ska även tas in om att ett intygande från kontohavaren eller personer med bestämmande inflytande som innehåller dessas skatteregistreringsnummer ska inhämtas av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. I promemorians förslag till 7 kap. 2 § IDKAL föreskrevs en obligatorisk skyldighet för rapporteringsskyldiga finansiella institut att inhämta intyganden för att fastställa en kontohavares hemvist. I promemorian föreslås vidare att en bestämmelse ska tas in om att ett sådant konto, om vissa intyganden inte kommer in ska anses vara ett odokumenterat konto

Remissinstanserna: *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, anser att det i 7 kap. 2 § IDKL bör anges att det är valfritt för rapporteringsskyldiga finansiella institut om de från början vill inhämta intyganden för att fastställa en kontohavares hemvist eller först se om det av den information som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har tillgång till eller information som är allmänt tillgänglig kan antas att kontohavaren inte har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Svenska Bankföreningen hänvisar i detta avseende till kommentaren till CRS. De anför även att endast befintliga konton som innehas av fysiska personer kan vara odokumenterade konton enligt CRS och föreslår att reglerna om odokumenterade konton återspeglar dem som finns i CRS. Detta eftersom lagstiftningen blir svårtillämpad om den avviker från CRS, att det finns en risk att Sveriges rapportering till främmande stat inte kommer att överensstämma med den rapportering som Sverige får och att en stor andel odokumenterade konton tyder på att instituten inte har försökt tillräckligt hårt för att få in uppgifter.

Skälen för regeringens förslag: I avsnitten VI i CRS bilaga I till DAC finns bestämmelser om den granskningsprocedur som ska genomföras avseende nya konton som innehas av enheter. I den svenska översättningen av CRS och DAC benämns detta avsnitt ”Åtgärder för kundkännedom för nya enhetskonton”. För att överensstämma med formuleringen som används i prop. 2014/15:41 avseende FATCA används här genomgående formuleringen ”Nya konton som innehas av enheter”.

Av skälen till MCAA och punkten b i artikel 1.2 i DAC 2 följer att Sverige ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att svenska rapporteringsskyldiga finansiella institut tillämpa bestämmelserna för rapportering och åtgärder för kundkännedom. Bestämmelser bör därför tas in i IDKAL avseende denna granskning. Detta ska inte tolkas som att bestämmelserna i avsnitten VI ordagrant behöver tas in i lagen.

I avsnitten finns bestämmelserna om den granskningsprocedur som de rapporteringsskyldiga finansiella instituten ska genomföra för att identifiera rapporteringspliktiga nya konton som innehas av enheter.

För att fastställa om en kontohavare har sin skatterättsliga hemvist i en stat eller jurisdiktion, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet granska de upplysningar som inhämtats i samband med kontots öppnande, inklusive uppgifter som dokumenterats i reglerings- eller kundrelationssyfte (dvs. i syfte att uppfylla nationella bestämmelser om åtgärder mot penningtvätt eller finansiering av terrorism eller liknande nationella krav, eller för att kunna upprätthålla kontakterna med kontohavaren). Ett intygande från kontohavaren kan utgöra en del av dokumentationen vid kontots öppnande. Om det i intygandet framgår att enheten inte har någon skatterättslig hemvist får det rapporteringsskyldiga institutet förlita sig på adressen till platsen för enhetens faktiska företagsledning för att fastställa kontohavarens hemvist. Om uppgifterna tyder på det ska kontot behandlas som rapporteringspliktigt om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte inhämtar ett intygande från kontohavaren om att den inte är en rapporteringspliktig person (dvs. att kontot inte är rapporteringspliktigt). Ett sådant intygande behöver dock inte inhämtas om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, utifrån information som det har tillgång till eller som är allmänt tillgänglig, kan fastställa att kontot inte är rapporteringspliktigt. Med hänsyn till att det framgår av punkten 6 i kommentaren till avsnitt VI i CRS att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får välja om det vill inhämta ett intygande från början eller först se om det av den information som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har tillgång till eller information som är allmänt tillgänglig kan antas att kontot inte är rapporteringspliktigt, finner regeringen i likhet med *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, att detta bör tydliggöras även i 7 kap. 2 § IDKAL.

För att fastställa vilka personer som är personer med bestämmande inflytande över en enhet får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på information som det innehar på grund av tillämpning av AML/KYC-förfarandena. I punkterna E.2 i avsnitten VIII i CRS och i bilaga I till DAC definieras begreppet AML/KYC-förfaranden som de åtgärder för kundkännedom som ett svenskt rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska vidta för att bekämpa penningtvätt eller liknande svenska krav, dvs. i enlighet med lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

För att fastställa om en kontohavare är en passiv icke-finansiell enhet (dvs. en passiv NFE), ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande från kontohavaren avseende detta. Ett sådant intygande behöver dock inte inhämtas om det av uppgifter som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förfogar över eller som är allmänt tillgängliga rimligen kan antas att kontohavaren är en aktiv icke-finansiell enhet (dvs. en aktiv NFE) eller ett annat finansiellt institut än en sådan investeringsenhet som beskrivs i punkterna A.6 b i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC och inte är ett finansiellt institut i en deltagande jurisdiktion.

För att identifiera personer med bestämmande inflytande över kontohavaren/enheten får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet granska de uppgifter som dokumenterats i reglerings- eller kundrelationssyfte för att fastställa om uppgifterna tyder på att en eller flera personer har sådant bestämmande inflytande.

När det är fråga om att fastställa om en person med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet är en rapporteringsskyldig person, får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på information som den fått tillgång till vid tillämpning av lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism när det gäller konton vars saldo eller värde uppgår till ett belopp motsvarande 1 000 000 US-dollar eller mindre (lågvärdekonton). När det gäller andra konton (högvärdekonton) måste ett intygande från kontohavaren eller personerna med bestämmande inflytande inhämtas om detta.

Bestämmelser ska även tas in om att ett konto är rapporteringspliktigt om vissa intyganden inte inkommer. I promemorian föreslås vidare att det ska tas in en bestämmelse om att ett sådant konto, utöver att det ska anses vara rapporteringspliktigt, ska anses vara ett odokumenterat konto. *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, föreslår att reglerna om odokumenterade konton i stället ska återspegla dem som finns i CRS. Även om det, som framgår av promemorian, finns vissa skäl som talar för att införa regler om odokumenterade konton även när det gäller nya konton som innehas av enheter, instämmer regeringen i att den svenska lagstiftningen i stället bör överensstämma med CRS när det gäller odokumenterade konton. Skälen för denna bedömning är att det inte är otroligt att andelen odokumenterade konton kommer att spela en viktig roll vid en framtida utvärdering av hur informationsutbytet fungerar i de olika staterna och jurisdiktionerna. Om reglerna för när ett konto ska anses vara odokumenterat är olika i olika stater och jurisdiktioner blir en sådan utvärdering svårgenomförd, eftersom det då saknas jämförbarhet mellan staterna och jurisdiktionerna. Därutöver kan det innebära en något ökad administrativ börda för de svenska finansiella instituten jämfört med finansiella institut i andra stater och jurisdiktioner.

Bestämmelser ska även tas in om att ett intygande från kontohavaren eller personer med bestämmande inflytande som innehåller dessas skatteregistreringsnummer ska inhämtas av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet.

6.1.6 Särskilda regler

Regeringens förslag: En generell bestämmelse om att rapporteringsskyldiga finansiella institut inte får förlita sig på uppgifter i intyganden och annan dokumentation när det finns annan information som gör att dokumentationens riktighet kan ifrågasättas, ska tas in i den nya IDKAL.

I lagen ska det även tas in bestämmelser om alternativa förfaranden för finansiella konton som innehas av fysiska personer som är förmånstagare till ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett

livränteavtal samt för gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller grupplivränteavtal.

I lagen ska definitioner som motsvarar definitionerna av begreppen gruppförsäkringsavtal med kontantvärde och grupplivränteavtal tas in. I lagen ska även en bestämmelse om vad som får räknas som styrkande dokumentation tas in.

Regeringens bedömning: Bestämmelser om sammanläggning (aggregering) av en kontohavares olika konton vid beräkning av gränsvärden och om valutaomräkning bör inte tas in i lag.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, förordar att bestämmelser om sammanläggning (aggregering) av en kontohavares olika konton vid beräkning av gränsvärden och om valutaomräkning ska tas in i lag, eftersom de inte ser hur dessa regler skiljer sig från övriga bestämmelser som placerats i lag.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: I punkterna A i avsnitten VII i CRS och bilaga I till DAC föreskrivs att ett svenskt rapporteringsskyldigt finansiellt institut inte får förlita sig på ett intygande från kontohavaren eller annan dokumentation om enheten har kännedom om eller ges skäl att känna till att dokumentationen är felaktig eller inte är tillförlitlig. En bestämmelse om detta bör tas in i IDKAL.

I punkterna B i avsnitten VII i CRS och i bilaga I till DAC samt i punkten 13 i avsnitt VII i kommentaren till CRS finns bestämmelser om alternativa förfaranden för finansiella konton som innehas av fysiska personer som är förmånstagare till ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal samt för gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller grupplivränteavtal. Där anges att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får anta att en fysisk person som är förmånstagare (utan att vara försäkringstagare) av ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal och som mottar en dödsfallsförmån inte är en rapporteringspliktig person (dvs. att det inte är fråga om ett rapporteringspliktigt konto). Detta gäller dock inte om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har kännedom om eller har anledning att känna till att förmånstagaren är en rapporteringspliktig person. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska anses ha anledning att känna till att så är fallet om de uppgifter som den inhämtat med avseende på förmånstagaren innehåller sådana indicier som beskrivs i punkterna B i avsnitten III i CRS och bilaga I till DAC. Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har faktisk kännedom om eller anledning att känna till att förmånstagaren är en rapporteringsskyldig person, ska den följa de förfaranden som anges i punkterna B i avsnitten III. En bestämmelse om detta bör tas in i IDKAL.

I punkten B avsnitt VII i bilaga I till DAC och i punkten 13 i avsnitt VII i kommentaren till CRS framgår att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får betrakta ett finansiellt konto som är en medlems andel i ett gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller ett grupplivränteavtal som ett finansiellt konto som inte är ett rapporteringspliktigt konto fram till den dag då en summa ska utbetalas

till den anställde/försäkringstagaren eller förmånstagaren. Detta får dock endast ske om det finansiella kontot som är en medlems andel i ett grupp-försäkringsavtal med kontantvärde eller ett grupplivränteavtal i) är ställt till en arbetsgivare och täcker 25 eller fler anställda/försäkringstagare ii) de anställda/försäkringstagarna har rätt att erhålla det kontantvärde som är kopplat till deras andel och namnge förmånstagare för den förmån som ska utbetalas vid den anställdes död samt iii) det sammanlagda belopp som ska utbetalas till en anställd/försäkringstagare eller förmånstagare inte överstiger ett belopp som motsvarar 1 000 000 USD. En bestämmelse om detta bör tas in i IDKAL. I samma punkt i DAC och i kommentaren till CRS framgår vad som i CRS och DAC avses med grupp-försäkringsavtal med kontantvärde och grupplivränteavtal. Begreppet grupp-försäkringsavtal med kontantvärde är ett försäkringsavtal med kontantvärde som i) täcker fysiska personer som är anslutna genom en arbetsgivare, en branschorganisation, en fackförening eller annan förening eller grupp, och som ii) tar ut en premie för varje medlem i gruppen (eller medlem av en kategori inom gruppen) som fastställs utan att ta hänsyn till medlemmarnas (eller medlemskategoriernas) personliga hälsoförhållanden, förutom ålder, kön och rökvanor. Med begreppet grupplivränteavtal avses ett livränteavtal i vilket rättighetsinnehavarna är fysiska personer som är anslutna genom en arbetsgivare, en branschorganisation, en fackförening eller annan förening eller grupp. Båda begreppen är relativt omfattande och en motsvarighet till definitionerna bör tas in i IDKAL.

I punkterna C finns bestämmelser om sammanläggning (aggregering) av en kontohavares olika konton hos samma finansiella institut eller hos en närstående enhet vid beräkning av gränsvärden som beskrivs i punkten. I punkterna C.1 finns bestämmelser om sammanräkning av personkonton, i punkterna C.2 finns bestämmelser om sammanräkning av enhetskonton och i punkterna C.3 finns en särskild sammanräkningsregel för personliga bankmän/kundansvariga. I punkterna C finns också en bestämmelse om valutaomräkning. *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, förordar att bestämmelser om detta ska tas in i lag. Bestämmelserna är tekniska och reglerar hur beräkningar ska göras i de fall balanser eller värden på olika konton ska läggas samman samt hur valutaomräkningar ska göras. De får enligt regeringens mening närmast ses som verkställighetsföreskrifter och bör inte tas in i lag. Detta överensstämmer även med systematiken i IDKL.

I punkterna E.6 i avsnitten VIII i CRS och i bilaga I till DAC framgår att styrkande dokumentation är ett hemvistintyg som utfärdats av ett behörigt myndighetsorgan i den jurisdiktion där betalningsmottagaren uppger sig ha hemvist. För svenskt vidkommande är det, när det gäller fysiska personer, i första hand fråga om ett personbevis. Samma uppgifter om hemvist som finns i ett personbevis finns också i statens personadressregister (SPAR). Ett utdrag ur SPAR är ett sådant dokument som får användas som hemvistintyg, vilket går att utläsa ur kommentaren till CRS (punkten 152 i kommentaren till avsnitt VIII). För fysiska personer gäller också en giltig identitetshandling som utfärdats av ett behörigt myndighetsorgan och som innehåller personens namn och

vanligtvis används för identifikationsändamål som styrkande dokumentation. När det är fråga om en enhet gäller en officiell handling som utfärdats av ett behörigt myndighetsorgan och som innehåller namn och adress för enhetens faktiska företagsledning i den jurisdiktion där enheten säger sig ha sin hemvist eller i den jurisdiktion där enheten registrerats eller etablerats som styrkande dokumentation. När det är fråga om redan befintliga enhetskonton får rapporteringsskyldiga finansiella institut som styrkande dokumentation använda varje klassificering i deras arkiv med avseende på kontohavaren och som fastställts på grundval av ett standardiserat system för branschkod, som registrerats av institutet i överensstämmelse med dess normala affärsmetoder för förfaranden för kundkännedom/bekämpning av penningtvätt eller för andra regleringsändamål (utom beskattningsändamål). Slutligen gäller som styrkande dokumentation även årsredovisningshandling, tredje parts kreditrapport, konkursansökan eller rapport från myndighet med ansvar för värdepapperstillsyn. Bestämmelser om detta bör tas in i IDKAL.

Under avsnittet 6.1.6 om Särskilda regler och definitioner avseende FATCA (prop. 2014/15:41) framgår att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får anlita någon annan för att vidta åtgärder för kundkännedom. Liknande bestämmelser finns i punkterna D avsnitten II i CRS och bilaga I till DAC. Det framgår där att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får anlita någon annan tjänsteleverantör, i enlighet med nationell lag, för att vidta åtgärder för kundkännedom. I IDKAL regleras vilka finansiella institut som är rapporteringsskyldiga och därmed har ansvaret för bl.a. att vidta de åtgärder som krävs för kundkännedom. Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut kan naturligtvis ta hjälp av någon annan för att utföra dessa åtgärder eller till och med sluta avtal med någon om att utföra åtgärderna åt det rapporteringsskyldiga finansiella institutet. Eftersom ansvaret dock hela tiden kvarstår hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet krävs ingen särskild reglering om detta i IDKAL och någon bestämmelse som motsvarar punkt D bör inte tas in i svensk rätt.

6.1.7 Vissa undantag från de generella granskningsreglerna

Regeringens förslag: Bestämmelser ska tas in i den nya IDKAL om att finansiella konton som öppnas efter den 31 december 2015 får behandlas som befintliga konton vid granskningen om kontohavaren också har ett eller flera andra konton hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet som har öppnats före den 1 januari 2016. Vidare ska bestämmelser tas in i samma lag om att en ändrad omständighet med avseende på ett sådant konto ska anses vara en ändrad omständighet också med avseende på övriga sådana konton och att dokumentation som har inhämtats för ett sådant konto får användas som dokumentation för övriga sådana konton.

Bestämmelser ska även tas in om att lågvärdekonton får granskas som om de är högvärdekonton.

Därutöver ska det tas in en generell bestämmelse om att reglerna som gäller för granskning av nya konton får tillämpas vid granskningen av befintliga konton.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Inga remissynpunkter har lämnats som har anknytning till denna fråga.

Skälen för regeringens förslag: Begreppet redan befintligt konto, som i IDKAL benämns befintligt konto, definieras i punkterna C.9 i avsnitt VIII i CRS och bilaga I till DAC. I CRS definieras ett befintligt konto som ett finansiellt konto som finns hos av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut från och med den 31 december 2015, vilken överensstämmer med vad som anges i punkten C.9 a i avsnitt VIII i bilaga I till DAC. Den vidare definitionen som beskrivs i punkten C.9 b i i bilaga I till DAC finns i punkt 82 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS (se avsnitt 6.2.1). Där framgår att varje finansiellt konto tillhörande en kontohavare, oavsett datum då kontot öppnades, kan behandlas som ett befintligt konto om i) kontohavaren också har ett konto som är ett befintligt konto på grund av att det öppnades före den 1 januari 2016 hos det finansiella institutet eller hos en till institutet närstående enhet i samma stat eller jurisdiktion, ii) det finansiella institutet behandlar båda dessa finansiella konton och alla andra befintliga konton som innehas av kontohavaren som ett enda finansiellt konto, iii) det rapporteringsskyldiga finansiella institutet vid vidtagande av åtgärder mot penningtvätt avseende ett sådant konto är tillåten att förlita sig på de åtgärder mot penningtvätt som vidtagits avseende det konto som öppnades före den 1 januari 2016 och iv) den dokumentation som har inhämtats med avseende på ett av kontona kan användas som dokumentation för övriga konsoliderade konton vid tillämpning av bestämmelserna om åtgärder för kundkänedom.

Om ändrade förhållanden framkommer med avseende på ett av de konsoliderade kontona måste det finansiella institutet betrakta de nya förhållandena som ett ändrat förhållande även för övriga konsoliderade konton.

Denna möjlighet att behandla ett nytt konto som öppnas av en person som sedan tidigare är kund hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet som ett befintligt konto har framhållits som mycket viktig av både svenska och utländska finansiella institut. Utan denna möjlighet måste det finansiella institutet nämligen som huvudregel inhämta ett intygande från en befintlig kund varje gång denna öppnar ett nytt konto. Det har framhållits att en förändring av en investering i finansiella tillgångar ofta innebär att ett eller flera nya konton måste öppnas och att ett krav på att inhämta ett intygande i varje sådant fall skulle kunna försvåra för en kontohavare att i rätt tid vidta ekonomiskt riktiga åtgärder. I vissa fall framstår det också som onödigt administrativt betungande att inhämta ett nytt intygande för varje nytt konto. En bestämmelse bör tas in i IDKAL om att finansiella konton som har öppnats eller öppnas efter den 31 december 2015 får behandlas som befintliga konton vid granskningen om kontohavaren också har ett eller flera andra konton hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet

som har öppnats före den 1 januari 2016. Vidare bör bestämmelser tas in i IDKAL om att en ändrad omständighet med avseende på ett sådant konto ska anses vara en ändrad omständighet också med avseende på övriga sådana konton och att dokumentation som har inhämtats för ett sådant konto får användas som dokumentation för övriga sådana konton.

Vid den granskningsprocedur som gäller för nya konton ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande från kontohavaren eller, när det gäller konton som innehas av enheter, som alternativt från de personer som har bestämmande inflytande över enheten. Den granskningsprocedur som föreskrivs när det gäller nya konton anses vara den mest effektiva metoden för att identifiera rapporteringspliktiga konton men också, generellt sett, en mer administrativt betungande metod än den som föreskrivs för befintliga konton. De mindre administrativt betungande bestämmelserna när det gäller granskning av befintliga konton har utformats med insikt om att det är svårare för finansiella institut att inhämta intyganden och annan dokumentation från innehavare av befintliga konton. I samband med att ett konto öppnas måste kontohavaren och det finansiella institutet av naturliga skäl upprätta en kontakt. I ett senare skede är det dock i många fall svårare för det finansiella institutet att inhämta kompletterade uppgifter och dokumentation från kontohavaren. Eftersom de finansiella instituten är av skiftande slag och storlek kan det, trots det sagda, finnas fall där det är mindre administrativt betungande för det finansiella institutet att tillämpa den mer effektiva metoden som gäller för nya konton än att tillämpa metoden för befintliga konton vid granskningen. Det kan t.ex. tänkas att ett riskkapitalbolag med några få fysiska personer som investerare enklare kan inhämta ett intygande från investerarna än att söka igenom sina databaser och dokumentation för att kontrollera om det finns indikationer på att någon av investerarna har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Eftersom granskningsmetoden för nya konton är mer effektiv, kan det inte anses stå i strid med den globala standarden att generellt tillåta de rapporteringsskyldiga finansiella institut som så önskar att tillämpa bestämmelserna om granskning av nya konton på befintliga konton i stället för bestämmelserna om granskning av befintliga konton. En generell bestämmelse bör därför tas in i IDKAL om att reglerna som gäller för granskning av nya konton får tillämpas vid granskningen av befintliga konton. De intyganden som i dessa fall ska inhämtas måste då av naturliga skäl inte inhämtas i samband med att kontot öppnas utan får inhämtas när granskningen görs.

Av punkterna E avsnitten II i CRS och bilaga I till DAC framgår att lågvärdekonton får granskas som om de är högvärdekonton. Begreppen låg- och högvärdekonto definieras i punkterna C.14 och C.15 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC (se vidare om detta under avsnitt 6.1.2). I avsnitten III i CRS och bilaga I till DAC finns bestämmelser att det krävs att det finansiella institutet vidtar extra granskningsåtgärder när det gäller högvärdekonton. För Sveriges del definieras ett högvärdekonto som ett konto vars balans eller värde överstiger 1 000 000 US-dollar vid utgången av 2015 eller ett senare kalenderår. Konton vars värde uppgår till 1 000 000 US-dollar eller mindre är lågvärdekonton. Eftersom kraven på granskning av högvärdekonton är mer omfattande än när det gäller lågvärdekonton saknas skäl att i svensk rätt inte tillåta de finansiella

instituten att tillämpa granskningsreglerna för högvärdekonton på lågvärdekonton om de så önskar. En bestämmelse bör tas in i IDKAL om att förfarandena för kundkännedom för högvärdekonton får användas vid granskning av lågvärdekonton.

6.2 Definitioner och utbyte av upplysningar

6.2.1 Definitioner

Regeringens förslag: Definitioner av ”rapporteringskyldigt finansiellt institut”, ”finansiellt institut”, ”investeringsenhet”, ”finansiell tillgång”, ”rapporteringspliktigt konto”, ”person med bestämmande inflytande”, ”aktiv icke-finansiell enhet”, ”passiv icke-finansiell enhet”, ”passiv inkomst”, ”finansiellt konto”, ”inlåningskonto”, ”depåkonto”, ”andel i eget kapital”, ”försäkringsavtal”, ”livränteavtal”, ”försäkringsavtal med kontantvärde”, ”kontantvärde”, ”befintligt konto”, ”nytt konto”, ”lågvärdekonto”, ”högvärdekonto”, ”hemvist i en annan stat eller jurisdiktion”, ”kontohavare”, ”enhet”, ”närstående enhet”, ”skatteregistreringsnummer”, ”dotterföretag”, ”föremål för regelmässig handel” och ”etablerad värdepappersmarknad” ska tas in i den nya IDKAL.

Av definitionen av ”finansiellt institut” ska det framgå att s.k. holdingbolag eller treasurycenter inte är finansiella institut. Ett holdingbolag ska dock anses vara ett finansiellt institut om det fungerar som eller utger sig för att vara någon form av investeringsenhet vars syfte är att förvärva eller finansiera bolag och sedan inneha andelar i dessa bolag som anläggningstillgångar för investeringsändamål. En ändring ska även göras i 2 kap. 6 § IDKL, för att den bestämmelsen ska ha motsvarande innebörd.

Av definitionen av ”kontohavare” ska det framgå att när en advokat förvaltar ett finansiellt konto till förmån för en klient ska inte klienten utan advokaten anses vara innehavare av kontot.

”Rapporteringskyldigt finansiellt institut” ska innefatta endast svenska finansiella institut, förutom deras fasta driftställen utomlands, och utländska finansiella instituts fasta driftsställen i Sverige.

De förutsättningar som anges för att en person ska anses vara rapporteringspliktig ska i stället tas in i form av förutsättningar för att ett konto ska anses vara rapporteringspliktigt.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska meddela ytterligare föreskrifter när det gäller vilka stater eller jurisdiktioner som ska anses vara deltagande jurisdiktioner respektive rapporteringspliktiga jurisdiktioner.

”Aktiv icke-finansiell enhet” ska, utöver vad som anges i CRS och direktivet om administrativt samarbete, även innefatta sådana stiftelser, ideella föreningar, registrerade trossamfund och andra juridiska personer som är undantagna från skattskyldighet enligt 7 kap. 3–17 §§ IL.

Om det rapporteringskyldiga finansiella institutet är en värdepapperscentral ska det kontoförande institutet i stället för den

värdepapperscentralen genomföra de åtgärder som krävs för att identifiera rapporteringspliktiga konton.

Vidare ska en bestämmelse tas in om att i de fall en värdepappersfond eller specialfond annars skulle vara att anse som ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut, ska i stället fondbolaget respektive AIF-förvaltaren som förvaltar fonden anses vara det rapporteringsskyldiga finansiella institutet.

En bestämmelse ska också tas in i den lagen om att termer och uttryck som används i lagen, om något annat inte anges, ska ha samma betydelse som i IL.

Regeringens bedömning: Definitioner av ”icke-finansiell enhet”, ”redan befintligt enskilt konto”, ”nytt enskilt konto”, ”redan befintligt enhetskonto”, ”nytt enhetskonto”, ”rapporteringspliktig person”, ”person i en rapporteringspliktig jurisdiktion”, ”person i en medlemsstat”, ”deltagande jurisdiktion”, ”rapporteringspliktig jurisdiktion”, ”AML/KYC-förfaranden”, ”jurisdiktion”, ”behörig myndighet”, ”finansiellt institut i jurisdiktion” och ”gemensamma normer för rapportering”, ”samordningsorganets sekretariat” och ”gällande avtal” behöver inte tas in i lag.

Promemorians förslag och bedömning: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag och bedömning. I promemorians förslag till definition av ”finansiell tillgång” specificeras råvaror som en finansiell tillgång. I promemorians förslag till definition av ”finansiellt institut” anges att ett s.k. holdingbolag inte i något fall ska anses vara ett finansiellt institut, även om det fungerar som eller utger sig för att vara någon form av investeringsenhet vars syfte är att förvärva eller finansiera bolag och sedan inneha andelar i dessa bolag som anläggningstillgångar för investeringsändamål. I promemorians förslag till den del av definitionen av ”finansiellt institut” som finns i 2 kap. 7 § omfattas enheter vars verksamhet till väsentlig del består i ”förvaring och förvaltning” av finansiella tillgångar för någon annans räkning. I promemorians förslag till definition av ”annan stat eller jurisdiktion” inkluderas USA. I promemorians förslag är begreppet passiv inkomst inte definierad i lagtext utan hänvisning sker till punkten 126 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS.

Remissinstanserna: *Kammarkollegiet* och *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, ifrågasätter att definitionen av ”finansiellt institut” i den föreslagna 2 kap. 7 § IDKAL ska omfatta enheter vars verksamhet till väsentlig del består i ”förvaring eller förvaltning” av finansiella tillgångar för någon annans räkning och menar att endast sådana enheter vars verksamhet till väsentlig del består i ”förvaring” av finansiella tillgångar för någon annans räkning bör omfattas av definitionen.

Svenska Bankföreningen, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, önskar att börsnoterade andelar i investeringsenheter ska undantas från definitionen av ”finansiellt institut” och anför att börsnoterade andelar normalt hålls av ett finansiellt institut. Det finansiella institutet som håller andelarna kommer då att rapportera dem, varför det skulle innebära dubbelrapportering om de ska rapporteras

även av investeringsenheten. Samma remissinstanser anför även att definitionen av begreppen ”hemvist i en annan stat eller jurisdiktion” och ”annan stat eller jurisdiktion” bör ändras så att USA inte omfattas. De är även tveksamma till att det inte tas in någon definition av begreppet ”rapporteringspliktig person”.

Skatteverket anför att begreppet passiv inkomst bör definieras i IDKAL eftersom det är ett väsentligt begrepp. Vidare anför Skatteverket att råvaror, som ingår i uppräkningslistan i 2 kap. 5 § IDKAL, inte kan innehas på ett konto och därför inte borde anges som en finansiell tillgång i den angivna paragrafen.

Skatteverket anför att det är oklart vilka bolag i en bolagsstruktur för en riskkapitalfond som ska anses vara finansiella institut, särskilt med hänsyn till det undantag för s.k. holdingbolag från definitionen av ”finansiellt institut” som anges i den föreslagna 2 kap. 6 § IDKAL.

Skatteverket anför avseende hänvisningen till FATF:s rekommendationer i lagtexten att det är olyckligt att verket ska tolka en lagtext som innehåller hänvisning till rekommendationer från ett mellanstatligt organ som en annan myndighet, Finansinspektionen, ansvarar för. Verket anför även att då rekommendationen inte återfinns direkt i någon annan lagstiftning bör definitionen så långt som möjligt tas in direkt i lagtexten. *Finansinspektionen* anför att Sverige som stat har förbundit sig att införliva FATF:s standard i svensk rätt, vilket har skett bland annat genom att Sverige har implementerat EU:s penningtvättsdirektiv 2005/60/EG. I vissa delar skiljer sig den svenska regleringen något mot vad FATF stadgar och av den anledningen anser Finansinspektionen att hänvisningar i stället bör göras till motsvarande svensk reglering.

Näringslivets skattedelegation, med instämmande av *Svenska Bankföreningen*, *Svensk Försäkring* och *Svenskt Näringsliv*, anser att en definition av begreppet ”rapporteringspliktig jurisdiktion” ska införas i lag, eftersom regeringen annars kan utvidga listan på länder som utbyte ska ske med, utan den insyn och remittering som lagstiftningsprocessen medför. Vidare anför de termer och uttryck som används i förslagen är främmande för svensk rätt och att det skapar osäkerhet. Det synes också märkligt att ålägga andra än juridiska personer skyldigheter. Enligt *Näringslivets skattedelegations* uppfattning bör termer och uttryck i största möjliga utsträckning utformas i enlighet med vad som regleras i Svensk rätt.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: I punkterna A avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC finns ett stort antal definitioner. Några nya definitioner föreslås inte tas in i SFL. De särskilda definitioner som behövs för tillämpningen av de bestämmelser som föreslås i denna lagrådsremiss bör i stället tas in i den nya IDKAL. När det behövs för förståelsen av de begrepp som används i de bestämmelser som nedan föreslås i SFL kan hänvisningar göras till IDKAL.

I punkterna A i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC definieras begreppet ”rapporteringskyldigt finansiellt institut”. I punkterna A.1 i avsnitten finns huvudbestämmelserna vad gäller denna definition. Där sägs att begreppet innefattar alla finansiella institut i deltagande jurisdiktioner om institutet inte är ett icke rapporteringskyldigt

finansiellt institut. Vilka finansiella institut som är icke rapporteringsskyldiga regleras i punkterna B i avsnitten VIII. I punkterna A.2 i avsnitten VIII definieras begreppet ”finansiellt institut i en deltagande jurisdiktion”. Där anges att det är ett finansiellt institut som har hemvist i en deltagande jurisdiktion förutom ett sådant finansiellt instituts filial utanför en sådan deltagande jurisdiktionen, men inklusive en filial i en deltagande jurisdiktion till ett finansiellt institut som inte har hemvist i en sådan deltagande jurisdiktion. Den svenska lagstiftningen ska endast föreskriva de skyldigheter som åligger svenska finansiella institut (exklusive deras fasta driftsställen utomlands) och utländska finansiella instituts fasta driftsställen i Sverige. Det ankommer på andra deltagande stater och jurisdiktioner att föreskriva skyldigheter för finansiella institut och fasta driftsställen i de staterna och jurisdiktionerna. Begreppet ”rapporteringsskyldigt finansiellt institut” bör därför i den svenska lagstiftningen innefatta endast svenska finansiella institut, förutom deras fasta driftsställen utomlands, och utländska finansiella instituts fasta driftsställen i Sverige. Begreppet ”deltagande jurisdiktion” behandlas nedan. I punkterna A.3 definieras begreppet ”finansiellt institut” som ett depåinstitut, ett inlåningsinstitut, en investeringsenhet eller ett specificerat försäkringsföretag. I punkterna A.4, A.5, A.6 respektive A.8 definieras begreppen ”depåinstitut”, ”inlåningsinstitut”, ”investeringsenhet” och ”specificerat försäkringsföretag”. En definition av begreppet ”finansiellt institut” bör tas in i IDKAL. I punkterna A.7 definieras begreppet ”finansiell tillgång”. Även en definition av det begreppet bör tas in i IDKAL. *Skatteverket* anför att det är oklart vilka bolag i en bolagsstruktur för en riskapitalfond som ska anses vara finansiella institut. Regeringen instämmer med Skatteverket att detta är oklart. Skälet till denna oklarhet synes vara att det i promemorian föreslås att s.k. holdingbolag ska vara undantagna från definitionen av ”finansiellt institut”. Syftet med att undanta holdingbolag var att tydliggöra att enheter som uteslutande eller så gott som uteslutande bedriver sådan verksamhet som holdingbolag som innebär att de är aktiva icke-finansiella enheter inte är finansiella institut. Det finns dock ett undantag från när holdingbolag ska anses vara aktiva icke-finansiella enheter, nämligen om de fungerar som eller utger sig för att vara någon form av investeringsenhet vars syfte är att förvärva eller finansiera bolag och sedan inneha andelar i dessa bolag som anläggningstillgångar för investeringsändamål (se 2 kap. 2 § andra stycket IDKAL). Motsvarande kommer dock inte till uttryck i det i promemorian föreslagna undantaget för holdingbolag när det gäller definitionen av ”finansiellt institut”. Enligt regeringens mening bör endast sådana holdingbolag som är aktiva icke-finansiella enheter undantas från begreppet ”finansiellt institut”. En bestämmelse bör därför tas in i IDKAL om att ett holdingbolag ska anses vara ett finansiellt institut om den fungerar som eller utger sig för att vara någon form av investeringsenhet vars syfte är att förvärva eller finansiera bolag och sedan inneha andelar i dessa bolag som anläggningstillgångar för investeringsändamål. En ändring bör även göras i 2 kap. 6 § IDKL, för att den bestämmelsen ska få motsvarande innebörd.

Såsom *Kammarkollegiet* och *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, anför finner regeringen att det framgår av CRS och DAC 2 att det endast

är sådana enheter vars verksamhet till väsentlig del består i ”förvaring” av finansiella tillgångar för någon annans räkning som omfattas av den del av definitionen av ”finansiellt institut” som finns i den föreslagna 2 kap. 7 § IDKAL. I den bestämmelsen bör därför uttrycket ”förvaring” användas i stället för uttrycket ”förvaring eller förvaltning”.

Såsom *Skatteverket* anför finner regeringen att fysiska råvaror inte kan anges som en finansiell tillgång i 2 kap. 5 § IDKAL. Enligt regeringen framgår det av punkten 24 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS att fysiska råvaror, såsom vete, inte ska inkluderas i begreppet finansiell tillgång. Värdepapper med underliggande råvaror som tillgångar ska däremot inkluderas i begreppet finansiell tillgång. Dessa värdepapper inryms i uppräknningen genom att värdepapper omnämns som finansiella tillgångar. För att tydliggöra att inga fysiska råvaror ska inkluderas i begreppet finansiell tillgång bör den föreslagn ordalydelsen i 2 kap. 5 § IDKAL ändras så att ordet råvaror tas bort ur paragrafen.

I de fall då det rapporteringsskyldiga finansiella institutet är en central värdepappersförvarare som avses i 1 kap. 3 § lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument, är ett kontoförande institut det finansiella institut som sköter kontakterna med dem som innehar de finansiella instrument som ett sådant konto omfattar, och det kontoförande institutet är därför bättre lämpat än den centrala värdepappersförvararen att ha ansvaret för att vidta de granskningsåtgärder som krävs för att fastställa om kontot är ett rapporteringspliktigt konto. I de fallen bör därför det kontoförande institutet i stället för den centrala värdepappersförvararen ha ansvaret för att genomföra de åtgärder som krävs för att identifiera rapporteringspliktiga konton. En bestämmelse som anger detta föreslås därför införas i IDKAL. I lagrådsremissen Värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument föreslås bl.a. att termen värdepapperscentral ersätter termen central värdepappersförvarare och att rubriken till kontoföringslagen ändras till lagen om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument. Eftersom förslagen i den nämnda lagrådsremissen och huvuddelen av förslagen i denna promemoria föreslås träda i kraft samma datum, den 1 januari 2016, används fortsättningsvis i denna lagrådsremiss begreppet värdepapperscentral och den föreslagna nya rubriken på lagen (dvs. lagen om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument). I den lagrådsremissen föreslås även ändringar i aktiebolagslagen (2005:551) som innebär att svenska avstämningsbolag ska få registrera aktierna i bolaget hos vilken värdepapperscentral som helst inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES). I kommentaren till CRS anges att det finns två olika möjligheter för staterna och jurisdiktionerna att fördela ansvaret för rapportering mellan en värdepapperscentral och det kontoförande instituten. Förslagen i denna lagrådsremiss innebär att en svensk värdepapperscentral är det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, i de fall det kontoförande institutet inte är registrerat som förvaltare av de finansiella instrument som kontot omfattar. I andra länder kan CRS i stället komma att genomföras på ett sådant sätt att det är det kontoförande institutet som ska anses vara det rapporteringsskyldiga finansiella institutet. För att undvika en situation då varken värdepapperscentralen eller det kontoförande institutet lämnar

uppgifter om rapporteringspliktiga konton när det kontoförande institutet är svenskt och värdepapperscentralen är utländsk, bör det anges att kontot i dessa fall ska anses finnas hos det svenska kontoförande institutet. (jfr vad som sägs om FATCA i avsnitt 13.2 i lagrådsremissen Värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument).

I punkterna B i avsnitten VIII definieras begreppet ”icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut”. Bestämmelserna innehåller de materiella villkoren som måste vara uppfyllda för att ett finansiellt institut ska vara undantaget från rapporteringsskyldighet och behandlas nedan under avsnitt 6.3.1.

I punkterna C i avsnitten VIII definieras begreppet ”finansiellt konto”. I punkterna C.1 i dessa avsnitt finns huvuddefinitionen av begreppet. I punkterna C.2–8 finns underdefinitioner av begrepp som är av betydelse i huvudsak för tolkningen av punkterna C.1. De begrepp som definieras i punkterna C.2–8 är ”inlåningskonto”, ”depåkonto”, ”andel i eget kapital”, ”försäkringsavtal”, ”livränteavtal”, ”försäkringsavtal med kontantvärde” och ”kontantvärde”. Definitioner av dessa begrepp bör tas in i IDKAL och utformas i enlighet med definitionerna i punkterna C.1–8. I punkterna C.9–16 definieras begreppen ”redan befintligt konto”, ”nytt konto”, ”redan befintligt enskilt konto”, ”nytt enskilt konto”, ”redan befintligt enhetskonto”, ”lägvärdekonto”, ”högvärdekonto” och ”nytt enhetskonto”. Ett ”redan befintligt enskilt konto” är ett redan befintligt konto som innehas av en eller flera fysiska personer. Ett ”nytt enskilt konto” är ett nytt konto som innehas av en eller flera fysiska personer. Ett ”redan befintligt enhetskonto” är ett redan befintligt konto som innehas av en eller flera enheter. Ett ”nytt enhetskonto” är ett nytt konto som innehas av en eller flera enheter. Några definitioner av begreppen ”redan befintligt enskilt konto”, ”nytt enskilt konto”, ”redan befintligt enhetskonto” eller ”nytt enhetskonto” bör inte tas in i lagen eftersom det när sådana åsyftas med fördel i stället kan skrivas ut vad som avses. Definitioner som motsvarar de som finns i punkterna 9–16 bör i övrigt tas in i IDKAL. Det kortare begreppet ”befintligt konto” bör dock användas i lagen i stället för begreppet ”redan befintligt konto”.

Såsom *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, anför konstaterar regeringen att definitionen av ”finansiellt konto” inte är densamma i CRS och DAC 2 som i FATCA. I CRS och DAC 2 undantas inte börsnoterade andelar i investeringsenheter från definitionen av ”finansiellt konto”. Eftersom ett sådant undantag i den svenska lagstiftningen skulle begränsa tillämpningsområdet för informationsutbytet i strid med CRS och DAC 2 bör inte heller definitionen av ”finansiellt konto” i den svenska lagstiftningen, enligt regeringens mening, undanta börsnoterade andelar i investeringsenheter. Huruvida en ändring av CRS och DAC 2 i detta avseende bör övervägas kan inte behandlas inom ramen för detta lagstiftningsärende.

När det gäller definitionen av begreppet ”befintligt konto” anges det som huvudregel i punkten C.9 i avsnitt VIII i bilaga I till DAC att det är ett finansiellt konto som finns hos ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut den 31 december 2015. Kontot ska med andra ord ha öppnats den 31 december eller tidigare. Som en konsekvens av detta definieras

begreppet ”nytt konto” enligt huvudregeln i punkten C.10 som ett finansiellt konto som finns hos ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut och som öppnas den 1 januari 2016 eller senare. I motsvarande bestämmelser i CRS anges inte när den tidsmässiga gränsen mellan befintliga och nya konton går. Av Sveriges bilaga F till MCAA framgår dock att ett befintligt konto är ett konto som öppnats den 31 december 2015 eller tidigare och att ett nytt konto är ett konto som öppnas den 1 januari 2016 eller senare. I DAC finns en undantagsregel som säger att ett konto ska behandlas som ett befintligt konto även om det har öppnats efter den 31 december 2015 under förutsättning att kontohavaren även har andra befintliga konton hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller någon till institutet närstående enhet. Om denna undantagsregel tillämpas gäller även vissa andra särskilda regler. Att denna undantagsregel får tillämpas anges även i kommentaren till CRS. I denna lagrådsremiss behandlas undantagsregeln och de särskilda regler som hör till den ovan under avsnitt 6.1.7.

I punkterna C.17 i avsnitten VIII definieras begreppet ”undantaget konto”. Där anges vilka konton och produkter som är undantagna från begreppet ”finansiellt konto”. Bestämmelserna innehåller de materiella villkoren som måste vara uppfyllda för att ett konto eller en produkt ska vara undantaget från definitionen av finansiellt konto och behandlas nedan under avsnitt 6.3.2.

I punkterna D i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC definieras olika begrepp som är av betydelse för begreppet ”rapporteringspliktigt konto”. I punkterna D.1 i avsnitten definieras just begreppet ”rapporteringspliktigt konto”. Där anges att det är ett konto som innehas av en eller flera rapporteringsskyldiga (här kallade ”rapporteringspliktiga”) personer eller av en passiv icke-finansiell enhet i vilken en eller flera rapporteringspliktiga personer har bestämmande inflytande, under förutsättning att kontot har identifierats som ett rapporteringspliktigt konto i enlighet med avsnitten II–VII. En definition av begreppet ”rapporteringspliktigt konto” bör tas in i IDKAL. Av definitionen bör det framgå bl.a. att ett konto är rapporteringspliktigt endast om det har identifierats som ett sådant i enlighet med bestämmelserna i 4–8 kap. I punkterna D.2 definieras begreppet rapporteringsskyldig (här kallad ”rapporteringspliktig”) person. Där sägs att en rapporteringspliktig person är en person i en rapporteringspliktig jurisdiktion om inte vissa förutsättningar är uppfyllda. Den funktion som begreppet ”rapporteringspliktig person” fyller är att avgränsa vilka konton som ska anses vara rapporteringspliktiga vid granskningen enligt avsnitten II–VII. För att förenkla den tekniska utformningen av lagstexten bedöms det önskvärt att undvika att ta in ytterligare en term som syftar på ”rapporteringskyldiga” eller ”rapporteringspliktiga” personer och företeelser. Någon definition av begreppet ”rapporteringspliktig person” bör därför inte tas in i IDKAL. De förutsättningar som anges för att en person ska anses vara rapporteringspliktig kan med fördel i stället tas in i form av förutsättningar för att ett konto ska anses vara rapporteringspliktigt. Med anledning av det som *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, anför angående svårigheten att avgöra om ett konto är rapporteringspliktigt eller inte, bör det tydliggöras i lagstexten att

ett konto som anges vara rapporteringspliktigt i 4–8 kap. IDKAL endast är rapporteringspliktigt enligt lagen om något annat inte anges i definitionen av ”rapporteringspliktigt konto” i 2 kap. samma lag. I punkterna D.3 definieras begreppet ”person i en rapporteringspliktig jurisdiktion” respektive ”person i en medlemsstat”. Definitionen syftar i första hand till att klargöra i vilken stat eller jurisdiktion en person ska anses ha hemvist. En definition som motsvarar denna bör tas in i IDKAL. Eftersom IDKAL utformas utan hänsyn till om en persons hemvistjurisdiktion är en medlemsstat eller en annan rapporteringspliktig jurisdiktion eller inte (se vidare under avsnitt 5.1 ovan) bör det begrepp som används i lagen dock i stället vara ”hemvist i en annan stat eller jurisdiktion”. För att undvika att ett konto vars samtliga innehavare eller personer med bestämmande inflytande över kontohavare som är enheter har hemvist i endast Sverige eller i USA ska betraktas som rapporteringspliktiga enligt IDKAL bör, såsom *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening* anför, enligt regeringens mening, utöver Sverige även USA uteslutas från begreppet annan stat eller jurisdiktion. Konton vars samtliga innehavare eller personer med bestämmande inflytande över kontohavare som är enheter har hemvist i endast USA eller Sverige ska i stället identifieras i som rapporteringspliktiga enligt IDKAL med anledning av FATCA-avtalet. I punkten D.4 i avsnitt VIII i CRS definieras begreppet ”rapporteringspliktig jurisdiktion”. I punkten D.5 i avsnitt VIII i CRS och punkten D.4 i samma avsnitt i bilaga I till DAC definieras begreppet ”deltagande jurisdiktion”. I DAC används inte begreppet ”rapporteringspliktig jurisdiktion” utan sådana ingår bland de jurisdiktioner som där benämns ”deltagande jurisdiktioner”. I CRS benämns en stat eller jurisdiktion med vilken det finns ett avtal på plats som innebär att de uppgifter som anges i avsnitt I ska lämnas från den egna staten till den staten eller jurisdiktionen för en rapporteringspliktig jurisdiktion. En stat eller jurisdiktion med vilken det finns ett avtal på plats som innebär att de uppgifter som anges i avsnitt I ska lämnas från den staten eller jurisdiktionen till den egna staten, benämns deltagande jurisdiktion. Anledningen till att det görs en åtskillnad mellan dessa är att vissa stater och jurisdiktioner troligen kommer att ingå avtal om att lämna uppgifter men inte vilja ta emot några uppgifter. Det kommer troligen i första hand att röra sig om sådana stater och jurisdiktioner som inte tar ut någon inkomstskatt och därmed inte har något behov av de aktuella uppgifterna. Eftersom Sverige kommer att ta emot uppgifter från samtliga länder som uppgifter lämnas till är samtliga rapporteringspliktiga jurisdiktioner också deltagande jurisdiktioner. Trots att båda dessa begrepp inte definieras i DAC bör de definieras i svensk rätt. Vilka jurisdiktioner, utöver EU:s medlemsstater, som är rapporteringspliktiga respektive deltagande beror på vilka länder som Sverige ingår avtal med om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Beroende på vilken geografisk spridning detta utbyte av upplysningar får i framtiden kan begreppens innebörd alltså komma att utvidgas mer eller mindre ofta i framtiden. För att underlätta hanteringen i framtiden bör en bestämmelse tas in i IDKAL om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska meddela ytterligare föreskrifter när det gäller vilka stater eller jurisdiktioner som ska anses vara deltagande

jurisdiktioner respektive rapporteringspliktiga jurisdiktioner. Med anledning av det som *Näringslivets skattedelegation*, med instämmande av *Svenska Bankföreningen*, *Svensk Försäkring* och *Svenskt Näringsliv*, anför om att definitionen av begreppet rapporteringspliktig jurisdiktion bör tas in i lag, vill regeringen tydliggöra följande. Den globala standarden för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton förutsätter, för att en överenskommelse om sådant utbyte ska kunna ingås, att det finns en grund för informationsutbytet i en annan överenskommelse. När det gäller MCAA har det sin grund i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden (konventionen). MCAA är endast öppet för tillträde av stater och jurisdiktioner som omfattas av konventionen. Konventionens bestämmelser följer efter 2010 års protokoll den internationellt accepterade standarden för informationsutbyte på begäran. Nämda internationella standard innebär att behöriga myndigheter i de avtalsslutande staterna får överenskomma att automatiskt utbyta de upplysningar som avtalet eller överenskommelsen (i detta fall konventionen) föreskriver att avtalsstaterna ska utbyta på begäran. Finansministern (i praktiken regeringen) eller Skatteverket anges som behörig myndighet i Sverige. Konventionen godkändes av riksdagen och infördes som svensk lag genom lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Denna internationella standard för informationsutbyte återfinns även i OECD:s modell för skatteavtal och därmed i ett flertal av Sveriges skatteavtal. Skatteavtal måste godkännas av riksdagen. Det finns alltså ingen möjlighet att ingå avtal om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton med ett land om det inte sedan tidigare finns en, av riksdagen godkänd, överenskommelse om utbyte av upplysningar som gäller gentemot det landet. Detta gäller även om definitionen av begreppet rapporteringspliktig jurisdiktion tas in i förordning. I punkten D.6 i avsnitt VIII i CRS och punkten D.5 i samma avsnitt i bilaga I till DAC definieras begreppet ”person med bestämmande inflytande”. En definition av det begreppet bör tas in även i IDKAL. I punkten 132 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS anges att begreppet ”person med bestämmande inflytande” ska tolkas i enlighet med rekommendationerna från FATF. *Skatteverket* har anförts att det är olyckligt att verket ska tolka en lagtext som innehåller hänvisning till rekommendationer från ett mellanstatligt organ som en annan myndighet, Finansinspektionen, ansvarar för. Verket anför även att då rekommendationen inte återfinns direkt i någon annan lagstiftning bör definitionen så långt som möjligt tas in direkt i lagtexten. *Finansinspektionen* anför att Sverige som stat har förbundit sig att införliva FATF:s standard i svensk rätt, vilket har skett bland annat genom att Sverige har implementerat EU:s penningtvättsdirektiv 2005/60/EG. I vissa delar skiljer sig den svenska regleringen något mot vad FATF stadgar och av den anledningen anser Finansinspektionen att hänvisningar i stället bör göras till motsvarande svensk reglering. Enligt regeringen bör den globala standarden så långt som det inte framgår att något annat är avsett tillämpas på samma sätt som FATCA. I IDKL görs hänvisningar till FATF:s rekommendationer avseende begreppet ”person med bestämmande inflytande”. För att undvika oklarheter kring om FATCA och den globala standarden har

olika innebörd bör likformighet upprätthållas i detta avseende. Enligt regeringen bör därför de aktuella definitionerna hänvisa till FATF:s rekommendationer och inte tas in i sin helhet i lagtexten.

I punkterna D.7–9 i avsnitt VIII i CRS och punkterna D.6–8 i samma avsnitt i bilaga I till DAC definieras begreppen ”icke-finansiell enhet”, ”passiv icke-finansiell enhet” och ”aktiv icke-finansiell enhet”. Med ”icke-finansiell enhet” avses en enhet som inte är ett finansiellt institut. Detta kan med fördel skrivas ut i IDKAL när så behövs i stället för att ta in en definition. En ”passiv icke-finansiell enhet” är en icke-finansiell enhet som inte är en aktiv icke-finansiell enhet eller en investeringsenhet i en jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion. För att förenkla den språkliga utformningen av de bestämmelser där denna företeelse omnämnd bör en definition av begreppet ”passiv icke-finansiell enhet” tas in i IDKAL. Definitionen av begreppet aktiv icke-finansiell enhet är omfattande och även en motsvarighet till den definitionen bör tas in i IDKAL. I punkten D.9 a i CRS och punkten D.8 a i bilaga I till DAC anges att en aktiv icke-finansiell enhet är en icke-finansiell enhet vars bruttointäkter under föregående kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod till mindre än 50 procent utgörs av passiva inkomster och vars tillgångar som innehades under föregående kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod till mindre än 50 procent utgörs av tillgångar som genererar eller innehas i syfte att generera passiva inkomster. I punkten 126 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS anges att passiv inkomst i allmänhet omfattar utdelning, ränta, inkomst som motsvarar ränta, hyra och royalties (som inte härrör från aktivt utövad affärsverksamhet som åtminstone delvis utförs av en anställd hos enheten), livränta, kapitalvinster, nettoinkomst från en swap och belopp som erhålls med anledning av ett försäkringsavtal med kontantvärde. Det anges även att passiv inkomst inte innefattar inkomster från en regelbunden handel med finansiella tillgångar. Där framgår även att hänsyn måste tas till varje jurisdiktions särskilda regler för att avgöra om en inkomst är en passiv inkomst. Detta anges också i motsvarande bestämmelse i FATCA-avtalet. För svenskt vidkommande ligger det närmast till hands att passiv inkomst är inkomst som härrör från annan verksamhet än rörelse (inklusive värdepappersrörelse). I 2 kap. 2 § lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet används därför inte begreppet ”passiv inkomst” utan i stället anges ”annan inkomst än inkomst från rörelse” och det hade legat nära till hands att välja samma linje i den nu aktuella lagen. Inom OECD har det dock förekommit diskussioner om att innebörden av begreppet ”passiv inkomst” inte bör vara beroende av varje jurisdiktions nationella lagstiftning utan att den i stället i varje stat eller jurisdiktion bör överensstämja med den definition som finns i kommentaren till CRS. Frågan har diskuterats med anledning av synpunkter från representanter för näringslivet och tanken är att det skulle underlätta för internationella aktörer om bedömningen av vilka inkomster som är passiva inte är olika från jurisdiktion till jurisdiktion. Det synes råda konsensus inom OECD om att definitionen bör vara enhetlig. Begreppet ”passiv inkomst” bör därför användas i den nu aktuella lagstiftningen i stället för ”annan inkomst än inkomst från rörelse”. Som framgår av punkten 13 i reciten till DAC 2 ska

medlemsstaterna vid genomförandet av direktivet använda kommentarerna till CRS för att säkerställa en konsekvent tillämpning i alla medlemsstater. För att säkerställa en konsekvent tillämpning bör det, såsom *Skatteverket* föreslår, i IDKAL tas in en definition av begreppet ”passiv inkomst”. Definitionens innehåll bör spegla de inkomster som räknas upp i kommentaren med tillägg av en generell punkt som avser inkomster av liknande art som de uppräknade passiva inkomsterna. I författningskommentaren bör en hänvisning till kommentaren till CRS göras när det gäller begreppets innebörd.

I punkten D.9 h i CRS och punkten D.8 h i direktivet anges att vissa enheter som ägnar sig åt välgörande ändamål eller i övrigt ägnar sig åt verksamhet som är till nytta för det allmänna samt vissa andra organisationer utan vinstsyfte är aktiva icke-finansiella enheter. Bestämmelser om detta bör tas in i IDKAL. Bestämmelserna i punkten D.9 h i CRS och punkten D.8 h i direktivet är utformade i enlighet med punkten 4 j i avsnitt VI.A i bilaga I till modell 1 för bilaterala FATCA-avtal med USA och syftar till att träffa ett brett spektrum av den typen av enheter som det rör sig om. Bestämmelserna har dock inte kunnat utformas på ett sådant sätt att det säkerställs att motsvarande enheter i samtliga länder träffas av definitionen. Av den anledningen förtydligades det i samförståndsförklaringen till Sveriges FATCA-avtal att begreppet ”aktiv icke-finansiell enhet” omfattar sådana stiftelser, ideella föreningar, registrerade trossamfund och andra juridiska personer som är undantagna från skattskyldighet enligt 7 kap. 3–17 §§ IL och bestämmelser om det togs in i 2 kap. 4 § IDKL. Bestämmelser med samma innebörd bör tas in även i IDKAL.

I punkterna E i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC definieras ytterligare begrepp. I punkterna E.1 definieras begreppet ”kontohavare”. Huvudregeln är att den som har registrerats eller identifierats som kontohavare också ska anses vara kontohavare. Det finns dock en undantagsbestämmelse som säger att när en person som inte är ett finansiellt institut i egenskap av ombud, förmyndare, förvaltare, behörig undertecknare, investeringsrådgivare eller förmedlare förvaltar ett finansiellt konto till förmån för annan person eller för annan persons räkning, ska den andra personen anses vara innehavare av kontot. Med hänsyn till den sekretess som råder i förhållandet mellan en advokat och en klient bör det dock, när det gäller klientmedelskonton där en advokat eller en advokatbyrå står som kontohavare, klargöras i IDKAL att klienten i de fallen inte ska anses vara kontohavare. Mot denna bakgrund bör en definition av begreppet ”kontohavare” tas in i IDKAL som motsvarar samma definition i avtalet, men med den skillnaden att det i IDKAL i anslutning till undantagsregeln bör anges att när en advokat förvaltar ett finansiellt konto till förmån för en klient ska inte klienten anses vara innehavare av kontot.

I punkterna E.2 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC definieras begreppet AML/KYC-förfaranden som de åtgärder för kundkännedom som ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska vidta för att bekämpa penningtvätt eller liknande svenska krav, dvs. i enlighet med lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism när det gäller svenska rapporteringsskyldiga finansiella institut. Någon motsvarande definition bör inte tas in i svensk lag, eftersom det med

fördel i stället kan skrivas ut vad som avses med detta när det åsyftas i IDKAL. I punkterna E.3 definieras begreppet ”enhet” som en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse. En sådan definition bör tas in även i IDKAL. Värdepappersfonder och specialfonder är exempel på sådana andra juridiska konstruktioner. De är också finansiella institut eftersom de omfattas av definitionen av investeringsenhet. Ett finansiellt konto hos en investeringsenhet är en andel i eget kapital eller skulder. Hos en värdepappersfond eller specialfond är det en persons andel i fonden som utgör det finansiella kontot och andelsägaren är kontohavare. Eftersom en värdepappersfond eller specialfond i Sverige inte är en juridisk person, får det anses mindre lämpligt att ålägga dessa rapporteringsskyldighet. Det är därför lämpligt att fördela ansvaret för att uppfylla dessa krav direkt på det fondbolag eller den AIF-förvaltare som förvaltar en värdepappersfond respektive en specialfond. Det bör därför tas in en bestämmelse i IDKAL om att det i sådana fall är fondbolaget respektive AIF-förvaltaren som är det rapporteringsskyldiga finansiella institutet i stället för fonden.

I punkterna E.4 i avsnitten VIII definieras begreppet ”närstående enhet”. Motsvarande definition i DAC är något vidare än den som återfinns i CRS. Definitionen i DAC innefattar inte bara enheter som kontrolleras, kontrolleras av eller står under gemensam kontroll med en annan enhet utan även två investeringsenheter som står under gemensam förvaltning om förvaltaren med avseende på båda enheterna genomför den granskning för att identifiera rapporteringspliktiga konton som krävs. Med kontroll avses direkt eller indirekt innehav av mer än 50 procent av rösterna och värdet i enheten. Av punkten 82 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS framgår att en stat eller jurisdiktion kan välja att genomföra den vidare definition av begreppet ”närstående enhet”, som återfinns i DAC. För att upprätthålla enhetlighet i genomförandet av CRS och DAC bör den vidare definitionen tas in i IDKAL med avseende på genomförandet av båda rättsakterna. I punkterna E.5 definieras begreppet ”skatteregistreringsnummer” som ett identifikationsnummer för skattebetalare eller en funktionell motsvarighet om ett sådant nummer saknas. En definition av begreppet ”skatteregistreringsnummer” bör tas in i IDKAL. I punkten E.6 definieras begreppet ”styrkande dokumentation”. Definitionen av det begreppet behandlas ovan under avsnitt 6.1.6.

I de fall då det rapporteringsskyldiga finansiella institutet är en värdepapperscentral som avses i 1 kap. 3 § lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument, är ett kontoförande institut det finansiella institut som sköter kontakterna med dem som innehar de finansiella instrument som ett sådant konto omfattar. Det kontoförande institutet är därför bättre lämpat än värdepapperscentralen att ha ansvaret för att vidta de granskningsåtgärder som krävs för att fastställa om kontot är ett rapporteringspliktigt konto. I de fallen bör således det kontoförande institutet i stället för värdepapperscentralen ha ansvaret för att genomföra de åtgärder som krävs för att identifiera rapporteringspliktiga konton. En bestämmelse som anger detta föreslås införas i IDKAL.

Liksom gjorts i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet bör en definition som hänvisar till innebörden av begreppet ”dotterföretag” enligt aktiebolagslagen (2005:551) tas in i IDKAL.

Begreppen ”regelmässig handel” och ”etablerad värdepappersmarknad” används i CRS och bilaga I till DAC men finns inte definierade där. Kommentaren till CRS anges dock vad som avses med dessa begrepp. I punkten 112 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS anges att det med ”föremål för regelmässig handel” avses att handeln med en andel fortgående har en omfattning som inte är oväsentlig och att det med ”etablerad värdepappersmarknad” avses en handelsplats som är officiellt erkänd och som övervakas av en offentlig myndighet där handelsplatsen är belägen och som har ett inte oväsentligt årligt värde på de andelar som handlas på handelsplatsen. Bestämmelser med dessa definitioner bör tas in i IDKAL.

I avsnitt 1.1 i MCAA definieras begreppen ”jurisdiktion”, ”behörig myndighet”, ”rapporteringskyldigt finansiellt institut”, ”rapporteringspliktigt konto”, ”de gemensamma normerna för rapportering”, ”samordningsorganets sekretariat” och ”gällande avtal”. De av dessa termer som inte definieras även i CRS eller bilaga I till DAC bedöms sakna betydelse för den materiella tillämpningen av genomförandelagstiftningen och några definitioner av de begreppen bör därför inte tas in i lag. Av avsnitt 1.2 i MCAA framgår bl.a. att termer som inte annars definieras i avtalet eller i CRS, om annat inte framgår av sammanhanget eller de behöriga myndigheterna kommer överens om en betydelse, ska ha den betydelse som de har vid den tidpunkten enligt lagstiftningen i den jurisdiktion som tillämpar avtalet. Den betydelse som termen har enligt gällande skattelagstiftning i den jurisdiktionen ska ges företräde framför den betydelse som termen har enligt andra lagar i den jurisdiktionen. Med anledning av detta bör en bestämmelse tas in i IDKAL om att termer och uttryck som används i lagen, om något annat inte anges, ska ha samma betydelse som i IL.

Genom DAC 2 ändras definitionen av begreppet ”automatiskt utbyte”. En del av ändringen är att det tydliggörs att det rör sig om att lämna upplysningar om personer med hemvist i andra medlemsstater till den relevanta hemvistmedlemsstaten. Detta får anses ha framgått av sammanhanget redan innan ändringen gjordes och regeringen bedömer att ändringen inte föranleder någon ändring i svensk lag. Den andra delen av ändringen är att det lagts till att begrepp som används i de nya bestämmelserna i direktivet och som definieras i bilaga I ska ha samma betydelse som de har i bilaga I. Denna ändring saknar materiell betydelse för andra bestämmelser än de som är nya i och med DAC 2 och föranleder inte någon ändring i svensk lag utöver vad som föreslås nedan under avsnitt 6.4.

Med anledning av vad *Näringslivets skattedelegation*, med instämmande av *Svenska Bankföreningen*, *Svensk Försäkring* och *Svenskt Näringsliv*, anför om att termer och uttryck som används i lagstiftningen är främmande för svensk rätt, bör det enligt regeringens mening framhållas att CRS och DAC 2 till mycket stora delar är identiska med FATCA-avtalet. FATCA-avtalet genomfördes i svensk rätt genom prop. 2014/15:41. För att underlätta tillämpningen av den nu

föreslagna lagstiftningen vid sidan om FATCA-lagstiftningen och för att begränsa den administrativa bördan för de finansiella instituten, bedömer regeringen att det är av vikt att den nu föreslagna lagstiftningen i så stor utsträckning som möjligt återspeglar FATCA-lagstiftningen. I prop. 2014/15:41 redogörs för de överväganden som gjordes avseende termer och uttryck vid genomförandet av FATCA-avtalet (se t.ex. s. 57 f.).

6.2.2 Skyldigheter att inhämta och utbyta uppgifter om rapporteringspliktiga konton

Regeringens förslag: Bestämmelser ska tas in i SFL om kontrolluppgiftsskyldighet för rapporteringsskyldiga finansiella institut avseende rapporteringspliktiga konton.

För samtliga rapporteringspliktiga konton ska kontrolluppgiften innehålla uppgift om namn, adress, den eller de stater eller jurisdiktioner där den som uppgiften lämnas för har sin hemvist, skatteregistreringsnummer (TIN) eller födelsedatum och födelseort (när det gäller fysiska personer), kontots identifikationsuppgifter samt uppgift om kontots saldo, värde eller att det avslutats. För samtliga rapporteringspliktiga konton ska kontrolluppgiften även innehålla uppgift om att kontot är ett rapporteringspliktigt konto.

För konton där enheter är kontohavare ska kontrolluppgiften vidare innehålla uppgift om vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är personer med bestämmande inflytande över en kontohavare som är en passiv icke-finansiell enhet och om vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som själva är kontohavare.

Därutöver ska kontrolluppgiften för rapporteringspliktiga konton som utgör s.k. depåkonton innehålla uppgift om ränta, utdelning och annan inkomst som härrör från tillgångar på kontot samt ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar som betalats ut till eller tillgodoräknats kontot. För rapporteringspliktiga konton som utgör s.k. inlåningskonton ska kontrolluppgiften, förutom de uppgifter som ska lämnas för alla rapporteringspliktiga konton, innehålla uppgift om ränta som betalats ut till eller tillgodoräknats kontot. För rapporteringspliktiga konton som varken är depåkonton eller inlåningskonton ska kontrolluppgiften, förutom de uppgifter som ska lämnas för alla rapporteringspliktiga konton, innehålla uppgift om sammanlagt belopp som har betalats ut till eller tillgodoräknats kontohavaren.

En ändring ska göras i SdbL för att tillåta att Skatteverket i beskattningsdatabasen behandlar uppgifter som behövs för handläggning av ärenden enligt den nya lagen om automatiskt informationsutbyte om finansiella konton och det nya 22 b kap. SFL.

En bestämmelse ska införas som anger att kontrolluppgifterna som avses i 22 b kap. SFL ska ha kommit in till Skatteverket senast den 15 maj närmast följande kalenderår.

En bestämmelse ska vidare införas som anger att den som är skyldig att lämna de ovan föreslagna kontrolluppgifterna ska informera den

som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften senast den 15 maj året efter det år kontrolluppgiften gäller.

För att kontrolluppgiftsskyldigheten ska kunna uppfyllas införs också bestämmelser om informationsuppgifter som ska lämnas till den kontrolluppgiftsskyldige. Om kontrolluppgift ska lämnas av en värdepapperscentral, ska ett finansiellt institut som värdepapperscentralen har antagit som kontoförande institut lämna denne uppgifter som krävs för att kunna identifiera rapporteringspliktiga konton. Om kontrolluppgift ska lämnas om ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar och någon annan än den som ska lämna kontrolluppgift medverkar vid avyttringen, ska denne lämna uppgift till den kontrolluppgiftsskyldige om ersättningen vid försäljningen eller inlösen. Om kontrolluppgift ska lämnas om skatteregistreringsnummer (TIN) och uppgift om sådant nummer ska inhämtas av någon annan än den som ska lämna kontrolluppgift, ska den som ska inhämta uppgift om sådant nummer lämna uppgift om detta till den kontrolluppgiftsskyldige. Uppgifterna till den kontrolluppgiftsskyldige ska lämnas senast den 1 maj året efter det år som uppgifterna avser.

En bestämmelse ska också tas in om att värdepapperscentralen ska sammanställa och tillhandahålla det kontoförande institutet den information som det kontoförande institutet behöver för att genomföra granskningsproceduren för att identifiera rapporteringspliktiga konton.

Bestämmelser om Skatteverkets skyldighet att överföra de upplysningar som ska lämnas i de föreslagna kontrolluppgifterna till de andra staterna eller jurisdiktionernas skattemyndigheter ska tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar avseende finansiella konton. Vidare ska bestämmelser införas i SFL om skyldighet för rapporteringsskyldiga finansiella institut att lämna uppgifter om odokumenterade konton till Skatteverket.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. I promemorians förslag framgår att för samtliga rapporteringspliktiga konton ska kontrolluppgiften innehålla uppgift om den eller de stater eller jurisdiktioner där personen har sin hemvist. Vidare föreslås det i promemorian att den som är skyldig att lämna kontrolluppgift om rapporteringspliktiga och odokumenterade konton ska lämna uppgiften senast den 31 januari året efter det år kontrolluppgiften gäller och att den som är skyldig att lämna kontrolluppgifter enligt 22 b kap. SFL ska informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften senast samma dag. Bestämmelsen i 24 kap. 4 § SFL om uppgifter som ska finnas i alla kontrolluppgifter omnämns i promemorian men ändras inte.

Remissinstanserna: Skatteverket anför bl.a. att de inkomstuppgifter som ska lämnas enligt CRS och DAC 2 till stor del redan lämnas enligt nuvarande regler i SFL. I praktiken kommer det att lämnas dubbla kontrolluppgifter. Det dubbla uppgiftslämnandet kan skapa problem. Det är angeläget att göra en analys av olika lösningar för uppgiftslämnandet som senare kan leda till ändrade regler avseende kontrolluppgiftslämnandet. Skatteverket anför även att kontrolluppgifter enligt 22 a och

22 b kap. inte bör behöva lämnas förrän senast den 15 maj i stället för den 31 januari. Vidare menar Skatteverket att det skulle underlätta om det skulle framgå av 22 b kap. 5 § 2 att det är landskoden för en eller flera stater eller jurisdiktioner som ska anges i kontrolluppgiften och inte namnet på staterna eller jurisdiktionerna.

Näringslivets skattedelegation anför, med instämmande av *Svenska Bankföreningen*, *Svensk Försäkring* och *Svenskt Näringsliv*, att det inte framgår av förslaget om det nya kapitlet i SFL kan innebära dubbelrapportering och anser att SFL bör ses över så att dubbelrapportering undviks. Svenska Bankföreningen anför även i ett eget yttrande, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, att SFL bör ses över så att bl.a. dubbelrapportering kan undvikas.

Skälen för regeringens förslag

I avsnitt 2 i MCAA och i den nya punkten 3a i artikel 8 i DAC anges att parterna eller medlemsstaterna ska inhämta den information som specificeras i avtalet och i DAC och årligen utbyta denna information automatiskt med den andra parten eller medlemsstaten. Med parter eller medlemsstater avses i detta fall Skatteverket respektive den andra staten eller jurisdiktions behöriga myndighet (vanligtvis den andra statens eller jurisdiktions skattemyndighet). Skatteverket är således skyldigt att dels inhämta den aktuella informationen från de rapporteringsskyldiga finansiella instituten, dels årligen automatiskt överföra informationen till den andra staten eller jurisdiktionen.

I punkten 2 i avsnitt 2 i MCAA och i punkten 3a i artikel 8 i direktivet räknas de upplysningar upp som Skatteverket ska överföra till den andra staten eller jurisdiktionen avseende de konton som identifierats som rapporteringspliktiga. Vad som avses med ett rapporteringspliktigt konto anges i 2 kap. 20 § IDKAL. I 2 kap. 11 § samma lag anges vad som avses med finansiellt konto och i 2 kap. 21 § samma lag vad som avses med rapporteringsskyldigt finansiellt institut. I avsnitt 3 i MCAA och i punkt 6b i artikel 8 i direktivet framgår från och med vilka perioder som de aktuella uppgifterna ska lämnas, se avsnitt 6.2.3.

Uppmärksammas bör att IDKAL utformas på ett sådant sätt att konton som innehas av personer med hemvist i någon annan stat eller jurisdiktion eller av vissa enheter över vilka personer med hemvist i någon annan stat eller jurisdiktion har bestämmande inflytande ska anses vara rapporteringspliktiga oavsett om Sverige ännu har en bindande överenskommelse med just den staten eller jurisdiktionen om att automatiskt utbyta upplysningar om finansiella konton (se avsnitt 4.1).

Uppgifter som ska lämnas om alla rapporteringspliktiga finansiella konton

I punkterna 2 a–g i avsnitt 2 i MCAA och i artikel 8.3a andra stycket a–g i DAC anges de uppgifter som ska inhämtas och överföras för alla rapporteringspliktiga konton. Bestämmelser om skyldighet för rapporteringsskyldiga finansiella institut att lämna dessa uppgifter i kontrolluppgift föreslås införas i ett nytt kapitel i SFL, 22 b kap.

De uppgifter som ska lämnas för alla rapporteringspliktiga konton är bl.a. uppgifter om namn, adress, skatteregistreringsnummer (TIN) samt födelsedatum och födelseort för sådana kontohavare som är innehavare av rapporteringspliktigt konto eller som har bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som innehar ett rapporteringspliktigt konto. Samma uppgifter ska då lämnas för den passiva icke-finansiella enheten. Vad gäller skyldigheten att lämna uppgift om skatteregistreringsnummer, födelsedatum eller födelseort framgår vissa inskränkningar i skyldigheten av punkterna C–E i avsnitten I i CRS och bilaga I till DAC. Ett skatteregistreringsnummer (TIN) behöver inte lämnas avseende befintliga konton när skatteregistreringsnumret inte redan finns i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets arkiv. Det rapporteringsskyldiga institutet bör dock göra rimliga ansträngningar för att inhämta skatteregistreringsnummer även för befintliga konton. Vidare behöver inte födelseort rapporteras om inte det finansiella institutet i övrigt ska inhämta och rapportera den enligt nationell lag eller enligt någon av unionens rättsliga instrument som var gällande den 5 januari 2015 och om uppgiften finns tillgängligt i institutets elektroniskt sökbara databaser. En bestämmelse kommer därför införas om att födelseort endast behöver lämnas om de redan finns tillgängliga i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets elektroniskt sökbara databaser. Därutöver ska uppgift lämnas om kontonummer, eller om kontonummer saknas, en funktionell motsvarighet till sådant nummer, dvs. identifikationsuppgifter för kontot (punkten b i avsnitt 2.2 i MCAA och i punkten b i andra stycket i artikel 8.3a i direktivet). Ett rapporteringspliktigt konto kan vara t.ex. ett bankkonto, en försäkring eller en andel i ett riskkapitalbolag. Med funktionell motsvarighet till ett kontonummer avses någon form av beteckning som särskiljer ett visst innehav eller en viss persons innehav från andra. Vidare ska uppgift lämnas om det rapporteringsskyldiga finansiella institutets namn och identifikationsnummer, dvs. i normalfallet enhetens organisationsnummer (punkten c i avsnitt 2.2 i MCAA och punkten c i andra stycket i artikel 8.3a i direktivet). Dessutom gäller uppgiftsskyldigheten det rapporteringspliktiga kontots saldo eller värde, inklusive kontantvärdet eller återköpsvärdet om det rör sig om ett försäkringsavtal, vid utgången av kalenderåret. Om kontot avslutats under året ska uppgift i stället lämnas om att så är fallet (punkten d i avsnitt 2.2 i MCAA och punkten d i andra stycket i artikel 8.3a i direktivet).

Ordet ”saldo” tar i första hand sikte på bankkonton och liknande. När kontot är en ägarandel i en juridisk person är det andelens värde som avses. Om marknadsvärdet är känt är det i första hand detta som avses. Enligt avtalet och direktivet finns möjlighet att lämna uppgifter avseende saldot eller värdet vid utgången av det relevanta kalenderåret, eller vid utgången av en annan lämplig rapporteringsperiod som ska rapporteras. Det lämnas alltså en möjlighet att tillåta att värderingen t.ex. görs utifrån förutsättningarna vid räkenskapsårets utgång i stället för kalenderårets utgång om dessa inte infaller samtidigt. Nu gällande regler för kontrolluppgifter anger dock utan undantag att kontrolluppgift ska lämnas för varje kalenderår (24 kap. 1 § SFL). Detta gäller oavsett om den kontrolluppgiftsskyldige eller den som kontrolluppgift ska lämnas

för har ett räkenskapsår som överensstämmer med kalenderåret eller inte. Med hänsyn till systematiken i kontrolluppgiftssystemet finns det således skäl för att reglera att även de kontrolluppgifter som föreslås lämnas enligt det nya kapitel 22 b SFL ska avse kalenderår. Den absoluta merparten av dem som kommer att vara kontrolluppgiftsskyldiga i egenskap av rapporteringsskyldiga finansiella institut är redan i dag skyldiga att lämna kontrolluppgifter av olika slag, som då avser kalenderår. Det bör inte medföra några nämnvärda problem att även lämna de aktuella kontrolluppgifterna för samma period. Om kontot avslutas under kalenderåret ska uppgift i stället lämnas om att kontot avslutats. Konton som är andelar i juridiska personer får anses avslutade vid varje form av avyttring. Det kan i detta sammanhang noteras att när ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut beräknar de gränsvärden som i olika sammanhang har betydelse för granskningen som enligt IDKAL ska göras för att identifiera rapporteringspliktiga konton, föreslås det dock att institutet får utgå från ett kontos balans eller värde inte bara vid kalenderårets utgång utan även vid utgången av en annan lämplig rapporteringsperiod (se avsnitt 6.1.1). Detsamma föreslås alltså inte gälla vad avser den uppgift om ett kontos saldo eller värde som ska lämnas i kontrolluppgiften enligt SFL.

Bestämmelser om att kontrolluppgiften ska innehålla uppgift om kontots identifikationsuppgifter och kontots saldo eller värde föreslås som nämnts införas i ett nytt kapitel i SFL, 22 b kap. I 24 kap. 4 § SFL finns dock bestämmelser om uppgifter som ska finnas i alla kontrolluppgifter, bl.a. nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för. I 5 kap. 11 § SFF förtydligas vilka identifikationsuppgifter som kontrolluppgifter ska innehålla. Där anges att en kontrolluppgift ska innehålla uppgift om namn, personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer och postadress för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för. Med den som kontrolluppgiften lämnas för avses i detta sammanhang den eller dem som uppgifter ska lämnas för enligt punkten a i avsnitt 2.2 i MCAA och punkten a i andra stycket i artikel 8.3a i direktivet. Eftersom skyldigheten att lämna uppgifter är knuten till ett rapporteringspliktigt konto kan det förekomma att en och samma kontrolluppgift lämnas för flera personer som gemensamt innehar ett rapporteringspliktigt konto. Kontrolluppgift ska i dessa fall anses lämnas för var och en av kontohavarna och uppgifter kommer då att lämnas enligt 5 kap. 11 § SFF för var och en av dessa. En förutsättning för att kontrolluppgift ska lämnas för en kontohavare är dock att kontohavarens innehav av kontot medför att kontot är ett rapporteringspliktigt konto. Om tre kontohavare gemensamt innehar ett rapporteringspliktigt konto men endast en av dessa är en sådan kontohavare vars innehav av kontot medför att kontot är ett rapporteringspliktigt konto ska kontrolluppgift endast lämnas för den kontohavaren. Med hänsyn till de bestämmelser som redan finns i SFL och SFF saknas skäl för att införa särskilda bestämmelser i 22 b kap. SFL om att kontrolluppgiften ska innehålla uppgifter om namn och adress för den som uppgiften lämnas för samt uppgifter om namn och identifikationsnummer för den uppgiftsskyldige. Såsom *Skatteverket* anför finns anledning att införa ett nytt andra stycke i 24 kap. 4 § SFL som gäller uppgifter som ska finnas i alla

kontrolluppgifter. I bestämmelsen anges bl.a. att uppgift om innehållen skatt ska lämnas. Av den föreslagna 2 § i den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton framgår att endast uppgifter i 24 kap. 4 § 1 ska utbytas med övriga länder. Med andra ord är de uppgifter som anges i punkterna 2 och 3 onödiga att inhämta i de kontrolluppgifter som lämnas enligt 22 b kap. Bestämmelsen bör därför ändras så att endast uppgifter som framgår av punkt 1 ska lämnas i kontrolluppgiften.

Enligt punkten a i avsnitt 2.2 i MCAA och punkten a i andra stycket i artikel 8.3a i direktivet ska, som framgått, uppgift även lämnas om skatteregistreringsnummer (TIN). I 5 kap. 8 § SFF anges att i en kontrolluppgift för någon som är begränsat skattskyldig ska uppgift lämnas om utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande för den som kontrolluppgiften avser. Att en person är skattskyldig i en annan stat eller jurisdiktion innebär inte med nödvändighet att personen är begränsat skattskyldig i Sverige. Exempelvis är en fysisk person som har väsentlig anknytning till Sverige och tidigare har varit bosatt här på det sätt som avses i 3 kap. IL och som är bosatt i en annan stat eller jurisdiktion obegränsat skattskyldig i Sverige samtidigt som han eller hon normalt är skattskyldig på motsvarande sätt i den andra staten eller jurisdiktionen. I sådana fall omfattas personens inkomster av informationsutbyte med den andra staten eller jurisdiktionen i den utsträckning det finns en överenskommelse om detta. Enligt artikel 8 i DAC utbyts exempelvis information automatiskt mellan medlemsstaterna om inkomster från anställning. Avgörande för att informationsutbytet ska fungera på avsett sätt är att den stat eller jurisdiktion som mottar informationen kan identifiera den skattskyldige. För sådan identifiering spelar skatteregistreringsnumret en central roll. Det bör därför övervägas om 5 kap. 8 § SFF behöver utvidgas så att uppgift om skatteregistreringsnummer (TIN) ska lämnas i kontrolluppgift även för någon som är obegränsat skattskyldig. När det gäller de nya kontrolluppgifter som här föreslås tas in bestämmelser om i 22 b kap. bör det anges särskilt att de ska innehålla uppgift om skatteregistreringsnummer för den som kontrolluppgiften lämnas för, under förutsättning att uppgift om ett sådant nummer finns. I avsnitten I i CRS och bilaga I till DAC anges vissa undantag från skyldigheten att lämna uppgift om skatteregistreringsnummer när det gäller befintliga konton. Av kommentaren till avsnitt I i CRS framgår emellertid att finansiella institut under alla förhållanden är skyldiga att vidta rimliga åtgärder ("reasonable efforts") för att inhämta och kunna lämna uppgift om TIN även avseende befintliga konton senast under det andra kalenderåret efter det kalenderår som kontot identifierades som rapporteringspliktigt. Detta begränsar betydelsen av undantagen för när uppgift om skatteregistreringsnummer måste lämnas. Av bestämmelserna i IDKAL om granskning av nya konton framgår när skatteregistreringsnummer ska inhämtas avseende sådana konton. Några särskilda bestämmelser om när skatteregistreringsnummer ska inhämtas avseende befintliga konton finns föreslås inte i denna lagrådsremiss.

För att Skatteverket ska kunna veta om och med vilken stat eller jurisdiktion som uppgifter om ett rapporteringspliktigt konto ska utbytas med måste kontrolluppgiften även innehålla uppgifter om vilken eller

vilka stater eller jurisdiktioner som den person som kontrolluppgiften lämnas för har hemvist i eller kan antas ha hemvist i på det sätt som avses i 4–8 kap. i den nya lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid utbyte av upplysningar om finansiella konton. *Skatteverket* anför att det skulle underlätta om det anges att det är landskoden för en stat eller jurisdiktion som ska anges i kontrolluppgiften och inte namnet på staten eller jurisdiktionen. Enligt regeringens mening kan den form en uppgift om en stat eller jurisdiktion ska lämnas i lämpligast tas in i form av en verkställighetsföreskrift i stället för i lagen. I 22 kap. 3 § SFF anges att Skatteverket ska fastställa formulär enligt SFL och SFF. I 22 kap. 4 § SFF anges att Skatteverket får meddela ytterligare föreskrifter om verkställighet av SFL och föreskrifter om verkställighet av SFF.

Kontrolluppgiften bör även innehålla uppgift om att kontot är ett rapporteringspliktigt konto.

När Skatteverket överför uppgifter till andra stater och jurisdiktioner om konton som innehas av enheter kommer de även att behöva uppgifter om vilka av de personer som uppgifterna lämnas för som är personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot och vilka av de personer som uppgifterna lämnas för som är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot. Kontrolluppgifter om rapporteringspliktiga konton som innehas av enheter bör därför innehålla uppgifter om det.

Av bilaga F till MCAA och av andra i artikel 8.3a i DAC framgår att uppgifterna som ska inhämtas och överföras ska avse åren 2016 och framåt.

Uppgifter som ska lämnas om rapporteringspliktiga finansiella konton som är depåkonton

Punkten e i avsnitt 2.2 i MCAA och punkten e i andra stycket i artikel 8.3a i DAC avser ”Custodial Accounts”, i svensk översättning kallade depåkonton, dvs. värdepappersdepåer, vp-konton och liknande konton. Utöver de uppgifter som ska lämnas om alla rapporteringspliktiga konton anges här vissa ytterligare uppgifter som ska lämnas specifikt för depåkonton. Avseende sådana rapporteringspliktiga konton ska uppgifter inhämtas och rapporteras om det sammanlagda bruttobeloppet av ränta, det sammanlagda bruttobeloppet för utdelning och det sammanlagda bruttobeloppet för annan inkomst som genererats av tillgångarna på kontot. Dessa belopp ska rapporteras om de betalats till eller tillgodoräknats kontot, eller med avseende på kontot, under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod. Bruttobeloppen av de tre olika typerna av inkomst ska rapporteras separat. Utöver uppgifter om ränta, utdelning och annan inkomst ska uppgifter inhämtas och överföras om den sammanlagda bruttoavkastningen från avyttring av egendom som betalats till eller tillgodoräknats det rapporteringspliktiga depåkontot under kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod. Detta gäller dock bara om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har agerat som förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare i samband med avyttringen. Beloppen som ska rapporteras enligt MCAA och DAC är således ”bruttoavkastningen”. Mot bakgrund av vad som föreskrivs i avsnitt 3.1 i MCAA och i tredje stycket artikel 8.3a i

direktivet om att belopp och typ av betalning får fastställas i enlighet med principerna för svenska skattelagstiftning (se vidare nedan) får detta tolkas som att det belopp som ska rapporteras är den ersättning som överenskommit efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter. Detta överensstämmer med de uppgifter som enligt dagens regler ska lämnas i kontrolluppgift om vissa avyttringar enligt 21 kap. 5 § SFL. Uppgiften ska alltså avse ersättning från försäljning och inlösen. Det är snävare begrepp än begreppet avyttring som används i vissa andra bestämmelser om kontrolluppgiftsskyldighet, vilket bl.a. innebär att uppgift om aktiebyten inte behöver lämnas. I situationer då andelar avyttras mot dels andra andelar, dels kontant ersättning, ska avyttringen ses som delvis en försäljning och delvis ett andelsbyte. De andelar som erhålls som ersättning vid avyttringen ska således anses vara ersättning från andelsbyte och är inte en sådan ersättning som uppgift ska lämnas om. Den kontanta ersättningen ska däremot anses vara ersättning från försäljning och uppgift ska lämnas om den.

Bestämmelser bör således tas in i det nya 22 b kap. SFL om att rapporteringsskyldiga finansiella institut enligt IDKAL ska lämna kontrolluppgift om sammanlagd ränta, utdelning och annan inkomst som härrör från tillgångar på ett rapporteringspliktigt depåkonto, samt om sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar som betalats ut till eller tillgodoräknats ett sådant konto under ett kalenderår. Sådana kontrolluppgifter kan komma att lämnas för både fysiska och juridiska personer. Som nämnts ovan finns inte skäl för att föreslå någon möjlighet att lämna kontrolluppgift avseende någon annan tidsperiod än kalenderår.

Uppgifter som ska lämnas om rapporteringspliktiga konton som är inlåningskonton

Punkten f i avsnitt 2.2 i MCAA och punkten f i andra stycket i artikel 8.3a i DAC avser ”Depository Accounts”, i svensk översättning kallande inlåningskonton, dvs. bankkonton och liknande konton där insättning av kontanta medel kan göras. Utöver de uppgifter som ska lämnas om alla rapporteringspliktiga konton ska avseende sådana rapporteringspliktiga konton uppgift inhämtas och överföras om det sammanlagda bruttobeloppet av ränta som betalats till eller tillgodoräknats kontot under kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod.

Även bestämmelser om vilka uppgifter som ska lämnas i kontrolluppgift om rapporteringspliktiga inlåningskonton ska tas in i det nya 22 b kap. SFL. Som nämnts ovan finns inte skäl för att föreslå någon möjlighet att lämna kontrolluppgift avseende någon annan tidsperiod än kalenderår.

Uppgifter som ska lämnas om rapporteringspliktiga finansiella konton som varken är depåkonton eller inlåningskonton

Punkten g i avsnitt 2.2 i MCAA och punkten g i andra stycket i artikel 8.3a i DAC avser andra rapporteringspliktiga konton än depåkonton eller inlåningskonton. Utöver de uppgifter som ska lämnas om alla rapporteringspliktiga konton anges här vissa ytterligare uppgifter

som ska lämnas specifikt för konton som varken är depåkonton eller inlåningskonton. Där föreskrivs att rapportering ska ske av det totala bruttobeloppet som betalats ut till eller tillgodoräknats kontohavaren under kalenderåret eller en annan lämplig rapporteringsperiod med avseende på kontot som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet är gäldenär eller garant för. Beloppet som rapporteras ska inkludera sammanlagt belopp avseende betalningar på grund av inlösen som gjorts till kontohavaren under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod. Som framgår gäller detta bara i den mån det är det rapporteringsskyldiga finansiella institutet som är gäldenär eller garant för det konto som utbetalningen avser. De typer av konton som här kan bli aktuella är t.ex. sådana som utgörs av en andel i eget kapital eller skulder i ett finansiellt institut (som exempelvis kan vara ett riskkapitalbolag) eller av ett försäkringsavtal.

Utbetalningar med anledning av ett innehav av andel i ett finansiellt institut som är ett aktiebolag består i första hand av ränta, utdelning eller försäljningsintäkt. Om det finansiella institutet, vilket torde vara vanligt förekommande när det gäller riskkapitalbolag, i stället har formen av ett svenskt handelsbolag anses andelsinnehavaren i inkomstskatterättsligt hänseende direkt uppbära sin andel av handelsbolagets inkomster. När det gäller försäkringsavtal omfattas endast sådana avtal som har ett kontantvärde eller som utgör livränteavtal, med vissa undantag, och som tecknas hos eller förs av ett finansiellt institut. Vad gäller försäkringsavtal kan vidare konstateras att tjänstepensionsförsäkringar är undantagna från rapporteringsskyldighet enligt punkterna C.17 g i avsnittet VIII i CRS och bilaga I till DAC.

Bestämmelser om skyldighet att lämna kontrolluppgift som innehåller de uppgifter som ska lämnas om andra rapporteringspliktiga konton än depåkonton eller inlåningskonton föreslås tas in i det nya 22 b kap. SFL. Som nämnts ovan finns inte skäl för att föreslå någon möjlighet att lämna kontrolluppgift avseende någon annan tidsperiod än kalenderår.

Remissinstansernas synpunkter när det gäller översyn av SFL

När det gäller det som *Skatteverket, Näringslivets skattedelegation*, med instämmande av *Svenska Bankföreningen, Svensk Försäkring* och *Svenskt Näringsliv*, samt *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, anför om behovet av en översyn av kontrolluppgiftsskyldigheterna i SFL för att bl.a. undvika dubbelrapportering, konstaterar regeringen att CRS och DAC 2 tydligt föreskriver vilka uppgifter som behöver lämnas om rapporteringspliktiga konton och på vilket sätt de ska sammanställas. En eventuell översyn av kontrolluppgiftsskyldigheterna i SFL skulle vara en bredare fråga än hur de nu föreslagna bestämmelserna om kontrolluppgifter med anledning av CRS och DAC 2 ska utformas. Huruvida en sådan översyn ska göras bör därför behandlas i ett annat sammanhang än inom ramen för detta lagstiftningsärende. Regeringen avser att följa utvecklingen i denna fråga.

Behandling av uppgifterna hos Skatteverket

En ändring bör göras i SdbL för att tillåta att Skatteverket i beskattningsdatabasen behandlar de uppgifter som behövs för handläggning av ärenden enligt den nya lagen om automatiskt informationsutbyte om finansiella konton och det nya 22 b kap. SFL. I klagörande syfte bör det övervägas att göra motsvarande ändring, även i SdbF.

I avsnitt 6.6 nedan föreslås en bestämmelse i IDKAL om att rapporteringsskyldiga finansiella instituten ska anmäla till Skatteverket att de uppfyller kriterierna för att vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt den lagen. Dessa uppgifter behövs för Skatteverkets kontroll av att de rapporteringsskyldiga finansiella instituten tillämpar de granskningsprocedurer som framgår av IDKAL samt att de lämnar kontrolluppgifter i enlighet med det nya kapitlet, 22 b kap., i SFL. Uppgifter om vilka finansiella institut som är rapporteringsskyldiga kommer att behöva behandlas i Skatteverkets beskattningsdatabas. I klagörande syfte bör det därför även övervägas att ta in en bestämmelse i SdbF om att Skatteverket i beskattningsdatabasen får behandla uppgifter som behövs för handläggning av ärenden enligt IDKAL.

I 20 kap. SFF framgår bl.a. följande. Deklarationer och övriga upplysningar som har lämnats till Skatteverket enligt SFL ska förvaras hos verket på ett sådant sätt att obehöriga inte kan komma åt dem. Sådana uppgifter ska gallras sju år eller, i fråga om uppgifter eller handlingar som avser ett aktiebolag eller en ekonomisk förening, elva år efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Tidpunkt för lämnande av kontrolluppgifter och informationsuppgifter

Huvudregeln för när kontrolluppgifter ska lämnas till Skatteverket är senast den 31 januari närmast följande kalenderår efter det kalenderår som uppgifterna avser. Information till den skattskyldige om att kontrolluppgifter lämnats till verket ska lämnas samma datum. Bakgrunden till dessa datum är bl.a. att ge Skatteverket möjlighet att göra skatteberäkningar innan det är dags för extra skatteinbetalningar för att undvika kostnadsränta på skattekonton samt att Skatteverket ska kunna förtrycka inkomstdeklarationer i god tid innan deklaraionsinlämning. Såsom *Skatteverket* anför är det inte lika viktigt att kontrolluppgifterna avseende finansiella konton lämnas in till Skatteverket så tidigt som den 31 januari eftersom dessa varken ligger till grund för skatteberäkningar eller förtrycks i inkomstdeklarationen. Regeringen föreslår därför att kontrolluppgifter som ska lämnas om finansiella konton enligt bestämmelserna i 22 b kap. SFL ska ha inkommit till Skatteverket senast den 15 maj närmast följande kalenderår. Regeringen föreslår vidare att en bestämmelse ska införas om att den som är skyldig att lämna kontrolluppgifter enligt 22 b kap. SFL ska informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften. Motsvarande bestämmelser finns redan i dag avseende sådana kontrolluppgifter som lämnas enligt 15–22 a kap. SFL. Information ska då lämnas senast den 31 januari året efter det år kontrolluppgiften gäller. Eftersom information till den skattskyldige ska lämnas samtidigt med kontrolluppgifterna bör även informationsuppgiften till den skattskyldige ska lämnas senast den

15 maj året efter det år kontrolluppgiften gäller. Kontrolluppgifterna lämnas om rapporteringspliktiga konton och rapporteringspliktiga konton är sådana som har identifierats som sådana enligt IDKAL. Om ett konto identifieras som rapporteringspliktigt t.ex. den 20 maj 2016 ska uppgifter om kontot alltså lämnas första gången med avseende på 2016. Kontrolluppgift och informationsuppgift ska då ämnas senast den 15 maj 2017. Med anledning av det föreslagna senare datumet för att lämna de nu aktuella kontrolluppgifterna bör uppgifter till den kontrolluppgiftsskyldige enligt de föreslagna 34 kap. 9 c och 9 d §§ inte behöva lämnas förrän senast den 1 maj året efter det år som uppgifterna avser.

För att kontrolluppgift som ska lämnas om rapporteringspliktiga konton ska kunna innehålla de uppgifter som anges i avsnitt 2 i MCAA och i artikel 8.3a i DAC krävs i vissa fall att information lämnas till de rapporteringsskyldiga finansiella instituten, som föreslås bli skyldiga att lämna kontrolluppgift enligt bestämmelserna i det nya 22 b kap. SFL, från vissa andra aktörer. Detta beror på att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte i alla situationer har den information som krävs för att dels identifiera rapporteringspliktiga konton och dels lämna alla de uppgifter som ska lämnas i kontrolluppgift om sådana konton.

Om ett rapporteringspliktigt konto finns hos en svensk värdepapperscentral kommer värdepapperscentralen att vara det rapporteringsskyldiga finansiella institutet som är skyldig att identifiera rapporteringspliktiga konton enligt vad som sägs i CRS och i bilaga II till DAC, såvida det kontoförande institutet inte är registrerat som förvaltare av de finansiella instrument som kontot omfattar. Det är emellertid inte värdepapperscentralen som har sådan kundkännedom som krävs för att genomföra identifikationsprocessen utan det finansiella institutet, t.ex. en bank, som av värdepapperscentralen har antagits som kontoförande institut och som utför registreringsåtgärder på konton hos värdepapperscentralen som har kontakterna med kontohavarna. Det är därför mer ändamålsenligt att den som är kontoförande institut hos värdepapperscentralen, och alltså är den som har en kundrelation med kontohavaren, ansvarar för att identifiera rapporteringspliktiga konton, eller att ta fram de uppgifter som krävs för att rapporteringspliktiga konton ska kunna identifieras (se avsnitt 6.2.1). Bestämmelser föreslås därför införas i 34 kap. SFL som anger att ett finansiellt institut som utför registreringsåtgärder på konton hos en svensk värdepapperscentral ska lämna värdepapperscentralen de uppgifter som krävs för att kunna identifiera rapporteringspliktiga konton bland de konton som omfattas av sådana registreringsåtgärder. I 3 kap. 4 § lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument (lagens rubrik enligt förslag i lagrådsremissen Värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument) anges redan i dag att ett kontoförande institut ska lämna värdepapperscentralen de upplysningar som behövs för att denne ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt den lagen eller andra författningar. Det kan ifrågasättas om det inte redan av denna bestämmelse framgår att ett kontoförande institut är skyldigt att lämna värdepapperscentralen de uppgifter som krävs för att denne ska kunna fullgöra sina skyldigheter att i egenskap av rapporteringsskyldigt finansiellt institut lämna kontrolluppgifter om rapporteringspliktiga

konton. Med hänsyn till det speciella förfarande som en identifiering av rapporteringspliktiga konton innebär finns det emellertid skäl att förtydliga ansvarsfördelningen och skyldigheten för ett kontoförande institut att lämna de aktuella uppgifterna till värdepapperscentralen i en särskild bestämmelse i SFL. Enligt 3 kap. 5 § lagen om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument får en värdepapperscentral besluta att ett kontoförande institut inte har rätt att vara kontoförande institut om detta institut trots uppmaning inte lämnar värdepapperscentralen de upplysningar som behövs för att denne ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt den lagen eller andra författningar. Med stöd av denna bestämmelse kan således värdepapperscentralen utesluta ett institut från möjligheten att agera som kontoförande institut om detta institut inte lämnar de uppgifter som den värdepapperscentralen behöver för att kunna lämna kontrolluppgifter i egenskap av rapporteringsskyldigt finansiellt institut.

Som nämnts ovan ska uppgift lämnas om bl.a. ersättning vid försäljning eller inlösen av tillgångar på ett depåkonto. I vissa fall kan det förekomma att det är någon annan än den som är skyldig att lämna kontrolluppgift som medverkar vid försäljning eller inlösen av tillgångar på kontot. Det kan t.ex. vara så att kontohavaren anlitar en annan bank än den han eller hon normalt är kund i för att genomföra en specifik försäljning där den kontrolluppgiftsskyldige inte har information om den ersättning som överenskommit vid försäljningen. För att en korrekt kontrolluppgift ska kunna lämnas i dessa situationer behöver den uppgiften lämnas till den kontrolluppgiftsskyldige. Det föreslås därför att det införs en bestämmelse i 34 kap. SFL som anger att den som medverkar vid försäljning eller inlösen ska lämna den kontrolluppgiftsskyldige uppgifter om sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar, efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter, som betalats ut till eller tillgodoräknats kontot.

Kontrolluppgiften ska, om inget undantag är tillämpligt, innehålla uppgift om skatteregistreringsnummer (TIN). Sådant nummer ska, när det gäller konton som öppnats efter den 31 december 2015, enligt bestämmelserna i IDKAL inhämtas av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet som är skyldigt att lämna kontrolluppgift. Av den föreslagna 8 kap. 1 § IDKAL framgår dock att om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet är en svensk värdepapperscentral så ska den som antagits som kontoförande institut och som utför registreringsåtgärder på konton hos värdepapperscentralen i stället för värdepapperscentralen tillämpa bestämmelserna i 4–8 kap. samma lag med avseende på konton som omfattas av sådana registreringsåtgärder. Det kontoförande institutet är alltså skyldigt att bl.a. inhämta uppgift om skatteregistreringsnummer i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets ställe. I dessa fall krävs att uppgiften lämnas vidare till värdepapperscentralen för att denne ska kunna uppfylla sin kontrolluppgiftsskyldighet. Det föreslås därför att det införs en bestämmelse i 34 kap. SFL som anger att om en svensk värdepapperscentral är kontrolluppgiftsskyldig och någon annan än den som är kontrolluppgiftsskyldig är ska inhämta uppgift om

skatteregistreringsnummer så ska den andre lämna uppgifter om numret till den kontrolluppgiftsskyldige.

En bestämmelse bör också tas in om att värdepapperscentralen ska sammanställa och tillhandahålla det kontoförande institutet den information som det kontoförande institutet behöver för att genomföra granskningsproceduren för att identifiera rapporteringspliktiga konton. Det föreslås att en sådan bestämmelse tas in i 8 kap. IDKAL.

De behöriga myndigheternas roll

Utöver att uppgifterna ska inhämtas från de finansiella instituten framgår av bestämmelserna i avsnitt 3 MCAA och artikel 8 .3b i DAC, som nämnts ovan, att Skatteverket årligen ska överföra uppgifterna till den andra statens eller jurisdiktionens behöriga myndighet genom automatiskt informationsutbyte. Bestämmelser om Skatteverkets skyldigheter i detta avseende ska tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, se vidare avsnitt 4.2.

Som framgår ovan under avsnitten 6.1.2 ska svenska rapporteringsskyldiga finansiella institut i vissa fall anmäla konton som odokumenterade konton till Skatteverket. Det handlar om konton där det inte går att avgöra om ett konto är rapporteringspliktigt och i så fall vilket land uppgifterna om kontot ska utbytas med. I lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet förekommer inte begreppet odokumenterade konton. Eftersom FATCA-avtalet innehåller ett bilateralt regelverk, anges där i stället att konton där dokumentation inte kan inhämtas under vissa förutsättningar ska anses vara rapporteringspliktiga. När det som i förevarande fall i stället är fråga om ett multilateralt regelverk är det förenat med praktiska svårigheter att ha motsvarande ordning, eftersom det skulle innebära att uppgifter om odokumenterade konton måste utbytas med samtliga övriga stater och jurisdiktioner med vilka Sverige har ett sådant åtagande. I CRS och DAC föreskrivs därför i stället att uppgift om att ett konto är odokumenterat ska lämnas till den inhemska behöriga myndigheten. Uppgifter om odokumenterade konton kan vara värdefulla vid framtida utvärderingar av hur det automatiska utbytet av upplysningar om finansiella konton fungerar och vid en eventuell vidareutveckling av detta utbyte. Bestämmelser bör därför tas in i SFL som innebär en skyldighet för rapporteringsskyldiga finansiella institut att lämna uppgift till Skatteverket om odokumenterade konton.

6.2.3 Tidpunkt och förfarande för utbyte av upplysningar samt sekretess och skydd av uppgifter

Regeringens förslag: I den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ska en bestämmelse tas in om att Skatteverket, vid överföring av uppgifter till behöriga myndigheter i andra stater och jurisdiktioner, ska uppge vilken valuta beloppen anges i.

En bestämmelse ska tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton om den begränsning i möjligheten att använda upplysningar som anges i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. En hänvisning till denna användarbegränsning ska också tas in i OSL. En bestämmelse ska vidare tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som anger att även bestämmelserna i 20–23 §§ lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning gäller avseende upplysningar som tas emot till följd av utbyte som avses i direktivet om administrativt samarbete.

En bestämmelse ska tas in i samma lag om att Skatteverket omedelbart ska underrätta koordineringsorganets sekretariat vid överträdelse av sekretessen enligt MCAA eller brister i skyddet av uppgifter som tagits emot och eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anför att promemorians förslag till 5 § andra stycket i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ger intryck av att innebära en begränsning av hur upplysningar som utbyts mellan EU:s medlemsstater med stöd av DAC får användas på så sätt att de, till skillnad från upplysningar som utbyts med andra stater och jurisdiktioner med stöd av MCAA, inte får användas för uttag av socialavgifter. Skatteverket anför vidare att det är viktigt att klargöra vad som ingår i underrättelseskyldigheten vid överträdelse av sekretessen eller brister i skyddet av uppgifter, t.ex. vilken utredning Skatteverket ska göra.

Skälen för regeringens förslag: Av avsnitt 3.1 i MCAA framgår bl.a. att beloppet och karaktären av en betalning till ett rapporteringspliktigt konto, vid tillämpning av avsnitt 2, får fastställas i enlighet med principerna i svensk skattelagstiftning. Detta innebär att när det i CRS talas om t.ex. ränta eller utdelning, får dessa begrepp tolkas i enlighet med deras betydelse i exempelvis IL. Detsamma framgår av artikel 8.3a i det ändrade DAC.

Av avsnitt 3.2 i MCAA framgår att det vid informationsutbytet enligt avsnitt 2 ska uppges vilken valuta ett belopp anges i. En bestämmelse om detta bör därför tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

I avsnitt 3.3 i MCAA anges att upplysningar ska utbytas från och med de kalenderår som anges i bilaga F och att uppgifterna ska utbytas inom nio månader från utgången av det kalenderår som uppgifterna avser. Uppgifter behöver dock endast utbytas avseende ett kalenderår om båda staterna eller jurisdiktionerna har genomfört de åtgärder och den lagstiftning som krävs för att utbyte avseende det kalenderåret ska kunna ske. Av Sveriges bilaga F framgår att intentionen är att information ska utbytas första gången i september 2017. Det innebär att uppgifterna som utbyts första gången ska avse kalenderåret 2016. Av artikel 8.3a i DAC framgår att de upplysningar som ska utbytas är upplysningar avseende beskattningsperioder från och med den första januari 2016, dvs.

upplysningar avseende kalenderåret 2016 och framåt. Av artikel 8.6b i DAC framgår att upplysningarna ska utbytas årligen och inom nio månader från utgången av det kalenderår som upplysningarna avser.

I avsnitt 5.1 i MCAA framgår att alla uppgifter som utbyts ska omfattas av sekretessregler och andra skydd i enlighet med Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, inklusive de bestämmelser som begränsar användningen av de uppgifter som utbyts och, i den utsträckning det behövs för att säkerställa nödvändig skyddsnivå för personuppgifter, i enlighet med de skydd som kan specificeras av uppgiftslämnande behörig myndighet och som föreskrivs i dess nationella lag och förtecknas i bilaga C. I artikel 22 i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden anges att upplysningar som en part mottar ska behandlas som hemliga och skyddas på samma sätt som upplysningar som har erhållits enligt den interna lagstiftningen och, om det behövs för att säkerställa det skydd som krävs för personuppgifter, i enlighet med de skyddsregler som anges av den part som lämnar upplysningarna såsom föreskrivna i dess interna lagstiftning. Vidare anges det att sådana upplysningar får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripet domstolar och förvaltningsorgan eller organ som utövar tillsyn) som fastställer, uppbär eller driver in skatter eller handlägger andra verkställighetsåtgärder, åtal eller överklagande i fråga om dessa skatter eller som utövar tillsyn över nämnda verksamheter. Endast dessa personer eller myndigheter får använda upplysningarna och bara för sådana ändamål men de får yppa dem vid offentlig rättegång eller i domstolsavgöranden rörande dessa skatter. Att samma sekretess ska råda för upplysningar som Skatteverket tar emot med anledning av MCAA och direktivet som för upplysningar som Skatteverket erhållit enligt svensk lagstiftning följer redan av 27 kap. OSL. Någon särskild sekretessbestämmelse avseende de uppgifter som tas emot av Skatteverket i enlighet med CRS och DAC behöver därför inte tas in i svensk lag. Några generellt tillämpliga bestämmelser som begränsar rätten att använda uppgifter som tas emot med anledning av internationella överenskommelser om utbyte av upplysningar finns dock inte. En bestämmelse om den användarbegränsning som föreskrivs i artikel 22 i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden bör därför tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. En hänvisning till denna bestämmelse bör också tas in i 9 kap. 2 § OSL. En sådan användarbegränsning innebär dock inte någon begränsning i enskilds rätt enligt tryckfrihetsförordningen att ta del av eller använda sig av allmänna handlingar. Några andra ändringar i OSL behöver inte göras för att genomföra MCAA och DAC 2. När det gäller uppgifter som tas emot med anledning av DAC fanns det redan före det ändringsdirektiv som nu ska genomföras bestämmelser om sekretess och användarbegränsningar i artikel 16. De sedan tidigare befintliga bestämmelserna gäller även för de ytterligare uppgifter som utbyts med anledning av DAC 2. De sedan tidigare befintliga bestämmelserna genomfördes i svensk rätt genom prop. 2012/13:4. Bland annat infördes lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. I 20–23 §§ i den lagen finns bestämmelser om användning

och vidarebefordran av upplysningar m.m. En bestämmelse bör tas in i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som anger att även de bestämmelserna gäller avseende upplysningar som tas emot till följd av utbyte som avses i DAC. Med anledning av det som *Skatteverket* anför avseende begränsning av vad upplysningar som utbyts enligt DAC får användas för jämfört med upplysningar som utbyts enligt MCAA, konstaterar regeringen att det som föreskrivs i den föreslagna 5 § andra stycket lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton är att även 20–23 §§ lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning gäller avseende upplysningar som tas emot till följd av utbyte som avses i DAC. Även om den lagen enligt 2 § inte gäller för socialavgifter anges det i 20 § första stycket andra meningen att upplysningar som *Skatteverket* tar emot får användas för fastställande och uppbörd av socialavgifter. Uppgifterna får således användas för fastställande och uppbörd av socialavgifter även om utbytet sker med stöd av DAC.

I avsnitt 5.2 i MCAA anges bl.a. att en behörig myndighet omedelbart ska underrätta koordineringsorganets sekretariat vid överträdelser av sekretessen enligt MCAA eller brister i skyddet och eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i. Med koordineringsorganet åsyftas här det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, se bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. En bestämmelse bör tas in i laget om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton om att *Skatteverket* ska göra sådana underrättelser. När det gäller det som *Skatteverket* anför om att det är viktigt att klargöra vad som ingår i underrättelseskyldigheten konstaterar regeringen att alla detaljer i innebörden av underrättelseskyldigheten inte framgår av MCAA eller dess kommentar. När det som i detta fall rör sig om en internationell standard som förutsätts tillämpas så lika som möjligt i alla stater och jurisdiktioner, finns det dock skäl att vara försiktig med att fastställa ensidiga nationella principer för tolkning. Internationellt pågår kontinuerligt arbete med att precisera detaljerna kring hur den globala standarden ska tillämpas. Regeringen deltar, liksom *Skatteverket*, i detta arbete.

Se även avsnitt 6.2.5.

6.2.4 Samarbete för att se till att avtalet följs och tillämpas

Regeringens förslag: Bestämmelser ska tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton om att *Skatteverket* ska underrätta den behöriga myndigheten i en annan stat eller jurisdiktion om det finns skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i den andra staten eller jurisdiktionen eller att ett sådant finansiellt institut har begått en överträdelse av sina skyldigheter att lämna uppgifter. Bestämmelser ska även tas in om att *Skatteverket*, efter en

motsvarande sådan underrättelse från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion när det gäller ett svenskt rapporteringsskyldigt finansiellt institut, ska vidta de åtgärder som är möjliga enligt svensk lagstiftning för att inhämta korrekt och fullständig information eller för att avhjälpa överträdelserna.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Inga remissynpunkter har lämnats som har anknytning till denna fråga.

Skälen för regeringens förslag: I avsnitt 4 i MCAA föreskrivs att en behörig myndighet ska underrätta den andra behöriga myndigheten när den förstnämnda behöriga myndigheten har skäl att tro att ett fel har begåtts som kan ha lett till att felaktiga eller ofullständiga uppgifter har rapporterats eller att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut har brustit i sin efterlevnad av tillämpliga rapporteringskrav och förfaranden för kundkännedom i överensstämmelse med CRS. Vidare föreskrivs att den underrättade behöriga myndigheten ska vidta alla lämpliga åtgärder som enligt sin inhemska lagstiftning står till buds för att avhjälpa de fel eller den bristande efterlevnad som beskrivs i underrättelsen. Bestämmelser om Skatteverkets skyldigheter i enlighet med avsnitt 4 i MCAA bör tas in i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Någon motsvarighet till avsnitt 4 i MCAA finns inte i DAC. Dock har samtliga EU:s medlemsstater undertecknat MCAA eller antas komma att göra det.

6.2.5 Samråd och ändringar

Regeringens bedömning: Några bestämmelser behöver inte införas i svensk lag för att genomföra avsnitt 6 i MCAA.

Promemorians bedömning: Överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Inga remissynpunkter har lämnats som har anknytning till denna fråga.

Skälen för regeringens bedömning: Som nämnt ovan är grunden för MCAA artikel 6 i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden (konventionen) som införts i svensk lag genom lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Artikel 6 i konventionen föreskriver att två eller flera parter automatiskt ska utbyta i artikel 4 angivna upplysningar i fråga om sådana kategorier av fall och i enlighet med de tillvägagångssätt som de ska bestämma genom ömsesidig överenskommelse. MCAA är en sådan ömsesidig överenskommelse som avses i artikel 6 i konventionen. Med andra ord kommer det automatiska utbytet av upplysningar om finansiella konton att ske med stöd av konventionen, i fråga om sådana kategorier av fall och i enlighet med de tillvägagångssätt som anges i MCAA. I artikel 24 i konventionen finns bestämmelser om konventionens genomförande. Där föreskrivs bl.a. att parterna ska stå i förbindelse med varandra genom sina behöriga

myndigheter för att tillämpa konventionen och att de behöriga myndigheterna i två eller flera parter ömsesidigt kan komma översens om hur konventionen ska tillämpas dem emellan (artikel 24.1) samt att om det mellan två eller flera parter uppkommer svårigheter eller tvistemål i fråga om tillämpningen eller tolkningen av konventionen, ska de behöriga myndigheterna i dessa parter söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse (artikel 24.5). Eftersom även utbytet av upplysningar enligt MCAA kommer ske med stöd av konventionen, bedömer regeringen att bestämmelserna i artikel 24 i konventionen som utgångspunkt måste anses tillämpliga även vid detta informationsutbyte.

I avsnitt 6.1 i MCAA anges att endera parten kan begära att samråd hålls med en eller flera av de behöriga myndigheterna om det uppstår svårigheter i fråga om genomförandet eller tolkningen av avtalet. Samråd ska hållas för att lämpliga åtgärder ska kunna vidtas för att säkerställa att avtalet uppfylls. Både avsnitt 6.1 i MCAA och artikel 24.5 i konventionen behandlar den situationen att det uppstår svårigheter i fråga om tillämpning och tolkning. Eftersom avsnitt 6.1 tar sikte på svårigheter specifikt när det gäller MCAA bör bestämmelserna där, enligt regeringens mening, ha företräde framför bestämmelserna i artikel 24.5 i konventionen i de fall där det gäller genomförandet eller tolkningen av just MCAA. Det bör därför övervägas att i förordningsform ta in en bestämmelse som specifikt avser MCAA och innebär att Skatteverket får begära att samråd hålls och att verket i övrigt får vidta de åtgärder som kan föranledas av det som föreskrivs i avsnitt 6.1 i MCAA.

I LÖHS finns bestämmelser som allmänt gäller vid ömsesidig handräckning i skatteärenden, såsom t.ex. utbyte av upplysningar med främmande stat. Till LÖHS hör förordningen (1990:320) om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Av 16 § i nämnda förordning framgår bl.a. att om det finns ett avtal om t.ex. utbyte av upplysningar mellan Sverige och en främmande stat får den behöriga myndigheten ingå överenskommelse med myndighet i den främmande staten om det sätt på vilket t.ex. utbytet av upplysningar ska genomföras (jfr artikel 24.1 i konventionen). Mot bakgrund av att det här föreslås att bestämmelserna om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ska tas in i en ny särskild lag i stället för att de tas in i LÖHS (se avsnitt 5.3), bör det övervägas att också ta in en ny särskild bestämmelse i förordningsform om att Skatteverket utses att vara behörig myndighet för att ingå s.k. behörigmyndighetsavtal om närmare regler och procedurer för utbyte av upplysningar enligt MCAA. Detta trots att grunden för denna nya bestämmelse skulle vara densamma som grunden för motsvarande bestämmelse i 16 § förordningen (1990:320) om ömsesidig handräckning i skatteärenden, nämligen artikel 24.1 i konventionen.

I avsnitt 3.5 i MCAA anges det med vilket it-format de behöriga myndigheterna ska utbyta uppgifterna. I avsnitt 3.6 anges sammanfattningsvis att de behöriga myndigheterna ska arbeta mot att komma överens om en eller flera metoder för dataöverföring och specificera dem i bilaga B. En ny särskild bestämmelse i förordningsform om att Skatteverket utses att vara behörig myndighet kan avse även det som sägs om behöriga myndigheter i avsnitten 3.5 och 3.6 i MCAA.

I avsnitt 6.2 i MCAA anges att avtalet kan ändras genom en skriftlig överenskommelse mellan samtliga behöriga myndigheter för vilka avtalet

har verkan. Om de behöriga myndigheterna inte kommer överens om annat börjar en sådan ändring gälla den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om en månad räknat från den dag en sådan skriftlig överenskommelse har undertecknats av samtliga behöriga myndigheter. Det är regeringen som har ingått MCAA och denna möjlighet att komma överens om ändringar i avtalet bör inte överlåtas på Skatteverket. Bestämmelserna i avsnitt 6.2 i MCAA föranleder inte någon åtgärd i svensk lag.

Någon motsvarighet till avsnitt 6 i MCAA finns inte i DAC 2.

6.2.6 Giltighetstid

Regeringens bedömning: Några bestämmelser behöver inte införas i svensk lag för att genomföra avsnitt 7 i MCAA.

Promemorians bedömning: Överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Inga remissynpunkter har lämnats som har anknytning till denna fråga.

Skälen för regeringens bedömning: I avsnitt 7 i MCAA anges att en behörig myndighet, vid tidpunkten för undertecknandet av avtalet eller så snart som möjligt efter det att dess jurisdiktion har de nödvändiga lagarna för att kunna genomföra CRS, måste underrätta koordineringsorganets sekretariat om bl.a. att den lagstiftning som krävs för att genomföra CRS har införts samt de relevanta datum som gäller för befintliga konton respektive nya konto och tillämpning eller slutförandet av förfarandena för att identifiera rapporteringspliktiga konton.

Vidare framgår när avtalet träder i kraft mellan två behöriga myndigheter och hur behörig myndighet kan avbryta utbytet av uppgifter med en annan behörig myndighet om den sistnämnda behöriga myndigheten anses ha brustit väsentligt i sin efterlevnad av avtalet. Här framgår även att en behörig myndighet kan säga upp sitt deltagande i avtalet, eller i förhållande till en viss behörig myndighet, genom att skriftligen underrätta koordineringsorganets sekretariat om detta. En sådan uppsägning ska börja gälla den första dagen i den månad som följer efter att 12 månader gått sedan underrättelsen om avtalets uppsägning. I händelse av uppsägning ska alla uppgifter som tidigare tagits emot enligt detta avtal förbli konfidentiella och omfattas av villkoren i konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

Med koordineringsorganet åsyftas här det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, se bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

Någon motsvarighet till avsnitt 7 i MCAA finns inte i DAC 2.

6.3 Icke rapporteringsskyldiga finansiella institut och konton som är undantagna från definitionen finansiellt konto

6.3.1 Icke rapporteringsskyldiga finansiella institut

Regeringens förslag: Bestämmelser ska tas in i den nya IDKAL om att svenska myndighetsenheter, internationella organisationer som har ett gällande värdlandsavtal med Sverige, Sveriges riksbank, kvalificerade utfärdare av kreditkort, om de är finansiella institut, ska vara undantagna från rapporteringsskyldighet, under de förutsättningar som anges i punkterna B i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC.

Bestämmelser ska även tas in i samma lag om att pensionsstiftelser och vinstandelsstiftelser ska vara undantagna från rapporteringsskyldighet.

Regeringens bedömning: Några bestämmelser för att genomföra undantagen för smala pensionsfonder, företag för kollektiva investeringar, truster som dokumenteras av trustförvaltare eller pensionsfonder hos en myndighetsenhet, internationell organisation eller centralbank behöver inte tas in i svensk lag.

Promemorians förslag och bedömning: Överensstämmer med regeringens förslag och bedömning.

Remissinstanserna: *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, anser att det i lagstiftningen ska förtydligas att fackföreningar och vissa andra icke allmännyttiga ideella föreningar ska undantas från rapporteringsskyldighet även om de skulle vara finansiella institut.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: I punkterna B i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC definieras begreppet icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut. Bestämmelserna innehåller de materiella villkor som måste vara uppfyllda för att ett finansiellt institut ska vara undantaget från rapporteringsskyldighet.

I punkterna B.1 i avsnitten VIII räknas de undantagna enheterna upp. I punkterna B.1 a anges att myndighetsenheter, internationella organisationer och centralbanker är undantagna, förutom avseende en utbetalning som hänför sig till en skyldighet som uppstått i samband med en sådan kommersiell finansiell verksamhet som ett specificerat försäkringsföretag, ett depåinstitut eller ett inlåningsinstitut ägnar sig åt. Bestämmelser om dessa undantag bör tas in i IDKAL.

I punkterna B.1 b undantas breda pensionsfonder, smala pensionsfonder, pensionsfonder hos en myndighetsenhet, internationell organisation eller centralbank samt kvalificerade kreditkortsutfärdare. För att falla in under kategorin ”smal pensionsfond” krävs bl.a. att fonden har färre än 50 deltagare, regleras av offentlig myndighet och rapporterar in uppgifter om sina förmånstagare till skattemyndigheterna. Pensionsstiftelser och pensionsförsäkringar behandlas nedan och det bedöms inte finnas skäl att ta in några bestämmelser i svensk lag för att genomföra undantagen för smala pensionsfonder eller pensionsfonder

hos en myndighetsenhet, internationell organisation eller centralbank. Bestämmelser ska dock tas in om undantag för breda pensionsfonder och kvalificerade utfärdare av kreditkort.

I punkterna B.1 c finns en generell bestämmelse om att även enheter som inte räknas upp är undantagna om det är en enhet för vilken risken är låg att den används för skatteundandragande och den liknar någon av enheterna som anges i punkterna B.1 a och b samt definieras i nationell lagstiftning som ett icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut, om den enhetens status som icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut inte äventyrar syftena med CRS och DAC. De enskilda staterna och jurisdiktionerna ges här alltså en möjlighet att ensidigt undanta vissa enheter från rapporteringsskyldighet, så länge de uppfyller vissa kriterier. Av kommentaren till CRS framgår att punkten B.1 c avser att möjliggöra undantag för finansiella institut som är specifika för en viss jurisdiktion utan att någon överenskommelse om detta behöver nås genom förhandlingar mellan de deltagande staterna och jurisdiktionerna. Någon motsvarande generell regel finns inte i de bilaterala avtal som stater och jurisdiktioner ingått med USA för att genomföra FATCA (FATCA-avtal) och varje jurisdiktion har därför varit tvungen att i förhandlingarna med USA komma överens om eventuella specifika undantag. USA har under ett fåtal år förhandlat fram FATCA-avtal med mer än 100 stater och jurisdiktioner. Förhandlingarna har präglats av relativt stor transparens när det gäller de allmänna utgångspunkterna. De undantag som har gjorts i FATCA-avtalen avser enheter där risken är låg att de ägnar sig åt eller används för skatteundandragande. I kommentaren till CRS anges att stater och jurisdiktioner förväntas ha en enda lista för finansiella institut som är undantagna från rapporteringsskyldighet och inte olika listor beroende på vilken stat eller jurisdiktion avtalet har ingåtts med. Detta gäller dock naturligtvis inte de undantag som finns i modellen för FATCA-avtal men som medvetet inte tagits med i CRS och DAC. De undantag från rapporteringsskyldighet som finns i modellen för FATCA-avtal men medvetet utelämnats i CRS och DAC är undantagen som gäller finansiella institut med lokalt kundunderlag, lokala banker, finansiella institut med endast lågvärdekonton, uppdragsgivande investeringsenheter, uppdragsgivande kontrollerade bolag, uppdragsgivande investeringsbolag med begränsad ägarkrets, avtalsförmånsberättigade pensionsfonder och investeringsenheter som ägs helt av undantagna faktiska innehavare. Sådana undantag ska alltså inte tas in i den svenska lagstiftningen för genomförande av CRS och DAC 2. I Sveriges FATCA-avtal finns dock undantag för två typer specifikt svenska enheter; pensionsstiftelser och vinstandelsstiftelser. Dessa enheter är sådana avseende vilka risken är låg att de används för skatteundandragande och de får anses likna de enheter som beskrivs i punkterna B.1 a och b. Deras status som icke rapporteringsskyldiga finansiella institut kan inte antas äventyrar syftena med CRS och DAC. Undantag från rapporteringsskyldighet bör därför även här göras för pensionsstiftelser och vinstandelsstiftelser.

Svenska Bankföreningen, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, anser att även fackföreningar och vissa andra icke allmännyttiga ideella föreningar ska undantas från rapporteringsskyldighet även om de skulle vara finansiella institut. Som

nämns ovan är en förutsättning för att andra enheter än de som nämns i punkterna B.1 a, b, d eller e ska kunna undantas från rapporteringsskyldighet i nationell lagstiftning att de är av samma art som de enheter som anges i punkterna B.1 a eller b. Enligt regeringens mening kan fackföreningar och andra icke allmännyttiga ideella föreningar inte anses vara likartade med sådana centralbanker, myndighetsenheter, internationella organisationer eller pensionsfonder som avses i punkterna B.1 a eller b. Något utrymme för att undanta dem från rapporteringsskyldighet finns därför inte.

I punkterna B.1 d undantas företag för kollektiva investeringar. Undantagen från rapporteringsskyldighet avser här undantag för svenska finansiella institut. Undantaget för företag för kollektiva investeringar gäller för svenska investeringsenheter som regleras som företag för kollektiva investeringar. Av definitionen av enhet framgår att det inte endast är fråga om juridiska personer. En enhet kan också vara en annan juridisk konstruktion såsom en trust. När det är fråga om företag för kollektiva investeringar rör det sig för svensk del om värdepappersfonder och specialfonder. Av punkterna B.9 framgår att dessa ska vara undantagna från rapporteringsskyldighet om samtliga fondandelar ägs av eller genom en eller flera enheter som själva är undantagna från rapporteringsskyldighet. Bestämmelsen tillför dock inte någonting i sak, eftersom andelar som innehas av de uppräknade enheterna, med tillämpning av bestämmelserna om identifiering av rapporteringspliktiga konton som innehas av enheter, inte i något fall är rapporteringspliktiga konton. En fond som uppfyller förutsättningarna i punkterna 9 har således ändå inga rapporteringspliktiga konton att lämna uppgifter om. Mot denna bakgrund bör någon bestämmelse om undantag för företag för kollektiva investeringar inte tas in i svensk lag.

I punkterna B.1 e undantas trustar som dokumenteras av trustförvaltare. Undantagen från rapporteringsskyldighet avser här undantag för svenska finansiella institut och ett av kraven för att omfattas av detta undantag är att enheten har etablerats som en trust enligt svensk lag. Eftersom den juridiska konstruktionen trust inte förekommer i den svenska rättsordningen finns det inga enheter som har etablerats som trustar enligt svensk lag. Undantaget för trustar som dokumenteras av trustförvaltare bör därför inte tas in i svensk lag.

I punkterna B.2–9 definieras de enheter som undantas från rapporteringsskyldighet i punkterna 1. I IDKAL bör det även tas in definitioner av de enheter som undantas. I punkten 8 definieras begreppet kvalificerad utfärdare av kreditkort. För att falla in under denna definition ska ett finansiellt institut enligt bilaga I till DAC senast den 1 januari 2016 ha infört riktlinjer och förfaranden antingen för att förhindra att en kund gör en inbetalning som överstiger 50 000 USDollar, eller för att säkerställa att sådana inbetalningar återbetalas inom 60 dagar. I CRS preciseras inte något datum för när sådana riktlinjer och förfaranden ska ha införts. I kommentaren till CRS anges dock att detta datum förväntas bestämmas till samma datum som utgör tidsgränsen för när ett konto som öppnas ska anses vara ett nytt konto. Av Sveriges bilaga F till MCAA framgår att detta datum är den 1 januari 2016. Av denna anledning och för att upprätthålla enhetlighet mellan genomförandet av CRS och DAC bör datumet bestämmas till den

1 januari 2016, både för genomförande av direktivet och för genomförande av MCAA.

6.3.2 Konton som är undantagna från definitionen av finansiella konton

Regeringens förslag: En bestämmelse ska tas in i den nya IDKAL om att pensionsförsäkringar enligt IL som tecknas och förvaltas i Sverige ska vara undantagna från rapporteringsplikt. Bestämmelser ska också tas in i den lagen om undantag för vissa temporära dödsfallsförsäkringar, konton som innehas av dödsbon, spärrade konton, kvalificerade kreditkortskonton och pensionssparkonton.

En ändring ska även göras i IDKL som innebär att ett konto ska anses vara ett konto som innehas av ett dödsbo även om uppgift om dödsfallet inhämtas från statens personadressregister i stället för att kopia på den avlidnes testamente eller dödsbevis finns med i dokumentationen för kontot.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. I promemorians förslag till 3 kap. 8 § IDKAL förutsätts, för att ett konto ska anses innehas av ett dödsbo, att kopia på den avlidnes testamente eller dödsbevis finns med i dokumentationen för kontot. Någon möjlighet att i stället inhämta uppgift om dödsfallet från statens personadressregister föreslås inte i promemorian.

Remissinstanserna: *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, föreslår att det förtydligas i både IDKL och IDKAL att ett konto ska anses vara ett konto som innehas av ett dödsbo enligt 3 kap. 8 § IDKAL och 3 kap. 17 § IDKL även om uppgift om dödsfallet inhämtas från statens personadressregister (SPAR) i stället för att kopia på den avlidnes testamente eller dödsbevis finns med i dokumentationen för kontot.

Skälen för regeringens förslag: I punkterna C.17 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC anges vilka konton och finansiella produkter som är undantagna från begreppet finansiellt konto. Bestämmelserna innehåller de materiella villkoren som måste vara uppfyllda för att ett konto eller en produkt ska vara undantaget från definitionen av finansiellt konto.

I punkterna 17 a och b undantas pensionskonton som uppfyller vissa krav. De svenska finansiella konton som skulle kunna falla in under denna kategori är pensionssparkonton som avses i 58 kap. 21 § IL och pensionsförsäkringar som avses i 58 kap. 2 § IL. Sådana konton får anses uppfylla de flesta krav som anges i punkterna 17 a i–iv. Punkterna 17 a v innebär dock att det i svensk lag måste finnas begränsningar i de belopp som får betalas in till kontot (eller när det gäller försäkringar, betalas i form av premier), antingen med avseende på de årliga betalningarna eller med avseende på de sammanlagda betalningarna under en livstid. I 59 kap. IL finns begränsningar med avseende på hur stora årliga inbetalningar på ett pensionssparkonto eller premier till en pensionsförsäkring som avdrag får göras för. Det finns dock inga legala hinder

mot att göra större årliga insättningar på ett pensionssparkonto eller att betala större årliga premier än vad som kan dras av. Pensionssparkonton måste därför anses falla utanför tillämpningen av punkterna 17 a och b. I punkterna 17 g finns dock en bestämmelse om att även andra konton än de som räknas upp är undantagna om det finns en låg risk för att de används för skatteundandragande och de liknar något av de konton som anges i punkterna 17 a–f samt definieras i nationell lagstiftning som undantagna konton, om kontonas status som undantagna inte äventyrar syftena med CRS och DAC. Pensionssparkonton och pensionsförsäkringar liknar de konton som anges i punkterna 17 a. Även om det inte finns något legalt hinder mot att göra icke avdragsgilla insättningar på ett pensionssparkonto eller att betala icke avdragsgilla premier till en pensionsförsäkring är det förenat med sådana skatterättsliga nackdelar att det får anses uteslutet att någon skulle göra det i syfte att undgå beskattning i Sverige eller någon annan stat eller jurisdiktion. Utbetalningar beskattas nämligen oavsett om avdragsrätt för insättningar och premier föreligger eller inte. Bestämmelser bör därför tas in i IDKAL om undantag för pensionssparkonton och pensionsförsäkringar enligt IL. Sådana undantag kan inte antas äventyra syftena med CRS och DAC.

I punkterna 17 c undantas vissa temporära dödsfallsförsäkringar med en löptid som löper ut innan den försäkrade har fyllt 90 år. För att undantaget ska vara tillämpligt ställs det upp fyra rekvisit. Rekvisiten är oberoende av hur sådana försäkringar behandlas i skatteavseende enligt svensk lag. För att möjliggöra tillämpning av detta undantag bör en bestämmelse som motsvarar punkterna 17 c tas in i IDKAL.

I punkterna 17 d undantas konton som innehas uteslutande av dödsbo om kopia på den avlidnes testamente eller dödsbevis finns med i dokumentationen för kontot. En bestämmelse om att konton som innehas av dödsbon är undantagna från rapporteringsplikt bör tas in i IDKAL. Regeringen finner i likhet med *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, att det bör förtydligas i både IDKL och IDKAL att ett konto ska anses vara ett konto som innehas av ett dödsbo även om uppgift om dödsfallet inhämtas från statens personadressregister (SPAR). I FATCA-avtalet, CRS och DAC 2 anges det att kopia på den avlidnes testamente eller dödsbevis ska finns med i dokumentationen för kontot. En uppgift i SPAR om att en person har avlidit får dock, enligt regeringens mening, i bevishänseende anses motsvara ett testamente eller ett dödsbevis.

I punkterna 17 e undantas s.k. spärrade konton. De rekvisit som ställs upp för undantagets tillämplighet är inte kopplade till hur sådana konton behandlas skattemässigt enligt svensk lag. För att möjliggöra tillämpning av detta undantag bör en bestämmelse om undantag för spärrade konton tas in i IDKAL.

I punkterna 17 f undantas kreditkortskonton. De rekvisit som ställs upp för undantagets tillämplighet är inte kopplade till hur sådana konton behandlas skattemässigt enligt svensk lag. För att möjliggöra tillämpning av detta undantag bör en bestämmelse om undantag för kvalificerade kreditkortskonton tas in i IDKAL.

I punkterna 17 g finns som redan nämnts en generell bestämmelse om att även konton som inte räknas upp är undantagna om det finns en låg

risk för att de används för skatteundandragande och de liknar något av de konton som anges i punkterna 17 a–f samt definieras i nationell lagstiftning som undantagna konton, om kontonas status som undantagna inte äventyrar syftena med CRS och DAC. De enskilda staterna och jurisdiktionerna ges här alltså en möjlighet att ensidigt undanta vissa konton från definitionen av finansiellt konto, så länge de uppfyller vissa kriterier. Av kommentaren till CRS framgår att punkten 1 g avser att möjliggöra undantag för konton som är specifika för en viss jurisdiktion utan att detta behöver överenskommas i förhandlingar mellan jurisdiktioner som ingår avtal om att tillämpa CRS (se ovan avseende pensionssparkonton och pensionsförsäkringar).

6.4 Särskilt om DAC

Regeringens förslag: En bestämmelse ska tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som anger att Skatteverket, vid säkerhetsöverträdelser avseende uppgifter om fysiska personer, ska underrätta de fysiska personerna om att en överträdelse av skyddet för uppgifterna har skett, om överträdelser sannolikt kommer att påverka skyddet av deras personuppgifter eller integritet negativt. En motsvarande bestämmelse ska också tas in i den nya IDKAL om att rapporteringsskyldiga finansiella institut ska underrätta fysiska personer när överträdelser har skett avseende uppgifter hos institutet. När det gäller Skatteverkets skyldighet att underrätta om överträdelser bör en bestämmelse om detta tas in även i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

I lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning ska det även tas in en bestämmelse om att automatiskt utbyte av upplysningar om livförsäkringsprodukter enligt den lagen inte ska gälla när livförsäkringsprodukten omfattas av informationsutbytet enligt den nya lagen om automatiskt informationsutbyte om finansiella konton.

Regeringens bedömning: Några bestämmelser behöver i övrigt inte införas i svensk lag för att genomföra bestämmelserna i artiklarna 1–4 i DAC 2, utöver vad som föreslås i avsnitt 6.2 och 6.6.

Promemorians förslag och bedömning: Överensstämmer med regeringens förslag och bedömning.

Remissinstanserna: Inga remissynpunkter har lämnats som har anknytning till denna fråga.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: I artikel 1 i DAC 2 görs ändringar i artiklarna 3, 8, 20, 21 och 25 samt två bilagor tillförs direktivet.

I artikel 3.9 görs endast mindre redaktionella ändringar som inte behöver införas i svensk lag. Vidare har ett tillägg gjorts där det framgår att i vissa artiklar ska alla begrepp med stor begynnelsebokstav ha den betydelsen som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga I.

Artikel 8.3 justeras på så sätt att tröskelvärdet för när en medlemsstat önskar erhålla upplysningar avseende de kategorier av inkomster och kapital som avses i punkt 1 tas bort.

Artikel 8.3a där punkt 3a är helt ny reglerar i första stycket att varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som krävs för att de rapporteringsskyldiga finansiella instituten ska följa rapporteringen och åtgärderna för kundkännedom i bilagorna I och II. Denna del behandlas nedan i avsnitt 6.6. I övrigt innehåller punkten bl.a. bestämmelser om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, vilka upplysningar som ska lämnas och från och med vilken beskattningsperiod som upplysningarna ska lämnas. Dessa delar behandlas ovan under avsnitt 6.2.2. Punktens tredje stycke anger att punktens första och andra stycken ska ha företräde framför punkt 1 c och alla andra unionens rättsliga instrument, inklusive rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar (sparandedirektivet), i den mån det berörda utbytet av upplysningar omfattas av punkt 1 c eller något annat av unionens instrument (inklusive sparandedirektivet). Punkt 1 c avser utbyte av upplysningar gällande livförsäkringsprodukter. Livförsäkringsprodukter kan vara finansiella konton och därför även omfattas av det nya utbytet av upplysningar om finansiella konton. Bestämmelsen i tredje stycket syftar till att undvika dubbelt informationsutbyte avseende sådana livförsäkringsprodukter och innebär att uppgifter inte behöver utbytas enligt punkten 1 c i artikel 8 om produkten omfattas av det nya utbytet av upplysningar om finansiella konton. När det gäller förhållandet mellan det nya utbytet av upplysningar och andra unionsrättsakter bör det uppmärksammas att kommissionen den 18 mars 2015 publicerade ett förslag om upphävande av sparandedirektivet. I lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning bör det därför tas in en bestämmelse om att automatiskt utbyte av upplysningar om livförsäkringsprodukter enligt den lagen inte ska gälla när livförsäkringsprodukten omfattas av informationsutbytet enligt den nya lagen om automatiskt informationsutbyte om finansiella konton. Artikel 8.5 riktar sig endast till kommissionen och rådet. Någon bestämmelse behöver inte införas i svensk lag med anledning av de förändringar som gjorts i denna punkt. Det kan dock nämnas att den behöriga myndigheten ska lämna upplysningar om samtliga kategorier av inkomster och kapital och inte endast avseende tre kategorier som tidigare nämndes i direktivet. Vidare framgår numera att det finns avsikt att i framtiden utvidga det automatiska utbytet på så sätt att upplysningar ska lämnas om royalties.

I punkten b i artikel 8.6 har ett tillägg gjorts vad gäller upplysningarna i punkten 3a. Här framgår att upplysningar ska lämnas årligen, inom nio månader från utgången av det beskattningsår eller den andra lämpliga rapporteringsperiod som upplysningarna gäller för. Detta tillägg behandlas ovan under avsnitt 6.2.3.

Av artikel 8.7a där punkten 7a är ny framgår bl.a. att varje medlemsstat senast den 31 juli 2015 till kommissionen ska överlämna en förteckning över enheter och konton som ska betraktas som icke rapporteringsskyldiga finansiella institut och undantagna konton i

enlighet med punkterna B.1 c och C.17 g i avsnitt VIII i bilaga I. Undantagen behandlas i avsnitt 6.3.1 och 6.3.2.

I artikel 20.4 görs mindre redaktionella ändringar som inte medför ändringar i lag.

I artikel 21.2 införs bl.a. ett nytt tredje stycke som gäller medlemsstaternas skyldighet att säkerställa att varje rapporteringsskyldig fysisk person underrättas om en säkerhetsöverträdelse med avseende på dennes uppgifter när överträdelsen sannolikt kommer att påverka skyddet av dennes personuppgifter eller integritet negativt. En bestämmelse bör därför tas in i den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som anger att Skatteverket, vid säkerhetsöverträdelser avseende uppgifter om fysiska personer, ska underrätta de fysiska personerna om att en överträdelse av skyddet för uppgifterna har skett, om överträdelsen sannolikt kommer att påverka skyddet av dennes personuppgifter eller integritet negativt. En motsvarande bestämmelse bör också tas in i IDKAL om att rapporteringsskyldiga finansiella institut ska underrätta fysiska personer när överträdelsen har skett avseende uppgifter hos institutet. När det gäller Skatteverkets skyldighet att underrätta om överträdelser bör en bestämmelse om detta tas in även i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

I artikel 25 läggs ytterligare tre punkter till och den befintliga texten i artikeln bli artikelns punkt 1. Punkt 2 anger att de rapporteringsskyldiga finansiella instituten och de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska anses vara registeransvariga enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (dataskyddsdirektivet). Av punkten 3 framgår att varje berörd rapporteringsskyldig fysisk person ska underrättas om de upplysningar som kommer att samlas in och överföras avseende utbytet om upplysningar om finansiella konton i artikel 8.3a. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska tillhandahålla denna person alla upplysningar som denne är berättigad till enligt dataskyddsdirektivet. För svensk del regleras detta i PUL. Avseende behandling av personuppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet gäller dock SdbL. Informationen ska ges den uppgiftsberättigade i tillräckligt god tid för att den fysiska personen ska kunna utöva sina rättigheter vad gäller uppgiftsskydd och, under alla omständigheter, innan rapporteringen sker till den behöriga myndigheten i hemvistlandet. Den tidsfrist som finns i artikel 10 och 11 i dataskyddsdirektivet är att information ska ha lämnats till den registrerade senast när uppgifterna lämnas ut till en tredjeman. När det gäller lämnande av kontrolluppgifter till Skatteverket ska information lämnas till den registrerade senast då kontrolluppgifterna lämnas till Skatteverket. Avsikten med den nya punkten i direktivet är inte att ha någon annan tidsfrist för information till den registrerade än vad som redan gäller enligt reglerna i dataskyddsdirektivet. Syftet är endast att det ska framgå att skyldigheten inte infinner sig efter det att uppgifterna lämnats ut. Eftersom någon ändring inte är avsedd i förhållande till dataskyddsdirektivet behöver ingen ändring i lag göras avseende denna nya punkt i artikel 25. Av punkten 4 framgår att upplysningarna som behandlas i enlighet med

direktivet inte ska lagras längre än vad som är nödvändigt för att uppnå syftet med direktivet och under alla omständigheter i enlighet med varje registeransvarigs inhemska regler om tidsfrister. I 9 § första stycket i PUL anges redan att den personuppgiftsansvarige ska se till att personuppgifter inte bevaras under en längre tid än vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålen med behandlingen. Det föreslås dock i denna lagrådsremiss att det tas in en bestämmelse i IDKAL som innebär att uppgifterna ska sparas i minst fem år efter att kontot avslutats.

I artikel 2 i DAC 2 framgår bl.a. när bestämmelserna i direktivet ska börja tillämpas, vilket är den 1 januari 2016. I denna lagrådsremiss behandlas ikraftträdande- och övergångsbestämmelser i avsnitt 9.

I artikel 3 i DAC 2 framgår att direktivet träder i kraft den tjugonde dagen efter det att direktivet offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning. I denna lagrådsremiss behandlas ikraftträdande- och övergångsbestämmelser i avsnitt 9.

I artikel 4 i DAC 2 framgår att direktivet riktar sig till medlemsstaterna.

6.5 Särskilt om MCAA

Regeringens bedömning: Bestämmelserna i MCAA motiverar inte några bestämmelser i svensk lag, utöver vad som föreslås i avsnitt 6.2.

Promemorians bedömning: Överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Inga remissynpunkter har lämnats som har anknytning till denna fråga.

Skälen för regeringens bedömning: MCAA innehåller åtta avsnitt. Avsnitt 1 behandlas ovan under avsnitt 6.2.1. Avsnitt 2 behandlas ovan under avsnitt 6.2.2. Avsnitten 3 och 5 behandlas ovan under avsnitt 6.2.3. Avsnitt 4 behandlas ovan under avsnitt 6.2.4. Avsnitt 6 behandlas ovan under avsnitt 6.2.5. Avsnitt 7 behandlas ovan under avsnitt 6.2.6.

I avsnitt 8 i MCAA avser koordineringsorganets sekretariat och anger att det ska underrätta alla behöriga myndigheter om alla underrättelser som tas emot enligt avtalet och meddela alla undertecknare av avtalet när en ny behörig myndighet undertecknar avtalet. Vidare anges att alla undertecknare av avtalet, på årlig basis, ska dela lika på koordineringsorganets sekretariats kostnader för förvaltningen av avtalet, men att berättigade länder ska undantas från kravet på att dela på kostnaderna i enlighet med artikel X i arbetsordningen för konventionens koordineringsorgan. Bestämmelserna i avsnitt 8 i MCAA är inte av den arten att de föranleder några bestämmelser i svensk lag.

Med koordineringsorganet åsyftas här det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, se bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

6.6 Faktiskt genomförande

Regeringens förslag: En bestämmelse ska tas in i den nya IDKAL om att ett konto ska anses rapporteringspliktigt och ett finansiellt institut anses vara rapporteringskyldigt om en person med hemvist i en annan stat eller jurisdiktion eller ett finansiellt institut vidtar åtgärder som ingår i ett förfarande som medför att ett konto inte är rapporteringspliktigt eller att ett finansiellt institut inte är rapporteringskyldigt och detta med hänsyn till omständigheterna kan antas ha utgjort det övervägande skälet för förfarandet, samtidigt som det skulle strida mot syftet med IDKAL om kontot inte är rapporteringspliktigt eller det finansiella institutet inte är rapporteringskyldigt.

En bestämmelse ska tas in i IDKAL om att rapporteringskyldiga finansiella instituten ska anmäla till Skatteverket att de uppfyller kriterierna för att vara rapporteringskyldiga finansiella institut enligt den lagen.

En bestämmelse ska också tas in i IDKAL om att handlingar och uppgifter om åtgärder som vidtagits för att identifiera om ett konto är rapporteringspliktigt eller inte ska bevaras i minst fem år från att kontot avslutas. En ändring ska också göras i IDKL så att detsamma gäller enligt den lagen.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. I Promemorian föreslås att dokumentation som ett rapporteringskyldigt finansiellt institut inhämtar i enlighet med IDKAL ska sparas i sex år från inhämtandet. I promemorian föreslås inte någon ändring i IDKL vad gäller tiden för sparande av uppgifter och dokumentation.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anför att det kan antas att de finansiella institut som ska anmäla att de är rapporteringskyldiga vid ett eller flera tillfällen inte kommer att ha några uppgifter att lämna om rapporteringspliktiga konton. För att underlätta hantering och kontroll av de rapporteringskyldiga finansiella instituten är det önskvärt att det införs en skyldighet att lämna en uppgift till verket om att det finansiella institutet inte har något att rapportera för ett enskilt år, s.k. nollrapportering. Vidare anför *Skatteverket* att det finns behov av någon form av sanktion vid underlåtelse att lämna kontrolluppgifter enligt 22 a och 22 b kap. SFL. En åtgärd kan vara ett tillägg till bestämmelsen om skatteredovisningsbrott som tar med även kontrolluppgift som ska lämnas enligt nämnda kapitel i SFL. *Skatteverket* föreslår även att det införs en sanktion mot den som inte fullgör sina skyldigheter att anmäla sig som rapporteringskyldigt finansiellt institut.

Svenska Bankföreningen, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, avstyrker en sådan reglering om avsiktligt kringgående som föreslås i 8 kap. 11 § IDKAL och anför att den står i direkt strid med legalitetsprincipen och principen om förutsebarhet.

Finansinspektionen anför att en del av de handlingar och uppgifter som ska sparas enligt den föreslagna IDKAL är sådant som inhämtats i enlighet med lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Enligt den sistnämnda lagen framgår att

handlingar och uppgifter för kundkännedom ska sparas minst fem år efter att en affärsförbindelse har avslutats, vilket skiljer sig från det som föreskrivs i den föreslagna IDKAL.

Skälen för regeringens förslag: Av avsnitten IX i CRS och bilaga I till DAC följer att det i varje stat eller jurisdiktion ska finnas regler och administrativa förfaranden för att säkerställa ett effektivt genomförande och en effektiv efterlevnad av de förfaranden för rapportering och åtgärder för kundkännedom som anges i CRS och i DAC 2. I detta inbegrips 1) regler för att förhindra att finansiella institut, fysiska personer eller förmedlare inför rutiner avsedda att kringgå förfarandena för rapportering och åtgärder för kundkännedom, 2) regler enligt vilka det krävs att rapporteringsskyldiga finansiella institut dokumenterar de åtgärder som vidtas och de bevis som åberopas för att genomföra förfarandena enligt CRS och DAC 2 samt lämpliga åtgärder för att inhämta dessa registrerade upplysningar, 3) administrativa förfaranden för att verifiera rapporteringsskyldiga finansiella instituts efterlevnad av förfaranden för rapportering och åtgärder för kundkännedom samt administrativa förfaranden för uppföljning med ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut när odokumenterade konton rapporteras, 4) administrativa förfaranden för att säkerställa att risken är fortsatt låg för att de enheter och konton som enligt nationell lagstiftning är icke rapporteringsskyldiga finansiella institut och undantagna konton ska användas för skatteundragande och 5) effektiva verkställighetsbestämmelser för att komma tillrätta med bristande efterlevnad.

Av kommentaren till CRS framgår bl.a. följande vad gäller punkterna 1 och 2. Hur jurisdiktionerna utformar sina regler för att förhindra kringgående av CRS beror på den legala strukturen i respektive jurisdiktion. Jurisdiktionens allmänna anti-kringgåenderegler kan t.ex. täcka in även CRS. Hur reglerna utformas är inte viktigt så länge de faktiskt förhindrar kringgående. Jurisdiktionerna förväntas ta in specifika bestämmelser i sin lagstiftning om sanktioner för den som lämnar ett falskt intygande. Den dokumentation som de finansiella instituten ska ha tillgänglig avseende åtgärder som vidtas och de bevis som åberopas för att genomföra förfarandena enligt CRS bör hållas tillgänglig under en tillräckligt lång tidsperiod och i vart fall inte en kortare period än fem år efter utgången av den period under vilken uppgifter enligt CRS ska lämnas av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet. De flesta jurisdiktioner har regler för att tvinga skatt- eller kontrolluppgiftsskyldiga att lämna dokumentation som behövs för att kunna tillämpa den nationella skattelagstiftningen. I allmänhet är dessa regler också tillämpliga på inhämtande av uppgifter som behövs för att kunna besvara en begäran om utbyte av upplysningar från en annan jurisdiktion.

Vad gäller punkterna 3 och 4 framgår bl.a. följande av kommentaren till CRS. Jurisdiktionerna bör ha förfaranden för att periodiskt kontrollera att de rapporteringsskyldiga finansiella instituten följer reglerna. Detta kan ske som en del av en ordinarie skatterevision eller genom särskilda utredningar eller granskningar. Den omständigheten att ett konto är odokumenterat kan bero antingen på att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har genomfört otillräckliga förfaranden för granskning, eller att kontohavaren inte lämnar de uppgifter och den dokumentation som begärs av det rapporteringsskyldiga finansiella

institutet. Jurisdiktionerna förväntas göra en uppföljning med ett finansiellt institut som lämnar uppgift om ett odokumenterat konto. Om antalet odokumenterade konton är litet kan det vara tillräckligt med en enkel förfrågan till det rapporteringsskyldiga finansiella institutet. Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut för ett år lämnar uppgifter om ett antal odokumenterade konton som är större än genomsnittligt eller om antalet odokumenterade konton fortsätter att öka, kan det dock vara lämpligt med en full revision av det finansiella institutets åtgärder för kundkännedom. I sådana fall kan det, när det är möjligt, vara lämpligt att, i enlighet med nationell lagstiftning meddela de myndigheter som ansvarar för tillsynen av åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism m.m. De förfaranden som avses i punkten 4 kan avse specifika enheter eller specifika typer av enheter. Förfarandena bör inkludera en periodisk granskning av enheters status som undantagna. Detta kan ske som en del av en ordinarie skatterevision eller genom särskilda utredningar eller granskningar. Exempel på situationer då ett undantag bör omvärderas är om en undantagen enhet förändrar sin verksamhet eller ett undantaget finansiellt kontos karaktär förändras.

Vad gäller punkten 5 framgår bl.a. följande av kommentaren till CRS. I vissa fall kan den anti-kringgående regel som avses i punkten 1 vara bred nog för att täcka in effektiv verkställighet för att komma till rätta med bristande efterlevnad. I andra fall kan en jurisdiktion ha regler om böter eller straffavgifter om en person inte tillhandahåller skattemyndigheten den information som begärs. Därutöver förväntas jurisdiktioner ha möjlighet till stränga åtgärder för att se till att korrekta intyganden alltid erhålls för nya konton. Ett sätt att åstadkomma detta på skulle vara att införa lagstiftning om att ett konto inte får öppnas om ett giltigt intygande inte lämnas. Andra jurisdiktioner kan välja andra metoder, t.ex. att ta ut kännbara straffavgifter från kontohavare som inte lämnar ett intygande eller från rapporteringsskyldiga finansiella institut som inte vidtar tillräckliga åtgärder för att inhämta intyganden vid öppnande av konton.

När det gäller den typ av regler för att förhindra att kringgående som avses i punkten 1 ligger lagen (1995:575) mot skatteflykt nära till hands för svenskt vidkommande. Lagen mot skatteflykt gäller dock endast vid fastställande av underlag för att ta ut kommunal och statlig inkomstskatt och kommer inte att kunna tillämpas för att förhindra att finansiella institut, fysiska personer eller förmedlare inför rutiner avsedda att kringgå förfarandena för rapportering och åtgärder för kundkännedom. En särskild bestämmelse bör därför tas in i den nya IDKAL om att ett konto ska anses rapporteringspliktigt och ett finansiellt institut anses vara rapporteringsskyldigt om en person med hemvist i en annan stat eller jurisdiktion eller ett finansiellt institut vidtar åtgärder som ingår i ett förfarande som medför att ett konto inte är rapporteringspliktigt eller att ett finansiellt institut inte är rapporteringsskyldigt och detta med hänsyn till omständigheterna kan antas ha utgjort det övervägande skälet för förfarandet, samtidigt som det skulle strida mot syftet med IDKAL om kontot inte är rapporteringspliktigt eller det finansiella institutet inte är rapporteringsskyldigt. Med anledning av vad *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, anför kan regeringen konstatera följande. CRS och DAC 2 föreskriver att

Sverige måste ha regler för att förhindra att finansiella institut, fysiska personer eller förmedlare inför rutiner avsedda att kringgå förfarandena för rapportering och åtgärder för kundkännedom. Några sådana allmänna regler som automatiskt blir tillämpliga med avseende på de skyldigheter som föreskrivs i den nu föreslagna lagstiftningen finns inte i Sverige. Någon form av regelverk för att förhindra kringgående måste därför införas. Med hänsyn till att det är fråga just om att förhindra kringgående är det naturligt att dessa bestämmelser utformas ungefär på samma sätt som bestämmelserna i lagen mot skatteflykt. Det kan även erinras om att det i detta fall inte är fråga om en lagstiftning som avser fastställande av skatt eller underlag för skatt, utan endast om informationsutbyte i skatteärenden.

Den granskning och kontroll som enligt ovan krävs av att de rapporteringsskyldiga finansiella instituten följer reglerna kan för Sveriges del lämpligen utföras av Skatteverket. En sådan granskning och kontroll kan innefatta t.ex. att kontrollera ett finansiellt instituts uppgifter om odokumenterade konton. Om andelen uppgifter om odokumenterade konton bland de uppgifter som ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut lämnar är ovanligt stor kan det vara lämpligt att besluta om revision hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet. Av 41 kap. 2 § SFL framgår bl.a. att Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera att uppgiftsskyldigheten enligt 15–35 kap. samma lag har fullgjorts eller för att kontrollera att det finns förutsättningar att uppfylla sådan uppgiftsskyldighet som kan antas uppkomma.

Den omständigheten att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut inte uppfyller sin uppgiftsskyldighet enligt det föreslagna 22 b kap. SFL är en sådan sak som Finansinspektionen kan väga in i ärenden om återkallande av tillstånd. Det bör därför övervägas att ta in en bestämmelse i förordningsform om att Skatteverket ska underrätta Finansinspektionen när Skatteverket beslutar att förelägga ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut som inte fullgjort sin skyldighet att lämna kontrolluppgifter enligt 22 b kap. SFL att fullgöra skyldigheten eller när det annars finns skäl att tro att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut inte har fullgjort sina skyldigheter enligt IDKAL eller 22 b kap. SFL. Det bör även övervägas att ta in en bestämmelse i förordningsform om att Skatteverket ska underrätta Finansinspektionen om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut har underlåtit att anmäla att det är ett sådant till Skatteverket. Syftet med sådana underrättelse-skyldigheter skulle vara att Finansinspektionen skulle kunna använda uppgifterna i tillsynen över de finansiella institutens efterlevnad av penningtvättsregelverket.

För att Skatteverket ska kunna utföra den kontroll som krävs torde det vara värdefullt med information om vilka enheter som är rapporteringsskyldiga finansiella institut. En bestämmelse bör därför tas in i IDKAL som ålägger ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut att anmäla till Skatteverket att det uppfyller kriterierna för att vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt den nya IDKAL. *Skatteverket* anför att det kan antas att de finansiella institut som ska anmäla att de är rapporteringsskyldiga vid ett eller flera tillfällen inte kommer att ha några uppgifter att lämna om rapporteringspliktiga konton. För att underlätta hantering och kontroll av de

rapporteringskyldiga finansiella instituten är det önskvärt att det införs en skyldighet att lämna en uppgift till verket om att det finansiella institutet inte har något att rapportera för ett enskilt år, s.k. nollrapportering. Enligt regeringen är det tveksamt om en nollrapportering skulle fylla någon mer funktion än den av regeringen föreslagna anmälningsskyldigheten. Institutet som har anmält sig som rapporteringskyldigt och inte rapporterar något vid ett eller flera tillfällen kan i praktiken anses ha lämnat en noll-rapport vid dessa tillfällen. Inom OECD har anmälningsplikt och nollrapportering diskuterats som två olika lösningar på samma problem. Regeringen anser inte att det finns anledning att införa någon nollrapportering för de rapporteringskyldiga finansiella instituten. Vidare bör tilläggas att oavsett om de rapporteringskyldiga finansiella instituten inkommer med kontrolluppgifter för rapporteringspliktiga konton eller inte bör viss form av granskning och kontroll ske för att bl.a. säkerställa att identifieringsprocessen skett på lagstadgat sätt.

När det gäller det som *Skatteverket* anför om att det bör finnas någon form av sanktion vid underlåtelse att lämna kontrolluppgifter enligt 22 a och 22 b kap. SFL eller att anmäla sig som rapporteringskyldigt finansiellt institut, finner regeringen att en sådan lagstiftningsåtgärd som Skatteverket föreslår, med hänsyn till att lagstiftningen enligt MCAA och DAC 2 ska träda i kraft senast den 1 januari 2016, inte lämpar sig för detta lagstiftningsärende i det skede som det nu befinner sig. Det kan finnas skäl att överväga denna fråga i ett senare skede.

Vad gäller rapporteringskyldiga finansiella instituts skyldighet att dokumentera de åtgärder som vidtas och de bevis som åberopas för att genomföra förfarandena enligt CRS och DAC 2 kan det konstateras att den granskning som de rapporteringskyldiga finansiella instituten ska göra enligt IDKAL för att identifiera rapporteringspliktiga konton är avgörande för om kontrolluppgifter ska lämnas om kontona enligt det föreslagna nya 22 b kap. SFL. I 39 kap. 3 § SFL anges att den som är uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. samma lag i skälig omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller annan lämplig dokumentation ska se till att det finns underlag för att fullgöra uppgiftsskyldigheten samt för kontroll av uppgiftsskyldigheten och beskattningen. Avseende kontrolluppgifter enligt 22 b kap. bör ”annan lämplig dokumentation” omfatta t.ex. de intyganden som enligt IDKAL ska inhämtas från kontohavare eller personer med bestämmande inflytande över enheter som är kontohavare för att fastställa om ett konto är rapporteringspliktigt. I promemorian föreslås att dokumentation som ett rapporteringskyldigt finansiellt institut inhämtar i enlighet med den lagen ska sparas i sex år från inhämtandet. Regeringen instämmer dock i det som *Finansinspektionen* anför om att bestämmelsen om bevarande av uppgifter och handlingar bör överensstämma med motsvarande bestämmelse i lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. En bestämmelse bör därför i stället tas in i IDKAL om att handlingar och uppgifter om åtgärder som vidtagits för att identifiera om ett konto är rapporteringspliktigt eller inte ska bevaras i minst fem år från att kontot avslutas. En ändring bör också göras i 8 kap. 8 § IDKL så att detsamma gäller enligt den lagen. Enligt 37 kap. 2 § SFL får Skatteverket förelägga den som inte har fullgjort en uppgiftsskyldighet enligt 15–

35 kap. samma lag att fullgöra skyldigheten. Enligt 37 kap. 6 § SFL får Skatteverket förelägga den som är eller kan antas vara uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. samma lag att lämna uppgift som verket behöver för att kunna kontrollera skyldigheten. Enligt 37 kap. 7 § SFL får Skatteverket förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo att lämna uppgift som verket behöver för att kunna kontrollera dokumentationsskyldigheten enligt 39 kap. 3 § samma lag. I 44 kap. 2 § SFL anges att nämnda förelägganden får förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs. I de fall Skatteverket, genom skrivbordsgranskning, revision eller likande, uppmärksammar att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut inte följer IDKAL eller då kontrolluppgifter som ska inkomma enligt SFL inte lämnas kan Skatteverket således använda sig av förelägganden och har under vissa förutsättningar möjlighet att förena dem med vite.

Undantagen i svensk lag för finansiella institut från rapporteringsskyldighet och för konton från rapporteringsplikt är, med undantag för undantaget för Sveriges riksbank, inte utformade på ett sådant sätt att specifika enheter pekats ut som undantagna. I stället anges de förutsättningar under vilka ett finansiellt institut är undantaget från rapporteringsskyldighet eller ett konto från rapporteringsplikt. Dessa förutsättningar är utformade så att de i sig säkerställer att risken är fortsatt låg för att de ska användas för skatteundragande. Om inte de lagstadgade förutsättningarna ändras kommer det således även fortsättningsvis att finnas en låg risk för att de används för skatteundragande. De specifikt svenska undantagen för pensionsstiftelser, pensionsförsäkringar och pensionssparkonton är endast tillämpliga om de uppfyller kraven i annan lagstiftning. Dessa krav i annan lagstiftning, dvs. IL och lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m., har bedömts tillräckliga för att det ska finnas låg risk för att de används för skatteundragande. Det är således endast vid lagändringar som det kan bli aktuellt att göra en ny bedömning av om ett finansiellt institut eller ett konto ska fortsätta att vara undantaget. För att upphäva ett undantag krävs ändringar i IDKAL.

Som anges ovan sägs det i kommentaren avseende punkten 5 att en jurisdiktion kan ha regler om böter eller straffavgifter om en person inte lämnar de uppgifter till skattemyndigheten som begärs. För svensk vidkommande är det fråga om kontrolluppgifter som ska lämnas av rapporteringsskyldiga finansiella institut. Som redan nämnts har Skatteverket möjlighet att förelägga rapporteringsskyldiga finansiella institut att lämna sådana kontrolluppgifter och under vissa förutsättningar förena föreläggandet med vite. Skatteverket har även möjlighet att förelägga en juridisk person att lämna uppgift som verket behöver för att kunna kontrollera dokumentationsskyldigheten enligt 39 kap. 3 § SFL. Nämnda dokumentationsskyldighet torde, med beaktande av uppgiftsskyldigheten enligt det nya föreslagna 22 b kap. SFL, komma att omfatta även sådana intyganden från kontohavare och personer med bestämmande inflytande över enheter som är kontohavare som behövs för att identifiera rapporteringspliktiga konton enligt bestämmelserna i IDKAL. Den omständigheten att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut inte uppfyller sin uppgiftsskyldighet enligt det föreslagna

22 b kap. SFL är, som redan nämnts, även en sådan sak som Finansinspektionen kan väga in i ärenden om återkallande av tillstånd.

Det bör övervägas att i förordningsform ta in en bestämmelse om att de intyganden som i vissa fall ska lämnas av kontohavare eller personer med bestämmande inflytande ska lämnas på annat sätt än muntligen och på heder och samvete.

6.7 Underrättelse från Skatteverket

Regeringens bedömning: Skatteverket bör inte underrätta fysiska personer och dödsbon som kan antas vara skyldiga att lämna inkomstdeklaration om kontrolluppgifter om rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet eller kontrolluppgifter om rapporteringspliktiga och odokumenterade konton med anledning av automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Skatteverket ska bara underrätta om uppgifter som ryms inom de ramar som anges i bestämmelserna om syftet med inkomstdeklarationen och vad en inkomstdeklaration ska innehålla i SFL.

Promemorians bedömning: Skatteverkets underrättelseskyldighet i 31 kap. 4 § SFL omnämns inte i promemorian.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anser att kontrolluppgifter som lämnas enligt 22 a och 22 b kap. SFL ska undantas från verkets underrättelseskyldighet i 31 kap. 4 § SFL. Skälet därtill är bl.a. att dessa kontrolluppgifter inte lämnas för att användas för svenskt beskattningsändamål och att avsikten inte är att uppgifterna i kontrolluppgifterna ska tas upp i en svensk inkomstdeklaration.

Skälen för regeringens bedömning

Gällande bestämmelser

Skatteverket ska före den 15 april året efter utgången av beskattningsåret underrätta fysiska personer och dödsbon som kan antas vara deklareringskyldiga, dvs. skyldiga att lämna inkomstdeklaration, om de kontrolluppgifter och övriga uppgifter som har kommit in till verket som underlag för beslut om slutlig skatt och beslut om pensionsgrundande inkomst samt övriga uppgifter som verket känner till (31 kap. 4 § SFL). Sådana ”övriga uppgifter som verket känner till” kan bl.a. vara underlag för fastighetsskatt och fastighetsavgift.

I 6 kap. 6 § SFF anges vilka uppgifter som underrättelsen ska innehålla och att underrättelsen ska ske genom att uppgifterna anges (”förtrycks”) i det fastställda formuläret för inkomstdeklarationen. Det är Skatteverket som fastställer formuläret för inkomstdeklarationen (22 kap. 3 § andra stycket SFF). Underrättelsen ska innehålla

1. identifikationsuppgifter,
2. uppgifter om intäkter i inkomstslaget tjänst samt intäkter och kostnader i inkomstslaget kapital,

3. uppgifter om avdrag för avgift för pensionsförsäkring och för inbetalning på pensionsparkonto,
4. uppgifter som behövs för beräkning av fastighetsskatt enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
5. uppgift om underlag för skattereduktion för hushållsarbete, gåva och mikroproduktion av förnybar el enligt 67 kap. IL, och
6. uppgifter som behövs för beräkning av fastighetsavgift enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift.

Om en uppgift som den deklarationsskyldige har fått underrättelse om är korrekt, ska den deklarationsskyldige godkänna uppgiften. Om en uppgift är felaktig eller saknas, ska den deklarationsskyldige genom ändring eller tillägg lämna de uppgifter som behövs (31 kap. 5 § SFL). Underrättelsen innebär en förenkling såväl för den deklarationsskyldige som för Skatteverket (prop. 2001/02:25 s. 75).

I 29 kap. 1 § SFL anges syftet med en inkomstdeklaration. En inkomstdeklaration ska lämnas till ledning för bestämmande av underlag för att ta ut skatt eller avgift enligt

- a) IL,
- b) lagen om statlig fastighetsskatt,
- c) 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,
- d) lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i de fall som avses i 2 § första stycket 1–4 och 6–10 den lagen,
- e) lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
- f) lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift,
- g) 2 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift, och
- h) lagen om kommunal fastighetsavgift.

En inkomstdeklaration ska även lämnas till ledning för bestämmande av underlag för att ta ut egenavgifter enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980), bestämmande av skattereduktion, och beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt 59 kap. socialförsäkringsbalken.

Vilka uppgifter som ska lämnas i inkomstsdeklarationen anges i 31 kap. SFL och 6 kap. 7–14 §§ SFF. Samtliga inkomstdeklarationer ska enligt 31 kap. 2 § SFL innehålla

1. nödvändiga identifikationsuppgifter,
2. uppgifter om de intäktsposter och kostnadsposter som ska hänföras till respektive inkomstslag,
3. uppgifter om de allmänna avdrag som den deklarationsskyldige har rätt till,
4. de uppgifter som behövs för beräkning av skatt eller avgift enligt
 - a) lagen om statlig fastighetsskatt,
 - b) 2 § lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster,
 - c) lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel,
 - d) lagen om särskild löneskatt på pensionskostnader,
 - e) 2 § lagen om allmän löneavgift,
 - f) 34 kap. IL,
 - g) 3 kap. socialavgiftslagen, och
 - h) lagen om kommunal fastighetsavgift,
5. de uppgifter som behövs för beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt 59 kap. socialförsäkringsbalken, samt

6. de uppgifter som behövs för att avgöra om en begränsat skattskyldig uppfyller kraven för att få allmänna avdrag enligt 62 kap. 5–8 §§ eller grundavdrag enligt 63 kap. IL.

Den som är deklarationsskyldig ska också lämna de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna fatta riktiga beslut om slutlig skatt och beslut om pensionsgrundande inkomst (31 kap. 3 § SFL). I beslut om slutlig skatt ska Skatteverket fastställa underlaget för att ta ut skatter eller avgifter enligt bl.a. IL (56 kap. 3 § SFL), bestämma storleken på skatter och avgifter samt göra skattereduktioner (56 kap. 6 och 7 §§ SFL).

Som nämns ovan anges syftet med inkomstdeklarationen i 29 kap. 1 § SFL. En inkomstdeklaration ska bl.a. lämnas till ledning för bestämmande av underlag för att ta ut skatter eller avgifter enligt vissa i paragrafen angivna lagar, t.ex. IL. I paragrafen finns det en tydlig koppling till de materiella reglerna om skatter och avgifter. Bestämmelserna om vilka uppgifter som ska lämnas i inkomstdeklarationen måste därför läsas mot bakgrund av de materiella reglerna om skatter och avgifter, t.ex. IL, och kan inte läsas isolerade från dessa materiella regler (prop. 2010/11:165 s. 818).

Bör Skatteverket underrätta om kontrolluppgifter enligt 22 a och 22 b kap. SFL?

I 14 kap. 1 § SFL anges syftet med kontrolluppgifter. Av paragrafen framgår bl.a. att kontrolluppgifter ska lämnas för andra än uppgiftslämnaren själv till ledning för bestämmande av underlag för att ta ut skatter eller avgifter, t.ex. enligt IL. Kontrolluppgift ska även, som är av intresse här, lämnas till ledning för beskattning utomlands (14 kap. 1 § 7 SFL). Sverige har i vissa fall åtagit sig att lämna uppgifter till andra länder om inkomster i Sverige. Om det sker en beskattning eller inte saknar betydelse för själva uppgiftsskyldigheten (prop. 2010/11:165 s. 756).

Av 22 a kap. SFL framgår att kontrolluppgifter ska lämnas om rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet. Dessa kontrolluppgifter lämnas till ledning för beskattning utomlands. Kontrolluppgift ska enligt 22 a kap. 2 § SFL lämnas om sådant rapporteringspliktigt konto som avses i 2 kap. 22 § IDKL. Kontrolluppgift ska bl.a. lämnas för fysiska personer (22 a kap. 3 § första stycket SFL). Att ett finansiellt konto identifieras som ett rapporteringspliktigt konto är en följd av att en viss fysisk person direkt eller indirekt är innehavare av kontot och har någon anknytning till USA, t.ex. på grund av att han eller hon är medborgare i USA. Aktuell kontrolluppgift lämnas således till ledning för beskattning i USA.

Av avsnitt 6.2.2 framgår att en motsvarande kontrolluppgiftsskyldighet föreslås med anledning av DAC 2 och MCAA. Regeringen föreslår att ett nytt kapitel (22 b kap. Kontrolluppgifter om rapporteringspliktiga och odokumenterade konton med anledning av automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton) ska tas in i SFL. Kontrolluppgift ska bl.a. lämnas om ett rapporteringspliktigt konto och för en fysisk person. Att ett finansiellt konto identifieras som ett rapporteringspliktigt konto är en följd av att en viss fysisk person är innehavare av kontot och har

någon anknytning till ett annat land, t.ex. på grund av att han eller hon är bosatt i ett sådant land. Aktuell kontrolluppgift lämnas således till ledning för beskattning i något annat land (se avsnitt 5.1).

En fråga att ta ställning till är om Skatteverket enligt 31 kap. 4 § SFL måste underrätta fysiska personer som kan antas vara skyldiga att lämna inkomstdeklaration om kontrolluppgifterna enligt 22 a och 22 b kap. SFL, dvs. är dessa kontrolluppgifter sådana ”kontrolluppgifter och övriga uppgifter som har kommit in till verket som underlag för beslut om slutlig skatt och beslut om pensionsgrundande inkomst” eller sådana ”övriga uppgifter som verket känner till”.

Tanken med underrättelsen är att den ska vara en förenkling såväl för den som är skyldig att lämna inkomstdeklaration som för Skatteverket (prop. 2001/02:25 s. 75). Det är därför inte lämpligt att Skatteverket i underrättelsen lämnar uppgifter som den deklarationsskyldige inte har någon användning av för att fullgöra sin deklarationsskyldighet eller som skulle försvåra för den deklarationsskyldige att godkänna uppgiften eller genom ändring eller tillägg lämna de uppgifter som behövs. Med hänsyn till syftet med bestämmelsen i 31 kap. 4 § SFL anser regeringen att även denna bestämmelse, precis som bestämmelserna om vilka uppgifter som en deklarationsskyldig ska lämna i inkomstdeklarationen, måste läsas mot bakgrund av de materiella reglerna om skatter och avgifter, t.ex. IL, och kan inte läsas isolerad från dessa materiella regler. De uppgifter som Skatteverket ska underrätta om måste således rymmas inom de ramar som anges i bestämmelserna om syftet med inkomstdeklarationen (29 kap. 1 §) och vad en inkomstdeklaration ska innehålla (31 kap.) i SFL (se prop. 2001/02:25 s. 172 och prop. 2010/11:165 s. 818). Att så är fallet följer också av lydelsen av 6 kap. 6 § SFF, där det bl.a. framgår att underrättelsen ska innehålla uppgifter om, som är av intresse här, intäkter och kostnader i inkomstslaget kapital.

Som framgår ovan lämnas kontrolluppgifter enligt 22 a och 22 b kap. SFL till ledning för beskattning utomlands och är därför inte sådana ”kontrolluppgifter och övriga uppgifter som har kommit in till verket som underlag för beslut om slutlig skatt eller beslut om pensionsgrundande inkomst”. Kontrolluppgifter som till viss del liknar de som regleras i 22 a och 22 b kap. SFL, men som lämnas till Skatteverket som underlag för beslut om slutlig skatt finns i 17–22 kap. SFL (avser inkomstslaget kapital). Utifrån ett svenskt beskattningsperspektiv finns det således redan relevanta uppgifter som Skatteverket kan underrätta den enskilde om och som kan anges (”förtryckas”) i det fastställda formuläret för inkomstdeklarationen.

Enligt regeringens mening kan aktuella kontrolluppgifter inte heller anses vara sådana ”övriga uppgifter som verket känner till”, eftersom dessa uppgifter inte rymms inom de ramar som anges i bestämmelserna om syftet med inkomstdeklarationen (29 kap. 1 § SFL) och vad en inkomstdeklaration ska innehålla (31 kap. SFL). Aktuella uppgifter har betydelse för beskattning utomlands och den enskilde har inte någon användning av uppgifterna för att fullgöra sin skyldighet att lämna inkomstdeklaration.

Mot denna bakgrund anser regeringen sammanfattningsvis, i likhet med *Skatteverket*, att kontrolluppgifter som lämnas enligt 22 a och 22 b kap. SFL inte bör omfattas av verkets underrättelseskyldighet i

31 kap. 4 § SFL. Regeringen anser dock, till skillnad från Skatteverket, att detta redan följer av bestämmelserna i SFL och inte behöver regleras särskilt i lagen. Detta innebär att Skatteverket alltid måste bedöma om de uppgifter som verket vill ange ("förtrycka") i en inkomstdeklaration rymms inom de ramar som anges ovan. Regeringen utgår ifrån att en sådan bedömning redan görs. Även om Skatteverket inte ska underrätta fysiska personer och dödsbon om aktuella kontrolluppgifter, kommer den enskilde att få kännedom om dessa. Enligt 34 kap. 3 § SFL ska den som är skyldig att lämna kontrolluppgifter enligt 15–22 a kap. SFL senast den 31 januari året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften. Paragrafen föreslås nu ändras, så att den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 22 a kap. och det föreslagna nya 22 b kap. i stället senast den 15 maj året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller ska informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften (se avsnitt 6.2.2).

7 Några justeringar med anknytning till FATCA-avtalet

7.1 Lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet

Regeringens förslag: Några justeringar ska göras i lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet. Justeringarna innebär följande:

– I 2 kap. 2 § första stycket 9 och 6 § andra stycket 2 byts ordet "försäkrings-" ut mot ordet "finansierings-".

– I 2 kap. 7 § byts uttrycket "förvaring eller förvaltning" ut mot "förvaring".

– I 8 kap. 4 § läggs följande text till sist i paragrafen. "amerikansk person. Om det finns skäl att anta att förmånstagaren är en specificerad amerikansk person, ska 4 kap. 1, 2 och 5 §§ tillämpas på försäkringsavtalet."

– I 8 kap. 6 § 1 byts ordet "betalaren" ut mot ordet "betalningsmottagaren".

– I 8 kap. 6 § 4 läggs ordet "personer" till efter ordet "fysiska" så att det begrepp som används är "fysiska personer".

Därutöver ska det tas in en bestämmelse i 22 a kap. 5 § SFL som klargör att kontrolluppgifter om rapporteringspliktiga konton som innehas av enheter även ska innehålla uppgift om vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot och om vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot.

Förslag till ändringar i IDKL lämnas även i avsnitt 6.2.1, 6.3.2 och 6.6.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. I promemorian föreslås det inte att uttrycket ”förvaring eller förvaltning” ska bytas ut mot ”förvaring” i 2 kap. 7 §.

Remissinstanserna: *Kammarkollegiet* och *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, ifrågasätter om definitionen av ”finansiellt institut” i 2 kap. 7 § är korrekt och är tänkt att omfatta enheter vars verksamhet till väsentlig del består i ”förvaring eller förvaltning” av finansiella tillgångar för någon annans räkning. De menar att det framgår av FATCA-avtalet att endast sådana enheter vars verksamhet till väsentlig del består i ”förvaring” av finansiella tillgångar för någon annans räkning bör omfattas av definitionen. *Skatteverket* föreslår under avsnitt 6.6 att det införs en skyldighet i IDKL att lämna en uppgift till verket om att det finansiella institutet inte har något att rapportera för ett enskilt år, s.k. nollrapportering. Av likformighets- och förenklingsskäl anser verket att motsvarande bestämmelse bör införas även i IDKL. *Skatteverket* föreslår även att det ska tas in en skyldighet i IDKL för finansiella institut som är rapporteringsskyldiga enligt den lagen att anmäla detta till *Skatteverket*.

Skälen för regeringens förslag: I 2 kap. 2 § IDKL har tagits in för att delvis genomföra punkten 4 avsnitt VI.B i bilaga I till FATCA-avtalet. 2 kap. 2 § första stycket 9 motsvarar punkten 4.h i avsnitt VI.B i bilaga I till FATCA-avtalet. Där framgår att det rör sig om enheter som, under vissa förutsättningar, ägnar sig huvudsakligen åt finansierings- eller hedgingtransaktioner och inte tillhandahåller finansierings- eller hedgingtjänster till enhet som inte är närstående enhet. I 2 kap. 2 § första stycket 9 IDKL har det som förutsättning för att enheten ska anses vara en aktiv icke-finansiell enhet felaktigt angetts att den inte tillhandahåller ”försäkrings- eller hedgingtjänster” till någon enhet som inte är närstående i stället för ”finansierings- eller hedgingtjänster” som rätteligen ska anges. Ordet ”försäkrings-” bör därför bytas ut mot ordet ”finansierings-”. I 2 kap. 6 § andra stycket 2 tydliggörs att sådana enheter som avses i 2 kap. 2 § första stycket 9 inte ska anses vara finansiella institut. Även där bör ordet ”försäkrings-” därför bytas ut mot ordet ”finansierings-”.

Såsom *Kammarkollegiet* och *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, anför finner regeringen att det framgår av FATCA-avtalet att det endast är sådana enheter vars verksamhet till väsentlig del består i ”förvaring” av finansiella tillgångar för någon annans räkning som omfattas av den del av definitionen av ”finansiellt institut” som finns i den föreslagna 2 kap. 7 § IDKL. I 2 kap. 7 § IDKL har i stället uttrycket ”förvaring eller förvaltning” använts. Uttrycket ”förvaring eller förvaltning” i 2 kap. 7 § bör därför bytas ut mot uttrycket ”förvaring”.

Skatteverket anför att det bör införas en skyldighet för finansiella institut som är rapporteringsskyldiga enligt IDKL att anmäla detta till *Skatteverket*. I detta avseende konstaterar regeringen att det framgår av 8 kap. 2 § IDKL att rapporteringsskyldiga finansiella institut enligt den

lagen ska vara registrerade som finansiella institut som bedöms följa FATCA-reglerna hos den amerikanska federala skattemyndigheten (IRS). En lista över sådana finansiella institut publiceras av IRS och uppdateras löpande. Skatteverkets skyldigheter att granska de finansiella institutens efterlevnad av regelverket är mer begränsad när det gäller FATCA än när det gäller den globala standarden. Regeringen finner inte skäl att införa ett krav för svenska rapporteringsskyldiga finansiella institut enligt IDKL att anmäla sig till Skatteverket.

I 8 kap. 4 § IDKL har det som rätteligen ska vara sista meningen och de två sista orden i den näst sista meningen av misstag fallit bort (jfr 8 kap. 6 § i lagrådsremissens förslag som återfinns i bilaga 5 till prop. 2014/15:41). Följande text bör därför läggas till sist i paragrafen. ”amerikansk person. Om det finns skäl att anta att förmånstagaren är en specificerad amerikansk person, ska 4 kap. 1, 2 och 5 §§ tillämpas på försäkringsavtalet.”.

Bestämmelserna i 8 kap. 6 § IDKL motsvarar avsnitt VI.D i bilaga I till FATCA-avtalet. Där anges i punkten 1 att som styrkande dokumentation räknas ett hemvistintyg som utfärdats av ett behörigt myndighetsorgan i den jurisdiktion där ”betalningsmottagaren” uppger sig ha sin hemvist. I 8 kap. 6 § 1 IDKL anges i stället felaktigt att intyget ska vara utfärdat vid behörig myndighet i den stat eller jurisdiktion där ”betalaren” uppger sig vara bosatt. Ordet ”betalaren” bör därför bytas ut mot ordet ”betalningsmottagaren”. I 8 kap. 6 § 4 IDKL bör ordet ”personer” läggas till efter ordet ”fysiska” eftersom det begrepp som rätteligen åsyftas är ”fysiska personer”.

När Skatteverket överför uppgifter om rapporteringspliktiga konton som innehas av enheter till den amerikanska federala skattemyndigheten enligt 2 § lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet kommer verket att behöva uppge vilken typ av kontohavare som en uppgift avser. Skatteverket ska uppge om kontohavaren är 1) en ägardokumenterad icke-finansiell enhet med betydande amerikanska ägare, 2) en passiv icke-finansiell enhet som en eller flera amerikanska personer har bestämmande inflytande över, 3) ett icke FATCA-deltagande finansiellt institut, 4) en specificerad amerikansk person eller 5) en direktrapporterande icke-finansiell enhet. Några sådana kontohavare som avses i 1 och 5 behandlas inte i Sveriges FATCA-avtal eller i IDKL. Det blir därför inte aktuellt för Skatteverket att lämna uppgift om sådana. Ett konto som innehas av ett icke FATCA-deltagande finansiellt institut är inte ett rapporteringspliktigt konto enligt IDKL och kontrolluppgifter ska därför inte lämnas om sådana enligt 22 a kap. SFL. I punkten 8 i övergångsbestämmelserna till lagen (2015:69) om ändring i SFL finns dock bestämmelser om att kontrolluppgift för vart och ett av kalenderåren 2015 och 2016 ska lämnas om namn på om sammanlagda betalningar till icke FATCA-deltagande finansiella institut. I detta ligger att uppgift måste lämnas om att de berörda finansiella instituten är icke FATCA-deltagande finansiella institut. För att Skatteverket när uppgifter överförs till USA ska kunna ange om en kontohavare är en passiv icke-finansiell enhet som en eller flera amerikanska personer har bestämmande inflytande över eller en specificerad amerikansk person, bör det tas in en bestämmelse i 22 a kap.

5 § SFL om att kontrolluppgifter för konton som innehas av enheter ska innehålla uppgift om det.

Regeringen anser inte att det finns anledning att införa någon nollrapportering för de rapporteringsskyldiga finansiella instituten (jfr avsnitt 6.6).

Förslag till ändringar i IDKL lämnas även i avsnitt 6.2.1, 6.3.2 och 6.6.

7.2 Några justeringar i skatteförfarandelagen (2011:1244) med anknytning till FATCA-avtalet

Regeringens förslag: En bestämmelse införs som anger att kontrolluppgifterna som avses i 22 a kap. SFL ska ha kommit in till Skatteverket senast den 15 maj närmast följande kalenderår efter det kalenderår som uppgifterna gäller.

En bestämmelse ska vidare införs som anger att den som är skyldig att lämna dessa kontrolluppgifter ska informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften senast den 15 maj året efter det år kontrolluppgiften gäller.

En bestämmelse ska införs om att uppgifterna till den kontrolluppgiftsskyldige enligt 34 kap. 9 a och 9 b §§ ska lämnas senast den 1 maj året efter det år som uppgifterna gäller.

Promemorians förslag: Promemorian innehåller inga förslag avseende ändringar i SFL som har anknytning till FATCA-avtalet.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anför att kontrolluppgifter enligt huvudregeln i 24 kap. 1 § SFL ska ha kommit in till Skatteverket senast den 31 januari närmast följande kalenderår. Bakgrunden till datumet är att den som kontrolluppgiften avser ska ha fått del av uppgifterna i så god tid att det går att göra en skatteberäkning innan det är dags att göra en extra skatteinbetalning för att undvika kostnadsränta på skattekontot liksom att Skatteverket ska kunna förtycka inkomstdeklarationen i god tid innan deklarationstidpunkten. De kontrolluppgifter som ska lämnas om finansiella konton enligt bestämmelserna i 22 b kap. behövs inte för att göra en skatteberäkning eller för förtryckningen av inkomstdeklarationen. Motsvarande gäller även de uppgifter som ska lämnas enligt 22 a kap. i anledning av det s.k. FATCA-avtalet. För att undvika risken att de kontrolluppgifter som ska lämnas enligt bestämmelserna i 22 a och 22 b kap. blandas ihop med befintliga kontrolluppgifter och för att minska den administrativa bördan för såväl uppgiftslämnare som Skatteverket i januari och februari föreslår Skatteverket att dessa kontrolluppgifter i stället ska ha kommit in till Skatteverket senast den 15 maj. Skatteverket anför även att när det gäller bestämmelsen i 24 kap. 4 § SFL framgår bl.a. att uppgift om innehållen skatt ska lämnas. Av 2 § i förslag om lagom automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton framgår att endast uppgifter i 24 kap. 4 § 1 ska utbytas med övriga länder. Det innebär att uppgifter som anges i punkterna 2 och 3 är onödiga att inhämta i de kontrolluppgifter som lämnas enligt 22 b kap.

Motsvarande gäller även de uppgifter som avser kontrolluppgifter med anledning av FATCA-avtalet enligt 22 a kap. Skatteverket föreslår ett nytt andra stycke i 24 kap. 4 § SFL som anför att kontrolluppgifter enligt 22 a kap. endast ska innehålla uppgifter som framgår av punkten 1 i bestämmelsen.

Svenska Bankföreningen, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, önskar ett förtydligande avseende de betalningar till icke FATCA-deltagande finansiella institut om vilka uppgifter ska lämnas för 2015 och 2016 enligt övergångsbestämmelserna till IDKL, enligt följande. De betalningar som omfattas är ränta från icke-amerikansk källa inbetald till finansiellt konto, utdelning från icke-amerikansk källa inbetalt till finansiellt konto, utbetalningar (oavsett om de sker till finansiellt konto) knutna till värdepapperslån, återköpsavtal, derivatavtal eller liknande transaktioner som direkt eller indirekt är knutna till betalning av ränta eller utdelning med amerikansk källa samt utbetalningar från försäkringsavtal med kontantvärde eller livränta.

Skälen för regeringens förslag: Huvudregeln är att kontrolluppgifter ska lämnas till Skatteverket senast den 31 januari närmast följande kalenderår efter det kalenderår som uppgifterna gäller. Information till den skattskyldige om att kontrolluppgifter lämnats till verket ska lämnas samma datum. Såsom *Skatteverket* anför är det inte lika viktigt att kontrolluppgifterna avseende finansiella konton lämnas till Skatteverket så tidigt som den 31 januari eftersom dessa varken ligger till grund för skatteberäkningar eller förtrycks i inkomstdeklarationen. Regeringen föreslår därför att kontrolluppgifter som ska lämnas om finansiella konton enligt bestämmelserna i 22 a kap. SFL ska ha inkommit till Skatteverket senast den 15 maj närmast följande kalenderår efter det år som uppgifterna gäller. Eftersom information till den skattskyldige ska lämnas samtidigt med kontrolluppgifterna föreslår regeringen som en följdändring att även informationsuppgiften till den skattskyldige ska lämnas senast den 15 maj året efter det år kontrolluppgiften gäller. Kontrolluppgifterna lämnas om konton som har identifierats som rapporteringspliktiga. Om ett konto identifieras som rapporteringspliktigt t.ex. den 20 februari 2016 ska uppgifter om kontot alltså lämnas första gången med avseende på 2016. Kontrolluppgift och informationsuppgift ska då lämnas senast den 15 maj 2017. Med anledning av att tidpunkten för att senast lämna kontrolluppgift skjuts upp bör tidpunkten för att senast lämna uppgifter till den kontrolluppgiftsskyldige enligt 34 kap. 9 a och 9 b §§ skjutas upp, till den 1 maj året efter det år som uppgifterna avser. Såsom *Skatteverket* anför finns vidare anledning att införa ett nytt andra stycke i 24 kap. 4 § SFL som gäller uppgifter som ska finnas i alla kontrolluppgifter. Vad gäller de kontrolluppgifter som ska lämnas enligt 22 a kap. är uppgifter som nämns i punkterna 2 och 3 onödiga att inhämta i de kontrolluppgifter som lämnas enligt 22 a kap. Bestämmelsen bör därför ändras så att endast uppgifter som framgår av punkten 1 ska lämnas i kontrolluppgiften.

Vad gäller det förtydligande som *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och *Fondbolagens förening*, önskar, är det regeringens mening att FATCA-avtalets ordalydelse inte ger utrymme för en sådan tolkning (jfr prop. 2014/15:41 s. 118 f.).

8 Upphävande av sparandedirektivet

8.1 Bakgrund

Det ursprungliga sparandedirektivet, som gäller inkomster från sparande i form av räntebetalningar, antogs 2003 och började tillämpas den 1 juli 2005. Huvudregeln var att medlemsstaterna automatiskt skulle utbyta upplysningar om sådana betalningar, men tre medlemsstater, Belgien, Luxemburg och Österrike, tilläts att övergångsvis i stället ta ut källskatt och dela intäkterna av denna med hemvistmedlemsstaten. Från och med 2015 är det bara Österrike som fortfarande utnyttjar denna möjlighet. Likvärdiga åtgärder med dem som föreskrivs i direktivet tillämpas av fem europeiska länder utanför EU, bl.a. Schweiz. Åtgärder som är identiska med direktivets tillämpas också av f.n. tolv territorier som är beroende eller associerade med medlemsstater i EU (Förenade kungariket och Nederländerna).

Efter den första översynen av direktivet föreslog kommissionen i november 2008 ett antal ändringar i syfte att täppa till befintliga kryphål och mer effektivt förhindra skatteundandragande. Förslagen gick bl.a. ut på att tillämpningsområdet utvidgades till intäkter som härrör från vissa instrument liknande skuldförbindelser, dvs. innovativa finansiella produkter, och vissa livförsäkringsprodukter. Ändringarna antogs i mars 2014 (direktiv 2014/48/EU).

Ungefär samtidigt drog Europeiska rådet slutsatsen att den globala standard som utvecklats av OECD för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton borde vara den metod som skulle tillämpas inom EU för automatiskt utbyte av upplysningar. Rådet anmodades att säkerställa att EU-rätten före årets utgång, genom ändring i direktivet 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, helt anpassades till den globala standarden. Det förslag till ändringar i direktivet som kommissionen hade lagt fram i juni 2013 anpassades successivt till den under tiden framväxande OECD-standard och efter antagande i december 2014 av DAC 2 är bestämmelserna i princip överensstämmande med standarden. De nya bestämmelserna ska tillämpas från och med den 1 januari 2016. Österrike beviljades undantag från detta, innebärande att man kan börja tillämpa bestämmelserna först från och med den 1 januari 2017. Österrike har upplyst att man inte fullt ut kommer att utnyttja detta undantag, utan kommer att lämna upplysningar enligt de nya bestämmelserna i fråga om nya konton som öppnats under oktober–december 2016. De nya bestämmelserna i DAC ska ha företräde framför det reviderade sparandedirektivet. Eftersom det finns en betydande överlappning skulle det därför bara bli några få fall där det reviderade sparandedirektivet fortfarande skulle tillämpas. Vinsten med att låta de två instrumenten fungera parallellt skulle vara minimal. På grund av de skillnader som trots allt finns mellan dessa skulle kostnaderna för de finansiella institutionerna och de behöriga myndigheterna för en parallell tillämpning mer än väl uppväga vinsterna.

8.2 Kommissionens förslag om upphävande av sparandedirektivet

På grund av den utveckling i fråga om automatiskt utbyte av upplysningar som har beskrivits ovan har kommissionen den 18 mars 2015 kommit med ett förslag om att sparandedirektivet ska upphävas från utgången av 2015 (Förslag till rådets direktiv om upphävande av rådets direktiv 2003/48/EG, KOM (2015) 129).

För att det inte ska uppstå några luckor i rapporteringen föreslås vissa undantag från detta, innebärande att medlemsstaternas skyldigheter kvarstår till och med den 5 oktober 2016 eller till dess skyldigheterna fullgjorts, i fråga om upplysningar som hänför sig till tiden före 2016. Det föreslås också undantag för och i förhållande till Österrike, med anledning av att Österrike inte kommer att fullt ut tillämpa de nya bestämmelserna i DAC förrän något senare än övriga medlemsstater.

Huvudregeln är att sparandedirektivet upphör att gälla den 1 januari 2016, när de nya bestämmelserna i DAC börjar tillämpas. De undantag från detta som berör alla medlemsstater innebär närmare bestämt följande.

- Skyldighet finns fortfarande att avseende tid före 2016 dels lämna uppgifter enligt artikel 4.2 andra stycket, dvs. om det totala belopp som betalas till eller vars betalning ombesörjs för den som är att anse som betalningsombud vid mottagandet, dels lämna respektive utbyta uppgifter enligt artiklarna 8 och 9. Skyldigheten gäller till och med den 5 oktober 2016 (med hänsyn till beskattningsåret i Förenade kungariket, som slutar den 5 april) eller till dess den har fullgjorts.

- Skyldighet finns fortfarande för hemvistmedlemsstaten dels att till och med den 31 december 2016 utfärda intyg som avses i artikel 13.2, dels att undanröja dubbelbeskattning genom återbetalning eller avräkning enligt artikel 14 avseende källskatt som tagits ut under 2016 (med hänsyn till Österrike).

I fråga om Österrike är huvudregeln att direktivet gäller fortsatt till och med den 31 december 2016. Beträffande förhållanden som avser tiden dessförinnan görs följande undantag.

- Österrikes skyldighet enligt artikel 12 (intäktsdelning med hemvistmedlemsstaten) gäller till och med den 30 juni 2017 eller till dess skyldigheten har fullgjorts.

- Österrikes skyldighet avseende det totala belopp som betalas till eller vars betalning ombesörjs för någon som är att anse som betalningsombud vid mottagandet gäller till och med den 30 juni 2017 eller till dess skyldigheten har fullgjorts.

- Österrikes skyldighet att tillämpa undantagen från källskatteförfarandet enligt artikel 13 (medgivande av den faktiska betalningsmottagaren till utbyte av upplysningar eller intyg från hemvistmedlemsstaten) gäller till och med den 30 juni 2017 eller till dess skyldigheten har fullgjorts.

Från ovanstående föreskrivs i sin tur ett undantag för betalningar avseende konton för vilka Österrike lämnar uppgifter enligt DAC avseende 2016, dvs. nya konton som öppnats under tiden oktober–

december 2016. Detta krävs för att undvika dubbelrapportering beträffande dessa konton.

8.3 Allmänna utgångspunkter för upphävandet

Regeringens förslag: Under förutsättning att förslaget godkänns av rådet ska bestämmelsen i 56 kap. 9 § andra stycket 8 upphöra att gälla.

Regeringens bedömning: Några andra bestämmelser behöver inte ändras i svensk lag med anledning av att sparandedirektivet ska upphöra att gälla.

Promemorians förslag och bedömning: I promemorian föreslås att 56 kap. 9 § andra stycket 8 ska upphävas från och med den 1 januari 2016.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anför att när upphävandet av sparandedirektivet beskrivs i allmänmotiveringen omnämns även de avtal som träffats med ett antal jurisdiktioner och som har sparandedirektivet som förebild. I dessa avtal finns, likt sparandedirektivet, bestämmelser om källskatt, avräkning och återbetalning. Verket gör i ett ställningstagande den bedömningen att avräkning ska göras enligt lag (1986:468) om avräkning av utländsk skatt så långt spärrbeloppet tillåter samt att återbetalning ska göras för resterande belopp som inte kan avräknas. Skatteverket vill påpeka att då punkten 8 i andra stycket upphävts kommer det helt saknas en reglering för återbetalning i SFL i situationerna rörande avtalen med de jurisdiktioner som omnämns ovan. Detta anser verket anmärkningsvärt då gällande avtal med andra jurisdiktioner även fortsättningsvis finns med denna innebörd.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Eftersom de nya bestämmelserna i DAC ska ha företräde framför det reviderade sparandedirektivet (direktiv 2014/48/EU) och då det finns en betydande överlappning blir vinsten med att låta de två instrumenten fungera parallellt minimal. Med anledning av kommissionens förslag och under förutsättning att förslaget godkänns av rådet ska sparandedirektivet upphävas från och med den 1 januari 2016. Vissa delar av sparandedirektivet ska dock tillämpas under en övergångsperiod för att det inte ska förekomma något glapp i informationsutbytet.

Vid införandet av sparandedirektivet i svensk lag användes inkorporering, vilket medförde att en ändring gjordes i 12 kap. 3 a § i, den numera upphävda, lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Av bestämmelsen framgick att artiklarna 2–15 i rådets direktiv 2003/48/EG skulle gälla som svensk lag. Denna bestämmelse var endast tillämplig vid 2006 års taxering och ersattes därefter av den kompletterande lagstiftningen som beslutades för att genomföra direktivet (prop. 2004/05:113). Den bestämmelsen som behöver upphävas för att sparandedirektivet inte längre ska tillämpas är dock endast 56 kap. 9 § andra stycket 8 i SFL. Med anledning av att det ännu inte fattats ett formellt beslut inom EU ska 56 kap. 9 § andra stycket 8 i SFL ändras den dag då regeringen bestämmer (se avsnitt 9). I övrigt behöver inga justeringar göras för att sparandedirektivet ska upphöra den

1 januari 2016. Med anledning av vad *Skatteverket* anför om avtal som träffats med ett antal jurisdiktioner och som har sparandedirektivet som förebild kan uppmärksammas att dessa avtal ingåtts mellan respektive jurisdiktion och EU. Avtalen har direkt effekt och det behövs därför i dessa fall inte någon svensk lagstiftning för att avtalen ska kunna tillämpas. Någon implementering av dessa avtal har därför inte skett i svensk rätt.

9 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Den nya IDKAL ska träda i kraft den 1 januari 2016. Övergångsbestämmelser ska tas in när det gäller de fasta datum som är satta som tidsfrister för genomförande av den initiala granskningen av befintliga konton. En övergångsbestämmelse ska även tas in om att rapporteringsskyldiga finansiella institut som blir sådana senast den 31 oktober 2016, senast den 31 december 2016 ska anmäla till Skatteverket att de är rapporteringsskyldiga finansiella institut.

Lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ska träda i kraft den 1 januari 2016, men i fråga om 2 § tillämpas första gången kalenderåret 2017 avseende uppgifter som avser kalenderåret 2016. Även ändringarna i OSL ska träda i kraft den 1 januari 2016.

Ändringarna i SFL ska träda i kraft den 1 januari 2016. Lagen ska tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2015, i fråga om 24 kap. 2 a § och 34 kap. 3 § andra stycket, när det gäller uppgifter enligt 22 a kap. Lagen ska tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2015 även i fråga om 34 kap. 10 §, när det gäller uppgifter som avses i 34 kap. 9 a och 9 b §§. Lagen ska i övrigt tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016. Bestämmelsen i 56 kap. 9 § andra stycket 8 i SFL med anledning av upphävandet av sparandedirektivet ska dock träda i kraft den dag som regeringen bestämmer. Regeringen ska även få meddela övergångsbestämmelser som behövs avseende 56 kap. 9 § andra stycket 8 SFL.

Ändringarna i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning ska träda i kraft den 1 januari 2016.

Ändringarna i lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet ska träda i kraft den 1 januari 2016.

Ändringarna i SdbL ska träda i kraft den 1 januari 2016.

Ändringarna i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning ska träda i kraft den 1 januari 2016.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. I promemorian föreslås inte att bestämmelser avseende

kontrolluppgiftsinlämning och information till den som uppgifterna berör enligt 22 a kap. ska tillämpas på uppgifter som avser kalenderåret 2015. I promemorian föreslås att uppgifter till den kontrolluppgiftsskyldige enligt 34 kap. 9 a–9 d §§ ska lämnas senast den 15 januari i stället för den 1 maj.

Remissinstanserna: Inga remissynpunkter har lämnats som har anknytning till denna fråga.

Skälen för regeringens förslag: Den granskningsprocedur som de rapporteringsskyldiga finansiella instituten ska genomföra för att identifiera rapporteringspliktiga konton skiljer sig åt beroende på vilken typ av konto det gäller. Kontona delas in i befintliga respektive nya och i konton som innehas av fysiska personer respektive av enheter. Det finns således fyra typer av konton. När det gäller befintliga konton föreskriver DAC tidsfrister för när granskningsprocedurerna ska vara genomförda. I CRS anges inga fastställda tidpunkter då dessa tidsfrister löper ut, men i kommentaren till CRS anges vilka tidpunkter jurisdiktionerna förväntas bestämma för när tidsfristerna löper ut. För Sveriges del överensstämmer dessa tidpunkter med de som gäller enligt DAC. Den tidsfrist som först löper ut avser befintliga högvärdekonton som innehas av fysiska personer. Granskningen av sådana konton ska ha genomförts senast den 31 december 2016 (se om detta även under avsnitt 6.1.2). Några tidsfrister finns dock inte när det gäller nya konton. Detta beror på att nya konton ska granskas i samband med att de öppnas. Nya konton är sådana konton som öppnas den 1 januari 2016 eller senare. IDKAL, som innehåller bestämmelserna om granskning av konton, bör därför träda i kraft den 1 januari 2016. Det föreslås en bestämmelse i IDKAL om att rapporteringsskyldiga finansiella institut senast inom två månader från att de blir sådana ska anmäla till Skatteverket att de är rapporteringsskyldiga finansiella institut. Med avseende på enheter som är rapporteringsskyldiga finansiella institut sedan före den 1 november 2016, bör en övergångsbestämmelse tas in om att dessa ska göra anmälan senast den 31 december 2016.

När det gäller den inledande granskning som ska göras av befintliga konton, finns också olika fasta datum för när granskningen ska ha genomförts. Beroende på vad det är för typ av konto ska granskningen av befintliga konton ha genomförts senast den 31 december 2016 respektive den 31 december 2017. Eftersom det är fråga om fasta tidpunkter som blir inaktuella efter att de löpt ut bör bestämmelser om dessa tidsfrister tas in som övergångsbestämmelser till IDKAL.

I lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton regleras bl.a. Skatteverkets skyldigheter att överföra upplysningar till behöriga myndigheter i rapporteringspliktiga jurisdiktioner. Detta ska ske första gången senast den 30 september 2017 då upplysningar ska överföras avseende kalenderåret 2016. Innan uppgifterna överförs måste de dock ha lämnats till Skatteverket i form av kontrolluppgifter. Övriga bestämmelser i lagen blir aktuella för tillämpning först efter att det första utbytet av upplysningar har ägt rum. Det första utbytet ska som nämnts ske senast den 30 september 2017. Utbyte kan dock äga rum tidigare än så. Eftersom upplysningarna då ska avse kalenderåret 2016, kan utbytet dock inte äga rum förrän efter utgången av 2016. Det första utbytet av upplysningar kommer således att ske någon gång mellan den 1 januari

och den 30 september 2017. Lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton bör därför träda i kraft den 1 januari 2016, men i fråga om bestämmelserna om Skatteverkets skyldigheter att överföra uppgifter till behöriga myndigheter i andra stater och jurisdiktioner bör lagen tillämpas första gången kalenderåret 2017 i fråga om uppgifter som avser kalenderåret 2016. I konsekvens med detta bör även lagen om ändring i OSL träda i kraft den 1 januari 2016, eftersom den endast innebär att en hänvisning görs till lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Ändringarna i SFL gäller uppgifter som ska lämnas avseende kalenderåret 2016. Sådana uppgifter lämnas normalt först under 2017, men den kontrolluppgiftsskyldige behöver samla in och bevara uppgifterna från och med den 1 januari 2016. Dessa ändringar bör därför träda i kraft den 1 januari 2016 och tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016. När det gäller tidpunkten för när kontrolluppgifter ska ha kommit in till Skatteverket och tidpunkten för när information ska lämnas till den som kontrolluppgiften avser bör dessa bestämmelser avseende 22 a kap. dock tillämpas på uppgifter som avser kalenderåret 2015. Detta eftersom uppgifter enligt FATCA ska lämnas avseende kalenderåret 2015 och för att samtliga kontrolluppgifter med anledning av automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ska inlämnas först den 15 maj till Skatteverket. Även bestämmelserna om att uppgifter till den kontrolluppgiftsskyldige ska lämnas först den 1 maj i stället för den 15 januari bör till följd av detta tillämpas på uppgifter som avser kalenderåret 2015 och ska lämnas första gången kalenderåret 2016.

Något beslut att upphäva sparandedirektivet har inte fattats ännu. Det synes råda enighet mellan medlemsstaterna om att direktivet ska upphävas. När detta sker är dock inte klart. Ändringen i 56 kap. 9 § andra stycket 8 i SFL med anledning av upphävandet av sparandedirektivet bör inte träda i kraft innan sparandedirektivet har upphävts. Den ändringen bör därför träda i kraft den dag som regeringen bestämmer.

I DAC 2 görs ändringar i DAC som inte endast har betydelse för det automatiska utbytet av upplysningar om finansiella konton, utan även för det samarbete som i övrigt regleras i direktivet. Dessa ändringar föreslås här tas in i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. Av DAC 2 framgår att medlemsstaterna senast den 31 december 2015 ska anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att tillämpa direktivet. Bestämmelserna ska tillämpas från och med den 1 januari 2016. Ändringarna i lagen bör därför träda i kraft den 1 januari 2016.

Lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet trädde i kraft den 1 april 2015. De ändringar i den lagen som föreslås i denna lagrådsremiss har karaktären av rättelser och justeringar. Ändringarna bör därför träda i kraft så snart som möjligt, vilket knappast är tidigare än den 1 januari 2016. Ändringarna bör därför träda i kraft den 1 januari 2016.

Den ändring som föreslås i SdbL innebär att Skatteverket tillåts att i beskattningsdatabasen behandla uppgifter som behövs för handläggning av ärenden enligt lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Eftersom den sistnämnda lagen föreslås träda i kraft

den 1 januari 2016 bör även ändringarna i SdbL träda i kraft den 1 januari 2016.

Ändringarna i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning bör träda i kraft den 1 januari 2016.

10 Konsekvenser

10.1 Överväganden om andra alternativ

I prop. 2014/15:41 Genomförande av avtal mellan Sveriges regering och Amerikanska förenta staters regering för att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler och för att genomföra FATCA övervägdes möjligheten att samtidigt med genomförandet av FATCA även lämna de förslag som krävs för att genomföra CRS i svensk lagstiftning. Skillnaderna som finns mellan FATCA och CRS ansågs emellertid relativt betydelsefulla och FATCA ansågs i vissa delar mindre krävande för de rapporteringsskyldiga finansiella instituten än CRS. Mot den bakgrunden och med hänsyn till den korta tid som återstod innan FATCA-avtalet skulle börja tillämpas ansågs det lämpligast att begränsa förslaget till genomförandet av FATCA-avtalet.

Såsom framgår under avsnitt 3.2 överensstämmer DAC 2 nästan helt med CRS. Utgångspunkten för CRS och DAC 2 är en enda enhetlig rapporteringsstandard för finansiella konton och bedömningen är därför att ett gemensamt införande av DAC 2 och CRS samt gemensamma författningar där dessa regleras är att föredra. Kommissionens förslag att upphäva sparandedirektivet (direktiv 2003/48/EG) medför att även denna del tas upp i lagrådsremissen eftersom DAC 2 i stora delar överlappar sparandedirektivet och ska tillämpas i stället för sparandedirektivet i vissa fall.

10.2 Konsekvenser för de offentliga finanserna

Förslagen i lagrådsremissen syftar till att införa de bestämmelser om inhämtande och överföring av uppgifter som krävs enligt MCAA och DAC 2 för att genomföra den globala standarden för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Förslagen berör enbart hur information ska lämnas till Skatteverket och därifrån vidarebefordras till andra stater eller jurisdiktioners behöriga myndigheter. Förslagen kommer således inte att medföra något förändrat skatteuttag i Sverige, och därmed inte heller några offentligfinansiella effekter.

MCAA och DAC 2 innebär även att uppgifter ska lämnas från andra stater och jurisdiktioner till Sverige om finansiella konton i andra stater och jurisdiktioner som innehas av svenska personer. De upplysningar som på det sättet kommer Sverige till del kan medföra att skatt kan tas ut i fler fall än i dag. Det är emellertid omöjligt att uppskatta hur stor sådan effekt som kan bli följden av de lämnade upplysningarna. *Svenska Bankföreningen*, med instämmande av *Euroclear Sweden AB* och

Fondbolagens förening, samt *Näringslivets Skattedelegation*, med instämmande av *Svenska Bankföreningen*, *Svensk Försäkring* och *Svenskt Näringsliv*, efterlyser en redovisning av effekterna och nyttan av rapporteringsskyldigheten. Med anledning av detta vill regeringen klargöra att informationsutbytet syftar till att rätt skattebelopp ska betalas i rätt land. I vilken utsträckning så sker eller inte sker idag när det gäller inkomster på finansiella konton kan inte avgöras. Något informationsutbyte av det slag som den globala standarden innebär har tidigare inte skett. Några offentligfinansiella effekter kan därför inte heller beräknas till följd av dessa lämnade uppgifter.

Upphävandet av sparandedirektivet bedöms inte medföra några konsekvenser för de offentliga finanserna.

10.3 Konsekvenser för enskilda och företag

De finansiella institutens identifiering av rapporteringspliktiga konton

Den granskningsprocedur som ska genomföras för att identifiera rapporteringspliktiga konton åligger de rapporteringsskyldiga finansiella instituten. För de rapporteringsskyldiga finansiella instituten medför således bestämmelserna en ökad administrativ börda som medför kostnader.

När bestämmelserna införs kommer det att medföra en initial kostnad för att granska alla befintliga konton hos ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut och bland dessa identifiera rapporteringspliktiga konton. Bestämmelserna innebär vidare en återkommande årlig kostnad för att identifiera rapporteringspliktiga konton bland de konton som öppnas varje år, och för att undersöka om något konto som öppnats under ett tidigare år har ändrat status från ej rapporteringspliktigt eller odokumenterat konto till rapporteringspliktigt konto.

Regelrådet anser att redovisningen av förslaget påverkan på administrativa kostnader är bristfällig och samma kritik riktas mot de övriga kostnaderna. *Näringslivets Skattedelegation*, med instämmande av *Svenska Bankföreningen*, *Svensk Försäkring* och *Svenskt Näringsliv*, anser att det är anmärkningsvärt att kostnaderna för de finansiella instituten inte går att räkna fram. Regeringen vill därför framhålla följande. Eftersom granskningsproceduren är ny är det inte möjligt att göra en rimlig uppskattning av vilka kostnader den kommer att medföra. Kostnaden kommer i stor utsträckning att variera mellan olika rapporteringsskyldiga finansiella institut beroende på bl.a. vilken verksamhet som bedrivs, hur många kontohavare institutet har och vilka uppgifter om kontohavarna som redan finns tillgängliga hos respektive institut. För att på ett effektivt sätt kunna genomföra granskningsproceduren kommer det att krävas förändringar av exempelvis it-system, vilket medför en engångskostnad för de rapporteringsskyldiga finansiella instituten. Hur omfattande och kostsamma dessa förändringar blir är sannolikt mycket varierande beroende på bl.a. vilket system det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har i dag, och det är därför inte heller möjligt att uppskatta kostnaderna för dessa. Eftersom granskningsproceduren, som redan

nämnts, är helt ny har underlag för att göra beräkningar med tillräcklig tillförlitlighet inte kunnat inhämtas. Beräkningar gjorda under sådana förutsättningar riskerar att bli mer missvisande än klargörande.

Regelrådet anför att ingen information anges om att särskilda hänsyn har tagits till berörda företag när det gäller tidpunkt för ikraftträdande eller om behov av speciella informationsinsatser till de berörda företagen. Regeringen vill därför upprepa att MCAA och DAC 2 föreskriver att genomförandelagstiftningen ska träda i kraft den 1 januari 2016 och att utbytet av upplysningar ska inledas 2017. Bland de kostnader som Skatteverket uppgett enligt nedan finns kostnader för extern information. *Regelrådet* anför vidare att ingen information redovisas om behov av särskild hänsyn till små företag. Regeringen vill därför uppmärksamma att de finansiella institut som ska tillämpa lagstiftningen kan skilja sig åt i fråga om storlek och verksamhet. Det är rimligt att tro att de institut som berörs mest av lagstiftningen är sådana som har ett stort antal kontohavare. Institut som har ett stort antal kontohavare kan tänkas ha större vinning av att investera i it-system m.m. för att därigenom underlätta den löpande hanteringen när det gäller att identifiera rapporteringspliktiga konton. Det finns dock en relativt stor flexibilitet för de finansiella instituten att välja en metod för identifiering som passar det enskilda institutet bäst (se t.ex. avsnitt 6.1.7). Huvudregeln är exempelvis, när det gäller befintliga konton som innehas av fysiska personer, att ett rapporteringsskyldigt institut ska söka igenom de uppgifter som redan finns tillgängliga hos institutet för att se om det finns några indikationer på att kontohavaren har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Det är dock tillåtet att i stället tillämpa reglerna för granskning av nya konton som innehas av fysiska personer och inhämta ett intygande från kontohavaren om hans eller hennes hemvist. För finansiella institut som t.ex. endast har ett mindre antal kontohavare kan det tänkas vara mindre betungande att inhämta intyganden från samtliga kontohavare än att söka igenom redan tillgänglig information för att hitta indikationer.

De finansiella institutens kontrolluppgifter till Skatteverket

Utöver identifiering av rapporteringspliktiga konton åligger det de rapporteringsskyldiga finansiella instituten att lämna kontrolluppgifter till Skatteverket som innehåller de uppgifter som framgår av bestämmelserna. Uppgifterna ska lämnas för varje rapporteringspliktigt konto och kan innehålla en mängd olika uppgifter, såsom saldo eller värde, sammanlagd ränta, utdelning och annan avkastning och sammanlagd ersättning vid försäljning eller inlösen av tillgångar. Vilka uppgifter som ska lämnas varierar beroende på vilken typ av rapporteringspliktigt konto det rör sig om. Generellt kan dock sägas att en kontrolluppgift som ska lämnas enligt de föreslagna bestämmelserna normalt är betydligt mer omfattande än de kontrolluppgifter som lämnas enligt dagens regler.

Eftersom flera av de uppgifter som ska lämnas enligt förslagen i denna lagrådsremiss inte lämnas i dag är det svårt att fullt ut jämföra tidsåtgången för lämnande av en kontrolluppgift enligt dagens regler med de föreslagna kontrolluppgifterna. Vissa paralleller kan dock dras mellan

de kontrolluppgifter som nu föreslås lämnas och de kontrolluppgifter som inte längre behöver lämnas efter avskaffandet av förmögenhetsskatten. I samband med att förmögenhetsskatten avskaffades gjordes beräkningar för vilken minskning av den administrativa bördan det medförde att vissa kontrolluppgifter inte längre behövde lämnas. De berörda kontrolluppgifterna var KU 20 (ränteintäkter och fodringsrätter), KU 25 (ränteutgifter och skulder) samt KU 31 (Kontrolluppgift från företagets affärssystem). De uppgifter som skulle lämnas i dessa kontrolluppgifter överensstämmer inte helt med de uppgifter som ska lämnas enligt de aktuella förslagen. I brist på bättre jämförelsematerial kan dock vissa slutsatser dras av den administrativa börda som dessa kontrolluppgifter bedömdes medföra. Företagens administrativa kostnader förknippade med de nämnda kontrolluppgifterna finns uppskattade i Tillväxtverkets databas Malin. Mätningen av dessa kontrolluppgifter, KU 20, KU 25 samt KU 31, är gjord utifrån en indelning efter hur många kontrolluppgifter som lämnas av varje berört företag. Gruppindelningen är: (1) de företag som lämnar mer än 1000 kontrolluppgifter, (2) de som lämnar mellan 100 och 1 000 kontrolluppgifter, (3) de som lämnar mellan 50 och 100 kontrolluppgifter, (4) de som lämnar mellan tio och 50 kontrolluppgifter samt (5) de som lämnar högst tio kontrolluppgifter. Anledningen till att en uppdelning gjorts i olika grupper av kontrolluppgiftsskyldiga utifrån antalet lämnade kontrolluppgifter är att även om den totala tidsåtgången är högre för ett företag som lämnar många kontrolluppgifter, så sjunker tidsåtgången per lämnad kontrolluppgift i takt med att antalet lämnade uppgifter ökar. I Malin finns uppskattat den tidsåtgång som beräknas för att lämna kontrolluppgifter för var och en av de fem olika grupperna samt hur många berörda företag som återfinns i de olika grupperna. Gemensamt för samtliga grupper och kontrolluppgifter är antagandet att det kostar ca 224 kronor per timme att utföra arbetet. Tidsåtgången är, för var och en av KU 20, KU 25 och KU 31, uppskattad till: för grupp (1) 480 min, för grupp (2) 150 min, för grupp (3) 49 min, för grupp (4) 33 min, samt för grupp (5) 11 min. Den absoluta majoriteten av berörda företag, ca 95 procent, finns i den grupp som lämnar upp till tio kontrolluppgifter, för att sedan successivt bli allt färre i de grupper som lämnar fler kontrolluppgifter. Med hänsyn till att de kontrolluppgifter som nu föreslås lämnas kan antas bli betydligt mer omfattande än de som uppgifterna i Malin avser finns det dock skäl för att uppskatta tidsåtgången till den dubbla i förhållande till den tid som anges för dessa kontrolluppgifter. Antalet företag som kan antas bli skyldiga att lämna kontrolluppgift enligt de föreslagna reglerna kan med stöd av uppgifter ur databasen FRIDA uppskattas till drygt 8 000. I brist på annat underlag antas fördelningen mellan kontrolluppgiftsskyldiga som ska lämna många respektive få kontrolluppgifter överensstämma med fördelningen mellan de kontrolluppgiftsskyldiga som lämnade de nämnda kontrolluppgifterna om förmögenhet. Om det antas att även timkostnaden för att lämna kontrolluppgift enligt de nu föreslagna reglerna är 224 kronor per timme, men att det tar dubbelt så lång tid att lämna en sådan kontrolluppgift i förhållande till dem som lämnades om förmögenhet, kan den nu föreslagna kontrolluppgiftsskyldigheten antas

öka de sammanlagda administrativa kostnaderna för alla kontrolluppgiftsskyldiga med cirka en miljon kronor sammantaget. Denna kostnad bedöms utgöra endast en liten del av den sammantagna kostnaden som regelverket avseende MCAA, CRS och DAC 2 innebär för ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut. Den stora kostnaden för institutet ligger i genomförandet av granskningsproceduren för att identifiera rapporteringspliktiga konton.

Konsekvenser för enskilda

Enskilda kontohavare ska i vissa fall inkomma med ett intygande som innehåller utländskt skatteregistreringsnummer till ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut. Det kan även tänkas att kontohavaren i andra situationer måste svara på frågor eller inkomma med dokumentation för att underlätta för ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut att identifiera rapporteringspliktiga konton. Det är inte möjligt att uppskatta den ökning av den administrativa bördan som detta kan medföra för enskilda kontohavare, men ökningen bör vara relativt begränsad. Indirekt kan dock enskilda kontohavare även påverkas om de administrativa kostnader som förslagen medför för de rapporteringsskyldiga finansiella instituten övervältras på kunderna genom exempelvis höjda avgifter. Det är dock inte heller möjligt att förutse eller uppskatta några sådana effekter.

I övrigt torde inte heller förslaget medföra några konsekvenser för jämställdheten mellan kvinnor och män.

Sparandedirektivet

Upphävandet av sparandedirektivet bedöms inte medföra några konsekvenser för enskilda och företag.

10.4 Konsekvenser för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Skatteverket åläggs en skyldighet att ta emot vissa uppgifter som ska lämnas som kontrolluppgifter och att vidarebefordra dessa uppgifter till andra stater och jurisdiktioners behöriga myndigheter. Eftersom den nya IDKAL har utformats på ett sådant sätt att samtliga konton omfattas, oavsett om Sverige ännu har en bindande överenskommelse med den staten eller jurisdiktionen om att automatiskt utbyta upplysningar om finansiella konton, åläggs Skatteverket även att ta emot kontrolluppgifter som inte ska vidarebefordras till andra stater och jurisdiktioners behöriga myndigheter. Skatteverket åläggs även en skyldighet att ta emot vissa uppgifter om odokumenterade konton. Dessa uppgifter måste kunna hanteras inom Skatteverkets datasystem. Datasystemet måste ha möjlighet att hålla de uppgifter som ska vidarebefordras till andra stater och jurisdiktioners behöriga myndigheter avskilda från andra uppgifter som inte omfattas av krav på informationsutbyte. MCAA, CRS och DAC 2 bygger på att det är de finansiella instituten själva som genomför identifieringsproceduren och gör de bedömningar som krävs i samband med den.

Förutom de uppgifter som Skatteverket ska ta emot enligt ovan ska Skatteverket även åläggas att ta emot anmälan från de rapporteringsskyldiga finansiella instituten som anser sig uppfylla kriterierna för att vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt IDKAL.

Skatteverket åläggs vidare en skyldighet att kontrollera att de rapporteringsskyldiga finansiella instituten tillämpar granskningsprocedurerna i enlighet med IDKAL samt att de lämnar kontrolluppgifter i enlighet med det nya kapitlet, 22 b kap., i SFL.

Skatteverket kommer sannolikt att få besvara frågor om hur lagstiftningen om uppgiftslämnandet och IDKAL ska tolkas. Frågorna om tillämpningen kommer troligtvis främst att komma från finansiella företag, men även företag i andra branscher och privatpersoner kommer sannolikt att kontakta Skatteverket med frågor om vad MCAA, CRS och DAC 2 innebär för dem. Den nya lagstiftningen kommer att innebära att information om regelverket måste tas fram hos Skatteverket och göras tillgänglig såväl för finansiella institut som för enskilda.

Införandet av lagstiftningen för den globala standarden medför kostnader av engångskaraktär för Skatteverket avseende anpassningar i befintliga it-system, framtagande av nya tekniska format, it-system och blanketter, samt extern information och utbildning m.m. Även kostnader för intern utbildning om regler och rutiner för handläggning och hantering av lämnade kontrolluppgifter, utskick och mottagande av kontrolluppgifterna m.m. tillkommer. Skatteverket beräknar de initiala kostnaderna till 15 miljoner kronor varav huvuddelen avser utveckling och anpassning av it-system.

Därtill uppper Skatteverket att det tillkommer kostnaderna för löpande drift och underhåll av it-system, formulär, information m.m. samt årliga löpande kostnader för registrering, tillämpning, handläggning, revisioner och annan granskning av att regelverket efterföljs. Skatteverket uppper att de löpande årliga kostnaderna kommer att bero på antalet ärenden och komplexiteten i dessa. Sammantaget beräknar Skatteverket de årliga kostnaderna till 13 miljoner kronor.

Utgångspunkten är att tillkommande utgifter för Skatteverket får hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Upphävandet av sparandedirektivet bedöms inte medföra några konsekvenser för Skatteverket.

Förslagen bedöms inte påverka de allmänna förvaltningsdomstolarna.

11 Författningskommentarer

11.1 Förslaget till lag om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

1 kap.

1 §

I paragrafen anges lagens tillämpningsområde.

I *första stycket* anges att lagen gäller för sådan identifiering av konton som finansiella institut ska göra och som avses i DAC 2 och i MCAA. Endast rapporteringsskyldiga finansiella institut ska identifiera rapporteringspliktiga konton. Av 2 kap. 21 § tredje stycket framgår att ett utländskt finansiellt instituts fasta driftställe i Sverige ska anses vara ett svenskt finansiellt institut och att ett svenskt finansiellt instituts fasta driftställe i en annan stat eller jurisdiktion inte ska anses vara ett svenskt finansiellt institut. De konton som ska identifieras är sådana som är rapporteringspliktiga. Vad som avses med rapporteringspliktigt konto framgår av 2 kap. 20 §. Ett finansiellt konto hos ett svenskt instituts fasta driftställe i utlandet kan dock inte vara ett rapporteringspliktigt konto enligt denna lag. Se även författningskommentaren till 2 kap. 11 §.

I *andra stycket* klargörs att sådan identifiering av konton som finansiella institut ska göra och som avses i FATCA-avtalet finns i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet. För sådan identifiering ska således inte denna lag tillämpas.

2 §

I paragrafen anges lagens innehåll.

2 kap.

1 §

I paragrafen finns en inledning till kapitlet samt en lista med begrepp, termer och uttryck som används i lagen. Listan är uppställd i bokstavsordning. Där finns de begrepp, termer och uttryck som är förklarade i detta kapitel samt i 3 och 8 kap.

2 §

Paragrafen har tagits in för att tillsammans med 3 § genomföra punkten D.9 i avsnitten VIII i CRS och punkten D.8 i avsnitten VIII i bilaga I till DAC. I paragrafen finns definitionen av begreppet aktiv icke-finansiell enhet. Någon motsvarighet till definitionen av icke-finansiell enhet har inte ansetts nödvändig att ta in i lagen. Som gemensamma förutsättningar för de enheter som räknas upp i punkterna D.1–8 gäller att det rör sig om en enhet som inte är ett sådant finansiellt institut som avses i 6–10 §§.

I *första stycket 1* anges att en enhet vars intäkter till mindre än hälften utgörs av passiv inkomst är en aktiv icke-finansiell enhet om de

tillgångar som enheten innehade under föregående kalenderår eller föregående annan lämplig rapporteringsperiod till mindre än hälften utgjordes av tillgångar som genererar, eller innehas i syfte att generera, sådana inkomster. Vad som avses med begreppet passiv inkomst ("passive income") anges i 2 kap. 19 § IDKAL och i punkten 126 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS. Begreppet innefattar bl.a. utdelning, ränta och inkomst som motsvarar ränta, hyra och royalty som inte härrör från verksamhet som utgör rörelse och i vart fall delvis utförts av anställda hos enheten, livränta och kapitalvinst från försäljning, inlösen eller byte av finansiella tillgångar eller valuta. Med annan lämplig rapporteringsperiod avses t.ex. enhetens räkenskapsår om det är ett annat än kalenderåret.

I *första stycket 2* anges att en enhet vars andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad är en aktiv icke-finansiell enhet. Vad som avses med att en andel är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad anges i 12 och 13 §§.

I *första stycket 3* anges att enheter är aktiva icke-finansiella enheter också om de är närtstående till en enhet vars andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad. Vad som avses med att en enhet är en närtstående enhet anges i 17 §.

I *första stycket 4* anges att myndighetsenheter, internationella organisationer och centralbanker som avses i 20 § tredje stycket samt enheter som ägs uteslutande av sådana är aktiva icke-finansiella enheter. Med myndighetsevenheter och internationella organisationer avses här inte endast sådana svenska myndighetsenheter och internationella organisationer i Sverige som definieras i 3 kap. 3 § respektive 3 kap. 4 § utan även utländska motsvarigheter till sådana.

I *första stycket 5* beskrivs s.k. holdingbolag som ska anses vara aktiva icke-finansiella enheter. I andra stycket föreskrivs dock ett undantag från denna bestämmelse.

I *första stycket 6* anges att enheter som bedriver nystartad näringsverksamhet under vissa förutsättningar ska anses vara aktiva icke-finansiella enheter.

I *första stycket 7* anges att vissa enheter som genomgår omorganisation ska anses vara aktiva icke-finansiella enheter. En av förutsättningarna för detta är att enheten inte avser att bedriva näringsverksamhet som utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

I *första stycket 8* anges när ett koncerninternt s.k. treasurycenter ska anses vara en aktiv icke-finansiell enhet.

I *andra stycket* anges att en enhet som avses i första stycket 5 inte ska anses vara en aktiv icke-finansiell enhet om den fungerar som eller utger sig för att vara en investeringsenhet vars syfte är att förvärva eller finansiera bolag och sedan inneha andelar i dessa bolag som anläggningstillgångar för investeringsändamål. Här avses bolag och fonder som utger sig för att vara riskkapitalbolag och riskkapitalfonder, såsom private equity-fonder, venture capital-fonder och leverage buyout-fonder. Det kan vara både svenska och utländska typer av investeringsenheter.

Se även avsnitt 6.2.1 och kommentaren till CRS.

3 §

Paragrafen har tagits in för att tillsammans med 2 § genomföra punkten D.9 i avsnitt VIII i CRS och punkten D.8 i avsnitten VIII i bilaga I till DAC. I paragrafen anges ytterligare enheter, utöver de som anges i 2 eller 4 §, som ska anses vara aktiva icke-finansiella enheter. Det rör sig här om enheter som ägnar sig åt välgörande ändamål eller i övrigt ägnar sig åt verksamhet som är till nytta för det allmänna samt vissa andra organisationer utan vinstsyfte.

Se även kommentaren till CRS.

4 §

I paragrafen anges ytterligare enheter, utöver de som anges i 2 eller 3 §, som ska anses vara aktiva icke-finansiella enheter. Det anges att sådana stiftelser, ideella föreningar, registrerade trossamfund och andra juridiska personer som är undantagna från skattskyldighet enligt 7 kap. 3–17 §§ IL är aktiva icke-finansiella enheter. Dessa enheter är ofta att betrakta som aktiva icke-finansiella enheter redan med tillämpning av 3 §. Här tydliggörs dock att även de enheter som avses här och som inte faller in under det som anges i 3 § ska betraktas som aktiva icke-finansiella enheter. Bestämmelsen saknar direkt motsvarighet i CRS och DAC 2 men en likadan bestämmelse återfinns i 2 kap. 4 § lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet.

5 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna A.7 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC. I paragrafen definieras begreppet finansiell tillgång. I punkterna A.7 i avsnitten VIII exemplifieras värdepapper med aktier eller andra andelar i företag, förmånsintresse i ett bolag eller en trust med ett stort antal delägare eller börsnoterat bolag eller börsnoterad trust, skuldebrev, obligationer, lånebevis eller andra skuldbevis. Som exempel på swappar anges ränteswappar, valutaswappar, basswappar, räntetak, räntegolv, råvaruswappar, aktieswappar, aktieindexswappar och liknande avtal. Som exempel på en andel eller annan rätt i ett värdepapper anges futurekontrakt, forwardkontrakt eller en option i ett värdepapper. Med finansiell tillgång avses däremot inte ett obelånat direkt fastighetsinnehav. Vidare framgår det av punkten 24 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS att fysiska råvaror inte inkluderas i begreppet finansiell tillgång. Däremot inkluderas värdepapper med underliggande råvaror som tillgångar.

Se även kommentaren till CRS.

6 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna A.3 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC. I paragrafen anges att det med begreppet finansiellt institut avses en enhet som anges i 7, 8, 9 eller 10 §. I *första stycket punkten 1* tydliggörs att en enhet vars verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande består i sådan verksamhet som normalt förknippas med s.k. holdingbolag dock inte är ett finansiellt institut. Ett

undantag från detta föreskrivs dock i andra stycket. I första stycket *punkten 2* tydliggörs att en enhet vars verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande består i sådan verksamhet som normalt förknippas med koncerninterna s.k. treasurycenter inte är ett finansiellt institut. Punkterna 1 och 2 saknar uttryckliga motsvarigheter i CRS och DAC och har tagits in endast som förtydliganden av att de nämnda enheternas verksamhet i sig inte medför att de är finansiella institut. Det förändrar inte att ingen annan enhet heller är ett finansiellt institut om den inte är en sådan enhet som avses i 7, 8, 9 eller 10 §. Första stycket punkterna 1 och 2 har tagits in för att tydliggöra att en enhet som uteslutande eller så gott som uteslutande bedriver sådan verksamhet som enligt 2 § första stycket 5 eller 8 innebär att den ska anses vara en aktiv icke-finansiell enhet. Systematiken i CRS och DAC 2 när det gäller definitionen av begreppet aktiv icke-finansiell enhet har tolkats så att en enhet som inte bedriver någon annan verksamhet än sådan verksamhet som innebär att den är en aktiv icke-finansiell enhet enligt punkterna D.9 d eller g respektive D.8 d eller g, inte är finansiella institut. När det gäller punkten D.9 d respektive D.8 d finns dock ett undantag för vissa sådana enheter som fungerar som eller utger sig för att vara någon form av investeringsenhet (se vidare nedan om andra stycket).

I *andra stycket* anges att en enhet som avses i första stycket 1 dock ska anses vara ett finansiellt institut om den fungerar som eller utger sig för att vara någon form av investeringsenhet vars syfte är att förvärva eller finansiera bolag och sedan inneha andelar i dessa bolag som anläggningstillgångar för investeringsändamål. Vad som avses med investeringsenhet framgår av 9 §. Andra stycket motsvarar det undantag som anges i 2 § andra stycket.

7 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna A.4 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC. I paragrafen beskrivs den typen av finansiellt institut som i CRS och DAC kallas depåenhet (custodial institution) och anger att en enhet är ett finansiellt institut om förvaring av finansiella tillgångar för någon annans räkning utgör en så väsentlig del av verksamheten att de av enhetens intäkter som härrör från sådan förvaring motsvarar eller överstiger 20 procent av enhetens sammanlagda intäkter under den kortaste perioden av den treårsperiod som avslutas vid utgången av det räkenskapsår som föregår tidpunkten då bedömningen görs eller den period som enheten har existerat. Begreppet finansiell tillgång definieras i 5 §.

8 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna A.5 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC. I paragrafen beskrivs den typ av finansiellt institut som kallas inlåningsenhet (depository institution). Bestämmelsen syftar på kreditinstitut som tar emot inlåning eller en enhet som bedriver liknande verksamhet, t.ex. ett inlåningsföretag som tar emot insättningar. En enhet anses inte ta emot insättningar inom ramen för ordinarie verksamhet för kreditinstitut eller liknande verksamhet om enheten tar emot insättningar endast som säkerhet eller deposition i samband med

försäljning, uthyrning eller leasing av egendom eller liknande finansiellt arrangemang mellan den som gör insättningen och enheten.

Se även kommentaren till CRS.

9 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna A.6 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC. I paragrafen beskrivs den typ av finansiellt institut som kallas investeringsenhet (investment entity). Paragrafen ska tolkas i överensstämmelse med definitionen av begreppet ”finansiellt institut” i rekommendationerna från FATF. FATF är ett mellanstatligt organ med ansvar för frågor kring bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. I *första stycket 1* anges att en enhet är ett finansiellt institut om den i sin näringsverksamhet huvudsakligen bedriver en eller flera av de verksamheter som räknas upp i första stycket 1 a–c för en kunds räkning. Att verksamheten ska ske för en ”kunds” räkning ska läsas i kombination med att ett finansiellt konto i en investeringsenhet enligt 11 § är en andel i eget kapital eller skulder i enheten och mot bakgrund av att det i kommentaren till punkten A.6 i avsnitt VIII i CRS anges att t.ex. private equity-fonder, hedgefonder, venture capital-fonder och leveraged buy-out-fonder i allmänhet är investeringsenheter. Begreppet ”kund” ska mot denna bakgrund i detta sammanhang tolkas vitt och inkludera innehavare av konton hos investeringsenheten.

I *första stycket 1 a* anges att verksamhet som medför att en enhet ska anses vara ett finansiellt institut är handel med penningmarknadsinstrument, valuta, valuta-, ränte- eller indexinstrument, överlåtbara värdepapper eller råvarufutures. I punkterna A.6 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC exemplifieras begreppet penningmarknadsinstrument med checkar, växlar, inlåningsbevis och derivat. I *första stycket 1 b och c* anges vidare att verksamhet som medför att en enhet ska anses vara ett finansiellt institut även är individuell och kollektiv portföljförvaltning, eller annan verksamhet som innebär att finansiella tillgångar investeras, administreras eller förvaltas. Begreppet ”finansiell tillgång” definieras i 5 §. Värdepappersfonder och specialfonder utgör sådana finansiella institut som omfattas av första stycket, eftersom de är enheter som förvaltas av enheter som i sin näringsverksamhet bedriver sådan verksamhet som beskrivs i första stycket. Sådan verksamhet som beskrivs i första stycket 1 a–c inkluderar inte icke bindande investeringsrådgivning till kunder.

I *första stycket 2* anges att en enhet också är ett finansiellt institut om dess bruttointäkter huvudsakligen kommer från investering i, årtinvestering i eller handel med finansiella tillgångar och den förvaltas av en annan enhet som är en sådan enhet som beskrivs i första stycket 1 eller i 7, 8 eller 10 §.

I *andra stycket* anges att första stycket ska tolkas i enlighet med vad som gäller för definitionen av begreppet finansiellt institut i rekommendationerna från FATF. Se vidare om detta i punkterna 21 och 22 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS.

I *tredje stycket* anges att sådana finansiella institut som avses i första stycket benämns ”investeringsenheter” i denna lag.

Se även kommentaren till CRS.

10 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna A.8 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC. I paragrafen beskrivs den typ av finansiellt institut som kallas specificerat försäkringsföretag (specified insurance company).

Se även kommentaren till CRS.

11 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna C.1–3 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC. I paragrafen definieras begreppet finansiellt konto.

I *första stycket* anges att ett finansiellt konto är ett konto hos ett finansiellt institut. Av punkten 4 i bilaga II till DAC och punkten 62 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS framgår att ett depåkonto i allmänhet ska anses finnas hos det finansiella institut som förvaltar tillgångarna på kontot, inklusive ett finansiellt institut som i egenskap av mäklare innehar tillgångar hos institutet för en kontohavare. Ett inlåningskonto ska i allmänhet anses finnas hos det finansiella institut som är skyldigt att göra betalningar med avseende på kontot, bortsett från ett ombud för ett finansiellt institut. Ett konto som är en andel i eget kapital eller skulder i ett finansiellt institut ska i allmänhet anses finnas hos det finansiella institut som andelen avser. Ett konto som är ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal ska i allmänhet anses finnas hos det finansiella institut som är skyldigt att göra betalningar med avseende på avtalet. I första stycket räknas det även upp ytterligare förutsättningar för att ett konto ska anses vara ett finansiellt konto. När det gäller ett konto som har lagts upp av ett kontoförande institut hos en svensk värdepapperscentral som avses i 1 kap. 3 § lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument ska kontot anses finnas hos värdepapperscentralen om det kontoförande institutet inte är förvaltare av de finansiella instrument som kontot omfattar. I fjärde stycket anges vad som gäller i fråga om utländska värdepapperscentraler. *Punkten 1* motsvarar punkterna C.2 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC och anger vad som avses med ett finansiellt konto som är ett inlåningskonto. *Punkten 2* motsvarar punkterna C.3 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC och anger vad som avses med ett finansiellt konto som är ett depåkonto. I *punkterna 3 och 4* anges vilka andelar i eget kapital och skulder som utgör finansiella konton. Av punkten 4, som motsvarar första meningen i punkterna C.1 a i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC, framgår att en andel i eget kapital eller skulder i ett finansiellt institut som inte är en investeringsenhet är ett finansiellt konto om andel har valts i syfte att undvika att andelen är att anse som ett rapporteringspliktigt finansiellt konto. Det kan vara en andel i ett finansiellt institut som inte är en investeringsenhet och som inte är ett aktiebolag som är ett avstämningsbolag. Andelen ska då anses vara ett finansiellt konto hos det finansiella institutet om kontohavarens syfte med valet av andel är att upplysningar om innehavet inte ska utbytas med skattemyndigheten där

kontohavaren har hemvist. Rapportering undviks inte om andelen finns på ett depåkonto som är ett rapporteringspliktigt konto. Om rapportering avseende andelen sker ska den inte anses vara ett finansiellt konto enligt denna bestämmelse. Bestämmelsen anger den enda situationen då en andel i eget kapital eller skulder i ett annat finansiellt institut än en investeringsenhet i sig kan utgöra ett rapporteringspliktigt konto.

I *punkten 5*, som motsvarar punkterna C.1 c i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC, anges vilka försäkringsavtal som är finansiella konton. Ett försäkringsavtal är ett finansiellt konto endast om det har ett kontantvärde eller är ett livränteavtal. I 15 § definieras kontantvärde som det högsta av 1) det belopp som försäkringstagaren har rätt att få vid återköp eller uppsägning av avtalet, utan avdrag för avgifter för återköp eller uppsägning av avtalet, eller 2) det belopp som försäkringstagaren kan låna i enlighet med eller med hjälp av avtalet. Ett försäkringsavtal är alltså inte ett finansiellt konto om det inte har något sådant värde. I punkterna C.1 c i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC klargörs att ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal inte utgör ett finansiellt konto om det är en icke-investeringsrelaterad, icke-överförbar och omedelbart utbetalbar livränteförsäkring som tecknats för en fysisk person och innebär penningutbetalning av ålders- eller pensionsförmån i enlighet med ett konto som är undantaget från rapporteringsplikt. I denna lag behandlas undantagen från rapporteringsplikt i 3 kap. Klargörandet i punkterna C.1 c i avsnitten VIII har ansett överflödigt att ta in i första stycket av denna paragraf, med hänsyn till vad som anges i tredje stycket.

Andra stycket har tagits in för att genomföra andra meningarna i punkterna C.1 a i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC (jfr 3 kap. 2 § 9 och 10 samt 14 och 15 §§ IDKL).

I *tredje stycket* undantas sådana konton som är undantagna från rapporteringsplikt enligt 3 kap. från definitionen av finansiellt konto.

I *fjärde stycket* föreskrivs att ett konto som har lagts upp hos en sådan utländsk värdepapperscentral som avses i 1 kap. 3 § lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument, av ett svenskt finansiellt institut eller ett utländskt finansiellt instituts fasta driftställe i Sverige, alltid ska anses finnas hos det svenska finansiella institutet eller det utländska finansiella institutets fasta driftställe i Sverige. En utländsk värdepapperscentral är en värdepapperscentral som är etablerad i ett annat land inom EES än Sverige. Av 2 kap. 23 § framgår att termer och uttryck som används i lagen har samma betydelse som i IL, om inte något annat anges. Vad som avses med ”fast driftställe” framgår av 2 kap. 29 § samma lag.

Av 21 § framgår att endast svenska finansiella institut kan vara rapporteringsskyldiga finansiella institut enligt denna lag. Ett utländskt finansiellt instituts fasta driftställe i Sverige anses vara ett svenskt finansiellt institut. De finansiella institut som avses i fjärde stycket är sådana personer som avses i artikel 31.1 i förordningen om värdepapperscentraler (jfr definitionen av kontoförande institut i 1 kap. 3 § lagen om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument). Av den artikeln framgår att om så krävs enligt nationell rätt, får en annan person än värdepapperscentraler ansvara för att utföra registreringar på värdepapperskonton som upprätthålls av värdepapperscentraler.

I första stycke anges att ett finansiellt konto är ett konto hos ett finansiellt institut. Det innebär bl.a. att en svensk värdepapperscentral är det rapporteringsskyldiga finansiella institutet när det gäller ett konto som har lagts upp av ett kontoförande institut, dvs. den som av en värdepapperscentral medgetts rätt att vidta registreringsåtgärder i avstämningsregister (1 kap. 3 § lagen om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument) hos den svenska värdepapperscentralen. Det gäller dock inte om det kontoförande institutet är registrerat som förvaltare av de finansiella instrument som kontot omfattar. I fjärde stycket fastslås indirekt att detsamma inte ska gälla i fråga om konton som har lagts upp av svenska finansiella institut eller utländska finansiella instituts fasta driftställen i Sverige hos utländska värdepapperscentraler. Det gäller oavsett om det svenska finansiella institutet eller det utländska finansiella institutet med fast driftställe är registrerat som förvaltare av de finansiella instrument som kontot omfattar eller inte. Att det här anges att kontot ska anses finnas hos det svenska finansiella institutet eller det utländska finansiella institutets fasta driftställe som har lagt upp kontot när det är fråga om en utländsk värdepapperscentral, innebär att ett svenskt finansiellt institut eller ett utländskt finansiellt instituts fasta driftställe ska anses vara det rapporteringsskyldiga finansiella institutet för kontot om förutsättningarna för detta i övrigt är uppfyllda, t.ex. att kontot är ett sådant finansiellt konto som avses i första och andra stycket.

Se även kommentaren till CRS.

12 §

Paragrafen har tagits in med anledning av vad som anges i bl.a. punkterna 112–114 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS. I paragrafen anges vad som avses med att en andel är föremål för regelmässig handel.

Se även kommentaren till CRS.

13 §

Paragrafen har tagits in med anledning av vad som anges i bl.a. punkterna 112–114 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS. I paragrafen anges vad som avses med en etablerad värdepappersmarknad.

Se även kommentaren till CRS.

14 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna D.3 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC. Där anges vad som avses med en person i en rapporteringspliktig jurisdiktion respektive i en medlemsstat i EU. Eftersom denna lag har utformats utan avseende på om en person har hemvist i en rapporteringspliktig jurisdiktion, en medlemsstat i EU eller någon annan stat eller jurisdiktion används i stället begreppet ”hemvist i en annan stat eller jurisdiktion”. I paragrafen definieras detta begrepp. Med ”annan stat eller jurisdiktion” avses enligt 22 § en annan stat eller jurisdiktion än Sverige eller USA. Anledningen till att USA inte omfattas är att konton som uteslutande innehas av personer med hemvist endast i Sverige eller USA eller av enheter vars personer med bestämmande inflytande endast har hemvist i Sverige eller USA, antingen inte är

rapporteringspliktiga gentemot någon stat eller jurisdiktion eller också är rapporteringspliktiga gentemot USA med anledning av FATCA-avtalet. Konton som är rapporteringspliktiga med anledning av FATCA-avtalet ska identifieras enligt bestämmelserna i IDKL och inte enligt bestämmelserna i denna lag. Det kan uppmärksammas att både fysiska och juridiska personer som har hemvist i Sverige samtidigt också kan ha hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Exempelvis kan ett svensk aktiebolag ha hemvist i en annan stat eller jurisdiktion därför att det har sin verkliga ledning i den staten eller jurisdiktionen.

Av *första stycket* framgår att en person har hemvist i den stat eller jurisdiktion där den har sin skatterättsliga hemvist eller om den är ett dödsbo efter en fysisk person, i den stat eller jurisdiktion där den fysiska personen hade sin skatterättsliga hemvist. Eftersom en person kan ha skatterättslig hemvist i mer än en jurisdiktion kan personen även i enlighet med definitionen i denna paragraf anses ha hemvist i mer än en annan stat eller jurisdiktion.

I *andra stycket* anges att en enhet som inte har någon skatterättslig hemvist ska behandlas som om den har sin skatterättsliga hemvist i den stat eller jurisdiktion där dess faktiska företagsledning finns. Vidare anges att detta dock inte gäller truster som är passiva icke-finansiella enheter. Att det inte ska gälla truster framgår av punkten 5 i bilaga II till DAC och punkt 108 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS. Det innebär att en trust som är en passiv icke-finansiell enhet och inte har någon skatterättslig hemvist inte ska anses ha hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Detta förändrar emellertid inte den omständigheten att ett konto som innehåses av en sådan trust ändå kan vara ett rapporteringspliktigt konto om personer med bestämmande inflytande över trusten har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion.

Se även kommentaren till CRS.

15 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna C.8 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC. I paragrafens *första stycke* anges vad som avses med kontantvärde.

I *andra stycket* anges belopp som inte ska ingå i kontantvärdet.

Se även kommentaren till CRS.

16 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna E.1 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC. I paragrafen definieras begreppet kontohavare. Huvudregeln är enligt *första stycket* att den person som har registrerats eller identifierats som innehavare av ett finansiellt konto är kontohavare. Kontohavaren kan vara såväl en fysisk person som en enhet.

I *andra stycket* anges vad som gäller med avseende på kontohavare när det finansiella kontot är ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal.

I *tredje stycket* finns en särskild bestämmelse med avseende på den situationen att en person som inte är ett finansiellt institut förvaltar ett finansiellt konto i egenskap av ombud, förmyndare, förvaltare,

underteckningsbehörig, investeringsrådgivare eller förmedlare till förmån för en annan person eller för en annan persons räkning. I ett sådant fall ska den andra personen anses vara kontohavare. Det kan t.ex. vara fråga om ett konto som förvaltas till förmån för en minderårig person. Det är då den minderåriga personen som ska anses vara kontohavare. När en advokat eller advokatbyrå förvaltar ett finansiellt konto till förmån för en klient ska dock inte klienten anses vara innehavare av kontot.

Se även kommentaren till CRS.

17 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna E.4 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC. I paragrafen definieras begreppet närstående enhet. Värdepappersfonder och specialfonder är exempel på sådana investeringsenheter som kan ha en gemensam förvaltare på det sätt som anges i första stycket 4. Huruvida en enhet är en närstående enhet till en annan enhet är relevant bl.a. för reglerna om sammanläggning (aggregering) av en kontohavares olika konton, jfr punkten C i avsnitt VII i CRS och i bilaga I till DAC.

Se även avsnitt 6.2.1 och kommentaren till CRS.

18 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkten D.6 i avsnitt VIII i CRS och punkten D.5 i avsnitt VIII i bilaga I till DAC. I paragrafen definieras begreppet person med bestämmande inflytande. Begreppet ska tolkas i enlighet med rekommendationerna från FATF. FATF är ett mellanstatligt organ med ansvar för frågor kring bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Den rekommendation som avses är FATF:s rekommendation 10 i den lydelse som antogs i februari 2012. Det som där sägs om faktiska betalningsmottagare (beneficial owners) ska tillämpas på motsvarande sätt med avseende på personer med bestämmande inflytande enligt denna lag. Kontroll kan utövas genom ägarintresse eller på annat sätt. Om en fysisk person som utövar kontroll genom ägarintresse är en person med bestämmande inflytande beror på enhetens ägarstruktur.

Se även kommentaren till CRS.

19 §

I paragrafen anges vad som avses med passiv inkomst. Paragrafen har tagits in för att möjliggöra bedömningen av vad som avses med en aktiv icke-finansiell enhet enligt 2 §, där begreppet passiv inkomst är av avgörande betydelse. Vad som avses med begreppet passiv inkomst ("passive income") anges i punkten 126 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS. Begreppet innefattar bl.a. utdelning, ränta och inkomst som motsvarar ränta, hyra och royalty som inte härrör från verksamhet som utgör rörelse och i vart fall delvis utförts av anställda hos enheten, livränta och kapitalvinst från försäljning, inlösen eller byte av finansiella tillgångar eller valuta. Listan över passiva inkomster i kommentaren är inte uttömmande varför den nya paragrafen även innehåller punkt 9 som avser liknande inkomster

I *andra stycket* framgår vad som inte anses vara en passiv inkomst.

Se även kommentaren till CRS.

20 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna D.1 och D.2 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC. I paragrafen definieras begreppet rapporteringspliktigt konto. I punkterna A.2 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC finns definitionen av begreppet rapporteringskyldig person som ger vissa begränsningar av vilka personers konton som ska rapporteras. Någon motsvarighet till begreppet rapporteringskyldig person har inte tagits in i lagen utan de nämnda begränsningarna har i stället tagits in i denna paragraf. I paragrafen hänvisas till resultatet av den granskning av finansiella konton som beskrivs ingående i 4–8 kap. Från de konton som identifieras som rapporteringspliktiga konton enligt 4–8 kap. undantas de konton som till följd av bestämmelserna i punkterna A.2 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC inte ska rapporteras.

Av *första stycket* framgår att ett konto som huvudregel är rapporteringspliktigt om det har identifierats som ett sådant enligt bestämmelserna i 4–8 kap.

I *andra stycket* anges i vilka fall ett konto inte är rapporteringspliktigt även om det har identifierats som ett sådant enligt 4–8 kap. I *andra stycket 1* nämns sådana investeringsenheter som avses i 9 § första stycket 2 i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion. I detta sammanhang avses, som framgår av punkten 3 i bilaga II till DAC och kommentaren till CRS, med en ”enhet i en jurisdiktion” inte att den har ”hemvist” i den staten i enlighet med definitionen i 14 §. Här avses i stället att enheten (som är ett finansiellt institut) lyder under den statens eller jurisdiktionens författningar. I allmänhet lyder en enhet normalt under författningarna i den stat eller jurisdiktion där den har skatterättslig hemvist. En trust anses vara en enhet i en stat eller jurisdiktion om en eller flera av dess förmånstagare har hemvist i den staten eller jurisdiktionen såvida den inte lämnar uppgifter om rapporteringspliktiga konton i en annan stat eller jurisdiktion på grund av att den har skatterättslig hemvist i den andra staten eller jurisdiktionen. När ett annat finansiellt institut än en trust inte har någon skatterättslig hemvist, t.ex. på grund av att den är transparent i skattehänseende eller har hemvist i en jurisdiktion där inkomstskatt inte tas ut, ska den dock anses vara en enhet i en stat eller jurisdiktion om den är bildad i eller i enlighet med lagstiftningen i den staten eller jurisdiktionen, dess faktiska företagsledning finns i den staten eller jurisdiktionen eller den står under finansiell tillsyn i den staten eller jurisdiktionen. Se vidare punkterna 3–6 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS. I *andra stycket 4–6* räknas myndighetsenheter, internationella organisationer och centralbanker upp. Med myndighetsenhet och internationell organisation avses inte endast svenska myndighetsenheter respektive internationella organisationer i Sverige som avses i 3 kap. 1 § utan även utländska motsvarigheter till sådana. Att det med centralbank inte endast avses Sveriges riksbank framgår av fjärde stycket. För att ett konto ska vara undantaget från rapporteringsplikt enligt andra stycket får ingen av kontohavarna vara någon annan person än sådana enheter som räknas upp i andra stycket 1–

6. Kontot är undantaget om samtliga kontohavare är sådana enheter som räknas upp i en av punkterna 1–6 eller om kontohavarkretsen utgörs av en kombination av enheter som avses i flera av eller alla punkterna 1–6.

I *tredje stycket* anges att vid tillämpning av första stycket 1 ska ett finansiellt instituts fasta driftsställe i en annan stat eller jurisdiktion anses vara ett finansiellt institut i den andra staten eller jurisdiktionen. Det innebär att det fasta driftstället inte ska räknas till det finansiella institutet i den första staten eller jurisdiktionen. Det fasta driftsstället ska i stället räknas som ett eget finansiellt institut i den andra staten eller jurisdiktionen.

I *fyjärde stycket* anges vad som avses med begreppet centralbank i första stycket 6. I stycket återges den definition av begreppet centralbank som ges i punkterna B.4 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC. Skälet till att innebörden av begreppet centralbank, till skillnad från innebörden av begreppen myndighetsenhet och internationell organisation, preciseras i paragrafen är att det i det fallet saknas bestämmelser i 3 kap. som ger vägledning om vad som avses när det är fråga om utländska motsvarigheter.

Se även kommentaren till CRS.

21 §

I paragrafens *första stycke* definieras begreppet rapporteringsskyldigt finansiellt institut som ett svenskt finansiellt institut som inte är undantaget från rapporteringsskyldighet enligt 3 kap. Definitionen är generell och anger vilka finansiella institut som är rapporteringsskyldiga utan att peka ut vilket finansiellt institut som är rapporteringsskyldigt med avseende på ett specifikt finansiellt konto. I 11 § anges dock att ett finansiellt konto är ett konto hos ett finansiellt institut. Det innebär att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut är rapporteringsskyldigt för de rapporteringspliktiga finansiella konton som finns hos det enskilda rapporteringsskyldiga finansiella institutet. Det betyder bl.a. att det är värdepapperscentralen som är rapporteringsskyldigt finansiellt institut när det gäller ett konto som har lagts upp av ett kontoförande institut hos en svensk värdepapperscentral som avses i 1 kap. 3 § lagen om kontoföring av finansiella instrument, om inte det kontoförande institutet är registrerat som förvaltare av de finansiella instrument som kontot omfattar. Se dock 8 kap. 1 § när det gäller det kontoförande institutets skyldighet att tillämpa bestämmelserna i 4–8 kap. om granskning av finansiella konton och identifiering av rapporteringspliktiga konton.

Av *andra stycket* framgår att om det annars skulle vara en värdepappersfond eller specialfond som är det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, ska fondbolaget respektive AIF-förvaltare som förvaltar värdepappersfonden respektive specialfonden i stället anses vara det rapporteringsskyldiga finansiella institutet. Värdepappersfonder och specialfonder är inte juridiska personer men omfattas av begreppet enhet eftersom det omfattar även andra juridiska konstruktioner än juridiska personer. Värdepappersfonder och specialfonder är investeringsenheter med tillämpning av 9 § och skulle därför, utan bestämmelsen i detta stycke, kunna vara rapporteringsskyldiga finansiella institut. I detta stycke anges därför att det är fondbolaget

respektive AIF-förvaltaren och inte fonden som i sådana fall ska vara det rapporteringsskyldiga finansiella institutet. Av 22 b kap. 8 § SFL, framgår att uppgift ska lämnas i kontrolluppgift om utbetalningar från vissa rapporteringspliktiga finansiella konton, under förutsättning att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet är gäldenär eller garant för kontot. I denna paragraf föreskrivs att fondbolaget respektive AIF-förvaltaren ska vara rapporteringsskyldiga finansiella institut i fondernas ställe. Fondbolag och AIF-förvaltare har dock inte ställning som gäldenär eller garant för några rapporteringspliktiga konton. För att kontrolluppgift ändå ska kunna lämnas om utbetalningar från rapporteringspliktiga konton som finns hos värdepappersfonder och specialfonder tas en bestämmelse in som anger att fondbolaget respektive AIF-förvaltaren vid tillämpning av 22 b kap. 8 § SFL ska anses vara gäldenär eller garant för konton hos en värdepappersfond eller en specialfond som dessa förvaltar.

I *tredje stycket* anges att ett utländskt finansiellt instituts fasta driftställe i Sverige ska anses vara ett svenskt finansiellt institut och att ett svenskt finansiellt instituts fasta driftställe utomlands inte ska anses vara ett svenskt finansiellt institut.

22 §

I paragrafen återges de definitioner som har ansetts behövas vid tillämpning av denna lag och som inte definieras i andra paragrafer i lagen. Därutöver definieras vissa begrepp som inte definieras i CRS eller DAC. De begrepp som definieras i denna paragraf är andel i eget kapital, annan stat eller jurisdiktion, befintligt konto, dotterföretag, enhet, försäkringsavtal, försäkringsavtal med kontantvärde, högvärdekonto, livränteavtal, lågvärdekonto, nytt konto, odokumenterat konto, passiv icke-finansiell enhet och skatteregistreringsnummer.

I definitionen av begreppet ”andel i eget kapital” anges bl.a. vad som avses med andel i eget kapital när det gäller ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person. I punkterna C.4 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC, som definitionen är hämtad från, anges även att en andel i eget kapital, när det är fråga om en trust, ska anses innehas av en person som betraktas som stiftare eller förmånstagare för hela eller en del av trusten eller av en annan fysisk person som utövar verklig kontroll över trusten, samt vem som ska betraktas som förmånstagare. Eftersom trustar inte kan bildas enligt svensk rätt saknas anledning att ta in dessa bestämmelser i lagen.

Begreppet ”annan stat eller jurisdiktion” definieras som en annan stat eller jurisdiktion är Sverige eller USA, om något annat inte anges. Anledningen till att USA inte omfattas är att konton som uteslutande innehas av personer med hemvist endast i Sverige eller USA eller av enheter vars personer med bestämmande inflytande endast har hemvist i Sverige eller USA, antingen inte är rapporteringspliktiga gentemot någon stat eller jurisdiktion eller också är rapporteringspliktiga gentemot USA med anledning av FATCA-avtalet. Konton som är rapporteringspliktiga med anledning av FATCA-avtalet ska identifieras enligt bestämmelserna i IDKL och inte enligt bestämmelserna i denna lag. I detta sammanhang kan det även uppmärksammas att det i 1 kap. 1 § föreskrivs att

bestämmelser om sådan identifiering av konton som finansiella institut ska göra och som avses i FATCA-avtalet finns i IDKL. Det innebär att ett konto som är rapporteringspliktigt endast på grund av att en kontohavare eller en person med bestämmande inflytande över en enhet som är kontohavare är en specificerad amerikansk person är ett rapporteringspliktigt konto enligt IDKL men inte enligt denna lag. Ett konto kan dock vara ett rapporteringspliktigt konto enligt båda lagarna, t.ex. om två personer gemensamt innehar kontot och den ena är en specificerad amerikansk person medan den andra har hemvist i en stat eller jurisdiktion som inte är Sverige eller USA. En kontohavare kan också ha hemvist i fler än en stat eller jurisdiktion samtidigt.

Begreppet ”enhet” definieras som en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse. Eftersom begreppet täcker in även andra juridiska konstruktioner än juridiska personer omfattas även t.ex. värdepappersfonder och specialfonder.

Begreppen ”försäkringsavtal” och ”försäkringsavtal med kontantvärde” ges för denna lag en särskild definition i enlighet med de krav som ställs i CRS och DAC. Dessa definitioner är inte avsedda att ge ledning för tillämpningen av motsvarande begrepp i annan lagstiftning.

Se även kommentaren till CRS.

23 §

I paragrafen klargörs att termer och uttryck som används i lagen har samma betydelse som i IL, om någonting annat inte anges.

3 kap.

1 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna B.1 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC. Begreppet svensk myndighetsenhet definieras i 3 §, begreppet internationell organisation i Sverige i 4 §, begreppet bred pensionsfond i 5 § och begreppet kvalificerad utfärdare av kreditkort i 6 §. Av 2 kap. 21 § framgår att ett finansiellt institut som är undantaget från rapporteringsskyldighet enligt detta kapitel aldrig är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut vid tillämpning av denna lag. En enhet är naturligtvis inte heller ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut om den inte är ett finansiellt institut enligt definitionen i 2 kap. 6–10 §§. Av definitionen av begreppet rapporteringspliktigt konto i 2 kap. 20 § framgår att ett finansiellt konto aldrig är ett rapporteringspliktigt konto om det innehas uteslutande av myndighetsenheter, internationella organisationer eller centralbanker m.m. Se även avsnitt 6.3.1.

Av *andra stycket* framgår att undantagen enligt första stycket inte gäller för Sveriges riksbank, myndighetsenheter eller internationella organisationer i den del deras verksamhet består i sådan kommersiell verksamhet som normalt bedrivs av finansiella institut som anges i 2 kap. 7, 8 eller 10 §, t.ex. ett specificerat försäkringsföretag eller ett kreditinstitut. Om någon av de nämnda enheterna skulle ägna sig åt sådan verksamhet omfattas således inte inkomster som härrör från den kommersiella verksamheten av undantagen i första stycket.

Se även kommentaren till CRS.

2 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna C.17 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC. I paragrafen anges vilka finansiella konton som är undantagna från rapporteringsplikt. Begreppet viss temporär dödsfallsförsäkring definieras i 7 §, begreppet konto som innehas av dödsbo i 8 §, begreppet spärrat konto i 9 § och begreppet kvalificerat kreditkortskonto i 10 §. Av 2 kap. 11 § tredje stycket framgår att konton som är undantagna från rapporteringsplikt enligt detta kapitel inte är att anse som finansiella konton vid tillämning av denna lag.

Se även avsnitt 6.3.2 och kommentaren till CRS.

3 §

I paragrafen definieras begreppet myndighetsenhet. Paragrafen motsvarar punkterna B.2 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC. Förtydligandet som görs i punkterna B.2 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC att kategorin även omfattar regionala politiska förvaltningsområden har utelämnats här, eftersom det redan anges uttryckligen att kommuner och landsting omfattas av undantaget.

I *andra stycket* specificeras vad som avses med begreppet integrerad del.

I *tredje stycket* specificeras vad som avses med begreppet kontrollerad enhet.

I *fjärde stycket* anges vad som avses med att en inkomst inte är fördelad till förmån för en privatperson.

4 §

I paragrafen definieras begreppet internationell organisation i Sverige. Paragrafen motsvarar punkterna B.3 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC. De internationella organisationer som avses här är i första hand sådana som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall.

Se även kommentaren till CRS.

5 §

I paragrafen definieras begreppet bred pensionsfond. Paragrafen motsvarar punkterna B.5 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC. Paragrafen är utformad i nära överensstämmelse med motsvarande bestämmelser i CRS och direktivet. Bestämmelserna i CRS och direktivet är utformade generellt för att kunna passa in på pensionsfonder i olika länder. Begreppet ”fond” syftar inte på en viss typ av juridisk konstruktion, utan vilken typ av enhet som helst kan utgöra en bred pensionsfond om den i övrigt uppfyller villkoren i paragrafen. I punkterna 5 c iv anges att avsättningar, med undantag för tillåtna kompensationsinbetalningar, som arbetstagare gör till fonden ska begränsas med hänsyn till arbetstagarens intjänade inkomst eller inte får överstiga ett belopp motsvarande 50 000 US-dollar per år. ”Tillåtna kompensationsinbetalningar” syftar på avsättningar som arbetstagaren

själv gör och som behandlas skatterettsligt gynnsamt. I CRS och direktivet kallas dessa för ”permitted make-up contributions”. I t.ex. Förenade kungariket finns en möjlighet att göra sådana avsättningar efter att arbetstagaren uppnått en viss ålder. I Sverige bör det dock normalt sällan vara aktuellt att ta hänsyn till sådana avsättningar eftersom privata pensionsavsättningar normalt i stället görs inom ramen för en privat pensionsförsäkring vid sidan om t.ex. en tjänstepensionsförsäkring.

Se även kommentaren till CRS.

6 §

I paragrafen definieras begreppet kvalificerad utfärdare av kreditkort. Paragrafen motsvarar punkterna B.8 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC.

Se även avsnitt 6.3.1 och kommentaren till CRS.

7 §

I paragrafen definieras begreppet viss temporär dödsfallsförsäkring. Paragrafen motsvarar punkterna C.17 c i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC. Bestämmelsen följer nära utformningen av punkterna C.17 c i avsnitten VIII. Med en sådan försäkring avses ett dödsfallsförsäkringsavtal som är utformat på visst sätt enligt underpunkterna i–iv. Av underpunkterna i framgår att försäkringstiden ska gå ut innan den försäkrade har fyllt 90 år. Begreppet ”försäkringstid” motsvaras i punkterna 17 c av begreppet ”coverage period”. I underpunkterna ii anges att premier ska betalas minst en gång om året med ett belopp som inte minskar över tid under perioden fram till den första händelsen av att avtalet upphör eller att den försäkrade fyller 90 år. Avtalet kan upphöra innan den försäkrade har fyllt 90 år, t.ex. om den försäkrade avlider dessförinnan. Mer oklart är det emellertid om den försäkrade kan fylla 90 år vid en tidigare tidpunkt än den då avtalet upphör, eftersom försäkringstiden enligt underpunkterna i måste gå ut innan den försäkrade har fyllt 90 år. Denna oklarhet finns även i avtalet. Det överlämnas till rättstillämpningen att avgöra denna fråga.

Se även kommentaren till CRS.

8 §

I paragrafen definieras begreppet konto som innehas av dödsbo. Paragrafen motsvarar punkterna C.17 d i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC.

Se även kommentaren till CRS och avsnitt 6.3.2.

9 §

I paragrafen definieras begreppet spärrat konto. Paragrafen motsvarar punkterna C.17 e i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC. I underpunkterna v används begreppet marginalkonto. Ett marginalkonto är ett konto till vilket säkerheter betalas in av köpare och säljare av finansiella instrument och varemot avräkning görs vid förändringar av en positions värde.

Se även kommentaren till CRS.

10 §

I paragrafen definieras begreppet kvalificerat kreditkortskonto. Paragrafen motsvarar punkterna C.17 f i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC och har, bortsett från det datum från och med vilket ett finansiellt institut ska ha infört vissa riktlinjer och förfaranden, utformats i överensstämmelse med 3 kap. 20 § IDKL.

Se även kommentaren till CRS.

4 kap.

1 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna B.1 i avsnitten III i CRS och bilaga I till DAC och innehåller bestämmelser om det s.k. bostadsadressstestet som ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får förlita sig på när det gäller befintliga lågvärdekonton som innehas av fysiska personer. I paragrafen anges att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, om det har en aktuell bostadsadress registrerad som baseras på styrkande dokumentation, får betrakta kontohavaren som en person med hemvist i den stat eller jurisdiktion där adressen finns. I paragrafen anges även att kontot då, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §, är rapporteringspliktigt om adressen finns i en annan stat eller jurisdiktion. Med ”annan” stat eller jurisdiktion avses en annan sådan än Sverige eller USA. Vad som räknas som styrkande dokumentation anges i 8 kap. 7 §. Av författningskommentaren till 8 kap. 7 § framgår bl.a. att uppgifter i Statens personadressregister (SPAR) får användas som styrkande dokumentation. Det innebär t.ex. att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut som har en aktuell bostadsadress i Sverige för kontohavaren registrerad och adressen är hämtad från SPAR, när det gäller befintliga lågvärdekonton som innehas av fysiska personer, får utgå ifrån att personen inte har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion och behöver därmed inte granska kontot enligt bestämmelserna i efterföljande paragrafer i kapitlet förrän omständigheterna förändras på ett sådant sätt att ytterligare granskning krävs, t.ex. om kontot blir ett högvärdekonto. För att kunna tillämpa denna paragraf krävs att den adress som finns registrerad hos det finansiella institutet både är aktuell och baseras på styrkande dokumentation. Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut kan även välja att inte tillämpa denna paragraf och i stället granska kontot enligt de efterföljande bestämmelserna i detta kapitel.

Andra stycket har tagits in för att genomföra punkten 1 i bilaga II till DAC och punkten 13 i kommentaren till avsnitt III i CRS. I stycket anges att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut, om omständigheterna efter tillämpning av första stycket, förändras på ett sådant sätt att det finns skäl att anta att den styrkande dokumentation som bostadsadressen baseras på är oriktig eller otillförlitlig, senast vid utgången av kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod eller, om den tidpunkten är senare, senast inom 90 dagar från att de förändrade omständigheterna upptäcktes, ska inhämta ett intygande från kontohavaren och ny styrkande dokumentation för att fastställa i vilken eller vilka stater eller jurisdiktioner kontohavaren har hemvist. Om det

rapporteringskyldiga finansiella institutet inte kan inhämta intyganden och ny styrkande dokumentationen i tid, ska institutet granska kontot i enlighet med 2 §. Ändrade förhållanden är varje förändring som leder till tillägg av uppgifter som är relevanta för en persons status eller som på annat sätt står i strid med en persons status. Ändrade förhållanden är varje förändring eller tillägg av uppgifter avseende kontot eller avseende ett annat konto som är knutet till kontot om en sådan förändring eller ett sådant tillägg av uppgifter påverkar kontohavarens status.

Se även kommentaren till CRS.

2 §

Paragrafen motsvarar punkterna B.2–4 i avsnitten III i CRS och bilaga I till DAC och anger i vilka fall ett lågvärdekonto är rapporteringspliktigt när kontohavaren inte betraktas som en person med hemvist i en viss stat eller jurisdiktion med tillämpning av 1 § första stycket. I 7 § finns dock en bestämmelse om undantag från detta. Anledningen till att kontohavaren inte betraktas som en person med hemvist i en viss stat eller jurisdiktion med tillämpning av 1 § kan vara antingen att bestämmelserna i 1 § inte är tillämpliga eller att det rapporteringskyldiga finansiella institutet har valt att inte tillämpa 1 §.

I *första stycket* anges vilka omständigheter som, om de framkommer vid en elektronisk sökning i det rapporteringskyldiga finansiella institutets elektroniska databaser, medför att ett konto är rapporteringspliktigt om något annat inte anges i 7 § eller 2 kap. 20 §. I första stycket 2 anges att en sådan omständighet är att kontohavaren har en aktuell post- eller bostadsadress i en annan stat eller jurisdiktion. I punkterna B.2 b i avsnitten III i CRS och bilaga I till DAC anges att detta inkluderar en bostadsadress i en annan stat eller jurisdiktion.

I *andra stycket* anges att ett rapporteringskyldigt finansiellt institut ska ha processer och rutiner för att upptäcka om och när sådana omständigheter som anges i första stycket tillkommer i de elektroniskt sökbara databaserna. Vidare anges det att om sådana omständigheter som anges i första stycket tillkommer med avseende på ett konto efter att granskningen enligt första stycket har genomförts, ska kontot, om något annat inte anges i 7 § eller 2 kap. 20 §, anses vara ett rapporteringspliktigt konto från och med det kalenderår under vilket detta inträffar.

I *tredje stycket* anges att ett konto ska anses vara rapporteringspliktigt fram till dess att det inte längre är att anse som ett sådant på grund av att kontohavaren eller kontohavarna inte längre har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Det innebär att ett konto som identifierats som rapporteringspliktigt enligt första eller andra stycket inte upphör att vara det endast av den anledningen att sådana omständigheter som avses i första stycket inte längre föreligger. Den omständigheten att ett konto är rapporteringspliktigt kan dock ”läkas” genom att det rapporteringskyldiga finansiella institutet har eller får tillgång till sådan relevant dokumentation som anges i 7 §. Om sådan läkning enligt 7 § inte sker upphör kontot att vara rapporteringspliktigt först när kontohavaren eller kontohavarna upphör att ha hemvist i en annan stat eller jurisdiktion.

Se även kommentaren till CRS.

3 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna B.5 i avsnitten III i CRS och bilaga I till DAC och anger när ett befintligt lågvärdekonto som innehas av en fysisk person ska anses vara ett odokumenterat konto. I paragrafen anges att om en c/o- eller poste restante-adress till kontohavaren framkommer vid granskningen enligt 2 § första stycket och inga andra omständigheter som anges där framkommer vid granskningen, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet tillämpa den granskning som anges i 6 § avseende kontot eller inhämta ett intygande från kontohavaren eller styrkande dokumentation som fastställer hans eller hennes skatterättsliga hemvist. Vidare anges att om det efter granskningen enligt 6 § inte framkommit någon sådan omständighet som anges i 2 § första stycket 1–6 och det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte lyckas inhämta ett sådant intygande eller sådan annan dokumentation, ska kontot anses vara ett odokumenterat konto. När den granskning som anges i 6 § tillämpas på grund av denna paragraf ska granskningen ske utan beaktande av om det rapporteringsskyldiga finansiella institutets elektroniskt sökbara databaser typiskt sett är tillräckliga eller inte för att bedöma om sådana omständigheter som anges i 2 § första stycket 1 och 3–6 föreligger.

Se även kommentaren till CRS.

4 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna C.6 i avsnitten III i CRS och bilaga I till DAC och anger att ett befintligt lågvärdekonto som innehas av en fysisk person ska granskas enligt bestämmelserna för granskning av högvärdekonton om dess saldo eller värde överstiger 1 000 000 US-dollar vid utgången av 2016 eller ett senare kalenderår. Vidare anges att en sådan granskning ska ha genomförts senast under det kalenderår som följer kalenderåret vid utgången av vilket kontots saldo eller värde första gången översteg 1 000 000 US-dollar.

Se även kommentaren till CRS.

5 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna C.1 i avsnitten III i CRS och bilaga I till DAC. Av paragrafen framgår att den elektroniska granskning som enligt 2 § första stycket ska göras när det gäller lågvärdekonton också ska göras avseende högvärdekonton. Se även författningskommentaren till 2 §.

Se även kommentaren till CRS.

6 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna C.2, C.3 och C.7 i avsnitten III i CRS och bilaga I till DAC.

I *första stycket* anges att de indikationer som anges i 2 § första stycket, när det gäller högvärdekonton, ska eftersökas också i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets gällande huvudkundregister och pappersarkiv, om den elektroniskt sökbara informationen typiskt sett inte är tillräcklig för att bedöma om sådana omständigheter som avses i

2 § första stycket 1–6 föreligger. Med att den elektroniskt sökbara informationen typiskt sett är tillräcklig avses att det rapporterings-skyldiga finansiella institutets databaser innehåller fält för och fångar upp de omständigheter som anges i 2 § första stycket (se även avsnitt 6.1.2). Det vanliga är troligtvis att databaserna är utformade så att de aktuella omständigheterna inte fångas upp endast med avseende på utländsk anknytning. Det är inte heller vad som avses. Om dessa omständigheter fångas upp utan urskiljning med hänsyn till anknytning till en utländsk stat eller jurisdiktion, är den elektroniskt sökbara informationen typiskt sett tillräcklig för att bedöma om de omständigheter som avses 2 § första stycket 1–6 föreligger. Med andra ord behöver den elektroniskt sökbara informationen inte vara ordnad för att urskilja t.ex. utländska telefonnummer eller adresser, utan det räcker, med avseende på dessa exempel, att databaserna innehåller fält för och fångar upp telefonnummer och adresser oavsett stat eller jurisdiktion.

I *andra stycket* preciseras bland vilka handlingar med koppling till kontot som uppgifterna också ska eftersökas om sådan information inte finns i det gällande huvudkundregistret.

Se även kommentaren till CRS.

7 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna B.6 i avsnitten III i CRS och bilaga I till DAC. Paragrafen föreskriver att ett konto, om sådana omständigheter som avses i 2 § första stycket framkommit vid granskningen enligt 2–6 §§, ska anses vara rapporteringspliktigt endast om något annat inte anges i 2 kap. 20 § och det finansiella institutet inte har tillgång till och inte inom 90 dagar från att omständigheten framkom kan inhämta viss specifik dokumentation som motsäger att kontohavaren har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion än Sverige eller USA. Det är alltså fråga om ”länkning” av indikationer som framkommit vid sökning i elektroniska databaser och i pappersarkiv och avser både högvärdekonton och lågvärdekonton. Vilken dokumentation som behövs för detta beror på vilken eller vilka omständigheter som gör att kontot är rapporteringspliktigt med tillämpning av 2–6 §§. Om det finns en tjänsteman som har särskilt ansvar för kontakterna med kontohavaren och den tjänstemannen har kännedom om att kontohavaren har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion (se 9 §), kan detta dock inte läkas med stöd av denna paragraf. Om kontohavaren i en sådan situation upphör att ha hemvist i en annan stat eller jurisdiktion upphör i stället kontot att vara rapporteringspliktigt enligt 12 §.

Bestämmelsen innebär också att ett konto som tidigare identifierats som rapporteringspliktigt enligt bestämmelserna i 2–6 §§ inte längre ska behandlas som ett sådant om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet senare får tillgång till sådan dokumentation som avses i paragrafen. En kontohavare som inte tidigare tillhandahållit sådan dokumentation som gör att kontot inte ska anses vara rapporteringspliktigt kan alltså i ett senare skede ”läka” kontots rapporteringsplikt genom att tillhandahålla det finansiella institutet sådan relevant dokumentation.

Se även kommentaren till CRS.

8 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna C.7 i avsnitten III i CRS och bilaga I till DAC. I paragrafen anges att granskningen enligt 5–7 §§ avseende högvärdekonton bara behöver göras en gång för varje konto. Av 1 § andra stycket 2 § andra stycket och 5 § framgår dock att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet alltid måste vidta åtgärder om omständigheterna förändras på ett visst sätt. När det gäller odokumenterade konton som är högvärdekonton ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet dock upprepa granskningen enligt 5–7 §§ en gång om året fram till dess att kontot inte längre är ett odokumenterat konto, oavsett om omständigheterna förändrats eller inte.

Se även kommentaren till CRS.

9 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna C.4 och C.9 i avsnitten III i CRS och bilaga I till DAC och föreskriver att ett högvärdekonto, utöver vad som anges i 5–7 §§, också, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §, är rapporteringspliktigt om det finns en tjänsteman som har särskilt ansvar för kontakterna med kontohavaren och den tjänstemannen har eller får kännedom om att kontohavaren har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion.

Se även kommentaren till CRS.

10 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna C.5 a och b i avsnitten III i CRS och bilaga I till DAC och innebär att ett högvärdekonto som efter den tidpunkt då den inledande granskningen görs, på grund av ändrade förhållanden blir rapporteringspliktigt på det sätt som avses i 5–9 §§ och 2 kap. 20 §, ska behandlas som ett rapporteringspliktigt konto från och med det kalenderår under vilket detta inträffar. Sådana ändrade förhållanden kan alltså vara att en uppgift som är en sådan omständighet som avses i 2 § första stycket tillkommer i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets elektroniska databaser, gällande huvudkundregister eller pappersarkiv och det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte har tillgång till eller lyckas inhämta sådan motbevisande dokumentation som anges i 7 § från kontohavaren. Det kan också vara så att den tjänsteman hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet som har det huvudsakliga ansvaret för kontakterna med en kontohavare när den inledande granskningen gjordes inte hade kännedom om att kontohavaren har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion men i ett senare skede får sådan kännedom. I denna bestämmelse ligger att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut behöver ha processer och rutiner för att uppmärksamma när sådana omständigheter tillkommer som gör att ett konto blir rapporteringspliktigt efter att den inledande granskningen av alla relevanta konton har genomförts. I punkterna C.9 i avsnitten III i CRS och bilaga I till DAC anges som exempel på när ett konto blir att anse som ett rapporteringspliktigt konto den situationen att en tjänsteman som har ett särskilt ansvar för kontot uppmärksammas på att kontohavaren har en ny postadress som är i en annan stat eller jurisdiktion. Ändrade

förhållanden är varje förändring eller tillägg av uppgifter avseende kontot eller avseende ett annat konto som är knutet till kontot om en sådan förändring eller ett sådant tillägg av uppgifter påverkar kontohavarens status.

Se även kommentaren till CRS.

11 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna C.5 c i avsnitten III i CRS och bilaga I till DAC och anger när ett befintligt högvärdekonto som innehas av en fysisk person ska anses vara ett odokumenterat konto. I paragrafen anges att om en c/o- eller poste restante-adress till kontohavaren framkommer vid granskningen enligt 5–8 §§ och inga andra omständigheter som anges där framkommer vid granskningen, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande från kontohavaren eller styrkande dokumentation som fastställer hans eller hennes skatterättsliga hemvist. Vidare anges att om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte lyckas inhämta ett sådant intygande eller sådan annan dokumentation, ska kontot anses vara ett odokumenterat konto.

Se även kommentaren till CRS.

12 §

I paragrafen anges att ett rapporteringspliktigt konto, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §, ska anses vara ett sådant fram till dess att kontohavaren eller kontohavarna inte längre har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Att det framkommer att en kontohavare inte har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion kan bero på att det framkommit ny information eller dokumentation som visar att han eller hon inte har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion trots att det finns eller funnits indikationer på det. I ett sådant fall ska kontot inte anses ha varit ett rapporteringspliktigt konto. Det kan också vara så att kontohavaren tidigare hade hemvist i en annan stat eller jurisdiktion men har upphört att ha det. I ett sådant fall ska kontot anses vara rapporteringspliktigt fram till dess att kontohavaren upphör att ha hemvist i en annan stat eller jurisdiktion.

Se även kommentaren till CRS.

5 kap.

1 §

Paragrafens *första stycke* har tagits in för att genomföra punkterna A avsnitten IV i CRS och bilaga I till DAC och anger att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i samband med att ett nytt konto öppnas av en fysisk person ska inhämta ett intygande från den som öppnar ett konto. I intygandet ska den person som öppnar kontot uppge om han eller hon har skatterättslig hemvist i en eller flera andra stater eller jurisdiktioner. Det är således den som öppnar ett konto som själv ska intyga sin hemvist. Vissa krav ställs på ett intygande för att intygandet ska anses vara giltigt. Detta framgår bl.a. av kommentaren till CRS. Av kommentaren framgår bl.a. att ett intygande är giltigt endast om

det är undertecknat (eller på annat sätt bekräftat) av en person som är behörig att underteckna för kontohavaren eller personen med bestämmande inflytande. Vidare framgår att intygandet ska vara daterat och innehålla kontohavarens namn, adress, skatterättsliga hemvist och skatteregistreringsnummer. Uppgifterna får ha tagits fram på förhand av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet om de redan finns registrerade. Det sistnämnda gäller dock inte uppgiften om i vilken eller vilka stater eller jurisdiktioner den intygande personen har skatterättslig hemvist. Denna uppgift måste alltså aktivt uppges av den intygande personen. Att ett intygande är bekräftat på något annat sätt än att det har undertecknats innebär att den intygande personen tillhandahåller det finansiella institutet en otvetydig bekräftelse på att personen intygar att uppgifterna är korrekta. Oavsett hur verifieringen sker förväntas det att det dokumenteras av det finansiella institutet på ett sätt som gör att institutet kan visa att intygandet har bekräftats, t.ex. genom elektronisk dokumentation som visar att verifiering har skett genom elektronisk signatur på Internet (se vidare avsnitt 6.1.1 samt punkterna 7–16 i kommentaren till avsnitt IV och punkterna 14–17 i kommentaren till avsnitt V i CRS). Med skatteregistreringsnummer avses ”Taxpayer Identification number” (TIN). Information om utformningen av skatteregistreringsnummer i andra deltagande stater och jurisdiktioner ska publiceras på OECD:s webbplats.

Andra stycket har tagits in för att genomföra punkterna B i avsnitten IV i CRS och DAC och anger att om det av det intygande som inhämtas enligt första stycket framgår att den som öppnar ett konto har skatterättslig hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande från honom eller henne som innehåller hans eller hennes skatteregistreringsnummer i den staten eller jurisdiktionen och födelsedatum, om detta inte anges redan i det intygande som inhämtats enligt första stycket. Det måste alltså inte alltid inhämtas ett nytt särskilt intygande för just skatteregistreringsnumret och födelsedatumet. Om skatteregistreringsnumret framgår redan i det första intygandet som kommer in behöver det inte inhämtas ett ytterligare intygande. Det är endast om den som öppnar ett konto har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion som ett intygande behöver innehålla personens skatteregistreringsnummer i den staten eller jurisdiktionen.

Se även avsnitt 6.1.3 och kommentaren till CRS.

2 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna C i avsnitten IV i CRS och bilaga I till DAC. I paragrafen anges att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, om det har eller får tillgång till ytterligare information som medför att det finns skäl att anta att ett intygande från kontohavaren som inhämtas inte är tillförlitligt, ska inhämta ett nytt intygande från kontohavaren och bedöma dettas tillförlitlighet. Det intygande som tidigare inhämtats kan ha inhämtats enligt bestämmelserna i 1 §, eller vid en tidigare tillämpning av denna paragraf. Paragrafen avser både det fallet att det redan av annan information som inhämtats i samband med kontots öppnande, t.ex. i

dokumentation som inhämtats i enlighet med lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, framgår att intygandet inte är tillförlitligt och det fallet att förhållandena senare ändras på ett sådant sätt att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får kännedom om att ett tidigare inhämtat intygande från kontohavaren inte är tillförlitligt.

Se även kommentaren till CRS.

3 §

Paragrafen har tagits in för att delvis genomföra punkterna B och C i avsnitten IV i CRS och bilaga I till DAC och anger att ett konto, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §, är rapporteringspliktigt om ett intygande som begärts enligt 1 eller 2 § visar att kontohavaren har hemvist i en eller flera andra stater eller jurisdiktioner.

Se även avsnitt 6.1.3 och kommentaren till CRS.

4 §

I paragrafen föreskrivs att kontohavarens skatteregistreringsnummer ska inhämtas även i de fall då ett konto identifieras som ett rapporteringspliktigt konto i ett senare skede än vid den inledande granskningen när kontot öppnades. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska då i efterhand inhämta ett intygande från kontohavaren som innehåller dennes skatteregistreringsnummer. Det kan men behöver inte vara ett särskilt intygande för just skatteregistreringsnummer. Skatteregistreringsnummer kan också utgöra en del av det tidigare inhämtade intygandet från kontohavaren som syftar till att utreda om kontohavaren har skatterättslig hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Med skatteregistreringsnummer avses ”Taxpayer Identification number” (TIN). Information om utformningen av skatteregistreringsnummer i andra deltagande stater och jurisdiktioner ska publiceras på OECD:s webbplats.

Se även avsnitt 6.1.3.

5 §

Av paragrafens *första stycke* framgår att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i vissa fall får tillämpa bestämmelserna om granskning av befintliga konton som innehas av fysiska personer i stället för bestämmelserna i detta kapitel. Detta gäller om den som öppnar ett konto redan har ett eller flera befintliga konton hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller hos en till den enheten närliggande enhet.

Av *andra stycket* framgår att när ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut tillämpar första stycket på ett nytt konto, räcker det att ett av kontona som avses i första stycket är ett rapporteringspliktigt konto för att samtliga sådana konton, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §, ska anses vara rapporteringspliktiga.

I *tredje stycket* anges att dokumentation som inhämtats vid granskningen av ett av de konton som avses i första stycket får användas även vid granskningen av övriga sådana konton.

Se även avsnitt 6.1.7.

6 kap.

1 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkten C i avsnitt V i CRS och bilaga I till DAC.

I *första meningen* anges att ett konto, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §, är rapporteringspliktigt om det innehas av en eller flera enheter som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Om kontot innehas av flera personer räcker det att en av kontohavarna är en sådan enhet för att kontot, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §, ska vara rapporteringspliktigt.

I *andra meningen* föreskrivs att ett konto, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §, är rapporteringspliktigt om det innehas av en eller flera andra enheter som är passiva icke-finansiella enheter och över vilka en eller flera fysiska personer som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion har bestämmande inflytande. I 3 § finns bestämmelser om hur ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska gå till väga för att fastställa om en enhet är en passiv icke-finansiell enhet. Det första steget för att avgöra detta är att avgöra om enheten är ett finansiellt institut eller inte. Om enheten inte är ett finansiellt institut ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet därefter avgöra om den är en aktiv eller passiv icke-finansiell enhet. Passiva icke-finansiella enheter benämns i den globala standarden ”passiva NFE:er”. Om kontot innehas av flera personer räcker det att en av kontohavarna är en passiv icke-finansiell enhet över vilken en eller flera fysiska personer som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion har bestämmande inflytande för att kontot, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §, ska vara rapporteringspliktigt. En passiv icke-finansiell enhet definieras som varje icke-finansiell enhet som inte är en aktiv icke-finansiell enhet, eller en investeringsenhet som inte är ett finansiellt institut i en deltagande jurisdiktion. Begreppet passiv icke-finansiell enhet definieras i 2 kap. 22 §§ och begreppet finansiellt institut definieras i 2 kap. 6–10 §. Begreppet ”person med bestämmande inflytande” definieras i 2 kap. 18 §. Vilka personer som är personer med bestämmande inflytande ska bedömas i enlighet med vad som anges i rekommendationerna från FATF. Bestämmelser om hur det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska gå till väga för att avgöra vilka personer som är personer med bestämmande inflytande och om de har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion finns i 4 §.

Som framgår av paragrafen och 2 kap. 20 § är ett konto, oavsett kontohavarens eller personernas med bestämmande inflytande hemvist, inte rapporteringspliktigt om det framgår av definitionen av ”rapporteringspliktigt konto” i 2 kap. 20 §, t.ex. om samtliga kontohavare är bolag vars aktier regelmässigt handlas på en etablerad värdepappersmarknad. Om så är fallet måste inte kontohavarnas och personernas med bestämmande inflytande hemvist utredas, eftersom det rapporteringsskyldiga finansiella institutet redan från början kan avgöra att det inte är fråga om ett rapporteringspliktigt konto. För att komma fram till att så är fallet kan det rapporteringsskyldiga finansiella institutet dock först t.ex. behöva utreda om en enhet är en passiv icke-finansiell enhet och vilka personer som är personer med bestämmande inflytande över en enhet. Bestämmelser om hur ett rapporteringsskyldigt finansiellt

institut ska gå till väga för att fastställa detta finns i 3 § och 4 § första stycket.

Se även avsnitt 6.1.4 och kommentaren till CRS.

2 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna D.1 i avsnitten V i CRS och bilaga I till DAC och anger hur ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska gå tillväga för att utreda om en enhet som innehar ett befintligt konto har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Det första steget är att granska den information som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtat för att kunna upprätthålla kontakterna med kontohavaren eller på grund av bestämmelser i lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller i annan författning för att se om det finns skäl att anta att kontohavaren har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Skäl att anta att kontohavaren har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion föreligger t.ex. om det finns uppgift om att kontohavaren bildats i en annan jurisdiktion eller i enlighet med en annan jurisdiktions lagstiftning eller om det finns uppgift om en adress i en annan stat eller jurisdiktion. Om det finns skäl att anta att kontohavaren har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion ska kontot, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §, anses vara ett rapporteringspliktigt konto, om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte antingen inhämtar ett intygande från kontohavaren om att kontohavaren inte har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, eller, utifrån den övriga information som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har tillgång till eller information som är allmänt tillgänglig, kan fastställa att kontohavaren inte har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Paragrafen tar endast sikte på att utreda den omständigheten om en enhet har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion eller om så inte är fallet. Som framgår av 1 § och 2 kap. 20 § är ett konto, oavsett kontohavarens eller personernas med bestämmande inflytande hemvist, inte rapporteringspliktigt om det framgår av definitionen av ”rapporteringspliktigt konto” i 2 kap. 20 §, t.ex. om samtliga kontohavare är bolag vars aktier regelmässigt handlas på en etablerad värdepappersmarknad. Om så är fallet måste inte kontohavarnas och personernas med bestämmande inflytande hemvist utredas, eftersom det rapporteringsskyldiga finansiella institutet redan från början kan avgöra att det inte är fråga om ett rapporteringspliktigt konto. För att komma fram till att så är fallet kan det rapporteringsskyldiga finansiella institutet dock först t.ex. behöva utreda om en enhet är en passiv icke-finansiell enhet och vilka personer som är personer med bestämmande inflytande över en enhet. Bestämmelser om hur ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska gå till väga för att fastställa detta finns i 3 § och 4 § första stycket. Vissa krav ställs på ett intygande för att intygandet ska anses vara giltigt. Detta framgår bl.a. av kommentaren till CRS. Av kommentaren framgår bl.a. att ett intygande är giltigt endast om det är undertecknat (eller på annat sätt bekräftat) av en person som är behörig att underteckna för kontohavaren eller personen med bestämmande inflytande. Vidare framgår att intygandet ska vara daterat och innehålla kontohavarens namn, adress,

skatterättsliga hemvist och skatteregistreringsnummer. Uppgifterna får ha tagits fram på förhand av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet om de redan finns registrerade. Det sistnämnda gäller dock inte uppgiften om i vilken eller vilka stater eller jurisdiktioner den intygande personen har skatterättslig hemvist. Denna uppgift måste alltså aktivt uppges av den intygande personen. Att ett intygande är bekräftat på något annat sätt än att det har undertecknats innebär att den intygande personen tillhandahåller det finansiella institutet en otvetydig bekräftelse på att personen intygar att uppgifterna är korrekta. Oavsett hur verifieringen sker förväntas det att det dokumenteras av det finansiella institutet på ett sätt som gör att institutet kan visa att intygandet har bekräftats, t.ex. genom elektronisk dokumentation som visar att verifiering har skett genom elektronisk signatur på Internet (se vidare avsnitt 6.1.1 samt punkterna 7–16 i kommentaren till avsnitt IV och punkterna 14–17 i kommentaren till avsnitt V i CRS). Med skatteregistreringsnummer avses ”Taxpayer Identification number” (TIN). Information om utformningen av skatteregistreringsnummer i andra deltagande stater och jurisdiktioner ska publiceras på OECD:s webbplats.

Se även avsnitt 6.1.4 och kommentaren till CRS.

3 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna D.2 i avsnitten V i CRS och bilaga I till DAC. Här föreskrivs att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, för att fastställa om en enhet är en passiv icke-finansiell enhet, ska inhämta ett intygande om detta från kontohavaren, men att ett sådant intygande inte behöver inhämtas om det, utifrån den information som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har tillgång till eller information som är allmänt tillgänglig, kan antas att kontohavaren är en aktiv icke-finansiell enhet eller ett finansiellt institut annat än en sådan investeringsenhet som avses i 2 kap. 9 § första stycket 2 i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion. Begreppet passiv icke-finansiell enhet definieras i 2 kap. 22 § och begreppet finansiellt institut definieras i 2 kap. 6–10 §. Vissa krav ställs på ett intygande för att intygandet ska anses vara giltigt. Detta framgår bl.a. av kommentaren till CRS. Av kommentaren framgår bl.a. att ett intygande är giltigt endast om det är undertecknat (eller på annat sätt bekräftat) av en person som är behörig att underteckna för kontohavaren eller personen med bestämmande inflytande. Vidare framgår att intygandet ska vara daterat och innehålla kontohavarens namn, adress, skatterättsliga hemvist och skatteregistreringsnummer. Uppgifterna får ha tagits fram på förhand av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet om de redan finns registrerade. Det sistnämnda gäller dock inte uppgiften om i vilken eller vilka stater eller jurisdiktioner den intygande personen har skatterättslig hemvist. Denna uppgift måste alltså aktivt uppges av den intygande personen. Att ett intygande är bekräftat på något annat sätt än att det har undertecknats innebär att den intygande personen tillhandahåller det finansiella institutet en otvetydig bekräftelse på att personen intygar att uppgifterna är korrekta. Oavsett hur verifieringen sker förväntas det att det dokumenteras av det finansiella institutet på ett sätt som gör att institutet kan visa att intygandet har bekräftats, t.ex.

genom eller elektronisk dokumentation som visar att verifiering har skett genom elektronisk signatur på Internet (se vidare avsnitt 6.1.1 samt punkterna 7–16 i kommentaren till avsnitt IV och punkterna 14–17 i kommentaren till avsnitt V i CRS). Med skatteregistreringsnummer avses ”Taxpayer Identification number” (TIN). Information om utformningen av skatteregistreringsnummer i andra deltagande stater och jurisdiktioner ska publiceras på OECD:s webbplats.

Se även avsnitt 6.1.4 och kommentaren till CRS.

4 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna D.2 b och c i avsnitten V i CRS och bilaga I till DAC.

I *första stycket* föreskrivs att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får förlita sig på den information som inhämtats på grund av bestämmelser i lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, för att fastställa vilka personer som är personer med bestämmande inflytande över en enhet. Av 1 § framgår att ett konto som innehas av en enhet som inte har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion är ett rapporteringspliktigt konto endast om det innehas av en passiv icke-finansiell enhet över vilken en eller flera fysiska personer som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion har bestämmande inflytande.

I *andra stycket 1* anges att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, när det gäller konton vars saldon eller värden uppgår till 1 000 000 US-dollar eller mindre, för att fastställa om en person med bestämmande inflytande har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion ska granska den information som inhämtats på grund av bestämmelser i lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

I *andra stycket 2* anges att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, när det gäller konton vars saldon eller värden uppgår till mer än 1 000 000 US-dollar, för att fastställa om en person med bestämmande inflytande har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion ska inhämta ett intygande från kontohavaren eller från personerna med bestämmande inflytande. Vissa krav ställs på ett intygande för att intygandet ska anses vara giltigt. Detta framgår bl.a. av kommentaren till CRS. Av kommentaren framgår bl.a. att ett intygande är giltigt endast om det är undertecknat (eller på annat sätt bekräftat) av en person som är behörig att underteckna för kontohavaren eller personen med bestämmande inflytande. Vidare framgår att intygandet ska vara daterat och innehålla kontohavarens namn, adress, skatterättsliga hemvist och skatteregistreringsnummer. Uppgifterna får ha tagits fram på förhand av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet om de redan finns registrerade. Det sistnämnda gäller dock inte uppgiften om i vilken eller vilka stater eller jurisdiktioner den intygande personen har skatterättslig hemvist. Denna uppgift måste alltså aktivt uppges av den intygande personen. Att ett intygande är bekräftat på något annat sätt än att det har undertecknats innebär att den intygande personen tillhandahåller det finansiella institutet en otvetydig bekräftelse på att personen intygar att uppgifterna är korrekta. Oavsett hur verifieringen sker förväntas det att det dokumenteras av det finansiella institutet på ett sätt som gör att institutet kan visa att intygandet har bekräftats, t.ex. genom elektronisk

dokumentation som visar att verifiering har skett genom elektronisk signatur på Internet (se vidare avsnitt 6.1.1 samt punkterna 7–16 i kommentaren till avsnitt IV och punkterna 14–17 i kommentaren till avsnitt V i CRS). Med skatteregistreringsnummer avses ”Taxpayer Identification number” (TIN). Information om utformningen av skatteregistreringsnummer i andra deltagande stater och jurisdiktioner ska publiceras på OECD:s webbplats. Av 1 § framgår att ett konto som innehas av en enhet som inte har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion är ett rapporteringspliktigt konto endast om det innehas av en passiv icke-finansiell enhet över vilken en eller flera fysiska personer som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion har bestämmande inflytande.

Se även avsnitt 6.1.4 och kommentaren till CRS.

5 §

Paragrafens *första stycke första mening* har tagits in för att genomföra punkterna E.3 i avsnitten V i CRS och bilaga I till DAC och föreskriver att det finansiella institutet på nytt ska genomföra granskningen enligt 1–4 §§ om den efter att en sådan granskning genomförts får tillgång till ytterligare information som medför att det finns skäl att anta att ett intygande som inhämtats är oriktigt eller inte är tillförlitligt. I *första stycket andra meningen* anges att kontot, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §, är ett rapporteringspliktigt konto om det därefter fortfarande finns skäl att anta att intygande eller annan dokumentation är oriktig eller otillförlitlig. Bestämmelsen i första stycket andra meningen avser två typer av situationer. Den ena situationen är att ett konto vid den inledande granskningen inte ansågs vara ett rapporteringspliktigt konto och omständigheterna sedan förändras genom att information tyder på att kontohavaren numera t.ex. har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Granskningsproceduren enligt 1–4 §§ ska då genomföras ännu en gång. Om något nytt tillförlitligt intygande eller någon annan tillförlitlig dokumentation inte kommer in ska kontot då anses vara rapporteringspliktigt. Den andra situationen är att kontot vid den inledande granskningen konstaterades vara ett rapporteringspliktigt konto med anledning av att kontohavaren t.ex. har hemvist i en eller flera andra stater eller jurisdiktioner. Ändrade omständigheter tyder på att kontohavaren har hemvist i ytterligare en annan stat eller jurisdiktion. Ett nytt granskningsförfarande ska då inledas enligt 1–4 §§. Om ett tillförlitligt intygande eller annan dokumentation inte inkommer ska kontohavaren anses ha hemvist i samtliga stater eller jurisdiktioner, både de som uppkommit genom den inledande granskningen och de som uppkommit genom de ändade omständigheterna. Kontot ska, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §, även fortsatt anses vara ett rapporteringspliktigt konto. Ändrade förhållanden är varje förändring eller tillägg av uppgifter avseende kontot eller avseende ett annat konto som är knutet till kontot om en sådan förändring eller ett sådant tillägg av uppgifter påverkar kontohavarens status.

Av *andra stycket* framgår att om informationen i första stycket första meningen avser information för att fastställa om en enhet är en passiv icke-finansiell enhet, ska enheten anses vara en passiv icke-finansiell enhet, om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte erhåller ett

intygande eller annan dokumentation som tyder på att så inte är fallet. Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte förmår att fastställa om kontohavaren är ett finansiellt institut, en aktiv icke-finansiell enhet eller en passiv icke-finansiell enhet ska kontohavaren behandlas som en passiv icke-finansiell enhet.

Se även avsnitt 6.1.4 och kommentaren till CRS.

6 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna A och B i avsnitten V i CRS och bilaga I till DAC.

Första stycket anger gränsvärdet för sådana konton som inte behöver granskas. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet kan välja att inte granska sådana konton vars saldo eller värde inte uppgår till gränsvärdet vid den aktuella tidpunkten.

I *andra stycket* klargörs att konton som vid tillämpningen av första stycket inte omfattas av granskning inte ska anses vara rapporteringspliktiga. Där framgår också att om ett sådant konto ändå har granskats enligt 1–4 §§ och då identifierats som rapporteringspliktigt, får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §, välja om det vill behandla kontot som rapporteringspliktigt eller inte.

I *tredje stycket* anges att ett konto dock ska granskas enligt 1–4 §§ om dess saldo eller värde överstiger 250 000 US-dollar vid utgången av 2015 eller ett senare kalenderår. Granskningen ska ha genomförts före utgången av det kalenderår som följer på kalenderåret då kontots saldo eller värde översteg 250 000 US-dollar. Om något annat inte anges i 2 kap. 20 §, ska kontot behandlas som ett rapporteringspliktigt konto om det därvid identifieras som ett sådant.

Se även avsnitt 6.1.4 och kommentaren till CRS.

7 kap.

1 §

Första stycket har tagits in för att genomföra punkterna A i avsnitten VI i CRS och bilaga I till DAC. I *första stycket första meningen* föreskrivs att ett nytt konto, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §, är rapporteringspliktigt om det innehas av en eller flera enheter som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Om kontot innehas av flera personer räcker det att en av kontohavarna är en sådan enhet för att kontot, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §, ska vara rapporteringspliktigt. I *första stycket andra meningen* föreskrivs att ett konto, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §, också är rapporteringspliktigt om det innehas av en eller flera andra enheter som är passiva icke-finansiella enheter med en eller flera personer med bestämmande inflytande som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Passiva icke-finansiella enheter benämns i den globala standarden ”passiva NFE:er”. Om kontot innehas av flera personer räcker det att en av kontohavarna är en sådan enhet för att kontot, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §, ska vara rapporteringspliktigt. Begreppet finansiellt institut definieras i 2 kap. 6–10 §§ och begreppet passiv icke-

finansiell enhet definieras i 2 kap. 22 §. Vilka personer som är ”personer med bestämmande inflytande” ska bedömas i enlighet med vad som anges i rekommendationerna från FATF.

Av *andra stycket* framgår att ett konto, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §, är rapporteringspliktigt om ett sådant intygande från kontohavaren eller personerna med bestämmande inflytande som krävs enligt 3 eller 4 § inte kommer in. Bestämmelsen i *andra stycket* första meningen avser två typer av situationer. Den ena situationen är att ett konto vid den inledande granskningen inte konstaterades vara ett rapporteringspliktigt konto och omständigheterna sedan förändras så att ett nytt intygande behöver begäras in. Kontot ska då anses vara ett rapporteringspliktigt konto om ett sådant nytt intygande inte kommer in eller är otillförlitligt. Den andra situationen är att kontot vid den inledande granskningen när kontot öppnades konstaterades vara ett rapporteringspliktigt konto med anledning av att kontohavaren har hemvist i en eller flera andra stater eller jurisdiktioner och omständigheterna sedan förändras så att ett nytt intygande ska begäras. Om ett sådant nytt intygande då inte kommer in eller är otillförlitligt, ska kontohavaren fortsatt anses ha hemvist i den eller de stater eller jurisdiktioner som det framkom vid den inledande granskningen och kontot ska alltså även fortsatt anses vara ett rapporteringspliktigt konto. Den omständigheten att kontohavaren anses ha hemvist i en viss stat eller jurisdiktion kan läkas om det kommer in ett nytt tillförlitligt intygande från kontohavaren.

Som framgår av första och *andra stycket* samt och 2 kap. 20 § är ett konto, oavsett kontohavarens eller personernas med bestämmande inflytande hemvist, inte rapporteringspliktigt om det framgår av definitionen av ”rapporteringspliktigt konto” i 2 kap. 20 §, t.ex. om samtliga kontohavare är bolag vars aktier regelmässigt handlas på en etablerad värdepappersmarknad. Om så är fallet måste inte kontohavarnas och personernas med bestämmande inflytande hemvist utredas, eftersom det rapporteringsskyldiga finansiella institutet redan från början kan avgöra att det inte är fråga om ett rapporteringspliktigt konto. För att komma fram till att så är fallet kan det rapporteringsskyldiga finansiella institutet dock först t.ex. behöva utreda om en enhet är en passiv icke-finansiell enhet och vilka personer som är personer med bestämmande inflytande över en enhet. Bestämmelser om hur ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska gå till väga för att fastställa detta finns i 3 § och 4 § första stycket.

Se även avsnitten 6.1.3 och 6.1.5 samt kommentaren till CRS.

2 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna A.1 a och b i avsnitten VI i CRS och bilaga I till DAC.

Första stycket anger att för att fastställa om en enhet har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet i samband med att ett konto öppnas inhämta ett intygande från kontohavaren. Intygandet ska utgöra en del av dokumentationen vid kontots öppnande för att möjliggöra fastställandet av kontohavarens hemvist. Om det av intygandet framgår att kontohavaren har hemvist i en

annan stat eller jurisdiktion, ska kontohavaren anses ha hemvist i denna stat eller jurisdiktion. Om enheten i sitt intygande anger att den inte har någon skatterättslig hemvist får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på adressen där enhetens faktiska företagsledning finns för att fastställa kontohavarens hemvist.

I *andra stycket* anges att ett intygande som avses i första stycket dock inte behöver inhämtas om det av den information som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har tillgång till eller information som är allmänt tillgänglig kan antas att kontohavaren inte har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. I ett sådant fall ska kontohavaren inte anses ha hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Av punkten 6 i avsnitt VI i kommentaren till CRS framgår att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får välja om det vill inhämta ett intygande från början eller först se om det av den information som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har tillgång till eller information som är allmänt tillgänglig kan antas att kontohavaren inte har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion.

Paragrafen tar endast sikte på att utreda den omständigheten om en enhet har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion eller om så inte är fallet. Som framgår av 1 § och 2 kap. 20 § är ett konto, oavsett kontohavarens eller personernas med bestämmande inflytande hemvist, inte rapporteringspliktigt om det framgår av definitionen av ”rapporteringspliktigt konto” i 2 kap. 20 §, t.ex. om samtliga kontohavare är bolag vars aktier regelmässigt handlas på en etablerad värdepappersmarknad. Om så är fallet måste inte kontohavarnas och personernas med bestämmande inflytande hemvist utredas, eftersom det rapporteringsskyldiga finansiella institutet redan från början kan avgöra att det inte är fråga om ett rapporteringspliktigt konto. För att komma fram till att så är fallet kan det rapporteringsskyldiga finansiella institutet dock först t.ex. behöva utreda om en enhet är en passiv icke-finansiell enhet och vilka personer som är personer med bestämmande inflytande över en enhet. Bestämmelser om hur ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska gå till väga för att fastställa detta finns i 3 § och 4 § första stycket.

Se även avsnitt 6.1.5 och kommentaren till CRS.

3 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna A.2 a i avsnitten VI i CRS och bilaga I till DAC. Här föreskrivs att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, för att fastställa om en enhet är en passiv icke-finansiell enhet, ska inhämta ett intygande om detta från kontohavaren, men att ett sådant intygande inte behöver inhämtas om det, utifrån den information som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har tillgång till eller information som är allmänt tillgänglig, kan antas att kontohavaren är en aktiv icke-finansiell enhet eller ett finansiellt institut annat än en sådan investeringsenhet som avses i 2 kap. 9 § första stycket 2 i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion. Begreppet passiv icke-finansiell enhet definieras i 2 kap. 22 § och begreppet finansiellt institut definieras i 2 kap. 6–10 §. Vissa krav ställs på ett intygande för att intygandet ska anses vara giltigt. Detta framgår

bl.a. av kommentaren till CRS. Av kommentaren framgår bl.a. att ett intygande är giltigt endast om det är undertecknat (eller på annat sätt bekräftat) av en person som är behörig att underteckna för kontohavaren eller personen med bestämmande inflytande. Vidare framgår att intygandet ska vara daterat och innehålla kontohavarens namn, adress, skatterättsliga hemvist och skatteregistreringsnummer. Uppgifterna får ha tagits fram på förhand av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet om de redan finns registrerade. Det sistnämnda gäller dock inte uppgiften om i vilken eller vilka stater eller jurisdiktioner den intygande personen har skatterättslig hemvist. Denna uppgift måste alltså aktivt uppges av den intygande personen. Att ett intygande är bekräftat på något annat sätt än att det har undertecknats innebär att den intygande personen tillhandahåller det finansiella institutet en otvetydig bekräftelse på att personen intygar att uppgifterna är korrekta. Oavsett hur verifieringen sker förväntas det att det dokumenteras av det finansiella institutet på ett sätt som gör att institutet kan visa att intygandet har bekräftats, t.ex. genom elektronisk dokumentation som visar att verifiering har skett genom elektronisk signatur på Internet (se vidare avsnitt 6.1.1 samt punkterna 7–16 i kommentaren till avsnitt IV och punkterna 14–17 i kommentaren till avsnitt V i CRS). Med skatteregistreringsnummer avses ”Taxpayer Identification number” (TIN). Information om utformningen av skatteregistreringsnummer i andra deltagande stater och jurisdiktioner ska publiceras på OECD:s webbplats.

Se även avsnitt 6.1.5 och kommentaren till CRS.

4 §

Paragrafen har tagits in för att delvis genomföra punkterna A.2 b–c i avsnitten VI i CRS och bilaga I till DAC.

I *första stycket* anges att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får förlita sig på information som inhämtats på grund av bestämmelser i lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism för att fastställa vilka personer som är personer med bestämmande inflytande över en enhet. Vilka personer som är personer med bestämmande inflytande ska bedömas i enlighet med vad som anges i rekommendationerna från FATF.

I *andra stycket* föreskrivs att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, för att fastställa om en person med bestämmande inflytande har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, i samband med att kontot öppnas ska inhämta ett intygande från den som öppnar kontot eller från personerna med bestämmande inflytande. Det är den som öppnar kontot eller personerna med bestämmande inflytande själva som ska intyga personernas med bestämmande inflytande status. Av bilaga II till DAC och av kommentaren till CRS framgår att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet endast får använda sig av ett intygande, antingen från kontohavaren eller från en person med bestämmande inflytande, i syfte att fastställa huruvida den personen är en rapporteringspliktig person. Med detta klargörs alltså att en person med bestämmande inflytande över en enhet inte kan intyga var någon av de eventuella andra personerna med bestämmande inflytande över samma enhet har hemvist. Definitionen av en rapporteringspliktig person framgår av punkterna D i

avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC. Vissa krav ställs på ett intygande för att intygandet ska anses vara giltigt. Detta framgår bl.a. av kommentaren till CRS. Av kommentaren framgår bl.a. att ett intygande är giltigt endast om det är undertecknat (eller på annat sätt bekräftat) av en person som är behörig att underteckna för kontohavaren eller personen med bestämmande inflytande. Vidare framgår att intygandet ska vara daterat och innehålla kontohavarens namn, adress, skatterättsliga hemvist och skatteregistreringsnummer. Uppgifterna får ha tagits fram på förhand av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet om de redan finns registrerade. Det sistnämnda gäller dock inte uppgiften om i vilken eller vilka stater eller jurisdiktioner den intygande personen har skatterättslig hemvist. Denna uppgift måste alltså aktivt uppges av den intygande personen. Att ett intygande är bekräftat på något annat sätt än att det har undertecknats innebär att den intygande personen tillhandahåller det finansiella institutet en otvetydig bekräftelse på att personen intygar att uppgifterna är korrekta. Oavsett hur verifieringen sker förväntas det att det dokumenteras av det finansiella institutet på ett sätt som gör att institutet kan visa att intygandet har bekräftats, t.ex. genom elektronisk dokumentation som visar att verifiering har skett genom elektronisk signatur på Internet (se vidare avsnitt 6.1.1 samt punkterna 7–16 i kommentaren till avsnitt IV och punkterna 14–17 i kommentaren till avsnitt V i CRS). Med skatteregistreringsnummer avses ”Taxpayer Identification number” (TIN). Information om utformningen av skatteregistreringsnummer i andra deltagande stater och jurisdiktioner ska publiceras på OECD:s webbplats.

I *tredje stycket* anges att ett intygande som innehåller skatteregistreringsnumren ska inhämtas när det av uppgifter i ett intygande som avses i andra stycket framgår att en eller flera personer med bestämmande inflytande för en enhet som är en passiv icke-finansiell enhet har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Detta gäller dock endast om skatteregistreringsnumret inte anges redan i det första intygandet som inhämtats. Skatteregistreringsnumret måste alltså inte inhämtas separat i ett särskilt intygande, utan kan inhämtas redan i det intygande som inhämtas enligt andra stycket. Om vissa av personerna med bestämmande inflytande har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion medan andra inte har det behöver givetvis intyganden som innehåller skatteregistreringsnummer enbart inhämtas för personer med bestämmande inflytande som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Med skatteregistreringsnummer avses ett ”Taxpayer Identification Number” (TIN). Information om utformningen av skatteregistreringsnummer i andra deltagande stater och jurisdiktioner ska publiceras på OECD:s webbplats.

Se även avsnitt 6.1.5 och kommentaren till CRS.

5 §

Paragrafen har ingen motsvarighet i avsnitten VI i CRS och bilaga I till DAC. I punkten 21 i kommentaren till avsnitt VI i CRS framgår dock att förfarandet i punkten E.3 i avsnitt V i CRS ska användas vid ändrade omständigheter.

I *första stycket första meningen* framgår att vid ändrade omständigheter så ska det finansiella institutet på nytt genomföra granskningen enligt 1–4 §§ om den efter att en sådan granskning genomförts får tillgång till ytterligare information som medför att det finns skäl att anta att ett intygande som inhämtats är oriktigt eller inte är tillförlitligt.

I *första stycket andra mening* anges att kontot, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §, är ett rapporteringspliktigt konto om det därefter fortfarande finns skäl att anta att intygande eller annan dokumentation är oriktig eller otillförlitlig. Bestämmelsen i första stycket andra meningen avser två typer av situationer. Den ena situationen är att ett konto vid den inledande granskningen inte ansågs vara ett rapporteringspliktigt konto och omständigheterna sedan förändras genom att information tyder på att kontohavaren numera t.ex. har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Granskningsproceduren enligt 1–4 §§ ska då genomföras ännu en gång. Om något nytt tillförlitligt intygande eller någon annan tillförlitlig dokumentation inte kommer in ska kontot då anses vara rapporteringspliktigt. Den andra situationen är att kontot vid den inledande granskningen konstaterades vara ett rapporteringspliktigt konto med anledning av att kontohavaren t.ex. har hemvist i en eller flera andra stater eller jurisdiktioner och ändrade omständigheter tyder på att kontohavaren har hemvist i ytterligare en annan stat eller jurisdiktion. Ett nytt granskningsförfarande ska då inledas enligt 1–4 §§. Om ett tillförlitligt intygande eller annan dokumentation inte inkommer ska kontohavaren anses ha hemvist i samtliga stater eller jurisdiktioner, både de som uppkommit genom den inledande granskningen och de som uppkommit genom de ändade omständigheterna. Kontot ska även fortsatt anses vara ett rapporteringspliktigt konto. Ändrade förhållanden är varje förändring eller tillägg av uppgifter avseende kontot eller avseende ett annat konto som är knutet till kontot om en sådan förändring eller ett sådant tillägg av uppgifter påverkar kontohavarens status.

I paragrafens *andra stycke* framgår att om informationen i första stycket första meningen avser information för att fastställa om en enhet är en passiv icke-finansiell enhet, ska enheten anses vara en passiv icke-finansiell enhet, om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte erhåller ett intygande eller annan dokumentation som tyder på att så inte är fallet. Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte förmår att fastställa om kontohavaren är ett finansiellt institut, en aktiv icke-finansiell enhet eller en passiv icke-finansiell enhet ska kontohavaren behandlas som en passiv icke-finansiell enhet.

Se även avsnitt 6.1.5 och kommentaren till CRS.

6 §

Av paragrafens *första stycke* framgår att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i vissa fall får tillämpa bestämmelserna om granskning av befintliga konton som innehas av enheter i stället för bestämmelserna i detta kapitel. Detta gäller om enheten som öppnar kontot redan har ett eller flera befintliga konton hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller hos en till detta närstående enhet.

Av *andra stycket* framgår att när ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut tillämpar första stycket på ett nytt konto, räcker det att ett av

kontona som avses i första stycket är ett rapporteringspliktigt konto för att samtliga sådana konton, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §, ska anses vara rapporteringspliktiga.

I *tredje stycket* anges att dokumentation som inhämtats vid granskningen av ett av de konton som avses i första stycket får användas även vid granskningen av övriga sådana konton.

Se även avsnitt 6.1.7 och kommentaren till CRS.

8 kap.

1 §

I paragrafen anges att i de fall då det rapporteringsskyldiga finansiella institutet är en svensk värdepapperscentral som avses i 1 kap. 3 § lagen om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument, är det i stället den som har antagits som kontoförande institut och som utför registreringsåtgärder som ska tillämpa bestämmelserna i 4–8 kap. med avseende på konton som är föremål för sådana registreringsåtgärder. Det kontoförande institutet är det finansiella institut som sköter kontakterna med dem som innehar de finansiella instrumenten som ett sådant konto omfattar och är därför bättre lämpat än värdepapperscentralen att ha ansvaret för att vidta de granskningsåtgärder som anges i 4–8 kap. för att fastställa om kontot är ett rapporteringspliktigt konto. Uppgifter om kontot behöver sedan lämnas av det kontoförande institutet till värdepapperscentralen för att den senare ska kunna uppfylla sina skyldigheter som rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt 22 b kap. SFL, se även avsnitt 6.2.2 om informationsuppgifter. I paragrafen anges även att värdepapperscentralen ska sammanställa och tillhandahålla det kontoförande institutet den information som det kontoförande institutet behöver för att tillämpa 4–8 kap. Det rör sig främst om sådan information om tillgångar på konton som är av betydelse för det kontoförande institutets bedömning av vilken typ av granskning som ska göras, t.ex. om tillgångarna på ett konto överstiger de gränsvärden som finns för om ett konto alls behöver granskas.

2 §

I paragrafens *första stycke* anges att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut snarast möjligt men senast inom två månader från att det blir ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska anmäla till Skatteverket att det uppfyller kriterierna för att vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt 2 kap. 21 §. Anmälningsskyldigheten gäller endast för rapporteringsskyldiga finansiella institut. Det innebär dels att en enhet som inte är ett finansiellt institut inte behöver anmäla sig, dels att ett finansiellt institut som är undantaget från rapporteringsskyldighet enligt 3 kap. inte behöver anmäla sig. En skyldighet att anmäla sig uppstår dock för en svensk enhet som startar en verksamhet som gör att den blir ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut och för en svensk enhet som förändrar sin verksamhet på ett sådant sätt att den blir ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut.

I *andra stycket* anges att en enhet som upphör att vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut snarast möjligt men senast inom

två månader från att det upphör att vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska anmäla till Skatteverket att det inte längre uppfyller kriterierna för att vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt 2 kap. 21 §. Att enheten upphör att vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut kan bero på att den avslutar sin verksamhet eller förändrar sin verksamhet på ett sätt som gör att den inte längre är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut.

3 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna B och C i avsnitten II i CRS och bilaga I till DAC.

I *första stycket* anges att ett kontos saldo eller värde, om något annat inte anges, vid tillämpningen av 4–8 kap. ska fastställas per den sista dagen av ett kalenderår eller en annan lämplig rapporteringsperiod. Med annan lämplig rapporteringsperiod avses t.ex. det rapporteringsskyldiga finansiella institutets räkenskapsår eller den period för vilken det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, i form av årsbesked eller liknande, rapporterar till kontohavarna med avseende på deras innehav. Vilken rapporteringsperiod som är mest lämplig för det finansiella institutet när det gäller att fastställa saldon eller värden på konton kan variera med hänsyn till det finansiella institutets verksamhet. En rapporteringsperiod ska dock vara sådan att den typiskt sett omfattar 12 månader och upprepas i en cykel.

I *andra stycket* anges att, när ett kontos saldo eller värde vid utgången av ett kalenderår har betydelse för granskningen enligt 4–8 kap., ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska räkna med kontots saldo eller värde per den sista dagen för den rapporteringsperiod som löper ut samtidigt med kalenderåret eller under kalenderåret.

Se även avsnitt 6.1.1 och kommentaren till CRS.

4 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkten B i avsnitt VII i CRS och första stycket i punkten B i avsnitt VII bilaga I till DAC. Av paragrafen framgår att såvida det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte har tillgång till information om förmånstagaren som gör att det finns skäl att anta att han eller hon har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet utgå ifrån att en fysisk person som är förmånstagare (men inte försäkringstagare) i ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal och som erhåller en dödsfallsförmån inte har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut har skäl att anta att en förmånstagare har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion om det bland den information om förmånstagaren som det finansiella institutet har tillgång till finns sådana indikationer på att han eller hon har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion som avses i 4 kap. 2 § första stycket. Vidare framgår att 4 kap. 1–4 och 7 §§ ska tillämpas med avseende på försäkringsavtalet eller livränteavtalet om det finns skäl att anta att förmånstagaren har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion.

Se även kommentaren till CRS.

5 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra andra–fjärde styckena i punkten B i avsnitt VII i bilaga I till DAC och med anledning av kommentaren till punkten B i avsnitt VII i CRS.

Av *första stycket* framgår att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut under vissa förutsättningar får betrakta ett konto som är en andel i ett gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller ett grupplivränteavtal som ett konto som inte är ett rapporteringspliktigt konto fram till dess att ett belopp ska betalas ut till försäkringstagaren eller förmånstagaren.

I *andra stycket* anges vad som avses med gruppförsäkringsavtal med kontantvärde. Begreppet försäkringsavtal med kontantvärde definieras i 2 kap. 22 §.

I *tredje stycket* anges vad som avses med grupplivränteavtal. Begreppet livränteavtal definieras i 2 kap. 22 §.

Se även kommentaren till CRS.

6 §

I paragrafens *första stycke* föreskrivs att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut vid granskning av ett befintligt konto får tillämpa bestämmelserna om granskning av motsvarande nya konton i stället för bestämmelserna om befintliga konton. De tidsfrister som enligt andra och tredje punkterna i övergångsbestämmelserna gäller för granskningen av befintliga konton ska dock fortsatt gälla. Det innebär att granskningen av befintliga lågvärdekonton som innehas av fysiska personer och befintliga konton som innehas av enheter ska ha genomförts senast den 31 december 2017 och att granskningen av befintliga högvärdekonton som innehas av fysiska personer ska ha genomförts senast den 31 december 2016, även om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet med stöd av denna paragraf väljer att tillämpa bestämmelserna om granskning av nya konton. Eftersom det här är fråga om konton som redan har öppnats, ska de intyganden från kontohavarna eller, när det gäller konton som innehas av enheter, i vissa fall från personerna med bestämmande inflytande över kontohavaren, inhämtas när granskningen görs i stället för i samband med att kontona öppnas.

I paragrafens *andra stycke* föreskrivs att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut vid granskning av ett befintligt lågvärdekonto som innehas av en fysisk person får tillämpa bestämmelserna om granskning av högvärdekonton i stället för bestämmelserna om lågvärdekonton. De tidsfrister som enligt tredje punkten i övergångsbestämmelserna gäller för granskningen av lågvärdekonton ska dock fortsatt gälla. Det innebär att granskningen av befintliga lågvärdekonton som innehas av fysiska personer ska ha genomförts senast den 31 december 2017, även om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet med stöd av denna paragraf väljer att tillämpa bestämmelserna om granskning av högvärdekonton.

Se även kommentaren till CRS.

7 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna E.6 i avsnitt VIII i CRS och bilaga I till DAC. I paragrafen anges vad som ska räknas som styrkande dokumentation vid tillämpning av 4–7 kap. I *första stycket* 1

anges att ett intyg om bosättning utfärdad av en behörig tjänsteman vid behörig myndighetsorgan i den stat eller jurisdiktion där betalningsmottagaren uppger sig vara bosatt, får räknas som styrkande dokumentation. Som behörigt myndighetsorgan nämns exempelvis regeringen, ett regeringsorgan eller en kommun. För svensk del innebär detta i första hand att personbevis får räknas som styrkande dokumentation. De relevanta uppgifterna i ett personbevis finns även i statens personadressregister (SPAR). För fysiska personer gäller också en giltig identitetshandling som utfärdats av ett behörigt myndighetsorgan och som innehåller personens namn och vanligtvis används för identifikationsändamål som styrkande dokumentation. När det är fråga om en enhet gäller en officiell handling som utfärdats av ett behörigt myndighetsorgan och som innehåller namn och adress för enhetens faktiska företagsledning i den jurisdiktion där enheten säger sig ha sin hemvist eller i den jurisdiktion där enheten registrerats eller etablerats som styrkande dokumentation. Av punkten 6 i bilaga II till DAC och punkten 153 till avsnitt VIII i CRS framgår att adressen för en enhets huvudkontor i allmänhet är platsen för dess faktiska företagsledning. Adressen för ett finansiellt institut där enheten har ett konto, en boxadress eller en adress som används enbart för att ta emot post är inte adressen för enhetens faktiska företagsledning, annat än om den är den enda adressen som används av enheten och anges som enhetens adress i dess organisationsdokument. En poste restante-adress är inte adressen för en enhets faktiska företagsledning. Slutligen gäller som styrkande dokumentation även årsredovisningshandling, kreditupplysning, konkursansökan eller rapport från Finansinspektionen.

I *andra stycket* anges att när det är fråga om befintliga konton som innehas av enheter, ska som styrkande dokumentation även räknas klassificeringar i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets arkiv med avseende på kontohavaren. Klassificeringarna ska ha fastställts på grundval av ett standardiserat system för branschkode i överensstämmelse med det rapporteringsskyldiga finansiella institutets normala förfaranden för att granska den information som inhämtats för att upprätthålla kontakterna med kontohavaren eller på grund av bestämmelser i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller i annan författning. Detta gäller dock endast om det standardiserade systemet för branschkode implementerats av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet före den 1 januari 2016. Ett standardiserat system för branschkode är ett kodsysteem som används för att klassificera verksamheter efter verksamhetstyp för andra ändamål än beskattningsändamål.

Se avsnitt 6.1.6 och kommentaren till CRS.

8 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra punkterna A i avsnitten VII i CRS och bilaga I till DAC och föreskriver att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut, trots det som i övrigt föreskrivs i 4–8 kap., inte får förlita sig på uppgifter i ett intygande och annan dokumentation om enheten har tillgång till ytterligare information som gör att dokumentationens riktighet eller tillförlitlighet skäligen kan ifrågasättas.

9 §

I paragrafen föreskrivs att handlingar och uppgifter om åtgärder som vidtas för att identifiera om ett konto är rapporteringspliktigt eller inte ska bevaras minst fem år från att kontot avslutas. Paragrafen har delvis utformats för att överensstämma med 2 kap. 13 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Se även avsnitt 6.6.

10 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra det nya tredje stycket i artikel 21.2 i DAC och anger att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet vid överträdelse eller brister i skyddet för uppgifter ska underrätta fysiska personer som uppgifterna avser om att en överträdelse av skyddet för uppgifterna har skett, om överträdelsen sannolikt kommer att påverka skyddet av dessas personuppgifter eller integritet negativt.

11 §

För att genomföra punkterna A.1 i avsnitten IX i CRS och bilaga I till DAC har det i paragrafen tagits in en generell anti-kringgåenderegeln. I paragrafen föreskrivs att ett finansiellt konto, utan hinder av vad som i övrigt föreskrivs i denna lag, ska anses vara ett rapporteringspliktigt konto och att ett finansiellt institut, utan hinder av vad som i övrigt föreskrivs i denna lag, ska anses vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut om en person med hemvist i en annan stat eller jurisdiktion eller ett finansiellt institut vidtar åtgärder som ingår i ett förfarande som medför att ett konto inte är ett rapporteringspliktigt konto eller att ett finansiellt institut inte är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut och detta med hänsyn till omständigheterna kan antas ha utgjort det övervägande skälet för förfarandet samtidigt som det skulle strida mot syftet med denna lag om kontot inte är ett rapporteringspliktigt konto eller det finansiella institutet inte är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut.

Se även kommentaren till CRS.

12 §

I paragrafen delegeras det till regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer att meddela föreskrifter när det gäller vilka stater och jurisdiktioner som ska anses vara deltagande jurisdiktioner respektive rapporteringspliktiga jurisdiktioner.

Se vidare avsnitt 6.2.1.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

I *första punkten* anges att lagen träder i kraft den 1 januari 2016.

Bestämmelsen i *andra punkten* har tagits in med anledning av att granskningen av högvärdekonton som innehåller fysiska personer ska ha genomförts senast den 31 december 2016. Bestämmelser om granskning av sådana konton finns i 4 kap. 5–11 §§. Sådana konton ska anses vara rapporteringspliktiga från och med det kalenderår då det identifieras som ett rapporteringspliktigt konto.

Bestämmelserna i *tredje punkten* har tagits in med anledning av att granskningen av befintliga lågvärdekonton som innehas av fysiska personer respektive av befintliga konton som innehas av enheter ska ha genomförts senast den 31 december 2017. Bestämmelser om granskning av sådana konton finns i 4 kap. 1–4 och 7 §§ samt 6 kap. 1–6 §§. Sådana konton ska anses vara rapporteringspliktiga från och med det kalenderår då det identifieras som ett rapporteringspliktigt konto. Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut väljer att granska befintliga konton som innehas av enheter och har saldon eller värden som inte överstiger 250 000 US-dollar, trots att det enligt 6 kap. 6 § inte krävs, ska även granskningen av de kontona vara genomförd den 31 december 2017.

Bestämmelserna i *fjärde punkten* har tagits in för att klargöra vad som gäller i fråga om kravet enligt 8 kap. 2 § för rapporteringsskyldiga finansiella institut att anmäla till Skatteverket att de är sådana när det gäller rapporteringsskyldiga finansiella institut som har funnits sedan före den 1 november 2016. I bestämmelsen anges att ett finansiellt institut som blev ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut senast den 31 oktober 2016, senast den 31 december 2016 ska anmäla till Skatteverket att det uppfyller kriterierna för att vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut.

11.2 Förslaget till lag om automatiskt utbyte av upplysningar avseende finansiella konton

1 §

I paragrafen anges lagens tillämpningsområde.

I *första stycket* anges att lagen gäller för sådant automatiskt utbyte av upplysningar som avses i DAC 2 och i MCAA.

I *andra stycket* klargörs att bestämmelser om sådant automatiskt utbyte av upplysningar som finansiella institut ska göra och som avses i FATCA-avtalet finns i lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet. För sådant utbyte av upplysningar ska således inte denna lag tillämpas.

2 §

I paragrafen anges vilka uppgifter som ska överföras till de behöriga myndigheterna i andra stater och jurisdiktioner genom automatiskt utbyte.

I *första stycket* anges att de upplysningar som ska överföras är sådana som lämnas i kontrolluppgift enligt 22 b kap. 2–8 §§ och 24 kap. 4 § 1 SFL, och som avser ett sådant rapporteringspliktigt konto som avses i 2 kap. 20 § IDKAL. Till en viss rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet ska endast upplysningar överföras som avser personer med hemvist i den rapporteringspliktiga jurisdiktionen. Vidare ska de upplysningar som avses överföras endast till rapporteringspliktiga jurisdiktioner. I första stycket uttrycks detta genom att det anges att Skatteverket till en rapporteringpliktig jurisdiktions behöriga myndighet

ska överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift för en person som har hemvist i den rapporteringspliktiga jurisdiktionen. Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar föreskrifter när det gäller vilka stater och jurisdiktioner som ska anses vara deltagande jurisdiktioner respektive rapporteringspliktiga jurisdiktioner. De uppgifter som ska lämnas skiljer sig åt i vissa delar beroende på vilken typ av rapporteringspliktigt konto det rör sig om, t.ex. ett depåkonto eller ett inlåningskonto.

I *andra stycket* anges att upplysningarna ska överföras minst en gång om året och att det för varje uppgift måste framgå i vilken valuta beloppet anges. Att upplysningarna ska överföras "minst" en gång om året innebär att det är möjligt för Skatteverket att överföra upplysningar vid fler tillfällen om de t.ex. behöver rättas eller kompletteras till följd av för sent inkomna kontrolluppgifter.

3 §

Paragrafen har tagits in för att tillsammans med 4 § genomföra avsnitt 4 i MCAA. I paragrafen anges att Skatteverket ska underrätta en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet om det finns skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i den andra staten eller jurisdiktionen eller att ett sådant finansiellt institut har begått en överträdelse av sina skyldigheter att lämna uppgifter. De felaktigheter och överträdelser som avses i detta stycke rör alltså de uppgifter som lämnas från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion till Skatteverket. De skyldigheter för ett finansiellt institut att lämna uppgifter som avses är dess skyldigheter att lämna uppgifter till skattemyndigheterna i den egna staten eller jurisdiktionen som sedan utbyts med Skatteverket.

4 §

Paragrafen har tagits in för att tillsammans med 3 § genomföra avsnitt 4 i MCAA. I paragrafen anges Skatteverkets skyldigheter när en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet lämnar Skatteverket en sådan underrättelse som avses i 3 §. I detta fall är det alltså en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion som underrättar Skatteverket om felaktigheter och överträdelser som har begåtts av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i Sverige. Skatteverket ska i dessa fall vidta de åtgärder som står till buds enligt svensk lagstiftning för att inhämta korrekt och fullständig information eller för att avhjälpa den överträdelse som beskrivs i underrättelsen.

5 §

I paragrafens *första stycke* anges hur upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion till följd av det automatiska utbytet av upplysningar om finansiella konton enligt DAC och MCAA får användas. Bestämmelsen överensstämmer med vad som enligt artikel 22 i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden gäller för användning av uppgifter som tas emot med tillämpning av den konventionen.

Bestämmelsen tar inte bara sikte på hur Skatteverket får använda upplysningarna, utan också på hur andra personer och myndigheter (däri inbegripet domstolar) som fastställer uppbär, administrerar eller driver in skatterna eller handlägger åtal eller överklaganden i fråga om skatterna och som får del av uppgifterna, får använda dem. Uppgifterna får användas vid offentliga rättegångar och i domstolsavgöranden. Uppgifterna får användas endast för beskattningsändamål och i fråga om de skatter som omfattas av Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Uppgifterna får användas även för andra ändamål om den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåter det. Första stycket gäller oavsett om uppgifterna tas emot från en annan medlemsstat i EU eller ett tredje land.

Begränsning av användningen av erhållna upplysningar som följer av MCAA får anses vara av tvingande natur och innebära ett förbud att använda upplysningarna på annat sätt. Bestämmelsen innefattar inte någon begränsning i enskildas rätt enligt tryckfrihetsförordningen att ta del av eller använda sig av allmänna handlingar. Upplysningar som erhålls kommer dock ofta att tillföras ett mål eller ärende som rör bestämmande av skatt och därmed omfattas av bestämmelserna i 27 kap. OSL. Sekretess gäller visserligen inte endast i förhållande till enskilda utan även mellan myndigheter (8 kap. 1 § OSL). Sekretess bryts dock i vissa fall genom sekretessbrytande bestämmelser i lag och förordning, se bl.a. 10 kap. OSL. Enligt 6 kap. 5 § OSL ska en myndighet på begäran av en annan myndighet lämna uppgift som den förfogar över, om inte uppgiften är sekretessbelagd eller det skulle hindra arbetets behöriga gång. Om en sekretessbrytande bestämmelse är tillämplig på en uppgift, innebär bestämmelsen i 6 kap. 5 § OSL att en myndighet är skyldig att lämna uppgiften till en myndighet som begär det. De användningsbegränsningar som tas in får emellertid till följd att en myndighet inte kan utnyttja uppgifterna i sin verksamhet i andra fall än som anges i paragrafen. Detta innebär att sekretessbrytande regler i praktiken bara torde bli aktuella när en myndighet har rätt att ta del av uppgifterna för sådana ändamål (jfr prop. 1990/91:131 s. 24 f.).

I *andra stycket* anges att när det gäller upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i DAC, gäller även 20–23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning för användning och vidarebefordran av upplysningar. Om den stat eller jurisdiktion som lämnar upplysningar är både en medlemsstat i EU och är ansluten till MCAA och utbyter information med Sverige enligt det avtalet, finns det en skyldighet att utbyta upplysningar både enligt DAC och enligt MCAA. För upplysningar som utbyts enligt direktivet gäller 20–23 §§ lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning generellt för användning och vidarebefordran av upplysningar.

6 §

Paragrafen har tagits in för att genomföra avsnitt 5.2 i MCAA. I paragrafen föreskrivs att Skatteverket omedelbart ska underrätta

koordineringsorganets sekretariat vid överträdelse av sekretessen enligt MCAA eller brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta sekretariatet om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i. Med koordineringsorganet åsyftas här det koordineringsorgan som avses i artikel 24.3 i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, se bilaga 1 till lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

Se även kommentaren till avsnitt 5 i MCAA.

Ikraftträdande

I *första punkten* anges att lagen träder i kraft den 1 januari 2016.

I *andra punkten* anges att lagen i fråga om 2 § tillämpas första gången kalenderåret 2017 avseende uppgifter som avser kalenderåret 2016. Att lagen i fråga om 2 § tillämpas första gången kalenderåret 2017 avseende uppgifter som avser kalenderåret 2016 innebär att kalenderåret 2017 är det första året under vilket Skatteverket ska överföra uppgifter till behöriga myndigheter i andra stater och jurisdiktioner i enlighet med denna lag.

Se även avsnitt 9.

11.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

1 kap.

4 §

Paragrafen har ändrats för att tillåta Skatteverket att behandla uppgifter för tillhandahållande av information som behövs hos Skatteverket för handläggning enligt den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och det nya 22 b kap. SFL. En bestämmelse om detta har tagits in i *första stycket 6 c*.

Ikraftträdande

Lagen träder i kraft den 1 januari 2016.

11.4 Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

9 kap.

2 §

Den begränsning av användningen av erhållna upplysningar som följer av MCAA och DAC 2 får anses vara av tvingande natur och innebära ett

förbud att använda upplysningarna på annat sätt än som avses i 5 § lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Bestämmelsen i den paragrafen innefattar inte någon begränsning i enskildas rätt enligt tryckfrihetsförordningen att ta del av eller använda sig av allmänna handlingar. Upplysningar som erhålls från andra stater eller jurisdiktioner kommer dock ofta att tillföras ett mål eller ärende som rör bestämmande av skatt och därmed omfattas av bestämmelserna i 27 kap. OSL. Sekretess gäller visserligen inte endast i förhållande till enskilda utan som huvudregel även mellan myndigheter (8 kap. 1 §). Sekretess bryts dock i vissa fall genom sekretessbrytande bestämmelser i lag och förordning, se bl.a. 10 kap. Enligt 6 kap. 5 § ska en myndighet på begäran av en annan myndighet lämna uppgift som den förfogar över, om inte uppgiften är sekretessbelagd eller det skulle hindra arbetets behöriga gång. Om en sekretessbrytande bestämmelse är tillämplig på en uppgift, innebär bestämmelsen i 6 kap. 5 § att en myndighet är skyldig att lämna uppgiften till en myndighet som begär det. De användningsbegränsningar som anges i 5 § lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton får emellertid till följd att en myndighet inte kan utnyttja uppgifterna i sin verksamhet i andra fall än som anges i bestämmelsen. Detta innebär att sekretessbrytande regler i praktiken enbart torde bli aktuella att åberopa när en myndighet har rätt att ta del av uppgifterna för sådana ändamål (jfr prop. 1990/91:131 s. 24 f.).

Hänvisningarna i paragrafen har kompletterats med en ny punkt 12, som hänvisar till lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Beträffande åberopande av upplysningar m.m. som har erhållits från andra stater eller jurisdiktioner som bevisning, se kommentaren till 5 § lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Ikraftträdande

Lagen träder i kraft den 1 januari 2016. Se även avsnitt 9.

11.5 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

1 kap.

1 §

Ändringen av paragrafen, som reglerar lagens innehåll, föranleds av att det införs ett nytt kapitel, 22 b kap., i lagen.

22 a kap.

5 §

I paragrafens första stycke har en ny punkt, *punkten 5*, lagts till. I punkten 5 anges att kontrolluppgiften, om den avser ett konto som innehas av enheter, ska innehålla uppgift om vilken eller vilka av de

personer som kontrolluppgiften lämnas för som är personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet och vilken eller vilka personer som kontrolluppgiften lämnas för som är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot.

22 b kap.

1 §

I paragrafen, som liksom hela kapitlet är ny, regleras kapitlets innehåll. Bestämmelserna om kontrolluppgifter i kapitlet föranleds av DAC 2 och MCAA.

2 §

I paragrafen, som är ny, anges i *första stycket* att kontrolluppgifter ska lämnas om ett sådant rapporteringspliktigt konto som avses i 2 kap. 20 § IDKAL. Av den bestämmelsen framgår att ett finansiellt konto kan identifieras som ett rapporteringspliktigt konto enligt bestämmelserna i 4–8 kap. samma lag, med vissa undantag. Av IDKAL framgår att samtliga konton som innehas av personer med hemvist i någon annan stat eller jurisdiktion eller av vissa enheter över vilka personer med hemvist i någon annan stat eller jurisdiktion har bestämmande inflytande ska anses vara rapporteringspliktiga oavsett om Sverige ännu har en bindande överenskommelse med den staten eller jurisdiktionen om att automatiskt utbyta upplysningar om finansiella konton. I paragrafens *andra stycke* anges att kontrolluppgifter ska lämnas om ett sådant odokumenterat konto som avses i 2 kap. 22 § IDKAL. Ett odokumenterat konto ska rapporteras varje år till dess att tillräcklig information erhållits för att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska kunna avgöra om kontot är rapporteringspliktigt eller inte.

Se avsnitt 6.2.2

3 §

Paragrafen, som är ny, reglerar för vem kontrolluppgift ska lämnas.

Kontrolluppgift ska som nämnts i kommentaren till 2 § lämnas om rapporteringspliktiga konton. Att ett finansiellt konto identifieras som ett rapporteringspliktigt konto är en följd av att en viss fysisk person eller viss enhet är innehavare till kontot, dvs. kontohavare enligt 2 kap. 16 § IDKAL. Dessa fysiska personer eller enheter är sådana som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Med ”annan stat eller jurisdiktion” avses i IDKAL en annan stat eller jurisdiktion än Sverige eller USA. Den som kontrolluppgift ska lämnas för enligt *första stycket* är den vars innehav av kontot medför att det har identifierats som ett rapporteringspliktigt konto. Om flera kontohavare innehar ett konto gemensamt ska alltså kontrolluppgift inte lämnas för en kontohavare vars innehav inte medför att det är ett rapporteringspliktigt konto, även om kontot har identifierats som ett rapporteringspliktigt konto på grund av en annan kontohavares innehav. Som framgår av 2 § ska kontrolluppgift lämnas om ett rapporteringspliktigt konto, vilket innebär att en och samma kontrolluppgift ska lämnas för flera kontohavare om deras innehav

medför att kontot är rapporteringspliktigt. Kontrolluppgiften ska då anses lämnas för var och en av dessa kontohavare.

I en särskild situation, som regleras i *andra stycket*, ska kontrolluppgift även lämnas för en enhet som kontrolleras av en eller flera fysiska personer som är sådana personer med bestämmande inflytande som avses i 2 kap. 18 § IDKAL. Deras bestämmande inflytande över enheten medför att kontot är ett rapporteringspliktigt konto. I dessa fall ska kontrolluppgiften även lämnas för den eller de fysiska personer som utövar bestämmande inflytande över enheten om deras bestämmande inflytande gör kontot rapporteringspliktigt. I dessa fall spelar det ingen roll om enheten har eller inte har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion och därmed gör att kontot är rapporteringspliktigt. Det avgörande är i stället om personerna med bestämmande inflytande har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion och därmed gör att kontot är rapporteringspliktigt enligt bestämmelserna i IDKAL. Så är fallet endast om enheten är en passiv icke-finansiell enhet enligt 2 kap. 22 § IDKAL. Personerna med bestämmande inflytande kan ha hemvist i samma stat eller jurisdiktion som enheten eller i någon annan stat eller jurisdiktion. Begreppen rapporteringspliktigt konto definieras i 2 kap. 20 § och enhet definieras i 2 kap. 22 § IDKAL.

Se avsnitt 6.2.2

4 §

Paragrafen, som är ny, reglerar vem som är skyldig att lämna kontrolluppgift och anger att det är ett sådant rapporteringsskyldigt finansiellt institut som avses i 2 kap. 21 § IDKAL. Vad som avses med ett finansiellt institut framgår av 2 kap. 6–10 §§ samma lag. Det kan exempelvis röra sig om en bank, ett försäkringsföretag eller ett riskkapitalbolag.

Se avsnitt 6.2.2

5 §

I denna nya paragraf regleras de uppgifter som ska lämnas om alla rapporteringspliktiga konton. Kontrolluppgiften ska enligt *första stycket 1* innehålla uppgift om att kontot är ett rapporteringspliktigt konto. En hänvisning till vad som avses med rapporteringspliktigt konto finns i 2 §. Kontrolluppgiften ska enligt *första stycket 2* innehålla uppgift om vilken eller vilka stater eller jurisdiktioner som den person som kontrolluppgiften lämnas för har hemvist i eller kan antas ha hemvist i på det sätt som avses i 4–8 kap. i den nya IDKAL. Att en person ”kan antas ha hemvist” i en stat eller jurisdiktion avses de fall då ett konto granskas enligt bestämmelserna i 4 eller 6 kap. IDKAL och det framkommit sådana indikationer på att personen har hemvist i den staten eller jurisdiktionen som medför att kontot ska anses vara rapporteringspliktigt. Kontrolluppgiften ska enligt *första stycket 3* innehålla identifikationsuppgifter för kontot, t.ex. ett kontonummer, samt enligt *första stycket 4* kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot har avslutats under året, att kontot avslutats. Om uppgift om värde ska lämnas för ett försäkringsavtal avses försäkringens kontantvärde, som definieras i 2 kap. 15 § IDKAL. Enligt *första stycket 5* ska

kontrolluppgiften innehålla uppgifter om skatteregistreringsnumret (TIN) för den som kontrolluppgiften lämnas för. Detta gäller dock endast om den kontrolluppgiftsskyldige har den uppgiften. I IDKAL finns bestämmelser om när ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska inhämta skatteregistreringsnummer från kontohavare eller personer med bestämmande inflytande över kontohavare som är passiva icke-finansiella enheter. Med skatteregistreringsnummer avses "Taxpayer Identification number" (TIN). Information om utformningen av skatteregistreringsnummer i andra deltagande stater och jurisdiktioner ska publiceras på OECD:s webbplats. Enligt *första stycket 6* ska kontrolluppgiften, om den avser ett konto som innehas av enheter, innehålla uppgift om vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare för det rapporteringspliktiga konton och om vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot.

I *andra stycket* anges att om ett skatteregistreringsnummer saknas för en fysisk person som kontrolluppgift ska lämnas för, ska kontrolluppgiften i stället innehålla uppgift om födelsedatum eller födelseort. Uppgifter om födelseort behöver inte begäras in av den kontrolluppgiftsskyldige utan denna uppgift behöver endast tillföras kontrolluppgiften om uppgiften redan finns att tillgå i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets elektroniskt sökbara databaser.

Kontrolluppgift ska lämnas för varje kalenderår (24 kap. 1 §). Med "året" avses alltså kalenderåret. Enligt 24 kap. 4 § 1 ska kontrolluppgiften även innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för. Vad som avses med nödvändiga identifikationsuppgifter framgår av 5 kap. 11 § SFF.

Se avsnitt 6.2.2

6 §

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om de uppgifter som, utöver de uppgifter som ska lämnas enligt 5 §, ska lämnas för rapporteringspliktiga konton som är sådana depåkonton som avses i 2 kap. 11 § första stycket 2 IDKAL. Kontrolluppgiften ska för dessa konton enligt *första stycket 1* innehålla uppgifter om sammanlagd ränta, utdelning respektive annan avkastning på tillgångar på kontot som har antingen tillgodoräknats eller betalats ut till kontot eller som satts in på ett annat konto för kontohavarens räkning under ett år. Varje intäktspost ska summeras och redovisas för sig. Om exempelvis utdelning lämnas för flera av de tillgångar som förvaras på kontot ska alltså uppgift lämnas om det totala beloppet som avser utdelning under året.

Dessutom ska enligt *första stycket 2* uppgift lämnas om sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar som har tillgodoräknats eller betalats ut till kontot under ett år. Från ersättningen får avdrag göras för försäljningsprovision och liknande utgifter. Enligt dagens regler ska kontrolluppgift lämnas om kapitalvinst eller

kapitalförlust vid inlösen av andelar i värdepappersfonder och specialfonder. Om kontrolluppgift ska lämnas enligt denna paragraf ska dock uppgift lämnas om ersättningen även vid inlösen av sådana andelar. Att uppgiften enbart ska avse ersättning från försäljning och inlösen medför bl.a. att uppgift inte behöver lämnas om ersättning vid aktiebyten. När andelar avyttras mot dels andra andelar, dels kontant ersättning, ska uppgift lämnas om den kontanta ersättningen eftersom den får anses vara ersättning från försäljning. Uppgift ska dock inte lämnas om de andelar som erhålls vid avyttringen.

Enligt *andra stycket* ska första stycket 2 endast tillämpas om det rapporteringspliktiga finansiella institutet har agerat som förvaltare, mäklare, ombud eller någon annan form av företrädare för kontohavaren vid denna försäljning eller inlösen.

Bedömningen av vilken typ av inkomst en betalning är ska göras utifrån principerna i svensk lagstiftning, i första hand IL. Att en viss inkomst är skattefri enligt IL innebär dock inte att den ska anses vara någonting annat än en inkomst i detta avseende. Uppgift ska således lämnas om t.ex. en utdelning, även om den är skattefri enligt IL, t.ex. med tillämpning av 42 kap. 16 §. Uppgifter ska alltså nu lämnas om vissa inkomster som det, på grund av att de är skattefria i Sverige, tidigare inte lämnats uppgifter om, annat än enligt 22 a kap. i denna lag. Se även avsnitt 6.2.2.

Kontrolluppgift ska lämnas för varje kalenderår (24 kap. 1 §). Med ”året” avses alltså kalenderåret.

7 §

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om uppgifter som, utöver de uppgifter som ska lämnas enligt 5 §, ska lämnas för rapporteringspliktiga konton som är sådana inlåningskonton som avses i 2 kap. 11 § första stycket 1 IDKAL. Kontrolluppgiften ska för dessa konton innehålla uppgifter om sammanlagd ränta som har tillgodoräknats eller betalats ut till kontot under året.

Bedömningen av vilken typ av inkomst en betalning är ska göras utifrån principerna i svensk lagstiftning, i första hand IL. Att en viss inkomst är skattefri enligt IL innebär dock inte att den ska anses vara någonting annat än en inkomst i detta avseende. Uppgift ska alltså lämnas om t.ex. en utdelning även om den är skattefri enligt IL. Uppgifter kan således nu krävas om vissa inkomster som det, på grund av att de är skattefria i Sverige, tidigare inte lämnats uppgifter om, annat än enligt 22 a kap. i denna lag. Se även avsnitt 6.2.2.

Kontrolluppgift ska lämnas för varje kalenderår (24 kap. 1 §). Med ”året” avses alltså kalenderåret.

8 §

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om de uppgifter som, utöver de uppgifter som ska lämnas enligt 5 §, ska lämnas för rapporteringspliktiga konton som varken är depåkonton eller inlåningskonton som avses i 2 kap. 11 § första stycket 1 och 2 IDKAL. De konton som omfattas av denna paragraf kan exempelvis vara ett försäkringsavtal eller en andel i ett riskkapitalbolag. I kontrolluppgift för

dessa konton ska uppgifter lämnas om sammanlagt belopp som har tillgodoräknats eller betalats ut under året på tillgångar på ett konto som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet är gäldenär eller garant för. Beloppet ska innefatta sammanlagt belopp för eventuella betalningar på grund av inlösen.

Bedömningen av vilken typ av inkomst en betalning är ska göras utifrån principerna i svensk lagstiftning, i första hand IL. Att en viss inkomst är skattefri enligt IL innebär dock inte att den ska anses vara någonting annat än en inkomst i detta avseende. Uppgift ska således lämnas om t.ex. en utdelning även om den är skattefri enligt IL. Uppgifter kan således nu krävas om vissa inkomster som det, på grund av att de är skattefria i Sverige, tidigare inte lämnats uppgifter om, annat än enligt 22 a kap. i denna lag. Se även avsnitt 6.2.2.

Kontrolluppgift ska lämnas för varje kalenderår (24 kap. 1 §). Med ”året” avses alltså kalenderåret.

9 §

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas för sådana odokumenterade konton som avses i 2 kap. 22 § IDKAL. Kontrolluppgiften ska innehålla uppgifter om kontots identifikationsuppgifter, t.ex. ett kontonummer. Se även avsnitt 6.2.2.

23 kap.

2 §

I paragrafen anges vilka kontrolluppgifter som ska lämnas även för begränsat skattskyldiga fysiska personer. Eftersom DAC 2 och MCAA innebär att uppgifter ska lämnas även för begränsat skattskyldiga fysiska personer har 22 b kap. lagts till i den uppräkningslista som görs i paragrafen.

3 b §

I paragrafen, som är ny, anges att kontrolluppgifter enligt 22 b kap. ska lämnas även för sådana enheter som avses i 2 kap. 22 § IDKAL som är begränsat skattskyldiga. DAC 2 och MCAA innebär att uppgifter ska lämnas även för begränsat skattskyldiga enheter. I 2 kap. 22 § IDKAL anges att med enhet avses en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse. Av 2 kap. 23 § samma lag följer att begreppet juridisk person har samma innebörd som i IL.

24 kap.

2 a §

I paragrafen, som är ny, anges att kontrolluppgifter enligt 22 a och 22 b kap. ska ha kommit in till Skatteverket senast den 15 maj närmast följande kalenderår. Huvudregeln är enligt 1 § att kontrolluppgift ska lämnas för varje kalenderår och ha kommit in till Skatteverket senast den 31 januari närmast följande kalenderår. I denna paragraf föreskrivs alltså, när det gäller kontrolluppgift enligt 22 a. och 22 b kap., ett avsteg från huvudregeln om när kontrolluppgift ska ha kommit in till Skatteverket.

Att kontrolluppgift ska lämnas för varje kalenderår gäller dock även för dessa kontrolluppgifter, enligt huvudregeln i 1 §.

4 §

I paragrafen regleras vilka uppgifter utöver de särskilt reglerade i 15–23 kap. som en kontrolluppgift ska innehålla. I paragrafens *andra stycke*, som är nytt, anges att kontrolluppgifter enligt 22 a och 22 b kap. endast ska innehålla uppgifter enligt punkt 1 i första stycket. Enligt punkt 1 ska kontrolluppgift innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för.

34 kap.

3 §

I paragrafen regleras en skyldighet att lämna uppgifter till den som vissa kontrolluppgifter har lämnats till Skatteverket för. *Första stycket* har ändrats så att skyldigheten för den som lämnat kontrolluppgift enligt 22 a kap. att informera den som uppgiften avser om vilka uppgifter som har lämnats i kontrolluppgiften senast den 31 januari året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller upphävs. Med anledning av den nya 2 a § i 24 kap. har ett nytt *andra stycke* införts. Andra stycket föreskriver en skyldighet för den som lämnat kontrolluppgifter enligt 22 a och det nya 22 b kap. att i stället senast den 15 maj året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller informera den som uppgiften avser om vilka uppgifter som har lämnats i kontrolluppgiften.

9 c §

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om att uppgifter ska lämnas till en svensk värdepapperscentral om denne ska lämna kontrolluppgift om rapporteringspliktiga konton enligt bestämmelserna i 22 b kap. För att värdepapperscentralen ska kunna identifiera vilka av de konton som lagts upp av ett kontoförande institut som är rapporteringspliktiga konton krävs att det kontoförande institutet lämnar värdepapperscentralen de uppgifter som behövs för att kunna identifiera dessa konton. Varje kontoförande institut ansvarar för att lämna värdepapperscentralen uppgifter avseende de konton som lagts upp för respektive institut. Bestämmelserna i paragrafen anger endast att de uppgifter ska lämnas som krävs för att kunna identifiera rapporteringspliktiga konton. Det innebär att uppgifter kan lämnas om antingen rapporteringspliktiga konton som det kontoförande institutet identifierat, eller tillräckliga underlag som möjliggör för värdepapperscentralen att identifiera sådana konton. Vilket som väljs är valfritt för den som är skyldig att lämna uppgifter.

I *andra stycket* finns en bestämmelse om skyldighet att lämna uppgifter till värdepapperscentralen om skatteregistreringsnummer (TIN), födelsedatum och födelseort. Att kontrolluppgift ska innehålla uppgift om tillgängligt skatteregistreringsnummer, alternativt födelsedatum och födelseort för fysiska personer, framgår av 22 b kap. 5 § första stycket 5 och andra stycket. Dessa uppgifter ska i vissa situationer inhämtas av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet som är skyldigt att lämna

kontrolluppgift. Av 8 kap. 1 § IDKAL framgår dock att om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet är en svensk värdepapperscentral ska den som har antagits som kontoförande institut och som utför registreringsåtgärder på ett konto hos värdepapperscentralen, i stället för värdepapperscentralen, tillämpa bestämmelserna i 4–8 kap. samma lag med avseende på kontot. Det kontoförande institutet är alltså skyldigt att bl.a. inhämta uppgift om skatteregistreringsnummer, födelsedatum och födelseort för fysiska personer i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets ställe. Uppgifter om födelseort behöver endast lämnas om denna uppgift finns tillgänglig i elektroniska sökbara databaser hos det kontoförande institutet. För att den kontrolluppgiftsskyldige i dessa fall ska kunna fullgöra sin skyldighet att lämna dessa uppgifter ska det kontoförande institutet lämna uppgift om sådant inhämtat skatteregistreringsnummer eller födelsedatum och födelseort till den kontrolluppgiftsskyldige.

9 d §

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om skyldighet att lämna uppgifter till den som ska lämna kontrolluppgift om sammanlagd ersättning från försäljning och inlösen av tillgångar enligt bestämmelsen i 22 b kap. 6 § första stycket 2. Uppgiftsskyldigheten gäller när någon annan än den kontrolluppgiftsskyldige, dvs. någon annan än det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, medverkar vid försäljning eller inlösen av en tillgång på ett rapporteringspliktigt konto. Om den kontrolluppgiftsskyldige inte själv medverkar vid försäljning eller inlösen saknar denne normalt uppgift om ersättningen från försäljningen. Därför ska den som medverkar vid avyttringen lämna den uppgiften till den kontrolluppgiftsskyldige.

10 §

I paragrafen har *andra stycket* ändrats för att utesluta uppgifter enligt 9 a och 9 b §§ från de uppgifter som ska lämnas senast den 15 januari året efter det år som uppgifterna gäller. Enligt det nya tredje stycket ska sådana uppgifter i stället lämnas senast den 1 maj året efter det år som uppgifterna gäller.

I *tredje stycket*, som är nytt, anges att uppgifter som avses i 9 a och 9 b §§ samt i de nya 9 c och 9 d §§ ska lämnas snarast och senast den 1 maj året efter det år som uppgiften gäller. Att dessa uppgifter ska lämnas den 1 maj i stället för den 15 januari, som gäller för uppgifterna som avses i andra stycket, är en följd av att kontrolluppgifter enligt 22 a och 22 b kap. ska lämnas den 15 maj i stället för den 31 januari som gäller för andra kontrolluppgifter. När kontrolluppgifterna ska lämnas först den 15 maj saknas det skäl att föreskriva att uppgifter till den kontrolluppgiftsskyldige ska lämnas redan den 15 januari.

56 kap.

9 §

I paragrafens andra stycke tas punkten 8 bort. Ändringen görs med anledning av att rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om

beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, senast ändrat genom rådets beslut 2004/587/EG, ska upphävas. Se även avsnitt 8.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

I *första punkten* anges att lagen träder i kraft den dag regeringen bestämmer avseende 56 kap. 9 § och i övrigt den 1 januari 2016.

I *andra punkten a* anges att lagen tillämpas första gången i fråga om uppgifter som avser kalenderåret 2015, när det gäller 24 kap. 2 a § och 34 kap. 3 § andra stycket, när det gäller uppgifter enligt 22 a kap. Det innebär att det senaste datumet för att lämna kontrolluppgifter och information till den som kontrolluppgiften lämnas för, den 15 maj, när det gäller kontrolluppgifter som lämnas med anledning av FATCA-avtalet enligt 22 a kap., gäller för kontrolluppgifter som avser kalenderåret 2015 och ska lämnas 2016. I *andra punkten a* anges även att lagen tillämpas första gången i fråga om uppgifter som avser kalenderåret 2015, när det gäller 34 kap. 10 §, när det gäller uppgifter enligt 34 kap. 9 a och 9 b §§. Det innebär att uppgifter som ska lämnas till den kontrolluppgiftsskyldige enligt 9 a och 9 b §§ ska lämnas senast den 1 maj från och med kalenderåret 2016 då uppgifter ska lämnas som avser kalenderåret 2015. I *andra punkten b* anges att lagen i övrigt tillämpas första gången i fråga om uppgifter som avser kalenderåret 2016. Uppgifter som avser kalenderåret 2016 ska lämnas kalenderåret 2017. Se även avsnitt 9.

I *tredje punkten* föreskrivs regeringen får meddela de övergångsbestämmelser som behövs med anledning av ikraftträdandet av den nya lydelsen av 56 kap. 9 §. Se även avsnitt 9.

11.6 Förslaget till lag om ändring i lag (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

1 §

Ändringen av paragrafen, som reglerar samarbetet mellan Sverige och en annan medlemsstat i EU avseende rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning, föranleds av att DAC 2 som i stor del avser utbyte av upplysningar om finansiella konton ska regleras tillsammans med MCAA i den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Här framgår att förutom lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning ska även den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton tillämpas när direktivets artikel 8.3a används.

12 §

I paragrafen har *första stycket 3* ändrats. Ändringen innebär att automatiskt utbyte av uppgifter om livförsäkringsprodukter inte ska ske

enligt denna lag när det gäller livförsäkringsprodukter som omfattas av det automatiska utbytet enligt den nya lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Syftet med bestämmelsen är att undvika dubbelt utbyte av samma upplysningar.

22 a §

Paragrafen, som är ny, har tagits in för att genomföra det nya tredje stycket i artikel 21.2 i DAC och anger att Skatteverket vid överträdelse eller brister i skyddet för uppgifter ska underrätta fysiska personer som uppgifterna avser om att en överträdelse av skyddet för uppgifterna har skett, om överträdelsen sannolikt kommer att påverka skyddet av dessas personuppgifter eller integritet negativt.

Ikraftträdande

Lagen träder i kraft den 1 januari 2016. Se även avsnitt 9.

11.7 Förslaget till lag om ändring i lag (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet

2 kap.

2 §

I paragrafen har *första stycket 9* ändrats genom att ordet ”försäkrings-” har bytts ut mot ordet ”finansierings-”. Att ordet ”försäkrings-” användes tidigare berodde på en felskrivning. Genom den ändring som nu görs rättas paragrafen så att det står i överensstämmelse med vad som anges i punkten h i avsnitt VI.B i bilaga I till FATCA-avtalet. Se även avsnitt 6.

6 §

Paragrafens *första stycke andra meningen* som anger att s.k. holdingbolag och treasurycenter inte är finansiella institut ändrats på så sätt att lokutionen ”i något fall” har tagits bort. Ändringen är en följd av ett nytt tredje stycke tas in som anger att holdingbolag dock är finansiella institut i vissa fall, se vidare nedan.

Första stycket 2 har ändrats genom att ordet ”försäkrings-” har bytts ut mot ordet ”finansierings-”. Att ordet ”försäkrings-” användes tidigare berodde på en felskrivning. Genom den ändring som nu görs rättas paragrafen så att det står i överensstämmelse med vad som anges i punkten h i avsnitt VI.B i bilaga I till FATCA-avtalet och med den rättelse som görs i 2 §. Se även avsnitt 6.

I tredje stycket, som är nytt, föreskrivs att en enhet som avses i första stycket 1 dock ska anses vara ett finansiellt institut om den fungerar som eller utger sig för att vara någon form av investeringsenhet vars syfte är att förvärva eller finansiera bolag och sedan inneha andelar i dessa bolag som anläggningstillgångar för investeringsändamål. De enheter som beskrivs i första stycket 1 är s.k. holdingbolag. Undantaget för holdingbolag från definitionen av ”finansiellt institut” syftade endast till att

undanta sådana som är att anse som aktiva icke-finansiella enheter (jfr 2 § första stycket 6). Därvid förbisågs dock att det i 2 § andra stycket föreskrivs att ett sådant holdingbolag inte är en aktiv icke-finansiell enhet om det fungerar som eller utger sig för att vara någon form av investeringsenhet vars syfte är att förvärva eller finansiera bolag och sedan inneha andelar i dessa bolag som anläggningstillgångar för investeringsändamål. Tredje stycket har därför lagts till för att skapa enhetlighet mellan vilka holdingbolag som ska anses vara aktiva icke-finansiella enheter och vilka som inte ska anses vara finansiella institut.

7 §

Paragrafen har ändrats på så sätt att uttrycket ”förvaring eller förvaltning” har bytts ut mot uttrycket ”förvaring”. Ändringen är en rättelse som syftar till att paragrafens innebörd ska överensstämma med definitionen av ”depåinstitut” (Custodial Institution”) i FATCA-avtalet. Den engelska språkversionen av FATCA-avtalet är den gällande versionen och där definieras begreppet ”Custodial Institution” som ”any Entity that holds...financial assets for the account of others...”. Det engelska uttrycket ”hold” anges lämpligast på svenska med uttrycket ”förvara”.

3 kap.

17 §

Paragrafen har ändrats på så sätt att ett konto ska anses vara ett konto som innehas av ett dödsbo även om uppgift om dödsfallet inhämtas från statens personadressregister (SPAR) i stället för att kopia på den avlidnes testamente eller dödsbevis finns med i dokumentationen för kontot. En uppgift från SPAR om att en person har avlidit får i bevishänseende anses motsvara ett testamente eller dödsbevis. Genom ändringen blir paragrafens lydelse densamma som lydelsen i 3 kap. 8 § IDKAL. Se även avsnitt 6.3.2.

8 kap.

4 §

Paragrafen har ändrats genom att text som av misstag föll bort när FATCA-avtalet genomfördes genom prop. 2014/15:41 läggs till sist i paragrafen. Den text som läggs till är följande: ”amerikansk person. Om det finns skäl att anta att förmånstagaren är en specificerad amerikansk person, ska 4 kap. 1, 2 och 5 §§ tillämpas på försäkringsavtalet.”. Se även avsnitt 6.

6 §

I paragrafen har *punkten 1* ändrats på så sätt att ordet ”betalaren” har bytts ut mot ordet ”betalningsmottagaren”. Att ordet ”betalaren” användes tidigare berodde på en felskrivning. Genom den ändring som nu görs rättas paragrafen så att den står i överensstämmelse med vad som anges i punkten 1 i avsnitt VI.D i bilaga I till FATCA-avtalet. Se även avsnitt 6.

Punkten 4 har ändrats på så sätt att ordet ”personer” har lagts till efter ordet ”fysiska” eftersom det som åsyftas är ”fysiska personer”. Ordet ”personer” föll av misstag bort när FATCA-avtalet genomfördes genom prop. 2014/15:41. Se även avsnitt 6.

8 §

Paragrafen har ändrats för att överensstämma med 8 kap. 9 § IDKAL och för att närmare överensstämma med 2 kap. 13 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. I paragrafen föreskrivs att handlingar och uppgifter om åtgärder som vidtas för att identifiera om ett konto är rapporteringspliktigt eller inte ska bevaras minst fem år från att kontot avslutas.

Se även avsnitt 6.6.

Ikraftträdande

Lagen träder i kraft den 1 januari 2016. Se även avsnitt 9.

DECLARATION

I, Magdalena Andersson, Finance Minister, on behalf of the Competent Authority of Sweden, declare that it hereby agrees to comply with the provisions of the

*Multilateral Competent Authority Agreement on
Automatic Exchange of Financial Account Information*

hereafter referred to as the “Agreement” and attached to this Declaration.

By means of the present Declaration, the Competent Authority of Sweden is to be considered a signatory of the Agreement as from 29 October 2014. The Agreement will come into effect in respect of the Competent Authority of Sweden in accordance with Section 7 thereof.

The Annex F notification referred to in Section 3(3) of the Agreement is deposited herewith.

Signed in Berlin on 29 October 2014

Magdalena Andersson,
Finance Minister

**MULTILATERAL COMPETENT
AUTHORITY AGREEMENT
ON AUTOMATIC EXCHANGE
OF FINANCIAL ACCOUNT INFORMATION**

Whereas, the jurisdictions of the signatories to the Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Financial Account Information (the “Agreement”) are Parties of, or territories covered by, the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters or the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters as amended by the Protocol amending the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters (the “Convention”) or have signed or expressed their intention to sign the Convention and acknowledge that the Convention must be in force and in effect in relation to them before the first exchange of financial account information takes place;

Whereas, the jurisdictions intend to improve international tax compliance by further building on their relationship with respect to mutual assistance in tax matters;

Whereas, the Common Reporting Standard was developed by the OECD, with G20 countries, to tackle tax avoidance and evasion and improve tax compliance;

Whereas, a country that has signed or expressed its intention to sign the Convention will only become a Jurisdiction as defined in Section 1 of this Agreement once it has become a Party to the Convention;

Whereas, the laws of the respective Jurisdictions require or are expected to require financial institutions to report information regarding certain accounts and follow related due diligence procedures, consistent with the scope of exchange contemplated by Section 2 of this Agreement and the reporting and due diligence procedures set out in the Common Reporting Standard;

Whereas, it is expected that the laws of the Jurisdictions would be amended from time to time to reflect updates to the Common Reporting Standard and once such changes are enacted by a Jurisdiction the definition of Common Reporting Standard would be deemed to refer to the updated version in respect of that Jurisdiction;

Whereas, Chapter III of the Convention authorises the exchange of information for tax purposes, including the exchange of information on an automatic basis, and allows the competent authorities of the Jurisdictions to agree the scope and modalities of such automatic exchanges;

Whereas, Article 6 of the Convention provides that two or more Parties can mutually agree to exchange information automatically, the exchange of the information will be on a bilateral basis between the Competent Authorities;

**ACCORD MULTILATÉRAL
ENTRE AUTORITÉS COMPÉTENTES CONCERNANT
L'ÉCHANGE AUTOMATIQUE
DE RENSEIGNEMENTS RELATIFS AUX COMPTES FINANCIERS**

Considérant que les juridictions des signataires de l'Accord multilatéral entre autorités compétentes concernant l'échange automatique de renseignements relatifs aux comptes financiers (l'« Accord ») sont des Parties à la Convention concernant l'assistance administrative mutuelle en matière fiscale ou à la Convention concernant l'assistance administrative mutuelle en matière fiscale telle qu'amendée par le Protocole d'amendement à la Convention concernant l'assistance administrative mutuelle en matière fiscale (la « Convention »), ou des territoires couverts par cette Convention, ou ont signé ou exprimé leur intention de signer la Convention et reconnu que la Convention doit être en vigueur et avoir pris effet à leur égard avant que n'ait lieu le premier échange de renseignements relatifs aux comptes financiers ;

Considérant que les juridictions ont l'intention d'améliorer le respect des obligations fiscales à l'échelle internationale en approfondissant davantage leur relation concernant l'assistance mutuelle en matière fiscale ;

Considérant que la Norme commune de déclaration a été élaborée par l'OCDE, avec les pays du G20, pour lutter contre l'évasion et la fraude fiscales et améliorer le respect des obligations fiscales ;

Considérant qu'un pays qui a signé ou exprimé son intention de signer la Convention ne deviendra une Juridiction telle que définie à la section 1 du présent Accord que lorsqu'il sera devenu Partie à la Convention ;

Considérant que les lois des Juridictions respectives imposent ou devraient imposer aux institutions financières de communiquer des informations concernant certains comptes et de suivre les procédures de diligence raisonnable qui s'y rattachent, conformément à la portée des échanges définie à la section 2 du présent Accord et aux procédures de déclaration et de diligence raisonnable établies dans la Norme commune de déclaration ;

Considérant que la législation des Juridictions devrait être périodiquement modifiée afin de tenir compte des mises à jour de la Norme commune de déclaration, et qu'une fois ces modifications promulguées par une Juridiction, la définition de la Norme commune de déclaration sera réputée faire référence à la version mise à jour pour cette Juridiction ;

Considérant que le chapitre III de la Convention autorise l'échange de renseignements à des fins fiscales, y compris de manière automatique, et autorise les autorités compétentes des Juridictions à définir la portée et les modalités de ces échanges automatiques ;

Considérant que l'article 6 de la Convention prévoit que deux Parties ou plusieurs peuvent convenir mutuellement d'échanger automatiquement des renseignements, et que l'échange des renseignements s'effectuera sur une base bilatérale entre Autorités compétentes ;

Whereas, the Jurisdictions have, or are expected to have, in place by the time the first exchange takes place (i) appropriate safeguards to ensure that the information received pursuant to this Agreement remains confidential and is used solely for the purposes set out in the Convention, and (ii) the infrastructure for an effective exchange relationship (including established processes for ensuring timely, accurate, and confidential information exchanges, effective and reliable communications, and capabilities to promptly resolve questions and concerns about exchanges or requests for exchanges and to administer the provisions of Section 4 of this Agreement);

Whereas, the Competent Authorities of the jurisdictions intend to conclude an agreement to improve international tax compliance based on automatic exchange pursuant to the Convention, without prejudice to national legislative procedures (if any), respecting EU law (if applicable), and subject to the confidentiality and other protections provided for in the Convention, including the provisions limiting the use of the information exchanged thereunder;

Now, therefore, the Competent Authorities have agreed as follows:

SECTION 1

Definitions

1. For the purposes of this Agreement, the following terms have the following meanings:
 - a) the term “**Jurisdiction**” means a country or a territory in respect of which the Convention is in force and is in effect, either through signature and ratification in accordance with Article 28, or through territorial extension in accordance with Article 29, and which is a signatory to this Agreement;
 - b) the term “**Competent Authority**” means, for each respective Jurisdiction, the persons and authorities listed in Annex B of the Convention;
 - c) the term “**Jurisdiction Financial Institution**” means, for each respective Jurisdiction, (i) any Financial Institution that is resident in the Jurisdiction, but excludes any branch of that Financial Institution that is located outside the Jurisdiction, and (ii) any branch of a Financial Institution that is not resident in the Jurisdiction, if that branch is located in the Jurisdiction;
 - d) the term “**Reporting Financial Institution**” means any Jurisdiction Financial Institution that is not a Non-Reporting Financial Institution;
 - e) the term “**Reportable Account**” means a Financial Account that is maintained by a Reporting Financial Institution and that, pursuant to due diligence procedures consistent with the Common Reporting Standard, has been identified as an account that is held by one or more persons that are Reportable Persons with respect to another Jurisdiction or by a Passive Non-Financial Entity with one or more Controlling Persons that are Reportable Persons with respect to another Jurisdiction,
 - f) the term “**Common Reporting Standard**” means the standard for automatic exchange of financial account information in tax matters (which includes the Commentaries), developed by the OECD, with G20 countries;

Considérant que les Juridictions ont mis en place ou devraient avoir en place lors du premier échange (i) les protections adéquates pour faire en sorte que les renseignements reçus conformément à cet Accord restent confidentiels et soient utilisés uniquement aux fins prévues par la Convention, et (ii) les infrastructures nécessaires à un échange efficace (y compris les processus garantissant un échange de renseignements en temps voulu, exact et confidentiel, des communications efficaces et fiables, et les moyens permettant de résoudre rapidement les questions et préoccupations relatives aux échanges ou aux demandes d'échanges et d'appliquer les dispositions de la section 4 du présent Accord) ;

Considérant que les Autorités compétentes des juridictions ont l'intention de conclure un accord afin d'améliorer le respect des obligations fiscales à l'échelle internationale sur la base d'échanges automatiques en application de la Convention, sans préjudice des procédures législatives nationales (s'il y en a), dans le respect du droit de l'UE (s'il est applicable) et sous réserve de la confidentialité et des garanties prévues par la Convention, y compris les dispositions qui limitent l'utilisation des renseignements échangés en vertu de celle-ci ;

Les Autorités compétentes sont convenues des dispositions suivantes :

SECTION 1

Définitions

2. Aux fins du présent Accord, les termes et expressions suivants ont le sens défini ci-après :

- a) Le terme « **Juridiction** » désigne un pays ou un territoire pour lequel la Convention est en vigueur et a pris effet soit par signature et ratification conformément à l'article 28, ou par extension territoriale conformément à l'article 29, et qui est signataire du présent Accord ;
- b) L'expression « **Autorité compétente** » désigne, pour chaque Juridiction respective, les personnes et autorités énumérées à l'Annexe B de la Convention ;
- c) L'expression « **Institution financière de la Juridiction** » désigne, pour chaque Juridiction respective, (i) toute Institution financière résidente de la Juridiction, à l'exception de toute succursale de cette Institution financière établie en dehors de la Juridiction, et (ii) toute succursale d'une Institution financière non résidente de la Juridiction si cette succursale est établie dans la Juridiction ;
- d) L'expression « **Institution financière déclarante** » désigne toute Institution financière de la Juridiction qui n'est pas une Institution financière non déclarante ;
- e) L'expression « **Compte déclarable** » désigne un Compte financier ouvert auprès d'une Institution financière déclarante et qui, conformément aux procédures de diligence raisonnable prévues par la Norme commune de déclaration, a été identifié en tant que compte détenu par une ou plusieurs Personnes devant faire l'objet d'une déclaration vis-à-vis d'une autre Juridiction, ou par une Entité non financière passive dont une ou plusieurs Personnes qui en détiennent le contrôle sont des Personnes devant faire l'objet d'une déclaration vis-à-vis d'une autre Juridiction ;
- f) L'expression « **Norme commune de déclaration** » désigne la norme d'échange automatique de renseignements sur les comptes financiers en matière fiscale (y compris les Commentaires) élaborée par l'OCDE aux côtés des pays du G20 ;

- g) the term “**Co-ordinating Body Secretariat**” means the OECD Secretariat that, pursuant to paragraph 3 of Article 24 of the Convention, provides support to the co-ordinating body that is composed of representatives of the competent authorities of the Parties to the Convention;
- h) the term “**Agreement in effect**” means, in respect of any two Competent Authorities, that both Competent Authorities have indicated their intention to automatically exchange information with each other and have satisfied the other conditions set out in subparagraph 2.1. of Section 7. The Competent Authorities for which this Agreement is in effect are listed in Annex E.

2. Any capitalised term not otherwise defined in this Agreement will have the meaning that it has at that time under the law of the Jurisdiction applying the Agreement, such meaning being consistent with the meaning set forth in the Common Reporting Standard. Any term not otherwise defined in this Agreement or in the Common Reporting Standard will, unless the context otherwise requires or the Competent Authorities agree to a common meaning (as permitted by domestic law), have the meaning that it has at that time under the law of the Jurisdiction applying this Agreement, any meaning under the applicable tax laws of that Jurisdiction prevailing over a meaning given to the term under other laws of that Jurisdiction.

SECTION 2

Exchange of Information with Respect to Reportable Accounts

1.1. Pursuant to the provisions of Articles 6 and 22 of the Convention and subject to the applicable reporting and due diligence rules consistent with the Common Reporting Standard, each Competent Authority will annually exchange with the other Competent Authorities, with respect to which it has this Agreement in effect, on an automatic basis the information obtained pursuant to such rules and specified in paragraph 2.

1.2. Notwithstanding the previous paragraph, the Competent Authorities of the Jurisdictions listed in Annex A will send, but not receive, the information specified in paragraph 2. Competent Authorities of Jurisdictions not listed in Annex A will always receive the information specified in paragraph 2. Competent Authorities will not send such information to Competent Authorities of the Jurisdictions listed in Annex A.

2. The information to be exchanged is, with respect to each Reportable Account of another Jurisdiction:

- a) the name, address, TIN(s) and date and place of birth (in the case of an individual) of each Reportable Person that is an Account Holder of the account and, in the case of any Entity that is an Account Holder and that, after application of due diligence procedures consistent with the Common Reporting Standard, is identified as having one or more Controlling Persons that is a Reportable Person, the name, address, and TIN(s) of the Entity and the name, address, TIN(s) and date and place of birth of each Reportable Person;
- b) the account number (or functional equivalent in the absence of an account number);
- c) the name and identifying number (if any) of the Reporting Financial Institution;

- g) L'expression « **Secrétariat de l'Organe de coordination** » désigne le Secrétariat de l'OCDE qui, conformément au paragraphe 3 de l'article 24 de la Convention, appuie l'organe de coordination composé de représentants des autorités compétentes des Parties à la Convention ;
- h) L'expression « **Accord qui a pris effet** » signifie, pour deux Autorités compétentes quelles qu'elles soient, que les deux Autorités compétentes ont manifesté leur intention d'échanger automatiquement des renseignements l'une avec l'autre et ont rempli les autres conditions prévues à l'alinéa 2.1 de la section 7. Les Autorités compétentes pour lesquelles le présent Accord a pris effet sont énumérées à l'Annexe E.

3. Tout terme en majuscule qui n'est pas défini dans le présent Accord aura le sens que lui attribue au moment considéré, la législation de la Juridiction qui applique l'Accord, cette définition étant conforme à celle figurant dans la Norme commune de déclaration. Tout terme qui n'est pas défini dans le présent Accord ou dans la Norme commune de déclaration aura, sauf si le contexte exige une interprétation différente ou si les Autorités compétentes s'entendent sur une signification commune (comme le prévoit le droit national), le sens que lui attribue au moment considéré la législation de la Juridiction qui applique le présent Accord, toute définition figurant dans la législation fiscale applicable de cette Juridiction l'emportant sur une définition contenue dans une autre législation de la même Juridiction.

SECTION 2

Échange de renseignements concernant des Comptes déclarables

1.1 Conformément aux dispositions des articles 6 et 22 de la Convention et sous réserve des règles applicables en matière de déclaration et de diligence raisonnable définies dans la Norme commune de déclaration, chaque Autorité compétente échangera chaque année avec les autres Autorités compétentes pour lesquelles cet Accord a pris effet, de manière automatique, les renseignements obtenus conformément à ces règles et précisés dans le paragraphe 2.

1.2 Nonobstant le paragraphe précédent, les Autorités compétentes des Juridictions énumérées à l'annexe A transmettront, mais ne recevront pas, les renseignements spécifiés dans le paragraphe 2. Les Autorités compétentes des Juridictions qui ne figurent pas à l'annexe A recevront systématiquement les renseignements indiqués dans le paragraphe 2. Les Autorités compétentes n'enverront pas ces renseignements aux Autorités compétentes des Juridictions énumérées à l'annexe A.

2. Les renseignements qui doivent être échangés, concernant chaque Compte déclarable d'une autre Juridiction, sont les suivants :

- a) le nom, adresse, NIF et date et lieu de naissance (dans le cas d'une personne physique) de chaque Personne devant faire l'objet d'une déclaration qui est un Titulaire de ce compte et, dans le cas d'une Entité qui est Titulaire de ce compte et pour laquelle, après application des procédures de diligence raisonnable définies dans la Norme commune de déclaration, il apparaît qu'une ou plusieurs Personnes qui en détiennent le contrôle sont des Personnes devant faire l'objet d'une déclaration, le nom, l'adresse et le NIF de cette Entité ainsi que le nom, adresse, NIF et date et lieu de naissance de chacune de ces Personnes devant faire l'objet d'une déclaration ;
- b) le numéro de compte (ou son équivalent fonctionnel en l'absence de numéro de compte) ;
- c) le nom et le numéro d'identification (éventuel) de l'Institution financière déclarante ;

- d) the account balance or value (including, in the case of a Cash Value Insurance Contract or Annuity Contract, the Cash Value or surrender value) as of the end of the relevant calendar year or other appropriate reporting period or, if the account was closed during such year or period, the closure of the account;
- e) in the case of any Custodial Account:
 - (1) the total gross amount of interest, the total gross amount of dividends, and the total gross amount of other income generated with respect to the assets held in the account, in each case paid or credited to the account (or with respect to the account) during the calendar year or other appropriate reporting period; and
 - (2) the total gross proceeds from the sale or redemption of Financial Assets paid or credited to the account during the calendar year or other appropriate reporting period with respect to which the Reporting Financial Institution acted as a custodian, broker, nominee, or otherwise as an agent for the Account Holder;
- f) in the case of any Depository Account, the total gross amount of interest paid or credited to the account during the calendar year or other appropriate reporting period; and
- g) in the case of any account not described in subparagraph 2(e) or (f), the total gross amount paid or credited to the Account Holder with respect to the account during the calendar year or other appropriate reporting period with respect to which the Reporting Financial Institution is the obligor or debtor, including the aggregate amount of any redemption payments made to the Account Holder during the calendar year or other appropriate reporting period.

SECTION 3

Time and Manner of Exchange of Information

1. For the purposes of the exchange of information in Section 2, the amount and characterisation of payments made with respect to a Reportable Account may be determined in accordance with the principles of the tax laws of the Jurisdiction exchanging the information.
2. For the purposes of the exchange of information in Section 2, the information exchanged will identify the currency in which each relevant amount is denominated.
3. With respect to paragraph 2 of Section 2, and subject to the notification procedure set out in Section 7, including the dates specified therein, information is to be exchanged commencing from the years specified in Annex F within nine months after the end of the calendar year to which the information relates. Notwithstanding the foregoing sentence, information is only required to be exchanged with respect to a calendar year if both Competent Authorities have this Agreement in effect and their respective Jurisdictions have in effect legislation that requires reporting with respect to such calendar year that is consistent with the scope of exchange provided for in Section 2 and the reporting and due diligence procedures contained in the Common Reporting Standard.

- d) le solde ou la valeur portée sur le compte (y compris, dans le cas d'un Contrat d'assurance avec valeur de rachat ou d'un Contrat de rente, la Valeur de rachat) à la fin de l'année civile considérée ou d'une autre période de référence adéquate ou, si le compte a été clos au cours de l'année ou de la période en question, la clôture du compte ;
- e) dans le cas d'un Compte conservateur :
 - (1) le montant brut total des intérêts, le montant brut total des dividendes et le montant brut total des autres revenus produits par les actifs détenus sur le compte, versés ou crédités sur le compte (ou au titre du compte) au cours de l'année civile ou d'une autre période de référence adéquate ; et
 - (2) le produit brut total de la vente ou du rachat d'un bien versé ou crédité sur le compte au cours de l'année civile ou d'une autre période de référence adéquate au titre de laquelle l'Institution financière déclarante a agi en tant que dépositaire, courtier, prête-nom ou représentant du Titulaire de compte ;
- f) dans le cas d'un Compte de dépôt, le montant brut total des intérêts versés ou crédités sur le compte au cours de l'année civile ou d'une autre période de référence adéquate ; et
- g) dans le cas d'un compte qui n'est pas visé aux alinéas 2(e) ou (f), le montant brut total versé au Titulaire de compte ou porté à son crédit, au cours de l'année civile ou d'une autre période de référence adéquate, dont l'Institution financière déclarante est la débitrice, y compris le montant total de toutes les sommes remboursées au Titulaire de compte au cours de l'année civile ou d'une autre période de référence adéquate.

SECTION 3

Calendrier et modalités des échanges de renseignements

1. Aux fins de l'échange de renseignements prévu à la section 2, le montant et la qualification des versements effectués au titre d'un Compte déclarable peuvent être déterminés conformément aux principes de la législation fiscale de la Juridiction qui procède à l'échange.
2. Aux fins de l'échange de renseignements prévu à la section 2, les renseignements échangés indiquent la monnaie dans laquelle chaque montant concerné est libellé.
3. S'agissant du paragraphe 2 de la section 2 et sous condition de la notification prévue à la section 7, y compris des dates qui y sont énoncées, les renseignements doivent être échangés dans les neuf mois qui suivent la fin de l'année civile à laquelle ils se rapportent et pour la première fois par rapport aux années mentionnées à l'annexe F. Nonobstant la phrase précédente, l'obligation d'échanger les renseignements pour une année civile s'applique uniquement si cet Accord a pris effet entre les deux Autorités compétentes et si leurs Juridictions respectives sont dotées d'une législation qui prévoit la communication d'informations pour cette année civile conforme à la portée de l'échange définie à la section 2 et aux procédures de déclaration et de diligence raisonnable stipulées dans la Norme commune de déclaration.

4. [deleted]
5. The Competent Authorities will automatically exchange the information described in Section 2 in the common reporting standard schema in Extensible Markup Language.
6. The Competent Authorities will work towards and agree on one or more methods for data transmission including encryption standards with a view to maximising standardisation and minimising complexities and costs and will specify those in Annex B.

SECTION 4

Collaboration on Compliance and Enforcement

A Competent Authority will notify the other Competent Authority when the first-mentioned Competent Authority has reason to believe that an error may have led to incorrect or incomplete information reporting or there is non-compliance by a Reporting Financial Institution with the applicable reporting requirements and due diligence procedures consistent with the Common Reporting Standard. The notified Competent Authority will take all appropriate measures available under its domestic law to address the errors or non-compliance described in the notice.

SECTION 5

Confidentiality and Data Safeguards

1. All information exchanged is subject to the confidentiality rules and other safeguards provided for in the Convention, including the provisions limiting the use of the information exchanged and, to the extent needed to ensure the necessary level of protection of personal data, in accordance with the safeguards which may be specified by the supplying Competent Authority as required under its domestic law and listed in Annex C.
2. A Competent Authority will notify the Co-ordinating Body Secretariat immediately regarding any breach of confidentiality or failure of safeguards and any sanctions and remedial actions consequently imposed. The Co-ordinating Body Secretariat will notify all Competent Authorities with respect to which this is an Agreement in effect with the first mentioned Competent Authority.

SECTION 6

Consultations and Amendments

1. If any difficulties in the implementation or interpretation of this Agreement arise, a Competent Authority may request consultations with one or more of the Competent Authorities to develop appropriate measures to ensure that this Agreement is fulfilled. The Competent Authority that requested the consultations shall ensure, as appropriate, that the Co-ordinating Body Secretariat is notified of any measures that were developed and the Co-ordinating Body Secretariat will notify all Competent Authorities, even those that did not participate in the consultations, of any measures that were developed.
2. This Agreement may be amended by consensus by written agreement of all of the Competent Authorities that have the Agreement in effect. Unless otherwise agreed upon, such an amendment is effective on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date of the last signature of such written agreement.

4. [Supprimé]
5. Les Autorités compétentes échangeront automatiquement les informations décrites à la section 2 selon le schéma de la Norme commune de déclaration en langage XML.
6. Les Autorités compétentes œuvreront pour et s'accorderont sur une ou plusieurs méthodes de transmission de données, y compris sur des normes de cryptage en vue de maximiser la normalisation et réduire les complexités et les coûts et les mentionneront à l'annexe B.

SECTION 4

Collaboration en matière d'application et de mise en œuvre de l'Accord

Une Autorité compétente notifiera à l'autre Autorité compétente lorsque la première Autorité compétente a des raisons de croire qu'une erreur peut avoir eu pour conséquence la communication de renseignements erronés ou incomplets ou qu'une Institution financière déclarante ne respecte pas les obligations déclaratives en vigueur et les procédures de diligence raisonnable au titre de la Norme commune de déclaration. L'Autorité compétente ainsi notifiée applique toutes les dispositions appropriées de son droit interne pour corriger ces erreurs ou remédier aux manquements décrits dans la notification.

SECTION 5

Confidentialité et protection des données

1. Tous les renseignements échangés sont soumis aux obligations de confidentialité et autres protections prévues par la Convention, y compris aux dispositions qui limitent l'utilisation des renseignements échangés et, dans la mesure où cela est nécessaire pour garantir le degré requis de protection des données personnelles, conformément aux protections qui peuvent être exigées par l'Autorité compétente qui communique les données en vertu de son droit interne et figurent à l'annexe C.
2. Chaque Autorité compétente notifiera immédiatement au Secrétariat de l'Organe de coordination toute violation de l'obligation de confidentialité ou des protections et toute sanction et action corrective qui en résultent. Le Secrétariat de l'Organe de coordination notifiera à toutes les Autorités compétentes pour lesquelles le présent Accord constitue un Accord qui a pris effet avec la première Autorité compétente mentionnée.

SECTION 6

Consultations et modifications

1. En cas de difficulté dans l'application ou l'interprétation du présent Accord, chaque Autorité compétente peut solliciter des consultations avec une ou plusieurs Autorités compétentes en vue d'élaborer des mesures appropriées pour garantir l'exécution du présent Accord. L'Autorité compétente qui a demandé les consultations doit veiller, s'il y a lieu, à ce que le Secrétariat de l'Organe de coordination soit informé de toutes mesures ainsi élaborées, et le Secrétariat de l'Organe de coordination informera l'ensemble des Autorités compétentes, même celles qui n'ont pas pris part aux consultations, de toute mesure élaborée.
2. Le présent Accord peut être modifié, par consensus, par accord écrit de toutes les Autorités compétentes pour lesquelles l'Accord a pris effet. Sauf disposition contraire, une telle modification prend effet le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période d'un mois après la date de la dernière signature d'un tel accord écrit.

SECTION 7

Term of Agreement

1. A Competent Authority must provide, at the time of signature of this Agreement or as soon as possible after its Jurisdiction has the necessary laws in place to implement the Common Reporting Standard, a notification to the Co-ordinating Body Secretariat:

- a) that its Jurisdiction has the necessary laws in place to implement the Common Reporting Standard and specifying the relevant effective dates with respect to Preexisting Accounts, New Accounts, and the application or completion of the reporting and due diligence procedures;
- b) confirming whether the Jurisdiction is to be listed in Annex A;
- c) specifying one or more methods for data transmission including encryption (Annex B);
- d) specifying safeguards, if any, for the protection of personal data (Annex C);
- e) that it has in place adequate measures to ensure the required confidentiality and data safeguards standards are met and attaching the completed confidentiality and data safeguard questionnaire, to be included in Annex D; and
- f) a list of the Jurisdictions of the Competent Authorities with respect to which it intends to have this Agreement in effect, following national legislative procedures (if any).

Competent Authorities must notify the Co-ordinating Body Secretariat, promptly, of any subsequent change to be made to the above-mentioned Annexes.

2.1. This Agreement will come into effect between two Competent Authorities on the later of the following dates: (i) the date on which the second of the two Competent Authorities has provided notification to the Co-ordinating Body Secretariat under paragraph 1, including listing the other Competent Authority's Jurisdiction pursuant to subparagraph 1(f), and, if applicable, (ii) the date on which the Convention has entered into force and is in effect for both Jurisdictions.

2.2. The Co-ordinating Body Secretariat will maintain a list that will be published on the OECD website of the Competent Authorities that have signed the Agreement and between which Competent Authorities this is an Agreement in effect (Annex E).

2.3. The Co-ordinating Body Secretariat will publish on the OECD website the information provided by Competent Authorities pursuant to subparagraphs 1(a) and (b). The information provided pursuant to subparagraphs 1(c) through (f) will be made available to other signatories upon request in writing to the Co-ordinating Body Secretariat.

SECTION 7

Durée de l'Accord

1. Une Autorité compétente doit, au moment de la signature du présent Accord ou le plus tôt possible après que sa Juridiction a mis en place la législation nécessaire pour mettre en œuvre la Norme commune de déclaration, déposer une notification au Secrétariat de l'Organe de coordination :

- a) indiquant que sa Juridiction a mis en place les législations nécessaires à la mise en œuvre de la Norme commune de déclaration et en précisant les dates pertinentes concernant les Comptes préexistants, les Nouveaux comptes, et l'application ou l'achèvement des procédures de déclaration et de diligence raisonnable ;
- b) confirmant si la Juridiction doit figurer à l'annexe A ;
- c) précisant une ou plusieurs méthodes de transmission des données y compris le cryptage (annexe B) ;
- d) précisant les garanties, le cas échéant, pour la protection des données personnelles (annexe C) ;
- e) indiquant qu'elle a mis en place les mesures adéquates pour assurer la confidentialité requise et le respect des normes de protection des données, et en y joignant le questionnaire rempli concernant la confidentialité et la protection des données, pour l'inclure à l'annexe D ; et
- f) une liste des Juridictions des Autorités compétentes à l'égard desquelles elle a l'intention que le présent Accord prenne effet, conformément aux procédures législatives nationales (le cas échéant).

Les Autorités compétentes devront notifier rapidement toutes modifications ultérieures aux annexes mentionnées ci-dessus au Secrétariat de l'Organe de coordination.

2.1. Le présent Accord prendra effet entre les deux Autorités compétentes à la plus tardive des dates suivantes: (i) la date à laquelle la seconde des deux Autorités compétentes a déposé au Secrétariat de l'Organe de coordination la notification visée au paragraphe 1, y compris la liste des Juridictions des autres Autorités compétentes conformément à l'alinéa 1 (f), et, si cela s'applique, (ii) la date à laquelle la Convention est entrée en vigueur et a pris effet pour les deux Juridictions.

2.2. Le Secrétariat de l'Organe de coordination conservera et publiera sur le site Internet de l'OCDE une liste des Autorités compétentes qui ont signé l'Accord et entre lesquelles le présent constitue un Accord qui a pris effet (Annexe E).

2.3. Le Secrétariat de l'Organe de coordination publiera sur le site Internet de l'OCDE les informations fournies par les Autorités compétentes conformément aux alinéas 1 (a) et (b). Les informations fournies conformément aux alinéas 1 (c) à (f) seront mises à la disposition des autres signataires sur demande écrite adressée au Secrétariat de l'Organe de coordination.

3. A Competent Authority may suspend the exchange of information under this Agreement by giving notice in writing to another Competent Authority that it has determined that there is or has been significant non-compliance by the second-mentioned Competent Authority with this Agreement. Such suspension will have immediate effect. For the purposes of this paragraph, significant non-compliance includes, but is not limited to, non-compliance with the confidentiality and data safeguard provisions of this Agreement and the Convention, a failure by the Competent Authority to provide timely or adequate information as required under this Agreement or defining the status of Entities or accounts as Non-Reporting Financial Institutions and Excluded Accounts in a manner that frustrates the purposes of the Common Reporting Standard.

4. A Competent Authority may terminate its participation in this Agreement, or with respect to a particular Competent Authority, by giving notice of termination in writing to the Co-ordinating Body Secretariat. Such termination will become effective on the first day of the month following the expiration of a period of 12 months after the date of the notice of termination. In the event of termination, all information previously received under this Agreement will remain confidential and subject to the terms of the Convention.

SECTION 8

Co-ordinating Body Secretariat

1. Unless otherwise provided for in the Agreement, the Co-ordinating Body Secretariat will notify all Competent Authorities of any notifications that it has received under this Agreement and will provide a notice to all signatories of the Agreement when a new Competent Authority signs the Agreement.

2. All signatories to the Agreement will share equally, on an annual basis, the costs for the administration of the Agreement by the Co-ordinating Body Secretariat. Notwithstanding the previous sentence, qualifying countries will be exempt from sharing the costs in accordance with Article X of the Rules of Procedure of the Co-ordinating Body of the Convention.

Done in English and French, both texts being equally authentic.

3. Une Autorité compétente peut suspendre l'échange de renseignements visé par le présent Accord moyennant préavis écrit adressé à une autre Autorité compétente indiquant que cette dernière commet ou a commis un manquement grave au présent Accord. Cette suspension est à effet immédiat. Aux fins du présent paragraphe, l'expression « manquement grave » désigne notamment le non-respect des obligations de confidentialité et des dispositions relatives à la protection des données du présent Accord et de la Convention, le fait pour l'Autorité compétente de ne pas communiquer des informations appropriées ou en temps voulu comme le prévoit le présent Accord, ou de qualifier des Entités ou des comptes d'Institutions financières non déclarantes et de Comptes exclus en allant à l'encontre des objectifs de la Norme commune de déclaration.

4. Une Autorité compétente peut dénoncer sa participation au présent Accord ou vis-à-vis d'une certaine Autorité compétente moyennant préavis écrit adressé au Secrétariat de l'Organe de coordination. Cette dénonciation prend effet le premier jour du mois suivant l'expiration d'un délai de douze mois à compter de la date du préavis. En cas de dénonciation, toutes les informations déjà reçues au titre du présent Accord restent confidentielles et soumises aux dispositions de la Convention.

SECTION 8

Secrétariat de l'Organe de coordination

1. Sauf disposition contraire contenue dans l'Accord, le Secrétariat de l'Organe de coordination informera l'ensemble des Autorités compétentes de toute notification qu'elle reçoit au titre du présent Accord et donnera notification à tous les signataires de l'Accord de la signature de l'Accord par une nouvelle Autorité compétente.

2. Tous les signataires de l'Accord se partageront également, sur une base annuelle, les coûts de l'administration de l'Accord par le Secrétariat de l'Organe de coordination. Nonobstant la phrase précédente, les pays éligibles seront exemptés du partage des coûts conformément à l'article X des Règles de procédure de l'Organe de coordination de la Convention.

Fait en français et en anglais, les deux textes faisant également foi.

ANNEX A:
LIST OF NON-RECIPROCAL JURISDICTIONS
[To be completed]

ANNEXE A :

LISTE DES JURIDICTIONS POUR LESQUELLES IL N'Y A PAS DE RÉCIPROCITÉ

[A compléter]

ANNEX B:
TRANSMISSION METHODS
[To be completed]

ANNEXE B:

MÉTHODES DE TRANSMISSION

[A compléter]

ANNEX C:
SPECIFIED DATA SAFEGUARDS

[To be completed]

ANNEXE C:

**PRÉCISIONS CONCERNANT LA PROTECTION
DES DONNÉES PERSONNELLES**

[A compléter]

ANNEX D:
CONFIDENTIALITY QUESTIONNAIRE

[To be completed]

ANNEXE D:

QUESTIONNAIRE SUR LA CONFIDENTIALITÉ

[A compléter]

ANNEX E:

COMPETENT AUTHORITIES FOR WHICH THIS IS AN AGREEMENT IN EFFECT

[To be completed]

ANNEXE E :

AUTORITÉS COMPÉTENTES POUR LESQUELLES L'ACCORD A PRIS EFFET

[A compléter]

ANNEX F:**INTENDED EXCHANGE DATES**

Accounts	Intended to be defined as	Intended dates to exchange information by		
New Accounts	A Financial Account maintained by a Reporting Financial Institution opened on or after 1 January 2016.	September 2017		
		Individual High-Value Accounts	Individual Low-Value Accounts	Entity Accounts
Preexisting Accounts	A Financial Account maintained by a Reporting Financial Institution as of 31 December 2015.	September 2017	September 2017 or September 2018, depending on when identified as reportable	September 2017 or September 2018, depending on when identified as reportable

ANNEXE F:

DATES PRÉVUES POUR L'ÉCHANGE DE RENSEIGNEMENTS

Comptes	Définition prévue	Dates d'échange de renseignements prévues pour		
Nouveaux comptes	Un Compte financier ouvert à partir du 1er janvier 2016 auprès d'une Institution financière déclarante.	Comptes de personnes physiques de valeur élevée	Comptes de personnes physiques de faible valeur	Comptes d'entités
Comptes Préexistants	Un Compte financier géré par une Institution financière déclarante au 31 décembre 2015.	septembre 2017	septembre 2017 ou septembre 2018, en fonction de la date à laquelle le compte sera identifié comme un Compte déclarable	septembre 2017 ou septembre 2018, en fonction de la date à laquelle le compte sera identifié comme un Compte déclarable

(ANNEX)

COMMON STANDARD ON REPORTING AND DUE DILIGENCE FOR FINANCIAL ACCOUNT INFORMATION (“COMMON REPORTING STANDARD”)

Section I: General Reporting Requirements

- A. Subject to paragraphs C through F, each Reporting Financial Institution must report the following information with respect to each Reportable Account of such Reporting Financial Institution:
1. the name, address, jurisdiction(s) of residence, TIN and date and place of birth (in the case of an individual) of each Reportable Person that is an Account Holder of the account and, in the case of any Entity that is an Account Holder and that, after application of the due diligence procedures consistent with Sections V, VI and VII, is identified as having one or more Controlling Persons that is a Reportable Person, the name, address, jurisdiction(s) of residence and TIN of the Entity and the name, address, jurisdiction(s) of residence, TIN and date and place of birth of each Reportable Person;
 2. the account number (or functional equivalent in the absence of an account number);
 3. the name and identifying number (if any) of the Reporting Financial Institution;
 4. the account balance or value (including, in the case of a Cash Value Insurance Contract or Annuity Contract, the Cash Value or surrender value) as of the end of the relevant calendar year or other appropriate reporting period or, if the account was closed during such year or period, the closure of the account;
 5. in the case of any Custodial Account:
 - a) the total gross amount of interest, the total gross amount of dividends, and the total gross amount of other income generated with respect to the assets held in the account, in each case paid or credited to the account (or with respect to the account) during the calendar year or other appropriate reporting period; and
 - b) the total gross proceeds from the sale or redemption of property paid or credited to the account during the calendar year or other appropriate reporting period with respect to which the Reporting Financial Institution acted as a custodian, broker, nominee, or otherwise as an agent for the Account Holder;
 6. in the case of any Depository Account, the total gross amount of interest paid or credited to the account during the calendar year or other appropriate reporting period; and
 7. in the case of any account not described in subparagraph A(5) or (6), the total gross amount paid or credited to the Account Holder with respect to the account during the calendar year or other appropriate reporting period with respect to which the Reporting Financial Institution is the obligor or debtor, including the aggregate amount of any redemption payments made to the Account Holder during the calendar year or other appropriate reporting period.
- B. The information reported must identify the currency in which each amount is denominated.

- C. Notwithstanding subparagraph A(1), with respect to each Reportable Account that is a Preexisting Account, the TIN or date of birth is not required to be reported if such TIN or date of birth is not in the records of the Reporting Financial Institution and is not otherwise required to be collected by such Reporting Financial Institution under domestic law. However, a Reporting Financial Institution is required to use reasonable efforts to obtain the TIN and date of birth with respect to Preexisting Accounts by the end of the second calendar year following the year in which such Accounts were identified as Reportable Accounts.
- D. Notwithstanding subparagraph A(1), the TIN is not required to be reported if (i) a TIN is not issued by the relevant Reportable Jurisdiction or (ii) the domestic law of the relevant Reportable Jurisdiction does not require the collection of the TIN issued by such Reportable Jurisdiction.
- E. Notwithstanding subparagraph A(1), the place of birth is not required to be reported unless the Reporting Financial Institution is otherwise required to obtain and report it under domestic law and it is available in the electronically searchable data maintained by the Reporting Financial Institution.
- F. Notwithstanding paragraph A, the information to be reported with respect to [xxxx] is the information described in such paragraph, except for gross proceeds described in subparagraph A(5)(b).

Section II: General Due Diligence Requirements

- A. An account is treated as a Reportable Account beginning as of the date it is identified as such pursuant to the due diligence procedures in Sections II through VII and, unless otherwise provided, information with respect to a Reportable Account must be reported annually in the calendar year following the year to which the information relates.
- B. The balance or value of an account is determined as of the last day of the calendar year or other appropriate reporting period.
- C. Where a balance or value threshold is to be determined as of the last day of a calendar year, the relevant balance or value must be determined as of the last day of the reporting period that ends with or within that calendar year.
- D. Each Jurisdiction may allow Reporting Financial Institutions to use service providers to fulfil the reporting and due diligence obligations imposed on such Reporting Financial Institutions, as contemplated in domestic law, but these obligations shall remain the responsibility of the Reporting Financial Institutions.
- E. Each Jurisdiction may allow Reporting Financial Institutions to apply the due diligence procedures for New Accounts to Preexisting Accounts, and the due diligence procedures for High Value Accounts to Lower Value Accounts. Where a Jurisdiction allows New Account due diligence procedures to be used for Preexisting Accounts, the rules otherwise applicable to Preexisting Accounts continue to apply.

Section III: Due Diligence for Preexisting Individual Accounts

The following procedures apply for purposes of identifying Reportable Accounts among Preexisting Individual Accounts.

- A. **Accounts Not Required to be Reviewed, Identified, or Reported.** A Preexisting Individual Account that is a Cash Value Insurance Contract or an Annuity Contract is not required to be reviewed, identified or reported, provided the Reporting Financial Institution is effectively prevented by law from selling such Contract to residents of a Reportable Jurisdiction.
- B. **Lower Value Accounts.** The following procedures apply with respect to Lower Value Accounts.
 1. **Residence Address.** If the Reporting Financial Institution has in its records a current residence address for the individual Account Holder based on Documentary Evidence, the Reporting Financial Institution may treat the individual Account Holder as being a resident for tax purposes of the jurisdiction in which the address is located for purposes of determining whether such individual Account Holder is a Reportable Person.
 2. **Electronic Record Search.** If the Reporting Financial Institution does not rely on a current residence address for the individual Account Holder based on Documentary Evidence as set forth in subparagraph B(1), the Reporting Financial Institution must review electronically searchable data maintained by the Reporting Financial Institution for any of the following indicia and apply subparagraphs B(3) through (6):
 - a) Identification of the Account Holder as a resident of a Reportable Jurisdiction;
 - b) Current mailing or residence address (including a post office box) in a Reportable Jurisdiction;
 - c) One or more telephone numbers in a Reportable Jurisdiction and no telephone number in the jurisdiction of the Reporting Financial Institution;
 - d) Standing instructions (other than with respect to a Depository Account) to transfer funds to an account maintained in a Reportable Jurisdiction;
 - e) Currently effective power of attorney or signatory authority granted to a person with an address in a Reportable Jurisdiction; or
 - f) A “hold mail” instruction or “in-care-of” address in a Reportable Jurisdiction if the Reporting Financial Institution does not have any other address on file for the Account Holder.
 3. If none of the indicia listed in subparagraph B(2) are discovered in the electronic search, then no further action is required until there is a change in circumstances that results in one or more indicia being associated with the account, or the account becomes a High Value Account.
 4. If any of the indicia listed in subparagraph B(2)(a) through (e) are discovered in the electronic search, or if there is a change in circumstances that results in one or more indicia being associated with the account, then the Reporting Financial Institution must treat the Account Holder as a resident for tax purposes of each Reportable Jurisdiction for which an

indicium is identified, unless it elects to apply subparagraph B(6) and one of the exceptions in such subparagraph applies with respect to that account.

5. If a “hold mail” instruction or “in-care-of” address is discovered in the electronic search and no other address and none of the other indicia listed in subparagraph B(2)(a) through (e) are identified for the Account Holder, the Reporting Financial Institution must, in the order most appropriate to the circumstances, apply the paper record search described in subparagraph C(2), or seek to obtain from the Account Holder a self-certification or Documentary Evidence to establish the residence(s) for tax purposes of such Account Holder. If the paper search fails to establish an indicium and the attempt to obtain the self-certification or Documentary Evidence is not successful, the Reporting Financial Institution must report the account as an undocumented account.
 6. Notwithstanding a finding of indicia under subparagraph B(2), a Reporting Financial Institution is not required to treat an Account Holder as a resident of a Reportable Jurisdiction if:
 - a) The Account Holder information contains a current mailing or residence address in the Reportable Jurisdiction, one or more telephone numbers in the Reportable Jurisdiction (and no telephone number in the jurisdiction of the Reporting Financial Institution) or standing instructions (with respect to Financial Accounts other than Depository Accounts) to transfer funds to an account maintained in a Reportable Jurisdiction, the Reporting Financial Institution obtains, or has previously reviewed and maintains a record of:
 - i. A self-certification from the Account Holder of the jurisdiction(s) of residence of such Account Holder that does not include such Reportable Jurisdiction; and
 - ii. Documentary Evidence establishing the Account Holder’s non-reportable status.
 - b) The Account Holder information contains a currently effective power of attorney or signatory authority granted to a person with an address in the Reportable Jurisdiction, the Reporting Financial Institution obtains, or has previously reviewed and maintains a record of:
 - i. A self-certification from the Account Holder of the jurisdiction(s) of residence of such Account Holder that does not include such Reportable Jurisdiction; or
 - ii. Documentary Evidence establishing the Account Holder’s non-reportable status.
- C. **Enhanced Review Procedures for High Value Accounts.** The following enhanced review procedures apply with respect to High Value Accounts.
1. **Electronic Record Search.** With respect to High Value Accounts, the Reporting Financial Institution must review electronically searchable data maintained by the Reporting Financial Institution for any of the indicia described in subparagraph B(2).
 2. **Paper Record Search.** If the Reporting Financial Institution’s electronically searchable databases include fields for, and capture all of the information described in, subparagraph C(3), then a further paper record search is not required. If the electronic databases do not capture all of this information, then with respect to a High Value Account, the Reporting Financial Institution must also review the current customer master file and, to the extent not contained in the current customer master file, the following documents associated with the

account and obtained by the Reporting Financial Institution within the last five years for any of the indicia described in subparagraph B(2):

- a) The most recent Documentary Evidence collected with respect to the account;
- b) The most recent account opening contract or documentation;
- c) The most recent documentation obtained by the Reporting Financial Institution pursuant to AML/KYC Procedures or for other regulatory purposes;
- d) Any power of attorney or signature authority forms currently in effect; and
- e) Any standing instructions (other than with respect to a Depository Account) to transfer funds currently in effect.

3. **Exception To The Extent Databases Contain Sufficient Information.** A Reporting Financial Institution is not required to perform the paper record search described in subparagraph C(2) to the extent the Reporting Financial Institution's electronically searchable information includes the following:

- a) The Account Holder's residence status;
- b) The Account Holder's residence address and mailing address currently on file with the Reporting Financial Institution;
- c) The Account Holder's telephone number(s) currently on file, if any, with the Reporting Financial Institution;
- d) In the case of Financial Accounts other than Depository Accounts, whether there are standing instructions to transfer funds in the account to another account (including an account at another branch of the Reporting Financial Institution or another Financial Institution);
- e) Whether there is a current "in-care-of" address or "hold mail" instruction for the Account Holder; and
- f) Whether there is any power of attorney or signatory authority for the account.

4. **Relationship Manager Inquiry for Actual Knowledge.** In addition to the electronic and paper record searches described above, the Reporting Financial Institution must treat as a Reportable Account any High Value Account assigned to a relationship manager (including any Financial Accounts aggregated with that High Value Account) if the relationship manager has actual knowledge that the Account Holder is a Reportable Person.

5. **Effect of Finding Indicia.**

- a) If none of the indicia listed in subparagraph B(2) are discovered in the enhanced review of High Value Accounts described above, and the account is not identified as held by a Reportable Person in subparagraph C(4), then further action is not required until there is a change in circumstances that results in one or more indicia being associated with the account.

- b) If any of the indicia listed in subparagraph B(2)(a) through (e) are discovered in the enhanced review of High Value Accounts described above, or if there is a subsequent change in circumstances that results in one or more indicia being associated with the account, then the Reporting Financial Institution must treat the account as a Reportable Account with respect to each Reportable Jurisdiction for which an indicium is identified unless it elects to apply subparagraph B(6) of this Section and one of the exceptions in such subparagraph applies with respect to that account.
- c) If a “hold mail” instruction or “in-care-of” address is discovered in the electronic search and no other address and none of the other indicia listed in subparagraph B(2)(a) through (e) are identified for the Account Holder, the Reporting Financial Institution must obtain from such Account Holder a self-certification or Documentary Evidence to establish the residence(s) for tax purposes of the Account Holder. If the Reporting Financial Institution cannot obtain such self-certification or Documentary Evidence, it must report the account as an undocumented account.
6. If a Preexisting Individual Account is not a High Value Account as of 31 December [xxxx], but becomes a High Value Account as of the last day of a subsequent calendar year, the Reporting Financial Institution must complete the enhanced review procedures described in paragraph C with respect to such account within the calendar year following the year in which the account becomes a High Value Account. If based on this review such account is identified as a Reportable Account, the Reporting Financial Institution must report the required information about such account with respect to the year in which it is identified as a Reportable Account and subsequent years on an annual basis, unless the Account Holder ceases to be a Reportable Person.
7. Once a Reporting Financial Institution applies the enhanced review procedures described in paragraph C to a High Value Account, the Reporting Financial Institution is not required to re-apply such procedures, other than the relationship manager inquiry described in subparagraph C(4), to the same High Value Account in any subsequent year unless the account is undocumented where the Reporting Financial Institution should re-apply them annually until such account ceases to be undocumented.
8. If there is a change of circumstances with respect to a High Value Account that results in one or more indicia described in subparagraph B(2) being associated with the account, then the Reporting Financial Institution must treat the account as a Reportable Account with respect to each Reportable Jurisdiction for which an indicium is identified unless it elects to apply subparagraph B(6) and one of the exceptions in such subparagraph applies with respect to that account.
9. A Reporting Financial Institution must implement procedures to ensure that a relationship manager identifies any change in circumstances of an account. For example, if a relationship manager is notified that the Account Holder has a new mailing address in a Reportable Jurisdiction, the Reporting Financial Institution is required to treat the new address as a change in circumstances and, if it elects to apply subparagraph B(6), is required to obtain the appropriate documentation from the Account Holder.
- D. Review of Preexisting Individual Accounts must be completed by [xx/xx/xxxx].

- E. Any Preexisting Individual Account that has been identified as a Reportable Account under this Section must be treated as a Reportable Account in all subsequent years, unless the Account Holder ceases to be a Reportable Person.

Section IV: Due Diligence for New Individual Accounts

The following procedures apply for purposes of identifying Reportable Accounts among New Individual Accounts.

- A. With respect to New Individual Accounts, upon account opening, the Reporting Financial Institution must obtain a self-certification, which may be part of the account opening documentation, that allows the Reporting Financial Institution to determine the Account Holder's residence(s) for tax purposes and confirm the reasonableness of such self-certification based on the information obtained by the Reporting Financial Institution in connection with the opening of the account, including any documentation collected pursuant to AML/KYC Procedures.
- B. If the self-certification establishes that the Account Holder is resident for tax purposes in a Reportable Jurisdiction, the Reporting Financial Institution must treat the account as a Reportable Account and the self-certification must also include the Account Holder's TIN with respect to such Reportable Jurisdiction (subject to paragraph D of Section I) and date of birth.
- C. If there is a change of circumstances with respect to a New Individual Account that causes the Reporting Financial Institution to know, or have reason to know, that the original self-certification is incorrect or unreliable, the Reporting Financial Institution cannot rely on the original self-certification and must obtain a valid self-certification that establishes the residence(s) for tax purposes of the Account Holder.

Section V: Due Diligence for Preexisting Entity Accounts

The following procedures apply for purposes of identifying Reportable Accounts among Preexisting Entity Accounts.

- A. **Entity Accounts Not Required to Be Reviewed, Identified or Reported.** Unless the Reporting Financial Institution elects otherwise, either with respect to all Preexisting Entity Accounts or, separately, with respect to any clearly identified group of such accounts, a Preexisting Entity Account with an account balance or value that does not exceed \$250,000 as of 31 December [xxxx], is not required to be reviewed, identified, or reported as a Reportable Account until the account balance or value exceeds \$250,000 as of the last day of any subsequent calendar year.
- B. **Entity Accounts Subject to Review.** A Preexisting Entity Account that has an account balance or value that exceeds \$250,000 as of 31 December [xxxx], and a Preexisting Entity Account that does not exceed \$250,000 as of 31 December [xxxx] but the account balance or value of which exceeds \$250,000 as of the last day of any subsequent calendar year, must be reviewed in accordance with the procedures set forth in paragraph D.
- C. **Entity Accounts With Respect to Which Reporting Is Required.** With respect to Preexisting Entity Accounts described in paragraph B, only accounts that are held by one or more Entities that are Reportable Persons, or by Passive NFEs with one or more Controlling Persons who are Reportable Persons, shall be treated as Reportable Accounts.

D. **Review Procedures for Identifying Entity Accounts With Respect to Which Reporting Is Required.** For Preexisting Entity Accounts described in paragraph B, a Reporting Financial Institution must apply the following review procedures to determine whether the account is held by one or more Reportable Persons, or by Passive NFEs with one or more Controlling Persons who are Reportable Persons:

1. **Determine Whether the Entity Is a Reportable Person.**

- a) Review information maintained for regulatory or customer relationship purposes (including information collected pursuant to AML/KYC Procedures) to determine whether the information indicates that the Account Holder is resident in a Reportable Jurisdiction. For this purpose, information indicating that the Account Holder is resident in a Reportable Jurisdiction includes a place of incorporation or organisation, or an address in a Reportable Jurisdiction.
- b) If the information indicates that the Account Holder is resident in a Reportable Jurisdiction, the Reporting Financial Institution must treat the account as a Reportable Account unless it obtains a self-certification from the Account Holder, or reasonably determines based on information in its possession or that is publicly available, that the Account Holder is not a Reportable Person.

2. **Determine Whether the Entity is a Passive NFE with One or More Controlling Persons Who Are Reportable Persons.** With respect to an Account Holder of a Preexisting Entity Account (including an Entity that is a Reportable Person), the Reporting Financial Institution must determine whether the Account Holder is a Passive NFE with one or more Controlling Persons who are Reportable Persons. If any of the Controlling Persons of a Passive NFE is a Reportable Person, then the account must be treated as a Reportable Account. In making these determinations the Reporting Financial Institution must follow the guidance in subparagraphs D(2)(a) through (c) in the order most appropriate under the circumstances.

- a) **Determining whether the Account Holder is a Passive NFE.** For purposes of determining whether the Account Holder is a Passive NFE, the Reporting Financial Institution must obtain a self-certification from the Account Holder to establish its status, unless it has information in its possession or that is publicly available, based on which it can reasonably determine that the Account Holder is an Active NFE or a Financial Institution other than an Investment Entity described in subparagraph A(6)(b) of Section VIII that is not a Participating Jurisdiction Financial Institution.
- b) **Determining the Controlling Persons of an Account Holder.** For the purposes of determining the Controlling Persons of an Account Holder, a Reporting Financial Institution may rely on information collected and maintained pursuant to AML/KYC Procedures.
- c) **Determining whether a Controlling Person of a Passive NFE is a Reportable Person.** For the purposes of determining whether a Controlling Person of a Passive NFE is a Reportable Person, a Reporting Financial Institution may rely on:
 - i. Information collected and maintained pursuant to AML/KYC Procedures in the case of a Preexisting Entity Account held by one or more NFEs with an account balance that does not exceed \$1,000,000; or

- ii. A self-certification from the Account Holder or such Controlling Person of the jurisdiction(s) in which the Controlling Person is resident for tax purposes.

E. **Timing of Review and Additional Procedures Applicable to Preexisting Entity Accounts.**

1. Review of Preexisting Entity Accounts with an account balance or value that exceeds \$250,000 as of 31 December [xxxx] must be completed by 31 December [xxxx].
2. Review of Preexisting Entity Accounts with an account balance or value that does not exceed \$250,000 as of 31 December [xxxx], but exceeds \$250,000 as of 31 December of a subsequent year, must be completed within the calendar year following the year in which the account balance or value exceeds \$250,000.
3. If there is a change of circumstances with respect to a Preexisting Entity Account that causes the Reporting Financial Institution to know, or have reason to know, that the self-certification or other documentation associated with an account is incorrect or unreliable, the Reporting Financial Institution must re-determine the status of the account in accordance with the procedures set forth in paragraph D.

Section VI: Due Diligence for New Entity Accounts

The following procedures apply for purposes of identifying Reportable Accounts among New Entity Accounts.

- A. **Review Procedures for Identifying Entity Accounts With Respect to Which Reporting Is Required.** For New Entity Accounts, a Reporting Financial Institution must apply the following review procedures to determine whether the account is held by one or more Reportable Persons, or by Passive NFEs with one or more Controlling Persons who are Reportable Persons:

1. **Determine Whether the Entity Is a Reportable Person.**

- a) Obtain a self-certification, which may be part of the account opening documentation, that allows the Reporting Financial Institution to determine the Account Holder's residence(s) for tax purposes and confirm the reasonableness of such self-certification based on the information obtained by the Reporting Financial Institution in connection with the opening of the account, including any documentation collected pursuant to AML/KYC Procedures. If the Entity certifies that it has no residence for tax purposes, the Reporting Financial Institution may rely on the address of the principal office of the Entity to determine the residence of the Account Holder.
- b) If the self-certification indicates that the Account Holder is resident in a Reportable Jurisdiction, the Reporting Financial Institution must treat the account as a Reportable Account unless it reasonably determines based on information in its possession or that is publicly available, that the Account Holder is not a Reportable Person with respect to such Reportable Jurisdiction.

2. **Determine Whether the Entity is a Passive NFE with One or More Controlling Persons Who Are Reportable Persons.** With respect to an Account Holder of a New Entity Account (including an Entity that is a Reportable Person), the Reporting Financial Institution must determine whether the Account Holder is a Passive NFE with one or more Controlling Persons who are Reportable Persons. If any of the Controlling Persons of a Passive NFE is a

Reportable Person, then the account must be treated as a Reportable Account. In making these determinations the Reporting Financial Institution must follow the guidance in subparagraphs A(2)(a) through (c) in the order most appropriate under the circumstances.

- a) **Determining whether the Account Holder is a Passive NFE.** For purposes of determining whether the Account Holder is a Passive NFE, the Reporting Financial Institution must rely on a self-certification from the Account Holder to establish its status, unless it has information in its possession or that is publicly available, based on which it can reasonably determine that the Account Holder is an Active NFE or a Financial Institution other than an Investment Entity described in subparagraph A(6)(b) of Section VIII that is not a Participating Jurisdiction Financial Institution.
- b) **Determining the Controlling Persons of an Account Holder.** For purposes of determining the Controlling Persons of an Account Holder, a Reporting Financial Institution may rely on information collected and maintained pursuant to AML/KYC Procedures.
- c) **Determining whether a Controlling Person of a Passive NFE is a Reportable Person.** For purposes of determining whether a Controlling Person of a Passive NFE is a Reportable Person, a Reporting Financial Institution may rely on a self-certification from the Account Holder or such Controlling Person.

Section VII: Special Due Diligence Rules

The following additional rules apply in implementing the due diligence procedures described above:

- A. **Reliance on Self-Certifications and Documentary Evidence.** A Reporting Financial Institution may not rely on a self-certification or Documentary Evidence if the Reporting Financial Institution knows or has reason to know that the self-certification or Documentary Evidence is incorrect or unreliable.
- B. **Alternative Procedures for Financial Accounts Held by Individual Beneficiaries of a Cash Value Insurance Contract or an Annuity Contract.** A Reporting Financial Institution may presume that an individual beneficiary (other than the owner) of a Cash Value Insurance Contract or an Annuity Contract receiving a death benefit is not a Reportable Person and may treat such Financial Account as other than a Reportable Account unless the Reporting Financial Institution has actual knowledge, or reason to know, that the beneficiary is a Reportable Person. A Reporting Financial Institution has reason to know that a beneficiary of a Cash Value Insurance Contract or an Annuity Contract is a Reportable Person if the information collected by the Reporting Financial Institution and associated with the beneficiary contains indicia as described in paragraph B of Section III. If a Reporting Financial Institution has actual knowledge, or reason to know, that the beneficiary is a Reportable Person, the Reporting Financial Institution must follow the procedures in paragraph B of Section III.
- C. **Account Balance Aggregation and Currency Rules.**
 1. **Aggregation of Individual Accounts.** For purposes of determining the aggregate balance or value of Financial Accounts held by an individual, a Reporting Financial Institution is required to aggregate all Financial Accounts maintained by the Reporting Financial Institution, or by a Related Entity, but only to the extent that the Reporting Financial Institution's computerized systems link the Financial Accounts by reference to a data element such as client number or TIN, and allow account balances or values to be aggregated. Each

holder of a jointly held Financial Account shall be attributed the entire balance or value of the jointly held Financial Account for purposes of applying the aggregation requirements described in this subparagraph.

2. **Aggregation of Entity Accounts.** For purposes of determining the aggregate balance or value of Financial Accounts held by an Entity, a Reporting Financial Institution is required to take into account all Financial Accounts that are maintained by the Reporting Financial Institution, or by a Related Entity, but only to the extent that the Reporting Financial Institution's computerized systems link the Financial Accounts by reference to a data element such as client number or TIN, and allow account balances or values to be aggregated. Each holder of a jointly held Financial Account shall be attributed the entire balance or value of the jointly held Financial Account for purposes of applying the aggregation requirements described in this subparagraph.
3. **Special Aggregation Rule Applicable to Relationship Managers.** For purposes of determining the aggregate balance or value of Financial Accounts held by a person to determine whether a Financial Account is a High Value Account, a Reporting Financial Institution is also required, in the case of any Financial Accounts that a relationship manager knows, or has reason to know, are directly or indirectly owned, controlled, or established (other than in a fiduciary capacity) by the same person, to aggregate all such accounts.
4. **Amounts Read to Include Equivalent in Other Currencies.** All dollar amounts are in U.S. dollars and shall be read to include equivalent amounts in other currencies, as determined by domestic law.

Section VIII: Defined Terms

The following terms have the meanings set forth below:

A. Reporting Financial Institution

1. The term **“Reporting Financial Institution”** means any Participating Jurisdiction Financial Institution that is not a Non-Reporting Financial Institution.
2. The term **“Participating Jurisdiction Financial Institution”** means (i) any Financial Institution that is resident in a Participating Jurisdiction, but excludes any branch of that Financial Institution that is located outside such Participating Jurisdiction, and (ii) any branch of a Financial Institution that is not resident in a Participating Jurisdiction, if that branch is located in such Participating Jurisdiction.
3. The term **“Financial Institution”** means a Custodial Institution, a Depository Institution, an Investment Entity, or a Specified Insurance Company.
4. The term **“Custodial Institution”** means any Entity that holds, as a substantial portion of its business, Financial Assets for the account of others. An Entity holds Financial Assets for the account of others as a substantial portion of its business if the Entity’s gross income attributable to the holding of Financial Assets and related financial services equals or exceeds 20 per cent of the Entity’s gross income during the shorter of: (i) the three-year period that ends on 31 December (or the final day of a non-calendar year accounting period) prior to the year in which the determination is being made; or (ii) the period during which the Entity has been in existence.
5. The term **“Depository Institution”** means any Entity that accepts deposits in the ordinary course of a banking or similar business.
6. The term **“Investment Entity”** means any Entity:
 - a) that primarily conducts as a business one or more of the following activities or operations for or on behalf of a customer:
 - i. trading in money market instruments (cheques, bills, certificates of deposit, derivatives, etc.); foreign exchange; exchange, interest rate and index instruments; transferable securities; or commodity futures trading;
 - ii. individual and collective portfolio management; or
 - iii. otherwise investing, administering, or managing Financial Assets or money on behalf of other persons; or
 - b) the gross income of which is primarily attributable to investing, reinvesting, or trading in Financial Assets, if the Entity is managed by another Entity that is a Depository Institution, a Custodial Institution, a Specified Insurance Company, or an Investment Entity described in subparagraph A(6)(a).

An Entity is treated as primarily conducting as a business one or more of the activities described in subparagraph A(6)(a), or an Entity’s gross income is primarily attributable to

investing, reinvesting, or trading in Financial Assets for purposes of subparagraph A(6)(b), if the Entity's gross income attributable to the relevant activities equals or exceeds 50 per cent of the Entity's gross income during the shorter of: (i) the three-year period ending on 31 December of the year preceding the year in which the determination is made; or (ii) the period during which the Entity has been in existence. The term "Investment Entity" does not include an Entity that is an Active NFE because it meets any of the criteria in subparagraphs D(9)(d) through (g).

This paragraph shall be interpreted in a manner consistent with similar language set forth in the definition of "financial institution" in the Financial Action Task Force Recommendations.

7. The term "**Financial Asset**" includes a security (for example, a share of stock in a corporation; partnership or beneficial ownership interest in a widely held or publicly traded partnership or trust; note, bond, debenture, or other evidence of indebtedness), partnership interest, commodity, swap (for example, interest rate swaps, currency swaps, basis swaps, interest rate caps, interest rate floors, commodity swaps, equity swaps, equity index swaps, and similar agreements), Insurance Contract or Annuity Contract, or any interest (including a futures or forward contract or option) in a security, partnership interest, commodity, swap, Insurance Contract, or Annuity Contract. The term "Financial Asset" does not include a non-debt, direct interest in real property.
8. The term "**Specified Insurance Company**" means any Entity that is an insurance company (or the holding company of an insurance company) that issues, or is obligated to make payments with respect to, a Cash Value Insurance Contract or an Annuity Contract.

B. Non-Reporting Financial Institution

1. The term “**Non-Reporting Financial Institution**” means any Financial Institution that is:
 - a) a Governmental Entity, International Organization or Central Bank, other than with respect to a payment that is derived from an obligation held in connection with a commercial financial activity of a type engaged in by a Specified Insurance Company, Custodial Institution, or Depository Institution;
 - b) a Broad Participation Retirement Fund; a Narrow Participation Retirement Fund; a Pension Fund of a Governmental Entity, International Organization or Central Bank; or a Qualified Credit Card Issuer;
 - c) any other Entity that presents a low risk of being used to evade tax, has substantially similar characteristics to any of the Entities described in subparagraphs B(1)(a) and (b), and is defined in domestic law as a Non-Reporting Financial Institution, provided that the status of such Entity as a Non-Reporting Financial Institution does not frustrate the purposes of the Common Reporting Standard;
 - d) an Exempt Collective Investment Vehicle; or
 - e) a trust established under the laws of a Reportable Jurisdiction to the extent that the trustee of the trust is a Reporting Financial Institution and reports all information required to be reported pursuant to Section I with respect to all Reportable Accounts of the trust.

2. The term “**Governmental Entity**” means the government of a jurisdiction, any political subdivision of a jurisdiction (which, for the avoidance of doubt, includes a state, province, county, or municipality), or any wholly owned agency or instrumentality of a jurisdiction or of any one or more of the foregoing (each, a “Governmental Entity”). This category is comprised of the integral parts, controlled entities, and political subdivisions of a jurisdiction.
 - a) An “integral part” of a jurisdiction means any person, organization, agency, bureau, fund, instrumentality, or other body, however designated, that constitutes a governing authority of a jurisdiction. The net earnings of the governing authority must be credited to its own account or to other accounts of the jurisdiction, with no portion inuring to the benefit of any private person. An integral part does not include any individual who is a sovereign, official, or administrator acting in a private or personal capacity.
 - b) A controlled entity means an Entity that is separate in form from the jurisdiction or that otherwise constitutes a separate juridical entity, provided that:
 - i. The Entity is wholly owned and controlled by one or more Governmental Entities directly or through one or more controlled entities;
 - ii. The Entity’s net earnings are credited to its own account or to the accounts of one or more Governmental Entities, with no portion of its income inuring to the benefit of any private person; and
 - iii. The Entity’s assets vest in one or more Governmental Entities upon dissolution.

- c) Income does not inure to the benefit of private persons if such persons are the intended beneficiaries of a governmental program, and the program activities are performed for the general public with respect to the common welfare or relate to the administration of some phase of government. Notwithstanding the foregoing, however, income is considered to inure to the benefit of private persons if the income is derived from the use of a governmental entity to conduct a commercial business, such as a commercial banking business, that provides financial services to private persons.
3. The term “**International Organization**” means any international organization or wholly owned agency or instrumentality thereof. This category includes any intergovernmental organization (including a supranational organization) (1) that is comprised primarily of governments; (2) that has in effect a headquarters or substantially similar agreement with the jurisdiction; and (3) the income of which does not inure to the benefit of private persons.
4. The term “**Central Bank**” means a bank that is by law or government sanction the principal authority, other than the government of the jurisdiction itself, issuing instruments intended to circulate as currency. Such a bank may include an instrumentality that is separate from the government of the jurisdiction, whether or not owned in whole or in part by the jurisdiction.
5. The term “**Broad Participation Retirement Fund**” means a fund established to provide retirement, disability, or death benefits, or any combination thereof, to beneficiaries that are current or former employees (or persons designated by such employees) of one or more employers in consideration for services rendered, provided that the fund:
 - a) Does not have a single beneficiary with a right to more than five per cent of the fund’s assets;
 - b) Is subject to government regulation and provides information reporting to the tax authorities; and
 - c) Satisfies at least one of the following requirements:
 - i. The fund is generally exempt from tax on investment income, or taxation of such income is deferred or taxed at a reduced rate, due to its status as a retirement or pension plan;
 - ii. The fund receives at least 50 per cent of its total contributions (other than transfers of assets from other plans described in subparagraphs B(5) through (7) or from retirement and pension accounts described in subparagraph C(17)(a)) from the sponsoring employers;
 - iii. Distributions or withdrawals from the fund are allowed only upon the occurrence of specified events related to retirement, disability, or death (except rollover distributions to other retirement funds described in subparagraphs B(5) through (7) or retirement and pension accounts described in subparagraph C(17)(a)), or penalties apply to distributions or withdrawals made before such specified events; or
 - iv. Contributions (other than certain permitted make-up contributions) by employees to the fund are limited by reference to earned income of the employee or may not exceed \$50,000 annually, applying the rules set forth in paragraph C of Section VII for account aggregation and currency translation.

6. The term **“Narrow Participation Retirement Fund”** means a fund established to provide retirement, disability, or death benefits to beneficiaries that are current or former employees (or persons designated by such employees) of one or more employers in consideration for services rendered, provided that:
- a) The fund has fewer than 50 participants;
 - b) The fund is sponsored by one or more employers that are not Investment Entities or Passive NFEs;
 - c) The employee and employer contributions to the fund (other than transfers of assets from retirement and pension accounts described in subparagraph C(17)(a)) are limited by reference to earned income and compensation of the employee, respectively;
 - d) Participants that are not residents of the jurisdiction in which the fund is established are not entitled to more than 20 per cent of the fund’s assets; and
 - e) The fund is subject to government regulation and provides information reporting to the tax authorities.
7. The term **“Pension Fund of a Governmental Entity, International Organization or Central Bank”** means a fund established by a Governmental Entity, International Organization or Central Bank to provide retirement, disability, or death benefits to beneficiaries or participants that are current or former employees (or persons designated by such employees), or that are not current or former employees, if the benefits provided to such beneficiaries or participants are in consideration of personal services performed for the Governmental Entity, International Organization or Central Bank.
8. The term **“Qualified Credit Card Issuer”** means a Financial Institution satisfying the following requirements:
- a) The Financial Institution is a Financial Institution solely because it is an issuer of credit cards that accepts deposits only when a customer makes a payment in excess of a balance due with respect to the card and the overpayment is not immediately returned to the customer; and
 - b) Beginning on or before [xx/xx/xxxx], the Financial Institution implements policies and procedures either to prevent a customer from making an overpayment in excess of \$50,000, or to ensure that any customer overpayment in excess of \$50,000 is refunded to the customer within 60 days, in each case applying the rules set forth in paragraph C of Section VII for account aggregation and currency translation. For this purpose, a customer overpayment does not refer to credit balances to the extent of disputed charges but does include credit balances resulting from merchandise returns.
9. The term **“Exempt Collective Investment Vehicle”** means an Investment Entity that is regulated as a collective investment vehicle, provided that all of the interests in the collective investment vehicle are held by or through one or more Entities described in subparagraph B(1), or individuals or Entities that are not Reportable Persons.

An Investment Entity that is regulated as a collective investment vehicle does not fail to qualify under subparagraph B(9) as an Exempt Collective Investment Vehicle, solely because the collective investment vehicle has issued physical shares in bearer form, provided that:

- a) The collective investment vehicle has not issued, and does not issue, any physical shares in bearer form after [xx/xx/xxxx];
- b) The collective investment vehicle retires all such shares upon surrender;
- c) The collective investment vehicle performs the due diligence procedures set forth in Sections II through VII and reports any information required to be reported with respect to any such shares when such shares are presented for redemption or other payment; and
- d) The collective investment vehicle has in place policies and procedures to ensure that such shares are redeemed or immobilized as soon as possible, and in any event prior to [xx/xx/xxxx].

C. Financial Account

1. The term **“Financial Account”** means an account maintained by a Financial Institution, and includes a Depository Account, a Custodial Account and:
 - a) in the case of an Investment Entity other than an Investment Entity that is a Financial Institution solely because it manages an Investment Entity described in subparagraph A(6)(b), any equity or debt interest in the Financial Institution;
 - b) in the case of a Financial Institution not described in subparagraph C(1)(a), any equity or debt interest in the Financial Institution, if the class of interests was established with a purpose of avoiding reporting in accordance with Section I; and
 - c) any Cash Value Insurance Contract and any Annuity Contract issued or maintained by a Financial Institution, other than a noninvestment-linked, non-transferable immediate life annuity that is issued to an individual and monetizes a pension or disability benefit provided under an account that is an Excluded Account.

The term “Financial Account” does not include any account that is an Excluded Account.

2. The term **“Depository Account”** includes any commercial, checking, savings, time, or thrift account, or an account that is evidenced by a certificate of deposit, thrift certificate, investment certificate, certificate of indebtedness, or other similar instrument maintained by a Financial Institution in the ordinary course of a banking or similar business. A Depository Account also includes an amount held by an insurance company pursuant to a guaranteed investment contract or similar agreement to pay or credit interest thereon.
3. The term **“Custodial Account”** means an account (other than an Insurance Contract or Annuity Contract) for the benefit of another person that holds one or more Financial Assets.
4. The term **“Equity Interest”** means, in the case of a partnership that is a Financial Institution, either a capital or profits interest in the partnership. In the case of a trust that is a Financial Institution, an Equity Interest is considered to be held by any person treated as a settlor or beneficiary of all or a portion of the trust, or any other natural person exercising ultimate effective control over the trust. A Reportable Person will be treated as being a beneficiary of a trust if such Reportable Person has the right to receive directly or indirectly (for example,

through a nominee) a mandatory distribution or may receive, directly or indirectly, a discretionary distribution from the trust.

5. The term **“Insurance Contract”** means a contract (other than an Annuity Contract) under which the issuer agrees to pay an amount upon the occurrence of a specified contingency involving mortality, morbidity, accident, liability, or property risk.
6. The term **“Annuity Contract”** means a contract under which the issuer agrees to make payments for a period of time determined in whole or in part by reference to the life expectancy of one or more individuals. The term also includes a contract that is considered to be an Annuity Contract in accordance with the law, regulation, or practice of the jurisdiction in which the contract was issued, and under which the issuer agrees to make payments for a term of years.
7. The term **“Cash Value Insurance Contract”** means an Insurance Contract (other than an indemnity reinsurance contract between two insurance companies) that has a Cash Value.
8. The term **“Cash Value”** means the greater of (i) the amount that the policyholder is entitled to receive upon surrender or termination of the contract (determined without reduction for any surrender charge or policy loan), and (ii) the amount the policyholder can borrow under or with regard to the contract. Notwithstanding the foregoing, the term “Cash Value” does not include an amount payable under an Insurance Contract:
 - a) Solely by reason of the death of an individual insured under a life insurance contract including a refund of a previously paid premium provided such refund is a Limited Risk Refund as the term is understood in the Commentary;
 - b) As a personal injury or sickness benefit or other benefit providing indemnification of an economic loss incurred upon the occurrence of the event insured against;
 - c) Subject to the application of subparagraph C(8)(a), as a refund of a previously paid premium (less cost of insurance charges whether or not actually imposed) under an Insurance Contract (other than a life insurance contract or an Annuity Contract) due to cancellation or termination of the contract, decrease in risk exposure during the effective period of the contract, or arising from the correction of a posting or similar error with regard to the premium for the contract;
 - d) As a policyholder dividend (other than a termination dividend) provided that the dividend relates to an Insurance Contract under which the only benefits payable are described in subparagraph C(8)(b); or
 - e) As a return of an advance premium or premium deposit for an Insurance Contract for which the premium is payable at least annually if the amount of the advance premium or premium deposit does not exceed the next annual premium that will be payable under the contract.
9. The term **“Preexisting Account”** means a Financial Account maintained by a Reporting Financial Institution as of [xx/xx/xxxx].
10. The term **“New Account”** means a Financial Account maintained by a Reporting Financial Institution opened on or after [xx/xx/xxxx].

11. The term **“Preexisting Individual Account”** means a Preexisting Account held by one or more individuals.
12. The term **“New Individual Account”** means a New Account held by one or more individuals.
13. The term **“Preexisting Entity Account”** means a Preexisting Account held by one or more Entities.
14. The term **“Lower Value Account”** means a Preexisting Individual Account with a balance or value as of 31 December [xxxx] that does not exceed \$1,000,000.
15. The term **“High Value Account”** means a Preexisting Individual Account with a balance or value that exceeds \$1,000,000 as of 31 December [xxxx] or 31 December of any subsequent year.
16. The term **“New Entity Account”** means a New Account held by one or more Entities.
17. The term **“Excluded Account”** means any of the following accounts:
 - a) A retirement or pension account that satisfies the following requirements:
 - i. The account is subject to regulation as a personal retirement account or is part of a registered or regulated retirement or pension plan for the provision of retirement or pension benefits (including disability or death benefits);
 - ii. The account is tax-favoured (i.e., contributions to the account that would otherwise be subject to tax are deductible or excluded from the gross income of the account holder or taxed at a reduced rate, or taxation of investment income from the account is deferred or taxed at a reduced rate);
 - iii. Information reporting is required to the tax authorities with respect to the account;
 - iv. Withdrawals are conditioned on reaching a specified retirement age, disability, or death, or penalties apply to withdrawals made before such specified events; and
 - v. Either (i) annual contributions are limited to \$50,000 or less, or (ii) there is a maximum lifetime contribution limit to the account of \$1,000,000 or less, in each case applying the rules set forth in paragraph C of Section VII for account aggregation and currency translation.

A Financial Account that otherwise satisfies the requirements of this subparagraph will not fail to satisfy such requirements solely because such Financial Account may receive assets or funds transferred from one or more Financial Accounts that meet the requirements of subparagraph C(17)(a) or (b) or from one or more retirement or pension funds that meet the requirements of any of subparagraphs B(5) through (7).
 - b) An account that satisfies the following requirements:
 - i. The account is subject to regulation as an investment vehicle for purposes other than for retirement and is regularly traded on an established securities market, or the

account is subject to regulation as a savings vehicle for purposes other than for retirement;

- ii. The account is tax-favoured (i.e., contributions to the account that would otherwise be subject to tax are deductible or excluded from the gross income of the account holder or taxed at a reduced rate, or taxation of investment income from the account is deferred or taxed at a reduced rate);
- iii. Withdrawals are conditioned on meeting specific criteria related to the purpose of the investment or savings account (for example, the provision of educational or medical benefits), or penalties apply to withdrawals made before such criteria are met; and
- iv. Annual contributions are limited to \$50,000 or less, applying the rules set forth in paragraph C of Section VII for account aggregation and currency translation.

A Financial Account that otherwise satisfies the requirements of this subparagraph will not fail to satisfy such requirements solely because such Financial Account may receive assets or funds transferred from one or more Financial Accounts that meet the requirements of subparagraph C(17)(a) or (b) or from one or more retirement or pension funds that meet the requirements of any of subparagraphs B(5) through (7).

- c) A life insurance contract with a coverage period that will end before the insured individual attains age 90, provided that the contract satisfies the following requirements:
 - i. Periodic premiums, which do not decrease over time, are payable at least annually during the period the contract is in existence or until the insured attains age 90, whichever is shorter;
 - ii. The contract has no contract value that any person can access (by withdrawal, loan, or otherwise) without terminating the contract;
 - iii. The amount (other than a death benefit) payable upon cancellation or termination of the contract cannot exceed the aggregate premiums paid for the contract, less the sum of mortality, morbidity, and expense charges (whether or not actually imposed) for the period or periods of the contract's existence and any amounts paid prior to the cancellation or termination of the contract; and
 - iv. The contract is not held by a transferee for value.
- d) An account that is held solely by an estate if the documentation for such account includes a copy of the deceased's will or death certificate.
- e) An account established in connection with any of the following:
 - i. A court order or judgment.
 - ii. A sale, exchange, or lease of real or personal property, provided that the account satisfies the following requirements:

- (i) The account is funded solely with a down payment, earnest money, deposit in an amount appropriate to secure an obligation directly related to the transaction, or a similar payment, or is funded with a Financial Asset that is deposited in the account in connection with the sale, exchange, or lease of the property;
 - (ii) The account is established and used solely to secure the obligation of the purchaser to pay the purchase price for the property, the seller to pay any contingent liability, or the lessor or lessee to pay for any damages relating to the leased property as agreed under the lease;
 - (iii) The assets of the account, including the income earned thereon, will be paid or otherwise distributed for the benefit of the purchaser, seller, lessor, or lessee (including to satisfy such person's obligation) when the property is sold, exchanged, or surrendered, or the lease terminates;
 - (iv) The account is not a margin or similar account established in connection with a sale or exchange of a Financial Asset; and
 - (v) The account is not associated with an account described in subparagraph C(17)(f).
- iii. An obligation of a Financial Institution servicing a loan secured by real property to set aside a portion of a payment solely to facilitate the payment of taxes or insurance related to the real property at a later time.
- iv. An obligation of a Financial Institution solely to facilitate the payment of taxes at a later time.
- f) A Depository Account that satisfies the following requirements:
- i. The account exists solely because a customer makes a payment in excess of a balance due with respect to a credit card or other revolving credit facility and the overpayment is not immediately returned to the customer; and
 - ii. Beginning on or before [xx/xx/xxxx], the Financial Institution implements policies and procedures either to prevent a customer from making an overpayment in excess of \$50,000, or to ensure that any customer overpayment in excess of \$50,000 is refunded to the customer within 60 days, in each case applying the rules set forth in paragraph C of Section VII for currency translation. For this purpose, a customer overpayment does not refer to credit balances to the extent of disputed charges but does include credit balances resulting from merchandise returns.
- g) any other account that presents a low risk of being used to evade tax, has substantially similar characteristics to any of the accounts described in subparagraphs C(17)(a) through (f), and is defined in domestic law as an Excluded Account, provided that the status of such account as an Excluded Account does not frustrate the purposes of the Common Reporting Standard.

D. Reportable Account

1. The term “**Reportable Account**” means an account held by one or more Reportable Persons or by a Passive NFE with one or more Controlling Persons that is a Reportable Person,

provided it has been identified as such pursuant to the due diligence procedures described in Sections II through VII.

2. The term “**Reportable Person**” means a Reportable Jurisdiction Person other than: (i) a corporation the stock of which is regularly traded on one or more established securities markets; (ii) any corporation that is a Related Entity of a corporation described in clause (i); (iii) a Governmental Entity; (iv) an International Organization; (v) a Central Bank; or (vi) a Financial Institution.
3. The term “**Reportable Jurisdiction Person**” means an individual or Entity that is resident in a Reportable Jurisdiction under the tax laws of such jurisdiction, or an estate of a decedent that was a resident of a Reportable Jurisdiction. For this purpose, an Entity such as a partnership, limited liability partnership or similar legal arrangement that has no residence for tax purposes shall be treated as resident in the jurisdiction in which its place of effective management is situated.
4. The term “**Reportable Jurisdiction**” means a jurisdiction (i) with which an agreement is in place pursuant to which there is an obligation in place to provide the information specified in Section I, and (ii) which is identified in a published list.
5. The term “**Participating Jurisdiction**” means a jurisdiction (i) with which an agreement is in place pursuant to which it will provide the information specified in Section I, and (ii) which is identified in a published list.
6. The term “**Controlling Persons**” means the natural persons who exercise control over an Entity. In the case of a trust, such term means the settlor, the trustees, the protector (if any), the beneficiaries or class of beneficiaries, and any other natural person exercising ultimate effective control over the trust, and in the case of a legal arrangement other than a trust, such term means persons in equivalent or similar positions. The term “Controlling Persons” must be interpreted in a manner consistent with the Financial Action Task Force Recommendations.
7. The term “**NFE**” means any Entity that is not a Financial Institution.
8. The term “**Passive NFE**” means any: (i) NFE that is not an Active NFE; or (ii) an Investment Entity described in subparagraph A(6)(b) that is not a Participating Jurisdiction Financial Institution.
9. The term “**Active NFE**” means any NFE that meets any of the following criteria:
 - a) Less than 50 per cent of the NFE’s gross income for the preceding calendar year or other appropriate reporting period is passive income and less than 50 per cent of the assets held by the NFE during the preceding calendar year or other appropriate reporting period are assets that produce or are held for the production of passive income;
 - b) The stock of the NFE is regularly traded on an established securities market or the NFE is a Related Entity of an Entity the stock of which is regularly traded on an established securities market;
 - c) The NFE is a Governmental Entity, an International Organization, a Central Bank , or an Entity wholly owned by one or more of the foregoing;

- d) Substantially all of the activities of the NFE consist of holding (in whole or in part) the outstanding stock of, or providing financing and services to, one or more subsidiaries that engage in trades or businesses other than the business of a Financial Institution, except that an NFE does not qualify for this status if the NFE functions (or holds itself out) as an investment fund, such as a private equity fund, venture capital fund, leveraged buyout fund, or any investment vehicle whose purpose is to acquire or fund companies and then hold interests in those companies as capital assets for investment purposes;
- e) The NFE is not yet operating a business and has no prior operating history, but is investing capital into assets with the intent to operate a business other than that of a Financial Institution, provided that the NFE does not qualify for this exception after the date that is 24 months after the date of the initial organization of the NFE;
- f) The NFE was not a Financial Institution in the past five years, and is in the process of liquidating its assets or is reorganizing with the intent to continue or recommence operations in a business other than that of a Financial Institution;
- g) The NFE primarily engages in financing and hedging transactions with, or for, Related Entities that are not Financial Institutions, and does not provide financing or hedging services to any Entity that is not a Related Entity, provided that the group of any such Related Entities is primarily engaged in a business other than that of a Financial Institution; or
- h) The NFE meets all of the following requirements:
 - i. It is established and operated in its jurisdiction of residence exclusively for religious, charitable, scientific, artistic, cultural, athletic, or educational purposes; or it is established and operated in its jurisdiction of residence and it is a professional organization, business league, chamber of commerce, labour organization, agricultural or horticultural organization, civic league or an organization operated exclusively for the promotion of social welfare;
 - ii. It is exempt from income tax in its jurisdiction of residence;
 - iii. It has no shareholders or members who have a proprietary or beneficial interest in its income or assets;
 - iv. The applicable laws of the NFE's jurisdiction of residence or the NFE's formation documents do not permit any income or assets of the NFE to be distributed to, or applied for the benefit of, a private person or non-charitable Entity other than pursuant to the conduct of the NFE's charitable activities, or as payment of reasonable compensation for services rendered, or as payment representing the fair market value of property which the NFE has purchased; and
 - v. The applicable laws of the NFE's jurisdiction of residence or the NFE's formation documents require that, upon the NFE's liquidation or dissolution, all of its assets be distributed to a Governmental Entity or other non-profit organization, or escheat to the government of the NFE's jurisdiction of residence or any political subdivision thereof.

E. Miscellaneous

1. The term “**Account Holder**” means the person listed or identified as the holder of a Financial Account by the Financial Institution that maintains the account. A person, other than a Financial Institution, holding a Financial Account for the benefit or account of another person as agent, custodian, nominee, signatory, investment advisor, or intermediary, is not treated as holding the account for purposes of this Annex, and such other person is treated as holding the account. In the case of a Cash Value Insurance Contract or an Annuity Contract, the Account Holder is any person entitled to access the Cash Value or change the beneficiary of the contract. If no person can access the Cash Value or change the beneficiary, the Account Holder is any person named as the owner in the contract and any person with a vested entitlement to payment under the terms of the contract. Upon the maturity of a Cash Value Insurance Contract or an Annuity Contract, each person entitled to receive a payment under the contract is treated as an Account Holder.
2. The term “**AML/KYC Procedures**” means the customer due diligence procedures of a Reporting Financial Institution pursuant to the anti-money laundering or similar requirements to which such Reporting Financial Institution is subject.
3. The term “**Entity**” means a legal person or a legal arrangement, such as a corporation, partnership, trust, or foundation.
4. An Entity is a “**Related Entity**” of another Entity if either Entity controls the other Entity, or the two Entities are under common control. For this purpose control includes direct or indirect ownership of more than 50 per cent of the vote and value in an Entity.
5. The term “**TIN**” means Taxpayer Identification Number (or functional equivalent in the absence of a Taxpayer Identification Number).
6. The term “**Documentary Evidence**” includes any of the following:
 - a) A certificate of residence issued by an authorized government body (for example, a government or agency thereof, or a municipality) of the jurisdiction in which the payee claims to be a resident.
 - b) With respect to an individual, any valid identification issued by an authorized government body (for example, a government or agency thereof, or a municipality), that includes the individual’s name and is typically used for identification purposes.
 - c) With respect to an Entity, any official documentation issued by an authorized government body (for example, a government or agency thereof, or a municipality) that includes the name of the Entity and either the address of its principal office in the jurisdiction in which it claims to be a resident or the jurisdiction in which the Entity was incorporated or organized.
 - d) Any audited financial statement, third-party credit report, bankruptcy filing, or securities regulator’s report.

Section IX: Effective Implementation

- A. A jurisdiction must have rules and administrative procedures in place to ensure effective implementation of, and compliance with, the reporting and due diligence procedures set out above including:
1. rules to prevent any Financial Institutions, persons or intermediaries from adopting practices intended to circumvent the reporting and due diligence procedures;
 2. rules requiring Reporting Financial Institutions to keep records of the steps undertaken and any evidence relied upon for the performance of the above procedures and adequate measures to obtain those records;
 3. administrative procedures to verify Reporting Financial Institutions' compliance with the reporting and due diligence procedures; administrative procedures to follow up with a Reporting Financial Institution when undocumented accounts are reported;
 4. administrative procedures to ensure that the Entities and accounts defined in domestic law as Non-Reporting Financial Institutions and Excluded Accounts continue to have a low risk of being used to evade tax; and
 5. effective enforcement provisions to address non-compliance.

På uppdrag av Sveriges behöriga myndighet förklarar jag, finansminister Magdalena Andersson, att myndigheten härmed förbinder sig att följa bestämmelserna i

det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter

om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

nedan kallat *avtalet* som bifogas denna förklaring.

Genom denna förklaring ska Sveriges behöriga myndighet anses vara undertecknare av avtalet från och med den 29 oktober 2014. Avtalet träder i kraft för Sveriges behöriga myndighet i enlighet med avsnitt 7 i avtalet.

Den underrättelse i bilaga F som avses i avsnitt 3.3 i avtalet deponeras härmed.

Undertecknat i Berlin den 29 oktober 2014

Magdalena Andersson

Finansminister

MULTILATERALT AVTAL MELLAN BEHÖRIGA MYNDIGHETER OM AUTOMATISKT UTBYTE AV
UPPLYSNINGAR OM FINANSIELLA KONTON

Jurisdiktionerna för undertecknarna av det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av uppgifter om finansiella konton (*avtalet*) är parter i, eller territorier som omfattas av, konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden eller konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden i dess ändrade lydelse genom det protokoll som ändrar konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden (*konventionen*) eller har undertecknat eller uttryckt sin avsikt att underteckna konventionen och erkänt att konventionen måste vara i kraft och ha verkan i förhållande till dem innan det första utbytet av upplysningar om finansiella konton sker.

Jurisdiktionerna avser att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler genom att vidareutveckla samarbetet med avseende på ömsesidig handräckning i skatteärenden.

De gemensamma normerna för rapportering togs fram av OECD, tillsammans med länderna i G20, för att komma till rätta med skatteflykt och skatteundandragande samt förbättra efterlevnad av skatteregler.

Ett land som har undertecknat eller uttryckt sin avsikt att underteckna konventionen blir en jurisdiktion i den mening som avses i avsnitt 1 i detta avtal först när det har blivit en part i konventionen.

Lagarna i respektive jurisdiktion föreskriver eller förväntas föreskriva att finansiella institutioner ska rapportera upplysningar om vissa konton och följa därmed förbundna förfaranden för kundkännedom, i överensstämmelse med utbytets omfattning enligt avsnitt 2 i detta avtal och de förfaranden för rapportering och kundkännedom som anges i de gemensamma normerna för rapportering.

Lagarna i jurisdiktionerna förväntas ändras då och då för att återspegla uppdateringar i de gemensamma normerna för rapportering, och när sådana ändringar antagits av en jurisdiktion ska definitionen i de gemensamma normerna för rapportering anses hänvisa till den uppdaterade versionen med avseende på den jurisdiktionen.

Enligt kapitel III i konventionen får uppgifter utbytas för beskattningsändamål, inklusive på automatisk basis, och de behöriga myndigheterna i jurisdiktionerna får komma överens om omfattningen av och tillvägagångssättet för sådana automatiska utbyten.

Artikel 6 i konventionen föreskriver att två eller flera parter kan komma överens om att utbyta uppgifter automatiskt, varvid detta informationsutbyte sker på bilateral basis mellan de behöriga myndigheterna.

Jurisdiktionerna har på plats eller förväntas ha på plats, vid tidpunkten för det första utbytet, i) lämpliga skyddsbestämmelser för att säkerställa att de uppgifter som tas emot enligt detta avtal behandlas konfidentiellt och endast används för de ändamål som anges i konventionen och har eller förväntas ha ii) infrastrukturen för ett effektivt utbyte (inklusive fastställda processer för att säkerställa korrekt och konfidentiellt informationsutbyte i rätt tid, effektiv och tillförlitlig kommunikation och förmåga att snabbt svara på frågor och lösa problem när det gäller utbyten eller begäran om utbyte och att följa bestämmelserna i avsnitt 4 i detta avtal).

Jurisdiktionernas behöriga myndigheter avser att ingå ett avtal för att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler med utgångspunkt i automatiskt utbyte enligt konventionen, utan att det påverkar tillämpningen av nationella lagstiftningsförfaranden (i förekommande fall), med respekt för EU-rätten (om den är tillämplig) och med förbehåll för sekretesskydd och andra skydd enligt konventionen, inklusive de bestämmelser som begränsar användningen av de uppgifter som utbyts enligt konventionen.

Mot denna bakgrund har de behöriga myndigheterna kommit överens om följande.

AVSNITT 1

Definitioner

1. Vid tillämpningen av detta avtal ska följande definitioner gälla:

- a) Med *jurisdiktion* avses ett land eller ett territorium i förhållande till vilket konventionen är i kraft och har verkan, antingen genom undertecknande och ratifikation i enlighet med artikel 28, eller genom utvidgad tillämpning i enlighet med artikel 29, och som är undertecknare av detta avtal.

b) Med *behörig myndighet* avses, för respektive jurisdiktion, de personer och myndigheter som förtecknas i bilaga B till konventionen.

c) Med *finansiellt institut i en jurisdiktion* avses för respektive jurisdiktion, i) ett finansiellt institut som har sin hemvist i jurisdiktionen, men inte filialer till det finansiella institutet som är belägna utanför jurisdiktionen och ii) en filial till ett finansiellt institut som inte har sin hemvist i jurisdiktionen om filialen är belägen i jurisdiktionen.

d) Med *rapporteringskyldigt finansiellt institut* avses ett finansiellt institut i en jurisdiktion som inte är ett icke-rapporteringskyldigt finansiellt institut.

e) Med *rapporteringspliktigt konto* avses ett finansiellt konto som förvaltas av ett rapporteringskyldigt finansiellt institut och som, i enlighet med förfarandena för kundkännedom i de gemensamma normerna för rapportering, har identifierats som ett konto som innehåses av en eller flera personer som är rapporteringskyldiga personer med avseende på en annan jurisdiktion eller av en passiv icke-finansiell enhet med en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringskyldiga personer med avseende på en annan jurisdiktion.

f) Med *gemensamma normer för rapportering* avses de normer för automatiskt utbyte av uppgifter om finansiella konton i skatteärenden (kommentarerna inbegripna) som tagits fram av OECD tillsammans med länderna i G20.

g) Med *koordineringsorganets sekretariat* avses det OECD-sekretariat som, enligt artikel 24.3 i konventionen, bistår det koordineringsorgan som utgörs av företrädare för konventionsparternas behöriga myndigheter.

h) Med *avtal som har verkan* avses, i förhållande till två behöriga myndigheter, att båda de behöriga myndigheterna har uttryckt sin avsikt att automatiskt utbyta uppgifter med varandra och har uppfyllt de övriga villkor som anges i avsnitt 7.2.1. De behöriga myndigheter för vilka detta avtal har verkan förtecknas i bilaga E.

2. Termer som inleds med versal¹ och som inte annars definieras i detta avtal ska ha den betydelse som de har vid den tidpunkten enligt lagstiftningen i den jurisdiktion som tillämpar avtalet, och denna betydelse ska överensstämma med den betydelse som anges i de gemensamma normerna för rapportering. Termer som inte annars definieras i detta avtal eller i de gemensamma normerna för rapportering ska, om inte annat framgår av sammanhanget eller de behöriga myndigheterna kommer överens om en betydelse (i enlighet med inhemsk lag), ha den betydelse som de har vid den tidpunkten enligt lagstiftningen i den jurisdiktion som tillämpar detta avtal. Den betydelse som termen har enligt gällande skattelagstiftning i den jurisdiktionen ska ges företräde framför den betydelse som termen har enligt andra lagar i den jurisdiktionen.

AVSNITT 2

Utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga konton

1.1. Enligt bestämmelserna i artiklarna 6 och 22 i konventionen och om inte annat följer av tillämpliga regler för rapportering och kundkännedom i överensstämmelse med de gemensamma normerna för rapportering, ska varje behörig myndighet årligen med övriga behöriga myndigheter i förhållande till vilka detta avtal har verkan, automatiskt utbyta de uppgifter som erhållits enligt sådana regler och som specificeras i punkt 2.

1.2. Trots vad som sägs i föregående punkt ska de behöriga myndigheterna i de jurisdiktioner som förtecknas i bilaga A skicka, men inte ta emot, de uppgifter som specificeras i punkt 2. Behöriga myndigheter i jurisdiktioner som inte förtecknas i bilaga A ska alltid ta emot de uppgifter som specificeras i punkt 2. Behöriga myndigheter ska inte skicka sådana uppgifter till behöriga myndigheter i de jurisdiktioner som förtecknas i bilaga A.

2. De uppgifter som ska utbytas är med avseende på varje rapporteringspliktigt konto i en annan jurisdiktion

¹ I de undertecknade språkversionerna av avtalet (den engelska och den franska) används termer som finns definierade i avtalet med versal. Den metoden för att markera att en term finns definierad används inte i denna svenska översättning.

a) namn, adress, skatteregistreringsnummer samt födelsedatum och födelseort (när det gäller fysiska personer) för varje rapporteringsskyldig person som är kontohavare av kontot och när det gäller enheter som är kontohavare och som efter tillämpning av förfarandena för kundkännedom i enlighet med de gemensamma normerna för rapportering fastställs ha en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer, enhetens namn, adress, skatteregistreringsnummer samt varje rapporteringsskyldig persons namn, adress, skatteregistreringsnummer samt födelsedatum och födelseort.

b) kontonummer (eller, om kontonummer saknas, funktionell motsvarighet till sådant).

c) det rapporteringsskyldiga finansiella institutets namn och (i förekommande fall) identifikationsnummer.

d) kontots saldo eller värde (inklusive kontantvärdet eller återköpsvärdet om det rör sig om ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal) vid utgången av relevant kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod, eller att kontots avslutats, om kontot avslutats under det aktuella kalenderåret eller den aktuella perioden.

e) när det gäller depåkonton:

1. Totalt bruttobelopp för ränta, totalt bruttobelopp för utdelning och totalt bruttobelopp för annan inkomst som härrör från de tillgångar som förvaltas på kontot, och som i vart och ett av fallen betalats ut till eller krediterats kontot (eller med avseende på kontot) under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod.

2. Total bruttoavkastning från försäljning eller inlösen av finansiella tillgångar som betalats ut till eller krediterats kontot under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod där det rapporteringsskyldiga finansiella institutet agerat förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för kontohavaren.

f) när det gäller inlåningskonton, totalt bruttobelopp för ränta som betalats ut till eller krediterats kontot under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod.

g) när det gäller konton som inte beskrivs i punkt 2 e eller f, totalt bruttobelopp som under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod betalats ut till eller krediterats kontohavaren med avseende på kontot och som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet står som garant för eller är gäldenär för, inklusive sammanlagt belopp för eventuella betalningar av inlösen som gjorts till kontohavaren under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod.

AVSNITT 3

När och hur informationsutbytet ska ske

1. När det gäller informationsutbyte enligt avsnitt 2 får belopp och typ av betalning som görs med avseende på ett rapporteringspliktigt konto fastställas i enlighet med principerna för skattelagstiftningen i den jurisdiktion som utbyter uppgifterna.
2. När det gäller informationsutbyte enligt avsnitt 2 ska de uppgifter som utbyts omfatta vilken valuta varje relevant belopp anges i.
3. Med avseende på avsnitt 2.2 och om inte annat följer av det underrättelseförfarande som anges i avsnitt 7, inklusive de datum som anges däri, ska uppgifter utbytas med start från och med de år som anges i bilaga F inom nio månader efter utgången av det kalenderår som uppgifterna avser. Trots vad som sägs i föregående mening behöver uppgifter endast utbytas med avseende på ett kalenderår om detta avtal har verkan i förhållande till båda de behöriga myndigheterna och deras respektive jurisdiktioner har gällande lagstiftning som kräver rapportering med avseende på sådant kalenderår och är i överensstämmelse med utbytets omfattning i den mening som avses i avsnitt 2 och de förfaranden för rapportering och kundkännedom som anges i de gemensamma normerna för rapportering.
4. [borttagen]

5. De behöriga myndigheterna ska automatiskt utbyta de uppgifter som beskrivs i avsnitt 2 i de gemensamma normerna för rapportering i Extensible Markup Language.

6. De behöriga myndigheterna ska arbeta för och enas om en eller flera metoder för dataöverföring inklusive krypteringsstandarder i syfte att åstadkomma största möjliga standardisering och minsta möjliga komplexitet samt minimera kostnaderna, och ska ange dessa i bilaga B.

AVSNITT 4

Samarbete för att se till att avtalet följs och tillämpas

En behörig myndighet ska underrätta den andra behöriga myndigheten när den förstnämnda behöriga myndigheten har skäl att tro att ett fel har begåtts som kan ha lett till att felaktiga eller ofullständiga uppgifter har rapporterats eller att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut har brustit i sin efterlevnad av tillämpliga rapporteringskrav och förfaranden för kundkännedom i överensstämmelse med de gemensamma normerna för rapportering. Den underrättade behöriga myndigheten ska vidta alla lämpliga åtgärder som enligt sin inhemska lagstiftning står till buds för att avhjälpa de fel eller den bristande efterlevnad som beskrivs i underrättelsen.

AVSNITT 5

Sekretess och dataskydd

1. Alla uppgifter som utbyts omfattas av sekretessregler och andra skydd i enlighet med konventionen, inklusive de bestämmelser som begränsar användningen av de uppgifter som utbyts och, i den utsträckning det behövs för att säkerställa nödvändig skydds nivå för personuppgifter, i enlighet med de skydd som kan specificeras av uppgiftslämnande behörig myndighet och som föreskrivs i dess nationella lag och förtecknas i bilaga C.

2. En behörig myndighet ska omedelbart underrätta koordineringsorganets sekretariat vid sekretessbrott eller brister i skyddet och eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i. Koordineringsorganets sekretariat ska underrätta alla behöriga

myndigheter i förhållande till vilka detta avtal har verkan med den förstnämnda behöriga myndigheten.

AVSNITT 6

Samråd och ändringar

1. Om det uppstår svårigheter i fråga om genomförandet eller tolkningen av detta avtal får en behörig myndighet begära att samråd hålls med en eller flera av de behöriga myndigheterna så att lämpliga åtgärder kan vidtas för att säkerställa att avtalet uppfylls. Den behöriga myndigheten som begärde samråden ska säkerställa att koordineringsorganets sekretariat på lämpligt sätt underrättas om åtgärder som utformats och koordineringsorganets sekretariat ska underrätta alla behöriga myndigheter, även sådana som inte deltog i samråden, om alla åtgärder som utformats.
2. Detta avtal kan ändras genom en skriftlig överenskommelse mellan samtliga behöriga myndigheter för vilka avtalet har verkan. Om inte de behöriga myndigheterna kommer överens om annat börjar en sådan ändring gälla den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om en månad räknat från den dag en sådan skriftlig överenskommelse har undertecknats av samtliga behöriga myndigheter.

AVSNITT 7

Avtalets giltighetstid

1. En behörig myndighet måste, vid tidpunkten för undertecknandet av detta avtal eller så snart som möjligt efter det att dess jurisdiktion har de nödvändiga lagarna för att kunna genomföra de gemensamma normerna för rapportering, underrätta koordineringsorganets sekretariat om
 - a) att dess jurisdiktion har de nödvändiga lagarna för att kunna genomföra de gemensamma normerna för rapportering och ange de relevanta ikraftträdandedatumerna för befintliga konton, nya konto och tillämpningen eller slutförandet av förfarandena för rapportering och kundkännedom.
 - b) bekräfta om jurisdiktionen ska förtecknas i bilaga A.

- c) ange en eller flera metoder för dataöverföring inklusive kryptering (bilaga B).
- d) ange skyddsmekanismer, i förekommande fall, för skydd av personuppgifter (bilaga C).
- e) att lämpliga åtgärder har vidtagits för att säkerställa att nödvändiga krav på sekretess- och dataskydd är uppfyllda och bifoga ifyllt frågeformulär om sekretess- och dataskydd, som ska ingå i bilaga D.
- f) en förteckning över de behöriga myndigheternas jurisdiktioner med avseende på vilka den avser att detta avtal ska ha verkan, i enlighet med nationella lagstiftningsförfaranden (i förekommande fall).

Behöriga myndigheter måste skyndsamt underrätta koordineringsorganets sekretariat om efterföljande ändringar som ska göras i ovannämnda bilagor.

2.1. Detta avtal träder i kraft mellan två behöriga myndigheter på den senare av följande dagar: i) den dag på vilken den andra av de två behöriga myndigheterna har underrättat koordineringsorganets sekretariat enligt punkt 1, inklusive förtecknat den andra behöriga myndighetens jurisdiktion enligt punkt 1 f och, om tillämpligt, ii) den dag på vilken konventionen har trätt i kraft och har verkan i förhållande till de båda jurisdiktionerna.

2.2. Koordineringsorganets sekretariat ska upprätta en förteckning som ska publiceras på OECD:s webbplats över de behöriga myndigheter som har undertecknat avtalet och mellan vilka behöriga myndigheter detta avtal har verkan (bilaga E).

2.3. Koordineringsorganets sekretariat ska på OECD:s webbplats publicera de uppgifter som tillhandahålls av behöriga myndigheter enligt punkterna 1 a och b. De uppgifter som tillhandahålls enligt punkterna 1 c–f ska göras tillgängliga för andra undertecknare efter skriftlig begäran till koordineringsorganets sekretariat.

3. En behörig myndighet kan avbryta utbytet av uppgifter enligt detta avtal genom ett skriftligt meddelande till en annan behörig myndighet om att den sistnämnda behöriga myndigheten anses väsentligt brustit i sin efterlevnad av detta avtal. Ett sådant avbrott ska börja gälla omedelbart. Vid tillämpningen av denna punkt ska kriteriet väsentligt brustit i sin efterlevnad omfatta, men inte begränsas till, bristande efterlevnad av bestämmelser om sekretess- och dataskydd enligt detta avtal och konventionen, att den behöriga

myndigheten inte tillhandahåller uppgifter i rätt tid eller korrekta uppgifter så som föreskrivs enligt detta avtal eller anger statusen för enheter eller konton som icke-rapporteringskyldiga finansiella institutioner och undantagna konton på ett sätt som motverkar syftet med de gemensamma normerna för rapportering.

4. En behörig myndighet kan säga upp sitt deltagande i detta avtal, eller i förhållande till en viss behörig myndighet, genom att skriftligen underrätta koordineringsorganets sekretariat om detta. En sådan uppsägning ska börja gälla den första dagen i den månad som följer efter att 12 månader gått sedan underrättelsen om avtalets uppsägning. I händelse av uppsägning ska alla uppgifter som tidigare tagits emot enligt detta avtal förbli konfidentiella och omfattas av villkoren i konventionen.

AVSNITT 8

Koordineringsorganets sekretariat

1. Om inte annat följer av avtalet ska koordineringsorganets sekretariat underrätta alla behöriga myndigheter om alla underrättelser som tas emot enligt detta avtal och ska meddela alla undertecknare av avtalet när en ny behörig myndighet undertecknar avtalet.

2. Alla undertecknare av avtalet ska, på årlig basis, dela lika på koordineringsorganets sekretariats kostnader för förvaltningen av avtalet. Trots vad som sägs i föregående mening ska berättigade länder undantas från kravet på att dela på kostnaderna i enlighet med artikel X i arbetsordningen för konventionens koordineringsorgan.

Utfärdat på engelska och franska, vilka båda texter är lika giltiga.

BILAGA A:
FÖRTECKNING ÖVER ICKE-ÖMSESIDIGA JURISDIKTIONER
[ifylles]

BILAGA B:
ÖVERFÖRINGSMETODER
[ifylles]

BILAGA C:
SÄRSKILT DATASKYDD
[ifylles]

BILAGA D:
FRÅGOR OM SEKRETESS
[ifylles]

BILAGA E:

BEHÖRIGA MYNDIGHETER FÖR VILKA DETTA AVTAL HAR VERKAN

[ifylles]

BILAGA F:

PLANERADE DATUM FÖR UTBYTE

Konton

Planerade ska definieras som

Planerade datum för utbyte av uppgifter den

Nya konton

Ett finansiellt konto som förvaltas av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut och som öppnas den 1 januari 2016 eller senare.

September 2017

Enskilda högvärdekonton

Enskilda lågvärdekonton

Enhetskonton

Redan befintliga konton

Ett finansiellt konto som förvaltas av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut per den 31 december 2015.

September 2017

September 2017 eller september 2018, beroende på när det identifieras som rapporteringspliktigt

September 2017 eller september 2018, beroende på när det identifieras som rapporteringspliktigt

GEMENSAMMA NORMER FÖR RAPPORTERING OCH ÅTGÄRDER FÖR
KUNDKÄNNEDOM (due diligence) VAD GÄLLER UPPLYSNINGAR OM
FINANSIELLA KONTON (*GEMENSAMMA RAPPORTERINGSNORMER*)

Avsnitt I: Allmänna rapporteringskrav

A. Med förbehåll för bestämmelserna i punkterna C–F ska varje rapporteringsskyldigt finansiellt institut rapportera följande upplysningar avseende varje rapporteringspliktigt konto hos detta rapporteringsskyldiga finansiella institut:

1. Namn, adress, den eller de jurisdiktioner där personen har sin hemvist, skatteregistreringsnummer samt födelsedatum och födelseort (när det gäller fysiska personer) för varje rapporteringsskyldig person som är kontohavare av kontot och när det gäller enheter som är kontohavare och som efter tillämpning av förfarandena för kundkännedom i enlighet med avsnitten V, VI och VII fastställs ha en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer, enhetens namn, adress, den eller de jurisdiktioner där enheten har sin hemvist, skatteregistreringsnummer samt varje rapporteringsskyldig persons namn, adress, den eller de jurisdiktioner där personen har sin hemvist, skatteregistreringsnummer samt födelsedatum och födelseort.

2. Kontonummer (eller, om kontonummer saknas, funktionell motsvarighet till sådant).

3. Det rapporteringsskyldiga finansiella institutets namn och (i förekommande fall) identifikationsnummer.

4. Kontots saldo eller värde (inklusive kontantvärdet eller återköpsvärdet om det rör sig om ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal) vid utgången av relevant kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod, eller att kontots avslutats, om kontot avslutats under det aktuella kalenderåret eller den aktuella perioden.

5. När det gäller depåkonton:

a) Totalt bruttobelopp för ränta, totalt bruttobelopp för utdelning och totalt bruttobelopp för annan inkomst som härrör från de tillgångar som förvaltas på kontot, och som i vart och ett av fallen betalats ut till eller krediterats kontot (eller med avseende på kontot) under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod.

b) Total bruttoavkastning från försäljning eller inlösen av egendom som betalats ut till eller krediterats kontot under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod där det rapporteringsskyldiga finansiella institutet agerat förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för kontohavaren.

6. När det gäller inlåningskonton, totalt bruttobelopp för ränta som betalats ut till eller krediterats kontot under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod.

7. När det gäller konton som inte beskrivs i punkt A.5 eller A.6, totalt bruttobelopp som under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod betalats ut till eller krediterats kontohavaren med avseende på kontot och som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet står som garant för eller är gäldenär för, inklusive sammanlagt belopp för eventuella betalningar av inlösen som gjorts till kontohavaren under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod.

B. I de upplysningar som rapporteras måste den valuta som varje belopp visas i anges.

C. Utan hinder av vad som sägs i punkt A.1 behöver inte skatteregistreringsnummer eller födelsedatum rapporteras för rapporteringspliktiga konton som är redan befintliga konton om skatteregistreringsnumret eller födelsedatumet inte finns i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets arkiv och inte i övrigt ska inhämtas av en sådan rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt nationell lag. Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska dock göra rimliga ansträngningar för att inhämta skatteregistreringsnummer och födelsedatum för redan befintliga konton före utgången av det kalenderår som följer på det år då sådana konton identifierats som rapporteringspliktiga konton.

D. Utan hinder av vad som sägs i punkt A.1 behöver inte skatteregistreringsnummer rapporteras om i) ett skatteregistreringsnummer inte har utfärdats av den behöriga rapporteringsskyldiga jurisdiktionen eller om ii) nationell lag i den behöriga rapporteringsskyldiga jurisdiktionen inte föreskriver inhämtning av det skatteregistreringsnummer som utfärdats av sådan rapporteringsskyldig jurisdiktion.

E. Utan hinder av vad som sägs i punkt A.1 behöver inte födelseort rapporteras om inte det rapporteringsskyldiga finansiella institutet i övrigt ska inhämta och rapportera den i enlighet med nationell lag och den finns tillgänglig bland de elektroniskt sökbara uppgifter som innehas av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet.

F. Utan hinder av vad som sägs i punkt A är de upplysningar som ska rapporteras avseende [xxxx] de upplysningar som anges i den punkten, utom när det gäller bruttoavkastning enligt punkt A.5 b.

Avsnitt II: Allmänna krav avseende åtgärder för kundkännedom

A. Ett konto ska betraktas som ett rapporteringspliktigt konto från och med den dag det har identifierats som ett sådant i enlighet med förfarandena för kundkännedom i avsnitten II–VII, och om inte annat föreskrivs ska upplysningar med avseende på ett rapporteringspliktigt konto rapporteras årligen under det kalenderår som följer på det år för vilket upplysningarna gäller.

B. Ett kontos saldo eller värde ska fastställas per den sista dagen ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod.

C. Om ett gränsbelopp för saldo eller värde ska fastställas per den sista dagen ett kalenderår ska relevant saldo eller värde fastställas per den sista dagen för den rapporteringsperiod som löper ut vid slutet av eller inom det kalenderåret.

D. Jurisdiktionerna får låta rapporteringsskyldiga finansiella institut använda sig av tjänsteleverantörer, i enlighet med nationell lag, för att fullgöra de skyldigheter avseende rapportering och åtgärder för kundkännedom som åligger de rapporteringsskyldiga finansiella instituten, men skyldigheterna ska förbli det rapporteringsskyldiga finansiella institutets ansvar.

E. Jurisdiktionerna får låta rapporteringsskyldiga finansiella institut tillämpa förfaranden för kundkännedom för nya konton på redan befintliga konton och förfaranden för kundkännedom för högvärdekonton på lågvärdekonton. Om en jurisdiktion tillåter att förfaranden för kundkännedom för nya konton används för redan befintliga konton ska övriga regler för redan befintliga konton fortsätta att gälla.

Avsnitt III: Åtgärder för kundkännedom för redan befintliga enskilda konton

Följande förfaranden gäller för att fastställa vilka redan befintliga enskilda konton som är rapporteringspliktiga konton.

A. **Konton som inte behöver granskas, identifieras eller rapporteras.** Redan befintliga enskilda konton som är ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal behöver inte granskas, identifieras eller rapporteras, förutsatt att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet omfattas av lag som effektivt förhindrar försäljning av sådant avtal till personer som har sin hemvist i en rapporteringsskyldig jurisdiktion.

B. **Lågvärdekonton.** Följande förfaranden gäller för lågvärdekonton.

1. **Bostadsadress.** Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet i sina arkiv har en aktuell bostadsadress till en innehavare av ett enskilt konto som baseras på styrkande dokumentation får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet när den fastställer huruvida innehavaren av detta enskilda konto är en rapporteringsskyldig person, betrakta kontohavaren som en person som har sin skatterättsliga hemvist i jurisdiktionen i vilken adressen är lokaliserad.

2. **Sökning i elektroniska arkiv.** Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte förlitar sig på en aktuell bostadsadress till innehavaren av det enskilda kontot som baseras på styrkande dokumentation i enlighet med punkt B.1 ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet söka igenom de elektroniskt sökbara uppgifter som innehas av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet efter något av följande indicier och tillämpa punkterna B.3–6:

- a) Identifiering av att kontohavaren har hemvist i en rapporteringsskyldig jurisdiktion.
- b) Aktuell postadress eller bostadsadress (inklusive postbox) i en rapporteringsskyldig jurisdiktion.
- c) Ett eller flera telefonnummer i en rapporteringsskyldig jurisdiktion och inget telefonnummer i den jurisdiktion där det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har sitt säte.
- d) Stående order (förutom avseende inlåningskonton) om överföring av medel till ett konto i en rapporteringsskyldig jurisdiktion.
- e) Gällande fullmakt eller underteckningsrätt som tilldelats en person med adress i en rapporteringsskyldig jurisdiktion.
- f) en poste restante-adress (hold mail) eller c/o-adress i en rapporteringsskyldig jurisdiktion om det är den enda adress som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har registrerad för kontohavaren.

3. Om inga av de indicier som anges i punkt B.2 upptäcks under sökningen i de elektroniska arkiven behöver inga ytterligare åtgärder vidtas förrän förhållandena ändras på ett sådant sätt att ett eller flera indicier kan kopplas till kontot eller kontot blir ett högvärdekonto.

4. Om något av de indicier som anges i punkt B.2 a–e upptäcks under sökningen i de elektroniska arkiven eller om förhållandena ändras på ett sådant sätt att ett eller flera indicier

kan kopplas till kontot ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta kontohavaren som en person som har sin skatterättsliga hemvist i varje rapporteringsskyldig jurisdiktion för vilken ett indicium identifierats, om den inte väljer att tillämpa punkt B.6 och ett av de undantag som anges i den punkten föreligger med avseende på kontot.

5. Om en poste restante-adress eller c/o-adress upptäcks under sökningen i de elektroniska arkiven och ingen annan adress och inga andra av de indicier som anges i punkt B.2 a–e identifieras för kontohavaren ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, i den ordning som är bäst anpassad efter omständigheterna, tillämpa den sökning i pappersarkiv som beskrivs i punkt C.2 eller från kontohavaren försöka inhämta ett intygande eller styrkande dokumentation för att fastställa kontohavarens skatterättsliga hemvist. Om man efter sökningen i pappersarkiv inte lyckas fastställa något indicium och om försöket att inhämta ett intygande från kontohavaren eller styrkande dokumentation misslyckas ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet anmäla kontot som ett konto utan dokumentation.

6. Trots att indicier upptäckts i enlighet med punkt B.2 behöver ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut inte anse att en kontohavare har hemvist i en rapporteringsskyldig jurisdiktion om

a) upplysningarna om kontohavaren inbegriper en aktuell postadress eller bostadsadress i den rapporteringsskyldiga jurisdiktionen, eller ett eller flera telefonnummer i den rapporteringsskyldiga jurisdiktionen (och inget telefonnummer i den jurisdiktion där det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har sitt säte) eller stående order (förutom avseende inlåningskonton) om överföring av medel till ett konto i en rapporteringsskyldig jurisdiktion och det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtar, eller tidigare har granskat och innehar, dokumentation i form av

i) ett intygande där kontohavaren intygar att denne har hemvist i en eller flera jurisdiktioner som inte är den rapporteringsskyldiga jurisdiktionen, och

ii) styrkande dokumentation som fastställer kontohavarens status som icke rapporteringsskyldig.

b) upplysningarna om kontohavaren inbegriper en gällande fullmakt eller underteckningsrätt som tilldelats en person med adress i den rapporteringsskyldiga jurisdiktionen och det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtar eller tidigare har granskat och innehar dokumentation i form av

i) ett intygande där kontohavaren intygar att denne har hemvist i en eller flera jurisdiktioner som inte är den rapporteringsskyldiga jurisdiktionen, eller

ii) styrkande dokumentation som fastställer kontohavarens status som icke rapporteringsskyldig.

C. **Förstärkta granskningsförfaranden för högvärdekonton.** Följande förstärkta granskningsförfaranden gäller för högvärdekonton:

1. **Sökning i elektroniska arkiv.** Vad gäller högvärdekonton ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet söka igenom de elektroniskt sökbara uppgifter som innehas av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet efter de indicier som beskrivs i punkt B.2.

2. **Sökning i pappersarkiv.** Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutets elektroniskt sökbara arkiv innehåller fält för och omfattar alla de upplysningar som beskrivs i punkt C.3 krävs ingen ytterligare sökning i pappersarkiv. Om de elektroniska arkiven inte omfattar alla dessa upplysningar ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet när det är fråga om högvärdekonton även söka igenom gällande huvudkundregister och, om upplysningarna inte finns i gällande huvudkundregister, följande dokument som rör kontot och som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har inhämtat under de senaste fem åren, efter något av de indicier som beskrivs i punkt B.2:

- a) Den senaste inhämtade styrkande dokumentationen avseende kontot.
- b) Det senaste kontoöppningsavtalet eller annan dokumentation när det gäller kontots öppnande.
- c) Den dokumentation som senast inhämtats av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet i enlighet med förfaranden för kundkännedom/bekämpning av penningtvätt (nedan kallade AML/KYC-förfaranden) eller för andra regleringsändamål.
- d) Gällande fullmakter eller underteckningsrätter.
- e) Gällande stående order (förutom avseende inlåningskonton) om överföring av medel.

3. **Undantag i det fall de elektroniska arkiven innehåller tillräckliga upplysningar.** Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut behöver inte göra den sökning i pappersarkiv som beskrivs i punkt C.2 om det rapporteringsskyldiga finansiella institutets elektroniskt sökbara upplysningar inbegriper följande:

- a) Kontohavarens hemvist.
- b) Den bostadsadress och den postadress till kontohavaren som vid det aktuella tillfället finns registrerad hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet.

c) Eventuella telefonnummer som vid det aktuella tillfället finns registrerade för kontohavaren hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet.

d) När det gäller andra finansiella konton än inlåningskonton, upplysningar om huruvida stående order finns för överföring av medel från kontot till ett annat konto (inklusive ett konto hos en annan filial till det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller ett annat finansiellt institut).

e) Upplysningar om huruvida en giltig c/o- eller poste restante-adress finns för kontohavaren.

f) Upplysningar om huruvida fullmakt eller underteckningsrätt finns för kontot.

4. **Förfrågan hos kundansvarig om faktisk kännedom.** Utöver sådana sökningar i elektroniska arkiv och pappersarkiv som beskrivs ovan ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta varje högvärdekonto för vilket det finns en kundansvarig (inklusive finansiella konton som lagts samman med ett sådant högvärdekonto) som ett rapporteringspliktigt konto om den kundansvarige har faktisk kännedom om att kontohavaren är en rapporteringsskyldig person.

5. **Konsekvenser av att indicier upptäcks.**

a) Om inga av de indicier som anges i punkt B.2 upptäcks under det förstärkta granskningsförfarande för högvärdekonton som beskrivs ovan och om kontot inte har identifierats som ett konto som innehas av en rapporteringsskyldig person i enlighet med punkt C.4 behöver inga ytterligare åtgärder vidtas förrän förhållandena ändras på ett sådant sätt att ett eller flera indicier kan kopplas till kontot.

b) Om något av de indicier som anges i punkt B.2 a–e upptäcks under det förstärkta granskningsförfarande för högvärdekonton som beskrivs ovan eller om förhållandena senare ändras på ett sådant sätt att ett eller flera indicier kan kopplas till kontot ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta kontot som ett rapporteringspliktigt konto i förhållande till var och en av de rapporteringsskyldiga jurisdiktioner för vilka ett indicium identifierats, såvida inte institutet väljer att tillämpa punkt B.6 i detta avsnitt och ett av de undantag som anges i den punkten föreligger med avseende på kontot.

c) Om en poste restante-adress eller c/o-adress upptäcks vid den förstärkta granskningen av ett högvärdekontounder sökningen i de elektroniska arkiven och ingen annan adress och inga andra av de indicier som anges i punkt B.2 a–e identifieras för kontohavaren ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet från kontohavaren inhämta ett intygande eller styrkande dokumentation som fastställer kontohavarens skatterättsliga hemvist eller

hemvister. Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte kan inhämta ett sådant intygande eller sådan styrkande dokumentation måste den anmäla kontot som ett konto utan dokumentation.

6. Om ett redan befintligt personkonto inte är ett högvärdekonto per den 31 december [xxxx], men övergår till att bli ett högvärdekonto per den sista dagen ett senare kalenderår ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet senast inom det kalenderår som närmast följer på det kalenderår då kontot övergår till att bli ett högvärdekonto slutföra det förstärkta granskningsförfarande som beskrivs i punkt C med avseende på detta konto. Om kontot baserat på denna granskning identifieras som ett rapporteringspliktigt konto ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet rapportera de föreskrivna upplysningarna om detta konto med avseende på det år då det identifierades som ett rapporteringspliktigt konto och därefter årligen, såvida inte kontohavaren upphör att vara en rapporteringsskyldig person.

7. Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut tillämpar det förstärkta granskningsförfarande som beskrivs i punkt C för ett högvärdekonto behöver det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte, förutom när det gäller sådan förfrågan hos kundansvarig som beskrivs i punkt C.4, återigen tillämpa detta förfarande för samma högvärdekonto under något efterföljande år, om det inte gäller ett konto utan dokumentation, i vilket fall det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska upprepa förfarandet tills ett sådant konto inte längre är utan dokumentation.

8. Om förhållandena ändras med avseende på ett högvärdekonto på ett sådant sätt att ett eller flera av de indicier som anges i punkt B.2 kan kopplas till kontot ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta kontot som ett rapporteringspliktigt konto i förhållande till var och en av de rapporteringsskyldiga jurisdiktioner för vilka indicierna identifierats, såvida inte det väljer att tillämpa punkt B.6 och ett av de undantag som anges i den punkten föreligger med avseende på kontot.

9. Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska genomföra förfaranden för att säkerställa att en kundansvarig identifierar varje ändring i förhållandena avseende ett konto. Om en kundansvarig exempelvis får information om att kontohavaren har en ny postadress i en rapporteringsskyldig jurisdiktion ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta den nya adressen som ändrade förhållanden och ska, om institutet väljer att tillämpa punkt B.6, inhämta nödvändig dokumentation från kontohavaren.

D. Granskning av redan befintliga enskilda konton ska ha utförts senast den [xx/xx/xxxx].

E. Redan befintliga enskilda konton som identifierats som rapporteringspliktiga konton i enlighet med detta avsnitt ska betraktas som rapporteringspliktiga konton under alla efterföljande år om inte kontohavaren upphör att vara en rapporteringsskyldig person.

Avsnitt IV: Åtgärder för kundkännedom för nya enskilda konton

Följande förfaranden gäller för att fastställa vilka nya enskilda konton som är rapporteringspliktiga konton.

A. När det gäller nya enskilda konton ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet vid kontots öppnande inhämta ett intygande från kontohavaren som kan utgöra en del av dokumentationen vid kontots öppnande och som gör det möjligt för det rapporteringsskyldiga finansiella institutet att fastställa kontohavarens skatterättsliga hemvist, samt bekräfta rimligheten i detta intygande på grundval av de upplysningar som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtat i samband med kontots öppnande, inklusive dokumentation som inhämtats i enlighet med AML/KYC-förfaranden.

B. Om det av intygandet från kontohavaren framgår att kontohavaren har sin skatterättsliga hemvist i en rapporteringsskyldig jurisdiktion ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta kontot som ett rapporteringspliktigt konto, intygandet ska dock även innehålla kontoinnehavarens skatteregistreringsnummer avseende den rapporteringsskyldiga jurisdiktionen (om inte annat följer av avsnitt I punkt D) samt födelsedatum.

C. Om förhållandena ändras avseende ett nytt enskilt konto på ett sätt som gör att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får kännedom om eller ges anledning att känna till att det ursprungliga intygandet från kontohavaren är inkorrekt eller otillförlitligt kan det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte förlita sig på det ursprungliga intygandet utan ska inhämta ett giltigt intygande från kontohavaren i vilket kontohavarens skatterättsliga hemvist fastställs.

Avsnitt V: Åtgärder för kundkännedom för redan befintliga enhetskonton

Följande förfaranden gäller för att fastställa vilka redan befintliga enhetskonton som är rapporteringspliktiga konton.

A. **Enhetskonton som inte behöver granskas, identifieras eller rapporteras**. Såvida inte det rapporteringsskyldiga finansiella institutet gör ett annat val, antingen avseende alla redan befintliga enhetskonton eller, separat, avseende en tydligt identifierad grupp av sådana konton, behöver inte ett redan befintligt enhetskonto med ett saldo eller värde som den 31 december [xxxx] inte överstiger 250 000 USD granskas, identifieras eller rapporteras som ett

rapporteringspliktigt konto förrän kontots saldo eller värde överstiger 250 000 USD den sista dagen något efterföljande kalenderår.

B. Enhetskonton som ska granskas. Ett redan befintligt enhetskonto som har ett saldo eller värde som den 31 december [xxxx] överstiger 250 000 USD, och ett redan befintligt enhetskonto som den 31 december [xxxx] inte överstiger 250 000 USD men vars saldo eller värde överstiger 250 000 USD den sista dagen något efterföljande kalenderår, måste granskas i enlighet med de förfaranden som anges i punkt D.

C. Rapporteringspliktiga enhetskonton. Vad gäller de redan befintliga enhetskonton som beskrivs i punkt B ska bara konton som innehas av en eller flera enheter som är rapporteringsskyldiga personer eller av passiva icke-finansiella enheter med en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer betraktas som rapporteringspliktiga konton.

D. Granskningsförfaranden för att identifiera rapporteringspliktiga enhetskonton. För sådana redan befintliga enhetskonton som beskrivs i punkt B ska ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut tillämpa följande granskningsförfaranden för att fastställa om kontot innehas av en eller flera rapporteringsskyldiga personer eller av passiva icke-finansiella enheter med en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer:

1. Fastställa huruvida enheten är en rapporteringsskyldig person.

a) Granska upplysningar som innehas för regleringsändamål eller kundrelationsändamål (inklusive upplysningar som inhämtats i enlighet med AML/KYC-förfaranden) för att fastställa om upplysningarna visar att kontohavaren har sin hemvist i en rapporteringsskyldig jurisdiktion. Med upplysningar som tyder på att en kontohavare har sin hemvist i en rapporteringsskyldig jurisdiktion avses bland annat platsen för enhetens bildande eller organisation, eller en adress i en rapporteringsskyldig jurisdiktion.

b) Om upplysningarna tyder på att kontohavaren har sin hemvist i en rapporteringsskyldig jurisdiktion ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta kontot som ett rapporteringspliktigt konto såvida inte institutet från kontohavaren inhämtar ett intygande eller, baserat på upplysningar som det förfogar över eller som är allmänt tillgängliga, rimligen fastställer att kontohavaren inte är en rapporteringsskyldig person.

2. Fastställa huruvida enheten är en passiv icke-finansiell enhet med en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer. När det är fråga om en kontohavare av ett redan befintligt enhetskonto (inklusive en enhet som är en

rapporteringskyldig person) ska det rapporteringskyldiga finansiella institutet fastställa huruvida kontohavaren är en passiv icke-finansiell enhet med en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringskyldiga personer. Om någon av personerna med bestämmande inflytande över den passiva icke-finansiella enheten är en rapporteringskyldig person ska kontot betraktas som ett rapporteringspliktigt konto. När det rapporteringskyldiga finansiella institutet fastställer ovanstående ska det följa riktlinjerna i punkt D.2 a–c i den ordning som efter omständigheterna är lämpligast.

a) **Fastställa huruvida kontohavaren är en passiv icke-finansiell enhet.** För att fastställa huruvida kontohavaren är en passiv icke-finansiell enhet ska det rapporteringskyldiga finansiella institutet från kontohavaren inhämta ett intygande där dennes status fastställs, såvida inte institutet, på grundval av upplysningar som den förfogar över eller som är allmänt tillgängliga, rimligen kan fastställa att kontohavaren är en aktiv icke-finansiell enhet eller ett annat finansiellt institut än en sådan investeringsenhet som beskrivs i avsnitt VIII punkt A.6 b som inte är ett finansiellt institut i en deltagande jurisdiktion.

b) **Identifiera personer med bestämmande inflytande över kontohavaren.** För att identifiera personer med bestämmande inflytande över kontohavaren får ett rapporteringskyldigt finansiellt institut förlita sig på upplysningar som inhämtas och förvaras i enlighet med AML/KYC-förfaranden.

c) **Fastställa huruvida en person med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet är en rapporteringskyldig person.** För att fastställa huruvida en person med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet är en rapporteringskyldig person får ett rapporteringskyldigt finansiellt institut förlita sig på

i) upplysningar som inhämtats och förvaras i enlighet med AML/KYC-förfaranden när det är fråga om ett redan befintligt enhetskonto som innehas av en eller flera icke-finansiella enheter och vars saldo inte överstiger 1 000 000 USD, eller

ii) ett intygande från kontohavaren eller personen med bestämmande inflytande från den eller de jurisdiktioner där personen med bestämmande inflytande har sin skatterättsliga hemvist.

E. Tidsplan för granskning och ytterligare förfaranden som gäller för redan befintliga enhetskonton.

1. Granskning av redan befintliga enhetskonton med ett saldo eller värde som den 31 december [xxxx] överstiger 250 000 USD ska ha utförts senast den 31 december [xxxx].

2. Granskning av redan befintliga enhetskonton med ett saldo eller värde som den 31 december [xxxx] inte överstiger 250 000 USD, men som överstiger 250 000 USD den 31 december något efterföljande år, ska ha slutförts före utgången av det kalenderår som följer på det år då saldot eller värdet överstiger 250 000 USD.

3. Om förhållandena ändras med avseende på ett redan befintligt enhetskonto på ett sätt som gör att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet får kännedom om eller ges anledning att känna till att intygandet eller annan dokumentation med avseende på ett konto är inkorrekt eller otillförlitlig ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ompröva sin bedömning av kontots status i enlighet med de förfaranden som anges i punkt D.

Avsnitt VI: Åtgärder för kundkännedom för nya enhetskonton

Följande förfaranden gäller för att fastställa vilka nya enhetskonton som är rapporteringspliktiga konton.

A. **Granskningsförfaranden för att identifiera rapporteringspliktiga enhetskonton.** För nya enhetskonton ska ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut tillämpa följande granskningsförfaranden för att fastställa huruvida kontot innehåller en eller flera rapporteringsskyldiga personer eller av passiva icke-finansiella enheter med en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer:

1. Fastställa huruvida enheten är en rapporteringsskyldig person.

a) Inhämta ett intygande från kontohavaren som kan utgöra en del av dokumentationen vid kontots öppnande och som gör det möjligt för det rapporteringsskyldiga finansiella institutet att fastställa kontohavarens skatterättsliga hemvist, samt bekräfta rimligheten i detta intygande på grundval av de upplysningar som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtat i samband med kontots öppnande, inklusive dokumentation som inhämtats i enlighet med AML/KYC-förfaranden. Om enheten i sitt intygande anger att denne inte har någon skatterättslig hemvist får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på adressen till enhetens huvudkontor för att fastställa kontohavarens hemvist.

b) Om det av intygandet framgår att kontohavaren har sin hemvist i en rapporteringsskyldig jurisdiktion ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet betrakta kontot som ett rapporteringspliktigt konto såvida det inte baserat på upplysningar som den förfogar över eller som är allmänt tillgängliga med rimlighet fastställer att kontoinnehavaren inte är en rapporteringsskyldig person med avseende på den rapporteringsskyldiga jurisdiktionen.

2. **Fastställa huruvida enheten är en passiv icke-finansiell enhet med en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer.** När det gäller en kontohavare av ett nytt enhetskonto (inklusive en enhet som är en rapporteringsskyldig person) måste det rapporteringsskyldiga finansiella institutet fastställa huruvida kontohavaren är en passiv icke-finansiell enhet med en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer. Om någon av personerna med bestämmande inflytande över den passiva icke-finansiella enheten är en rapporteringsskyldig person ska kontot betraktas som ett rapporteringspliktigt konto. När det rapporteringsskyldiga finansiella institutet fastställer ovanstående ska det följa riktlinjerna i punkt A.2 a–c i den ordning som efter omständigheterna är lämpligast.

a) **Fastställa huruvida kontohavaren är en passiv icke-finansiell enhet.** För att fastställa huruvida kontohavaren är en passiv icke-finansiell enhet ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på ett intygande från kontohavaren för att fastställa dennes status, såvida inte institutet, på grundval av upplysningar som den förfogar över eller som är allmänt tillgängliga, rimligen kan fastställa att kontohavaren är en aktiv icke-finansiell enhet eller ett finansiellt institut som inte är en sådan investeringsenhet som beskrivs i avsnitt VIII punkt A.6 b som inte är ett finansiellt institut i en deltagande jurisdiktion.

b) **Identifiera personer med bestämmande inflytande över kontohavaren.** För att identifiera personer med bestämmande inflytande över kontohavaren får ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut förlita sig på upplysningar som inhämtas och förvaras i enlighet med AML/KYC-förfaranden.

c) **Fastställa huruvida en person med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet är en rapporteringsskyldig person.** För att fastställa huruvida en person med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet är en rapporteringsskyldig person får ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut förlita sig på ett intygande från kontohavaren eller från personen med bestämmande inflytande.

Avsnitt VII: Särskilda regler om åtgärder för kundkännedom

Följande ytterligare regler gäller för genomförande av de förfaranden för kundkännedom som beskrivs ovan:

A. **Användning av intygande från kontohavaren och styrkande dokumentation.** Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får inte förlita sig på ett intygande från kontohavaren eller på styrkande dokumentation om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet känner

till eller har anledning att känna till att intygandet från kontohavaren eller den styrkande dokumentationen är inkorrekta eller otillförlitliga.

B. Alternativa förfaranden för finansiella konton som innehas av fysiska personer som är förmånstagare till ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal. Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får anta att en fysisk person som är förmånstagare (och som inte är försäkringstagare) till ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal och som mottar en dödsfallsförmån, inte är en rapporteringsskyldig person och får betrakta ett sådant finansiellt konto som ett icke rapporteringspliktigt konto, såvida inte det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har faktisk kännedom om eller anledning att känna till att förmånstagaren är en rapporteringsskyldig person. Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut har anledning att känna till att en förmånstagare i ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal är en rapporteringsskyldig person om de upplysningar som inhämtats av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet med avseende på förmånstagaren innehåller sådana indicier som beskrivs i avsnitt III punkt B. Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut har faktisk kännedom om eller har anledning att känna till att förmånstagaren är en rapporteringsskyldig person ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet följa förfarandena i avsnitt III punkt B.

C. Regler för sammanläggning av kontosaldon samt valutaomvandling.

1. **Sammanläggning av enskilda konton.** För att fastställa ett sammanlagt saldo eller värde för de finansiella konton som innehas av en fysisk person ska ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut lägga samman samtliga finansiella konton som förvaltas av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller av en närstående enhet, men endast om det rapporteringsskyldiga finansiella institutets it-system kopplar de finansiella kontona till ett dataelement som exempelvis ett kundnummer eller skatteregistreringsnummer samt tillåter sammanläggning av kontosaldon och kontovärden. Varje innehavare av ett gemensamt ägt finansiellt konto ska påföras det totala saldot eller värdet för det gemensamt ägda finansiella kontot vid tillämpningen av de sammanläggningskrav som beskrivs i denna punkt.

2. **Sammanläggning av enhetskonton.** För att fastställa ett sammanlagt saldo eller värde för de finansiella konton som innehas av en enhet ska ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut beakta samtliga finansiella konton som förvaltas av det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller av en närstående enhet, men endast om det rapporteringsskyldiga finansiella institutets it-system kopplar de finansiella kontona till ett dataelement som exempelvis ett kundnummer eller skatteregistreringsnummer samt tillåter sammanläggning av kontosaldon och kontovärden. Varje innehavare av ett gemensamt ägt finansiellt konto ska påföras det

totala saldot eller värdet för det gemensamt ägda finansiella kontot vid tillämpningen av de sammanläggningskrav som beskrivs i denna punkt.

3. **Särskild sammanläggningsregel för kundansvariga.** För att fastställa ett sammanlagt saldo eller värde för ett finansiellt konto som innehas av en person i syfte att avgöra om ett finansiellt konto är ett högvärdekonto ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, i förekommande fall, även lägga samman samtliga finansiella konton som en kundansvarig känner till eller har anledning att känna till direkt eller indirekt ägs, kontrolleras eller har öppnats (förutom i egenskap av förvaltare) av en och samma person.

4. **Belopp ska förstås så att de omfattar motsvarande belopp i andra valutor.** Alla belopp i dollar är i amerikanska dollar och ska förstås omfatta motsvarande belopp i andra valutor, i enlighet med nationell lag.

Avsnitt VIII: Definierade begrepp

Följande begrepp ska ha den betydelse som anges nedan:

A. Rapporteringsskyldigt finansiellt institut

1. *Rapporteringsskyldigt finansiellt institut:* ett finansiellt institut i en deltagande jurisdiktion som inte är ett icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut.

2. Begreppet *finansiellt institut i en deltagande jurisdiktion:* i) ett finansiellt institut som har sin hemvist i en deltagande jurisdiktion, men inte filialer till det finansiella institutet som är belägna utanför en sådan deltagande jurisdiktion och ii) en filial till ett finansiellt institut som inte har sin hemvist i en deltagande jurisdiktion om filialen är belägen i sådan deltagande jurisdiktion.

3. *Finansiellt institut:* ett depåinstitut, ett inlåningsinstitut, en investeringsenhet eller ett specificerat försäkringsföretag

4. *Depåinstitut:* en enhet där innehav av finansiella tillgångar för andras räkning utgör en väsentlig del av verksamheten. En enhets innehav av finansiella tillgångar för andras räkning ska anses utgöra en väsentlig del av verksamheten om de bruttointäkter inom enheten som härrör från innehav av finansiella tillgångar och därtill knutna finansiella tjänster motsvarar eller överstiger 20 procent av enhetens bruttointäkter under den period som är kortast av antingen i) den treårsperiod som avslutas den 31 december (eller det slutdatum som gäller

för räkenskapsår som inte är kalenderår) det år som föregår det år då bedömningen görs, eller ii) den period som enheten har existerat.

5. *Inlåningsinstitut*: en enhet som tar emot insättningar inom ramen för sin ordinarie bankverksamhet eller liknande verksamhet.

6. *Investeringsenhet*:

a) en enhet vars näringsverksamhet till övervägande del består i att bedriva en eller flera av följande verksamheter för en kund eller för en kunds räkning:

i) Handel med penningmarknadsinstrument (checkar, växlar, inlåningsbevis, derivatinstrument etc.), valuta, valuta-, ränte- och indexinstrument, överlåtbara värdepapper eller handel med råvaruterminer.

ii) Individuell och kollektiv portföljförvaltning.

iii) Annan investering, administration eller förvaltning av finansiella tillgångar för andra personers räkning.

b) en enhet vars bruttointäkter främst kommer från investering i, återinvestering i och handel med finansiella tillgångar om enheten förvaltas av en annan enhet som är ett sådant depåinstitut, inlåningsinstitut, specificerat försäkringsföretag eller en sådan investeringsenhet som beskrivs i punkt A.6 a.

En enhet ska anses ha som övervägande näringsverksamhet att bedriva en eller flera av de verksamheter som avses i punkt A.6 a, eller en enhets bruttointäkter ska anses främst komma från investering i, återinvestering i och handel med finansiella tillgångar i enlighet med punkt A.6 b, om de bruttointäkter inom enheten som härrör från verksamheten i fråga motsvarar eller överstiger 50 procent av enhetens bruttointäkter under den period som är kortast av antingen i) den treårsperiod som avslutas den 31 december det år som föregår det år då bedömningen görs, eller ii) den period som enheten har existerat. Med *investeringsenhet* avses inte en enhet som på grund av att den uppfyller något av villkoren i punkt D.9 d–g är en aktiv icke-finansiell enhet.

Tolkningen av denna punkt ska stämma överens med motsvarande formuleringar i definitionen av *financial institution* i rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (*Financial Action Task Force*, FATF).

7. *Finansiella tillgångar*: värdepapper (till exempel aktier i företag, andelar i en delägarbeskattad juridisk person (partnership) eller förmånsintresse i ett bolag eller en trust

med ett stort antal delägare eller ett börsnoterat bolag eller trust; skuldebrev, obligationer, lånebevis för en delägarbeskattad juridisk person, eller andra skuldbevis), delägarandelar, råvaror, swappar (till exempel ränteswappar, valutaswappar, basswappar, räntetak, räntegolv, råvaruswappar, aktieswappar, aktieindexswappar och liknande avtal), försäkringsavtal eller livränteavtal eller en andel (inklusive ett termins- eller forwardkontrakt eller en option) i ett värdepapper, delägarandel, råvara, swap, försäkringsavtal eller livränteavtal. Med finansiella tillgångar avses inte icke belånade direkta fastighetsinnehav.

8. *Specificerat försäkringsföretag*: en enhet som är ett försäkringsföretag (eller ett försäkringsföretags holdingbolag) och som tecknar, eller är förpliktigt att verkställa utbetalningar i enlighet med, ett försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal.

B. Icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut

1. *Icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut*: ett finansiellt institut som är

a) en myndighetsenhet, en internationell organisation eller en centralbank, förutom avseende en utbetalning som hänför sig till en skyldighet som uppstått i samband med sådan kommersiell finansiell verksamhet som ett specificerat försäkringsföretag, ett depåinstitut eller ett inlåningsinstitut ägnar sig åt,

b) en bred pensionsfond, en smal pensionsfond, en pensionsfond hos en myndighetsenhet, internationell organisation eller centralbank eller en kvalificerad kreditkortsutfärdare,

c) en annan enhet för vilken risken är låg att den används för skatteundandragande och som liknar någon av de enheter som anges i punkt B.1 a–b samt definieras i nationell lagstiftning som ett icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut, om den enhetens status som ett icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut inte äventyrar syftet med de gemensamma normerna för rapportering,

d) ett undantaget företag för kollektiva investeringar, eller

e) en trust som etablerats enligt lagstiftningen i en rapporteringsskyldig jurisdiktion om trustförvaltaren är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut och rapporterar alla upplysningar som ska rapporteras i enlighet med avsnitt I avseende trustens samtliga rapporteringspliktiga konton.

2. *Myndighetsenhet*: en jurisdiktions regering, ett subnationellt politiskt förvaltningsområde i en jurisdiktion (för att undvika oklarheter omfattar subnationellt politiskt förvaltningsområde stat, provinser, län och kommuner), eller ett av en jurisdiktion eller en eller flera av de ovan nämnda, helägt organ eller verk (var och en utgör en myndighetsenhet). Denna kategori

omfattar integrerade delar, kontrollerade enheter och subnationella politiska förvaltningsområden i en jurisdiktion.

a) *integrerad del* (av en jurisdiktion): en person, organisation, förvaltning, byrå, fond, verk eller annat organ, oavsett sammansättning, som utgör en styrande myndighet i en jurisdiktion. Myndighetens nettoinkomster ska krediteras myndighetens eget konto eller annat konto som tillhör jurisdiktionen, och ingen del härav får utfalla till förmån för en privatperson. Med integrerad del avses inte en fysisk person som är statschef, tjänsteman eller handläggare inom offentlig förvaltning och som agerar i privat eller eget syfte.

b) *kontrollerad enhet*: enhet som till sin form är skild från jurisdiktionen eller som på annat sätt utgör en separat juridisk person, under förutsättning att

i) enheten helt och hållet ägs och kontrolleras av en eller flera myndighetsenheter, antingen direkt eller via en eller flera kontrollerade enheter,

ii) enhetens nettoinkomster krediteras enhetens eget konto eller konton hos en eller flera myndighetsenheter, och ingen del av enhetens inkomster utfaller till förmån för någon privatperson, och

iii) enhetens tillgångar tillfaller en eller flera myndighetsenheter vid upplösning.

c) Inkomster anses inte utfalla till förmån för privatpersoner om dessa personer är de avsedda förmånstagarna för ett offentligt program, och verksamheten inom programmet bedrivs till förmån för allmänheten och för det allmännas bästa eller rör administration inom någon fas av myndighetsutövning. Utan hinder av det som anges ovan ska inkomsterna anses utfalla till förmån för privatpersoner om inkomsterna härrör från en myndighetsenhet som används för att bedriva kommersiell näringsverksamhet, t.ex. kommersiell bankverksamhet som tillhandahåller tjänster till privatpersoner.

3. *Internationell organisation*: internationell organisation, eller organ eller verk som ägs helt av sådan organisation. Denna kategori omfattar mellanstatliga organisationer (inklusive överstatliga organisationer) som 1) huvudsakligen består av regeringar, 2) har en gällande överenskommelse om säte eller ett i huvudsak liknande avtal med jurisdiktionen och 3) vars inkomster inte utfaller till förmån för privatpersoner.

4. *Centralbank*: en bank som enligt lag eller regeringsbeslut är den centrala myndighet, förutom jurisdiktionens regering, som utfärdar instrument avsedda att användas som cirkulerande valuta. En sådan bank kan inbegripa ett organ som är skilt från jurisdiktionens regering, oavsett om det helt eller delvis ägs av jurisdiktionen.

5. *Bred pensionsfond*: fond som etablerats för att tillhandahålla förmåner vid ålderspensionering, invaliditet eller dödsfall, eller någon kombination av dessa, till förmånstagare som är eller tidigare har varit anställda (eller förmånstagare som angetts av sådana anställda) hos en eller flera arbetsgivare på grundval av utförda tjänster, under förutsättning att fonden

a) inte har någon enskild förmånstagare som har rätt till mer än 5 procent av fondens tillgångar,

b) regleras av offentlig myndighet och rapporterar in uppgifter om sina förmånstagare till skattemyndigheterna och

c) uppfyller minst ett av följande krav:

i) Fonden är generellt undantagen från beskattning av investeringsinkomst, alternativt att investeringsinkomster från kontot är föremål för uppskjuten skatt eller lägre skattesats, på grund av fondens status som ålderspensionssystem eller annat pensionssystem.

ii) Minst 50 procent av inbetalningarna till fonden (med undantag för överföringar av tillgångar från sådana andra system som beskrivs i punkterna B.5–7 eller från sådana pensionskonton som beskrivs i punkt C.17 a kommer från den finansierande arbetsgivaren.

iii) Utdelning eller uttag från fonden medges endast vid specificerade händelser i samband med ålderspensionering, invaliditet eller dödsfall (förutom överföringar till sådana andra pensionsfonder som beskrivs i punkterna B.5–7 i detta avsnitt eller sådana pensionskonton som beskrivs i punkt C.17 a, alternativt att utdelning eller uttag som görs före sådana specificerade händelser är förbundna med kostnader.

iv) Inbetalningar (med undantag för vissa tillåtna kompensationsinbetalningar) som arbetstagare gör till fonden ska begränsas med hänsyn till arbetstagarens intjänade inkomst alternativt får inte överstiga 50 000 USD per år, varvid de regler för sammanläggning av konton och valutaomräkning som anges i avsnitt VII punkt C ska tillämpas.

6. *Smal pensionsfond*: fond som etablerats för att tillhandahålla förmåner vid ålderspensionering, invaliditet eller dödsfall till förmånstagare som är eller tidigare har varit anställda (eller förmånstagare som angetts av sådana anställda) hos en eller flera arbetsgivare på grundval av utförda tjänster, under förutsättning att

a) fonden har färre än 50 deltagare,

- b) fonden finansieras av en eller fler arbetsgivare som inte är investeringsenheter eller passiva icke-finansiella enheter,
- c) arbetstagarens och arbetsgivarens respektive inbetalningar till fonden (med undantag för överföringar av tillgångar från sådana pensionskonton som beskrivs i punkt C.17 a begränsas med hänsyn till arbetstagarens intjänade inkomster och ersättningar,
- d) deltagare som inte har sin hemvist i jurisdiktionen inte har rätt till mer än 20 procent av fondens tillgångar, och
- e) fonden är offentligt reglerad och rapporterar in uppgifter om sina förmånstagare till skattemyndigheterna.

7. Pensionsfond hos en myndighetsenhet, en internationell organisation eller en centralbank: en fond som etablerats av en myndighetsenhet, en internationell organisation eller en centralbank för att tillhandahålla förmåner vid ålderspensionering, invaliditet eller dödsfall till förmånstagare som är eller tidigare har varit anställda (eller förmånstagare som angetts av sådana anställda) eller som inte är eller tidigare varit anställda om förmånerna tillhandahållits förmånstagarna på grundval av personligen utförda tjänster åt myndighetsenheten, den internationella organisationen eller centralbanken.

8. Kvalificerad kreditkortsutfärdare: ett finansiellt institut som uppfyller följande krav:

- a) Det finansiella institutet är ett finansiellt institut endast på grundval av att den utfärdar kreditkort på vilka insättningar endast accepteras när en kund gör en inbetalning som överstiger det utestående saldot med avseende på kortet och det överskjutande beloppet inte omedelbart återbetalas till kunden.
- b) Det finansiella institutet inför riktlinjer och förfaranden senast den [xx/xx/xxxx] antingen för att förhindra att en kund gör en inbetalning som överstiger 50 000 USD, eller för att säkerställa att en kundbetalning som överstiger 50 000 USD återbetalas till kunden inom 60 dagar, varvid de regler för sammanläggning av konton och valutaomräkning som anges i avsnitt VII.C ska tillämpas i båda fallen. I detta sammanhang ska en överskjutande kundbetalning inte avse creditsaldon som uppstått på grund av omtvistade debiteringar, medan däremot creditsaldon som uppstått på grund av returnerade varor omfattas.

9. Undantaget företag för kollektiva investeringar: en investeringsenhet som regleras som ett företag för kollektiva investeringar, under förutsättning att alla andelar i företaget för kollektiva investeringar ägs av eller genom en eller flera enheter som beskrivs i punkt B.1 eller fysiska personer eller enheter som inte är rapporteringsskyldiga personer.

En investeringsenhet som regleras som ett företag för kollektiva investeringar ska inte anses inte ha uppfyllt kraven för ett undantaget företag för kollektiva investeringar i punkt B.9 endast på grundval av att företaget för kollektiva investeringar har emitterat fysiska aktier ställda till innehavaren (nedan kallade innehavaraktier), under förutsättning att

- a) företaget för kollektiva investeringar inte har emitterat och inte emitterar några fysiska innehavaraktier efter den [xx/xx/xxxx],
- b) företaget för kollektiva investeringar drar in alla sådana aktier efter inlösen,
- c) företaget för kollektiva investeringar vidtar de förfaranden för kundkännedom som anges i avsnitten II–VII och rapporterar alla upplysningar som ska rapporteras med avseende på sådana aktier när sådana aktier blir föremål för inlösen eller annan utbetalning, och
- d) företaget för kollektiva investeringar har infört riktlinjer och förfaranden för att säkerställa att sådana aktier löses in eller spärras snarast möjligt och i alla händelser före den [xx/xx/xxxx].

C. Finansiellt konto

1. *Finansiellt konto*: ett konto hos ett finansiellt institut, inklusive inlåningskonton, depåkonton och

- a) när det är fråga om en annan investeringsenhet än en investeringsenhet som är ett finansiellt institut enbart på grundval av att den förvaltar en investeringsenhet som beskrivs i punkt A.6 b, andel i eget kapital eller skulder i det finansiella institutet,
- b) när det är fråga om ett finansiellt institut som inte beskrivs i punkt C.1 a, andel i eget kapital eller skulder i det finansiella institutet om typen av andel har valts i syfte att undvika rapportering i enlighet med avsnitt I, och
- c) försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal som tecknas eller förvaltas av ett finansiellt institut, dock inte icke-investeringsrelaterad, icke-överförbar och omedelbart utbetalbar livränteförsäkring som tecknats för en fysisk person och innebär penningutbetalning av ålders- eller invaliditetspensionsförmån på ett konto som är ett undantaget konto.

Med finansiellt konto avses inte ett sådant konto som är ett undantaget konto.

2. *Inlåningskonto*: ett företags-, löne-, spar-, termins- eller kapitalkonto eller ett konto som finns dokumenterat genom bankcertifikat, sparbevis, investeringsbevis, inlåningsbevis eller annat liknande instrument som tillhandahålls av ett finansiellt institut inom ramen för dess

regelmässiga bankverksamhet eller liknande verksamhet. Ett inlåningskonto omfattar även belopp som förvaltas av ett försäkringsföretag och som i enlighet med ett avtal om garanterad investering eller liknande avtal är föremål för utbetalning eller kreditering av ränta.

3. *Depåkonto*: ett konto (dock inte ett försäkrings- eller livränteavtal) som innehåller finansiella tillgångar till förmån för en annan person.

4. *Andel i eget kapital*: när det gäller en delägarbeskattad juridisk person som är ett finansiellt institut, en andel antingen i den juridiska personens kapital eller i dess avkastning. När det gäller en trust som är ett finansiellt institut ska andel i eget kapital anses innehas av en person som betraktas som stiftare eller förmånstagare för hela eller del av trusten eller annan fysisk person som utövar verklig kontroll över trusten. En rapporteringsskyldig person ska betraktas som förmånstagare av en trust om den rapporteringsskyldiga personen har rätt att direkt eller indirekt (t.ex. genom ombud) erhålla en fixerad utdelning eller kan, direkt eller indirekt, erhålla en diskretionär utdelning från trusten.

5. *Försäkringsavtal*: ett avtal (dock inte livränteavtal) som innebär att utfärdaren förbinder sig att betala ut ett belopp i samband med en specificerad oförutsedd händelse förknippad med dödsfall, sjukdom, olycksfall, skadeståndsanspråk eller egendomsskaderisk.

6. *Livränteavtal*: ett avtal enligt vilket utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under en viss tidsperiod som helt eller delvis fastställs med hänsyn till den förväntade livslängden för en eller flera fysiska personer. Begreppet innefattar även avtal som betraktas som livränteavtal i enlighet med lagstiftning, föreskrifter eller praxis inom den jurisdiktion inom vilken avtalet slöts och i enlighet med vilken utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under ett visst antal år.

7. *Försäkringsavtal med kontantvärde*: ett försäkringsavtal (som inte är ett ansvarsåterförsäkringsavtal mellan två försäkringsföretag) med ett kontantvärde.

8. *Kontantvärde*: det belopp som är det högsta av i) det belopp som försäkringstagaren har att erhålla vid återköp eller uppsägning av avtalet (utan avdrag för avgifter för återköp eller pantsättning) och ii) det belopp som försäkringstagaren kan låna i enlighet med eller med hjälp av avtalet. Utan hinder av vad som sägs ovan innefattar begreppet kontantvärde inte ett belopp som ska betalas enligt ett försäkringsavtal

a) endast då en fysisk person som är försäkrad enligt ett livförsäkringsavtal avlider, inklusive återbetalning till försäkringstagaren av premie förutsatt att sådan återbetalning är en återbetalning med begränsad risk såsom begreppet förstås i kommentaren,

b) som en personskade- eller sjukdomsförmån eller annan försäkringsförmån som utgör ersättning för ekonomisk skada som uppkommit i samband med en sådan händelse som försäkringen gäller för,

c) om inte annat följer av punkt C.8 a, som en återbetalning till försäkringstagaren av premie (exklusive försäkringsavgifter, oavsett om de faktiskt uppkommit) som tidigare erlagts i enlighet med ett försäkringsavtal (som inte är ett investeringsrelaterat livförsäkringsavtal eller livränteavtal) på grund av att avtalet hävts eller sagts upp, risken reducerats under avtalets löptid eller premien ändrats till följd av en korrigering av ett räknefel eller liknande fel,

d) som en återbäring till försäkringstagaren (utom utbetalning vid uppsägning) förutsatt att återbäringen avser ett försäkringsavtal enligt vilket de enda förmåner som ska betalas beskrivs i punkt C.8 b, eller

e) som avkastning på en förskottspremie eller en premieinbetalning för ett försäkringsavtal för vilket premien ska betalas minst årligen, om beloppet av förskottspremien eller premieinbetalningen inte överstiger nästa årspremie som ska betalas enligt avtalet.

9. *Redan befintligt konto*: ett finansiellt konto som förvaltas av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut från och med den [xx/xx/xxxx].

10. *Nytt konto*: ett finansiellt konto som förvaltas av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut och som öppnas den [xx/xx/xxxx] eller senare.

11. *Redan befintligt enskilt konto*: ett redan befintligt konto som innehas av en eller flera fysiska personer.

12. *Nytt enskilt konto*: ett nytt konto som innehas av en eller flera fysiska personer.

13. *Redan befintligt enhetskonto*: ett redan befintligt konto som innehas av en eller flera enheter.

14. *Lågvärdekonto*: ett redan befintligt enskilt konto med ett saldo eller värde den 31 december [xx/xx/xxxx] som inte överstiger 1 000 000 USD.

15. *Högvärdekonto*: ett redan befintligt enskilt konto med ett saldo eller värde den 31 december [xxxx] eller den 31 december något efterföljande år som överstiger 1 000 000 USD.

16. *Nytt enhetskonto*: ett nytt konto som innehas av en eller flera enheter.

17. Undantaget konto:

a) Ett pensionskonto som uppfyller följande krav:

i) Kontot regleras som ett individuellt pensionskonto eller ingår som en del i en registrerad eller reglerad pensionsordning vars syfte är att tillhandahålla pensionsförmåner (inklusive förmåner vid invaliditet eller dödsfall).

ii) Kontot är förknippat med skattelättnader (t.ex. genom att insättningar på kontot som annars skulle beskattas är avdragsgilla eller inte räknas in i kontohavarens bruttoinkomster eller beskattas enligt lägre skattesats, eller genom att investeringsinkomster från kontot är föremål för uppskjuten skatt eller lägre skattesats).

iii) Inrapportering av upplysningar till skattemyndigheterna krävs med avseende på kontot.

iv) Utbetalningar sker på villkor att en specificerad pensionsålder uppnåtts eller att invaliditet eller dödsfall inträffat, alternativt att utbetalningar som görs innan sådana specificerade händelser inträffat är förbundna med kostnader.

v) Antingen i) är de årliga insättningarna begränsade till högst 50 000 USD eller ii) får det totala belopp som sätts in på kontot under en livstid uppgå till högst 1 000 000 USD, och i båda fallen ska de regler för sammanläggning av konton och valutaomräkning som anges i avsnitt VII.C tillämpas.

Ett finansiellt konto som i övrigt uppfyller kraven i denna punkt fortsätter att uppfylla dessa krav även om ett sådant finansiellt konto får erhålla tillgångar eller medel som överförs från ett eller flera finansiella konton som uppfyller kraven i punkt C.17 a–b eller från en eller flera pensionsfonder som uppfyller något av kraven i punkterna B.5–7.

a) Ett pensionskonto som uppfyller följande krav:

Kontot regleras som ett investeringsinstrument med annat syfte än att tillhandahålla pension och är föremål för regelbunden handel på en etablerad värdepappersmarknad, alternativt regleras det som ett sparinstrument med annat syfte än att tillhandahålla pension.

ii) Kontot är förknippat med skattelättnader (t.ex. genom att insättningar på kontot som annars skulle beskattas är avdragsgilla eller inte räknas in i kontohavarens bruttoinkomster eller beskattas enligt lägre skattesats, eller genom att investeringsinkomster från kontot är föremål för uppskjuten skatt eller lägre skattesats).

iii) För uttag krävs uppfyllande av specifika kriterier i fråga om syftet med investerings- eller sparkontot (till exempel tillhandahållande av utbildningsförmåner eller sjukvårdsförmåner), och kostnader tillämpas om uttag görs utan att dessa kriterier är uppfyllda.

iv) De årliga insättningarna är begränsade till högst 50 000 USD, med tillämpning av de bestämmelser som anges i avsnitt VII.C om sammanläggning av konton och valutaomräkning.

Ett finansiellt konto som i övrigt uppfyller kraven i denna punkt fortsätter att uppfylla dessa krav även om ett sådant finansiellt konto får erhålla tillgångar eller medel som överförs från ett eller flera finansiella konton som uppfyller kraven i punkt C.17 a–b eller från en eller flera pensionsfonder som uppfyller något av kraven i punkterna B.5–7.

c) Ett livförsäkringsavtal med en löptid som löper ut innan den försäkrade personen når 90 års ålder, förutsatt att avtalet uppfyller följande krav:

i) Regelbundna premier som inte minskar över tid och som ska betalas minst årligen under den tid som avtalet löper eller fram till dess att den försäkrade fyller 90 år, beroende på vilken period som är kortast.

ii) Avtalet har inget avtalsvärde som en person kan få tillgång till (genom uttag, lån eller på annat sätt) utan att avtalet sägs upp.

iii) Det belopp (förutom dödsfallsförmån) som ska betalas ut vid avtalets annullering eller utgång får inte överstiga de sammanlagda premier som betalats in under avtalet, minus dödsfalls-, sjukdoms- och omkostnadsersättning (oavsett om sådan faktiskt uppkommit) för den period eller de perioder som avtalet löpt och eventuella belopp som betalats innan avtalet annullerats eller löpt ut.

iv) Avtalet innehas inte av en person som förvärvat avtalet i värdeskapande syfte.

d) Ett konto som innehas uteslutande av dödsbo om kopia på den avlidnes testamente eller dödsattest finns med i dokumentationen för kontot.

e) Ett konto som upprättats i samband med något av följande:

i) Domstols beslut eller dom.

ii) Försäljning, byte eller uthyrning av fast eller lös egendom, under förutsättning att kontot uppfyller följande krav:

i) Kontomedlen utgörs uteslutande av förskottsbetalning, handpenning, deposition av ett lämpligt belopp som säkerhet med en direkt koppling till transaktionen i fråga, eller en liknande betalning, eller av finansiella tillgångar som satts in på kontot i samband med försäljning, byte eller uthyrning av egendomen.

ii) Kontot har öppnats och används uteslutande för att säkerställa fullgörandet av köparens skyldighet att betala köpeskillning för egendomen, säljarens skyldighet att stå för eventuella ansvarsförpliktelser eller uthyrarens eller hyrestagarens skyldighet att ersätta eventuella skador på den hyrda egendomen i enlighet med hyreskontraktet.

iii) Tillgångarna på kontot, inklusive de inkomster som de genererar, kommer att utbetalas eller på annat sätt utfalla till förmån för köparen, säljaren, uthyraren eller hyrestagaren (inklusive för att någon av dessa ska kunna uppfylla sina skyldigheter) när egendomen säljs, byts eller överlåts, eller när avtalet upphör att gälla.

iv) Kontot är inte ett marginalkonto eller liknande konto som öppnats i samband med att en finansiell tillgång säljs eller byts.

v) Kontot är inte knutet till ett konto som beskrivs i punkt C.17 f.

iii) Skyldighet för ett finansiellt institut som betalar kostnader för ett lån med fast egendom som säkerhet att sätta av en del av betalningen uteslutande i syfte att underlätta att skatter eller försäkringsavgifter som rör den fasta egendomen kan betalas vid ett senare tillfälle.

iv) Ett finansiellt instituts skyldighet, enbart i syfte att underlätta betalning av skatter vid ett senare tillfälle.

f) Ett inlåningskonto som uppfyller följande krav:

i) Kontot finns uteslutande på grund av att en kund gör en inbetalning som överstiger det utestående saldot med avseende på ett kreditkort eller annan revolverande kredit, och det överskjutande beloppet återbetalas inte omedelbart till kunden.

ii) Det finansiella institutet inför riktlinjer och förfaranden senast den [xx/xx/xxx] antingen för att förhindra att en kund gör en inbetalning som överstiger 50 000 USD, eller för att säkerställa att en kundbetalning som överstiger 50 000 USD återbetalas till kunden inom 60 dagar, varvid de regler för valutaomräkning som anges i avsnitt VII.C ska tillämpas i båda fallen. I detta sammanhang ska en överskjutande kundbetalning inte avse creditsaldon som uppstått på grund av omtvistade debiteringar, medan däremot creditsaldon som uppstått på grund av returnerade varor omfattas.

g) Andra konton med låg risk för skatteundandragande och som liknar något av de konton som beskrivs i punkt C.17 a–f och definieras i nationell lag som undantaget konto, om kontots status som ett undantaget konto inte äventyrar syftet med de gemensamma normerna för rapportering.

D. Rapporteringspliktiga konton

1. *Rapporteringspliktigt konto*: ett konto som innehas av en eller flera rapporteringsskyldiga personer eller en passiv icke-finansiell enhet med en eller flera personer med bestämmande inflytande som är rapporteringsskyldiga personer, förutsatt att det har identifierats som ett sådant i enlighet med de åtgärder för kundkännedom som beskrivs i avsnitten II–VII.

2. *Rapporteringsskyldig person*: en person i en rapporteringsskyldig jurisdiktion som inte är i) ett bolag vars aktier det handlas regelmässigt med på en eller flera etablerade värdepappersmarknader, ii) ett bolag som är en närstående enhet till ett bolag som beskrivs i led i, iii) en myndighetsenhet, iv) en internationell organisation, v) en centralbank eller vi) ett finansiellt institut.

3. *En person i en rapporteringsskyldig jurisdiktion*: en fysisk person eller enhet som har sin hemvist i en rapporteringsskyldig jurisdiktion i enlighet med sådan jurisdiktions skattelagstiftning eller ett dödsbo efter en avliden som hade sin hemvist i en rapporteringsskyldig jurisdiktion. I detta syfte ska en enhet såsom en delägarbeskattad juridisk person, en delägarbeskattad juridisk person med begränsat ansvar eller liknande juridisk konstruktion som inte har någon skatterättslig hemvist behandlas som om den hade sin hemvist i den jurisdiktion där platsen för dess faktiska företagsledning finns.

4. *Rapporteringsskyldig jurisdiktion*: en jurisdiktion i) med vilken det finns en överenskommelse om skyldighet att tillhandahålla de upplysningar som specificeras i avsnitt I och ii) som identifieras i en offentliggjord förteckning.

5. *Deltagande jurisdiktion*: en jurisdiktion i) med vilken det finns en överenskommelse enligt vilken den kommer att tillhandahålla de upplysningar som specificeras i avsnitt I och ii) som identifieras i en offentliggjord förteckning.

6. *Personer med bestämmande inflytande*: de fysiska personer som utövar kontroll över en enhet. När det är fråga om en trust avses stiftare, förvaltare, beskyddare (i förekommande fall), förmånstagare eller förmånstagarkrets(ar) och andra fysiska personer som utövar verklig kontroll över trusten, och när det är fråga om en juridisk konstruktion som inte är en trust avser begreppet personer i motsvarande eller liknande ställning. Tolkningen av personer

med bestämmande inflytande måste stämma överens med rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder.

7. *Icke-finansiell enhet*: varje enhet som inte är ett finansiellt institut.

8. *Passiv icke-finansiell enhet*: varje i) icke-finansiell enhet som inte är en aktiv icke-finansiell enhet, eller ii) en investeringsenhet som beskrivs i punkt A.6 b som inte är ett finansiellt institut i en deltagande jurisdiktion.

9. *Aktiv icke-finansiell enhet*: varje icke-finansiell enhet som uppfyller något av följande kriterier:

a) Mindre än 50 procent av den icke-finansiella enhetens bruttointäkter under föregående kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod utgörs av passiva intäkter, och mindre än 50 procent av de tillgångar som innehades av den icke-finansiella enheten under föregående kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod utgörs av tillgångar som genererar eller innehas i syfte att generera passiva intäkter.

b) Aktierna i den icke-finansiella enheten är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad, eller också är enheten en närstående enhet till en enhet vars aktier är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad.

c) Den icke-finansiella enheten är en myndighetsenhet, en internationell organisation, en centralbank eller en enhet som helt ägs av någon av dessa.

d) Väsentligen all verksamhet i den icke-finansiella enheten består i att äga (hela eller delar av) det utestående aktieinnehavet i, eller tillhandahålla finansiering och tjänster till, ett eller flera dotterbolag som bedriver handel eller affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut, där dock en icke-finansiell enhet inte ska anses ha denna status om den icke-finansiella enheten fungerar som (eller utger sig för att vara) en investeringsfond, såsom exempelvis en private equity-fond, riskkapitalfond, leveraged buy-out-fond eller någon form av investeringsinstrument vars syfte är att förvärva eller finansiera bolag och sedan äga andelar i dessa bolag som anläggningstillgångar för investeringsändamål.

e) Den icke-finansiella enheten bedriver ännu inte någon affärsverksamhet och har inte tidigare bedrivit någon affärsverksamhet men investerar kapital i tillgångar i syfte att bedriva annan affärsverksamhet än verksamhet i ett finansiellt institut, under förutsättning att den icke-finansiella enheten inte anses uppfylla kraven för detta undantag efter det datum som infaller 24 månader efter det datum då den icke-finansiella enheten först etablerades.

- f) Den icke-finansiella enheten har inte varit ett finansiellt institut under de senaste fem åren och håller på att avveckla sina tillgångar eller genomgår en omorganisation i syfte att fortsätta eller återuppta affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.
- g) Den icke-finansiella enheten ägnar sig huvudsakligen åt finansierings- och hedgingtransaktioner med eller åt närstående enheter som inte är finansiella institut, och tillhandahåller inte några finansierings- eller hedgingtjänster till någon enhet som inte är en närstående enhet, förutsatt att den grupp som sådana närstående enheter ingår i huvudsakligen ägnar sig åt affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.
- h) Den icke-finansiella enheten uppfyller samtliga följande krav:
- i) Den har etablerats och är verksam i den jurisdiktion där den har sin hemvist uteslutande för religiösa, välgörenhetsmässiga, vetenskapliga, konstnärliga, kulturella, idrottsliga eller utbildningsmässiga ändamål, eller har etablerats och är verksam i den jurisdiktion där den har sin hemvist och är en yrkesorganisation, branschorganisation, handelskammare, arbetstagarorganisation, jordbruks- eller trädgårdsbruksorganisation, medborgarorganisation eller en organisation som uteslutande verkar för att främja social välfärd.
- ii) Den är befriad från inkomstskatt i den jurisdiktion där den har sin hemvist.
- iii) Den har inga aktieägare eller medlemmar med ägar- eller vinstintressen när det gäller dess intäkter eller tillgångar.
- iv) Gällande lagstiftning i den jurisdiktion där den icke-finansiella enheten har sin hemvist eller enhetens stiftelseurkund tillåter inte att några av enhetens intäkter eller tillgångar utdelas till eller används till förmån för privatperson eller enhet som inte är en välgörenhetsenhet, förutom om detta sker som en följd av den icke-finansiella enhetens välgörenhetsverksamhet eller som betalning av rimlig ersättning för utförda tjänster eller som betalning som motsvarar skäligt marknadsvärde för egendom som den icke-finansiella enheten har förvärvat.
- v) Gällande lagstiftning i den jurisdiktion där den icke-finansiella enheten har sin hemvist eller den icke-finansiella enhetens stiftelseurkund föreskriver att alla tillgångar vid den icke-finansiella enhetens likvidation eller upplösning överförs till en myndighetsenhet eller annan organisation utan vinstsyfte eller tillfaller regeringen i den jurisdiktion där den icke-finansiella enheten har sin hemvist eller något politiskt förvaltningsområde under sådan regering.

E. Övrigt

1. *Kontohavare*: den person som det kontohållande finansiella institutet har registrerat eller identifierat som innehavare av ett finansiellt konto. En person som inte är ett finansiellt institut och som i egenskap av ombud, förmyndare, förvaltare, underteckningsbehörig, investeringsrådgivare eller förmedlare förvaltar ett finansiellt konto till förmån för annan person eller för annan persons räkning ska inte anses vara innehavare av kontot vid tillämpningen av denna bilaga, utan denna andra person ska anses vara innehavare av kontot. När det är fråga om ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal är kontohavaren varje person som har rättmätig tillgång till kontantvärdet eller rätt att ändra avtalets förmånstagare. Om det inte finns någon person som har tillgång till kontantvärdet eller rätt att ändra förmånstagare ska kontohavaren anses vara varje person som i avtalet anges som ägare och varje person med förvärvade rättigheter till utbetalning i enlighet med avtalet. När ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal faller ut anses varje person som i enlighet med avtalet har rätt till utbetalning som kontohavare.

2. *AML/KYC-förfaranden*: ett rapporteringsskyldigt finansiellt instituts åtgärder för kundkännedom i enlighet med kraven på bekämpning av penningtvätt eller liknande krav som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet omfattas av.

3. *Enhet*: en juridisk person eller rättslig konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse.

4. *Närstående enhet*: en enhet som kontrollerar eller kontrolleras av en annan enhet eller en enhet som står under gemensam kontroll med en annan enhet. Med kontroll avses här direkt eller indirekt innehav av över 50 procent av rösterna och värdet i en enhet.

5. *Skatteregistreringsnummer*: identifikationsnummer för skattebetalare (eller funktionell motsvarighet om sådant nummer saknas).

6. *Styrkande dokumentation*:

a) Ett hemvistsintyg utfärdat av ett behörigt myndighetsorgan (till exempel en regering, ett regeringsorgan eller en kommun) i den jurisdiktion där betalningsmottagaren uppger sig ha hemvist.

b) För fysiska personer, en giltig identitetshandling som utfärdats av ett behörigt myndighetsorgan (till exempel en regering, ett regeringsorgan eller en kommun) och som innehåller personens namn och vanligtvis används för identifikationsändamål.

c) När det är fråga om en enhet, officiella handlingar som utfärdats av ett behörigt myndighetsorgan (till exempel en regering, ett regeringsorgan eller en kommun) och som innehåller enhetens namn och adressen till dess huvudkontor antingen i den jurisdiktion där enheten säger sig ha sin hemvist eller i den jurisdiktion där enheten bildades eller organiserades.

d) Årsredovisningshandling, tredje parts kreditrapport, konkursansökan eller rapport från myndighet med ansvar för värdepapperstillsyn.

Avsnitt IX: Faktiskt genomförande

A. En jurisdiktion ska ha regler och administrativa förfaranden för att säkerställa ett effektivt genomförande och effektiv efterlevnad av de förfaranden för rapportering och åtgärder för kundkännedom som anges ovan, inbegripet:

1. Regler för att förhindra att finansiella institut, fysiska personer eller förmedlare inför rutiner avsedda att kringgå förfarandena för rapportering och åtgärderna för kundkännedom.
2. Regler enligt vilka det krävs att rapporteringsskyldiga finansiella institut för register över de åtgärder som vidtas och de belägg som åberopas för att genomföra förfarandena ovan samt lämpliga åtgärder för att inhämta dessa registrerade upplysningar.
3. Administrativa förfaranden för att verifiera rapporteringsskyldiga finansiella instituts efterlevnad av förfarandena för rapportering och åtgärderna för kundkännedom, och administrativa förfaranden för uppföljning av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut när icke dokumenterade konton rapporteras.
4. Administrativa förfaranden för att säkerställa att risken är fortsatt låg för att de enheter och konton som enligt nationell lagstiftning är icke rapporteringsskyldiga finansiella institut och undantagna konton ska användas för skatteundandragande.
5. Effektiva verkställighetsbestämmelser för att komma till rätta med bristande efterlevnad.

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV 2014/107/EU

av den 9 december 2014

om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 115,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) På senare år har gränsöverskridande skattebedrägerier och skatteundandragande blivit ett allt större problem och en viktig källa till oro i unionen och globalt. Orapporterade och obeskattade inkomster leder till att de nationella skatteintäkterna minskar avsevärt. Skatteuppbördens effektivitet och ändamålsenlighet måste därför ökas snarast. Det automatiska utbytet av upplysningar är ett viktigt instrument i detta avseende och i sitt meddelande av den 6 december 2012 med en handlingsplan för att stärka kampen mot skattebedrägeri och skatteundandragande belyste kommissionen behovet att kraftfullt främja det automatiska informationsutbytet som den framtida europeiska och internationella normen för insyn och utbyte av upplysningar i skattefrågor.
- (2) Även på internationell nivå (G20 och G8) har det nyligen erkänts att automatiskt utbyte av upplysningar är ett viktigt medel för att bekämpa gränsöverskridande skattebedrägerier och skatteundandragande. Efter förhandlingar mellan Amerikas förenta stater och flera andra länder, inklusive samtliga medlemsstater, om bilaterala avtal om automatiskt utbyte av upplysningar för att genomföra Förenta staternas *Foreign Account Tax Compliance Act* (vanligen kallad *FATCA*), fick Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) i uppdrag av G20 att bygga vidare på dessa avtal för att utveckla en global standard för automatiskt utbyte av skatteupplysningar.
- (3) Europeiska rådet begärde vid sitt möte den 22 maj 2013 att det automatiska utbytet av upplysningar skulle utökas på unionsnivå och global nivå, i syfte att bekämpa skattebedrägeri, skatteundandragande och aggressiv skatteplanering. Europeiska rådet välkomnade också G20:s, G8:s och OECD:s pågående insatser för att utveckla en global standard för automatiskt informationsutbyte om finansiella konton i skattefrågor.

⁽¹⁾ EUT C 67, 6.3.2014, s. 68.

- (4) I februari 2014 offentliggjorde OECD huvudpunkterna i en global standard för automatiskt informationsutbyte om finansiella konton i skattefrågor, nämligen ett modellavtal för behöriga myndigheter och en gemensam rapporteringsstandard, vilka därefter antogs av G20:s finansministrar och centralbankschefer. I juli 2014 offentliggjorde OECD-rådet hela den globala standarden inklusive dess återstående delar, nämligen kommentarerna till modellavtalet för behöriga myndigheter och den gemensamma rapporteringsstandarden samt it-format för att genomföra den globala standarden. Hela paketet om en global standard antogs av G20:s finansministrar och centralbankschefer i september 2014.
- (5) Rådets direktiv 2011/16/EU⁽¹⁾ innehåller redan bestämmelser om obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar mellan medlemsstaterna när det gäller vissa kategorier av inkomst och kapital, främst av icke-finansiell art, som skattebetalare innehar i andra medlemsstater än hemviststaten. Direktivet innehåller dessutom en stegvis strategi för att förstärka det automatiska utbytet av upplysningar som innebär att utbytet gradvis utvidgas till att omfatta nya kategorier av inkomst och kapital och att villkoret att upplysningarna bara måste utbytas om de är tillgängliga avskaffas. Med dagens ökade möjligheter att investera utomlands i en mängd finansiella produkter har de befintliga administrativa samarbetsinstrumenten på beskattningsområdet, inom unionen och internationellt, blivit mindre effektiva i bekämpningen av gränsöverskridande skattebedrägerier och skatteundandragande.
- (6) Den utökning av det automatiska utbytet av upplysningar som redan förutses i artikel 8.5 i direktiv 2011/16/EU bör tidigareläggas vad gäller personer med hemvist i andra medlemsstater, vilket belystes av Europeiska rådets begäran. Genom ett unionsinitiativ kommer en enhetlig, konsekvent och övergripande unionsomfattande strategi att säkerställas för automatiskt utbyte av upplysningar på den inre marknaden vilket skulle leda till kostnadsbesparingar, både för skatteförvaltningar och för ekonomiska aktörer.
- (7) Det faktum att medlemsstaterna har ingått eller snart kommer att ingå avtal med Amerikas förenta stater i fråga om FATCA innebär att dessa medlemsstater erbjuder eller kommer att erbjuda ett mer omfattande samarbete i den mening som avses i artikel 19 i direktiv 2011/16/EU, och är eller kommer att vara skyldiga att erbjuda även andra medlemsstater ett mer omfattande samarbete.
- (8) Om medlemsstaterna ingår parallella och icke-samordnade avtal i enlighet med artikel 19 i direktiv 2011/16/EU kunde snedvridningar uppstå som skulle vara skadliga för det sätt på vilket den inre marknaden fungerar. Om det automatiska utbytet av upplysningar utökas på grundval av en unionsövergripande rättsakt skulle medlemsstaterna inte längre behöva återropa denna artikel för att kunna ingå sådana bilaterala eller multilaterala avtal på detta område som anses lämpliga, i avsikt att undvika relevant unionslagstiftning.
- (9) För att minimera kostnaderna och de administrativa bördorna både för skatteförvaltningarna och för de ekonomiska aktörerna är det också av avgörande vikt att säkerställa att den utökade räckvidden för automatiskt utbyte av upplysningar inom unionen är i linje med den internationella utvecklingen. För att uppnå detta mål bör medlemsstaterna kräva att deras *Finansiella institut* genomför regler om rapportering och åtgärder för kundkännedom (*due diligence*) som fullt ut överensstämmer med reglerna i den gemensamma rapporteringsstandard som utarbetats av OECD. Dessutom bör tillämpningsområdet för artikel 8 i direktiv 2011/16/EU utvidgas till att omfatta samma upplysningar som omfattas av OECD:s modellavtal för behöriga myndigheter och gemensamma rapporteringsstandard. Varje medlemsstat förväntas ha en enda förteckning över nationellt definierade *Icke rapporteringsskyldiga finansiella institut* och *Undantagna konton* som den använder både vid genomförandet av det här direktivet och vid tillämpning av andra avtal om genomförande av den globala standarden.
- (10) De kategorier av *Rapporteringsskyldiga finansiella institut* och *Rapporteringspliktiga konton* som omfattas av detta direktiv är utformade i syfte att begränsa skattebetalarnas möjligheter att undvika rapportering genom att skifta tillgångar till *Finansiella institut* eller investera i finansiella produkter som ligger utanför tillämpningsområdet för detta direktiv. Vissa *Finansiella institut* och konton med låg risk för skatteundandragande bör emellertid undantas från detta direktivs tillämpningsområde. Trösklar bör i allmänhet inte förekomma i detta direktiv, eftersom de lätt kan kringgås genom att konton delas upp mellan olika *Finansiella institut*. De finansiella upplysningar som ska rapporteras och utbytas bör inte bara avse alla relevanta inkomster (räntor, utdelningar och liknande typer av inkomster) utan även kontosaldo och intäkter från försäljning av *Finansiella tillgångar*, för att kunna hantera situationer i vilka en skattebetalare försöker dölja kapital som i sig självt motsvarar inkomst eller tillgångar för vilka skatt har undandragits. Behandlingen av upplysningar enligt detta direktiv är därför nödvändig och står i proportion till ändamålet att göra det möjligt för medlemsstaternas skatteförvaltningar att korrekt och entydigt identifiera de berörda skattebetalarna och att kunna administrera och verkställa sin skattelagstiftning i gränsöverskridande situationer, bedöma sannolikheten för skatteundandragande och undvika onödiga ytterligare utredningar.

(1) Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).

- (11) *Rapporteringskyldiga finansiella institut* kan uppfylla sin skyldighet att lämna uppgifter vad gäller *Rapporteringskyldiga fysiska personer* genom att följa de detaljerade bestämmelser, inbegripet frekvens, som föreskrivs i deras interna förfaranden i enlighet med inhemsk lagstiftning.
- (12) *Rapporteringskyldiga finansiella institut*, sändande medlemsstater och mottagande medlemsstater bör, i egenskap av registeransvariga, inte behålla upplysningar som behandlas i enlighet med detta direktiv längre än vad som krävs för att uppnå dess mål. Med tanke på olikheterna i medlemsstaternas lagstiftning bör den maximala lagringstiden fastställas med hänsyn till regler om tidsfrister i varje registeransvarigs inhemska skattelagstiftning.
- (13) När medlemsstaterna genomför detta direktiv bör de använda de kommentarer till det modellavtal för behöriga myndigheter och den gemensamma rapporteringsstandard som utarbetats av OECD som åskådliggörande och tolkningshjälp för att säkerställa en konsekvent tillämpning i alla medlemsstater. Vad gäller unionens åtgärder inom området bör det även fortsättningsvis tas särskild hänsyn till framtida utvecklingar på OECD-nivå.
- (14) Villkoret i artikel 8.1 i direktiv 2011/16/EU att det automatiska utbytet av upplysningar kan vara beroende av de begärda upplysningarnas tillgänglighet bör inte tillämpas på de nya poster som genom detta direktiv införs i direktiv 2011/16/EU.
- (15) Hänvisningen till ett tröskelvärde i artikel 8.3 i direktiv 2011/16/EU bör strykas, eftersom ett sådant tröskelvärde inte förefaller vara genomförbart i praktiken.
- (16) Den översyn av villkoret om tillgänglighet som kommer att genomföras 2017 bör utvidgas till att omfatta samtliga fem kategorier som avses i artikel 8.1 i direktiv 2011/16/EU i syfte att kunna undersöka argumenten för utbyte av upplysningar mellan alla medlemsstater när det gäller samtliga dessa kategorier.
- (17) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, inklusive rätten till skydd av personuppgifter.
- (18) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen ett effektivt administrativt samarbete mellan medlemsstaterna på villkor som är förenliga med den inre marknadens funktion, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av den enhetlighet och ändamålsenlighet som krävs, kan uppnås bättre på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (19) Med hänsyn till befintliga strukturella skillnader bör Österrike tillåtas att automatiskt utbyta upplysningar enligt detta direktiv för första gången senast den 30 september 2018 i stället för den 30 september 2017.
- (20) Direktiv 2011/16/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2011/16/EU ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 3 ska punkt 9 ersättas med följande:

- ”9. *automatiskt utbyte*: systematiskt lämnande av på förhand bestämda upplysningar om personer med hemvist i andra medlemsstater till den relevanta hemvistmedlemsstaten, utan föregående begäran, med i förväg fastställda regelbundna intervaller. Med tillgängliga upplysningar avses enligt artikel 8 upplysningar i skattemyndigheternas akter i den medlemsstat som lämnar informationen och som kan inhämtas i enlighet med förfarandena för insamling och behandling av upplysningar i den medlemsstaten. I artikel 8.3a och 8.7a, artiklarna 21.2, 25.2 och 25.3 ska alla begrepp som har stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga I.”

2. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. En medlemsstats behöriga myndighet får meddela varje annan medlemsstats behöriga myndighet att den inte önskar erhålla upplysningar beträffande en eller flera av de kategorier av inkomst och kapital som avses i punkt 1. Den ska också underrätta kommissionen om detta.

Det kan tolkas som att en medlemsstat inte önskar få upplysningar i enlighet med punkt 1 om den inte informerar kommissionen om någon kategori alls för vilken den har upplysningar tillgängliga.”

b) Följande punkt ska införas:

”3a. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att dess *Rapporteringskyldiga finansiella institut* följer reglerna för rapportering och åtgärder för kundkännedom (*due diligence*) i bilagorna I och II och för att säkerställa att reglerna faktiskt genomförs och efterlevs i enlighet med avsnitt IX i bilaga I.

I enlighet med de tillämpliga bestämmelserna om rapportering och åtgärder för kundkännedom i bilagorna I och II ska den behöriga myndigheten i varje medlemsstat, genom automatiskt utbyte av upplysningar och inom den tidsfrist som anges i punkt 6.b, till varje annan medlemsstats behöriga myndighet lämna följande upplysningar om beskattningsperioder från och med den 1 januari 2016 avseende ett *Rapporteringspliktigt konto*:

- a) Namn, adress, *Skatteregistreringsnummer* samt födelsedatum och födelseort (när det gäller fysiska personer) för varje *Rapporteringskyldig person* som är *Kontohavare* av detta konto och, när det gäller *Enheter* som är *Kontohavare* och som efter tillämpning av reglerna om åtgärder för kundkännedom i enlighet med bilagorna fastställs ha en eller flera *Personer med bestämmande inflytande* som är *Rapporteringskyldiga personer*, *Enhetens* namn, adress och *Skatteregistreringsnummer* samt varje *Rapporteringskyldig persons* namn, adress, *Skatteregistreringsnummer* samt födelsedatum och födelseort.
- b) Kontonummer (eller, om kontonummer saknas, funktionell motsvarighet till sådant).
- c) Det *Rapporteringskyldiga finansiella institutets* namn och identifikationsnummer (i förekommande fall).
- d) Kontots saldo eller värde (inklusive *Kontantvärdet* eller återköpsvärdet om det rör sig om ett *Försäkringsavtal med kontantvärde* eller ett *Livränteavtal*) vid utgången av relevant kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod, eller att kontot avslutats, om kontot avslutats under det aktuella kalenderåret eller den aktuella perioden.
- e) När det gäller *Depåkonton*:
 - i) Totalt bruttobelopp för ränta, totalt bruttobelopp för utdelning och totalt bruttobelopp för annan inkomst som härrör från de tillgångar som förvaltas på kontot, och som i vart och ett av fallen betalats ut till eller krediterats kontot (eller med avseende på kontot) under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod.
 - ii) Total bruttoavkastning från försäljning eller inlösen av *Finansiella tillgångar* som betalats ut till eller krediterats kontot under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod där det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* agerat förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för *Kontohavaren*.
- f) När det gäller *Inlåningskonton*, totalt bruttobelopp för ränta som betalats ut till eller krediterats kontot under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod.
- g) När det gäller konton som inte anges i led e eller f, totalt bruttobelopp som under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod betalats ut till eller krediterats *Kontohavaren* med avseende på kontot och som det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* står som garant för eller är gäldenär för, inklusive sammanlagt belopp för eventuella betalningar av inlösen som gjorts till *Kontohavaren* under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod.

Vid utbyte av upplysningar enligt denna punkt ska, om inget annat föreskrivs i denna punkt eller i bilagorna, belopp och typ för betalningar som görs avseende ett *Rapporteringspliktigt konto* fastställas i enlighet med den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som lämnar upplysningarna.

Första och andra styckena i denna punkt ska ha företräde framför punkt 1 c och alla andra unionens rättsliga instrument, inklusive rådets direktiv 2003/48/EG (*) i den mån det berörda utbytet av upplysningar omfattas av punkt 1 c eller något annat av unionens rättsliga instrument, inklusive direktiv 2003/48/EG.

(*) Rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar (EUT L 157, 26.6.2003, s. 38)."

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Före den 1 juli 2017 ska kommissionen lägga fram en rapport med en översyn över och bedömning av den statistik och information som mottagits angående frågor såsom administrativa och andra relevanta kostnader samt fördelar med det automatiska utbytet av upplysningar liksom praktiska aspekter i samband med detta. Om det bedöms som lämpligt ska kommissionen lägga fram ett förslag för rådet om kategorierna och villkoren i punkt 1, inbegripet villkoret att upplysningar om personer med hemvist i andra medlemsstater ska vara tillgängliga, eller de poster som anges i punkt 3a, eller båda.

När rådet behandlar ett förslag från kommissionen ska det bedöma möjligheterna att ytterligare förstärka effektiviteten och funktionen av det automatiska utbytet av upplysningar och förbättra dess standard i syfte att uppnå följande:

- a) Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska, genom automatiskt utbyte, till varje annan medlemsstats behöriga myndighet lämna upplysningar rörande beskattningsperioder från och med den 1 januari 2017 avseende personer med hemvist i den andra medlemsstaten när det gäller samtliga kategorier av inkomst och kapital i punkt 1 såsom de får förstås enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som lämnar upplysningarna.
- b) Förteckningarna över kategorier och poster i punkterna 1 och 3a ska utvidgas så att de omfattar andra kategorier och poster, däribland royalties."

d) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. Lämnande av upplysningar ska ske i enlighet med följande:

- a) För de kategorier som fastställs i punkt 1 ska upplysningarna lämnas åtminstone en gång om året, inom sex månader från utgången av det beskattningsår i medlemsstaten under vilket upplysningarna blev tillgängliga.
- b) För de upplysningar som fastställs i punkt 3a ska upplysningarna lämnas årligen, inom nio månader från utgången av det kalenderår eller den andra lämpliga rapporteringsperiod som upplysningarna gäller för."

e) Följande punkt ska införas:

"7a. Varje medlemsstat ska senast den 31 juli 2015 till kommissionen överlämna sin förteckning över enheter och konton som ska betraktas som *Icke rapporteringsskyldiga finansiella institut* och *Undantagna konton* i enlighet med punkterna B.1 c och C.17 g i avsnitt VIII i bilaga I. Varje medlemsstat ska även underrätta kommissionen om eventuella ändringar i förteckningen. Kommissionen ska offentliggöra en samlad förteckning över de uppgifter den mottagit i *Europeiska unionens officiella tidning* och uppdatera den förteckningen vid behov.

Medlemsstaterna ska säkerställa att dessa typer av *Icke rapporteringsskyldiga finansiella institut* och *Undantagna konton* uppfyller alla de krav som anges i punkterna B.1 c och C.17 g i avsnitt VIII i bilaga I och i synnerhet att ett *Finansiellt instituts* status som ett *Icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut* eller ett kontos status som *Undantaget konto* inte äventyrar syftet med detta direktiv."

3. Artikel 20.4 ska ersättas med följande:

"4. Det automatiska utbytet av upplysningar enligt artikel 8 ska ske med användning av ett standardiserat datorformat som syftar till att underlätta detta automatiska utbyte och som baseras på det befintliga datorformatet som, i enlighet med artikel 9 i direktiv 2003/48/EG, ska användas för alla typer av automatiskt utbyte av upplysningar och ska fastställas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 26.2."

4. I artikel 21 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska ansvara för den utveckling av CCN-nätet som krävs för att upplysningarna ska kunna utbytas mellan medlemsstaterna och för att säkerställa CCN-nätets säkerhet.

Medlemsstaterna ska ansvara för den utveckling av sina system som behövs för att upplysningarna ska kunna utbytas med hjälp av CCN-nätet och för att säkerställa sina systems säkerhet.

Medlemsstaterna ska säkerställa att varje *Rapporteringskyldig fysisk person* underrättas om en säkerhetsöverträdelse med avseende på dennes uppgifter när denna överträdelse sannolikt kommer att påverka skyddet av dennes personuppgifter eller integritet negativt.

Medlemsstaterna ska avstå från ersättningskrav för utgifter som uppstår vid tillämpningen av detta direktiv, utom i tillämpliga fall vad gäller expertarvoden.”

5. Artikel 25 ska ändras på följande sätt:

a) Den nuvarande texten i artikel 25 ska bli punkt 1.

b) Följande punkter ska införas:

”2. *Rapporteringskyldiga finansiella institut* och de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska anses vara registeransvariga enligt direktiv 95/46/EG.

3. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1 ska varje medlemsstat säkerställa att varje *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* under dess jurisdiktion underrättar varje berörd *Rapporteringskyldig fysisk person* om att de upplysningar om denne som avses i artikel 8.3a kommer att samlas in och överföras i enlighet med detta direktiv och ska säkerställa att det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* tillhandahåller denna person med alla upplysningar som denne är berättigad till enligt den inhemska lagstiftning som genomför direktiv 95/46/EG i tillräckligt god tid för att den fysiska personen ska kunna utöva sina rättigheter vad gäller uppgiftsskydd och, under alla omständigheter, innan det berörda *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* rapporterar de upplysningar som avses i artikel 8.3a till den behöriga myndigheten i dess hemvistmedlemsstat.

4. Upplysningar som behandlas i enlighet med detta direktiv ska inte lagras längre än vad som är nödvändigt för att uppnå syftet med detta direktiv, och under alla omständigheter i enlighet med varje registeransvarigs inhemska regler om tidsfrister.”

6. Bilagorna I och II, vilkas text framgår av bilagorna till detta direktiv, ska läggas till.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2015 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2016.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Utan hinder av vad som sägs i artikel 1.2 b och punkt 1 i den här artikeln ska Österrike tillämpa bestämmelserna i detta direktiv från och med den 1 januari 2017 med hänsyn till beskattningsperioder från och med den dagen.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 9 december 2014.

På rådets vägnar
P. C. PADOAN
Ordförande

BILAGA

"BILAGA I

REGLER OM RAPPORTERING OCH ÅTGÄRDER FÖR KUNDKÄNNEDOM (*due diligence*) VAD GÄLLER UPPLYSNINGAR OM FINANSIELLA KONTON

I denna bilaga fastställs de regler om rapportering och åtgärder för kundkännedom som ska tillämpas av *Rapporteringskyldiga finansiella institut* för att göra det möjligt för medlemsstaterna att genom automatiskt utbyte lämna de upplysningar som avses i artikel 8.3a i detta direktiv. I bilagan beskrivs också de regler och administrativa förfaranden som medlemsstaterna ska ha för att säkerställa effektivt genomförande av och överensstämmelse med de förfaranden för rapportering och kundkännedom som fastställs nedan.

AVSNITT I

ALLMÄNNA RAPPORTERINGSKRAV

A. Med förbehåll för bestämmelserna i punkterna C–E ska varje *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* rapportera följande upplysningar till den behöriga myndigheten i dess medlemsstat avseende varje *Rapporteringspliktigt konto* hos detta *Rapporteringskyldiga finansiella institut*:

1. Namn, adress, den eller de medlemsstater där personen har sin hemvist, *Skatteregistreringsnummer* samt födelse-datum och födelseort (när det gäller fysiska personer) för varje *Rapporteringskyldig person* som är *Kontohavare* av kontot och när det gäller *Enheter* som är *Kontohavare* och som efter tillämpning av förfarandena för kundkännedom i enlighet med avsnitten V, VI och VII fastställs ha en eller flera *Personer med bestämmande inflytande* som är *Rapporteringskyldiga personer*, *Enhetens* namn, adress, den eller de medlemsstater och (i förekommande fall) de andra jurisdiktioner där *Enheten* har sin hemvist, *Skatteregistreringsnummer* samt varje *Rapporteringskyldig persons* namn, adress, den eller de medlemsstater där personen har sin hemvist, *Skatteregistreringsnummer* samt födelse-datum och födelseort.
2. Kontonummer (eller, om kontonummer saknas, funktionell motsvarighet till sådant).
3. Det *Rapporteringskyldiga finansiella institutets* namn och (i förekommande fall) identifikationsnummer.
4. Kontots saldo eller värde (inklusive *Kontantvärdet* eller återköpsvärdet om det rör sig om ett *Försäkringsavtal med kontantvärde* eller ett *Livränteavtal*) vid utgången av relevant kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod, eller att kontots avslutats, om kontot avslutats under det aktuella kalenderåret eller den aktuella perioden.
5. När det gäller *Depåkonton*:
 - a) Totalt bruttobelopp för ränta, totalt bruttobelopp för utdelning och totalt bruttobelopp för annan inkomst som härrör från de tillgångar som förvaltas på kontot, och som i vart och ett av fallen betalats ut till eller krediterats kontot (eller med avseende på kontot) under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod.
 - b) Total bruttoavkastning från försäljning eller inlösen av *Finansiella tillgångar* som betalats ut till eller krediterats kontot under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod där det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* agerat förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för *Kontohavaren*.
6. När det gäller *Inlåningskonton*, totalt bruttobelopp för ränta som betalats ut till eller krediterats kontot under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod.
7. När det gäller konton som inte beskrivs i punkt A.5 eller A.6, totalt bruttobelopp som under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod betalats ut till eller krediterats *Kontohavaren* med avseende på kontot och som det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* står som garant för eller är gäldenär för, inklusive sammanlagt belopp för eventuella betalningar av inlösen som gjorts till *Kontohavaren* under ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod.

B. I de upplysningar som rapporteras måste den valuta som varje belopp visas i anges.

C. Utan hinder av vad som sägs i punkt A.1 behöver inte *Skatteregistreringsnummer* eller födelsedatum rapporteras för *Rapporteringspliktiga konton* som är *Redan befintliga konton* om *Skatteregistreringsnumret* eller födelsedatumet inte finns i det *Rapporteringskyldiga finansiella institutets* arkiv och inte i övrigt ska inhämtas av en sådan *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* enligt nationell lag eller något av unionens rättsliga instrument. Ett *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* ska dock göra rimliga ansträngningar för att inhämta *Skatteregistreringsnummer* och födelsedatum för *Redan befintliga konton* före utgången av det kalenderår som följer på det år då *Redan befintliga konton* identifierats som *Rapporteringspliktiga konton*.

- D. Utan hinder av vad som sägs i punkt A.1 behöver inte *Skatteregistreringsnummer* rapporteras om ett *Skatteregistreringsnummer* inte har utfärdats av den behöriga medlemsstaten eller annan hemvistjurisdiktion.
- E. Utan hinder av vad som sägs i punkt A.1 behöver inte födelseort rapporteras om inte
1. det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* i övrigt ska inhämta och rapportera den i enlighet med nationell lag eller det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* i övrigt skulle eller ska inhämta och rapportera den i enlighet med något av unionens rättsliga instrument som har verkan eller hade verkan den 5 januari 2015, och
 2. den finns tillgänglig bland de elektroniskt sökbara uppgifter som innehas av det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet*.

AVSNITT II

ALLMÄNNA KRAV AVSEENDE ÅTGÄRDER FÖR KUNDKÄNNEDOM

- A. Ett konto ska betraktas som ett *Rapporteringspliktigt konto* från och med den dag det har identifierats som ett sådant i enlighet med förfarandena för kundkännedom i avsnitten II–VII, och om inte annat föreskrivs ska upplysningar med avseende på ett *Rapporteringspliktigt konto* rapporteras årligen under det kalenderår som följer på det år för vilket upplysningarna gäller.
- B. Ett kontos saldo eller värde ska fastställas per den sista dagen ett kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod.
- C. Om ett gränobelopp för saldo eller värde ska fastställas per den sista dagen ett kalenderår ska relevant saldo eller värde fastställas per den sista dagen för den rapporteringsperiod som löper ut vid slutet av eller inom det kalenderåret.
- D. Medlemsstaterna får låta *Rapporteringskyldiga finansiella institut* använda sig av tjänsteleverantörer, i enlighet med nationell lag, för att fullgöra de skyldigheter avseende rapportering och åtgärder för kundkännedom som åligger de *Rapporteringskyldiga finansiella instituten*, men skyldigheterna ska förbli det *Rapporteringskyldiga finansiella institutets* ansvar.
- E. Medlemsstaterna får låta *Rapporteringskyldiga finansiella institut* tillämpa förfaranden för kundkännedom för *Nya konton* på *Redan befintliga konton* och förfaranden för kundkännedom för *Högvärdekonton* på *Lågvärdekonton*. Om en medlemsstat tillåter att förfaranden för kundkännedom för *Nya konton* används för *Redan befintliga konton* ska övriga regler för *Redan befintliga konton* fortsätta att gälla.

AVSNITT III

ÅTGÄRDER FÖR KUNDKÄNNEDOM FÖR REDAN BEFINTLIGA ENSKILDA KONTON

- A. Inledning. Följande förfaranden gäller för att fastställa vilka *Redan befintliga enskilda konton* som är *Rapporteringspliktiga konton*.
- B. *Lågvärdekonton*. Följande förfaranden gäller för *Lågvärdekonton*.
1. Bostadsadress. Om det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* i sina arkiv har en aktuell bostadsadress till en innehavare av ett enskilt konto som baseras på *Styrkande dokumentation* får det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* när den fastställer huruvida innehavaren av detta enskilda konto är en *Rapporteringskyldig person*, betrakta *Kontohavaren* som en person som har sin skatterättsliga hemvist i medlemsstaten eller i den andra jurisdiktion i vilken adressen är lokaliserad.
 2. Sökning i elektroniska arkiv. Om det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* inte förlitar sig på en aktuell bostadsadress till innehavaren av det enskilda kontot som baseras på *Styrkande dokumentation* i enlighet med punkt B.1 ska det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* söka igenom de elektroniskt sökbara uppgifter som innehas av det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* efter något av följande indicier och tillämpa punkterna B.3–6:
 - a) Identifiering av att *Kontohavaren* har hemvist i en medlemsstat.
 - b) Aktuell postadress eller bostadsadress (inklusive postbox) i en medlemsstat.

- c) Ett eller flera telefonnummer i en medlemsstat och inget telefonnummer i den medlemsstat där det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* har sitt säte.
- d) Stående order (förutom avseende *Inlåningskonton*) om överföring av medel till ett konto i en medlemsstat.
- e) Gällande fullmakt eller underteckningsrätt som tilldelats en person med adress i en medlemsstat, eller
- f) en poste restante-adress (*hold mail*) eller c/o-adress i en medlemsstat om det är den enda adress som det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* har registrerad för *Kontohavaren*.
3. Om inga av de indicier som anges i punkt B.2 upptäcks under sökningen i de elektroniska arkiven behöver inga ytterligare åtgärder vidtas förrän förhållandena ändras på ett sådant sätt att ett eller flera indicier kan kopplas till kontot eller kontot blir ett *Högvärdekonto*.
4. Om något av de indicier som anges i punkt B.2 a–e upptäcks under sökningen i de elektroniska arkiven eller om förhållandena ändras på ett sådant sätt att ett eller flera indicier kan kopplas till kontot ska det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* betrakta *Kontohavaren* som en person som har sin skatterättsliga hemvist i varje medlemsstat för vilken ett indicium identifierats, om den inte väljer att tillämpa punkt B.6 och ett av de undantag som anges i den punkten föreligger med avseende på kontot.
5. Om en poste restante-adress eller c/o-adress upptäcks under sökningen i de elektroniska arkiven och ingen annan adress och inga andra av de indicier som anges i punkt B.2 a–e identifieras för *Kontohavaren* ska det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet*, i den ordning som är bäst anpassad efter omständigheterna, tillämpa den sökning i pappersarkiv som beskrivs i punkt C.2 eller från *Kontohavaren* försöka inhämta ett intygande eller *Styrkande dokumentation* för att fastställa *Kontohavarens* skatterättsliga hemvist. Om man efter sökningen i pappersarkiv inte lyckas fastställa något indicium och om försöket att inhämta ett intygande från *Kontohavaren* eller *Styrkande dokumentation* misslyckas ska det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* till den behöriga myndigheten i sin medlemsstat anmäla kontot som ett konto utan dokumentation.
6. Trots att indicier upptäckts i enlighet med punkt B.2 behöver ett *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* inte anse att en *Kontohavare* har hemvist i en medlemsstat såvida:
- a) Upplysningarna om *Kontohavaren* inbegriper en aktuell postadress eller bostadsadress i den medlemsstaten, eller ett eller flera telefonnummer i den medlemsstaten (och inget telefonnummer i den medlemsstat där det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* har sitt säte) eller stående order (förutom avseende *inlåningskonton*) om överföring av medel till ett konto i en medlemsstat och det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* inhämtar, eller tidigare har granskat och innehar, dokumentation i form av
- i) ett intygande där *Kontohavaren* intygar att denne har hemvist i en eller flera medlemsstater eller i en annan eller andra jurisdiktioner som inte är den medlemsstaten, och
- ii) *Styrkande dokumentation* som fastställer *Kontohavarens* status som icke rapporteringskyldig.
- b) Upplysningarna om *Kontohavaren* inbegriper en gällande fullmakt eller underteckningsrätt som tilldelats en person med adress i den medlemsstaten och det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* inhämtar eller tidigare har granskat och innehar dokumentation i form av
- i) ett intygande där *Kontohavaren* intygar att denne har hemvist i en eller flera medlemsstater eller i en annan eller andra jurisdiktioner som inte är den medlemsstaten, eller
- ii) *Styrkande dokumentation* som fastställer *Kontohavarens* status som icke rapporteringskyldig.
- C. Förstärkta granskningsförfaranden för *Högvärdekonton*. Följande förstärkta granskningsförfaranden gäller för *Högvärdekonton*:
1. Sökning i elektroniska arkiv. Vad gäller *Högvärdekonton* ska det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* söka igenom de elektroniskt sökbara uppgifter som innehas av det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* efter de indicier som beskrivs i punkt B.2.

2. Sökning i pappersarkiv. Om det *Rapporteringskyldiga finansiella institutets* elektroniskt sökbara arkiv innehåller fält för och omfattar alla de upplysningar som beskrivs i punkt C.3 krävs ingen ytterligare sökning i pappersarkiv. Om de elektroniska arkiven inte omfattar alla dessa upplysningar ska det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* när det är fråga om *Högvärdekonton* även söka igenom gällande huvudkundregister och, om upplysningarna inte finns i gällande huvudkundregister, följande dokument som rör kontot och som det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* har inhämtat under de senaste fem åren, efter något av de indicier som beskrivs i punkt B.2:
 - a) Den senaste inhämtade *Styrkande dokumentationen* avseende kontot.
 - b) Det senaste kontoöppningsavtalet eller annan dokumentation när det gäller kontots öppnande.
 - c) Den dokumentation som senast inhämtats av det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* i enlighet med förfaranden för kundkännedom/bekämpning av penningtvätt (nedan kallade *AML/KYC-förfaranden*) eller för andra regleringsändamål.
 - d) Gällande fullmakter eller underteckningsrätter.
 - e) Gällande stående order (förutom avseende *Inlåningskonton*) om överföring av medel.
3. Undantag i det fall de elektroniska arkiven innehåller tillräckliga upplysningar. Ett *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* behöver inte göra den sökning i pappersarkiv som beskrivs i punkt C.2 om det *Rapporteringskyldiga finansiella institutets* elektroniskt sökbara upplysningar inbegriper följande:
 - a) *Kontohavarens* hemvist.
 - b) Den bostadsadress och den postadress till *Kontohavaren* som vid det aktuella tillfället finns registrerad hos det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet*.
 - c) Eventuella telefonnummer som vid det aktuella tillfället finns registrerade för *Kontohavaren* hos det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet*.
 - d) När det gäller andra *Finansiella konton* än *Inlåningskonton*, upplysningar om huruvida stående order finns för överföring av medel från kontot till ett annat konto (inklusive ett konto hos en annan filial till det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* eller ett annat *Finansiellt institut*).
 - e) Upplysningar om huruvida en giltig c/o- eller poste restante-adress finns för *Kontohavaren*.
 - f) Upplysningar om huruvida fullmakt eller underteckningsrätt finns för kontot.
4. Förfrågan hos kundansvarig om faktisk kännedom. Utöver sådana sökningar i elektroniska arkiv och pappersarkiv som beskrivs i punkterna C.1 och C.2 ska det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* betrakta varje *Högvärdekonto* för vilket det finns en kundansvarig (inklusive *Finansiella konton* som lagts samman med ett sådant *Högvärdekonto*) som ett *Rapporteringspliktigt konto* om den kundansvarige har faktisk kännedom om att *Kontohavaren* är en *Rapporteringskyldig person*.
5. Konsekvenser av att indicier upptäcks.
 - a) Om inga av de indicier som anges i punkt B.2 upptäcks under det förstärkta granskningsförfarande för *Högvärdekonton* som beskrivs i punkt C och om kontot inte har identifierats som ett konto som innehas av en *Rapporteringskyldig person* i enlighet med punkt C.4 behöver inga ytterligare åtgärder vidtas förrän förhållandena ändras på ett sådant sätt att ett eller flera indicier kan kopplas till kontot.
 - b) Om något av de indicier som anges i punkt B.2 a–e upptäcks under det förstärkta granskningsförfarande för *Högvärdekonton* som beskrivs i punkt C eller om förhållandena senare ändras på ett sådant sätt att ett eller flera indicier kan kopplas till kontot ska det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* betrakta kontot som ett *Rapporteringspliktigt konto* i förhållande till var och en av de medlemsstater för vilka ett indicium identifierats, såvida inte institutet väljer att tillämpa punkt B.6 och ett av de undantag som anges i den punkten föreligger med avseende på kontot.

- c) Om en c/o- eller poste restante-adress upptäcks under det förstärkta granskningsförfarande för *Högvärdekonton* som beskrivs i punkt C och ingen annan adress och inga andra av de indicier som anges i punkt B.2 a–e identifieras för *Kontohavaren* ska det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* från *Kontohavaren* inhämta ett intygande eller *Styrkande dokumentation* som fastställer *Kontohavarens* skatterättsliga hemvist eller hemvister. Om det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* inte kan inhämta ett sådant intygande eller sådan *Styrkande dokumentation* måste den anmäla kontot till den behöriga myndigheten i sin medlemsstat som ett konto utan dokumentation.
6. Om ett *Redan befintligt personkonto* inte är ett *Högvärdekonto* per den 31 december 2015, men övergår till att bli ett *Högvärdekonto* per den sista dagen ett senare kalenderår ska det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* senast inom det kalenderår som närmast följer på det kalenderår då kontot övergår till att bli ett *Högvärdekonto* slutföra det förstärkta granskningsförfarande som beskrivs i punkt C med avseende på detta konto. Om kontot baserat på denna granskning identifieras som ett *Rapporteringspliktigt konto* ska det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* rapportera de föreskrivna upplysningarna om detta konto med avseende på det år då det identifierades som ett *Rapporteringspliktigt konto* och därefter årligen, såvida inte *Kontohavaren* upphör att vara en *Rapporteringskyldig person*.
7. Om ett *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* tillämpar det förstärkta granskningsförfarande som beskrivs i punkt C för ett *Högvärdekonto* behöver det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* inte, förutom när det gäller sådan förfrågan hos kundansvarig som beskrivs i punkt C.4, återigen tillämpa detta förfarande för samma *Högvärdekonto* under något efterföljande år, om det inte gäller ett konto utan dokumentation, i vilket fall det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* ska upprepa förfarandet tills ett sådant konto inte längre är utan dokumentation.
8. Om förhållandena ändras med avseende på ett *Högvärdekonto* på ett sådant sätt att ett eller flera av de indicier som anges i punkt B.2 kan kopplas till kontot ska det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* betrakta kontot som ett *Rapporteringspliktigt konto* i förhållande till var och en av de medlemsstater för vilka indicierna identifierats, såvida inte det väljer att tillämpa punkt B.6 i detta avsnitt och ett av de undantag som anges i den punkten föreligger med avseende på kontot.
9. Ett *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* ska genomföra förfaranden för att säkerställa att en kundansvarig identifierar varje ändring i förhållandena avseende ett konto. Om en kundansvarig exempelvis får information om att *Kontohavaren* har en ny postadress i en medlemsstat ska det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* betrakta den nya adressen som ändrade förhållanden och ska, om institutet väljer att tillämpa punkt B.6, inhämta nödvändig dokumentation från *Kontohavaren*.
- D. Granskning av *Redan befintliga enskilda konton* som är *Högvärdekonton* ska ha utförts senast den 31 december 2016. Granskning av *Redan befintliga enskilda konton* som är *Lägvärdekonton* ska ha utförts senast den 31 december 2017.
- E. *Redan befintliga enskilda konton* som identifierats som *Rapporteringspliktiga konton* i enlighet med detta avsnitt ska betraktas som *Rapporteringspliktiga konton* under alla efterföljande år om inte *Kontohavaren* upphör att vara en *Rapporteringskyldig person*.

AVSNITT IV

ÅTGÄRDER FÖR KUNDKÄNNEDOM FÖR NYA ENSKILDA KONTON

Följande förfaranden gäller för att fastställa vilka *Nya enskilda konton* som är *Rapporteringspliktiga konton*.

- A. När det gäller *Nya enskilda konton* ska det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* vid kontots öppnande inhämta ett intygande från *Kontohavaren* som kan utgöra en del av dokumentationen vid kontots öppnande och som gör det möjligt för det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* att fastställa *Kontohavarens* skatterättsliga hemvist, samt bekräfta rimligheten i detta intygande på grundval av de upplysningar som det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* inhämtat i samband med kontots öppnande, inklusive dokumentation som inhämtats i enlighet med AML/KYC-förfaranden.
- B. Om det av intygandet från *Kontohavaren* framgår att *Kontohavaren* har sin skatterättsliga hemvist i en medlemsstat ska det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* betrakta kontot som ett *Rapporteringspliktigt konto*, intygandet ska dock även innehålla kontoinnehavarens *Skatteregistreringsnummer* avseende den medlemsstaten (om inte annat följer av avsnitt I punkt D) samt födelsedatum.
- C. Om förhållandena ändras avseende ett *Nytt enskilt konto* på ett sätt som gör att det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* får kännedom om eller ges anledning att känna till att den ursprungliga intygandet från *Kontohavaren* är inkorrekt eller otillförlitligt kan det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* inte förlita sig på det ursprungliga intygandet utan ska inhämta ett giltigt intygande från *Kontohavaren* i vilken *Kontohavarens* skatterättsliga hemvist fastställs.

AVSNITT V

ÅTGÄRDER FÖR KUNDKÄNNEDOM FÖR REDAN BEFINTLIGA ENHETSKONTON

Följande förfaranden gäller för att fastställa vilka *Redan befintliga enhetskonton* som är *Rapporteringspliktiga konton*.

- A. Enhetskonton som inte behöver granskas, identifieras eller rapporteras. Såvida inte det *Rapporteringskyldiga institutet* gör ett annat val, antingen avseende alla *Redan befintliga enhetskonton* eller, separat, avseende en tydligt identifierad grupp av sådana konton, behöver inte ett *Redan befintligt enhetskonto* med ett sammanlagt saldo eller värde som den 31 december 2015 inte överstiger ett belopp angivet i varje medlemsstats nationella valuta motsvarande 250 000 USD granskas, identifieras eller rapporteras som ett *Rapporteringspliktigt konto* förrän kontots sammanlagda saldo eller värde överstiger detta belopp den sista dagen något efterföljande kalenderår.
- B. Enhetskonton som ska granskas. Ett *Redan befintligt enhetskonto* som har ett sammanlagt saldo eller värde som den 31 december 2015 överstiger ett belopp angivet i varje medlemsstats nationella valuta som motsvarar 250 000 USD, och ett *Redan befintligt enhetskonto* som den 31 december 2015 inte överstiger detta belopp men vars sammanlagda saldo eller värde överstiger detta belopp den sista dagen något efterföljande kalenderår, måste granskas i enlighet med de förfaranden som anges i punkt D.
- C. *Rapporteringspliktiga enhetskonton*. Vad gäller de *Redan befintliga enhetskonton* som beskrivs i punkt B ska bara konton som innehas av en eller flera *Enheter* som är *Rapporteringskyldiga personer* eller av *Passiva icke-finansiella enheter* med en eller flera *Personer med bestämmande inflytande* som är *Rapporteringskyldiga personer* betraktas som *Rapporteringspliktiga konton*.
- D. Granskningsförfaranden för att identifiera *Rapporteringspliktiga enhetskonton*. För sådana *Redan befintliga enhetskonton* som beskrivs i punkt B ska ett *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* tillämpa följande granskningsförfaranden för att fastställa om kontot innehas av en eller flera *Rapporteringskyldiga personer* eller av *Passiva icke-finansiella enheter* med en eller flera *Personer med bestämmande inflytande* som är *Rapporteringskyldiga personer*:
1. Fastställa huruvida *Enheten* är en *Rapporteringskyldig person*.
 - a) Granska upplysningar som innehas för regleringsändamål eller kundrelationsändamål (inklusive upplysningar som inhämtats i enlighet med *AML/KYC-förfaranden*) för att fastställa om upplysningarna visar att *Kontohavaren* har sin hemvist i en medlemsstat. Med upplysningar som tyder på att en *Kontohavare* har sin hemvist i en medlemsstat avses bland annat platsen för *Enhets* bildande eller organisation, eller en adress i en medlemsstat.
 - b) Om upplysningarna tyder på att *Kontohavaren* har sin hemvist i en medlemsstat ska det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* betrakta kontot som ett *Rapporteringspliktigt konto* såvida inte institutet från *Kontohavaren* inhämtar ett intygande eller, baserat på upplysningar som det förfogar över eller som är allmänt tillgängliga, rimligen fastställer att *Kontohavaren* inte är en *Rapporteringskyldig person*.
 2. Fastställa huruvida *Enheten* är en *Passiv icke-finansiell enhet* med en eller flera *Personer med bestämmande inflytande* som är *Rapporteringskyldiga personer*. När det är fråga om en *Kontohavare* av ett *Redan befintligt konto* (inklusive en *Enhet* som är en *Rapporteringskyldig person*) ska det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* fastställa huruvida *Kontohavaren* är en *Passiv icke-finansiell enhet* med en eller flera *Personer med bestämmande inflytande* som är *Rapporteringskyldiga personer*. Om någon av *Personerna med bestämmande inflytande* över den *Passiva icke-finansiella enheten* är en *Rapporteringskyldig person* ska kontot betraktas som ett *Rapporteringspliktigt konto*. När det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* fastställer ovanstående ska den följa riktlinjerna i punkt D.2 a–c i den ordning som efter omständigheterna är lämpligast.
 - a) Fastställa huruvida *Kontohavaren* är en *Passiv icke-finansiell enhet*. För att fastställa huruvida *Kontohavaren* är en *Passiv icke-finansiell enhet* ska det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* från *Kontohavaren* inhämta ett intygande där dennes status fastställs, såvida inte institutet, på grundval av upplysningar som den förfogar över eller som är allmänt tillgängliga, rimligen kan fastställa att *Kontohavaren* är en *Aktiv icke-finansiell enhet* eller ett annat *Finansiellt institut* än en sådan *Investeringsenhet* som beskrivs i avsnitt VIII punkt A.6 b som inte är ett *Finansiellt institut* i en deltagande jurisdiktion.
 - b) Identifiera *Personer med bestämmande inflytande* över *Kontohavaren*. För att identifiera *Personer med bestämmande inflytande* över *Kontohavaren* får ett *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* förlita sig på upplysningar som inhämtas och förvaras i enlighet med *AML/KYC-förfaranden*.

- c) Fastställa huruvida en *Person med bestämmande inflytande* över en *Passiv icke-finansiell enhet* är en *Rapporterings-skyldig person*. För att fastställa huruvida en *Person med bestämmande inflytande* över en *Passiv icke-finansiell enhet* är en *Rapporterings-skyldig person* får ett *Rapporterings-skyldigt finansiellt institut* förlita sig på
- i) upplysningar som inhämtats och förvaras i enlighet med *AML/KYC-förfaranden* när det är fråga om ett *Redan befintligt enhetskonto* som innehas av en eller flera *Icke-finansiella enheter* och vars sammanlagda saldo eller värde inte överstiger ett belopp angivet i varje medlemsstats nationella valuta som motsvarar 1 000 000 USD, eller
 - ii) ett intygande från *Kontohavaren* eller *Personen med bestämmande inflytande* från den eller de medlemsstater eller den eller de andra jurisdiktioner där *Personen med bestämmande inflytande* har sin skatterättsliga hemvist.
- E. Tidsplan för granskning och ytterligare förfaranden som gäller för *Redan befintliga enhetskonton*.
1. Granskning av *Redan befintliga enhetskonton* med ett sammanlagt saldo eller värde som den 31 december 2015 överstiger ett belopp angivet i varje medlemsstats nationella valuta som motsvarar 250 000 USD ska ha utförts senast den 31 december 2017.
 2. Granskning av *Redan befintliga enhetskonton* med ett sammanlagt saldo eller värde som den 31 december 2015 inte överstiger ett belopp angivet i varje medlemsstats nationella valuta som motsvarar 250 000 USD, men som överstiger detta belopp den 31 december något efterföljande år, ska ha slutförts före utgången av det kalenderår som följer på det år då det sammanlagda saldot eller värdet överstiger detta belopp.
 3. Om förhållandena ändras med avseende på ett *Redan befintligt enhetskonto* på ett sätt som gör att det *Rapporterings-skyldiga finansiella institutet* får kännedom om eller ges anledning till att känna till att intygandet eller annan dokumentation med avseende på ett konto är inkorrekt eller otillförlitlig ska det *Rapporterings-skyldiga finansiella institutet* ompröva sin bedömning av kontots status i enlighet med de förfaranden som anges i punkt D.

AVSNITT VI

ÅTGÄRDER FÖR KUNDKÄNNEDOM FÖR NYA ENHETSKONTON

Följande förfaranden gäller för att fastställa vilka *Nya enhetskonton* som är *Rapporteringspliktiga konton*.

Granskningsförfaranden för att identifiera *Rapporteringspliktiga enhetskonton*. För *Nya enhetskonton* ska ett *Rapporterings-skyldigt finansiellt institut* tillämpa följande granskningsförfaranden för att fastställa huruvida kontot innehas av en eller flera *Rapporterings-skyldiga personer* eller av *Passiva icke-finansiella enheter* med en eller flera *Personer med bestämmande inflytande* som är *Rapporterings-skyldiga personer*:

1. Fastställa huruvida *Enheten* är en *Rapporterings-skyldig person*.
 - a) Inhämta ett intygande från *Kontohavaren* som kan utgöra en del av dokumentationen vid kontots öppnande och som gör det möjligt för det *Rapporterings-skyldiga finansiella institutet* att fastställa *Kontohavarens* skatterättsliga hemvist, samt bekräfta rimligheten i detta intygande på grundval av de upplysningar som det *Rapporterings-skyldiga finansiella institutet* inhämtat i samband med kontots öppnande, inklusive dokumentation som inhämtats i enlighet med *AML/KYC-förfaranden*. Om *Enheten* i sitt intygande anger att denne inte har någon skatterättslig hemvist får det *Rapporterings-skyldiga finansiella institutet* förlita sig på adressen till *Enhetens* huvudkontor för att fastställa *Kontohavarens* hemvist.
 - b) Om det av intygandet framgår att *Kontohavaren* har sin hemvist i en medlemsstat ska det *Rapporterings-skyldiga finansiella institutet* betrakta kontot som ett *Rapporteringspliktigt konto* såvida den inte baserat på upplysningar som den förfogar över eller som är allmänt tillgängliga med rimlighet fastställer att kontoinnehavaren inte är en *Rapporterings-skyldig person* med avseende på den medlemsstaten.
2. Fastställa huruvida *Enheten* är en *Passiv icke-finansiell enhet* med en eller flera *Personer med bestämmande inflytande* som är *Rapporterings-skyldiga personer*. När det gäller en *Kontohavare* av ett *Nytt enhetskonto* (inklusive en *Enhet* som är en *Rapporterings-skyldig person*) måste det *Rapporterings-skyldiga finansiella institutet* fastställa huruvida *Kontohavaren* är en *Passiv icke-finansiell enhet* med en eller flera *Personer med bestämmande inflytande* som är *Rapporterings-skyldiga personer*. Om någon *Person med bestämmande inflytande* över den *Passiva icke-finansiella enheten* är en *Rapporterings-skyldig person* ska kontot betraktas som ett *Rapporteringspliktigt konto*. När det *Rapporterings-skyldiga finansiella institutet* fastställer ovanstående ska den följa riktlinjerna i punkt A.2 a–c i den ordning som efter omständigheterna är lämpligast.

- a) Fastställa huruvida *Kontohavaren* är en *Passiv icke-finansiell enhet*. För att fastställa huruvida *Kontohavaren* är en *Passiv icke-finansiell enhet* ska det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* förlita sig på ett intygande från *Kontohavaren* för att fastställa dennes status, såvida inte institutet, på grundval av upplysningar som den förfogar över eller som är allmänt tillgängliga, rimligen kan fastställa att *Kontohavaren* är en *Aktiv icke-finansiell enhet* eller ett *Finansiellt institut* som inte är en sådan *Investeringsenhet* som beskrivs i avsnitt VIII punkt A.6 b som inte är ett *Finansiellt institut* i en deltagande jurisdiktion.
- b) Identifiera *Personer med bestämmande inflytande över Kontohavaren*. För att identifiera *Personer med bestämmande inflytande över Kontohavaren* får ett *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* förlita sig på upplysningar som inhämtas och förvaras i enlighet med AML/KYC-förfaranden.
- c) Fastställa huruvida en *Person med bestämmande inflytande över en Passiv icke-finansiell enhet* är en *Rapporteringskyldig person*. För att fastställa huruvida en *Person med bestämmande inflytande över en Passiv icke-finansiell enhet* är en *Rapporteringskyldig person* får ett *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* förlita sig på ett intygande från *Kontohavaren* eller från *Personen med bestämmande inflytande*.

AVSNITT VII

SÄRSKILDA REGLER OM ÅTGÄRDER FÖR KUNDKÄNNEDOM

Följande ytterligare regler gäller för genomförande av de förfaranden för kundkännedom som beskrivs ovan:

- A. Användning av intygande från *Kontohavaren* och *Styrkande dokumentation*. Ett *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* får inte förlita sig på ett intygande från *Kontohavaren* eller på *Styrkande dokumentation* om det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* känner till eller har anledning att känna till att intygandet från *Kontohavaren* eller den *Styrkande dokumentationen* är inkorrekta eller otillförlitliga.
- B. Alternativa förfaranden för *Finansiella konton* som innehas av *Fysiska personer som är förmånstagare till ett försäkringsavtal med kontantvärde* eller ett *Livränteavtal* samt för *Gruppförsäkringsavtal med kontantvärde* eller *Grupplivränteavtal*. Ett *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* får anta att en fysisk person som är förmånstagare (och som inte är försäkringstagare) till ett *Försäkringsavtal med kontantvärde* eller ett *Livränteavtal* och som mottar en dödsfallsförmån, inte är en *Rapporteringskyldig person* och får betrakta ett sådant *Finansiellt konto* som ett *icke Rapporteringspliktigt konto*, såvida inte det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* har faktisk kännedom om eller anledning att känna till att förmånstagaren är en *Rapporteringskyldig person*. Ett *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* har anledning att känna till att en förmånstagare i ett *Försäkringsavtal med kontantvärde* eller ett *Livränteavtal* är en *Rapporteringskyldig person* om de upplysningar som inhämtats av det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* med avseende på förmånstagaren innehåller sådana indicier som beskrivs i avsnitt III punkt B. Om ett *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* har faktisk kännedom om eller har anledning att känna till att förmånstagaren är en *Rapporteringskyldig person* ska det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* följa förfarandena i avsnitt III punkt B.

Ett *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* får betrakta ett *Finansiellt konto* som är en medlems andel i ett *Gruppförsäkringsavtal med kontantvärde* eller ett *Grupplivränteavtal* som ett *Finansiellt konto* som inte är *Rapporteringspliktigt konto* fram till den dag då en summa ska utbetalas till den anställda/försäkringstagaren eller förmånstagaren, om det *Finansiella kontot* som är en medlems andel i ett *Gruppförsäkringsavtal med kontantvärde* eller ett *Grupplivränteavtal* uppfyller följande krav:

- i) *Gruppförsäkringsavtalet med kontantvärde* eller *Grupplivränteavtalet* är ställt till en arbetsgivare och täcker 25 eller fler anställda/försäkringstagare.
- ii) De anställda/försäkringstagarna har rätt att erhålla det kontraktsvärde som är kopplat till deras andel och namnge förmånstagare för den förmån som ska utbetalas vid den anställdes död.
- iii) Det sammanlagda belopp som ska utbetalas till en anställd/försäkringstagare eller förmånstagare överstiger inte ett belopp angivet i varje medlemsstats nationella valuta som motsvarar 1 000 000 USD.

I detta direktiv avses med *Gruppförsäkringsavtal med kontantvärde* ett *Försäkringsavtal med kontantvärde* som i) täcker fysiska personer som är anslutna genom en arbetsgivare, en branschorganisation, en fackförening eller annan förening eller grupp, och som ii) tar ut en premie för varje medlem i gruppen (eller medlemmar av en kategori inom gruppen) som fastställs utan att ta hänsyn till medlemmarnas (eller medlemskategoriernas) personliga hälsoförhållanden förutom ålder, kön och rökvanor.

I detta direktiv avses med *Grupplivränteavtal* ett *Livränteavtal* i vilket rättighetsinnehavarna är fysiska personer som är anslutna genom en arbetsgivare, en branschorganisation, en fackförening eller annan förening eller grupp.

C. Regler för sammanläggning av kontosaldo samt valutaomvandling.

1. Sammanläggning av enskilda konton. För att fastställa ett sammanlagt saldo eller värde för de *Finansiella konton* som innehas av en fysisk person ska ett *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* lägga samman samtliga *Finansiella konton* som förvaltas av det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* eller av en *Närstående enhet*, men endast om det *Rapporteringskyldiga finansiella institutets* it-system kopplar de *Finansiella kontona* till ett dataelement som exempelvis ett kundnummer eller *Skatteregistreringsnummer* samt tillåter sammanläggning av kontosaldo och kontovärden. Varje innehavare av ett gemensamt ägt *Finansiellt konto* ska påföras det totala saldot eller värdet för det gemensamt ägda *Finansiella kontot* vid tillämpningen av de sammanläggningskrav som beskrivs i denna punkt.
2. Sammanläggning av *Enhetskonton*. För att fastställa ett sammanlagt saldo eller värde för de *Finansiella konton* som innehas av en *Enhet* ska ett *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* beakta samtliga *Finansiella konton* som förvaltas av det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* eller av en *Närstående enhet*, men endast om det *Rapporteringskyldiga finansiella institutets* it-system kopplar de *Finansiella kontona* till ett dataelement som exempelvis ett kundnummer eller *Skatteregistreringsnummer* samt tillåter sammanläggning av kontosaldo och kontovärden. Varje innehavare av ett gemensamt ägt *Finansiellt konto* ska påföras det totala saldot eller värdet för det gemensamt ägda *Finansiella kontot* vid tillämpningen av de sammanläggningskrav som beskrivs i denna punkt.
3. Särskild sammanläggningsregel för kundansvariga. För att fastställa ett sammanlagt saldo eller värde för ett *Finansiellt konto* som innehas av en person i syfte att avgöra om ett *Finansiellt konto* är ett *Högvärdekonto* ska det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet*, i förekommande fall, även lägga samman samtliga *Finansiella konton* som en kundansvarig känner till eller har anledning att känna till direkt eller indirekt ägs, kontrolleras eller har öppnats (förutom i egenskap av förvaltare) av en och samma person.
4. Belopp ska förstås så att de omfattar motsvarande belopp i andra valutor. Alla belopp som anges i varje medlemsstats nationella valuta ska förstås omfatta motsvarande belopp i andra valutor, i enlighet med nationell lagstiftning.

AVSNITT VIII

DEFINIERADE BEGREPP

Följande begrepp ska ha den betydelse som anges nedan:

A. Rapporteringskyldigt finansiellt institut

1. *Rapporteringskyldigt finansiellt institut*: ett *Finansiellt institut* i en medlemsstat som inte är ett *Icke rapporteringskyldigt finansiellt institut*. Begreppet *Finansiellt institut i en medlemsstat*: i) ett *Finansiellt institut* som har sin hemvist i en medlemsstat, men inte filialer till det *Finansiella institutet* som är belägna utanför den medlemsstaten och ii) en filial till ett *Finansiellt institut* som inte har sin hemvist i en medlemsstat om filialen är belägen i den medlemsstaten.
2. *Finansiellt institut i en deltagande jurisdiktion*: i) ett *Finansiellt institut* som har sin hemvist i en deltagande jurisdiktion, men inte filialer till det *Finansiella institutet* som är belägna utanför en sådan deltagande jurisdiktion och ii) en filial till ett *Finansiellt institut* som inte har sin hemvist i en deltagande jurisdiktion om filialen är belägen i en sådan deltagande jurisdiktion.
3. *Finansiellt institut*: ett *Depåinstitut*, ett *Inlåningsinstitut*, en *Investeringsenhet* eller ett *Specificerat försäkringsföretag*.
4. *Depåinstitut*: en *Enhet* där innehav av *Finansiella tillgångar* för andras räkning utgör en väsentlig del av verksamheten. En *Enhets* innehav av *Finansiella tillgångar* för andras räkning ska anses utgöra en väsentlig del av verksamheten om de bruttointäkter inom *Enheten* som härrör från innehav av *Finansiella tillgångar* och därtill knutna finansiella tjänster motsvarar eller överstiger 20 % av *Enhets* bruttointäkter under den period som är kortast av antingen i) den treårsperiod som avslutas den 31 december (eller det slutdatum som gäller för räkenskapsår som inte är kalenderår) det år som föregår det år då bedömningen görs, eller ii) den period som *Enheten* har existerat.
5. *Inlåningsinstitut*: en *Enhet* som tar emot insättningar inom ramen för sin ordinarie bankverksamhet eller liknande verksamhet.

6. *Investeringsenhet*:

- a) en *Enhet* vars näringsverksamhet till övervägande del består i att bedriva en eller flera av följande verksamheter för en kund eller för en kunds räkning:
- i) Handel med penningmarknadsinstrument (checkar, växlar, inlåningsbevis, derivatinstrument etc.), valuta, valuta-, ränte- och indexinstrument, överlåtbara värdepapper eller handel med råvaruterminer.
 - ii) Individuell och kollektiv portföljförvaltning.
 - iii) Annan investering, administration eller förvaltning av *Finansiella tillgångar* för andra personers räkning.
- eller
- b) en *Enhet* vars bruttointäkter främst kommer från investering i, återinvestering i och handel med *Finansiella tillgångar* om *Enheten* förvaltas av en annan *Enhet* som är ett sådant *Depåinstitut*, *Inlåningsinstitut*, *Specificerat försäkringsföretag* eller en sådan *Investeringsenhet* som beskrivs i punkt A.6 a.

En *Enhet* ska anses ha som övervägande näringsverksamhet att bedriva en eller flera av de verksamheter som avses i punkt A.6 a, eller en *Enhets* bruttointäkter ska anses främst komma från investering i, återinvestering i och handel med *Finansiella tillgångar* i enlighet med punkt A.6 b, om de bruttointäkter inom *Enheten* som härrör från verksamheten i fråga motsvarar eller överstiger 50 % av *Enhets* bruttointäkter under den period som är kortast av antingen i) den treårsperiod som avslutas den 31 december det år som föregår det år då bedömningen görs, eller ii) den period som *Enheten* har existerat. Med *Investeringsenhet* avses inte en *Enhet* som på grund av att den uppfyller något av villkoren i punkt D.8 d–g är en *Aktiv icke-finansiell enhet*.

Tolkningen av denna punkt ska stämma överens med motsvarande formuleringar i definitionen av *financial institution* i rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (*Financial Action Task Force*, FATF).

7. *Finansiella tillgångar*: värdepapper (till exempel aktier i företag, andelar i en delägarbeskattad juridisk person (partnership) eller förmånsintresse i ett bolag eller en trust med ett stort antal delägare eller ett börsnoterat bolag eller trust; skuldebrev, obligationer, lånebevis för en delägarbeskattad juridisk person, eller andra skuldbevis), delägarandelar, råvaror, swappar (till exempel ränteswappar, valutaswappar, basswappar, räntetak, räntegolv, råvaruswappar, aktieswappar, aktieindexswappar och liknande avtal), *Försäkringsavtal* eller *Livränteavtal* eller en andel (inklusive ett termins- eller forwardkontrakt eller en option) i ett värdepapper, delägarandel, råvara, swap, *Försäkringsavtal* eller *Livränteavtal*. Med *Finansiella tillgångar* avses inte icke belånade direkta fastighetsinnehav.
8. *Specificerat försäkringsföretag*: en *Enhet* som är ett försäkringsföretag (eller ett försäkringsföretags holdingbolag) och som tecknar, eller är förpliktigt att verkställa utbetalningar i enlighet med, ett *Försäkringsavtal med kontantvärde* eller *Livränteavtal*.

B. Icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut

1. *Icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut*: ett *Finansiellt institut* som är

- a) en *Myndighetsenhet*, en *Internationell organisation* eller en *Centralbank*, förutom avseende en utbetalning som hänför sig till en skyldighet som uppstått i samband med sådan kommersiell finansiell verksamhet som ett *Specificerat försäkringsföretag*, ett *Depåinstitut* eller ett *Inlåningsinstitut* ägnar sig åt,
- b) en *Bred pensionsfond*, en *Smal pensionsfond*, en pensionsfond hos ett statligt organ, *Internationell organisation* eller *Centralbank* eller en *Kvalificerad kreditkortsutfärdare*,
- c) en annan *Enhet* för vilken risken är låg att den används för skatteundandragande och som liknar någon av de *Enheter* som anges i punkt B.1 a–b samt finns uppförd på den förteckning över *Icke rapporteringsskyldiga finansiella institut* som avses i artikel 8.7a i detta direktiv, om det *Finansiella institutets* status som en *Icke rapporteringsskyldigt finansiellt institut* inte äventyrar syftet med detta direktiv,

- d) ett *Undantaget företag för kollektiva investeringar*, eller
- e) en trust om trustförvaltaren är ett *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* och rapporterar alla upplysningar som ska rapporteras i enlighet med avsnitt I avseende trustens samtliga *Rapporteringspliktiga konton*,
2. *Myndighetsenhet*: en medlemsstats eller annan jurisdiktions regering, ett subnationellt politiskt förvaltningsområde i en medlemsstat eller i en annan jurisdiktion (för att undvika oklarheter omfattar *subnationellt politiskt förvaltningsområde* stat, provinser, län och kommuner), eller ett av en medlemsstat eller en annan jurisdiktion eller en eller flera av de ovannämnda, helägt organ eller verk (var och en utgör en *Myndighetsenhet*). Denna kategori omfattar integrerade delar, kontrollerade enheter och subnationella politiska förvaltningsområden i en medlemsstat eller i annan jurisdiktion.
- a) *integrerad del* (av en medlemsstat eller en annan jurisdiktion): en person, organisation, förvaltning, byrå, fond, verk eller annat organ, oavsett sammansättning, som utgör en styrande myndighet i en medlemsstat eller en annan jurisdiktion. Myndighetens nettoinkomster ska krediteras myndighetens eget konto eller annat konto som tillhör medlemsstaten eller den andra jurisdiktionen, och ingen del härav får utfalla till förmån för en privatperson. Med *integrerad del* avses inte en fysisk person som är statschef, tjänsteman eller handläggare inom offentlig förvaltning och som agerar i privat eller eget syfte.
- b) *kontrollerad enhet*: Enhet som till sin form är skild från medlemsstaten eller den andra jurisdiktionen eller som på annat sätt utgör en separat juridisk person, under förutsättning att
- i) *Enheten* helt och hållet ägs och kontrolleras av en eller flera *Myndighetsenheter*, antingen direkt eller via en eller flera kontrollerade enheter,
- ii) *Enhetens* nettoinkomster krediteras *Enhetens* eget konto eller konton hos en eller flera *Myndighetsenheter*, och ingen del av *Enhetens* inkomster utfaller till förmån för någon privatperson, och
- iii) *Enhetens* tillgångar tillfaller en eller flera *Myndighetsenheter* vid upplösning.
- c) Inkomster anses inte utfalla till förmån för privatpersoner om dessa personer är de avsedda förmånstagarna för ett offentligt program, och verksamheten inom programmet bedrivs till förmån för allmänheten och för det allmännas bästa eller rör administration inom någon fas av myndighetsutövning. Utan hinder av det som anges ovan ska inkomsterna anses utfalla till förmån för privatpersoner om inkomsterna härrör från en *Myndighetsenhet* som används för att bedriva kommersiell näringsverksamhet, t.ex. kommersiell bankverksamhet som tillhandahåller tjänster till privatpersoner.
3. *Internationell organisation*: *Internationell organisation*, eller organ eller verk som ägs helt av sådan organisation. Denna kategori omfattar mellanstatliga organisationer (inklusive överstatliga organisationer) som i) huvudsakligen består av regeringar, ii) har en gällande överenskommelse om säte eller ett i huvudsak liknande avtal med medlemsstaten och iii) vars inkomster inte utfaller till förmån för privatpersoner.
4. *Centralbank*: en institution som enligt lag eller regeringsbeslut är den centrala myndighet, förutom medlemsstatens regering, som utfärdar instrument avsedda att användas som cirkulerande valuta. En sådan institution kan inbegripa ett organ som är skilt från medlemsstatens regering, oavsett om det helt eller delvis ägs av medlemsstaten.
5. *Bred pensionsfond*: fond som etablerats för att tillhandahålla förmåner vid ålderspensionering, invaliditet eller dödsfall, eller någon kombination av dessa, till förmånstagare som är eller tidigare har varit anställda (eller förmånstagare som angetts av sådana anställda) hos en eller flera arbetsgivare på grundval av utförda tjänster, under förutsättning att fonden
- a) inte har någon enskild förmånstagare som har rätt till mer än 5 % av fondens tillgångar,
- b) regleras av offentlig myndighet och rapporterar in uppgifter om sina förmånstagare till skattemyndigheterna och
- c) uppfyller minst ett av följande krav:
- i) Fonden är generellt undantagen från beskattning av investeringsinkomst, alternativt att investeringsinkomster från kontot är föremål för uppskjuten skatt eller lägre skattesats, på grund av fondens status som ålderspensionssystem eller annat pensionssystem.

- ii) Minst 50 % av inbetalningarna till fonden (med undantag för överföringar av tillgångar från sådana andra system som beskrivs i punkterna B.5–7 eller från sådana pensionskonton som beskrivs i punkt C.17.a kommer från den finansierande arbetsgivaren.
 - iii) Utdelning eller uttag från fonden medges endast vid specificerade händelser i samband med ålderspensionering, invaliditet eller dödsfall (förutom överföringar till sådana andra pensionsfonder som beskrivs i punkterna B.5–7 i detta avsnitt eller sådana pensionskonton som beskrivs i punkt C.17.a, alternativt att utdelning eller uttag som görs före sådana specificerade händelser är förbundna med kostnader.
 - iv) Inbetalningar (med undantag för vissa tillåtna kompensationsinbetalningar) som arbetstagare gör till fonden ska begränsas med hänsyn till arbetstagarens intjänade inkomst alternativt får inte överstiga ett belopp angivet i varje medlemsstats nationella valuta som motsvarar 50 000 USD per år, varvid de regler för sammanläggning av konton och valutaomräkning som anges i avsnitt VII punkt C ska tillämpas.
6. *Smal pensionsfond*: fond som etablerats för att tillhandahålla förmåner vid ålderspensionering, invaliditet eller dödsfall till förmånstagare som är eller tidigare har varit anställda (eller förmånstagare som angetts av sådana anställda) hos en eller flera arbetsgivare på grundval av utförda tjänster, under förutsättning att
- a) fonden har färre än 50 deltagare,
 - b) fonden finansieras av en eller fler arbetsgivare som inte är *Investeringsenheter* eller *Passiva icke-finansiella enheter*,
 - c) arbetstagarens och arbetsgivarens respektive inbetalningar till fonden (med undantag för överföringar av tillgångar från sådana pensionskonton som beskrivs i punkt C.17 a) begränsas med hänsyn till arbetstagarens intjänade inkomster och ersättningar,
 - d) deltagare som inte har sin hemvist i medlemsstaten inte har rätt till mer än 20 % av fondens tillgångar, och
 - e) fonden är offentligt reglerad och rapporterar in uppgifter om sina förmånstagare till skattemyndigheterna.
7. *Pensionsfond hos en myndighetsenhet, en Internationell organisation eller en Centralbank*: en fond som etablerats av en *Myndighetsenhet*, en *Internationell organisation* eller en *Centralbank* för att tillhandahålla förmåner vid ålderspensionering, invaliditet eller dödsfall till förmånstagare som är eller tidigare har varit anställda (eller förmånstagare som angetts av sådana anställda) eller som inte är eller tidigare varit anställda om förmånerna tillhandahållits förmånstagarna på grundval av personligen utförda tjänster åt *Myndighetsenheten*, den *Internationella organisationen* eller *Centralbanken*.
8. *Kvalificerad kreditkortsutfärdare*: ett *Finansiellt institut* som uppfyller följande krav:
- a) Det *Finansiella institutet* är ett *Finansiellt institut* endast på grundval av att den utfärdar kreditkort på vilka insättningar endast accepteras när en kund gör en inbetalning som överstiger det utestående saldot med avseende på kortet och det överskjutande beloppet inte omedelbart återbetalas till kunden.
 - b) Det *Finansiella institutet* inför riktlinjer och förfaranden senast den 1 januari 2016 antingen för att förhindra att en kund gör en inbetalning som överstiger det utestående saldot med mer än ett belopp angivet i varje medlemsstats nationella valuta som motsvarar 50 000 USD, eller för att säkerställa att en kundbetalning som överstiger det utestående saldot med mer än detta belopp återbetalas till kunden inom 60 dagar, varvid de regler för sammanläggning av konton och valutaomräkning som anges i avsnitt VII.C ska tillämpas i båda fallen. I detta sammanhang ska en överskjutande kundbetalning inte avse creditsaldon som uppstått på grund av omtvistade debiteringar, medan däremot creditsaldon som uppstått på grund av returnerade varor omfattas.
9. *Undantaget företag för kollektiva investeringar*: en *Investeringsenhet* som regleras som ett företag för kollektiva investeringar, under förutsättning att alla andelar i företaget för kollektiva investeringar ägs av eller genom *Enheter* eller fysiska personer som inte är *Rapporteringskyldiga personer*, med undantag för *Passiva icke-finansiella enheter* med *Personer med bestämmande inflytande* som är *Rapporteringskyldiga personer*.

En *Investeringsenhet* som regleras som ett företag för kollektiva investeringar ska inte anses inte ha uppfyllt kraven för ett *Undantaget företag för kollektiva investeringar* i punkt B.9 endast på grundval av att företaget för kollektiva investeringar har emitterat fysiska aktier ställda till innehavaren (nedan kallade *innehavaraktier*), under förutsättning att

- a) företaget för kollektiva investeringar inte har emitterat och inte emitterar några fysiska innehavaraktier efter den 31 december 2015,
- b) företaget för kollektiva investeringar drar in alla sådana aktier efter inlösen,
- c) företaget för kollektiva investeringar vidtar de förfaranden för kundkännedom som anges i avsnitten II–VII och rapporterar alla upplysningar som ska rapporteras med avseende på sådana aktier när sådana aktier blir föremål för inlösen eller annan utbetalning, och
- d) företaget för kollektiva investeringar har infört riktlinjer och förfaranden för att säkerställa att sådana aktier löses in eller spärras snarast möjligt och i alla händelser före den 1 januari 2018.

C. Finansiellt konto

1. *Finansiellt konto*: ett konto hos ett *Finansiellt institut*, inklusive *Inlåningskonton*, *Depåkonton* och

- a) när det är fråga om en *Investeringsenhet*, andel i eget kapital eller skulder i det *Finansiella institutet*. Trots vad som anges i det föregående omfattar begreppet *Finansiellt konto* inte andel i eget kapital eller skulder i en *Enhet* som är en *Investeringsenhet* enbart på grundval av att den i) erbjuder investeringsrådgivning till kund och agerar på sådan kunds vägnar eller ii) hanterar portföljer för kund och agerar på sådan kunds vägnar i syfte att investera, förvalta eller administrera *Finansiella tillgångar* som i kundens namn sätts in hos ett annat *Finansiellt institut* än en sådan *Enhet*.
- b) när det är fråga om ett *Finansiellt institut* som inte beskrivs i punkt C.1 a, andel i eget kapital eller skulder i det *Finansiella institutet* om typen av andel har valts i syfte att undvika rapportering i enlighet med avsnitt I, och
- c) *Försäkringsavtal med kontantvärde* eller *Livränteavtal* som tecknas eller förvaltas av ett *Finansiellt institut*, dock inte icke-investeringsrelaterad, icke-överförbar och omedelbart utbetalbar livränteförsäkring som tecknats för en fysisk person och innebär penningutbetalning av ålders- eller invaliditetspensionsförmån på ett konto som är ett *Undantaget konto*.

Med *Finansiellt konto* avses inte ett sådant konto som är ett *Undantaget konto*.

2. *Inlåningskonto*: ett företags-, löne-, spar-, termins- eller kapitalkonto eller ett konto som finns dokumenterat genom bankcertifikat, sparbevis, investeringsbevis, inlåningsbevis eller annat liknande instrument som tillhandahålls av ett *Finansiellt institut* inom ramen för dess regelmässiga bankverksamhet eller liknande verksamhet. Ett *Inlåningskonto* omfattar även belopp som förvaltas av ett försäkringsföretag och som i enlighet med ett avtal om garanterad investering eller liknande avtal är föremål för utbetalning eller kreditering av ränta.
3. *Depåkonto*: ett konto (dock inte ett *Försäkrings-* eller *Livränteavtal*) som innehåller *Finansiella tillgångar* och förs till förmån för annan person.
4. *Andel i eget kapital*: när det gäller en delägarbeskattad juridisk person som är ett *Finansiellt institut*, en andel antingen i den juridiska personens kapital eller i dess avkastning. När det gäller en trust som är ett *Finansiellt institut* ska *Andel i eget kapital* anses innehas av en person som betraktas som stiftare eller förmånstagare för hela eller del av trusten eller annan fysisk person som utövar verklig kontroll över trusten. En *Rapporteringsskyldig person* ska betraktas som förmånstagare av en trust om den *Rapporteringsskyldiga personen* har rätt att direkt eller indirekt (t.ex. genom ombud) erhålla en fixerad utdelning eller kan, direkt eller indirekt, erhålla en diskretionär utdelning från trusten.
5. *Försäkringsavtal*: ett avtal (dock inte *Livränteavtal*) som innebär att utfärdaren förbinder sig att betala ut ett belopp i samband med en specificerad oförutsedd händelse förknippad med dödsfall, sjukdom, olycksfall, skadeståndsanspråk eller egendomsskaderisk.

6. *Livränteavtal*: ett avtal enligt vilket utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under en viss tidsperiod som helt eller delvis fastställs med hänsyn till den förväntade livslängden för en eller flera fysiska personer. Begreppet innefattar även avtal som betraktas som *Livränteavtal* i enlighet med lagstiftning, föreskrifter eller praxis inom den medlemsstat eller annan jurisdiktion inom vilken avtalet slöts och i enlighet med vilken utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under ett visst antal år.
7. *Försäkringsavtal med kontantvärde*: ett *Försäkringsavtal* (som inte är ett ansvarsåterförsäkringsavtal mellan två försäkringsföretag) med ett *Kontantvärde*.
8. *Kontantvärde*: det belopp som är det högsta av i) det belopp som försäkringstagaren har att erhålla vid återköp eller uppsägning av avtalet (utan avdrag för avgifter för återköp eller pantsättning) och ii) det belopp som försäkringstagaren kan låna i enlighet med eller med hjälp av avtalet. Utan hinder av vad som sägs ovan innefattar begreppet *Kontantvärde* inte ett belopp som ska betalas enligt ett *Försäkringsavtal*
- a) endast då en fysisk person som är försäkrad enligt ett livförsäkringsavtal avlider,
 - b) som en personskade- eller sjukdomsförmån eller annan försäkringsförmån som utgör ersättning för ekonomisk skada som uppkommit i samband med en sådan händelse som försäkringen gäller för,
 - c) som en återbetalning till försäkringstagaren av premie (exklusive försäkringsavgifter, oavsett om de faktiskt uppkommit) som tidigare erlagts i enlighet med ett *Försäkringsavtal* (som inte är ett investeringsrelaterat livförsäkringsavtal eller livränteavtal) på grund av att avtalet hävts eller sagts upp, risken reducerats under avtalets löptid eller premien ändrats till följd av en korrigering av ett räknefel eller liknande fel,
 - d) som en återbäring till försäkringstagaren (utom utbetalning vid uppsägning) förutsatt att återbäringen avser ett *Försäkringsavtal* enligt vilket de enda förmåner som ska betalas beskrivs i punkt C.8 b, eller
 - e) som avkastning på en förskottspremie eller en premieinbetalning för ett *Försäkringsavtal* för vilket premien ska betalas minst årligen, om beloppet av förskottspremien eller premieinbetalningen inte överstiger nästa årspremie som ska betalas enligt avtalet.
9. *Redan befintligt konto*:
- a) ett *Finansiellt konto* som förvaltas av ett *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* från och med den 31 december 2015,
 - b) varje *Finansiellt konto* tillhörande en *Kontohavare*, oavsett vilket datum detta *Finansiella konto* öppnades om
 - i) *Kontohavaren* även innehar ett *Finansiellt konto* som är ett *Redan befintligt konto* enligt punkt C.9 a hos det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* (eller hos en *Närstående enhet* inom samma medlemsstat som det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet*),
 - ii) det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* (och, i tillämpliga fall, den *Närstående enheten* inom samma medlemsstat som det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet*) behandlar de två ovannämnda *Finansiella kontona*, samt *Kontohavarens* eventuella andra *Finansiella konton* som behandlas som *Redan befintliga konton* enligt led b, som ett enda *Finansiellt konto* i syfte att följa standarderna för kunskapskrav i avsnitt VII.A och i syfte att fastställa saldot eller värdet av något av de *Finansiella kontona* vid tillämpning av något av tröskelvärdena för konton,
 - iii) det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet*, med avseende på ett *Finansiellt konto* som omfattas av *AML/KYC-förfaranden*, får uppfylla kraven för sådana förfaranden för det *Finansiella kontot* genom att använda de *AML/KYC-förfaranden* som genomförs för det *Redan befintliga kontot* enligt punkt C.9 a, och
 - iv) det för att öppna det *Finansiella kontot* inte krävs att *Kontohavaren* tillhandahåller nya, kompletterande eller ändrade kunduppgifter utöver dem som krävs för detta direktivs tillämpning.
10. *Nytt konto*: ett *Finansiellt konto* som förvaltas av ett *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* och som öppnas den 1 januari 2016 eller senare, såvida det inte behandlas som ett *Redan befintligt konto* enligt punkt C.9 b.

11. *Redan befintligt enskilt konto*: ett *Redan befintligt konto* som innehas av en eller flera fysiska personer.
12. *Nytt enskilt konto*: ett *Nytt konto* som innehas av en eller flera fysiska personer.
13. *Redan befintligt enhetskonto*: ett *Redan befintligt konto* som innehas av en eller flera *Enheter*.
14. *Lågvärdekonto*: ett *Redan befintligt enskilt konto* med ett sammanlagt saldo eller värde den 31 december 2015 som inte överstiger ett belopp angivet i varje medlemsstats nationella valuta som motsvarar 1 000 000 USD.
15. *Högvärdekonto*: ett *Redan befintligt enskilt konto* med ett sammanlagt saldo eller värde den 31 december 2015 eller den 31 december något efterföljande år som överstiger ett belopp angivet i varje medlemsstats nationella valuta som motsvarar 1 000 000 USD.
16. *Nytt enhetskonto*: ett *Nytt konto* som innehas av en eller flera *Enheter*.
17. *Undantaget konto*:
 - a) Ett pensionskonto som uppfyller följande krav:
 - i) Kontot regleras som ett individuellt pensionskonto eller ingår som en del i en registrerad eller reglerad pensionsordning vars syfte är att tillhandahålla pensionsförmåner (inklusive förmåner vid invaliditet eller dödsfall).
 - ii) Kontot är förknippat med skattelättnader (t.ex. genom att insättningar på kontot som annars skulle beskattas är avdragsgilla eller inte räknas in i *Kontohavarens* bruttoinkomster eller beskattas enligt lägre skattesats, eller genom att investeringsinkomster från kontot är föremål för uppskjuten skatt eller lägre skattesats).
 - iii) Inrapportering av upplysningar till skattemyndigheterna krävs med avseende på kontot.
 - iv) Utbetalningar sker på villkor att en specificerad pensionsålder uppnåtts eller att invaliditet eller dödsfall inträffat, alternativt att utbetalningar som görs innan sådana specificerade händelser inträffat är förbundna med kostnader.
 - v) Antingen i) är de årliga insättningarna begränsade till ett belopp angivet i varje medlemsstats nationella valuta motsvarande högst 50 000 USD eller ii) får det totala belopp som sätts in på kontot under en livstid uppgå till högst ett belopp angivet i varje medlemsstats nationella valuta motsvarande högst 1 000 000 USD, och i båda fallen ska de regler för sammanläggning av konton och valutaomräkning som anges i avsnitt VII.C tillämpas

Ett *Finansiellt konto* som i övrigt uppfyller kravet i punkt C.17 a v fortsätter att uppfylla detta krav även om ett sådant *Finansiellt konto* får erhålla tillgångar eller medel som överförts från ett eller flera *Finansiella konton* som uppfyller kraven i punkt C.17 a–b eller från en eller flera pensionsfonder som uppfyller något av kraven i punkterna B.5–7.

- b) Ett konto som uppfyller följande krav:
 - i) Kontot regleras som ett investeringsinstrument med annat syfte än att tillhandahålla pension och är föremål för regelbunden handel på en etablerad värdepappersmarknad, alternativt regleras det som ett sparinstrument med annat syfte än att tillhandahålla pension.
 - ii) Kontot är förknippat med skattelättnader (t.ex. genom att insättningar på kontot som annars skulle beskattas är avdragsgilla eller inte räknas in i *Kontohavarens* bruttoinkomster eller beskattas enligt lägre skattesats, eller genom att investeringsinkomster från kontot är föremål för uppskjuten skatt eller lägre skattesats).
 - iii) För uttag krävs uppfyllande av specifika kriterier i fråga om syftet med investerings- eller sparkontot (till exempel tillhandahållande av utbildningsförmåner eller sjukvårdsförmåner), och kostnader tillämpas om uttag görs utan att dessa kriterier är uppfyllda.

- iv) De årliga insättningarna är begränsade till högst ett belopp angivet i varje medlemsstats nationella valuta som motsvarar högst 50 000 USD, med tillämpning av de bestämmelser som anges i avsnitt VII.C om sammanläggning av konton och valutaomräkning.

Ett *Finansiellt konto* som i övrigt uppfyller kravet i punkt C.17 b iv fortsätter att uppfylla detta krav även om ett sådant *Finansiellt konto* får erhålla tillgångar eller medel som överförs från ett eller flera *Finansiella konton* som uppfyller kraven i punkt C.17 a–b eller från en eller flera pensionsfonder som uppfyller något av kraven i punkterna B.5–7.

- c) Ett livförsäkringsavtal med en löptid som löper ut innan den försäkrade personen når 90 års ålder, förutsatt att avtalet uppfyller följande krav:
- i) Regelbundna premier som inte minskar över tid och som ska betalas minst årligen under den tid som avtalet löper eller fram till dess att den försäkrade fyller 90 år, beroende på vilken period som är kortast.
 - ii) Avtalet har inget avtalsvärde som en person kan få tillgång till (genom uttag, lån eller på annat sätt) utan att avtalet sägs upp.
 - iii) Det belopp (förutom dödsfallsförmån) som ska betalas ut vid avtalets annullering eller utgång får inte överstiga de sammanlagda premier som betalats in under avtalet, minus dödsfalls-, sjukdoms- och omkostnadsersättning (oavsett om sådan faktiskt uppkommit) för den period eller de perioder som avtalet löpt och eventuella belopp som betalats innan avtalet annullerats eller löpt ut.
 - iv) Avtalet innehåller inte av en person som förvärvat avtalet i värdeskapande syfte.
- d) Ett konto som innehåller utslutande av dödsbo om kopia på den avlidnes testamente eller dödsattest finns med i dokumentationen för kontot.
- e) Ett konto som upprättats i samband med något av följande:
- i) Domstols beslut eller dom.
 - ii) Försäljning, byte eller uthyrning av fast eller lös egendom, under förutsättning att kontot uppfyller följande krav:
 - Kontomedlen utgörs utslutande av förskottsbetalning, handpenning, deposition av ett lämpligt belopp som säkerhet med en direkt koppling till transaktionen i fråga, eller en liknande betalning, eller av *Finansiella tillgångar* som satts in på kontot i samband med försäljning, byte eller uthyrning av egendomen.
 - Kontot har öppnats och används utslutande för att säkerställa fullgörandet av köparens skyldighet att betala köpeskilling för egendomen, säljarens skyldighet att stå för eventuella ansvarsförpliktelser eller uthyrarens eller hyrestagarens skyldighet att ersätta eventuella skador på den hyrda egendomen i enlighet med hyreskontraktet.
 - Tillgångarna på kontot, inklusive de inkomster som de genererar, kommer att utbetalas eller på annat sätt utfalla till förmån för köparen, säljaren, uthyraren eller hyrestagaren (inklusive för att någon av dessa ska kunna uppfylla sina skyldigheter) när egendomen säljs, byts eller överläts, eller när avtalet upphör att gälla.
 - Kontot är inte ett marginalkonto eller liknande konto som öppnats i samband med att en *Finansiell tillgång* säljs eller byts.
 - Kontot är inte knutet till ett konto som beskrivs i punkt C.17 f.
 - iii) Skyldighet för ett *Finansiellt institut* som betalar kostnader för ett lån med fast egendom som säkerhet att sätta av en del av betalningen utslutande i syfte att underlätta att skatter eller försäkringsavgifter som rör den fasta egendomen kan betalas vid ett senare tillfälle.
 - iv) Ett *Finansiellt institut*s skyldighet, enbart i syfte att underlätta betalning av skatter vid ett senare tillfälle.
- f) Ett *Inlåningskonto* som uppfyller följande krav:
- i) Kontot finns utslutande på grund av att en kund gör en inbetalning som överstiger det utestående saldot med avseende på ett kreditkort eller annan revolverande kredit, och det överskjutande beloppet återbetalas inte omedelbart till kunden.

- ii) Det *Finansiella institutet* inför riktlinjer och förfaranden senast den 1 januari 2016 antingen för att förhindra att en kund gör en inbetalning som överstiger det utestående saldot med mer än ett belopp angivet i varje medlemsstats nationella valuta som motsvarar 50 000 USD, eller för att säkerställa att en kundbetalning som överstiger det utestående saldot med mer än detta belopp återbetalas till kunden inom 60 dagar, varvid de regler för valutaomräkning som anges i avsnitt VII.C ska tillämpas i båda fallen. I detta sammanhang ska en överskjutande kundbetalning inte avse kreditsaldon som uppstått på grund av omtvistade debiteringar, medan däremot kreditsaldon som uppstått på grund av returnerade varor omfattas.
- g) Andra konton med låg risk för skatteundandragande och som liknar något av de konton som beskrivs i punkt C.17 a–f och finns uppförda på den förteckning över *Undantagna konton* som avses i artikel 8.7a i detta direktiv, om kontots status som ett *Undantaget konto* inte äventyrar syftet med detta direktiv.

D. Rapporteringspliktiga konton

1. *Rapporteringspliktigt konto*: ett *Finansiellt konto* som förvaltas av ett *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* i en medlemsstat och innehas av en eller flera *Rapporteringskyldiga personer* eller en *Passiv icke-finansiell enhet* med en eller flera *Personer med bestämmande inflytande* som är *Rapporteringskyldiga personer*, förutsatt att det har identifierats som ett sådant i enlighet med de åtgärder för kundkännedom som beskrivs i avsnitten II–VII.
2. *Rapporteringskyldig person*: en person i en medlemsstat som inte är i) ett bolag vars aktier det handlas regelmässigt med på en eller flera etablerade värdepappersmarknader, ii) ett bolag som är en *Närstående enhet* till ett bolag som beskrivs i led i, iii) en *Myndighetsenhet*, iv) en *Internationell organisation*, v) en *Centralbank* eller vi) ett *Finansiellt institut*.
3. *En person i en medlemsstat*: med avseende på en medlemsstat en fysisk person eller *Enhet* som har sin hemvist i en annan medlemsstat i enlighet med den andra medlemsstatens skattelagstiftning eller ett dödsbo efter en avliden som hade sin hemvist i en annan medlemsstat. I detta syfte ska en *Enhet* såsom en delägarbeskattad juridisk person, en delägarbeskattad juridisk person med begränsat ansvar eller liknande juridisk konstruktion som inte har någon skatterättslig hemvist behandlas som om den hade sin hemvist i den jurisdiktion där platsen för dess faktiska företagsledning finns.
4. *Deltagande jurisdiktion*: med avseende på en medlemsstat
 - a) övriga medlemsstater,
 - b) övriga jurisdiktioner i) med vilka den berörda medlemsstaten har en överenskommelse enligt vilken den jurisdiktionen tillhandahåller de upplysningar som specificeras i avsnitt I, och ii) som identifieras i en förteckning som offentliggörs av den medlemsstaten och anmäls till Europeiska kommissionen,
 - c) övriga jurisdiktioner i) med vilka unionen har en överenskommelse enligt vilken den jurisdiktionen kommer att tillhandahålla de upplysningar som specificeras i avsnitt I, och ii) som identifieras i en förteckning som offentliggörs av Europeiska kommissionen.
5. *Personer med bestämmande inflytande*: de fysiska personer som utövar kontroll över en *Enhet*. När det är fråga om en trust avses stiftare, förvaltare, beskyddare (i förekommande fall), förmånstagare eller förmånstagarkrets(ar) och andra fysiska personer som utövar verklig kontroll över trusten, och när det är fråga om en juridisk konstruktion som inte är en trust avser begreppet personer i motsvarande eller liknande ställning. Tolkningen av *Personer med bestämmande inflytande* måste stämma överens med rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder.
6. *Icke-finansiell enhet*: varje *Enhet* som inte är ett *Finansiellt institut*.
7. *Passiv icke-finansiell enhet*: varje i) *Icke-finansiell enhet* som inte är en *Aktiv icke-finansiell enhet*, eller ii) en *Investeringsenhet* som beskrivs i punkt A.6 b som inte är ett *Finansiellt institut* i en deltagande jurisdiktion.
8. *Aktiv icke-finansiell enhet*: varje *Icke-finansiell enhet* som uppfyller något av följande kriterier:
 - a) Mindre än 50 % av den *Icke-finansiella enhetens* bruttointäkter under föregående kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod utgörs av passiva intäkter, och mindre än 50 % av de tillgångar som innehades av den *Icke-finansiella enheten* under föregående kalenderår eller annan lämplig rapporteringsperiod utgörs av tillgångar som genererar eller innehas i syfte att generera passiva intäkter.

- b) Aktierna i den *Icke-finansiella enheten* är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad, eller också är enheten en *Närstående enhet* till en *Enhet* vars aktier är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad.
- c) Den *Icke-finansiella enheten* är en *Myndighetsenhet*, en *Internationell organisation*, en *Centralbank* eller en *Enhet* som helt ägs av någon av dessa.
- d) Väsentligen all verksamhet i den *Icke-finansiella enheten* består i att äga (hela eller delar av) det utestående aktieinnehavet i, eller tillhandahålla finansiering och tjänster till, ett eller flera dotterbolag som bedriver handel eller affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i en *Finansiell enhet*, där dock en *Enhet* inte ska anses ha denna status om *Enheten* fungerar som (eller utger sig för att vara) en investeringsfond, såsom exempelvis en private equity-fond, riskkapitalfond, leveraged buy-out-fond eller någon form av investeringsinstrument vars syfte är att förvärva eller finansiera bolag och sedan äga andelar i dessa bolag som anläggningstillgångar för investeringsändamål.
- e) Den *Icke-finansiella enheten* bedriver ännu inte någon affärsverksamhet och har inte tidigare bedrivit någon affärsverksamhet men investerar kapital i tillgångar i syfte att bedriva annan affärsverksamhet än verksamhet i en *Finansiell enhet*, under förutsättning att den *Icke-finansiella enheten* inte anses uppfylla kraven för detta undantag efter det datum som infaller 24 månader efter det datum då den *Icke-finansiella enheten* först etablerades.
- f) Den *Icke-finansiella enheten* har inte varit en *Finansiell enhet* under de senaste fem åren och håller på att avveckla sina tillgångar eller genomgår en omorganisation i syfte att fortsätta eller återuppta affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i en *Finansiell enhet*.
- g) Den *Icke-finansiella enheten* ägnar sig huvudsakligen åt finansierings- och hedgingtransaktioner med eller åt *Närstående enheter* som inte är *Finansiella enheter*, och tillhandahåller inte några finansierings- eller hedgingtjänster till någon *Enhet* som inte är en *Närstående enhet*, förutsatt att den grupp som sådana *Närstående enheter* ingår i huvudsakligen ägnar sig åt affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i en *Finansiell enhet*.
- h) Den *Icke-finansiella enheten* uppfyller samtliga följande krav:
- Den har etablerats och är verksam i den medlemsstat eller jurisdiktion där den har sin hemvist uteslutande för religiösa, välgörenhetsmässiga, vetenskapliga, konstnärliga, kulturella, idrottsliga eller utbildningsmässiga ändamål, eller har etablerats och är verksam i den medlemsstat eller jurisdiktion där den har sin hemvist och är en yrkesorganisation, branschorganisation, handelskammare, arbetstagarorganisation, jordbruks- eller trädgårdsbruksorganisation, medborgarorganisation eller en organisation som uteslutande verkar för att främja social välfärd.
 - Den är befriad från inkomstskatt i den medlemsstat eller jurisdiktion där den har sin hemvist.
 - Den har inga aktieägare eller medlemmar med ägar- eller vinstintressen när det gäller dess intäkter eller tillgångar.
 - Gällande lagstiftning i den medlemsstat eller jurisdiktion där den *Icke-finansiella enheten* har sin hemvist eller *Enhetens* stiftelseurkund tillåter inte att några av *Enhetens* intäkter eller tillgångar utdelas till eller används till förmån för privatperson eller *Enhet* som inte är en välgörenhetsenhet, förutom om detta sker som en följd av den *Icke-finansiella enhetens* välgörenhetsverksamhet eller som betalning av rimlig ersättning för utförda tjänster eller som betalning som motsvarar skäligt marknadsvärde för egendom som den *Icke-finansiella enheten* har förvärvat.
 - Gällande lagstiftning i den medlemsstat eller jurisdiktion där den *Icke-finansiella enheten* har sin hemvist eller den *Icke-finansiella enhetens* stiftelseurkund föreskriver att alla tillgångar vid den *Icke-finansiella enhetens* likvidation eller upplösning överförs till en *Myndighetsenhet* eller annan organisation utan vinstsyfte eller tillfaller regeringen i den medlemsstat eller jurisdiktion där den *Icke-finansiella enheten* har sin hemvist eller något politiskt förvaltningsområde under sådan regering.

E. Övrigt

- Kontohavare:** den person som den kontohållande *Finansiella enheten* har registrerat eller identifierat som innehavare av ett *Finansiellt konto*. En person som inte är ett *Finansiellt institut* och som i egenskap av ombud, förmyndare, förvaltare, underteckningsbehörig, investeringsrådgivare eller förmedlare förvaltar ett *Finansiellt konto* till förmån för annan person eller för annan persons räkning ska inte anses vara innehavare av kontot vid tillämpningen av detta direktiv, utan denna andra person ska anses vara innehavare av kontot. När det är fråga om ett *Försäkringsavtal med kontantvärde* eller ett *Livränteavtal* är *Kontohavaren* varje person som har rättmätig tillgång till *Kontantvärdet* eller rätt att ändra avtalets förmånstagare. Om det inte finns någon person som har tillgång till *Kontantvärdet* eller rätt att ändra förmånstagare ska *Kontohavaren* anses vara varje person som i avtalet anges som ägare och varje person med förvärvat rättigheter till utbetalning i enlighet med avtalet. När ett *Försäkringsavtal med kontantvärde* eller ett *Livränteavtal* faller ut anses varje person som i enlighet med avtalet har rätt till utbetalning som *Kontohavare*.

2. *AML/KYC-förfaranden*: ett *Rapporteringsskyldigt finansiellt institut*s åtgärder för kundkännedom i enlighet med kraven på bekämpning av penningtvätt eller liknande krav som det *Rapporteringsskyldiga finansiella institutet* omfattas av.
3. *Enhet*: en juridisk person eller rättslig konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse.
4. *Närstående enhet*: i) en *Enhet* som kontrollerar eller kontrolleras av en annan *Enhet*, ii) en *Enhet* som står under gemensam kontroll med en annan *Enhet* eller iii) två *Enheter* som är *Investeringsenheter* enligt punkt A.6 b och står under gemensam företagsledning, och ledningen uppfyller kraven på åtgärder för kundkännedom för sådana *Investeringsenheter*. Med kontroll avses här direkt eller indirekt innehav av över 50 % av rösterna och värdet i en *Enhet*.
5. *Skatteregistreringsnummer*: identifikationsnummer för skattebetalare (eller funktionell motsvarighet om sådant nummer saknas).
6. *Styrkande dokumentation*:
 - a) Ett hemvistsintyg utfärdat av ett behörigt myndighetsorgan (till exempel en regering, ett regeringsorgan eller en kommun) i den medlemsstat eller jurisdiktion där betalningsmottagaren uppger sig ha hemvist.
 - b) För fysiska personer, en giltig identitetshandling som utfärdats av ett behörigt myndighetsorgan (till exempel en regering, ett regeringsorgan eller en kommun) och som innehåller personens namn och vanligtvis används för identifikationsändamål.
 - c) När det är fråga om en *Enhet*, officiella handlingar som utfärdats av ett behörigt myndighetsorgan (till exempel en regering, ett regeringsorgan eller en kommun) och som innehåller *Enhetens* namn och adressen till dess huvudkontor antingen i den medlemsstat eller jurisdiktion där *Enheten* säger sig ha sin hemvist eller i den medlemsstat eller jurisdiktion där *Enheten* bildades eller organiserades.
 - d) Årsredovisningshandling, tredje parts kreditrapport, konkursansökan eller rapport från myndighet med ansvar för värdepapperstillsyn.

När det är fråga om ett *Redan befintligt enhetskonto* får *Rapporteringsskyldiga finansiella institut* som *Styrkande dokumentation* använda varje klassificering i det *Rapporteringsskyldiga finansiella institutets* arkiv med avseende på *Kontohavaren* och som fastställts på grundval av ett standardiserat system för branschkode, som registrerats av det *Rapporteringsskyldiga finansiella institutet* i överensstämmelse med dess normala affärsmetoder för förfaranden för kundkännedom/bekämpning av penningtvätt eller för andra regleringsändamål (utom beskattningsändamål) och som det *Rapporteringsskyldiga finansiella institutet* genomförde före dagen för klassificeringen av det *Finansiella kontot* som ett *Redan befintligt konto*, förutsatt att det *Rapporteringsskyldiga finansiella institutet* inte känner till eller inte har anledning att känna till att en sådan klassificering är felaktig eller otillförlitlig. Ett *Standardiserat system för branschkode* är ett kodsysteem som används för att klassificera verksamheter efter verksamhetstyp för andra ändamål än skatteändamål.

AVSNITT IX

FAKTISKT GENOMFÖRANDE

I enlighet med artikel 8.3a i detta direktiv ska det i medlemsstaterna finnas regler och administrativa förfaranden för att säkerställa ett effektivt genomförande och effektiv efterlevnad av de förfaranden för rapportering och åtgärder för kundkännedom som anges ovan, inbegripet:

1. Regler för att förhindra att *Finansiella institut*, fysiska personer eller förmedlare införa rutiner avsedda att kringgå förfarandena för rapportering och åtgärderna för kundkännedom.
2. Regler enligt vilka det krävs att *Rapporteringsskyldiga finansiella institut* för register över de åtgärder som vidtas och de belägg som åberopas för att genomföra förfarandena ovan samt lämpliga åtgärder för att inhämta dessa registrerade upplysningar.
3. Administrativa förfaranden för att verifiera *Rapporteringsskyldiga finansiella institut*s efterlevnad av förfarandena för rapportering och åtgärderna för kundkännedom, och administrativa förfaranden för uppföljning av ett *Rapporteringsskyldigt finansiellt institut* när icke dokumenterade konton rapporteras.

4. Administrativa förfaranden för att säkerställa att risken är fortsatt låg för att de *Enheter* och konton som enligt nationell lagstiftning är *Icke rapporteringsskyldiga finansiella institut* och *Undantagna konton* ska användas för skatteundrandragande.
5. Effektiva verkställighetsbestämmelser för att komma tillrätta med bristande efterlevnad.

AVSNITT X

GENOMFÖRANDEDATUM FÖR RAPPORTERINGSSKYLDIGA FINANSIELLA INSTITUT BELÄGNA I ÖSTERRIKE

För *Rapporteringsskyldiga finansiella institut* belägna i Österrike ska samtliga hänvisningar till '2016' och '2017' i denna bilaga betraktas som hänvisningar till '2017' respektive '2018'.

Vad gäller *Redan befintliga konton* som innehas av *Rapporteringsskyldiga finansiella institut* belägna i Österrike ska samtliga hänvisningar till den 31 december 2015 i denna bilaga betraktas som hänvisningar till den 31 december 2016.

BILAGA II

KOMPLETTERANDE REGLER OM RAPPORTERING OCH ÅTGÄRDER FÖR KUNDKÄNNEDOM VAD GÄLLER UPPLYSNINGAR OM FINANSIELLA KONTON

1. Ändrade förhållanden

Ändrade förhållanden är varje förändring som leder till tillägg av upplysningar som är relevanta för en persons status eller som på annat sätt står i strid med personens status. Ändrade förhållanden är även varje förändring eller tillägg av upplysningar avseende *Kontohavarens* konto (inbegripet tillägg, ersättning eller annan förändring avseende en *Kontohavare*) eller varje förändring eller tillägg av upplysningar avseende varje konto som är knutet till ett sådant konto (med tillämpning av de regler för sammanläggning av konton som beskrivs i punkt C.1–3) om en sådan förändring eller ett sådant tillägg av upplysningar påverkar *Kontohavarens* status.

Om ett *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* har gjort en kontroll av hemvistadressen enligt bilaga I avsnitt III punkt B.1, och ändrade förhållanden gör att det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* får kännedom om eller ges anledning till att känna till att den ursprungliga *Styrkande dokumentationen* (eller annan motsvarande dokumentation) är felaktig eller otillförlitlig, måste det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet*, senast den sista dagen på kalenderåret i fråga eller annan lämplig rapporteringsperiod eller 90 kalenderdagar efter anmälan eller upptäckten av sådana ändrade förhållanden, inhämta ett intygande från *Kontohavaren* och ny *Styrkande dokumentation* för att fastställa *Kontohavarens* skatterättsliga hemvist(er). Om det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* inte kan inhämta intyganden och den *Styrkande dokumentationen* till denna dag måste det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* tillämpa det förfarande för sökning i elektroniska arkiv som beskrivs i bilaga I avsnitt III punkt B.2–6.

2. Intyganden för *Nya enhetskonton*

I syfte att fastställa, i fråga om *Nya enhetskonton*, huruvida en *Person med bestämmande inflytande* över en *Passiv icke-finansiell enhet* är en *Rapporteringskyldig person* får ett *Rapporteringskyldigt finansiellt institut* endast använda ett intygande, antingen från *Kontohavaren* eller från *Personen med bestämmande inflytande*.

3. Ett *Finansiellt instituts* hemvist

Ett *Finansiellt institut* har sin hemvist i en medlemsstat om den omfattas av medlemsstatens jurisdiktion (dvs. att medlemsstaten kan ålägga det *Rapporteringskyldiga finansiella institutet* en rapporteringskyldighet). Om ett *Finansiellt institut* har sin skatterättsliga hemvist i en medlemsstat omfattas den i allmänhet av medlemsstatens jurisdiktion och är således ett *Finansiellt institut* i den medlemsstaten. När det är fråga om en trust som är ett *Finansiellt institut* (oavsett om den har sin skatterättsliga hemvist i en medlemsstat) anses trusten omfattas av en medlemsstats jurisdiktion om en eller flera av dess förvaltare har sin hemvist i denna medlemsstat, utom om trusten rapporterar samtliga upplysningar som krävs i enlighet med detta direktiv med avseende på *Rapporteringspliktiga konton* som förvaltas av trusten till en annan medlemsstat eftersom den har sin skatterättsliga hemvist i denna andra medlemsstat. Om ett *Finansiellt institut* (med undantag för trust) inte har någon skatterättslig hemvist (t.ex. eftersom den behandlas som skatterättslig transparent eller är belägen i en jurisdiktion som inte har någon inkomstskatt) anses den lyda under en medlemsstats jurisdiktion och är således ett *Finansiellt institut* i en medlemsstat om

- a) den är registrerad i enlighet med medlemsstatens lagstiftning,
- b) den har sin företagsledning (inbegripet faktisk företagsledning) i medlemsstaten eller
- c) den omfattas av finansiell tillsyn i medlemsstaten.

Om ett *Finansiellt institut* (med undantag för trust) har sin hemvist i två eller fler medlemsstater kommer detta *Finansiella institut* att omfattas av skyldigheterna avseende rapportering och åtgärder för kundkännedom i den medlemsstat där den förvaltar det eller de *Finansiella kontona*.

4. Kontoförvaltning

Ett konto anses i allmänhet förvaltas av ett *Finansiellt institut* enligt följande:

- a) Ett *Depåkonto* förvaltas av det *Finansiella institut* som förvaltar tillgångarna på kontot (inbegripet ett *Finansiellt institut* som i egenskap av mäklare innehar tillgångar för en *Kontohavare* i detta institut).
- b) Ett *Inlåningskonto* förvaltas av det *Finansiella institut* som är skyldigt att göra utbetalningar med avseende på kontot (utom ett ombud för ett *Finansiellt institut* oavsett om ombudet är ett *Finansiellt institut*).

- c) Räkna på aktiekapital eller lån som utgör ett *Finansiellt konto* i ett *Finansiellt institut* förvaltas av ett sådant *Finansiellt institut*.
- d) Ett *Försäkringsavtal med kontantvärde* eller ett *Livränteavtal* förvaltas av det *Finansiella institut* som är skyldigt att göra utbetalningar med avseende på avtalet.

5. Truster som är *Passiva icke-finansiella enheter*

En *Enhet* såsom en delägarbeskattad juridisk person, en delägarbeskattad juridisk person med begränsat ansvar eller liknande juridisk konstruktion som i enlighet med bilaga I avsnitt VIII punkt D.3 inte har någon skatterättslig hemvist, ska behandlas som om den hade hemvist i den jurisdiktion där platsen för dess faktiska företagsledning finns. För dessa syften anses en juridisk person eller juridisk konstruktion 'likna' en delägarbeskattad juridisk person och en delägarbeskattad juridisk person med begränsat ansvar om den inte behandlas som en beskattningsbar enhet i en medlemsstat enligt medlemsstatens skattelagstiftning. I syfte att undvika dubbelrapportering (med tanke på omfattningen av begreppet *Personer med bestämmande inflytande* i fråga om truster) får en trust som är en *Passiv icke-finansiell enhet* inte anses vara en liknande juridisk konstruktion.

6. Adress till *Enhetens* huvudkontor

Ett av de krav som beskrivs i bilaga I avsnitt VIII punkt E.6 c är att den officiella dokumentationen om en *Enhet* ska innehålla adressen till *Enhetens* huvudkontor antingen i den medlemsstat eller jurisdiktion där *Enheten* uppger sig ha sin hemvist, eller den medlemsstat eller jurisdiktion där *Enheten* bildades eller organiserades. Adressen till *Enhetens* huvudkontor är i allmänhet platsen för dess faktiska företagsledning. Adressen till ett *Finansiellt institut* där *Enheten* för ett konto, en postbox eller en adress som används enbart för post är inte adressen till *Enhetens* huvudkontor såvida inte denna adress är den enda adress som *Enheten* använder och anges som *Enhetens* registrerade adress i dess organisationsdokumentation. Vidare är en adress som tillhandahålls med anvisningar om att hålla kvar all post till adressen i fråga inte adressen till *Enhetens* huvudkontor."

Promemorians lagförslag

Förslag till lag om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton¹Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 kap. Lagens tillämpningsområde m.m.

1 § Denna lag gäller för sådan identifiering av konton som finansiella institut ska göra och som avses i rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning och i det multilaterala behörighetsavtalet om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton².

Bestämmelser om sådan identifiering av konton som finansiella institut ska göra och som avses i avtalet mellan Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering för att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler och för att genomföra FATCA finns i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet.

2 § I lagen finns

- definitioner och förklaringar (2 kap., 3 kap. 3–10 §§ och 8 kap. 5 §),
- bestämmelser om undantagna finansiella institut, faktiska innehavare och konton (3 kap. 1 och 2 §§),
- bestämmelser om granskning av befintliga finansiella konton som innehas av fysiska personer (4 kap.),
- bestämmelser om granskning av nya finansiella konton som innehas av fysiska personer (5 kap.),
- bestämmelser om granskning av befintliga finansiella konton som innehas av enheter (6 kap.),
- bestämmelser om granskning av nya finansiella konton som innehas av enheter (7 kap.), och
- övriga bestämmelser (8 kap.).

2 kap. Definitioner och förklaringar

Var finns definitioner och förklaringar?

1 § I detta kapitel finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i lagen. Det finns definitioner och förklaringar också i 3 och 8 kap.

Bestämmelser om betydelsen av följande begrepp, termer och uttryck samt förklaringar finns i nedan angivna paragrafer:

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelse enligt rådets direktiv 2014/107/EU.

² Sveriges regering undertecknade avtalet den 29 oktober 2014 i Berlin.

aktiv icke-finansiell enhet i 2–4 §§
 andel i eget kapital i 21 §
 annan stat eller jurisdiktion i 21 §
 befintligt konto i 21 §
 bred pensionsfond i 3 kap. 5 §
 depåkonto i 11 §
 dotterföretag i 21 §
 enhet i 21 §
 etablerad värdepappersmarknad i 13 §
 finansiell tillgång i 5 §
 finansiellt institut i 6–10 §§
 finansiellt konto i 11 §
 föremål för regelmässig handel i 12 §
 försäkringsavtal i 21 §
 försäkringsavtal med kontantvärde i 21 §
 gruppförsäkringsavtal med kontantvärde i 8 kap. 4 §
 grupplivränteavtal i 8 kap. 4 §
 hemvist i en annan stat eller jurisdiktion i 14 §
 högvärdekonto i 21 §
 inlåningskonto i 11 §
 internationell organisation i Sverige i 3 kap. 4 §
 investeringsenhet i 9 §
 kontantvärde i 15 §
 kontohavare i 16 §
 konto som innehas av dödsbo i 3 kap. 8 §
 kvalificerad utfärdare av kreditkort i 3 kap. 6 §
 kvalificerat kreditkortskonto i 3 kap. 10 §
 livränteavtal i 21 §
 lågvärdekonto i 21 §
 nytt konto i 21 §
 närstående enhet i 17 §
 odokumenterat konto i 21 §
 passiv icke-finansiell enhet i 21 §
 person med bestämmande inflytande i 18 §
 rapporteringspliktigt konto i 19 §
 rapporteringsskyldigt finansiellt institut i 20 §
 skatteregistreringsnummer i 21 §
 spärrat konto i 3 kap. 9 §
 svensk myndighetsenhet i 3 kap. 3 §
 viss temporär dödsfallsförsäkring i 3 kap. 7 §

Aktiv icke-finansiell enhet

2 § Med aktiv icke-finansiell enhet avses en enhet som inte är ett finansiellt institut och

1. vars intäkter under det föregående kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod till mindre än 50 procent utgörs av passiv inkomst och vars tillgångar som innehades under det föregående kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod till mindre än 50 procent utgjordes av tillgångar som genererar eller innehas i syfte att generera sådana inkomster,

2. vars andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad,

3. som är närstående till en enhet vars andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad,

4. som är

a) en myndighetsenhet,

b) en internationell organisation,

c) en sådan centralbank som avses i 19 § tredje stycket, eller

d) en enhet som ägs uteslutande av någon som avses i a–c,

5. vars verksamhet uteslutande eller nästan uteslutande består i att

a) äga hela eller delar av det utestående innehavet i ett eller flera dotterföretag som bedriver handel eller affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut, eller

b) att tillhandahålla finansiering och tjänster till ett eller flera sådana dotterföretag som avses i a,

6. som inte bedriver eller tidigare har bedrivit någon affärsverksamhet och som investerar kapital i tillgångar i syfte att bedriva näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut samt har etablerats inom de senaste 24 månaderna,

7. som inte varit ett finansiellt institut under de senaste fem åren och som håller på att avveckla sina tillgångar eller genomgår en omorganisation i syfte att fortsätta eller återuppta näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut, eller

8. som huvudsakligen ägnar sig åt finansiering eller hedging-transaktioner med eller åt närstående enheter som inte är finansiella institut, och som inte tillhandahåller finansierings- eller hedgingtjänster till någon enhet som inte är närstående, under förutsättning att den grupp som de närstående enheterna ingår i ägnar sig åt affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

En enhet ska dock inte anses vara en aktiv icke-finansiell enhet enligt första stycket 5 om den fungerar som eller utger sig för att vara någon form av investeringsenhet vars syfte är att förvärva eller finansiera bolag och sedan inneha andelar i dessa bolag som anläggningstillgångar för investeringsändamål.

3 § Med aktiv icke-finansiell enhet avses även en enhet

1. som har etablerats och är verksam i den jurisdiktion där den har sin hemvist och

a) som har etablerats och är verksam uteslutande för ändamål som avser religion, välgörenhet, vetenskap, konstnärlighet, kultur, idrott eller utbildning, eller

b) som är en yrkesorganisation, branschorganisation, handelskammare, arbetstagarorganisation, jord- eller trädgårdsbruksorganisation, medborgarorganisation eller en organisation som uteslutande verkar för att främja social välfärd,

2. som är befriad från inkomstskatt i den jurisdiktion där den har sin hemvist,

3. som inte har några ägare eller medlemmar med ägar- eller vinstintressen när det gäller enhetens intäkter eller tillgångar,

4. vars hemvistjurisdiktions lagstiftning eller vars stiftelseurkund inte tillåter att några av enhetens intäkter eller tillgångar delas ut till eller

används till förmån för en privatperson eller en enhet som inte är en välgörenhetsenhet, utöver om detta sker som en följd av enhetens fullföljande av de ändamål som anges i 1 eller som betalning av skälig ersättning för utförda tjänster eller som betalning som motsvarar skäligt marknadsvärde för egendom som enheten har förvärvat, och

5. vars hemvistjurisdiktions lagstiftning eller vars stiftelseurkund föreskriver att enhetens alla tillgångar vid dess likvidation eller upplösning tillfaller en myndighet eller en annan icke vinstdrivande organisation eller staten, regeringen eller ett politiskt förvaltningsområde under regeringen i enhetens hemvistjurisdiktion.

4 § Med aktiv icke-finansiell enhet avses även sådana stiftelser, ideella föreningar, registrerade trossamfund och andra juridiska personer som är undantagna från skattskyldighet enligt 7 kap. 3–17 §§ inkomstskattelagen (1999:1229).

Finansiell tillgång

5 § Med finansiell tillgång avses värdepapper, ägarandelar, råvaror, swappar, försäkringsavtal, livränteavtal. Med finansiell tillgång avses även en andel i sådana tillgångar. Med värdepapper avses inte icke belånade direkta fastighetsinnehav.

Finansiellt institut

6 § Med finansiellt institut avses en enhet som anges i 7, 8, 9 eller 10 §. Med finansiellt institut avses dock inte i något fall en enhet vars verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande består

1. i att direkt eller indirekt äga hela eller delar av det utestående aktieinnehavet i ett eller flera dotterföretag som bedriver handel eller affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut eller att tillhandahålla finansiering och tjänster till ett eller flera sådana dotterföretag, eller

2. av finansiering eller hedgingtransaktioner med eller åt närstående enheter som inte är finansiella institut men inte tillhandahållande av finansierings- eller hedgingtjänster till någon enhet som inte är närstående, om den grupp som de närstående enheterna ingår i ägnar sig åt affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

7 § En enhet är ett finansiellt institut om förvaring eller förvaltning av finansiella tillgångar för någon annans räkning utgör en så väsentlig del av verksamheten att de av enhetens intäkter som härrör från sådan förvaring eller förvaltning och därtill knutna finansiella tjänster motsvarar eller överstiger 20 procent av enhetens sammanlagda intäkter under den kortaste perioden av

1. den treårsperiod som avslutas vid utgången av det räkenskapsår som föregår tidpunkten då bedömningen görs, eller

2. den period som enheten har existerat.

8 § En enhet är ett finansiellt institut om den tar emot insättningar inom ramen för ordinarie verksamhet som kreditinstitut eller liknande verksamhet.

9 § En enhet är ett finansiellt institut om

1. den i sin näringsverksamhet huvudsakligen bedriver en eller flera av följande verksamheter för en kunds räkning:

- a). handel med penningmarknadsinstrument, valuta, valuta-, ränte- eller indexinstrument, överlåtbara värdepapper eller råvarufutures,
- b) individuell och kollektiv portföljförvaltning, eller
- c) annan verksamhet som innebär att finansiella tillgångar investeras, administreras eller förvaltas, eller

2. dess bruttointäkter huvudsakligen kommer från investering i, återinvestering i eller handel med finansiella tillgångar och den förvaltas av en annan enhet som är en sådan enhet som beskrivs i 1 eller i 7, 8 eller 10 §.

Första stycket ska tolkas i enlighet med vad som gäller för definitionen av begreppet finansiellt institut i rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF).

Sådana finansiella institut som avses i första stycket benämns i denna lag investeringsenheter.

10 § En enhet är ett finansiellt institut om den är ett sådant försäkringsföretag eller försäkringsföretags holdingbolag som tecknar eller är förpliktat att verkställa utbetalningar i enlighet med försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal.

Finansiellt konto

11 § Med finansiellt konto avses ett konto hos ett finansiellt institut som är

1. ett företags-, löne-, person-, spar-, kapital- eller girokonto eller konto som finns dokumenterat genom insättningsbevis, sparbevis, investeringsbevis, inlåningsbevis, eller annat liknande instrument som tillhandahålls av ett finansiellt institut inom ramen för dess regelmässiga verksamhet som kreditinstitut eller liknande verksamhet, samt belopp som förvaltas av ett försäkringsföretag och som i enlighet med ett avtal om garanterad investering eller liknande avtal är föremål för utbetalning eller tillgodoräknande av ränta (inlåningskonto),

2. ett annat konto än ett försäkrings- eller livränteavtal och som förs till förmån för någon annan person och innehåller finansiella tillgångar (depåkonto),

3. en andel i eget kapital eller skulder i en investeringsenhet,

4. en andel i eget kapital eller skulder i en enhet som är ett annat finansiellt institut än ett sådant som avses i 3, om typen av andel har valts i syfte att undvika att andelen är att anse som ett rapporteringspliktigt konto enligt denna lag, eller

5. ett försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal som tecknas eller förvaltas av ett finansiellt institut.

En andel i eget kapital eller skulder i en investeringsenhet ska, trots det som anges i första stycket 3, inte anses vara ett finansiellt konto om investeringsenheten är ett finansiellt institut endast på grund av att den

1. erbjuder investeringsrådgivning till kund och agerar för sådan kunds räkning, eller

2. hanterar portföljer för kund och agerar på sådan kunds vägnar i syfte att investera, förvalta eller administrera finansiella tillgångar som i kundens namn sätts in hos ett annat finansiellt institut.

Ett konto som avses i första stycket ska, trots det som anges i första stycket, inte anses vara ett finansiellt konto om det är undantaget från rapporteringsplikt enligt bestämmelserna i 3 kap.

Föremål för regelmässig handel

12 § Med föremål för regelmässig handel avses att handeln med en andel förtgående har en omfattning som inte är oväsentlig.

Etablerad värdepappersmarknad

13 § Med etablerad värdepappersmarknad avses en handelsplats som är officiellt erkänd och som övervakas av en offentlig myndighet där handelsplatsen är belägen och som har ett inte oväsentligt årligt värde på de andelar som handlas på handelsplatsen.

Hemvist i en annan stat eller jurisdiktion

14 § Med att en fysisk person eller en enhet har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion avses att den

1. har sin skatterättsliga hemvist i den andra staten eller jurisdiktionen i enlighet med den statens lagstiftning och den staten eller jurisdiktionen inte är Sverige, eller

2. är ett dödsbo efter en avliden fysisk person som hade sin skatterättsliga hemvist i den andra staten eller jurisdiktionen och den staten eller jurisdiktionen inte är Sverige.

Vid tillämpning av första stycket ska en enhet som inte har någon skatterättslig hemvist behandlas som om den har sin skatterättsliga hemvist i den stat eller jurisdiktion där platsen för dess faktiska företagsledning finns. Detta gäller dock inte trustar som är passiva icke-finansiella enheter.

Kontantvärde

15 § Med kontantvärde avses det belopp som är det högsta av

1. det belopp som en försäkringstagare har rätt att få vid återköp eller uppsägning av ett försäkringsavtal, utan avdrag för avgifter för återköp eller pantsättning, eller

2. det belopp som försäkringstagaren kan låna i enlighet med eller med hjälp av avtalet.

I kontantvärdet ska dock inte ingå belopp som betalas i enlighet med ett försäkringsavtal och som

1. betalas med anledning av en dödsfallsförsäkring och uteslutande till följd av den försäkrades dödsfall.

2. är en personskade- eller sjukdomsförmån eller annan försäkringsförmån som utgör ersättning för ekonomisk skada som uppkommit i samband med en sådan händelse som försäkringen gäller för,

3. är en återbetalning till försäkringstagaren av premie, exklusive försäkringsavgifter, som tidigare har betalats i enlighet med ett försäkringsavtal som inte är ett livränteavtal eller en dödsfallsförsäkring, på grund av att avtalet hävts eller sagts upp, risken reducerats under försäkringsavtalets löptid eller premien ändrats till följd av en korrigerings av ett räknefel eller annat misstag avseende premien,

4. är en återbäring till försäkringstagaren, utom vid uppsägning, om återbäringen avser ett försäkringsavtal enligt vilket de enda förmåner som ska betalas ut är sådana som anges i 2, eller

5. är avkastning på en förskottspremie eller en premiebetalning för ett försäkringsavtal för vilket premien ska betalas minst en gång om året, om beloppet av förskottspremien eller premiebetalningen inte överstiger nästa årspremie som ska betalas enligt avtalet.

Kontohavare

16 § Med kontohavare avses den person som har registrerats eller identifierats som innehavare av ett finansiellt konto.

Om det finansiella kontot är ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal, avses med kontohavare varje person som kan få rätt till kontantvärdet eller har rätt att ändra avtalets förmånstagare. Om det inte finns någon person som kan få rätt till kontantvärdet eller har rätt att ändra förmånstagare, ska varje person som i avtalet anges som försäkringstagare och varje person med förvärvade rättigheter till utbetalning i enlighet med avtalet anses som kontohavare. När utbetalningar börjar göras från ett försäkringsavtal med kontantvärde eller ett livränteavtal, anses varje person som har rätt till utbetalning som kontohavare.

När en person som inte är ett finansiellt institut förvaltar ett finansiellt konto i egenskap av ombud, förmyndare, förvaltare, behörig undertecknare, investeringsrådgivare eller förmedlare till förmån för annan person eller för annan persons räkning, ska den andra personen anses vara innehavare av kontot. Detta gäller dock inte när en advokat förvaltar ett finansiellt konto till förmån för en klient.

Närstående enhet

17 § Med närstående enhet avses en enhet som

1. kontrollerar den andra enheten,
2. kontrolleras av den andra enheten,
3. står under gemensam kontroll med den andra enheten, eller

2. är en investeringsenhet och står under gemensam förvaltning som en annan investeringsenhet, om förvaltaren genomför den granskning som föreskrivs i 4–8 kap. för båda investeringsenheterna.

Med kontroll avses i första stycket 1 direkt eller indirekt innehav av mer än 50 procent av rösterna eller värdet i en enhet.

Person med bestämmande inflytande

18 § Med person med bestämmande inflytande avses en fysisk person som utövar kontroll över en enhet. När det är fråga om en trust ska stiftaren, förvaltaren, beskyddaren, förmånstagaren eller förmånstagarkretsen och varje annan fysisk person som utövar verklig kontroll över trusten anses vara personer med bestämmande inflytande. När det är fråga om en juridisk konstruktion som inte är en trust avses personer i samma eller motsvarande ställning som personer med bestämmande inflytande över en trust. Begreppet ska tolkas i enlighet med rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF).

Rapporteringspliktigt konto

19 § Med rapporteringspliktigt konto avses ett finansiellt konto som har identifierats som ett sådant enligt bestämmelserna i 4–8 kap.

Ett konto ska dock inte anses vara ett rapporteringspliktigt konto om samtliga kontohavare eller personer med bestämmande inflytande över kontohavare som är passiva icke-finansiella enheter är

1. andra finansiella institut än investeringsenheter i icke deltagande jurisdiktioner,
2. bolag vars aktier regelmässigt handlas på en etablerad värdepappersmarknad,
3. bolag som är närstående enheter till sådana bolag som avses i 2,
4. myndighetsenheter,
5. internationella organisationer, och
6. centralbanker.

Vid tillämpning av andra stycket 1 ska ett finansiellt instituts fasta driftsställe i en annan jurisdiktion än den där det anses vara ett finansiellt institut i den andra jurisdiktionen.

Vid tillämpning av andra stycket 6 avses med centralbank en bank som enligt lag eller regeringsbeslut är den centrala myndighet, förutom jurisdiktionens regering, som utfärdar instrument avsedda att användas som cirkulerande valuta. En sådan bank kan inbegripa ett organ som är skilt från jurisdiktionens regering, oavsett om det helt eller delvis ägs av jurisdiktionen.

Rapporteringskyldigt finansiellt institut

20 § Med rapporteringskyldigt finansiellt institut avses ett svenskt finansiellt institut som inte är undantaget från rapporteringskyldighet enligt 3 kap.

Det är fondbolaget eller fondföretaget som förvaltar en värdepappersfond och förvaltaren av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) som förvaltar en specialfond som är rapporteringskyldiga finansiella institut i stället för värdepappersfonden eller specialfonden, om det annars vid tillämpning av första stycket skulle ha varit värdepappersfonden eller specialfonden som är rapporteringskyldigt finansiellt institut. Vid tillämpning av 22 b kap. 8 § skatteförordningen (2011:1244) ska fondbolaget som förvaltar en värdepappersfond anses vara gäldenär eller garant för rapporteringspliktiga konton hos värdepappersfonden, och AIF-förvaltaren som förvaltar en specialfond

anses vara gäldenär eller garant för rapporteringspliktiga konton hos specialfonden.

Vid tillämpning av första eller andra stycket ska ett utländskt finansiellt instituts fasta driftställe i Sverige anses vara ett svenskt finansiellt institut. Ett svenskt finansiellt instituts fasta driftställe i en annan stat eller jurisdiktion ska dock inte anses vara ett svenskt finansiellt institut. Vid tillämpning av första stycket ska en sådan utländsk värdepapperscentral som avses i 1 kap. 3 § lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument och som ska ge in ett åtagande till Skatteverket enligt 23 kap. 8 § skatteförfarandelagen anses vara ett svenskt finansiellt institut om det är ett finansiellt institut enligt 6–10 §§ i detta kapitel.

Andra definitioner

21 § I denna lag avses med

andel i eget kapital: när det är fråga om ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som är ett finansiellt institut, en andel i handelsbolagets eller den juridiska personens kapital eller i dess avkastning,

annan stat eller jurisdiktion: om något annat inte anges, en annan stat eller jurisdiktion än Sverige,

befintligt konto: ett finansiellt konto som öppnats den 31 december 2015 eller tidigare,

dotterföretag: dotterföretag i enlighet med det begreppets betydelse enligt aktiebolagslagen (2005:551),

enhet: en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse,

försäkringsavtal: ett annat avtal än ett livränteavtal, som innebär att utfärdaren förbinder sig att betala ut ett belopp vid ett eller flera tillfällen till följd av en specifik oviss händelse förknippad med dödsfall, sjukdom, olycksfall, skadeståndsanspråk eller egendomsskada,

försäkringsavtal med kontantvärde: ett försäkringsavtal som har ett kontantvärde och som inte är ett ansvarsåterförsäkringsavtal mellan två försäkringsföretag,

högvärdekonto: ett befintligt konto vars sammanräknade balans eller värde uppgår till mer än 1 000 000 US-dollar den 31 december 2015 eller vid utgången av ett senare kalenderår,

livränteavtal: ett avtal

a) enligt vilket utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under en viss tidsperiod som helt eller delvis bestäms med hänsyn till den förväntade livslängden för en eller flera personer, eller

b) som betraktas som livränteavtal i enlighet med den stats eller jurisdiktions lagstiftning, föreskrifter eller praxis där avtalet slöts och i enlighet med vilken utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under ett visst antal år,

lågvärdekonto: ett befintligt konto vars sammanräknade balans eller värde inte uppgår till mer än 1 000 000 US-dollar den 31 december 2015,

nytt konto: ett finansiellt konto som öppnats den 1 januari 2016 eller senare,

odokumenterat konto: ett konto som ska anses vara ett odokumenterat konto enligt 4 kap. 3 eller 11 §, 5 kap. 3 § andra stycket, 6 kap. 5 § tredje stycket, 7 kap. 1 § tredje stycket eller 7 kap. 5 § tredje stycket,

passiv icke-finansiell enhet: en enhet som inte är ett finansiellt institut, en aktiv icke-finansiell enhet eller en investeringsenhet i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion,

skatteregistreringsnummer: ett identifikationsnummer för skattebetalare eller en funktionell motsvarighet till det om ett sådant nummer saknas.

Betydelsen och tillämpningsområdet framgår av annan lag

22 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229), om inte något annat anges i denna lag.

3 kap. Undantagna finansiella institut och konton

Undantag från rapporteringsskyldighet respektive rapporteringsplikt

1 § Följande enheter är, om de är finansiella institut, undantagna från rapporteringsskyldighet:

1. Sveriges riksbank,
2. svenska myndighetsenheter,
3. internationella organisationer i Sverige,
4. breda pensionsfonder,
5. pensionsstiftelser enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.,
6. kvalificerade utfärdare av kreditkort,
7. vinstandelsstiftelser,
8. investeringsrådgivare, och
9. investeringsansvariga.

Enheter som avses i första stycket 1–3 ska dock inte vara undantagna faktiska innehavare eller undantagna från rapporteringsskyldighet i den del deras verksamhet är sådan kommersiell verksamhet som normalt bedrivs av sådana finansiella institut som anges i 2 kap. 7, 8 eller 10 §.

2 § Följande konton är undantagna från rapporteringsplikt:

1. pensionsförsäkring som uppfyller kraven i inkomstskattelagen (1999:1229) och som tecknas och förvaltas i Sverige,
2. pensionssparkonto som uppfyller kraven i inkomstskattelagen (1999:1229),
3. viss temporär dödsfallsförsäkring,
4. konto som innehas av dödsbo,
5. spärrat konto, och
6. kvalificerat kreditkortskonto.

Definitioner och förklaringar

3 § Med svensk myndighetsenhet avses staten Sverige, Sveriges riksdag, Sveriges regering, svenska landsting, svenska kommuner och till någon

av dessa hörande organ, verk, integrerade delar eller kontrollerade enheter.

Med integrerad del avses person, organisation, förvaltning, verk, fond, institution eller annat organ, oavsett sammansättning, som utgör en svensk myndighet. Detta gäller dock bara om myndighetens nettoinkomster tillgodogörs myndighetens eget konto eller annat svenskt konto som innehas av en myndighetsenhet och ingen del av nettoinkomsterna fördelas till förmån för någon privatperson. Begreppet integrerad del omfattar inte fysisk person som är statschef eller tjänsteman eller handläggare inom offentlig förvaltning och som agerar i privat eller eget syfte.

Med kontrollerad enhet avses enhet som till sin form är skild från svenska staten eller som på annat sätt utgör en separat juridisk enhet och

1. som helt och hållet ägs och kontrolleras av en eller flera svenska myndighetsenheter, antingen direkt eller via en eller flera kontrollerade enheter,

2. vars nettoinkomster tillgodogörs enhetens eget konto eller konton hos en eller flera svenska myndighetsenheter, och ingen del av enhetens inkomster fördelas till förmån för någon privatperson, och

3. vars tillgångar tillfaller en eller flera svenska myndighetsenheter vid upplösning.

Inkomster anses inte fördelade till förmån för privatpersoner om dessa personer är de avsedda förmånstagarna för ett offentligt program, och verksamheten inom programmet bedrivs till förmån för allmänheten och för det allmännas bästa eller rör administration inom någon fas av myndighetsutövning.

4 § Med internationell organisation i Sverige avses en mellanstatlig eller överstatlig organisation

1. som har bildats enligt en överenskommelse mellan huvudsakligen stater eller jurisdiktioner,

2. som har en gällande överenskommelse om immunitet och privilegier med Sverige, och

3. vars inkomster inte gynnar privatpersoner.

Med internationell organisation avses även en institution eller ett organ som ägs helt av en internationell organisation enligt första stycket.

5 § Med bred pensionsfond avses en fond som etablerats i Sverige för att tillhandahålla ålderspension eller ersättning vid nedsatt arbetsförmåga eller dödsfall till förmånstagare som är eller tidigare har varit anställda, eller till förmånstagare som angetts av sådana anställda, hos en eller flera arbetsgivare på grundval av utförda tjänster, om fonden

1. inte har någon enskild förmånstagare som har rätt till mer än fem procent av fondens tillgångar,

2. regleras av offentlig myndighet och rapporterar in uppgifter om sina förmånstagare till Skatteverket, och

3. uppfyller minst ett av följande krav:

a) Den är generellt undantagen från beskattning i Sverige av investeringsinkomst, eller sådan inkomst är avdragsgill eller beskattas med en lägre skattesats, enligt svensk lagstiftning på grund av fondens status som pensionsordning eller ordning för andra pensionsförmåner.

b) Minst 50 procent av avsättningarna till fonden, bortsett från överföringar av tillgångar från andra undantagna pensionsfonder eller från sådana pensionsförsäkringar som avses i 3 § 1, kommer från den finansierande arbetsgivaren.

c) Utbetalningar eller uttag från fonden som inte är förenade med kostnader, bortsett från överföringar av tillgångar till andra undantagna pensionsfonder eller till sådana pensionsförsäkringar som avses i 3 § 1, medges endast vid specificerade händelser i samband med pensionering, nedsatt arbetsförmåga eller dödsfall.

d) Avsättningar, med undantag för tillåtna kompensationsinbetalningar, som arbetstagare gör till fonden begränsas med hänsyn till arbetstagarens intjänade inkomst eller får inte överstiga 50 000 US-dollar per år.

6 § Med kvalificerad utfärdare av kreditkort avses ett svenskt finansiellt institut som uppfyller följande krav:

1. Det är ett finansiellt institut endast på grund av att det utfärdar kreditkort där insättningar endast accepteras när en kund gör en inbetalning som överstiger det utestående saldot med avseende på kortet och det överskjutande beloppet inte omedelbart återbetalas till kunden.

2. Det från och med den 1 januari 2016 har infört riktlinjer och förfaranden för att antingen förhindra kundinsättningar som överstiger 50 000 US-dollar eller säkerställer att kundinsättningar som överstiger 50 000 US-dollar återbetalas till kunden inom 60 dagar.

Vid tillämpning av första stycket 2 ska kundinsättning som rör kreditsaldo som uppstått på grund av omtvistade debiteringar inte omfattas. Kundinsättning som rör kreditsaldo som uppstått på grund av returnerade varor ska omfattas.

7 § Med viss temporär dödsfallsförsäkring avses ett dödsfallsförsäkringsavtal, om

1. försäkringstiden går ut innan den försäkrade har fyllt 90 år,
2. premier betalas minst en gång om året med ett belopp som inte minskar över tid under perioden fram till den första av följande händelser:

a) avtalet upphör, eller

b) den försäkrade fyller 90 år,

3. avtalet inte har något avtalsvärde som en person kan få tillgång till genom uttag, lån eller på annat sätt utan att avtalet sägs upp,

4. andra belopp än dödsfallsförmånen som ska betalas ut vid avtalets annullering eller utgång inte överstiger de sammanlagda premier som betalats in under avtalstiden minskat med dödsfalls-, sjukdoms- och omkostnadsersättning, oavsett om sådana faktiskt uppkommit eller inte, för den eller de perioder som avtalet löpt och minskat med eventuella belopp som betalats ut innan avtalet annullerats eller löpt ut, och

5. avtalet inte innehåller av person som förvärvat avtalet i värdeskapande syfte.

8 § Med konto som innehåller av dödsbo avses ett konto i Sverige som innehåller uteslutande av ett dödsbo, om kopia på den avlidnes testamente eller dödsbevis finns med i dokumentationen för kontot.

9 § Med spärrat konto avses ett konto som skapats i samband med

1. domstols beslut eller dom,

2. försäljning, byte eller uthyrning av fast eller lös egendom, om

a) kontomedlen utgörs uteslutande av förskottsbetalning, handpenning, deposition som säkerhet för prestation med direkt koppling till transaktionen eller liknande betalning eller av finansiella tillgångar som satts in på kontot i samband med försäljning, byte eller uthyrning av egendomen,

b) kontot har öppnats och används uteslutande för att säkerställa att

– köparen uppfyller sina skyldigheter när det gäller att betala köpeskilling för egendomen,

– säljaren uppfyller sina skyldigheter när det gäller att stå för eventuella ansvarsförpliktelser, eller

– uthyraren eller hyrestagaren uppfyller sina skyldigheter när det gäller att betala eventuell ersättning för skador på den hyrda egendomen i enlighet med vad som avtalats i hyreskontraktet,

c) tillgångarna på kontot, inklusive de inkomster som de genererar, kommer att utbetalas eller på annat sätt fördelas till förmån för köparen, säljaren eller uthyraren eller för att någon av dessa ska kunna uppfylla sina skyldigheter, när egendomen säljs, byts eller överläts eller när avtalet upphör att gälla,

d) kontot inte är ett marginalkonto eller liknande konto som öppnats i samband med att en finansiell tillgång säljs eller byts, och

e) kontot inte är knutet till ett kreditkortskonto,

3. skyldighet för ett finansiellt institut som erbjuder ett lån med fast egendom som säkerhet att sätta av en del av betalningen uteslutande i syfte att underlätta att skatter eller försäkringsavgifter som rör den fasta egendomen kan betalas vid ett senare tillfälle, eller

4. ett finansiellt instituts skyldighet att underlätta att skatter kan betalas vid ett senare tillfälle.

10 § Med kvalificerat kreditkortskonto avses ett konto som är kopplat till ett kreditkort, om

1. insättningar på kontot endast accepteras när kontohavaren gör en inbetalning som överstiger det utestående saldot med avseende på kortet och det överskjutande beloppet inte omedelbart återbetalas till kunden, och

2. kreditkortsutfärdaren från och med den 1 januari 2016 har infört riktlinjer och förfaranden för att antingen förhindra kundinsättningar som överstiger 50 000 US-dollar eller säkerställer att kundinsättningar som överstiger 50 000 US-dollar återbetalas till kunden inom 60 dagar.

Vid tillämpning av första stycket 2 ska kundinsättning som rör kreditsaldo som uppstått på grund av omtvistade debiteringar inte omfattas. Kundinsättning som rör kreditsaldo som uppstått på grund av returnerade varor ska omfattas.

4 kap. Granskning av befintliga finansiella konton som innehas av fysiska personer

Konton vars sammanlagda saldo eller värde uppgår till 1 000 000 US-dollar eller mindre (lågvärdekonton)

1 § När det gäller befintliga lågvärdekonton som innehas av fysiska personer, får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet, om det har en aktuell bostadsadress registrerad som baseras på styrkande dokumentation, betrakta kontohavaren som en person med hemvist i den stat eller jurisdiktion där adressen finns. Kontot är då rapporteringspliktigt om adressen finns i en annan stat eller jurisdiktion.

Om omständigheterna, efter tillämpning av första stycket, förändras på ett sådant sätt att det finns skäl att anta att den styrkande dokumentation som bostadsadressen baseras på är oriktig eller otillförlitlig, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet senast vid utgången av kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod eller, om den tidpunkten är senare, senast inom 90 dagar från att de förändrade omständigheterna upptäcktes, inhämta ett intygande från kontohavaren och ny styrkande dokumentation för att fastställa i vilken eller vilka stater eller jurisdiktioner kontohavaren har hemvist. Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte kan inhämta intyganden och den styrkande dokumentationen, ska institutet granska kontot i enlighet med 2 §.

2 § När det gäller andra befintliga lågvärdekonton som innehas av fysiska personer än sådana där kontohavaren betraktas som en person med hemvist i en viss stat eller jurisdiktion med tillämpning av 1 § första stycket, ska ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut granska den information som finns i dess elektroniskt sökbara databaser. Om inte annat följer av 7 § är ett sådant konto ett rapporteringspliktigt konto i förhållande till varje sådan annan stat eller jurisdiktion som det vid granskningen framkommer

1. att kontohavaren har hemvist i,
2. att kontohavaren har en aktuell post- eller bostadsadress i,
3. att kontohavaren har ett telefonnummer i och inget telefonnummer i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets hemviststat eller hemvistjurisdiktion,
4. när det gäller ett annat konto än ett inlåningskonto, att det finns en stående instruktion att överföra medel från kontot till ett konto i,
5. att det finns en giltig fullmakt eller underteckningsrätt avseende kontot för en person som har en adress i, eller
6. att den enda adress som det finansiella institutet har registrerad för kontohavaren är en c/o- eller poste restante-adress i.

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska ha processer och rutiner för att upptäcka om och när sådana omständigheter som anges i första stycket tillkommer i de elektroniskt sökbara databaserna. Om sådana omständigheter tillkommer med avseende på ett konto efter att granskningen enligt första stycket har genomförts, ska kontot om annat inte följer av 7 § anses vara ett rapporteringspliktigt konto från och med det kalenderår under vilket detta inträffar.

Ett rapporteringspliktigt konto enligt bestämmelserna i första eller andra stycket och 7 § ska anses vara ett sådant fram till dess att kontohavaren eller kontohavarna inte längre har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion.

3 § Om en c/o- eller poste restante-adress till kontohavaren framkommer vid granskningen enligt 2 § första stycket och inga andra omständigheter som anges där framkommer vid granskningen, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet tillämpa den granskning som anges i 6 § avseende kontot eller inhämta ett intygande från kontohavaren eller styrkande dokumentation som fastställer hans eller hennes skatterättsliga hemvist. Om det efter granskningen enligt 6 § inte framkommit någon sådan omständighet som anges i 2 § första stycket 1–6 och det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte lyckas inhämta ett sådant intygande eller sådan annan dokumentation, ska kontot anses vara ett odokumenterat konto.

4 § Ett befintligt lågvärdekonto som innehas av en fysisk person ska granskas enligt 5–11 §§ om dess saldo eller värde överstiger 1 000 000 US-dollar vid utgången av 2016 eller ett senare kalenderår. En sådan granskning ska ha genomförts senast under det kalenderår som följer kalenderåret vid utgången av vilket kontots saldo eller värde första gången översteg 1 000 000 US-dollar.

Konton vars sammanlagda saldo eller värde uppgår till mer än 1 000 000 US-dollar (högvärdekonton)

5 § När det gäller befintliga högvärdekonton som innehas av fysiska personer, ska ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut genomföra granskning enligt 2 §.

6 § Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutets elektroniskt sökbara databaser typiskt sett inte är tillräckliga för att bedöma om sådana omständigheter som anges i 2 § första stycket 1–6 föreligger, ska sådana uppgifter också eftersökas i gällande huvudkundregister, när det gäller granskning av högvärdekonton som innehas av fysiska personer.

Om sådan information inte finns i det gällande huvudkundregistret, ska uppgifterna också eftersökas bland följande handlingar med koppling till kontot som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har inhämtat under de senaste fem åren och som inte är elektroniskt sökbara:

1. den senast inhämtade styrkande dokumentation som avses i 8 kap. 6 § med avseende på kontot,
2. det senaste avtalet eller den senaste av annan dokumentation avseende öppnande av kontot,
3. den senaste dokumentationen som inhämtats med stöd av lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller för att uppfylla annan lagstiftning,
4. gällande fullmakter eller handlingar avseende underteckningsrätt, och
5. gällande stående instruktioner avseende andra konton än inlånskonton att överföra medel.

7 § Om sådana omständigheter som anges i 2 § första stycket har framkommit vid granskning enligt 2–6 §§, ska ett konto dock anses vara ett rapporteringspliktigt konto endast om

1. den omständighet som framkommit är en gällande post- eller bostadsadress i en annan stat eller jurisdiktion, ett eller flera telefonnummer i en annan stat eller jurisdiktion som är de enda telefonnummer som är kopplade till kontot eller, när det gäller andra konton än inlåningskonton, en stående instruktion att överföra medel till ett konto i en annan stat eller jurisdiktion och det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte har tillgång till och inte inom 90 dagar från att omständigheten framkom kan inhämta

a) ett intygande från kontohavaren om att han eller hon har sin hemvist i en eller flera stater eller jurisdiktioner som inte är den staten eller jurisdiktionen, och

b) styrkande dokumentation som visar att kontohavaren inte har hemvist i den staten eller jurisdiktionen,

2. den omständighet som framkommit är att det finns en giltig fullmakt eller underteckningsrätt för en person som har en adress i en annan stat eller jurisdiktion och det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte har tillgång till och inte inom 90 dagar från att omständigheten framkom kan inhämta

a) ett intygande från kontohavaren om att han eller hon har sin hemvist i en eller flera stater eller jurisdiktioner som inte är den staten eller jurisdiktionen, eller

b) styrkande dokumentation som visar att kontohavaren inte har hemvist i den staten eller jurisdiktionen.

8 § Granskningen enligt 5–7 §§ behöver bara göras en gång för varje konto. När det gäller odokumenterade konton ska granskningen enligt 5–7 §§ dock upprepas en gång om året fram till dess att kontot inte längre är ett odokumenterat konto.

9 § Oavsett vad som sägs i 5–7 §§ ska ett högvärdekonto som innehas av en fysisk person anses vara ett rapporteringspliktigt konto om det finns en tjänsteman som har särskilt ansvar för kontakterna med kontohavaren och den tjänstemannen har eller får kännedom om att kontohavaren har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion.

10 § Om ett konto efter att granskningen enligt 5–8 §§ har utförts blir ett rapporteringspliktigt konto enligt samma bestämmelser, ska det anses som ett sådant från och med det kalenderår då detta inträffar.

11 § Om en c/o- eller poste restante-adress till kontohavaren framkommer vid granskningen enligt 5–8 §§ och inga andra omständigheter som anges i 2 § första stycket 1–6 framkommer vid granskningen, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande från kontohavaren eller styrkande dokumentation som fastställer hans eller hennes skatterättsliga hemvist. Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte lyckas inhämta ett sådant

intygande eller sådan annan dokumentation, ska kontot anses vara ett odokumenterat konto.

12 § Ett rapporteringspliktigt konto ska anses vara ett sådant fram till dess att kontohavaren eller kontohavarna inte längre har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion.

5 kap. Granskning av nya finansiella konton som innehas av fysiska personer

1 § I samband med att en fysisk person öppnar ett nytt konto hos ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska enheten inhämta ett intygande från den fysiska personen där han eller hon uppger de omständigheter som behövs för att avgöra i vilken eller vilka stater och jurisdiktioner han eller hon har hemvist.

Om det av det intygandet framgår att den fysiska personen har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande från den fysiska personen som innehåller hans eller hennes skatteregistreringsnummer i den staten eller jurisdiktionen och födelsedatum, om dessa inte anges redan i det intygande som inhämtats enligt första stycket.

2 § Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har eller får tillgång till ytterligare information som medför att det finns skäl att anta att ett intygande från kontohavaren som inhämtats inte är tillförlitligt, ska enheten inhämta ett nytt intygande från honom eller henne och bedöma dettas tillförlitlighet.

3 § Ett konto är ett rapporteringspliktigt konto om ett intygande som begärts enligt 1 eller 2 § visar att kontohavaren har hemvist i en eller flera andra stater eller jurisdiktioner.

Ett konto ska, utöver att det kan vara ett rapporteringspliktigt konto med anledning av ett sedan tidigare inhämtat intygande, anses vara ett odokumenterat konto om ett sådant nytt intygande som det finansiella institutet begärt enligt 2 § inte kommer in eller inte är tillförlitligt. Kontot ska anses vara odokumenterat från och med den tidpunkt då det rapporteringsskyldiga finansiella institutet fick tillgång till den ytterligare information som avses i 2 § och fram till dess att ett nytt tillförlitligt intygande kommer in.

4 § Om ett konto blir rapporteringspliktigt efter att ett intygande inhämtats i enlighet med 1 § första stycket, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande från kontohavaren som innehåller hans eller hennes skatteregistreringsnummer och födelsedatum.

Nya konton som får granskas som om de är befintliga konton

5 § Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får tillämpa bestämmelserna i 4 kap. vid granskning av ett nytt konto som innehas av

en fysisk person i stället för bestämmelserna i detta kapitel, om kontohavaren hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller hos en till detta närliggande enhet även har ett eller flera befintliga konton.

Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i enlighet med första stycket tillämpar bestämmelserna i 4 kap. vid granskningen av ett nytt konto och ett av de konton som avses i första stycket är ett rapporteringspliktigt konto, ska samtliga sådana konton som avses i första stycket anses vara rapporteringspliktiga.

Intyganden och annan dokumentation som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtar eller har tillgång till enligt 4 kap. med avseende på ett sådant konto som avses i första stycket, får användas vid granskningen av samtliga sådana konton som avses i första stycket.

6 kap. Granskning av befintliga finansiella konton som innehas av enheter

Rapporteringspliktiga konton

1 § Ett befintligt konto är ett rapporteringspliktigt konto om det innehas av en eller flera enheter som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Ett befintligt konto är också ett rapporteringspliktigt konto om det innehas av en eller flera andra enheter som är passiva icke-finansiella enheter och över vilka en eller flera fysiska personer som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion har bestämmande inflytande.

Förfarande för identifiering av rapporteringspliktiga konton och odokumenterade konton

2 § För att fastställa om en enhet har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet granska den information som inhämtats för att kunna upprätthålla kontakterna med kontohavaren eller på grund av bestämmelser i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller i annan författning. Om det finns skäl att anta att kontohavaren har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska kontohavaren anses ha hemvist i den staten eller jurisdiktionen om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte

1. inhämtar ett intygande från kontohavaren om att kontohavaren inte har hemvist i denna stat eller jurisdiktion, eller

2. utifrån den övriga information som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har tillgång till eller information som är allmänt tillgänglig kan fastställa att kontohavaren inte har hemvist i denna stat eller jurisdiktion.

3 § För att fastställa om en enhet är en passiv icke-finansiell enhet, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande om detta från kontohavaren. Ett sådant intygande behöver dock inte inhämtas, om det utifrån den information som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har tillgång till eller information som är allmänt tillgänglig kan antas att kontohavaren är

1. en aktiv icke-finansiell enhet, eller

2. ett finansiellt institut annat än en investeringsenhet i en icke deltagande jurisdiktion.

4 § För att fastställa vilka personer som är personer med bestämmande inflytande i en enhet, får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på den information som inhämtats på grund av bestämmelser i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

För att fastställa om en person med bestämmande inflytande har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet

1. när det gäller konton vars saldo eller värde uppgår till 1 000 000 US-dollar eller mindre, granska den information som inhämtats på grund av bestämmelser i lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, och

2. när det gäller andra konton än som avses i 1, inhämta ett intygande från kontohavaren eller personerna med bestämmande inflytande.

5 § Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet efter att granskningen enligt 1–4 §§ har genomförts får tillgång till ytterligare information som medför att det finns skäl att anta att ett intygande eller annan dokumentation med avseende på kontot är oriktig eller inte tillförlitlig, ska enheten på nytt genomföra granskningen enligt 1–4 §§. Kontot är ett rapporteringspliktigt konto om det därefter fortfarande finns skäl att anta att intygande eller annan dokumentation är oriktig eller otillförlitlig.

Om informationen i första stycket första meningen avser information för att fastställa om en enhet är en passiv icke-finansiell enhet, ska enheten anses vara en passiv icke-finansiell enhet, om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte erhåller ett intygande eller annan dokumentation som tyder på att så inte är fallet.

Kontot ska anses vara ett odokumenterat konto, efter att en ny granskning enligt 1–4 §§ genomförts, om det finns skäl att anta att ett intygande eller annan dokumentation fortfarande är oriktig eller inte tillförlitligt. Kontot ska anses vara odokumenterat från och med den tidpunkt då det rapporteringsskyldiga finansiella institutet fick tillgång till den ytterligare information som avses i första stycket och fram till dess att ett nytt tillförlitligt intygande eller annan dokumentation kommer in.

Konton som inte behöver granskas

6 § Granskningen enligt 1–4 §§ behöver inte omfatta konton vars saldon eller värden uppgick till 250 000 US-dollar eller mindre den 31 december 2015.

Konton som vid tillämpningen av första stycket inte omfattas av granskning, ska inte anses vara rapporteringspliktiga konton. Om ett sådant konto ändå har granskats enligt 1–4 §§ och då identifierats som rapporteringspliktigt, får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet välja om det vill behandla kontot som rapporteringspliktigt eller inte.

Om saldot eller värdet på ett konto som avses i första stycket uppgår till mer än 250 000 US-dollar vid utgången av 2015 eller vid utgången av ett senare kalenderår, ska det dock granskas enligt 1–4 §§ före utgången av det kalenderår som följer på det kalenderåret och behandlas som ett rapporteringspliktigt konto om det identifieras som ett sådant.

7 kap. Granskning av nya finansiella konton som innehas av enheter

Rapporteringspliktiga och odokumenterade konton

1 § Ett nytt konto är ett rapporteringspliktigt konto om det innehas av en eller flera enheter som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Ett konto är också ett rapporteringspliktigt konto om det innehas av en eller flera andra enheter som är passiva icke-finansiella enheter och över vilka en eller flera fysiska personer som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion har bestämmande inflytande.

Ett nytt konto är också rapporteringspliktigt om ett sådant intygande från kontohavaren eller personerna med bestämmande inflytande som krävs enligt 3 eller 4 § inte kommer in.

Ett nytt konto ska även anses vara ett odokumenterat konto om det är ett rapporteringspliktigt konto enligt andra stycket. Kontot ska anses vara odokumenterat från och med den tidpunkt då det rapporteringsskyldiga finansiella institutet efterfrågade intygandet och fram till dess att ett tillförlitligt intygande kommer in.

Förfarande för identifiering av rapporteringspliktiga och odokumenterade konton

2 § För att fastställa om en enhet har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet i samband med att ett konto öppnas inhämta ett intygande från kontohavaren. Om det av intygandet framgår att kontohavaren har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska kontohavaren anses ha hemvist i denna stat eller jurisdiktion om det inte av den information som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har tillgång till eller information som är allmänt tillgänglig kan antas att kontohavaren inte har hemvist i den staten eller jurisdiktionen.

3 § För att fastställa om en enhet är en passiv icke-finansiell enhet, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande om detta från kontohavaren. Ett sådant intygande behöver dock inte inhämtas, om det utifrån den information som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har tillgång till eller information som är allmänt tillgänglig kan antas att kontohavaren är

1. en aktiv icke-finansiell enhet, eller
2. ett finansiellt institut annat än en investeringsenhet i en icke deltagande jurisdiktion.

4 § För att fastställa vilka personer som är personer med bestämmande inflytande i en enhet, får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet

förlita sig på den information som inhämtats på grund av bestämmelser i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

För att fastställa om en person med bestämmande inflytande har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet i samband med att ett konto öppnas inhämta ett intygande från kontohavaren eller från personerna med bestämmande inflytande.

Om det av intygandet framgår att en eller flera personer med bestämmande inflytande har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande från kontohavaren eller personerna med bestämmande inflytande som innehåller dennes eller deras skatteregistreringsnummer, om dessa inte anges redan i det intygande som inhämtats enligt andra stycket.

5 § Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet efter att granskningen enligt 1–4 §§ har genomförts får tillgång till ytterligare information som medför att det finns skäl att anta att ett intygande eller annan dokumentation med avseende på kontot är oriktig eller inte tillförlitlig, ska enheten på nytt genomföra granskningen enligt 1–4 §§. Kontot är ett rapporteringspliktigt konto om det därefter fortfarande finns skäl att anta att intygande eller annan dokumentation är oriktig eller otillförlitlig.

Om informationen i första stycket avser information för att fastställa om en enhet är en passiv icke-finansiell enhet, ska enheten anses vara en passiv icke-finansiell enhet, om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte erhåller ett intygande eller annan dokumentation som tyder på att så inte är fallet.

Kontot ska anses vara ett odokumenterat konto, efter att en ny granskning enligt 1–4 §§ genomförts, om det finns skäl att anta att ett intygande eller annan dokumentation kontot fortfarande är oriktig eller inte tillförlitligt. Kontot ska anses vara odokumenterat från och med den tidpunkt då det rapporteringsskyldiga finansiella institutet fick tillgång till den ytterligare information som avses i första stycket och fram till dess att ett nytt tillförlitligt intygande eller annan dokumentation kommer in.

Nya konton som får granskas som om de är befintliga konton

6 § Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får tillämpa bestämmelserna i 6 kap. vid granskning av ett nytt konto som innehas av en enhet i stället för bestämmelserna i detta kapitel, om kontohavaren hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller hos en till detta närstående enhet även har ett eller flera befintliga konton.

Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i enlighet med första stycket tillämpar bestämmelserna i 6 kap. vid granskningen av ett nytt konto och ett av de konton som avses i första stycket är ett rapporteringspliktigt konto, ska samtliga sådana konton som avses i första stycket anses vara rapporteringspliktiga.

Intyganden och annan dokumentation som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtar eller har tillgång till enligt 6 kap. 2–5 §§

med avseende på ett sådant konto som avses i första stycket, får användas vid granskningen av samtliga sådana konton som avses i första stycket. Bilaga 6

8 kap. Övriga bestämmelser

Kontoförande instituts skyldigheter när en värdepapperscentral är rapporteringsskyldigt finansiellt institut

1 § Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet är en sådan värdepapperscentral eller en sådan utländsk värdepapperscentral som avses i 1 kap. 3 § lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument, ska den som har antagits som kontoförande institut och som utför registreringsåtgärder i stället för värdepapperscentralen tillämpa 4–8 kap. med avseende på konton som är föremål för sådana registreringsåtgärder. Värdepapperscentralen ska sammanställa och tillhandahålla det kontoförande institutet den information som det kontoförande institutet behöver för att tillämpa 4–8 kap.

Anmälan till Skatteverket

2 § Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska snarast möjligt men senast inom två månader från att det blir ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut anmäla till Skatteverket att det uppfyller kriterierna för att vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt 2 kap. 20 §.

En enhet som upphör att vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska snarast möjligt men senast inom två månader från att det upphör att vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut anmäla till Skatteverket att det inte längre uppfyller kriterierna för att vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt 2 kap. 20 §.

Beräkning av saldo eller värde

3 § Om inte något annat anges, ska ett kontos saldo eller värde vid tillämpningen av 4–8 kap. fastställas per den sista dagen av ett kalenderår eller en annan lämplig rapporteringsperiod.

När ett kontos saldo eller värde vid utgången av ett kalenderår har betydelse för granskningen enligt 4–8 kap., ska ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut räkna med kontots saldo eller värde per den sista dagen för den rapporteringsperiod som löper samtidigt med kalenderåret eller under kalenderåret.

Förmånstagare av dödsfallsförmån

4 § Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får utgå ifrån att en fysisk person som är förmånstagare men inte försäkringstagare i ett försäkringsavtal med kontantvärde och som tar emot en dödsfallsförmån i enlighet med försäkringsavtalet inte har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Detta gäller dock inte om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har skäl att anta att den förmånstagaren har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Om det finns skäl att anta att

förmånstagaren har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, ska 4 kap. 1, 2 och 10 §§ tillämpas med avseende på försäkringsavtalet.

Andel i ett gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller ett grupplivränteavtal

5 § Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får betrakta ett finansiellt konto som är en andel i ett gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller ett grupplivränteavtal som ett konto som inte är rapporteringspliktigt fram till dess att ett belopp ska betalas ut till försäkringstagaren eller förmånstagaren om andelen uppfyller samtliga följande krav:

1. Andelen är i ett gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller ett grupplivränteavtal som är ställt till en arbetsgivare och täcker minst 25 försäkringstagare som är anställda hos arbetsgivaren.

2. De anställda försäkringstagarna har rätt att erhålla kontantvärdet som är kopplat till deras andel och ange förmånstagare för den förmån som ska betalas ut vid den anställdes död.

3. Det sammanlagda belopp som ska betalas till den anställde försäkringstagaren eller förmånstagaren med anledning av andelen överstiger inte 1 000 000 US-dollar.

Vid tillämpning av första stycket avses med *gruppörsäkringsavtal med kontantvärde* ett försäkringsavtal med kontantvärde

1. som täcker fysiska personer som är anslutna genom en arbetsgivare, branschorganisation, fackförening eller annan förening eller grupp, och

2. avseende vilket en premie betalas avseende varje medlem i gruppen eller kategori av medlemmar inom gruppen som fastställs utan hänsyn till medlemmarnas eller kategoriernas personliga hälsoförhållanden annat än vad gäller ålder, kön och rökvanor.

Vid tillämpning av första stycket avses med *grupplivränteavtal* ett livränteavtal i vilket rättighetsinnehavarna är fysiska personer som är anslutna genom en arbetsgivare, branschorganisation, fackförening eller annan förening eller grupp.

Befintliga konton får granskas som om de är nya konton och lågvärdekonton får granskas som om de är högvärdekonton

6 § Vid granskning av ett befintligt konto som innehas av en fysisk person får ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut tillämpa bestämmelserna i 5 kap. i stället för bestämmelserna i 4 kap. för att fastställa om kontot är rapporteringspliktigt. Vid granskning av ett befintligt konto som innehas av en enhet får ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut tillämpa bestämmelserna i 7 kap. i stället för bestämmelserna i 6 kap. för att fastställa om kontot är rapporteringspliktigt. Intyganden från kontohavaren eller personerna med bestämmande inflytande över kontohavaren ska då inhämtas när granskningen görs i stället för i samband med att kontot öppnas. De tidsfrister som gäller för granskningen enligt bestämmelserna i 4 kap. respektive 6 kap. ska dock gälla även i dessa fall.

Vid granskning av ett befintligt lågvärdekonto som innehas av en fysisk person får ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut tillämpa bestämmelserna i 4 kap. 5–12 §§ i stället för bestämmelserna i 4 kap. 1–

4 §§ för att fastställa om kontot är rapporteringspliktigt. De tidsfrister som gäller för granskningen enligt bestämmelserna i 4 kap. 1–4 §§ respektive 6 kap. ska dock gälla även i dessa fall.

Styrkande dokumentation

7 § Vid tillämpning av 4–7 kap., ska som styrkande dokumentation räknas

1. ett intyg om bosättning utfärdat av en behörig tjänsteman vid behörig myndighetsorgan i den stat eller jurisdiktion där betalningsmottagaren uppger sig vara bosatt,

2. när det gäller en fysisk person, en giltig identifikationshandling utfärdad av ett behörigt myndighetsorgan som innehåller uppgift om personens namn och typiskt sett används för identifiering,

3. när det gäller en enhet, officiell dokumentation utfärdad av ett behörigt myndighetsorgan som innehåller uppgift om den juridiska personens namn samt adressen till dess huvudkontor i den stat eller jurisdiktion där den uppger sig vara hemmahörande eller i den stat eller jurisdiktion enligt vars lagstiftning den har upprättats,

4. årsredovisningshandlingar, kreditupplysning, konkursansökan eller rapport från Finansinspektionen.

När det är fråga om befintliga konton som innehas av enheter, ska som styrkande dokumentation även räknas klassificeringar i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets arkiv med avseende på kontohavaren. Klassificeringarna ska ha fastställts på grundval av ett standardiserat system för branschcoder i överensstämmelse med det rapporteringsskyldiga finansiella institutets normala förfaranden för att granska den information som inhämtats för att upprätthålla kontakterna med kontohavaren eller på grund av bestämmelser i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller i annan författning. Klassificeringarna ska ha fastställts före den 31 december 2015.

Dokumentations tillförlitlighet

8 § Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får, trots det som i övrigt föreskrivs i 4–8 kap., inte förlita sig på uppgifter i intyganden och annan dokumentation om institutet har tillgång till ytterligare information som gör att dokumentationens riktighet eller tillförlitlighet skäligen kan ifrågasättas.

Sparande av dokumentation

9 § Dokumentation som ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut inhämtar i enlighet med denna lag ska sparas i sex år från inhämtandet.

Underrättelse vid överträdelser av skyddet för uppgifter

10 § Det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska vid överträdelser av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter underrätta fysiska personer som uppgifterna avser om att en överträdelse av skyddet för

uppgifterna har skett, om överträdelsen sannolikt kommer att påverka skyddet av dessas personuppgifter eller integritet negativt.

Avsikligt kringgående

11 § Utan hinder av vad som i övrigt föreskrivs i denna lag ska ett finansiellt konto anses vara ett rapporteringspliktigt konto och ett finansiellt institut anses vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut om

1. en person med hemvist i en annan stat eller jurisdiktion eller ett finansiellt institut vidtar åtgärder som ingår i ett förfarande som medför att ett konto inte är ett rapporteringspliktigt konto enligt 2 kap. 19 § eller att ett finansiellt institut inte är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt 2 kap. 20 § och detta med hänsyn till omständigheterna kan antas ha utgjort det övervägande skälet för förfarandet, och

2. det skulle strida mot syftet med denna lag om kontot inte är ett rapporteringspliktigt konto eller det finansiella institutet inte är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut.

Ytterligare föreskrifter

12 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer ska meddela föreskrifter när det gäller vilka stater och jurisdiktioner som ska anses vara deltagande jurisdiktioner respektive rapporteringspliktiga jurisdiktioner.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

2. Granskningen enligt bestämmelserna i 4 kap. 5–11 §§ ska ha genomförts senast den 31 december 2016.

3. Granskningen enligt bestämmelserna i 4 kap. 1–3 och 7 § samt granskningen enligt bestämmelserna 6 kap. 1–6 §§ ska ha genomförts senast den 31 december 2017.

4. I fråga om 8 kap. 2 § första stycket ska ett finansiellt institut som blev ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut senast den 31 oktober 2016, senast den 31 december 2016 anmäla till Skatteverket att det uppfyller kriterierna för att vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt 2 kap. 20 §.

Förslag till lag om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Bilaga 6

Härigenom föreskrivs¹ följande.

Tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller för sådant automatiskt utbyte av upplysningar som avses i rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning och i det multilaterala behörigmyndighetsavtalet om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton².

Bestämmelser om sådant automatiskt utbyte av upplysningar som finansiella institut ska göra och som avses i avtalet mellan Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering för att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler och för att genomföra FATCA finns i lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet.

Överföring av uppgifter

2 § Skatteverket ska till en rapporteringspliktig jurisdiktions behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som Skatteverket har fått i form av kontrolluppgift för en person som har hemvist i den rapporteringspliktiga jurisdiktionen och avser ett rapporteringspliktigt konto som avses i 2 kap. 19 § lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Upplysningar ska överföras om de uppgifter som ska lämnas enligt 22 b kap. 2–8 §§ och 24 kap. 4 § 1 skatteförfarandelagen (2011:1244).

Upplysningarna ska överföras minst en gång om året och omfatta information om vilken valuta varje belopp anges i.

Samarbete för att se till att avtalet följs och tillämpas

3 § Skatteverket ska underrätta en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet om Skatteverket har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i den andra staten eller jurisdiktionen eller att ett sådant finansiellt institut har begått en överträdelse av sina skyldigheter att lämna uppgifter.

4 § Om en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet underrättar Skatteverket om att myndigheten har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av ett svenskt rapporteringsskyldigt finansiellt institut eller att ett sådant finansiellt institut har begått en överträdelse av sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelse enligt rådets direktiv 2014/107/EU.

² Sveriges regering undertecknade avtalet den 29 oktober 2014 i Berlin.

vidta de åtgärder som är möjliga enligt svensk lagstiftning för att inhämta korrekt och fullständig information eller för att avhjälpa överträdelsena.

Användning av upplysningar som Skatteverket tar emot

5 § Upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning och som avses i det multilaterala behörigmyndighetsavtalet om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton får användas endast för beskattningsändamål och endast i fråga om de skatter som omfattas av lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

När det gäller upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning, gäller, utöver vad som sägs i första stycket, även 20–23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning för användning och vidarebefordran av upplysningar.

Underrättelse vid överträdelse av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter

6 § Skatteverket ska omedelbart underrätta koordineringsorganets sekretariat vid överträdelser av sekretessen eller brister i skyddet för uppgifter som har tagits emot. Skatteverket ska då även underrätta koordineringsorganets sekretariat om eventuella påföljder och avhjälpande åtgärder som detta har resulterat i. Skatteverket ska då även underrätta fysiska personer som uppgifterna avser om att en överträdelse av skyddet för uppgifterna har skett, om överträdelsen sannolikt kommer att påverka skyddet av dennes personuppgifter eller integritet negativt.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.
 2. Lagen tillämpas i fråga om 2 § första gången kalenderåret 2017 avseende uppgifter som gäller kalenderåret 2016.

Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Bilaga 6

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 4 § lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

4 §²

Uppgifter får behandlas för tillhandahållande av information som behövs hos Skatteverket för

1. fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter,
2. bestämmande av pensionsgrundande inkomst,
3. fastighetstaxering,
4. revision och annan analys- eller kontrollverksamhet,
5. tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning,

6. handläggning

a) enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter och

b) av andra frågor om ansvar för någon annans skatter och avgifter,

6. handläggning

a) enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter,

b) av andra frågor om ansvar för någon annans skatter och avgifter, och

c) enligt lagen (2015:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och 22 b kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

7. fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande,

8. verksamheten med bouppteckningar och dödsboanmälningar enligt ärvdabalken,

9. hantering av underrättelser från arbetsgivare om anställning av utlänningar som avses i lagen (2013:644) om rätt till lön och annan ersättning för arbete utfört av en utlänning som inte har rätt att vistas i Sverige,

10. hantering av uppgifter om sjuklönekostnad, och

11. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelse enligt rådets direktiv 2014/107/EU.

² Senaste lydelse 2014:1477.

Bilaga 6

Uppgifter som får behandlas enligt första stycket får även behandlas för tillhandahållande av information som behövs i Skatteverkets brottbekämpande verksamhet enligt lagen (1997:1024) om Skatteverkets medverkan i brottsutredningar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

Häri genom föreskrivs¹ att 9 kap. 2 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

2 §

Bestämmelser som begränsar möjligheten att använda vissa uppgifter som en svensk myndighet har fått från en myndighet i en annan stat finns i

1. lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden,
2. lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete,
3. lagen (2000:344) om Schengens informationssystem,
4. lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål,
5. lagen (2000:1219) om internationellt tullsamarbete,
6. lagen (2003:1174) om vissa former av internationellt samarbete i brottsutredningar,
7. lagen (2011:1537) om bistånd med indrivning av skatter och avgifter inom Europeiska unionen,
8. lagen (1998:620) om belastningsregister,
9. lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning,
10. lagen (2013:329) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen, *och*
11. lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet.
10. lagen (2013:329) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen,
11. lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet, *och*
12. lagen (2015:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelse enligt rådets direktiv 2014/107/EU.

² Senaste lydelse 2015:66.

Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244) dels att 1 kap. 1 §, 22 a kap. 5 §, 23 kap. 2 §, 34 kap. 3 och 10 §§, 56 kap. 9 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas ett nytt kapitel, 22 b kap., tre nya paragrafer, 23 kap. 3 b §, 34 kap. 9 c och 9 d §§, och närmast före 34 kap. 9 c § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §²

I denna lag finns bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatter och avgifter.

Innehållet i lagen är uppdelat enligt följande.

 AVDELNING VI. KONTROLL-
 UPPGIFTER,
 DEKLARATIONER OCH
 ÖVRIGA UPPGIFTER

22 kap. – Kontrolluppgift om
 vissa andra förhållanden

22 a kap. – Kontrolluppgift om
 rapporteringspliktiga konton
 med anledning av FATCA-
 avtalet

23 kap. – Kontrolluppgift om
 utländska förhållanden

 AVDELNING VI. KONTROLL-
 UPPGIFTER,
 DEKLARATIONER OCH
 ÖVRIGA UPPGIFTER

22 kap. – Kontrolluppgift om
 vissa andra förhållanden

22 a kap. – Kontrolluppgift om
 rapporteringspliktiga konton
 med anledning av FATCA-
 avtalet

22 b kap. – *Kontrolluppgift om
 rapporteringspliktiga och
 odokumenterade konton med
 anledning av automatiskt utbyte av
 upplysningar om finansiella
 konton*

23 kap. – Kontrolluppgift om
 utländska förhållanden

22 a kap.

5 §³

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas för rapporteringspliktiga konton:

1. att kontot är ett rapporteringspliktigt konto,

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelse enligt rådets direktiv 2014/107/EU.

² Senaste lydelse 2015:69.

³ Senaste lydelse 2015:69

2. kontots identifikationsuppgifter,

3. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot har avslutats under året, omedelbart före kontots avslutande, *och*

4. det amerikanska skatteregistreringsnumret (TIN) för den som kontrolluppgiften

lämnas för, om den uppgiften finns.

3. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot har avslutats under året, omedelbart före kontots avslutande,

4. det amerikanska skatteregistreringsnumret (TIN) för den som kontrolluppgiften

lämnas för, om den uppgiften finns, *och*

5. När det gäller konton som innehas av enheter, vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är

a) personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot, *och*

b) kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot.

Om det amerikanska skatteregistreringsnumret saknas för en fysisk person som kontrolluppgift ska lämnas för, ska kontrolluppgiften i stället innehålla uppgift om födelsedatum.

22 b kap. Kontrolluppgift om rapporteringspliktiga och odokumenterade konton med anledning av automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Innehåll

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser med anledning av rådets direktiv 2014/107/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning⁴ och av det multilaterala behörigmyndighetsavtalet om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella

⁴ EUT L 359, 16.12.2014, Celex 32014L0107.

konton⁵. Bestämmelserna ges i följande ordning:

- skyldighet att lämna kontrolluppgift (2 §),
- för vem och av vem kontrolluppgift ska lämnas (3 och 4 §§), och
- kontrolluppgiftens innehåll (5–8 §§).

Skyldighet att lämna kontrolluppgift

2 §

Kontrolluppgift ska lämnas om ett sådant rapporteringspliktigt konto som avses i 2 kap. 19 § lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Kontrolluppgift ska lämnas om ett sådant odokumenterat konto som avses i 2 kap. 21 § lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

För vem och av vem ska kontrolluppgift lämnas?

3 §

Kontrolluppgift ska lämnas för fysiska personer och sådana enheter som avses i 2 kap. 21 § lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton vars innehav av ett konto medför att kontot är ett rapporteringspliktigt konto.

Kontrolluppgift ska även lämnas för en enhet vars innehav av ett konto inte medför att kontot är ett

⁵ Sveriges regering undertecknade avtalet den 29 oktober 2014 i Berlin.

rapporteringspliktigt konto om en eller flera fysiska personer har ett sådant bestämmande inflytande som avses i 2 kap. 18 § lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som medför att kontot är ett rapporteringspliktigt konto. Kontrolluppgift ska då även lämnas för den eller de fysiska personerna.

4 §

Kontrolluppgift ska lämnas av ett sådant rapporteringsskyldigt finansiellt institut som avses i 2 kap. 20 § lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Kontrolluppgiftens innehåll

Uppgifter som ska lämnas om alla rapporteringspliktiga konton

5 §

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas för rapporteringspliktiga konton:

- 1. att kontot är ett rapporteringspliktigt konto,*
- 2. vilken eller vilka stater eller jurisdiktioner som den person som kontrolluppgiften lämnas för har hemvist i eller kan antas ha hemvist i på det sätt som avses i 4–8 kap. lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,*
- 3. kontots identifikationsuppgifter,*
- 4. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot har avslutats under året, att kontot avslutats,*

5. skatteregistreringsnumret eller skatteregistreringsnumren (TIN) för den som kontrolluppgiften lämnas för samt landskod för dessa, om den uppgiften finns, och

6. När det gäller konton som innehas av enheter, vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är

a) personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot, och

b) kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot.

Om skatteregistreringsnumret saknas för en fysisk person som kontrolluppgift ska lämnas för, ska kontrolluppgiften i stället innehålla uppgift om födelsedatum och, om uppgiften finns i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets elektroniskt sökbara databaser, personens födelseort.

Uppgifter som ska lämnas om rapporteringspliktiga konton som är depåkonton

6 §

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas för rapporteringspliktiga konton som är sådana depåkonton som avses i 2 kap. 11 § första stycket 2 lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton:

1. sammanlagd ränta, utdelning respektive annan avkastning på tillgångar på kontot som har tillgodoräknats eller betalats ut under året, och

2. sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar som, efter avdrag för försäljningsprovision och liknande

utgifter, har tillgodoräknats eller betalats ut till kontot under året.

Uppgift enligt första stycket 2 ska bara lämnas om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har agerat som förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för kontohavaren vid försäljningen eller inlösen.

Uppgifter som ska lämnas om rapporteringspliktiga konton som är inlåningskonton

7 §

I kontrolluppgiften ska för rapporteringspliktiga konton som är sådana inlåningskonton som avses i 2 kap. 11 § första stycket 1 lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton uppgift lämnas om sammanlagd ränta som har tillgodoräknats eller betalats ut till kontot under året.

Uppgifter som ska lämnas om rapporteringspliktiga konton som varken är depåkonton eller inlåningskonton

8 §

I kontrolluppgiften ska för rapporteringspliktiga konton som inte är depåkonton eller inlåningskonton uppgift lämnas om sammanlagt belopp som har tillgodoräknats eller betalats ut under året på tillgångar på konto som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet är gäldenär eller garant för.

Uppgifter som ska lämnas om odokumenterade konton

9 §

I kontrolluppgiften ska för

odokumenterade konton som är sådana konton som avses i 2 kap. 21 § lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton uppgift lämnas om kontots identifikationsuppgifter.

23 kap.

2 §⁶

Kontrolluppgifter enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 4 samt 4 § 1 a, 2 a och 3 a, 17, 19, 20 och 21 kap., 22 kap. 2, 3, 9–11, 17–21 och 23–25 §§ samt 22 a kap. ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

Kontrolluppgifter enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 4 samt 4 § 1 a, 2 a och 3 a, 17, 19, 20, 21 kap., 22 kap. 2, 3, 9–11, 17–21 och 23–25 §§ och 22 a kap. samt 22 b kap. ska även lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga.

Kontrolluppgift enligt 22 kap. 10 § ska också avse omständigheter som medför eller kan medföra avskattning enligt 5 § första stycket 6, 6 a eller 7 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

3 b §

Kontrolluppgifter enligt 22 b kap. ska även lämnas för sådana enheter som avses i 2 kap. 21 § lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som är begränsat skattskyldiga.

34 kap.

3 §

Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 15–22 a kap. ska senast den 31 januari året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften.

Den som är skyldig att lämna kontrolluppgift enligt 15–22 b kap. ska senast den 31 januari året närmast efter det år som kontrolluppgiften gäller informera den som uppgiften avser om de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften.

Uppgifter med anledning av *Uppgifter med anledning av*

⁶ Senaste lydelse

9 c §

Sådana finansiella institut som avses i 2 kap. 6–10 §§ lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och som har antagits som kontoförande institut av en sådan värdepapperscentral eller en sådan utländsk värdepapperscentral som avses i 1 kap. 3 § lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument ska lämna värdepapperscentralen de uppgifter som krävs för att denne ska kunna identifiera sådana rapporteringspliktiga konton som avses i 2 kap. 19 § lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Om kontrolluppgiften ska innehålla uppgift om skatteregistreringsnummer (TIN), födelsedatum eller födelseort, ska det finansiella institutet lämna värdepapperscentralen uppgift om det.

9 d §

Den som har medverkat vid en sådan försäljning eller inlösen som avses i 22 b kap. 6 § första stycket 2 ska till den kontrolluppgiftsskyldige lämna uppgift om den sammanlagda ersättning som, efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter, har tillgodoräknats eller betalats ut till kontot. Det gäller dock inte om den kontrolluppgiftsskyldige redan har uppgiften.

10 §⁷

Uppgifter som avses i 6 och 7 §§ ska lämnas senast månaden efter det att skyldigheten att lämna kontrolluppgift uppkom, dock inte senare än den 15 januari påföljande år.

Uppgifter som avses i 8–9 b §§ ska lämnas snarast och senast den 15 januari året efter det år som uppgiften gäller.	Uppgifter som avses i 8–9 d §§ ska lämnas snarast och senast den 15 januari året efter det år som uppgiften gäller.
---	---

56 kap.

9 §

Uppgifter Efter att ett beslut om slutlig skatt har fattats ska Skatteverket beräkna om den som beslutet gäller ska betala skatt eller tillgodoräknas skatt (slutskatteberäkning).

Från den slutliga skatten ska avdrag göras för

1. debiterad F-skatt och särskild A-skatt,
2. avdragen A-skatt,
3. A-skatt som ska betalas på grund av beslut enligt 59 kap. 3 § andra stycket,

4. skatt som har förts över från en stat som Sverige har träffat överenskommelse med om att ta ut och föra över skatt,

5. skatt enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. som har betalats för den tid under beskattningsåret då den som beslutet gäller har varit obegränsat skattskyldig i Sverige,

6. skatt enligt lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta som har betalats, om en begäran har gjorts enligt 4 § den lagen,

6. skatt enligt lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta som har betalats, om en begäran har gjorts enligt 4 § den lagen, *och*

7. skatt enligt lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. som har betalats, om Skatteverket har meddelat beslut enligt 5 a § tredje stycket den lagen, *och*

7. skatt enligt lagen om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. som har betalats, om Skatteverket har meddelat beslut enligt 5 a § tredje stycket den lagen.

8. skatt som avser sådana återbetalningar som ska göras enligt rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, senast ändrat genom rådets beslut 2004/587/EG.

Till den slutliga skatten ska följande belopp läggas:

1. skatt som har betalats tillbaka enligt 64 kap. 5 § första stycket,
2. skatt som har förts över till en annan stat enligt 64 kap. 7 och 8 §§,

⁷ Senaste lydelse 2015:69.

3. preliminär skattereduktion enligt 17 § lagen (2009:194) om Bilaga 6
förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete,

4. skattetillägg som har beslutats med anledning av beslut om slutlig
skatt, och

5. förseningsavgift som har beslutats för att en inkomstdeklaration inte
har kommit in i rätt tid.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

2. Lagen tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret
2016.

3. Äldre föreskrifter gäller fortfarande avseende beskattningsåret 2016
och tidigare beskattningsår för återbetalningar som ska göras enligt
rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av
inkomster från sparande i form av räntebetalningar, senast ändrat genom
rådets beslut 2004/587/EG.

Förslag till lag om ändring i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

dels att 1 och 12 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 22 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag gäller för sådant samarbete mellan Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning.

Denna lag gäller för sådant samarbete mellan Sverige och en annan medlemsstat i Europeiska unionen som avses i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning.

Vid utbyte av upplysningar om finansiella konton enligt artikel 8.3a i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelsen enligt direktiv 2014/107/EU, tillämpas även lagen (2015:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

12 §

Skatteverket ska till varje annan medlemsstats behöriga myndighet genom automatiskt utbyte överföra upplysningar som verket tagit emot i form av kontrolluppgifter eller motsvarande uppgifter och uppgifter i inkomstdeklarationer och som avser personer hemmahörande i den andra medlemsstaten när det gäller

1. inkomster från anställning,
2. styrelsearvoden,
3. livförsäkringsprodukter som inte omfattas av andra unionsrättsakter, om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder, än rådets direktiv 2011/16/EU,

4. pensioner, och

5. ägande av och inkomster från fastighet.

Upplysningarna ska överföras minst en gång om året.

Första stycket 3 gäller inte livförsäkringsprodukter som

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelse enligt rådets direktiv 2014/107/EU.

omfattas av utbytet enligt lagen Bilaga 6
(2015:000) om automatiskt utbyte
av upplysningar om finansiella
konton.

22 a §

Skatteverket ska vid
överträdelser av sekretessen eller
brister i skyddet för uppgifter
underrätta fysiska personer som
uppgifterna avser om att en
överträdelse av skyddet för
uppgifterna har skett, om
överträdelsen sannolikt kommer att
påverka skyddet av dessas
personuppgifter eller integritet
negativt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

Förslag till lag om ändring i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 2 och 6 §§ samt 8 kap. 4 och 6 §§ lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

2 §

Med aktiv icke-finansiell enhet avses en enhet som inte har hemvist i USA, inte är ett finansiellt institut och

1. vars intäkter under det föregående kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod till mindre än 50 procent utgörs av intäkter från annan verksamhet än rörelse och vars tillgångar som innehades under det föregående kalenderåret eller annan lämplig rapporteringsperiod till mindre än 50 procent utgjordes av tillgångar som genererar eller innehas i syfte att generera sådana intäkter,

2. vars andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad,

3. som är närstående till en enhet vars andelar är föremål för regelmässig handel på en etablerad värdepappersmarknad,

4. som har sitt säte i ett amerikanskt territorium och där samtliga personer med ägarintresse i enheten har sin faktiska hemvist i detta amerikanska territorium,

5. som är

a) en annan regering än USA:s regering,

b) ett politiskt förvaltningsområde under en sådan regering som avses i a,

c) ett offentligt organ som utför uppgifter för en sådan regering som avses i a eller för ett sådant politiskt förvaltningsområde som avses i b,

d) en regering i ett amerikanskt territorium,

e) en internationell organisation,

f) en sedelutgivande centralbank som inte är amerikansk, eller

g) en enhet som ägs uteslutande av någon som avses i a–f,

6. vars verksamhet uteslutande eller nästan uteslutande består i att

a) äga hela eller delar av det utestående innehavet i ett eller flera dotterföretag som bedriver handel eller affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut, eller

b) att tillhandahålla finansiering och tjänster till ett eller flera sådana dotterföretag som avses i a,

7. som inte bedriver eller tidigare har bedrivit någon affärsverksamhet och som investerar kapital i tillgångar i syfte att bedriva näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut samt har etablerats inom de senaste 24 månaderna,

8. som inte varit ett finansiellt institut under de senaste fem åren och som håller på att avveckla sina tillgångar eller genomgår en

omorganisation i syfte att fortsätta eller återuppta näringsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut, eller

9. som huvudsakligen ägnar sig åt finansiering eller hedging-transaktioner med eller åt närstående enheter som inte är finansiella institut, och som inte tillhandahåller *försäkrings-* eller hedgingtjänster till någon enhet som inte är närstående, under förutsättning att den grupp som de närstående enheterna ingår i ägnar sig åt affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

En enhet ska dock inte anses vara en aktiv icke-finansiell enhet enligt första stycket 6 om den fungerar som eller utger sig för att vara någon form av investeringsenhet vars syfte är att förvärva eller finansiera bolag och sedan inneha andelar i dessa bolag som anläggningstillgångar för investeringsändamål.

6 §

Med finansiellt institut avses en enhet som anges i 7, 8, 9 eller 10 §.

Med finansiellt institut avses dock inte i något fall en enhet vars verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande består

1. i att direkt eller indirekt äga hela eller delar av det utestående aktieinnehavet i ett eller flera dotterföretag som bedriver handel eller affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut eller att tillhandahålla finansiering och tjänster till ett eller flera sådana dotterföretag, eller

2. av finansiering eller hedging-transaktioner med eller åt närstående enheter som inte är finansiella institut men inte tillhandahållande av *försäkrings-* eller hedgingtjänster till någon enhet som inte är närstående, om den grupp som de närstående enheterna ingår i ägnar sig åt affärsverksamhet som inte utgör verksamhet i ett finansiellt institut.

Med finansiellt institut avses inte heller i något fall en enhet som är ett treasurycenter enligt definitionen av detta begrepp i relevanta amerikanska författningar i sin lydelse den 8 augusti 2014.

8 kap.

4 §

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får utgå ifrån att en fysisk person som är förmånstagare men inte försäkringstagare i ett

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får utgå ifrån att en fysisk person som är förmånstagare men inte försäkringstagare i ett

försäkringsavtal med kontantvärde och som tar emot en dödsfallsförmån i enlighet med försäkringsavtalet inte är en specificerad amerikansk person. Detta gäller dock inte om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har skäl att anta att den förmånstagaren är en specificerad

försäkringsavtal med kontantvärde och som tar emot en dödsfallsförmån i enlighet med försäkringsavtalet inte är en specificerad amerikansk person. Detta gäller dock inte om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har skäl att anta att den förmånstagaren är en specificerad *amerikansk person*.
Om det finns skäl att anta att förmånstagaren är en specificerad amerikansk person, ska 4 kap. 1, 2 och 5 §§ tillämpas på försäkringsavtalet.

6 §

Vid tillämpning av 4–7 kap., ska som styrkande dokumentation räknas

1. ett intyg om bosättning utfärdat av en behörig tjänsteman vid behörig myndighet i den stat eller jurisdiktion där *betalaren* uppger sig vara bosatt,

1. ett intyg om bosättning utfärdat av en behörig tjänsteman vid behörig myndighet i den stat eller jurisdiktion där *betalningsmottagaren* uppger sig vara bosatt,

2. när det gäller en fysisk person, en giltig identifikationshandling utfärdad av en behörig myndighet som innehåller uppgift om personens namn och typiskt sett används för identifiering,

3. när det gäller en enhet, officiell dokumentation utfärdad av en behörig myndighet som innehåller uppgift om den juridiska personens namn samt adressen till dess huvudkontor i den stat eller jurisdiktion där den uppger sig vara hemmahörande eller i den stat eller jurisdiktion enligt vars lagstiftning den har upprättats,

4. de dokument som enligt bilaga till ett avtal om att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska agera som kvalificerad förmedlare godtas för identifiering av fysiska respektive enheter, eller

4. de dokument som enligt bilaga till ett avtal om att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska agera som kvalificerad förmedlare godtas för identifiering av fysiska *personer* respektive enheter, eller

5. kontoutdrag eller liknande sammanställningar, kreditupplysning, konkursansökan eller rapport från U.S. Securities and Exchange Commission.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

Förslag till förordning om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Härigenom föreskrivs¹ följande.

Tillämpningsområde

1 § Denna förordning gäller vid tillämpning av lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Beräkning av gränsvärden

2 § Vid beräkning av ett saldo eller värde enligt 4–8 kap. lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, ska samtliga konton som en person innehar hos den rapporteringsskyldiga finansiella enheten eller hos en till den rapporteringsskyldiga finansiella enheten närstående enhet räknas samman. Detta gäller dock endast om den rapporterade finansiella enhetens datorsystem möjliggör en sådan sammanräkning.

Varje fysisk person som är innehavare av ett delat konto ska vid sammanräkningen enligt första stycket anses som innehavare av hela det delade kontots saldo eller värde.

3 § Om det finns en tjänsteman hos den rapporterade finansiella enheten som har särskilt ansvar för kontakterna med en kontohavare och den tjänstemannen har skäl att anta att kontohavaren direkt eller indirekt innehar eller kontrollerar ett eller flera andra konton, ska samtliga dessa konton räknas samman vid beräkning av saldo eller värde enligt 4–8 kap. lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Första stycket gäller dock inte sådana konton som en kontohavare kontrollerar eller har öppnat för någon annans räkning i egenskap av förvaltare.

4 § När ett belopp anges i US-dollar i 4–8 kap. lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, avses även motsvarande belopp i en annan valuta.

Vid fastställande av om ett saldo eller värde i en annan valuta än US-dollar uppgår till eller överskrider ett belopp som anges i US-dollar i 4–8 kap. lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet använda en publicerad

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelse enligt rådets direktiv 2014/107/EU.

avistakurs för den sista dagen av det kalenderår som föregick den tidpunkt då granskningen enligt 4–8 kap. görs.

Intyganden

5 § Vid användning av intyganden för identifiering av rapporteringspliktiga konton enligt lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, ska intygandet vara undertecknat eller på annat sätt bekräftat och ha lämnats på annat sätt än muntligen. Ett intygande ska vidare vara daterat och innehålla kontohavarens namn, adress, hemvist, skatteregistreringsnummer och landskod för skatteregistreringsnummer.

Ett intygande enligt första stycket ska lämnas på heder och samvete.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2016.

Förslag till förordning om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Bilaga 6

Häri genom föreskrivs¹ följande.

1 § Denna förordning gäller vid sådant utbyte av upplysningar som avses i lagen (2015:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

2 § Uppgifterna som avses i 2 § lagen (2015:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ska överföras till de behöriga myndigheterna i rapporteringspliktiga jurisdiktioner snarast möjligt, men senast den 30 september kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna avser.

3 § Skatteverket ska ingå överenskommelser med de behöriga myndigheterna i deltagande stater och jurisdiktioner om hur det automatiska utbytet av upplysningar ska genomföras och om formerna för annan kommunikation mellan Skatteverket och de behöriga myndigheterna i andra deltagande stater och jurisdiktioner.

4 § Skatteverket ska kontrollera att de rapporteringsskyldiga finansiella instituten tillämpar de granskningsprocedurer som framgår av lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton samt att de lämnar kontrolluppgifter i enlighet med 22 b kap. skatteförordningen (2011:1244).

Skatteverket ska underrätta Finansinspektionen när

1. Skatteverket beslutar att förelägga ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut som inte fullgjort sin skyldighet att lämna kontrolluppgifter enligt 22 b kap. skatteförordningen att fullgöra skyldigheten, eller

2. det annars finns skäl att tro att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut inte har fullgjort sina skyldigheter enligt lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton eller 22 b kap. skatteförordningen.

5 § Med *deltagande jurisdiktion* avses en sådan stat eller jurisdiktion som anges i avsnitt 1 i bilaga till denna förordning.

Med *rapporteringspliktig jurisdiktion* avses en sådan stat eller jurisdiktion som anges i avsnitt 2 i bilaga till denna förordning.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2016.

2. I fråga om 2 § tillämpas förordningen första gången kalenderåret 2017 avseende uppgifter som gäller kalenderåret 2016.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelse enligt rådets direktiv 2014/107/EU.

Bilaga till förordningen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

A. Deltagande jurisdiktioner

Följande stater och jurisdiktioner är deltagande jurisdiktioner.

- Europeiska unionens medlemsstater

B. Rapporteringspliktiga jurisdiktioner

Följande stater och jurisdiktioner är rapporteringspliktiga jurisdiktioner.

- Europeiska unionens medlemsstater

Förslag till förordning om ändring i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Härigenom föreskrivs³⁷ att 2 § förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet ska ha följande lydelse.

2 §³⁸

Beträffande personer som avses i 2 kap. 2 § lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet får i beskattningsdatabasen behandlas uppgifter

1. som behövs vid Skatteverkets handläggning av ärenden som sker med stöd av

- kupongskattelagen (1970:624),
- fastighetstaxeringslagen (1979:1152),
- lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
- lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift,
- skatteförfarandelagen (2011:1244),
- mervärdesskattelagen (1994:200),
- lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter,
- lagen (1999:445) om exportbutiker,
- inkomstskattelagen (1999:1229),
- lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter,
- lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete, eller
- annan författning med bestämmelser om skatter och socialavgifter,

2. om planerad, beslutad, pågående eller avslutad revision och annan kontroll av skatter och avgifter,

3. om att fordran mot en person registrerats hos Kronofogdemyndigheten och om indrivningsresultat,

4. om beslut om näringsförbud,

5. om antal anställda och anställdas personnummer,

6. om plusgiro- och bankgironummer, om fullmakt lämnats för bank- eller plusgiro att ta emot skatteåterbetalning på ett konto samt uppgifter om fullmakten och kontot,

7. om bouppteckning eller dödsboanmälan, dödsbodelägare, tillgångar och skulder samt övriga uppgifter som behövs i verksamheten med bouppteckningar och dödsboanmälan enligt ärvdabalken,

8. för förberedelsearbete vid fastighetstaxering,

9. om lagfarna köp av hela eller delar av fastigheter samt om fastighetsregleringar vid vilka mer än två hektar åkermark, betesmark

³⁷ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelse enligt rådets direktiv 2014/107/EU.

³⁸ Senaste lydelse 2015:71.

och skogsmark överförs från en fastighet till en annan och där frivillig överenskommelse om likviden föreligger,

10. om tillsyn enligt alkohollagen (2010:1622),

11. som behövs för

– handläggning av ärenden enligt lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden,

– handläggning av ärenden enligt lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning,

– handläggning av ärenden enligt lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet, och

– handläggning av ärenden enligt lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet,

– handläggning av ärenden enligt lagen (2015:000) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och 22 b kap. skatteförfarandelagen (2011:1244),

– handläggning av ärenden enligt lagen (2015:000) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, och

– annat informationsutbyte och annan handräckning enligt internationella åtaganden

12. från aktiebolagsregistret,

13. från vägtrafikregistret,

14. från Folkhälsomyndigheten om tillstånd enligt alkohollagen och om omsättning enligt restaurangrapport,

15. från Arbetsförmedlingen om beslut om arbetsmarknadspolitiska åtgärder samt om utbetalt belopp och datum för utbetalningen,

16. från Tullverket om debiterad mervärdesskatt vid import, exportvärden, antal import- och exporttillfällen samt de tidsperioder som uppgifterna avser samt uppgifter från verket som behövs för tillämpningen av 3 kap. 30 § andra stycket mervärdesskattelagen och för fastställande, uppbörd eller kontroll av mervärdesskatt vid import,

17. från Försäkringskassan om försäkring mot kostnader för sjuklön när det gäller arbetsgivaren och den försäkrade, om sjukpenninggrundande inkomst av annat förvärvsarbete och om utsänd person,

18. om avgiftsskyldighet till sådant trossamfund som har eller har beviljats uppbördshjälp enligt 16 § lagen (1998:1593) om trossamfund samt om församlingstillhörighet inom Svenska kyrkan,

19. om att prissättningsbesked har lämnats enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner,

20. om flyttningar av varor eller bränsle som avses i lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt respektive lagen (1994:1776) om skatt på energi, och

21. om sjuklön enligt lagen (1991:1047) om sjuklön.

Skatteverket får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som får behandlas i beskattningsdatabasen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2016.

Förslag till förordning om ändring i skatteförfarandeförordningen (2011:1261)

Härigenom föreskrivs³⁹ att 5 kap. 8 § och rubriken närmast före 5 kap. 8 § skatteförfarandeförordningen (2011:1261) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

8 §

Begränsat skattskyldiga

I en kontrolluppgift för någon som är begränsat skattskyldig ska uppgift lämnas om utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande för den som kontrolluppgiften avser. Om kontrolluppgiften avser intäkt i inkomstslaget tjänst, ska den även innehålla uppgift om medborgarskap.

Om kontrolluppgiften lämnas för en fysisk person, behöver uppgift om skatteregistreringsnummer bara lämnas för

1. avtalsförbindelser som har upprättats den 1 januari 2004 eller senare, eller
2. transaktioner som har utförts den 1 januari 2004 eller senare, om det saknas avtalsförbindelser.

Utländskt

skatteregistreringsnummer

I en kontrolluppgift ska uppgift lämnas om utländskt skatteregistreringsnummer (*TIN*) eller motsvarande för den som kontrolluppgiften avser. Om kontrolluppgiften avser intäkt i inkomstslaget tjänst ska den, om uppgiften avser någon som är begränsat skattskyldig, även innehålla uppgift om medborgarskap.

Vad som sägs i andra stycket gäller inte om kontrolluppgiften lämnas enligt bestämmelserna i 22 a och 22 b kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

-
1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2016
 2. Förordningen tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016.

³⁹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelse enligt rådets direktiv 2014/107/EU.

Förslag till förordning om ändring i förordningen (2012:848) administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning

Bilaga 6

Härigenom föreskrivs¹ att 9 § förordningen (2012:848) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Skatteverket får meddela andra medlemsstaters behöriga myndigheter att verket inte önskar få upplysningar genom automatiskt utbyte

1. beträffande någon eller några av de kategorier av inkomster och tillgångar som avses i 12 § första stycket lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning, *eller*

2. om inkomster eller tillgångar som inte överstiger ett visst tröskelvärde.

Skatteverket ska i så fall underrätta Europeiska kommissionen om detta.

Skatteverket får meddela andra medlemsstaters behöriga myndigheter att verket inte önskar få upplysningar genom automatiskt utbyte beträffande någon eller några av de kategorier av inkomster och tillgångar som avses i 12 § första stycket lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2016.

¹ Jfr rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, i lydelse enligt rådets direktiv 2014/107/EU.

Förteckning över remissinstanser

Efter remiss har yttranden inkommit från Kammarrätten i Stockholm, Justitiekanslern, Ekobrottsmyndigheten, Datainspektionen, Pensionsmyndigheten, Riksgäldskontoret, Finansinspektionen, Skatteverket, Bokföringsnämnden, Kammarkollegiet, Juridiska fakulteten vid Uppsala Universitet, Regelrådet, Euroclear Sweden AB, Finansbolagens förening, Fondbolagens förening, Nasdaq OMX Stockholm AB, Nasdaq OMX Clearing AB, Näringslivets Skattedelegation, Svenska Bankföreningen, Svensk Försäkring, Svenskt Näringsliv, Sveriges advokatsamfund och Tjänstepensionsförbundet.

Aktiespararna, FAR, Företagarna, Konsumenternas Bank- och finansbyrå, Nordic Growth Market NGM, Näringslivets Regelnämnd, Sparbankernas Riksförbund, Svenska Fondhandlareföreningen, Svenska försäkringsförmedlares förening, Svenska riskkapitalföreningen och Utländska försäkringsbolags förening har inte yttrat sig eller har angett att de avstår från att yttra sig.